

Euroopan unionin virallinen lehti

C 8 E

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

52. vuosikerta
14. tammikuuta 2010

Ilmoitusnumero

Sisältö

Sivu

Euroopan parlamentti

ISTUNTOKAUSI 2008–2009

Istunnot 23.–25. syyskuuta 2008

HYVÄKSYTYT TEKSTIT

Tämän istunnon pöytäkirja on julkaistu Virallisessa lehdessä C 309 E, 4.12.2008

I Päätöslauseimat, suositukset ja lausunnot

PÄÄTÖSLAUSELMAT

Euroopan parlamentti

Tiistai 23. syyskuuta 2008

(2010/C 8 E/01)

Monterreyn kehitysrahoituskokouksen (2002) seuranta

Euroopan parlamentin päätöslauselma 23. syyskuuta 2008 vuonna 2002 pidetyn Monterreyn kehitysrahoituskokouksen seurannasta (2008/2050(INI)) 1

(2010/C 8 E/02)

Sisämarkkinoiden tulostaulu

Euroopan parlamentin päätöslauselma 23. syyskuuta 2008 sisämarkkinoiden tulostaulusta (2008/2056(INI)) 7

(2010/C 8 E/03)

Opettajankoulutuksen laadun parantaminen

Euroopan parlamentin päätöslauselma 23. syyskuuta 2008 opettajankoulutuksen laadun parantamisesta (2008/2068(INI)) 12

(2010/C 8 E/04)

Bolognan prosessi ja opiskelijoiden liikkuvuus

Euroopan parlamentin päätöslauselma 23. syyskuuta 2008 Bolognan prosessista ja opiskelijoiden liikkuvuudesta (2008/2070(INI)) 18

FI

(2010/C 8 E/05)	Säädösten mukauttaminen uuteen komitologiapäätökseen Euroopan parlamentin päätöslauselma 23. syyskuuta 2008 suosituksista komissiolle säädösten mukauttamisesta uuteen komitologiapäätökseen (2008/2096(INI))	22
	PÄÄTÖSLAUSELMAN LIITE: YKSITYISKOHTAISET SUOSITUKSET PYYDETYN EHDOTUKSEN SISÄLLÖSTÄ	24
(2010/C 8 E/06)	Riskirahastot ja yksityiset pääomasijoitusrahastot Euroopan parlamentin päätöslauselma 23. syyskuuta 2008 suosituksista komissiolle riskirahastoista ja yksityisistä pääomasijoitusrahastoista (2007/2238(INI))	26
	PÄÄTÖSLAUSELMAN LIITE: PYYDETYN EHDOTUKSEN SISÄLTÖÄ KOSKEVAT YKSITYISKOHTAISET SUOSITUKSET	31
(2010/C 8 E/07)	Yhteissijoittajia koskeva avoimuus Euroopan parlamentin päätöslauselma 23. syyskuuta 2008 suosituksista komissiolle yhteisösijoittajia koskevasta avoimuudesta (2007/2239(INI))	34
	PÄÄTÖSLAUSELMAN LIITE: PYYDETYN EHDOTUKSEN SISÄLTÖÄ KOSKEVAT YKSITYISKOHTAISET SUOSITUKSET	38
(2010/C 8 E/08)	Vetoomusvaliokunnan käsittelemät asiat (2007) Euroopan parlamentin päätöslauselma 23. syyskuuta 2008 vetoomusvaliokunnan käsittelemistä asioista vuonna 2007 (2008/2028(INI))	41
(2010/C 8 E/09)	Vuoristoalueiden maatalouden tilanne ja näkymät Euroopan parlamentin päätöslauselma 23. syyskuuta 2008 vuoristoalueiden maatalouden tilanteesta ja näkymistä (2008/2066(INI))	49
(2010/C 8 E/10)	Stalinismin ja natsismin uhrien eurooppalainen muistopäivä Euroopan parlamentin kannanotto elokuun 23. päivän julistamiseen stalinismin ja natsismin uhrien eurooppalaiseksi muistopäiväksi	57
Keskiviikko 24. syyskuuta 2008		
(2010/C 8 E/11)	Eurooppalaisen taajuusylijäämän täysimääräinen hyödyntäminen: Yhteinen lähestymistapa digitalisoinnin yhteydessä vapautuvien lähetystaajuuksien käyttöön Euroopan parlamentin päätöslauselma 24. syyskuuta 2008 eurooppalaisen taajuusylijäämän täysimääräisestä hyödyntämisestä: Yhteinen lähestymistapa digitalisoinnin yhteydessä vapautuvien lähetystaajuuksien käyttöön (2008/2099(INI))	60
(2010/C 8 E/12)	Kansainvälinen trooppista puuta koskeva sopimus Euroopan parlamentin päätöslauselma 24. syyskuuta 2008 trooppista puuta koskevasta kansainvälisestä sopimuksesta (ITTA) 2006	66
(2010/C 8 E/13)	EU:n ja Intian huippukokouksen valmistelu (Marseille, 29. syyskuuta 2008) Euroopan parlamentin päätöslauselma 24. syyskuuta 2008 EU:n ja Intian huippukokouksen (Marseille, 29. syyskuuta 2008) valmistelusta	69
Torstai 25. syyskuuta 2008		
(2010/C 8 E/14)	Kansalaismedia Euroopassa Euroopan parlamentin päätöslauselma 25. syyskuuta 2008 kansalaismediasta Euroopassa (2008/2011(INI))	75
(2010/C 8 E/15)	Vapauteen, turvallisuuteen ja oikeuteen perustuva alue Euroopan parlamentin päätöslauselma 25. syyskuuta 2008 vuotuisesta keskustelusta vuonna 2007 saavutetusta edistymisestä vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen toteuttamisessa (Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 2 ja 39 artikla)	79

(2010/C 8 E/16)	Tiedotusvälineiden keskittyminen ja moniarvoisuus Euroopan unionissa Euroopan parlamentin päätöslauselma 25. syyskuuta 2008 tiedotusvälineiden keskittymisestä ja moniarvoisuudesta Euroopan unionissa (2007/2253(INI))	85
(2010/C 8 E/17)	Energiahintojen hallinta Euroopan parlamentin päätöslauselma 25. syyskuuta 2008 energiahintojen hallinnasta	94
(2010/C 8 E/18)	Valkoinen kirja ravitsemukseen, ylipainoon ja lihavuuteen liittyvistä terveystieteellisistä Euroopan parlamentin päätöslauselma 25. syyskuuta 2008 valkoisesta kirjasta ravitsemukseen, ylipainoon ja lihavuuteen liittyviä terveystieteellisiä koskevasta eurooppalaisesta strategiasta (2007/2285(INI))	97
(2010/C 8 E/19)	Tekijänoikeuden rajatylittävä kollektiivinen hallinnointi Euroopan parlamentin päätöslauselma 25. syyskuuta 2008 laillisiin verkkomusiikkipalveluihin liittyvästä tekijänoikeuden ja lähioikeuksien rajatylittävästä kollektiivisesta hallinnoinnista	105

II Tiedonannot

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN JA ELINTEN ANTAMAT TIEDONANNOT

Euroopan parlamentti

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

(2010/C 8 E/20)	Kanteen nostaminen yhteisöjen tuomioistuimessa (työjärjestyksen 121 artiklan muuttaminen) Euroopan parlamentin päätös 24. syyskuuta 2008 Euroopan parlamentin työjärjestyksen kanteen nostamista yhteisöjen tuomioistuimessa koskevan 121 artiklan muuttamisesta (2007/2266(REG))	108
-----------------	--	-----

III Valmistelevat säädökset

Euroopan parlamentti

Tiistai 23. syyskuuta 2008

(2010/C 8 E/21)	Kolmansien maiden kanssa käytävää ulkomaankauppaa koskevat yhteisön tilastot *** I Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 23. syyskuuta 2008 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi ulkomaankauppaa kolmansien maiden kanssa koskevista yhteisön tilastoista ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1172/95 kumoamisesta (KOM(2007)0653 — C6-0395/2007 — 2007/0233(COD))	110
-----------------	---	-----

P6_TC1-COD(2007)0233

	Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 23. syyskuuta 2008, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o .../2008 antamiseksi ulkomaankauppaa kolmansien maiden kanssa koskevista yhteisön tilastoista ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1172/95 kumoamisesta	111
--	--	-----

(2010/C 8 E/22)	Luonnonvaraisten eläinten ja kasvien suojeleminen niiden kauppaa sääntelemällä (mukauttaminen valvonnan käsitteeseen sääntelymenettelyyn) *** I Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 23. syyskuuta 2008 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi luonnonvaraisten eläinten ja kasvien suojelesta niiden kauppaa sääntelemällä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 338/97 muuttamisesta komissiolle siirretyn toimivallan osalta (KOM(2008)0104 — C6-0087/2008 — 2008/0042(COD))	120
(2010/C 8 E/23)	Maanteiden tavarakuljetusten tilastot *** I Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 23. syyskuuta 2008 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi maanteiden tavarakuljetusten tilastoista annetun asetuksen (EY) N:o 1172/98 muuttamisesta komissiolle siirretyn toimivallan osalta (KOM(2007)0778 — C6-0451/2007 — 2007/0269(COD))	121
	P6_TC1-COD(2007)0269 Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 23. syyskuuta 2008, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o .../2008 antamiseksi maanteiden tavarakuljetusten tilastoista annetun asetuksen (EY) N:o 1172/98 muuttamisesta komissiolle siirretyn täytäntöönpanovallan osalta	121
(2010/C 8 E/24)	Euroopan luovuuden ja innovoinnin teemavuosi (2009) *** I Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 23. syyskuuta 2008 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi Euroopan luovuuden ja innovoinnin teemavuodesta (2009) (KOM(2008)0159 — C6-0151/2008 — 2008/0064(COD))	122
	P6_TC1-COD(2008)0064 Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 23. syyskuuta 2008, Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o .../2008/EY tekemiseksi Euroopan luovuuden ja innovoinnin teemavuodesta (2009)	122
(2010/C 8 E/25)	Euroopan yhteisöjen virkamiesten ja muun henkilöstön ryhmät, joihin sovelletaan Euroopan yhteisöjen erioikeuksista ja vapauksista tehtyä pöytäkirjaa * Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 23. syyskuuta 2008 ehdotuksesta neuvoston asetukseksi niiden Euroopan yhteisöjen virkamiesten ja muun henkilöstön ryhmien määräämisestä, joihin sovelletaan Euroopan yhteisöjen erioikeuksista ja vapauksista tehdyn pöytäkirjan 12 artiklan, 13 artiklan 2 kohdan ja 14 artiklan määräyksiä, annetun asetuksen (Euratom, EHTY, ETY) N:o 549/69 muuttamisesta (KOM(2008)0305 — C6-0214/2008 — 2008/0102(CNS))	123
(2010/C 8 E/26)	Lisätalousarvio nro 6/2008 Euroopan parlamentin päätöslauselma 23. syyskuuta 2008 esityksestä Euroopan unionin lisätalousarvioksi nro 6/2008 varainhoitovuodeksi 2008, Pääluokka III — Komissio (12984/2008 — C6-0317/2008 — 2008/2166(BUD))	123
(2010/C 8 E/27)	Asetuksen (EY) N:o 999/2001 muuttaminen komissiolle siirretyn täytäntöönpanovallan osalta *** I Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 23. syyskuuta 2008 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi asetuksen (EY) N:o 999/2001 muuttamisesta komissiolle siirretyn täytäntöönpanovallan osalta (KOM(2008)0053 — C6-0054/2008 — 2008/0030(COD))	125

	P6_TC1-COD(2008)0030	
	Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 23. syyskuuta 2008, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o .../2008 antamiseksi tiettyjen tarttuvien spongiformisten enkefalopatioiden ehkäisyä, valvontaa ja hävittämistä koskevista säännöistä annetun asetuksen (EY) N:o 999/2001 muuttamisesta komissiolle siirretyn täytäntöönpanovallan osalta	125
(2010/C 8 E/28)	Asetuksen (EY) N:o 2150/2002 muuttaminen komissiolle siirretyn täytäntöönpanovallan osalta *** I	
	Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 23. syyskuuta 2008 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi jätetilastoista annetun asetuksen (EY) N:o 2150/2002 muuttamisesta komissiolle siirretyn toimivallan osalta (KOM(2007)0777 — C6-0456/2007 — 2007/0271(COD))	126
	P6_TC1-COD(2007)0271	
	Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 23. syyskuuta 2008, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o .../2008 antamiseksi jätetilastoista annetun asetuksen (EY) N:o 2150/2002 muuttamisesta komissiolle siirretyn täytäntöönpanovallan osalta	126
(2010/C 8 E/29)	Eräiden säädösten mukauttaminen valvonnan käsitteeseen sääntelymenettelyyn — toinen osa *** I	
	Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 23. syyskuuta 2008 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi eräiden perustamissopimuksen 251 artiklassa määrätyn menettelyn mukaisten säädösten mukauttamisesta neuvoston päätökseen 1999/468/EY, sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä 2006/512/EY, valvonnan käsitteeseen sääntelymenettelyyn osalta — toinen osa (KOM(2007)0824 — C6-0476/2007 — 2007/0293(COD))	127
	P6_TC1-COD(2007)0293	
	Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 23. syyskuuta 2008, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o .../2008 antamiseksi eräiden perustamissopimuksen 251 artiklassa määrätyn menettelyn mukaisten säädösten mukauttamisesta neuvoston päätökseen 1999/468/EY valvonnan käsitteeseen sääntelymenettelyyn osalta — Valvonnan käsitteeseen sääntelymenettelyyn mukauttaminen — Toinen osa	127
(2010/C 8 E/30)	Luontaisten kivennäisvesien hyödyntäminen ja markkinoille saattaminen (uudelleenlaatiminen) *** I	
	Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 23. syyskuuta 2008 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi luontaisten kivennäisvesien hyödyntämisestä ja markkinoille saattamisesta (uudelleenlaadinta) (KOM(2007)0858 — C6-0005/2008 — 2007/0292(COD))	128
	P6_TC1-COD(2007)0292	
	Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 23. syyskuuta 2008, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/.../EY antamiseksi luontaisten kivennäisvesien hyödyntämisestä ja markkinoille saattamisesta (uudelleenlaadinta)	128
(2010/C 8 E/31)	Lääkkeissä sallitut väriaineet (uudelleenlaatiminen) *** I	
	Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 23. syyskuuta 2008 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi lääkkeissä sallituista väriaineista (uudelleenlaatiminen) (KOM(2008)0001 — C6-0026/2008 — 2008/0001(COD))	129
(2010/C 8 E/32)	Erityisravinnoksi tarkoitetut elintarvikkeet (uudelleenlaatiminen) *** I	
	Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 23. syyskuuta 2008 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi erityisravinnoksi tarkoitetuista elintarvikkeista (uudelleenlaadinta) (KOM(2008)0003 — C6-0030/2008 — 2008/0003(COD))	130

	P6_TC1-COD(2008)0003	
	Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 23. syyskuuta 2008, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/.../EY antamiseksi erityisravinnoksi tarkoitetuista elintarvikkeista (uudelleenlaadittu toisinto)	130
(2010/C 8 E/33)	Moottoriajoneuvojen ja niiden perävaunujen katsastus (uudelleenlaatiminen) *** I	
	Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 23. syyskuuta 2008 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi moottoriajoneuvojen ja niiden perävaunujen katsastuksesta (uudelleenlaatiminen) (KOM(2008)0100 — C6-0094/2008 — 2008/0044(COD))	131
	P6_TC1-COD(2008)0044	
	Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 23. syyskuuta 2008, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/.../EY antamiseksi moottoriajoneuvojen ja niiden perävaunujen katsastuksesta (uudelleenlaadittu toisinto)	131
(2010/C 8 E/34)	Elintarvikkeiden ja niiden ainesosien valmistamisessa käytettävät uuttamisliuottimet (uudelleenlaatiminen) *** I	
	Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 23. syyskuuta 2008 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi elintarvikkeiden ja elintarvikkeiden ainesosien valmistamisessa käytettäviä uuttamisliuottimia koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä (uudelleenlaatiminen) (KOM(2008)0154 — C6-0150/2008 — 2008/0060(COD))	132
	P6_TC1-COD(2008)0060	
	Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 23. syyskuuta 2008, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/.../EY antamiseksi elintarvikkeiden ja elintarvikkeiden ainesosien valmistamisessa käytettäviä uuttamisliuottimia koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä (uudelleenlaadittu toisinto)	132
(2010/C 8 E/35)	Terrorismin torjunta *	
	Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 23. syyskuuta 2008 ehdotuksesta neuvoston puitepäätökseksi terrorismin torjumisesta tehdyn puitepäätöksen 2002/475/YOS muuttamisesta (KOM(2007)0650 — C6-0466/2007 — 2007/0236(CNS))	133
(2010/C 8 E/36)	Henkilötietojen suojaaminen *	
	Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 23. syyskuuta 2008 ehdotuksesta neuvoston puitepäätökseksi rikosasioissa tehtävässä poliisi- ja oikeudellisessa yhteistyössä käsiteltävien henkilötietojen suojaamisesta (16069/2007 — C6-0010/2008 — 2005/0202(CNS))	138
	Keskiviikko 24. syyskuuta 2008	
(2010/C 8 E/37)	Siirtyminen toisen sukupolven Schengenin tietojärjestelmään (SIS II) *	
	Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 24. syyskuuta 2008 ehdotuksesta neuvoston päätökseksi siirtymisestä Schengenin tietojärjestelmästä (SIS I+) toisen sukupolven Schengenin tietojärjestelmään (SIS II) (12059/1/2008 — C6-0188/2008 — 2008/0077(CNS))	150
(2010/C 8 E/38)	Siirtyminen toisen sukupolven Schengenin tietojärjestelmään (SIS II) *	
	Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 24. syyskuuta 2008 ehdotuksesta neuvoston asetukseksi siirtymisestä Schengenin tietojärjestelmästä (SIS I+) toisen sukupolven Schengenin tietojärjestelmään (SIS II) (11925/2/2008 — C6-0189/2008 — 2008/0078(CNS))	151

(2010/C 8 E/39)	Alusliikennettä koskeva yhteisön seuranta- ja tietojärjestelmä *** II Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 24. syyskuuta 2008 neuvoston yhteisestä kannasta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin antamiseksi alusliikennettä koskevan yhteisön seuranta- ja tietojärjestelmän perustamisesta annetun direktiivin 2002/59/EY muuttamisesta (5719/3/2008 — C6-0225/2008 — 2005/0239(COD))	152
	P6_TC2-COD(2005)0239 Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu toisessa käsittelyssä 24. syyskuuta 2008, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/.../EY antamiseksi alusliikennettä koskevan yhteisön seuranta- ja tietojärjestelmän perustamisesta annetun direktiivin 2002/59/EY muuttamisesta	153
(2010/C 8 E/40)	Meriliikennealan onnettomuuksien tutkinta *** II Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 24. syyskuuta 2008 neuvoston yhteisestä kannasta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin antamiseksi meriliikennealan onnettomuuksien tutkinnan peruseriaatteista ja direktiivien 1999/35/EY ja 2002/59/EY muuttamisesta (5721/5/2008 — C6-0226/2008 — 2005/0240(COD))	171
	P6_TC2-COD(2005)0240 Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu toisessa käsittelyssä 24. syyskuuta 2008, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/.../EY antamiseksi meriliikennealan onnettomuuksien tutkinnan peruseriaatteista sekä neuvoston direktiivin 1999/35/EY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/59/EY muuttamisesta	171
	LIITE I TURVALLISUUSTUTKINTARAPORTIN SISÄLTÖ	185
	LIITE II MERIONNETTOMUUDESTA TAI MERELLÄ SATTUNEESTA VAARATILANTEESTA ILMOITETTAVAT TIEDOT ...	187
(2010/C 8 E/41)	Merten matkustajaliikenteen harjoittajan vastuu onnettomuustapauksessa *** II Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 24. syyskuuta 2008 neuvoston yhteisestä kannasta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen antamiseksi merten matkustajaliikenteen harjoittajan vastuusta onnettomuustapauksissa (6389/2/2008 — C6-0227/2008 — 2005/0241(COD))	188
	P6_TC2-COD(2005)0241 Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu toisessa käsittelyssä 24. syyskuuta 2008, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o .../2008 antamiseksi merten matkustajaliikenteen harjoittajan vastuusta onnettomuustapauksessa	188
	LIITE I TÄMÄN ASETUKSEN SOVELTAMISEN KANNALTA MERKITYKSELLISET, MATKUSTAJIEN JA MATKATAVAROIDEN KULJETTAMISESTA MERITSE TEHDYN ATEENAN YLEISSOPIMUKSEN MÄÄRÄYKSET	193
	ATEENAN YLEISSOPIMUKSEN LIITE TODISTUS VAKUUTUKSESTA TAI MUUSTA RAHAVAKUUDESTA, JOKA KOSKEE KORVAUSVASTUUTA MATKUSTAJIEN KUOLEMAN JA HENKILÖVAHINGON VARALTA	205
	LIITE II OTE KANSAINVÄLISEN MERENKULKUJÄRJESTÖN OIKEUDELLISEN KOMITEAN ATEENAN YLEISSOPIMUKSEN TÄYTÄNTÖÖNPANOSTA 19 PÄIVÄNÄ LOKAKUUTA 2006 HYVÄKSYMISTÄ IMO:n VARAUMASTA JA OHJEISTA	206
(2010/C 8 E/42)	Satamavaltioiden suorittama valvonta (uudelleenlaatiminen) *** II Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 24. syyskuuta 2008 neuvoston yhteisestä kannasta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin antamiseksi satamavaltioiden suorittamasta valvonnasta (uudelleenlaadittu toisinto) (5722/3/2008 — C6-0224/2008 — 2005/0238(COD))	213

P6_TC2-COD(2005)0238

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu toisessa käsittelyssä 24. syyskuuta 2008, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/.../EY antamiseksi satamavaltioiden suorittamasta valvonnasta (uudelleenlaadittu toisinto) 214

LIITE I

YHTEISÖN SATAMAVALTION TARKASTUSJÄRJESTELMÄN OSATEKIJÄT 236

LIITE II

ALUKSEN RISKIPROFIILIN MÄÄRITTÄMINEN 240

LIITE III

ILMOITTAMINEN 241

LIITE IV

LUETTELO TODISTUSKIRJOISTA JA MUISTA ASIAKIRJOISTA 241

LIITE V

ESIMERKKEJÄ "ILMEISISTÄ SYISTÄ" 244

LIITE VI

ALUSTEN VALVONTAA KOSKEVAT MENETTELYTAVAT 245

LIITE VII

ALUSTEN LAAJENNETUT TARKASTUKSET 246

LIITE VIII

YHTEISÖSSÄ SIJAITSEVIIN SATAMIIN JA ANKKURIPAIKKoihin PÄÄSYN EPÄÄMISTÄ KOSKEVAT SÄÄNNÖKSET 247

LIITE IX

TARKASTUSKERTOMUS 248

LIITE X

PERUSTEET ALUKSEN PYSÄYTTÄMISELLE 249

LIITE XI

TARKASTAJIA KOSKEVAT VÄHIMMÄISVAATIMUKSET 254

LIITE XII

TARKASTUSTIETOKANNAN TOIMINNOT 255

LIITE XIII

TIETOJEN JULKAISEMINEN ALUSTEN TARKASTUKSISTA, PYSÄYTTÄMISISTÄ JA SATAMAAN PÄÄSYN EPÄÄMISISTÄ JÄSENVALTIOIDEN SATAMISSA 256

LIITE XIV

TÄYTÄNTÖÖNPANON SEURANTAA VARTEN TOIMITETTAVAT TIEDOT 257

LIITE XV

OSA A KUMOTTU DIREKTIIVI JA SEN MUUTOKSET 258

OSA B MÄÄRÄAJAT KANSALLISEN LAINSÄÄDÄNNÖN OSAKSI SAATTAMISELLE 258

LIITE XVI 258

VASTAAVUUSTAULUKKO 258

(2010/C 8 E/43)

Tarkastamiseen ja katsastamiseen valtuutetut laitokset (uudelleenlaatiminen) *** II

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 24. syyskuuta 2008 neuvoston yhteisestä kannasta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin antamiseksi alusten tarkastamiseen ja katsastamiseen valtuutettuja laitoksia sekä merenkulun viranomaisten asiaan liittyviä toimia koskevista yhteisistä säännöistä ja standardeista (uudelleen laadittu) (5724/2/2008 — C6-0222/2008 — 2005/0237A(COD)) 261

FI

	P6_TC2-COD(2005)0237A	
	Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu toisessa käsittelyssä 24. syyskuuta 2008, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/.../EY antamiseksi lippuvaltiota koskevien vaatimusten noudattamisesta ja alusten tarkastamiseen ja katsastamiseen valtuutettuja laitoksia sekä merenkulun viranomaisten asiaan liittyviä toimia koskevista yhteisistä säännöistä ja standardeista (uudelleen laadittu)	261
	LIITE I	
	A OSA KUMOTTU DIREKTIIVI JA SEN MYÖHEMMÄT MUUTOKSET	273
	B OSA MÄÄRÄAJAT SAATTAMISELLE OSAKSI KANSALLISTA LAINSÄÄDÄNTÖÄ	273
	LIITE II	
	VASTAAVUUSTAULUKKO	273
(2010/C 8 E/44)	Alusten tarkastamis- ja katsastamislaitoksia koskevat yhteiset säännöt ja standardit (uudelleenlaatiminen) *** II	
	Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 24. syyskuuta 2008 neuvoston yhteisestä kannasta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen antamiseksi alusten tarkastamis- ja katsastamislaitoksia koskevista yhteisistä säännöistä ja standardeista (uudelleen laadittu) (5726/2/2008 — C6-0223/2008 — 2005/0237B(COD))	275
	P6_TC2-COD(2005)0237B	
	Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu toisessa käsittelyssä 24. syyskuuta 2008, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o .../2008 antamiseksi alusten tarkastamis- ja katsastamislaitoksia koskevista yhteisistä säännöistä ja standardeista (uudelleen laadittu)	276
	LIITE I	
	3 ARTIKLASSA TARKOITETTUIHIN LAITOKSIIN	286
	LIITE II	
	VASTAAVUUSTAULUKKO	289
(2010/C 8 E/45)	Sähköiset viestintäverkot ja -palvelut *** I	
	Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 24. syyskuuta 2008 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen yhteisestä sääntelyjärjestelmästä annetun direktiivin 2002/21/EY, sähköisten viestintäverkkojen ja niiden liitännäistoimintojen käyttöoikeuksista ja yhteenliittämisestä annetun direktiivin 2002/19/EY sekä sähköisiä viestintäverkkoja ja -palveluja koskevista valtuutuksista annetun direktiivin 2002/20/EY muuttamisesta (KOM(2007)0697 — C6-0427/2007 — 2007/0247(COD))	291
	P6_TC1-COD(2007)0247	
	Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 24. syyskuuta 2008, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/.../EY antamiseksi sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen yhteisestä sääntelyjärjestelmästä annetun direktiivin 2002/21/EY, sähköisten viestintäverkkojen ja niiden liitännäistoimintojen käyttöoikeuksista ja yhteenliittämisestä annetun direktiivin 2002/19/EY sekä sähköisiä viestintäverkkoja ja -palveluja koskevista valtuutuksista annetun direktiivin 2002/20/EY muuttamisesta	292
	LIITE	334
(2010/C 8 E/46)	Euroopan sähköisen viestinnän markkinaviranomainen *** I	
	Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 24. syyskuuta 2008 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi Euroopan sähköisen viestinnän markkinaviranomaisen perustamisesta (KOM(2007)0699 — C6-0428/2007 — 2007/0249(COD))	337
	P6_TC1-COD(2007)0249	
	Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 24. syyskuuta 2008, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o .../2008 antamiseksi televiestinnän eurooppalaisten sääntelyviranomaisten yhteistyöelimen perustamisesta	338

(2010/C 8 E/47)	Sähköiset viestintäverkot ja -palvelut, yksityisyyden suoja ja kuluttajansuoja *** I Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 24. syyskuuta 2008 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi yleispalvelusta ja käyttäjien oikeuksista sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen alalla annetun direktiivin 2002/22/EY, henkilötietojen käsittelystä ja yksityisyyden suojasta sähköisen viestinnän alalla annetun direktiivin 2002/58/EY ja kuluttajansuojaa koskevasta yhteistyöstä annetun asetuksen (EY) N:o 2006/2004 muuttamisesta (KOM(2007)0698 — C6-0420/2007 — 2007/0248(COD))	359
	P6_TC1-COD(2007)0248 Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 24. syyskuuta 2008, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/.../EY antamiseksi yleispalvelusta ja käyttäjien oikeuksista sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen alalla annetun direktiivin 2002/22/EY, henkilötietojen käsittelystä ja yksityisyyden suojasta sähköisen viestinnän alalla annetun direktiivin 2002/58/EY ja kuluttajansuojaa koskevasta yhteistyöstä annetun asetuksen (EY) N:o 2006/2004 muuttamisesta	360
	LIITE I 10 ARTIKLASSA (KULUJEN VALVONTA) 29 ARTIKLASSA (LISÄTOIMINNOT) JA 30 ARTIKLASSA (PALVELUNTARJOAJAN VAIHTAMISEN HELPOTTAMINEN) TARKOITETTUIJEN TOIMINTOJEN JA PALVELUJEN KUVAUS ..	390
	LIITE II 21 ARTIKLAN MUKAISESTI JULKAISTAVAT TIEDOT (AVOIMUUS JA TIETOJEN JULKAISEMINEN)	392
	LIITE III PALVELUN LAATUA KOSKEVAT MUUTTUJAT	393
(2010/C 8 E/48)	Kansainvälinen trooppista puuta koskeva sopimus 2006 * Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 24. syyskuuta 2008 ehdotuksesta neuvoston päätökseksi vuoden 2006 kansainvälisen trooppista puuta koskevan sopimuksen tekemisestä Euroopan yhteisön puolesta (11964/2007 — C6-0326/2007 — 2006/0263(CNS))	393
	Torstai 25. syyskuuta 2008	
(2010/C 8 E/49)	Vakuutus- ja rahoituspalvelujen yhteydessä sovellettava alv * Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 25. syyskuuta 2008 ehdotuksesta neuvoston direktiiviksi yhteisestä arvonnäköjärjestelmästä annetun direktiivin 2006/112/EY muuttamisesta vakuutus- ja rahoituspalvelujen kohtelun osalta (KOM(2007)0747 — C6-0473/2007 — 2007/0267(CNS))	396

Käytettyjen merkkien selitykset

- * Kuulemismenettely
- ** I Yhteistoimintamenettely: ensimmäinen käsittely
- ** II Yhteistoimintamenettely: toinen käsittely
- *** Hyväksyntämenettely
- *** I Yhteispäätösmenettely: ensimmäinen käsittely
- *** II Yhteispäätösmenettely: toinen käsittely
- *** III Yhteispäätösmenettely: kolmas käsittely

(Menettely määräytyy komission ehdottaman oikeusperustan mukaan.)

Poliittiset tarkistukset: uusi tai muutettu teksti merkitään lihavoidulla kursiivilla, poistot symbolilla ■ .

Yksiköiden tekemät korjaukset ja tekniset mukautukset: uusi tai muutettu teksti merkitään kursiivilla, poistot symbolilla ||.

I

(Päätöslauselmat, suositukset ja lausunnot)

PÄÄTÖSLAUSELMAT

EUROOPAN PARLAMENTTI

Monterreyn kehitysrahoituskokouksen (2002) seuranta

P6_TA(2008)0420

Euroopan parlamentin päätöslauselma 23. syyskuuta 2008 vuonna 2002 pidetyn Monterreyn kehitysrahoituskokouksen seurannasta (2008/2050(INI))

(2010/C 8 E/01)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Monterreyssa, Meksikossa, 18.–22. maaliskuuta 2002 pidetyssä Yhdistyneiden Kansakuntien (YK) kansainvälisessä kehitysrahoituskokouksessa (Monterreyn kokous) hyväksytyt Monterreyn konsensuksen,
- ottaa huomioon Barcelonassa 14. maaliskuuta 2002 kokoontuneessa Eurooppa-neuvostossa tehdyt jäsenvaltioiden sitoumukset (Barcelonan sitoumukset),
- ottaa huomioon kehitysavun rahoituksesta 25. huhtikuuta 2002 antamansa päätöslauselman ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon kehitysavun rahoituksesta 7. helmikuuta 2002 antamansa päätöslauselman ⁽²⁾,
- ottaa huomioon 20. joulukuuta 2005 allekirjoitetun, neuvoston ja neuvostossa kokoontuneiden jäsenvaltioiden hallitusten edustajien, Euroopan parlamentin ja komission yhteisen julkilausuman Euroopan unionin kehitysyhteistyöpolitiikasta: "Eurooppalainen konsensus" ⁽³⁾,
- ottaa huomioon 9. huhtikuuta 2008 annetun komission tiedonannon EU kansainvälisenä kehitysyhteistyötoimijana — Nopeutetaan vuosituhannen kehitystavoitteiden toteutumista (KOM(2008)0177),
- ottaa huomioon 4. huhtikuuta 2007 annetun komission tiedonannon Kehitysyhteistyön rahoitusta koskevien lupauksen pitäminen (KOM(2007)0164),
- ottaa huomioon 2. maaliskuuta 2006 annetun komission tiedonannon Kehitysyhteistyön rahoitus ja avun tuloksellisuus — EU:n avun lisäämisen haasteet 2006–2010 (KOM(2006)0085),

⁽¹⁾ EUVL C 131 E, 5.6.2003, s. 164.

⁽²⁾ EYVL C 284 E, 21.11.2002, s. 315.

⁽³⁾ EUVL C 46, 24.2.2006, s. 1.

Tiistai 23. syyskuuta 2008

- ottaa huomioon 12. huhtikuuta 2005 annetun komission tiedonannon Kehityksen vauhdittaminen vuosituhattavoitteiden saavuttamiseksi — kehityksen rahoittaminen ja avun tuloksellisuus (KOM(2005)0133),
  - ottaa huomioon 5. maaliskuuta 2004 annetun komission tiedonannon Monterreyn konsensuksen soveltaminen käytäntöön: Euroopan unionin antama kehitysapu (KOM(2004)0150),
  - ottaa huomioon Eurooppa-neuvoston 14. maaliskuuta 2002 hyväksymät päätelmät kansainvälisestä kehitysrahoituskokouksesta (Monterrey, Meksiko, 18.–22. maaliskuuta 2002),
  - ottaa huomioon New Yorkissa 6.–8. syyskuuta 2000 pidetyssä YK:n vuosituhtaus huippukokouksessa hyväksytyt vuosituhtaus kehitystavoitteet, jotka vahvistettiin myöhemmissä YK:n kokouksissa ja erityisesti Monterreyn kokouksessa,
  - ottaa huomioon Göteborgissa 15.–16. kesäkuuta 2001 pidetyssä Eurooppa-neuvoston kokouksessa tehdyn sitoumuksen, jonka mukaan jäsenvaltioiden on saavutettava julkista kehitysapua koskeva YK:n tavoite, joka on 0,7 prosenttia bruttokansantulosta (BKTL),
  - ottaa huomioon 2. maaliskuuta 2006 annetun komission tiedonannon: EU:n kehitysavun määrän lisääminen, laadun parantaminen ja täytäntöönpanon nopeuttaminen (KOM(2006)0087),
  - ottaa huomioon avun tuloksellisuutta koskevan vuoden 2005 Pariisin julistuksen seurannasta 22. toukokuuta 2008 antamansa päätöslauselman ⁽¹⁾,
  - ottaa huomioon työjärjestyksen 45 artiklan,
  - ottaa huomioon kehitysyhteistyövaliokunnan mietinnön sekä budjettivaliokunnan lausunnon (A6-0310/2008),
- A. panee merkille, että YK järjestää Dohassa 29. marraskuuta–2. joulukuuta 2008 kaikkien aikojen toisen kansainvälisen kehitysrahoituskokouksen, johon kokoontuvat valtioiden ja hallitusten päämiehet ja kehitysasioista vastaavien ministerien lisäksi myös valtiovarainministerit ja kansainvälisten rahoitusjärjestöjen, yksityisten pankkien ja yritysten sekä kansalaisyhteiskunnan edustajat tarkastelemaan Monterreyn kokouksen jälkeen tapahtunutta edistystä,
- B. katsoo, että vuosituhtaus kehitystavoitteiden saavuttaminen edellyttää huomattavasti nykyistä suurempaa rahoitusta,
- C. katsoo, että kehitysrahoitus olisi määritettävä kustannustehokkaimmaksi tavaksi vastata maailman kehitystarpeisiin ja maailmanlaajuisiin ongelmiin,
- D. katsoo, että riittävän ennustettavissa olevan ja kestävä rahoituksen tarve on suurempi kuin koskaan, erityisesti ottaen huomioon ilmastonmuutoksen ja sen vaikutusten, kuten luonnonmullistusten, muodostaman haasteen sekä kehitysmaiden erityisen haavoittuvuuden,
- E. ottaa huomioon, että EU on maailman suurin avunantaja, merkittävä osakas kansainvälisissä rahoituslaitoksissa ja kehitysmaiden tärkein kauppakumppani,
- F. ottaa huomioon, että EU on sitoutunut selkeään ja velvoittavaan aikatauluun 0,56 prosentin BKTL-tavoitteen saavuttamiseksi vuoteen 2010 mennessä ja 0,7 prosentin BKTL-tavoitteen saavuttamiseksi vuoteen 2015 mennessä,

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2008)0237.

Tiistai 23. syyskuuta 2008

- G. katsoo, että mikäli jäsenvaltioiden julkista kehitysapua koskevien tavoitteiden suuntaus jatkuu samana, jotkut jäsenvaltiot eivät saavuta asetettuja tavoitteita, jotka ovat 0,51 prosenttia EU 15:ssä (eli ennen vuoden 2004 laajentumista unioniin kuuluneissa jäsenvaltioissa) ja 0,17 prosenttia EU 12:ssa (eli unioniin 1. toukokuuta 2004 ja 1. tammikuuta 2007 liittyneissä jäsenvaltioissa) bruttokansantulosta vuoteen 2010 mennessä,
- H. ottaa huomioon, että Afrikkaan ohjelmoitava apu kasvaa huolimatta julkisen kehitysavun yleisestä laskusta vuonna 2007,
- I. ottaa huomioon, että äskettäin on syntynyt merkittäviä uusia kehityshaasteita, joihin kuuluvat ilmastomuutos, rakenteelliset muutokset perushyödykkeiden markkinoilla ja erityisesti elintarvike- ja öljymarkkinoilla, sekä tärkeät uudet suuntaukset etelä-etelä-yhteistyössä, muun muassa Kiinan tukemat infrastruktuurit Afrikassa ja Brasilian kehityspankin (BNDES) lainaustoiminta Latinalaisessa Amerikassa,
- J. ottaa huomioon, että rahoituspalvelut ovat useissa kehitysmaissa alikehittyneitä useiden eri tekijöiden takia, mukaan luettuna palvelujen tarjontaa koskevat rajoitukset sekä oikeusvarmuuden ja teollis- ja tekijänoikeuksien puute;
1. vahvistaa sitoutumisensa köyhyyden poistamiseen, kestäväan kehitykseen ja vuosituhanen kehitystavoitteiden saavuttamiseen ainoana keinoina luoda sosiaalista oikeudenmukaisuutta ja parempaa elämänlaatua niille eri puolilla maapalloa asuville arviolta miljardille ihmiselle, jotka elävät äärimmäisessä köyhyydessä eli joiden tulot ovat vähemmän kuin yksi Yhdysvaltain dollari päivässä;
  2. kehottaa jäsenvaltioita tekemään selkeän jaon kehitysapuun käytettävien varojen ja ulkopoliittisiin päämääriin käytettävien varojen välillä, ja korostaa tässä yhteydessä, että julkista kehitysapua olisi annettava julkista kehitysapua koskevien taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön kehitysapukomitean (OECD/DAC) kriteerien ja julkisen kehitysavun sidonnaisuuksien purkamista koskevien OECD/DAC:n suositusten mukaisesti;
  3. korostaa absoluuttista tarvetta pyrkiä mahdollisimman tehokkaaseen koordinaatioon johdonmukaisuuden varmistamiseksi muiden yhteisön politiikkojen kanssa (ympäristö, siirtolaisuus, ihmisoikeudet, maatalous jne.) ja päällekkäisen työn ja toimien epäjohtonmukaisuuden välttämiseksi;
  4. palauttaa mieliin, että EU:n toteuttamat välittömät toimet, jotka ovat tarpeen kehitysmaissa tapahtuneen elintarvikkeiden hintojen nousun dramaattisten seurausten torjumiseksi, eivät ole osa eikä niitä pidä toteuttaa osana Monterreyn konsensuksen edellyttämiä rahoitustoimia; odottaa näin ollen komissiolta hätärahojen käyttöä koskevaa konkreettista ehdotusta;
  5. korostaa, että joissakin kumppanimaissa vallitseva liiallinen ja kohtuuton hallinnollinen rasitus heikentää kehitysavun tehokkuutta; pelkää, että tämä rasitus saattaa vaarantaa vuosituhanen kehitystavoitteiden saavuttamisen;
  6. toteaa, että EU:n on yhä löydettävä oikea tasapaino kehitysapua koskevan kahden vastakkaisen lähestymistavan välillä: toisessa niistä luotetaan siihen, että kumppanimaat kohdentavat varat asianmukaisesti, ja autetaan niiden hallintoja kehittämään oikeita välineitä varojen täytäntöönpanoa varten; toisessa sen sijaan eritellään rahoitusapu väärinkäytön tai avun tehottoman kohdentamisen ehkäisemiseksi;

Julkisen kehitysavun määrä

7. korostaa, että EU on maailman johtava kehitysavun antaja, sillä sen osuus maailman julkisesta kehitysavusta on lähes 60 prosenttia, ja suhtautuu myönteisesti siihen, että EU:n osuus on kasvanut vuosien kuluessa; kehottaa tästä huolimatta komissiota antamaan selkeitä ja avoimia tietoja EU:n kehitysavun osuudesta unionin talousarviossa, jotta voidaan arvioida, miten kaikki eurooppalaiset avunantajat noudattavat Monterreyn konsensusta; pitää myös valitettavana, että EU:n kehitysmaille antamalta rahoitusosuudelta puuttuu avoimuus, ja kehottaa komissiota kehittämään asianmukaisia ja kohdennettuja viestintä- ja tiedotusvälineitä EU:n kehitysavun avoimuuden lisäämiseksi;

Tiistai 23. syyskuuta 2008

8. suhtautuu myönteisesti siihen, että EU saavutti sitovan julkisen kehitysavun tavoitteensa, jonka mukaan yhteisön keskiarvon oli oltava 0,39 % bruttokansantulosta vuoteen 2006 mennessä, mutta panee merkille EU:n avun huolestuttavan laskun 47,7 miljardista eurosta vuonna 2006 (0,41 % koko EU:n BKT:stä) 46,1 miljardiin euroon vuonna 2007 (0,38 % koko EU:n BKT:stä) ja kehottaa jäsenvaltioita lisäämään julkista kehitysapuaan saavuttaakseen lupaamansa 0,56 prosentin osuuden bruttokansantulosta vuonna 2010;

9. vaatii, että jäsenvaltioiden ilmoitettua julkista kehitysapua ei saa enää vähentää; huomauttaa, että EU:n kaudella 2005–2010 myöntämän avun määrä jää 75 miljardia euroa sen lupaamaa pienemmäksi, jos nykyinen suuntaus jatkuu;

10. ilmaisee huolestuneisuutensa siitä, että suurin osa jäsenvaltioista (18 jäsenvaltiota 27:stä, erityisesti Latvia, Italia, Portugali, Kreikka ja Tšekki) ei ole voinut lisätä julkisen kehitysavun määrää vuosien 2006 ja 2007 aikana ja että kehitysapua on jopa jyrkästi vähennetty 10 prosentilla muutamissa valtioissa, kuten Belgiassa, Ranskassa ja Yhdistyneessä kuningaskunnassa; kehottaa jäsenvaltioita täyttämään asianmukaisesti julkista kehitysapua koskevat sitoumuksensa; panee tyytyväisenä merkille, että eräät jäsenvaltiot (Tanska, Irlanti, Luxemburg, Espanja, Ruotsi ja Alankomaat) saavuttavat varmasti vuodelle 2010 asettamansa julkista kehitysapua koskevat tavoitteet, ja uskoo, että kyseiset jäsenvaltiot säilyttävät korkean julkisen kehitysavun tason;

11. pitää myönteisenä, että komissio pitää tiukasti kiinni siitä, että toimissa keskitytään jäsenvaltioilta tulevan kehitysavun määrään ja laatuun, ja tukee voimakkaasti komission antamaa varoitusta, jonka mukaan jäsenvaltioiden rahoitussitoumusten täyttämättä jättämisen seuraukset voivat olla erittäin vakavat; pyytää komissiota käyttämään asiantuntemustaan ja vaikutusvaltaansa saadakseen muut julkiset ja yksityiset avunantajat täyttämään rahoituslupauksensa;

12. on erittäin huolestunut siitä, että jotkut jäsenvaltiot jaksottavat julkisen kehitysavun lisäämisen talousarviokauden loppupuolelle, mikä johtaa kehitysmaissa yli 17 miljardin euron nettotappioihin;

13. suhtautuu myönteisesti eräiden jäsenvaltioiden lähestymistapaan, jossa julkisen kehitysavun lisäämiselle laaditaan monivuotisia aikatauluja YK:n asettaman 0,7 prosentin tavoitteen saavuttamiseksi vuoteen 2015 mennessä; kehottaa niitä jäsenvaltioita, jotka eivät ole vielä julkistaneet monivuotisia aikataulujaan, tekemään niin mahdollisimman pian; korostaa, että jäsenvaltioiden olisi hyväksyttävä aikataulut ennen edellä mainittua Dohassa pidettävää kansainvälisen kehitysrahoituksen seurantakokousta ja täytettävä sitoumuksensa;

14. panee merkille, että avustusten ilmoitettu pienentyminen vuonna 2007 johtui joissakin tapauksissa vuoden 2006 lukujen keinotekoisesta korottamisesta velkahelpotuksilla; kehottaa jäsenvaltioita nostamaan kestävästi julkisen kehitysavun tasoa kiinnittämällä huomion lukuihin, joista velkahelpotusten vaikutus on poistettu;

15. katsoo, että suurempaa rahoitustukea koskevien toistuvien lupauksen ja todellisuudessa maksettavien huomattavasti pienempien määrien välistä ristiriitaa on mahdoton hyväksyä, ja on huolissaan siitä, että joissakin jäsenvaltioissa into kehitysavun antamiseen on hiipumassa;

16. korostaa sitä, että kumppanimaiden hallitusten, kansallisten parlamenttien ja kansalaisjärjestöjen kuuleminen on ratkaisevan tärkeää julkisen kehitysavun määrää ja kohdetta koskevassa päätöstenteossa;

Rahoituksen nopeus, joustavuus, ennustettavuus ja kestävyys

17. korostaa, että apu on toimitettava ajoissa, ja ilmaisee tyytymättömyytensä siihen, että toimitusprosesseissa esiintyy usein perusteettomia viiveitä;

18. korostaa tarvetta tasapainottaa yhteistyörahastojen toimituksen joustavuutta, jotta voitaisiin vastata muuttuviin olosuhteisiin, kuten ruoan hinnan nousuun ja välttämättömään tarpeeseen luoda ennustettavissa oleva rahoitus, jotta kumppanimaat voivat laatia kestävästä kehitystä sekä ilmastonmuutokseen sopeutumista ja sen vaikutusten lieventämistä koskevia suunnitelmia;

Tiistai 23. syyskuuta 2008

19. kehottaa painokkaasti noudattamaan selvästi luotettavan lainanannon ja rahoituksen periaatteita, jotta lainananto- ja rahoitustoiminnasta tulisi kestävää talouden ja ympäristön kehityksen osalta päiväntasaajan periaatteiden (equator principles) mukaisesti; kehottaa komissiota osallistumaan sellaisten periaatteiden laastamiseen ja kansainvälisen tason painostukseen sitovien toimenpiteiden käyttöönottamiseksi, jotta periaatteiden soveltamisala voidaan ulottaa koskemaan uusia julkisen ja yksityisen sektorin kehitysyhteistyön toimijoita;

Velka ja pääomapako

20. tukee varauksettomasti kehitysmaiden ponnisteluja pitkäaikaisen velanhoitokyvyn säilyttämiseksi sekä voimakkaasti velkaantuneita köyhiä maita koskevan HIPC-aloitteen täytäntöönpanemiseksi, mikä on ensisijaisen tärkeää vuosituhanen kehitystavoitteiden saavuttamisen kannalta; pahoittelee kuitenkin, että velkahelpotussuunnitelmia ei sovelleta suureen osaan valtioita, joissa velkaantuminen estää edelleen vuosituhanen kehitystavoitteiden saavuttamisen; vaatii välitöntä kansainvälistä keskustelua kansainvälisten toimien vähentämisen ulottamiseksi koskemaan niitä useita velkaantuneita maita, jotka eivät tällä hetkellä kuulu HIPC-aloitteen piiriin;

21. kehottaa komissiota puuttumaan velkahelpotuksia koskevissa kahden- tai monenvälisissä neuvotteluissa kohtuuttomiin tai epäoikeutettuihin velkoihin, joilla tarkoitetaan vastuuttomasta, omanvoitonpyyntöisestä, huolimattomasta tai epäoikeudenmukaisesta luotonannosta johtuvia velkoja, sekä luotettavan rahoituksen periaatteisiin; suhtautuu myönteisesti komission kehoitukseen ryhtyä toimiin, joilla rajoitetaan kaupallisten lainanantajien ja kriisiyrityksiin sijoittavien rahastojen oikeutta luoton takaisinmaksuun, jos asia on saatettu tuomioistuimen käsiteltäväksi;

22. kehottaa kaikkia jäsenvaltioita noudattamaan velanhoitokykyä koskevia puitteita ja edistämään niiden kehittämistä siten, että huomioon otetaan valtion sisäiset velka- ja rahoitusvaatimukset; kehottaa kaikkia jäsenvaltioita tunnustamaan, että luotonantajan vastuu ei tarkoita vain kestävyttä koskevien puitteiden noudattamista vaan myös sitä, että

- otetaan huomioon lainaa ottavien maiden alttius ulkoisille häiriöille niin, että tällaisten tapausten osalta säädetään mahdollisuudesta keskeyttää takaisinmaksu tai helpottaa sitä,
- lainasopimuksiin sisällytetään avoimuutta koskevat vaatimukset molempien osapuolten osalta,
- otetaan suurempi vastuu sen asianmukaisesta valvomisesta, että lainan myöntäminen ei edistä ihmisoikeuksien rikkomista tai lisää korruptiota;

23. kehottaa EU:ta edistämään kansainvälisiä ponnisteluja, joilla pyritään ottamaan käyttöön tietynlaisia kansainvälisiä maksukyvyttömyysmenettelyjä tai oikeudenmukaisia ja avoimia välitysmenettelyjä, jotta kaikkiin tuleviin luottokriiseihin voidaan puuttua tehokkaasti ja oikeudenmukaisesti;

24. pahoittelee, että komissio ei korosta voimakkaammin sisäisten resurssien käyttöönottoa kehitysrahoituksessa, sillä ne antaisivat kehitysmailla suuremman riippumattomuuden; kannustaa jäsenvaltioita osallistumaan täysimääräisesti hankkeeseen kaivannaisteollisuuden avoimuuden lisäämiseksi (Extractive Industries Transparency Initiative, EITI) ja pyytämään hankkeen vahvistamista; kehottaa komissiota pyytämään kansainvälisiä tilinpäätösstandardeja antavaa elintä (IASB) sisällyttämään kyseisiin kansainvälisiin tilinpäätösstandardeihin vaatimuksen kansainvälisten yritysten toimia kaikilla aloilla koskevasta maakohtaisesta raportoinnista;

25. pitää valitettavana, että avun tuloksellisuutta koskevassa komission tiedonantopaketissa (KOM(2008)0177) ei mainita pääomapakoa kehitysmaiden talouden riskitekijänä; huomauttaa, että pääomapako aiheuttaa kehitysmaiden kestävien talousjärjestelmien kehitykselle vakavaa vahinkoa, ja huomauttaa, että veronkierto aiheuttaa kehitysmailla vuosittain kustannukset, jotka ovat suuremmat kuin niiden vastaanottaman julkisen kehitysavun määrä; pitää valitettavana, että avun tuloksellisuutta koskevassa komission tiedonantopaketissa ei mainita pääomapakoa kehitysmaiden talouden riskitekijänä; huomauttaa, että pääomapako aiheuttaa kehitysmaiden kestävien talousjärjestelmien kehitykselle vakavaa vahinkoa; kehottaa komissiota sisällyttämään politiikkoihinsa pääomapakoa ehkäiseviä toimenpiteitä Monterreyn konsensuksen edellytysten mukaisesti, jotta voitaisiin sulkea veroparatiisit, joista osa sijaitsee EU:n alueella tai toimii tiiviissä yhteydessä jäsenvaltioiden kanssa;

Tiistai 23. syyskuuta 2008

26. panee erityisesti merkille, että Maailmanpankin mukaan tämän pääomapaon laittoman osuuden arvo on 1 000–1 600 miljardia dollaria vuodessa ja että puolet näistä varoista saadaan kehitysmaista; tukee kansainvälisiä ponnisteluja anastetun omaisuuden jäädyttämiseksi ja takaisinperimiseksi ja kehottaa niitä jäsenvaltioita, jotka eivät ole vielä ratifioineet korruption vastaista Yhdistyneiden Kansakuntien yleissopimusta, tekemään niin; pahoittelee, että vastaavanlaisia ponnisteluja ei toteuteta veronkierron torjumiseksi, ja kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita edistämään verotietojen automaattista vaihtamista koskevan periaatteen maailmanlaajuisesta soveltamista, pyytämään Yhdistyneiden Kansakuntien talous- ja sosiaalilinjavostossa (UN ECOSOC) tällä hetkellä laadittavina olevien veronkiertoa koskevien menettelysääntöjen liittämistä Dohan julistukseen ja tukemaan kansainvälisestä yhteistyöstä verotuksessa vastaavan YK:n asiantuntijakomitean kehittämistä aidoksi hallitustenväliseksi elimeksi, jolla on käytettävissään lisäresursseja veronkierron kansainvälisen torjunnan toteuttamiseksi yhdessä OECD:n kanssa;

Innovatiiviset rahoitusmekanismit

27. suhtautuu myönteisesti jäsenvaltioiden tekemiin ehdotuksiin innovatiivisista rahoitusmekanismeista ja kehottaa komissiota tutkimaan niitä käytännön toteutuksen helpottamista, kestävyyttä, täydentävyyttä, siirtokustannuksia ja tuloksellisuutta koskevien perusteiden valossa; kehottaa perustamaan rahoitusmekanismeja ja -välineitä, jotka tarjoavat uutta rahoitusta eivätkä vaaranna tulevaa rahoitusta;

28. kehottaa luomaan rahoitusmekanismeja ja -välineitä, jotka sisältävät toimenpiteitä yksityisten varojen käyttöön saamiseksi, kuten Monterreyn konsensuskassa todettiin, sekä hyödyntävät luottotakuita;

29. kehottaa komissiota lisäämään voimakkaasti rahoitusta ilmastonmuutoksen hillitsemistä ja siihen sopeutumista koskeville toimenpiteille kehitysmaissa ja erityisesti lisäämään rahoitusta maailmanlaajuiselle ilmastonmuutosliittoumalle; korostaa pakottavaa tarvetta myöntää rahoitusta nykyistä julkista kehitysapua enemmän, sillä julkinen kehitysapu yksinään ei tukisi riittävästi toimenpiteitä ilmastonmuutokseen sopeutumiseksi ja sen vaikutusten lieventämiseksi kehitysmaissa; painottaa, että tätä tarkoitusta varten olisi kehitettävä pikaisesti innovatiivisia rahoitusmekanismeja, kuten lentoliikenteestä ja öljykaupasta perittävät maksut, sekä EU:n päästökauppajärjestelmästä saatavien myyntitulojen osoittaminen tähän tarkoitukseen;

30. on tyytyväinen komission ehdotukseen sellaisen maailmanlaajuisen ilmastonmuutosta koskevan rahoitusmekanismin perustamisesta, joka perustuu avun myöntämiseen etukäteen kehitysmaissa toteutettavien hillitsemis- ja sopeutumistoimenpiteiden rahoittamiseksi; kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota tekemään huomattavia taloudellisia sitoumuksia, jotta ehdotus pantaisiin täytäntöön pikaisesti;

31. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita osoittamaan vähintään 25 prosenttia tulevista päästökauppajärjestelmän kautta myytävistä päästöoikeuksista saatavista tuloista ilmastonmuutokseen sopeutumista ja sen vaikutusten lieventämistä koskevien toimenpiteiden rahoittamiseen kehitysmaissa;

32. kehottaa komissiota kehittämään pienyrityksille ja maanviljelijöille rahoitusmahdollisuuksia, jotta elintarvikkeiden tuotantoa voitaisiin lisätä ja elintarviketähtiin löydettäisiin kestävä ratkaisu;

33. kehottaa Euroopan investointipankkia tutkimaan takuurahaston välittömän perustamisen mahdollisuuksia sellaisten mikroluottojärjestelmien ja riskeiltä suojautumista koskevien järjestelmien tukemiseksi, joilla vastataan köyhien kehitysmaiden paikallisten elintarviketuottajien tarpeisiin;

34. suhtautuu myönteisesti YK:ssa esitettyyn ehdotukseen sellaisen sukupuolten välistä tasa-arvoa edistävän monenvälisen rahaston perustamisesta, josta YK:n naisten kehitysrahasto UNIFEM olisi vastuussa ja jolla pyritään edistämään ja rahoittamaan sukupuolten tasa-arvoa edistäviä toimia kehitysmaissa; kehottaa neuvostoa ja komissiota tutkimaan ja tukemaan tätä kansainvälistä aloitetta;

35. kehottaa lisäämään ponnisteluja rahoituspalvelujen kehittämisen edistämiseksi ottaen huomioon, että pankkialalla on mahdollisuudet ohjata paikallista rahoitusta kehitystarkoituksiin ja että vakaa rahoituspalveluala on paras keino torjua pääomapakoa;

Tiistai 23. syyskuuta 2008

36. kehottaa sidosryhmiä asettamaan luonnonvaroista saatavien tulojen valtavat mahdollisuudet täyteen arvoonsa; pitää tässä yhteydessä olennaisena luonnonvaroihin perustuvien alojen läpinäkyvyyttä; katsoo, että vaikka EITI-hanke ja Kimberleyn prosessi ovat edistyneet toivottuun suuntaan, on vielä toteutettava uusia toimia luonnonvaroihin perustuvien alojen ja niiden tulojen läpinäkyvän hallinnoinnin edistämiseksi;

Kansainvälisten järjestelmien uudistaminen

37. kehottaa neuvostoa ja komissiota sisällyttämään Euroopan kehitysrahaston EU:n talousarvioon vuosien 2008 ja 2009 väliarvioinnin yhteydessä, jotta EU:n kehityspolitiikan tärkeän osan ja sen talousarvion demokraattista legitimiyyttä voidaan parantaa;

38. panee merkille huhtikuussa 2008 toteutetut ensimmäiset toimet kehitysmaiden edustuksen parantamiseksi Kansainvälisessä valuuttarahastossa; pahoittelee, että Kansainvälisessä valuuttarahastossa äänimäärät painotetaan edelleen varallisuuden perusteella; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita osoittamaan kiinnostuksensa kaksoisenemmistöön perustuvaan päätöksentekoon (osakkaat/valtiot) kansainvälisen talouden vaikeudesta vastaavassa elimessä eli Kansainvälisessä valuuttarahastossa;

39. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita hyödyntämään Dohassa pidettävässä kansainvälisessä kehitysrahoituksen seurantakokouksessa tarjoutuvan tilaisuuden esittää kehitysyhteistyötä koskeva EU:n yhteinen kanta, jonka tarkoituksena on saavuttaa vuosituhannen kehitystavoitteet kestäväällä lähestymistavalla;

40. kehottaa jäsenvaltioita uudistamaan Maailmanpankkia nopeasti ja kunnianhimoisesti, jotta ne tahot, joihin sen ohjelmat vaikuttavat välittömimmin, olisivat paremmin edustettuina;

*

* *

41. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle ja YK:n pääsihteerille sekä Maailman kauppajärjestön, Kansainvälisen valuuttarahaston, Maailmanpankkiryhmän ja YK:n talous- ja sosiaalineuvoston johtajille.

Sisämarkkinoiden tulostaulu

P6_TA(2008)0421

Euroopan parlamentin päätöslauselma 23. syyskuuta 2008 sisämarkkinoiden tulostaulusta (2008/2056(INI))

(2010/C 8 E/02)

Euroopan parlamentti , joka

— ottaa huomioon 14. helmikuuta 2008 päivätyn sisämarkkinoiden tulostaulun N:o 16 a (SEK(2008)0076),

— ottaa huomioon 4. syyskuuta 2007 antamansa päätöslauselman yhtenäismarkkinoita koskevasta katsauksesta: esteiden ja tehottomuuden poistaminen paremman täytäntöönpanon ja valvonnan avulla ⁽¹⁾,

— ottaa huomioon komission 20. marraskuuta 2007 esittämän tiedonannon 2000-luvun Euroopan yhtenäismarkkinoista (KOM(2007)0724),

— ottaa huomioon toimielinten välisen sopimuksen paremmasta lainsäädännöstä ⁽²⁾,

⁽¹⁾ EUVL C 187 E, 24.7.2008, s. 80.

⁽²⁾ EUVL C 321, 31.12.2003, s. 1.

Tiistai 23. syyskuuta 2008

- ottaa huomioon komission 30. tammikuuta 2008 esittämän tiedonannon sääntelyn parantamista Euroopan unionissa koskevasta toisesta strategisesta katsauksesta (KOM(2008)0032),
- ottaa huomioon Brysselissä 8. ja 9. maaliskuuta 2007 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan päätelmät, joissa tuettiin hallinnollisen rasituksen keventämiseen EU:ssa tähtäävää toimintaohjelmaa, vahvistettiin EU:n tavoitteeksi hallinnollisen rasituksen vähentäminen 25 prosentilla ja kehoitettiin jäsenvaltioita vahvistamaan vastaavat tavoitteet kansallisella tasolla,
- ottaa huomioon komission yksiköiden valmisteluasiakirjan ”Markkina- ja alakohtaisen seurannan uusien menetelmien täytäntöönpano: ensimmäisen alakohtaisen tarkastelun tulokset — Oheisasiakirja komission 20. marraskuuta 2007 esittämään tiedonantoon 2000-luvun Euroopan yhtenäismarkkinoista” (SEC(2007)1517),
- ottaa huomioon komission yksiköiden valmisteluasiakirjan ”Uudistetun yhteismarkkinapolitiikan välineet — Oheisasiakirja komission 20. marraskuuta 2007 esittämään tiedonantoon 2000-luvun Euroopan yhtenäismarkkinoista” (SEC(2007)1518),
- ottaa huomioon komission 29. tammikuuta 2008 esittämän tiedonannon ”Yhtenäismarkkinoiden seuranta kuluttajien kannalta: kuluttajamarkkinoiden tulostaulu” (KOM(2008)0031),
- ottaa huomioon 25. helmikuuta 2008 hyväksytyt Eurooppa-neuvoston (Kilpailukyky – sisämarkkinat, teollisuus ja tutkimus) päätelmät yhtenäismarkkinoita koskevasta katsauksesta,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 45 artiklan,
- ottaa huomioon sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan mietinnön (A6-0272/2008),
- A. on tyytyväinen sisämarkkinoiden tulostaulun julkaisemiseen, sillä se vähentää osaltaan lainsäädännön täytäntöönpanovajetta,
- B. katsoo, että jäsenvaltiot ovat lain mukaan velvoitettuja saattamaan kaikki sisämarkkinadirektiivit osaksi kansallista lainsäädäntöä asetetussa määräajassa,
- C. ottaa huomioon, että sisämarkkinoiden tulostaulun tavoitteena on ennen kaikkea kannustaa jäsenvaltioita lainsäädännön oikea-aikaiseen täytäntöönpanoon,
- D. ottaa huomioon, että nykyinen 1,2 prosentin täytäntöönpanovaje on jäsenvaltioiden päämiesten ja hallitusten vuonna 2007 asettamaa 1,0 prosentin tavoitetta suurempi,
- E. ottaa huomioon, että 8:aa prosenttia sisämarkkinalainsäädännöstä ei vielä ole saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä; tämä tarkoittaa sitä, että 124:ää direktiiviä ei edelleen ole saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä vähintään yhdessä jäsenvaltiosta,
- F. ottaa huomioon, että useissa jäsenvaltioissa on tasoeroja direktiivien saattamisessa osaksi kansallista lainsäädäntöä,
- G. katsoo, että direktiivi ei välttämättä ole täysin tehokas, vaikka se olisi saatettu nopeasti ja asianmukaisesti osaksi kansallista lainsäädäntöä, erityisesti jos sen täytäntöönpanosta aiheutuu oikeudellisen epävarmuuden tilanteita, jotka johtavat oikeusmenettelyihin Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa ja estävät sisämarkkinoiden tehokkaan toiminnan,
- H. ottaa huomioon, että käynnissä olevien rikkomusmenettelyjen määrä on edelleen huomattava ja että monet näistä rikkomuksista liittyvät lainsäädännön täytäntöönpanon laiminlyöntiin tai lainsäädännön virheelliseen täytäntöönpanoon,
- I. katsoo, että vilpillistä hyötyä voidaan saada kiertämällä tietyt direktiivit ja jättämällä ne saattamatta tai saattamalla ne virheellisesti osaksi kansallista lainsäädäntöä,

Tiistai 23. syyskuuta 2008

- J. korostaa, että sisämarkkinadirektiivien täytäntöönpano on Lissabonin strategian tavoitteiden ja Göteborgin kestävän kehityksen toimintaohjelman toteuttamisen kannalta välttämätöntä,
- K. katsoo, että rikkomismenettelyn saattamiseen Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi kuuluu keskimäärin enemmän kuin 20 kuukautta,
- L. katsoo, etteivät kaikki jäsenvaltiot noudata jäsenyysvelvoitteiden rikkomisesta annettuja Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen tuomioita ja että tämä vahingoittaa entisestään sisämarkkinoiden toimintaa,
- M. katsoo, että sekä kansallisesta että yhteisön lainsäädännöstä aiheutuu jäsenvaltioille liian suuri hallinnollinen rasite,

Lainsäädännön täytäntöönpano — sisämarkkinoiden perusta

1. korostaa, että sisämarkkinadirektiivien oikea-aikainen täytäntöönpano, niiden asianmukainen siirtäminen kansalliseen lainsäädäntöön ja niiden asianmukainen soveltaminen on edellytys sisämarkkinoiden tehokkaalle toiminnalle ja vaikuttaa myös Euroopan unionin kilpailukykyyn sekä taloudelliseen ja yhteiskunnalliseen tasapainoon;
2. korostaa kansallista, alueellista ja paikallista vastuunottamista sisämarkkinoista; korostaa komission asemaa perustettaessa kumppanuuksia tätä tarkoitusta palvelevassa päätöksentekoprosessissa;
3. muistuttaa, että vuodesta 2009 alkaen täytäntöönpanovajeen tavoitteeksi on asetettu 1,0 prosenttia; kehottaa jäsenvaltioita ryhtymään toimiin tämän tavoitteen saavuttamiseksi;
4. kehottaa sellaisia jäsenvaltioita, joiden täytäntöönpanovaje on erityisen korkea, ryhtymään välittömiin toimiin, ja kehottaa komissiota toimimaan läheisessä yhteistyössä näiden valtioiden kanssa niiden tilanteen kohentamiseksi; huomauttaa, että eräät jäsenvaltiot ovat osoittaneet, että täytäntöönpanovajetta voidaan vähentää huomattavasti ja nopeasti;
5. muistuttaa, että jäsenvaltioiden ja komission on kiireellisesti puututtava täytäntöönpanon epäyhtenäisyyteen;
6. pahoittelee sitä, että jäsenvaltiot lisäävät joskus omia vaatimuksiaan saattaessaan direktiivejä osaksi kansallista lainsäädäntöä; katsoo, että tällaisin toimin ("gold plating") vaikeutetaan sisämarkkinoiden tehokasta toimintaa;
7. on sitä mieltä, että Eurooppa vastaa olennaiselta osin tehokkaasti globalisaation tuomiin haasteisiin vahvoilla, avoimilla ja kilpailukykyisillä sisämarkkinoilla, jotka edistävät eurooppalaisten yritysten kilpailukykyä ja tarjoavat ulkomaisia sijoituksia houkuttelevia kannustimia ja turvaavat kuluttajien oikeudet Euroopassa; komission olisi uusia sisämarkkinoita koskevia aloitteita esittäessään otettava huomioon sisämarkkinoiden ulkoinen ulottuvuus;
8. palauttaa mieliin, että avoimet ja kilpailukykyiset sisämarkkinat tarvitsevat kohdennettuja ja tiukempia välineitä, joilla väärennökset ja jäljennökset voidaan torjua tehokkaammin;
9. kehottaa jäsenvaltioita siirtämään sisämarkkinadirektiivit kiireellisesti osaksi kansallista lainsäädäntöä ja soveltamaan niitä asianmukaisesti olemassa olevien suuntaviivojen ja parhaiden käytäntöjen mukaisesti; kehottaa kehittämään asianmukaisempia välineitä täytäntöönpanovajeen vähentämiseen;
10. kehottaa komissiota vauhdittamaan varhaisessa vaiheessa toteutettavaa riitojen ratkaisuprosessia ja keskittymään rikkomuksiin, joilla on vakavimmat seuraukset unionin kansalaisille; kehottaa komissiota myös laatimaan Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saatetuista rikkomismenettelyistä kokoelman, josta saataisiin yksityiskohtaisia tietoja kyseisistä rikkomuksista;
11. vaatii jäsenvaltioita noudattamaan velvollisuuksiaan Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen tuomioiden mukaisesti;

Tiistai 23. syyskuuta 2008

Tulostaulun kehittäminen politiikan välineenä

12. on sitä mieltä, että vaikka tulostaulua olisi pääasiallisesti käytettävä oikea-aikaisen ja asianmukaisen täytäntöönpanon edistämiseen, sitä voitaisiin edelleen kehittää poliittisten päättäjien käyttöön tarkoitetuksi, esteiden ja rajoitusten tunnistamiseen soveltuvaksi välineeksi sekä uusia aloitteita kaipaavien alojen tunnistamiseen; kehottaa komissiota laajentamaan ja syventämään tulostauluun sisältyviä tietoja ja indikaattoreita, jotka koskevat muun muassa laatua, työntekijöiden sosiaalioloja sekä ympäristövaikutuksia ja vaikutuksia ilmastonmuutokseen;

13. kehottaa komissiota liittämään tulevaan tulostauluun helposti ymmärrettävän tiivistelmän, jotta kansalaiset ja muut toimijat voisivat helposti tutustua siihen; kehottaa asiasta vastuussa olevia EU:n ja jäsenvaltioiden elimiä julkaisemaan tulostaulun verkkosivuillaan ja lisäämään tulostaulun kiinnostavuutta viestimissä;

14. pahoittelee sitä, ettei tulostaulussa anneta tietoja siitä, mitä direktiivejä ei ole pantu täytäntöön; on sitä mieltä, että tietyt direktiivit, esimerkiksi palveluista sisämarkkinoilla 12. joulukuuta 2006 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/123/EY⁽¹⁾, ovat sisämarkkinoiden tehokkaan toiminnan kannalta merkittävämpiä kuin muut direktiivit; kehottaa komissiota ottamaan käyttöön sellaisia indikaattoreita, jotka heijastavat paremmin direktiivien merkitystä teollisuudelle ja kansalaisille eri aloilla; katsoo, että komission suorittamat vaikutustenenarviointit voivat olla merkittäviä tämän tavoitteen kannalta;

15. muistuttaa, että yhteisön säädösten laatu ja niiden täytäntöönpano on erittäin tärkeää sisämarkkinoiden toimivuuden kannalta; toteaa myös, että säännösten epäselvyydestä ja johdetun oikeuden säännösten epäasianmukaisesta täytäntöönpanosta johtuvien Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen saatettujen tapausten määrä osoittaa, että yhteisön säädöksistä on tehtävä täsmällisempiä; kehottaa komissiota tästä syystä sisällyttämään tulostauluun indikaattoreita johdetun oikeuden laatua ja puutteellista täytäntöönpanoa koskevista, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäviksi saatetuista tapauksista;

16. pitää myönteisenä, että komissio aikoo ottaa käyttöön systemaattisemman lähestymistavan tärkeimpien tavara- ja palvelumarkkinoiden toiminnan seuraamisessa markkinahäiriöiden havaitsemiseksi ja tehokkaimpien poliittisten välineiden kehittämiseksi; kehottaa lisäämään tulostauluun enemmän alakohtaisia ja jäsenvaltiokohtaisia sekä tarkkoja tietoja; kehottaa lisäämään tulostauluun indikaattoreita, jotka kuvaavat julkisten hankintojen rajatylittäviä näkökohtia;

17. kehottaa komissiota varmistamaan paremmasta lainsäädännöstä tehdyn toimielinten välisen sopimuksen 34 kohdan mukaisesti, että kaikissa komission direktiiviesityksissä on erityinen säännös, jolla jäsenvaltiot veloitetaan laatimaan taulukot kyseisen säädöksen ja niiden toimenpiteiden välisestä vastaavuudesta, joilla kyseinen säädös on saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä, ja toimittamaan nämä taulukot komissiolle; pahoittelee tässä yhteydessä sitä, että jäsenvaltiot vesittävät komission ja parlamentin avoimuuspyrkimykset vastustamalla tätä lauseketta tai tekemällä siitä ei-sitovan johdanto-osan viitteen;

18. pitää Lissabonin strategian ja Göteborgin kestävä kehityksen toimintaohjelman tavoitteiden saavuttamista poliittisena prioriteettina, ja korostaa erityisesti näiden tavoitteiden saavuttamiseen vaikuttavien direktiivien täytäntöönpanon merkitystä; kehottaa neuvostoa asettamaan sisämarkkina-asiat etusijalle vuoden 2010 jälkeisessä korjatussa strategiassa;

19. pitää myönteisenä, että komissio aikoo kehittää yhtenäismarkkinapolitiikkaa parantavia välineitä ja työkaluja muuttamalla yhtenäismarkkinapolitiikkaa enemmän näyttöön perustuvaksi ja vaikutuksiin suuntautuvaksi, sekä lisätä tiedottamistaan;

20. kehottaa komissiota arvioimaan jäsenvaltioiden sisämarkkinalainsäädännön täytäntöönpanon laatua ja yhtenäisyyttä alakohtaisten kyselyjen, yritys-kyselyjen, kuluttajakyselyjen tai muiden keinojen avulla lainsäädännön tehokkaan toiminnan takaamiseksi;

⁽¹⁾ EUVL L 376, 27.12.2006, s. 36.

Tiistai 23. syyskuuta 2008

21. korostaa, että lainsäädännön myöhäinen tai virheellinen täytäntöönpano vähentää kuluttajien ja yritysten mahdollisuuksia käyttää oikeuksiaan, vahingoittaa Euroopan taloutta ja syö luottamusta sisämarkkinoihin; kehottaa komissiota kehittämään indikaattoreita, joilla mitataan myöhäisestä täytäntöönpanosta kansalaisille ja teollisuudelle aiheutuvia kustannuksia, ja kehottaa komissiota myös kehittämään indikaattoreita, jotka osoittaisivat, mikä yhteys on tavalla, jolla direktiivit on saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä, ja jäsenvaltioita vastaan käynnistetyillä rikkomismenettelyillä;

22. panee tyytyväisenä merkille komission pyrkimyksen parempien säädösesitysten tekemiseen, erityisesti pyrkimyksen vaikutusten arvioinnin parantamiseen ja hallinnollisten rasitteiden keventämiseen, mikä puolestaan tehostaa sisämarkkinoiden toimintaa; on sitä mieltä, että nämä eri aiheet liittyvät toisiinsa ja niitä on käsiteltävä johdonmukaisesti;

23. panee tyytyväisenä merkille tavoitteen keventää hallinnollisia rasitteita EU:ssa 25 prosentilla vuoteen 2012 mennessä; kehottaa jäsenvaltioita ryhtymään toimiin tämän tavoitteen saavuttamiseksi; on sitä mieltä, että tulostaululla olisi mitattava jäsenvaltioiden ja yhteisön työtä ja saavutuksia näissä asioissa; kehottaa tämän vuoksi komissiota miettimään mahdollisuutta lisätä tätä asiaa koskeva kappale tulostauluun;

24. pahoittelee sitä, että kansalaisten vapaalle liikkuvuudelle sisämarkkinoilla on vielä monia esteitä; panee merkille tässä yhteydessä, että 15 prosenttia sisämarkkinoiden SOLVIT-verkoston tapauksista koski vuonna 2007 henkilöiden vapaata liikkuvuutta ja EU:n kansalaisuutta; kehottaa tämän vuoksi jäsenvaltioita ja komissiota varmistamaan paremmin henkilöiden vapaan liikkuvuuden; kehottaa erityisesti jäsenvaltioita ja komissiota perustamaan keskitettyjä palvelupisteitä, jotka voivat auttaa kansalaisia sisämarkkinoilla liikkumiseen liittyvissä oikeudellisissa ja käytännön asioissa; kehottaa komissiota myös kehittämään tulostauluun indikaattoreita, joilla mitataan henkilöiden vapaan liikkuvuuden esteitä;

25. palauttaa mieleen sisämarkkinalainsäädännön toiminnan tehostamista koskevan tavoitteen; on sitä mieltä, että lainsäädännön täytäntöönpanon tehostamiseen vaikuttaa myös eri hallintojen välisen käytännön yhteistyön ja kumppanuuden kehittäminen; kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota kehittämään parhaiden käytänteiden vaihtojärjestelmiä; korostaa, että hallinnollista yhteistyötä ja hallinnon selkeyttämistä on aktiivisesti parannettava ja tuettava, koska lainsäädännön täytäntöönpanosta vastaavat erilaiset lukuisat paikallisviranomaiset, alueelliset ja kansalliset viranomaiset; huomauttaa, että sisämarkkinoiden tiedotusjärjestelmällä voi olla tässä erityisen tärkeä osa;

26. kehottaa jäsenvaltioita perustamaan kansallisia sisämarkkinakeskuksia, jotka edistävät koordinoitua ja selkeyttämistä ja lisäävät sisämarkkinoiden toimivuutta edistävien valtion toimien poliittista näkyvyyttä; korostaa, että tällaiset keskuksot olisi sijoitettava olemassa oleviin laitoksiin, esimerkiksi kansallisiin yhteyspisteisiin; kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan yhteisön oikeuden käytännön tuntemusta kaikilla kansallisen hallinnon tasoilla, jotta kansalaiset eivät joutuisi kohtamaan sääntöjen ymmärtämisen puutteesta aiheutuvia turhia rasitteita ja esteitä;

27. on tyytyväinen komission ponnisteluihin, joilla se pyrkii kehittämään jäsenvaltioiden välistä kumppanuutta lainsäädännön täytäntöönpanomenettelyn osalta työryhmien, erityisiin aloihin liittyvien verkostojen, kansallisten asiantuntijoiden tapaamisten ja lainsäädännön soveltamista koskevien suuntaviivojen avulla; uskoo, että komission ponnistelut direktiivin 2006/123/EY täytäntöön panemiseksi osoittautuvat hyödyllisiksi ja että komission olisi jatkettava tämänkaltaisia toimiaan; korostaa, että parlamentille olisi jatkuvasti tiedotettava täytäntöönpanotoimista;

28. korostaa, että useat täytäntöönpanoon liittyvät ongelmat havaitaan SOLVIT-verkoston avulla; panee huolestuneena merkille, että SOLVIT-keskuksissa on usein liian vähän henkilöstöä ja että tapausten keskimääräinen käsittelyaika on yli 10 viikkoa; kehottaa jäsenvaltioita huolehtimaan, että SOLVIT-keskuksissa on riittävästi henkilökuntaa, ja kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota parantamaan hallinnollista tehokkuuttaan, jotta käsittelyaikoja saataisiin huomattavasti lyhennettyä; kehottaa lisäksi jäsenvaltioita tehostamaan paremmin SOLVIT-verkoston palveluja asianmukaisten tiedotuskanavien kautta, jotta SOLVIT-verkosto tulisi tutummaksi kansalaisille ja yrityksille;

Tiistai 23. syyskuuta 2008

29. panee tyytyväisenä merkille komission aikomuksen parantaa yritysten ja kansalaisten kyselyjen ja valitusten välittämistä SOLVIT-verkoston ja muiden yhtenäismarkkinoiden tukipalvelujen kautta sen varmistamiseksi, että ne joutuvat välittömästi oikean hallintoelimen käsiteltäväksi riippumatta siitä, minkä verkon kautta ne on esitetty; korostaa, että SOLVIT-verkostosta saatu kokemus olisi otettava huomioon jäsenvaltioiden ja EU:n päätöksenteossa ja sen olisi tarvittaessa johdettava rakenteellisiin tai sääntelyä koskeviin muutoksiin;

30. kehottaa komissiota järjestämään yhdessä parlamentin ja neuvoston puheenjohtajavaltion kanssa vuosittaisen sisämarkkinafoorumin, johon jäsenvaltioiden edustajat sekä muut sidosryhmät voivat osallistua ja jonka tarkoituksena on ilmaista aiempaa selvemmin sitoutuminen lainsäädännön oikea-aikaiseen täytäntöönpanoon ja tarjota vertailukohteita ja mahdollisuuksia parhaiden käytäntöjen vaihtoon;

31. kehottaa neuvostoa painottamaan enemmän sisämarkkinoihin liittyviä asioita joko perustamalla uuden neuvostokokoonpanon, joka käsittelee näitä kysymyksiä tai asettamalla ne ensisijaisiksi nykyisen kilpailuasioiden neuvoston toimintaohjelmassa;

32. muistuttaa yhtenäismarkkinoita koskevasta katsauksesta antamastaan päätöslauselmasta, jossa se kehotti komissiota ottamaan käyttöön sisämarkkinatestin; kehottaa komissiota ryhtymään toimiin näiden sisämarkkinatestien käyttöön ottamiseksi;

Sisämarkkinoiden ja kuluttajamarkkinoiden tulostaulut

33. katsoo, että molemmat, sisämarkkinoiden tulostaulu ja kuluttajamarkkinoiden tulostaulu edistävät tehostettujen sisämarkkinoiden toteutumista kansalaisten ja kuluttajien eduksi;

34. on tyytyväinen siihen, että komissio aikoo lisätä sisämarkkinoita koskevaa tiedottamistaan, ja on sitä mieltä, että edellä mainitut tulostaulut ovat merkittäviä askelia tähän suuntaan;

35. korostaa, että vaikka nämä kaksi tulostaulua ovat sidoksissa toisiinsa ja niitä tulisi kehittää yhtenäisesti, ne on tarkoitettu eri kohderyhmille ja ne olisi pidettävä erillisinä ja niissä olisi käytettävä erilaisia indikaattoreita;

36. katsoo, että käytettyjä indikaattoreita sekä kahden tulostaulun välistä suhdetta olisi kuitenkin tarkistettava säännöllisin väliajoin, jotta asiakirjoja voitaisiin mukauttaa sisämarkkinoilla tapahtuvien muutosten mukaisiksi;

*

*   *

37. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.

Opettajankoulutuksen laadun parantaminen

P6_TA(2008)0422

Euroopan parlamentin päätöslauselma 23. syyskuuta 2008 opettajankoulutuksen laadun parantamisesta (2008/2068(INI))

(2010/C 8 E/03)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 3 artiklan 1 kohdan q alakohdan sekä 149 ja 150 artiklan,

— ottaa huomioon komission tiedonannon ”Opettajankoulutuksen laadun parantaminen” (KOM(2007)0392) ja siihen liittyvät komission yksiköiden valmisteluasiakirjat (SEC(2007)0931 ja SEC(2007)0933),

Tiistai 23. syyskuuta 2008

- ottaa huomioon 15. marraskuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 1720/2006/EY elinikäisen oppimisen toimintaohjelman perustamisesta ⁽¹⁾, johon sisältyy erityistavoite opettajankoulutuksen laadun parantamisesta ja sen eurooppalaisen ulottuvuuden edistämisestä (17 artiklan 2 kohdan e alakohta),
  - ottaa huomioon 18. joulukuuta 2006 annettuun Euroopan parlamentin ja neuvoston suositukseen 2006/962/EY elinikäisen oppimisen avaintaidoista ⁽²⁾ sisältyvät kahdeksan avaintaitoa,
  - ottaa huomioon kymmenvuotisen Koulutus 2010 -työohjelman, ja erityisesti sen tavoitteen 1.1 Opettajien ja kouluttajien koulutuksen parantaminen ⁽³⁾, sekä myöhemmät yhteiset väliraportit sen täytäntöönpanoa koskevasta edistyksestä,
  - ottaa huomioon Euroopan unionin monikielisyyspolitiikan ja komission korkean tason työryhmän raportin monikielisyydestä (2007),
  - ottaa huomioon Lissabonissa 23. ja 24. maaliskuuta 2000 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston ylimääräisen kokouksen puheenjohtajan päätelmät,
  - ottaa huomioon Barcelonassa maaliskuussa 2002 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston päätelmät, joissa hyväksyttiin muun muassa opettajien ja kouluttajien yleissivistävän ja ammatillisen koulutuksen parantamista koskevat konkreettiset tavoitteet,
  - ottaa huomioon 5. toukokuuta 2003 annetut neuvoston päätelmät keskimääräistä eurooppalaista suoritusta koskevista koulutuksen viitearvoista (benchmarks) ⁽⁴⁾,
  - ottaa huomioon koulutus-, nuoriso- ja kulttuurineuvoston ja neuvostossa kokoontuneiden jäsenvaltioiden hallitusten edustajien 15. ja 16. marraskuuta 2007 pidetyssä kokouksessa antamat päätelmät ja erityisesti päätelmät opettajankoulutuksen laadun parantamisesta ⁽⁵⁾,
  - ottaa huomioon kolmen vuoden välein toteutetut OECD:n PISA-arvioinnit (Programme for International Student Assessment) ja OECD:n raportin ”Teachers Matter: Attracting, Developing and Retaining Effective Teachers” (2005),
  - ottaa huomioon raportin ”How the world’s best performing school systems come out on top” (McKinsey ja muut, syyskuu 2007),
  - ottaa huomioon Euroopan parlamentin helmikuussa 2007 julkaiseman tutkimuksen Euroopan unionin liikuntakasvatuksen nykytilasta ja tulevaisuuden näkymistä,
  - ottaa huomioon 13. marraskuuta 2007 antamansa päätöslauselman urheilun asemasta koulutuksessa ⁽⁶⁾,
  - ottaa huomioon työjärjestyksen 45 artiklan,
  - ottaa huomioon kulttuuri- ja koulutusvaliokunnan mietinnön (A6-0304/2008),
- A. katsoo, että korkealaatuisesta koulutuksesta ja ammattikoulutuksesta koituu monenlaista hyötyä työpaikkojen luomisen ja kilpailukyvyyn lisääntymisen lisäksi ja ne ovat tärkeitä tekijöitä elinikäisessä oppimisessä,
- B. ottaa huomioon tarpeen kasvattaa yksilöitä, jotka ovat riippumattomia, valistuneita ja yhtenäiseen yhteiskuntaan sitoutuneita, ja katsoo, että opetuksen laatu on kriittinen tekijä Euroopan unionin sosiaalisen ja taloudellisen yhteenkuuluvuuden sekä sen työpaikkojen luomisen, kilpailukyvyyn ja kasvupotentiaalinn kannalta,

⁽¹⁾ EUVL L 327, 24.11.2006, s. 45.

⁽²⁾ EUVL L 394, 30.12.2006, s. 10.

⁽³⁾ EYVL C 142, 14.6.2002, s. 7.

⁽⁴⁾ EUVL C 134, 7.6.2003, s. 3.

⁽⁵⁾ EUVL C 300, 12.12.2007, s. 6.

⁽⁶⁾ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2007)0503.

Tiistai 23. syyskuuta 2008

- C. katsoo, että Euroopan sosiaalirahastolla voi olla tärkeä tehtävä opettajankoulutuksen parantamista edistävissä koulutuksen ja opetuksen kehittämisessä,
- D. katsoo, että opettajankoulutuksen laatu heijastuu opetuskäytännössä ja sillä on suora vaikutus paitsi oppilaiden tiedon tasoon myös heidän persoonallisuutensa muodostumiseen varsinkin ensimmäisinä kouluvuosina,
- E. katsoo, että opettajan ammatin haasteet kasvavat sitä mukaa kuin opetusympäristöt tulevat entistä monimutkaisemmiksi ja heterogeenisemmiksi; katsoo, että näitä haasteita ovat informaatio- ja viestintä-tekniikan kehitys, yhteiskunta- ja perherakenteiden muutokset ja yhä kirjavampi opiskelijoiden joukko monissa oppilaitoksissa maahanmuuton lisääntymisen ja monikulttuuristen yhteiskuntien syntymisen myötä, koulujen autonomian lisääntyminen, mikä merkitsee opettajien velvollisuuksien lisääntymistä ja tarve kiinnittää enemmän huomiota yksittäisten oppilaiden oppimistarpeisiin,
- F. toteaa, että korkealaatuisen opettajankoulutuksen ja oppilaiden korkeiden opintosaavutusten välillä vallitsee selkeä ja positiivinen korrelaatio,
- G. katsoo, että ottaen huomioon kasvavan tiedon tarjonnan sekä meneillään olevan digitalisoinnin on kehitettävä kykyä käyttää viestimiä ja niiden sisältöä tehokkaasti yksilön omien päämäärien ja tarpeiden mukaisesti, ja katsoo, että mediakasvatuksessa on kyse eräänlaisesta pedagogisesta lähestymistavasta tiedotusvälineisiin, jonka pitäisi mahdollistaa kaikkien tiedotusvälineiden kriittinen ja harkitseva käyttö,
- H. ottaa huomioon, että Euroopan unionissa yli 80 prosenttia peruskoulun opettajista ja 97 prosenttia esikoulun opettajista on naisia, kun taas heidän osuutensa toisen asteen opettajista on ainoastaan 60 prosenttia,
- I. katsoo, että opettajankoulutuksen laatu voi vaikuttaa varhaiseen koulunkäynnin lopettamiseen ja vanhempien opiskelijoiden lukutaitoon,
- J. katsoo, että esi- ja peruskoululla on erityisen suuri vaikutus lasten tulevaan koulumenestykseen,
- K. ottaa huomioon, että Euroopan unionissa on enemmän kuin 27 erilaista opettajankoulutusjärjestelmää mutta opettajankoulutuksen haasteet ovat kuitenkin olennaisesti samat kaikissa jäsenvaltioissa,
- L. katsoo, että opettajan ammatti on kutsumusammatti, jossa korkea työtyytyväisyys on tärkeää hyvän henkilökunnan ammatissa pysymiseksi,
- M. katsoo, että olisi epäoikeudenmukaista pitää opettajia ainoana vastuunkantajina opetustoiminnastaan; pitää aiheellisena korostaa, että opettajien kyky opettaa asianmukaisesti kaikkia oppilaitaan, luoda ja pitää yllä hyvää yhteishenkeä sekä torjua väkivaltaista käyttäytymistä liittyy läheisesti heidän opetusolosuhteisiinsa, saatavilla olevaan tukeen, siihen, kuinka monta sellaista oppilasta, joilla on oppimisvaikeuksia, on kussakin luokassa, koulujen sosiaaliseen ja kulttuuriseen ympäristöön, perheiden yhteistyöhön ja saatuun sosiaaliseen tukeen; katsoo, että opettajien sitoutumisaste riippuu suuresti yhteiskunnan sitoutumisesta koulutukseen ja että molempien tekijöiden vuorovaikutuksella edistetään opetuksen parantamista koskevan tavoitteen saavuttamista,
- N. katsoo, että on pyrittävä kaikin keinoin varmistamaan, että kaikki opettajat tuntevat kuuluvansa kunnioitettuun ja arvostettuun ammattikuntaan ottaen huomioon, että ammatti-identiteetti riippuu suuresti siitä, mikä näkemys yhteiskunnassa on ammatista,
- O. katsoo, että parhaiten menestyneiden hakijoiden houkuttelevuus opettajan ammattiin edellyttää vastaavantasoisista sosiaalista arvostusta, statusta ja palkkaa,
- P. katsoo, että opettajilla on perinteisiä ainerajoja laajemmalle ulottuva tärkeä sosiaalinen ja kehittävä tehtävä sekä tärkeä asema esikuvana,

Tiistai 23. syyskuuta 2008

- Q. ottaa huomioon, että tavoite "yhdenvertaisista mahdollisuuksista kaikille" on sisällytetty EY:n perustamis-sopimukseen ja erityisesti sen 13 artiklaan, jossa vahvistetaan oikeusperusta sukupuoleen, rodulliseen tai etniseen alkuperään, uskontoon tai vakaumukseen, vammaan, ikään tai seksuaaliseen suuntautumiseen perustuvan syrjinnän torjumiseksi,
- R. katsoo, että koulujen laatu riippuu suurelta osin siitä, kuinka itsenäisesti ne voivat päättää opetussuunnitelmistaan ja hallinnostaan,
- S. katsoo, että asianmukaisen pätevyyden omaavilla liikunnanopettajilla on hyvin tärkeä tehtävä lasten fyysisen ja henkisen terveyden edistämisessä ja heidän kannustamisessaan terveellisen elämäntavan omaksumiseen;
1. antaa vahvan tukensa sille analyysille, että opettajankoulutuksen parantamisella saavutetaan huomattavasti parempia oppimistuloksia;
  2. katsoo, että kattavan ja laadukkaan opettajankoulutuksen tarjonnan ja politiikan, jolla pyritään rekrytoimaan parhaat hakijat opettajan ammattiin, pitäisi olla ensisijaisia tavoitteita kaikille opetusministeriöille;
  3. katsoo, että koulutusmenojen lisäysten pitäisi kohdentua aloille, joilla parannetaan eniten oppimistuloksia;
  4. painottaa, että jäsenvaltioiden on panostettava tuntuvammin ja suunnattava enemmän varoja opettajankoulutukseen, jos tavoitteena on edistyä Lissabonin strategian Koulutus 2010 -tavoitteiden saavuttamisessa ja eritoten parantaa koulutuksen laatua, ja että elinikäistä oppimista on vahvistettava koko unionin alueella;
  5. tukee voimakkaasti opettajien jatkuvan ja johdonmukaisen ammatillisen kehittämisen edistämistä koko heidän uransa ajan; suosittelee, että kaikilla opettajilla on säännöllisiä niin akateemisia, työhön liittyviä kuin taloudellisia mahdollisuuksia, esimerkiksi hallituksen apurahoja, parantaa ja päivittää taitojaan ja hankkii lisäpätevyyttä sekä parantaa pedagogista osaamistaan; katsoo, että nämä jatkokoulutusmahdollisuudet olisi järjestettävä niin, että niiden tuottama pätevyys tunnustetaan kaikissa jäsenvaltioissa;
  6. korostaa monikansallisen vuoropuhelun ja kokemusten vaihdon lisäämisen tarvetta erityisesti kun on kyse esikoulun, ensimmäisen asteen ja toisen asteen opettajien ammatillisen jatkokoulutuksen tarjonnasta ja hyödyntämisestä;
  7. kehottaa kiinnittämään erityistä huomiota uusien opettajien perusvalmennukseen; rohkaisee tukiverkostojen ja mentoriohjelmien kehittämistä, joiden kautta kokeneimmilla ja kyvykkäimmiksi osoittautuneilla opettajilla voi olla avainasema uusien kollegojen kouluttamisessa ja he voivat välittää menestyksellisen uransa aikansa saatua tietoa, edistää ryhmäoppimista ja auttaa estämään vasta opintonsa aloittaneiden opettajaksi opiskelevien keskeyttämisiä; katsoo, että työskentelemällä ja oppimalla yhdessä opettajat voivat parantaa koulun tuloksia ja koko oppimisympäristöä;
  8. kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan, että samalla kun keskitytään parhaiden opettajien palkkaamiseen ja ammatissa pitämiseen, ennen kaikkea tekemällä ammatista riittävän houkutteleva, opettajakunnan koostumus kaikilla kouluopetuksen tasoilla edustaa yhteiskunnan sosiaalista ja kulttuurista monimuotoisuutta;
  9. painottaa, että sen varmistamisella, että opettaminen on houkutteleva ja tyydyttävä ammatti, jossa on hyviä etenemismahdollisuuksia, ja motivoituneiden, korkeita tuloksia saavuttavien vasta valmistuneiden ja ammatissa toimivien opettajien menestyksellisen rekrytoinnin välillä on läheinen yhteys; kehottaa jäsenvaltioita toteuttamaan lisätoimia opettajan ammatin edistämiseksi huippuosaajien uravaihtoehtona;
  10. korostaa tasa-arvopolitiikan merkitystä ja sitä, että on erittäin tärkeää varmistaa, että esi- ja peruskoulun opettajilla on korkea taso ja että he saavat tehtäviensä edellyttämää asianmukaista sosiaalista ja ammatillista tukea;

Tiistai 23. syyskuuta 2008

11. pitää tärkeänä opettajien säännöllistä osallistumista opetustyöhönsä liittyviin työ- ja keskusteluryhmiin; katsoo, että työnohjaajien ja opetusviranomaisten pitäisi tukea tätä työtä; katsoo, että osallistumalla opetusprosessin kriittiseen tarkasteluun opettajat kiinnostuvat enemmän ammatistaan ja saavuttavat siten parempia tuloksia;
12. korostaa koulun suurta merkitystä lasten sosiaalisen elämän ja kasvatuksen sekä demokraattiseen yhteiskuntaan osallistumiseen tarvittavien tietojen ja taitojen oppimisen kannalta; pitää tärkeänä, että pätevät, ammattitaitoiset ja kokeneet opettajat osallistuvat opettajankoulutuksessa käytettävien tehokkaiden opetusmenetelmien kehittämiseen;
13. kehottaa jäsenvaltioita huolehtimaan siitä, että ainoastaan asianmukaisen pätevyyden omaavat liikunnanopettajat saavat antaa liikunnanopetusta julkisessa koulutusjärjestelmässä;
14. kiinnittää huomiota tuntuviin eroihin opettajien keskipalkoissa ei pelkästään eri jäsenvaltioiden välillä vaan myös verrattuna maan keskimääräiseen tulotasoon ja suhteessa henkeä kohti laskettuun BKT:hen; katsoo, että opettajilla olisi oltava hyvät palkkausjärjestelmät, jotka vastaavat heidän merkitystään yhteiskunnalle, ja kehottaa toteuttamaan toimia, joilla estetään parhaiden opettajien siirtyminen paremmin palkattuihin yksityissektorin tehtäviin erityisesti tieteen ja teknologian alalla;
15. korostaa, että opettajien täytyy olla paremmin valmistautuneita vastatakseen heihin kohdistuviin uusiin vaatimuksiin; tunnustaa informaatio- ja viestintäteknologian asettamat haasteet mutta myös sen tarjoamat mahdollisuudet opettajille; kehottaa asettamaan informaatio- ja viestintäteknologian opetuksen etusijalle opettajien perus- ja jatkokoulutuksessa sen varmistamiseksi, että opettajilla on ajantasaiset tiedot viimeisimmästä teknisestä kehityksestä ja sen soveltamisesta opetukseen ja että heillä on tarpeelliset taidot sen hyödyntämiseen opetustilanteissa;
16. katsoo, että koulutuksella olisi muun muassa annettava opettajille innovatiivinen viitekehys, jota tarvitaan ympäristönäkökohtien valtavirtaistamiseen heidän toimintaansa ja uusiin aihealueisiin; kannattaa paikallisia seminaareja, joilla pyritään täyttämään tietyissä yhteyksissä havaittuja tarpeita, ja tiettyjen koulujen opettajakunnalle suunnattuja kursseja konkreettisten hankkeiden täytäntöönpanoa varten, joissa otetaan huomioon heidän tarpeensa ja toimintaympäristönsä;
17. korostaa, että opettajien liikkuvuus, parempi yhteistyö ja tiimityö voivat lisätä opetusmenetelmien luovuutta ja innovatiivisuutta ja helpottaa parhaisiin toimintatapoihin perustuvaa oppimista;
18. kehottaa komissiota lisäämään käytettävissä olevia varoja tukemalla opettajankoulutusta elinikäisen oppimisen ohjelman kautta ja panostamaan erityisesti naapurimaiden ja -alueiden koulujen väliseen opettajavaihtoon; korostaa, että opettajien liikkuvuudella helpotetaan opettamista koskevien uusien ajatusten ja parhaiden toimintatapojen leviämistä ja edistetään vieraiden kielten taitojen kohentamista sekä muiden kulttuurien tuntemusta; painottaa, että opettajilla olisi oltava paremmat mahdollisuudet oppia kieliä koko uransa ajan, minkä avulla voidaan muun muassa hyödyntää mahdollisimman paljon liikkuvuutta koskevien Euroopan unionin ohjelmien tarjoamia mahdollisuuksia;
19. vaatii antamaan mediaopinnoille ensisijaisen aseman opettajankoulutuksessa ja sisällyttämään olemassa olevat mediaopinnot tärkeänä osana opettajien peruskoulutukseen;
20. korostaa Comenius-ohjelman ja Comenius-Regio-ohjelman koulukumppanuuksien ratkaisevaa merkitystä opettajien liikkuvuudessa;
21. tukee voimakkaasti vieraiden kielten oppimista hyvin varhaisessa iässä ja kieliopintojen sisällyttämistä kaikkiin peruskoulun opetussuunnitelmiin; painottaa, että riittävät investoinnit vieraiden kielten opettajien palkkaamiseen ja koulutukseen ovat ehdottoman tärkeitä tämän tavoitteen saavuttamiseksi;
22. korostaa, että jokaisen opettajan pitäisi hallita oma kielensä esimerkiksi, koska kieli on välttämätön väline hyvälle tiedonvälitykselle ja helpottaa muiden aineiden oppimista samalla kun se kehittää oppilaiden kommunikointikykyä, millä on lukuisilla ammattialoilla yhä suurempi merkitys;

Tiistai 23. syyskuuta 2008

23. painottaa, että kaikilla opettajilla kaikissa jäsenvaltioissa pitäisi olla todistettavasti vähintään yhden vieraan kielen taito;
24. vaatii opettajien mediaosaamisen edistämistä heidän koulutuksessaan sekä sen jälkeen ja sen ulkopuolella mediakasvatuksen ja elinikäisen oppimisen puitteissa julkisviranomaisten ja yksityisen sektorin yhteistyön avulla;
25. korostaa, ettei mikään voi korvata opettajan oppilaiden kanssa luokkahuoneessa viettämää aikaa, ja on huolestunut siitä, että hallinnollisen ja paperityön lisääntyminen voi vähentää opetukseen ja opetustuntien valmistamiseen käytettävää aikaa;
26. vaatii kansalaistaidon sisällyttämistä pakollisena aineena sekä opettajankoulutukseen että kouluopetukseen, jotta opettajilla ja oppilailta olisi tarvittavat tiedot kansalaisten oikeuksista ja velvollisuuksista sekä Euroopan unionista ja jotta he voivat analysoida ja arvioida kriittisesti ajankohtaisia poliittisia ja sosiaalisia olosuhteita ja tapahtumia;
27. katsoo, että kullakin koululla on ainutlaatuinen suhde paikalliseen yhteisönsä ja että koulujen johtajilla pitäisi olla suurempi päätöksentekovalta, jonka avulla he voivat vastata omalle toimintaympäristölleen tunnusomaisiin koulutushaasteisiin ja opetusvaatimuksiin yhteistyössä vanhempien ja paikallisen yhteisön sidosryhmien kanssa; korostaa, että hyvin erilaisen taustan omaavan maahanmuuttajaväestön vuoksi opettajakunnan on perehdyttävä erityisesti kulttuurienvälisiin kysymyksiin ja prosesseihin paitsi kouluissa myös yhteyksissä perheisiin ja heidän lähiympäristöönsä, jolle moninaisuus on luonteenomaista;
28. painottaa Comenius-ohjelman äärimmäisen myönteistä vaikutusta opettajiin ja sen merkitystä pienille paikallisyhteisöille erityisesti sosiaalisesti ja taloudellisesti taantuneilla alueilla, missä se edistää osallisuutta ja tietoisuutta koulutuksen eurooppalaisesta ulottuvuudesta;
29. on tyytyväinen jäsenvaltioiden sopimukseen työskennellä yhdessä opettajankoulutuspolitiikan koordinoimisen parantamiseksi erityisesti avoimen koordinoitimenetelmän avulla; kehottaa jäsenvaltioita hyödyntämään täysimääräisesti tätä mahdollisuutta oppia toinen toisiltaan ja pyytää, että Euroopan parlamenttia kuullaan aikatauluista ja saavutetusta edistyksestä;
30. painottaa tarvetta saada EU:n laajuiset opettajankoulutusta koskevat tarkemmat tilastotiedot, joiden pohjalta voitaisiin edistää tiedonvaihtoa ja lisätä yhteistyötä ja parhaiden toimintatapojen vaihtoa; ehdottaa, että jäsenvaltiot ottaisivat yhdessä komission kanssa käyttöön järjestelmiä, joilla varmistetaan esiasteen sekä ensimmäisen ja toisen asteen opettajankoulutusta koskevien vertailukelpoisten tietojen nopea saatavuus;
31. katsoo, että rehtoreiden ja vanhempien läheinen yhteistyö on erittäin tärkeää kouluväkivallan vähentämiseksi sekä sellaisten keinojen ja menettelyjen luomiseksi, joilla tähän ilmiöön voidaan puuttua tehokkaasti;
32. painottaa sukupuolinäkökulman sisällyttämistä opetukseen ja sukupuolinäkökohtien huomioon ottamista opettajankoulutuksessa;
33. kehottaa komissiota levittämään tietoa sellaisista jäsenvaltioiden kouluhankkeista koskevista parhaista toimintatavoista, joilla edistetään elämäntaitojen, kuten terveellisen ruokavalion, liikunnan, kotitalouden ja oman rahankäytön suunnittelun oppimista;
34. kehottaa jäsenvaltioita sisällyttämään opettajankoulutukseen konfliktien ratkaisua koskevia ohjelmia, jotta opettajat oppivat uusia strategioita erilaisten konfliktien ratkaisemiseen koululuokissa ja väkivallan ja aggressiivisuuden käsittelemiseen;
35. kehottaa jäsenvaltioita sisällyttämään opettajankoulutukseen Euroopan unionia, sen toimielimiä ja niiden toimintatapoja koskevien perustietojen oppimisen ja järjestämään tuleville opettajille tutustumisvierailuja Euroopan unionin toimielimiin;
36. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille, OECD:lle, Unescolle ja Euroopan neuvostolle.

Tiistai 23. syyskuuta 2008

Bolognan prosessi ja opiskelijoiden liikkuvuus

P6_TA(2008)0423

Euroopan parlamentin päätöslauselma 23. syyskuuta 2008 Bolognan prosessista ja opiskelijoiden liikkuvuudesta (2008/2070(INI))

(2010/C 8 E/04)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 149 artiklan ja 150 artiklan,
- ottaa huomioon komission tiedonannon ”Tuloksia korkeakoulujen nykyaikaistamisesta: koulutus, tutkimus ja innovaatiot” (KOM(2006)0208),
- ottaa huomioon komission tiedonannon ”Euroopan aivokapasiteetti liikkeelle: miten yliopistot saadaan hyödyntämään koko potentiaaliaan Lissabonin strategian edistämiseksi” (KOM(2005)0152),
- ottaa huomioon julkaisun ”Focus on the structure of higher education in Europe 2006/07 — National trends in the Bologna Process” (Euroopan koulutuksen tietoverkosto Eurydice, Euroopan komissio, 2007),
- ottaa huomioon maaliskuulta 2007 olevan Eurobarometri-tutkimuksen ”Perceptions of Higher Education Reforms”,
- ottaa huomioon ensimmäisessä käsittelyssä 25. syyskuuta 2007 vahvistamansa kannan ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi koulutusta ja elinikäistä oppimista koskevien tilastojen tuottamisesta ja kehittämisestä ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon neuvoston 23. marraskuuta 2007 antaman päätöslauselman yliopistojen uudistamisesta Euroopan kilpailukyvyyn parantamiseksi maailmanlaajuisessa osaamistaloudessa,
- ottaa huomioon 13. ja 14. maaliskuuta 2008 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan päätelmät,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 45 artiklan,
- ottaa huomioon kulttuuri- ja koulutusvaliokunnan mietinnön ja budjettivaliokunnan lausunnon (A6-0302/2008),
- A. ottaa huomioon, että Bolognan prosessin tavoitteena on luoda eurooppalainen korkeakoulutusalue vuoteen 2010 mennessä sekä toteuttaa korkeakoulu-uudistuksia, poistaa jäljellä olevat esteet, jotka vaikeuttavat opiskelijoiden ja opettajien liikkuvuutta, ja parantaa Euroopan korkeakoulutuksen laatua, houkuttelevuutta ja kilpailukykyä,
- B. katsoo, että opiskelijoiden liikkuvuuden ja opetuksen laadun olisi pysyttävä Bolognan prosessin keskeisinä osa-alueina,
- C. katsoo, että opiskelijoiden liikkuvuus synnyttää uusia kulttuurisia, sosiaalisia ja akateemisia arvoja ja luo mahdollisuuksia henkilökohtaiseen kasvuun ja akateemisen vaatimustason ja työllistyvyyden parantamiseen kansallisella ja kansainvälisellä tasolla,
- D. ottaa huomioon, että opiskelijoiden liikkuvuus on yhä monien opiskelijoiden, tutkijoiden ja muun henkilöstön ulottumattomissa, erityisesti uudemmissa jäsenvaltioissa, ja erityisesti apurahojen riittämättömyyden vuoksi; ottaa huomioon, että esteet ovat hyvin tunnettuja, ja monet keskusteluun osallistuvat sidosryhmät ovat toistuvasti viitanneet niihin,

⁽¹⁾ EUVL C 219 E, 20.8.2008, s. 68.

Tiistai 23. syyskuuta 2008

- E. katsoo, että opiskelijoiden koulutuksen, elinkustannusten ja liikkuvuuden asianmukaiseen rahoitukseen olisi kiinnitettävä erityistä huomiota,
- F. ottaa huomioon, että parlamentti on johdonmukaisesti pitänyt opiskelijoiden liikkuvuutta tärkeänä painopisteenä talousarviossaan ja pyrkinyt varmistamaan yhteisön koulutusohjelmien rahoituksen riittävyyden; katsoo, että sen selkeä kanta tähän aiheeseen johti – neuvoston komission ehdotukseen tekemistä leikkauksista huolimatta – elinikäisen oppimisen ohjelman ja Erasmus Mundus -ohjelman määrärahojen kasvuun, josta neuvoteltiin vuosien 2007–2013 monivuotisen rahoituskehyn puitteissa ja viimeaikaisissa talousarviomenettelyissä,
- G. katsoo, että opiskelijoiden liikkuvuudesta tarvitaan luotettavia tilastotietoja asianmukaisten politiikkojen ja toimenpiteiden tarkkailun, vertailun ja arvioinnin mahdollistamiseksi sekä niiden kehittämiseksi,
- H. katsoo, että epävirallisen oppimisen ja arkioppimisen tunnustaminen muodostaa elinikäisen oppimisen strategian perustan ja että aikuiskoulutuksen merkitystä tässä prosessissa on myös korostettava,
- I. katsoo, että minkään hallinnollisten, taloudellisten tai kielellisten esteiden ei pitäisi vaikeuttaa ulkomaille lähtöä koskevaa valintaa,
- J. ottaa huomioon, että liikkuvuus rohkaisee opiskelemaan vieraita kieliä ja parantamaan yleisiä viestintätaitoja,
- K. katsoo, että yliopistoja on kiireellisesti uudistettava ja modernisoitava laadun, opintojen rakenteen, innovaatioiden ja joustavuuden osalta,
- L. katsoo, että opetuksen laatu on yhtä tärkeää kuin tutkimuksen laatu ja että opetuksen laatua olisi parannettava ja uudistettava kaikkialla Euroopan unionissa ja että mainitut ulottuvuudet liittyvät läheisesti toisiinsa,
- M. katsoo, että erilaiset kansalliset tunnustamisjärjestelmät muodostavat merkittävän esteen opiskelijoiden yhdenvertaiselle kohtelulle sekä heidän etenemiselleen eurooppalaisella korkeakoulutusalueella ja eurooppalaisilla työmarkkinoilla,
- N. ottaa huomioon, että liikkuvuutta voivat estää sekä se, että suoritettuja kursseja ei tunnusteta täysimääräisesti ja asianmukaisesti, että se, että saadut arvosanat eivät ole toisiaan vastaavia,
- O. katsoo, että kaikissa Bolognan prosessin allekirjoittaneissa valtioissa on kiireellisesti otettava käyttöön yhtenäinen lähestymistapa ja koordinoitava ja edistettävä sitä,
- P. katsoo, että Bolognan prosessilla on luotava uusi edistyksellinen opetuksen malli, joka takaa koulutukseen pääsyn kaikille, jonka ensisijaisena tavoitteena on tiedon ja arvojen siirtäminen ja joka luo tulevaisuutta varten itsetietoisen ja sosiaalisesta epätasapainosta vapaan kestävän yhteiskunnan;
1. katsoo, että opiskelijoiden liikkuvuuden lisäämisen ja eri koulutusjärjestelmien laadun parantamisen olisi oltava etusijalla, kun Bolognan prosessin tärkeimmät tavoitteet määritellään uudelleen vuoden 2010 jälkeen;
  2. korostaa, että opiskelijoiden liikkuvuuden toteuttamiseksi on ryhdyttävä toimenpiteisiin eri politiikan aloilla; erilaiset liikkuvuuteen liittyvät näkökohdat koskevat korkeakoulutuksen lisäksi myös sosiaalialioita, taloutta ja maahanmuutto- sekä viisumipolitiikkaa;
  3. pitää myönteisenä jäsenvaltioiden hallitustenvälisen yhteistyön puitteissa koulutuksen laadun ja kilpailukyvyyn parantamiseksi unionissa toteuttamia toimia, jotka koskevat erityisesti liikkuvuuden edistämistä, mikä varmistaa pätevyden tunnustamisen ja laadunvarmistuksen, etenkin, kun otetaan huomioon rahoituskehyn otsakkeen 1a marginaalien pienentymisestä johtuva rajoitettu liikkumavara;
  4. on vakuuttunut siitä, että kaikkien prosessiin osallistuvien sidosryhmien omaksuman kuulemismenettelyn olisi jatkuttava: sekä koulutuslaitosten että opiskelijoiden edustajien tulisi toimia läheisessä yhteistyössä liikkuvuutta vielä vaikeuttavien esteiden poistamiseksi laatuun ja Bolognan prosessin täytäntöönpanoon liittyvien ongelmien ratkaisemiseksi;

Tiistai 23. syyskuuta 2008

5. huomauttaa, että Bolognan prosessin täytäntöönpanossa olisi kiinnitettävä erityistä huomiota tiiviiseen ja intensiiviseen yhteistyöhön ja koordinaatioon Eurooppalaisen tutkimusalueen (ERA) kanssa;

Opiskelijoiden liikkuvuus: laatua ja tehokkuutta

6. korostaa kiireellistä tarvetta saada vertailukelpoista ja luotettavaa tilastotietoa opiskelijoiden liikkuvuudesta ja opiskelijoiden sosiaalitaloudellisesta profiilista, kuten tietoja yleisistä indikaattoreista, kriteereistä ja viitearvoista, nykyisen tiedonpuutteen voittamiseksi ja hyvien käytäntöjen vaihdon edistämiseksi;

7. kehottaa yliopistoja parantamaan ja yksinkertaistamaan sekä tuleville että lähteille opiskelijoille internetissä ja muulla tavoin antamiensa tietojen laatua; kehottaa yliopistoja ja kansallisia Erasmus-toimistoja tekemään yhteistyötä opiskelijajärjestöjen kanssa varmistaakseen, että tarpeelliset tiedot ovat saatavilla hyvissä ajoin; kehottaa yliopistoja tukemaan opiskelijoiden oikeuksia, mihin yliopistot ovat sitoutuneet allekirjoittaessaan Erasmus-ohjelman peruskirjan;

8. korostaa, että Bolognan prosessin tavoitteiden täyttäminen edellyttää opiskelijoiden ja tutkijoiden liikkuvuuden vastavuoroisuutta; korostaa nykytilanteen epätasapainoa ja erityisesti vähäistä liikkuvuutta EU:hun vuosina 2004 ja 2007 liittyneisiin uusiin jäsenvaltioihin;

9. korostaa ohjauksen merkitystä tulevien opiskelijoiden sosiaalisen, kulttuurisen ja kielellisen sopeutumisen kannalta;

10. korostaa, että kielitaidon parantuminen on merkittävä etu ja yksi opiskelijoiden liikkuvuuden syistä, ja että on tärkeää tarjota tuleville opiskelijoille intensiivisiä kielikursseja joko ennen Erasmus-vaihtoa ja/tai sen aikana;

Korkeakoulu-uudistus ja yliopistojen modernisointi: laatua, innovaatioita ja joustavuutta

11. kehottaa unionin yliopistoja toteuttamaan innovatiivisen, laajan ja perusteellisen opetussuunnitelmien uudistuksen, sillä kunnianhimoinen ja korkealaatuinen sisältö ja organisaation rakenneuudistus ovat ratkaisevia opiskelijoiden liikkuvuuden ja joustavuuden parantamisen kannalta; kehottaa ottamaan käyttöön "opiskelijakulun, johon liittyy liikkuvuutta" kaikissa opintosuunnissa, jotta opiskelijat voisivat lähteä ulkomaille;

12. kehottaa korostamaan yhteisten eurooppalaisten tohtoriohjelmien tarvetta tohtorintutkintoon tähtäävien opiskelijoiden liikkuvuuden ja eurooppalaisen tohtorintutkinnon puitteiden luomisen edistämiseksi;

13. painottaa opetuksen laadun ja erinomaisuuden merkittävää roolia, koska pätevät opettajat kaikilla koulutusaloilla sekä opettajien ammattitaidon kehittäminen ja jatkokoulutus ovat eri koulutusalojen houkuttelevuuden ja tehokkuuden sekä Bolognan prosessin tavoitteiden saavuttamisen kannalta tärkeitä tekijöitä;

14. korostaa jälleen kerran rajatylittävän vuoropuhelun sekä tiedon ja kokemusten vaihdon tarvetta, koska niillä voidaan edistää opettajakoulutuksen lähentymistä, perusasteen opettajien koulutus ja ammattitaidon jatkuva kehittäminen mukaan luettuina;

Opiskelijoiden liikkuvuuden rahoittaminen, siihen liittyvät sijoitukset ja sosiaalinen ulottuvuus

15. katsoo, että heikossa asemassa oleviin yhteiskunnan ryhmiin kuuluville opiskelijoille olisi annettava erityistä apua esimerkiksi tarjoamalla edullisia ja kunnollisia majoitusmahdollisuuksia, kun otetaan huomioon, että monessa tapauksessa lisätuki on tarpeen maahan saapumisen jälkeen;

16. ehdottaa yhtenäisen eurooppalaisen opiskelijakortin käyttöönottoa liikkuvuuden edistämiseksi ja jotta opiskelijat voivat saada alennusta majoituksen ja elinkustannusten yhteydessä;

Tiistai 23. syyskuuta 2008

17. kehottaa jäsenvaltioita ja toimivaltaisia viranomaisia takaamaan yhdenvertaisen ja yleisen mahdollisuuden liikkuvuuteen ottamalla käyttöön yksinkertaisia, joustavia ja avoimia menetelmiä apurahojen myöntämiseksi ja antamalla ylimääräistä taloudellista tukea korkean kustannustason kohteisiin ja tuen tarpeessa oleville opiskelijoille; pitää ensisijaisen tärkeänä sitä, että opiskelijat saavat tätä tukea ennen lähtöään, jotta heille ei aiheudu kohtuutonta taloudellista rasitusta;

18. pitää myönteisenä sitä, että talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta 17 päivänä toukokuuta 2006 tehdyn toimielinten sopimuksen liitteenä olevassa julistuksessa esitetyn monivuotisen rahoituskehysten välitarkistuksen yhteydessä voitaisiin harkita koulutuksen alan ohjelmille tarkoitettujen rahoituskehysten lisäämistä erityisesti Erasmus-apurahojen osalta, jollei ohjelman seurannan ja arvioinnin tuloksista muuta johdu;

19. huomauttaa, että korottomien ja/tai siirrettävien lainojen kaltaisia uusia keinoja opiskelijoiden liikkuvuuden rahoittamiseksi olisi otettava käyttöön ja edistettävä;

20. kehottaa Euroopan yliopistoja tekemään yhteistyötä yksityisen sektorin (esim. taloudellisten tai elinkeinoelämän järjestöjen, kuten kauppakamarien) kanssa uusien tehokkaiden mekanismien löytämiseksi opiskelijoiden liikkuvuuden yhteisrahoitukseen kullakin asteella (kandidaatti/maisteri/tohtori) opiskelijajärjestelmien laadun parantamiseksi;

21. ehdottaa yritysten ja yliopistojen välistä hedelmällistä vuoropuhelua ja vastavuoroista vaihtoa innovatiivisten kumppanuussuhteiden kehittämiseksi ja uusien yhteistyötapojen tutkimiseksi;

Tutkintojen laatu ja tutkintojen täysimääräinen tunnustaminen

22. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita jatkamaan eurooppalaisten viitekehysten käyttöön ottamista (eurooppalaisten tutkintojen Bolognan viitekehys, elinikäisen oppimisen eurooppalainen viitekehys, eurooppalaisen korkeakoulutusalueen laadunvarmistusstandardit ja -ohjeistot sekä korkeakoulututkintojen tunnustamisesta tehty Lissabonin yleissopimus), jotta voidaan luoda eurooppalainen korkeakoulutusalue;

23. korostaa sen vuoksi kattavan, yhtenäisen ja tehokkaan opintosuoritusten ECTS-pisteiden siirtojärjestelmän täytäntöönpanon kiireellisyyttä, jotta opiskelijoiden ja tutkijoiden opintosuoritukset olisivat helposti siirrettävissä Euroopan alueella yhteisten viitekehysten ansiosta;

24. korostaa, että kolmiasteista tutkintojärjestelmää (kandidaatin, maisterin ja tohtorin tutkinto) voitaisiin muuttaa joustavammaksi käyttämällä ensimmäisellä ja toisella tasolla "4 + 1" -järjestelmää "3 + 2" -järjestelmän sijasta; panee merkille, että joissakin opinnoissa tämä voisi olla asianmukaisempaa valmistuneiden liikkuvuuden ja työllistettävyyden parantamiseksi;

25. katsoo, että harjoitteluista ja muista epävirallisista ja arkioppimiseen liittyvistä yliopistojen hyväksymistä ulkomaan kokemuksista olisi myönnettävä ECTS-pisteitä ja että ne olisi tunnustettava opetus suunnitelman olennaiseksi osaksi;

Bolognan prosessin täytäntöönpano kaikissa asianomaisissa valtioissa

26. kehottaa jäsenvaltioiden toimivaltaisia viranomaisia ja Euroopan yliopistoja rohkaisemaan ja edistämään parhaiden käytäntöjen vaihtoa ja tietoisuutta lisääviä aloitteita;

27. kehottaa jäsenvaltioita viisumijärjestelyjä koskevien EU:n direktiivien mukaisesti helpottamaan viisumimenettelyjä ja pienentämään menettelyyn liittyviä kustannuksia, joita aiheutuu etenkin itäisistä jäsenvaltioista ja ehdokasvaltioista tuleville vaihto-opiskelijoille;

*

* *

28. kehottaa puhemiestä toimittamaan tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.

Tiistai 23. syyskuuta 2008

Säädösten mukauttaminen uuteen komitologiapäätökseen

P6_TA(2008)0424

Euroopan parlamentin päätöslauselma 23. syyskuuta 2008 suosituksesta komissiolle säädösten mukauttamisesta uuteen komitologiapäätökseen (2008/2096(INI))

(2010/C 8 E/05)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on muutettuna neuvoston päätöksellä 2006/512/EY ⁽²⁾ (jäljempänä yhdessä komitologiapäätös),
  - ottaa huomioon menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä tehdyn päätöksen 1999/468/EY muuttamisesta 17 päivänä heinäkuuta 2006 tehtyyn neuvoston päätökseen 2006/512/EY liittyvän Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission lausuman ⁽³⁾,
  - ottaa huomioon Euroopan parlamentin ja komission välisen sopimuksen menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY, sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä 2006/512/EY, soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä ⁽⁴⁾,
  - ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 192 artiklan 2 kohdan ja 202 artiklan,
  - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 ja 291 artiklan,
  - ottaa huomioon 8. toukokuuta 2008 tekemänsä päätöksen Euroopan parlamentin ja komission välisen sopimuksen tekemisestä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY, sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä 2006/512/EY, soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä ⁽⁵⁾,
  - ottaa huomioon työjärjestyksen 39 ja 45 artiklan,
  - ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan mietinnön (A6-0345/2008),
- A. ottaa huomioon, että lainsäädännön laadun vuoksi on erittäin tärkeää antaa komissiolle tehtäväksi lainsäädännön muiden kuin olennaisten ja teknisempien näkökohtien kehittäminen sekä lainsäädännön nopea mukauttaminen teknisen kehityksen ja taloudellisten muutosten huomioon ottamiseksi; ottaa huomioon, että tällaista toimivallan siirtämistä on helpotettava antamalla lainsäätäjälle institutionaaliset keinot valvoa mainitun toimivallan käyttöä,
- B. ottaa huomioon, että tähän asti unionin lainsäätäjä on voinut siirtää toimivaltaa mainitulla tavalla vain EY:n perustamissopimuksen 202 artiklan perusteella; ottaa huomioon, että mainitun määräyksen soveltaminen ei ole ollut tyydyttävää, sillä siinä viitataan komission täytäntöönpanovaltaan ja sitä koskeviin valvontamenettelyihin, jotka neuvosto vahvistaa yksimielisesti saatuaan parlamentin lausunnon; ottaa huomioon, että kyseiset valvontamenettelyt perustuvat pääasiassa jäsenvaltioiden virkamiehistä muodostuvien komiteoiden toimiin ja että parlamentti suljettiin kaikkien mainittujen menettelyjen ulkopuolelle neuvoston 28. kesäkuuta 1999 antaman päätöksen, sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä 2006/512/EY, hyväksymiseen saakka,

⁽¹⁾ EUVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

⁽²⁾ EUVL L 200, 22.7.2006, s. 11.

⁽³⁾ EUVL C 255, 21.10.2006, s. 1.

⁽⁴⁾ EUVL C 143, 10.6.2008, s. 1.

⁽⁵⁾ Hyväksytyt tekstit P6_TA(2008)0189.

Tiistai 23. syyskuuta 2008

- C. ottaa huomioon, että komitologiapäätöksen 2 artiklan 2 kohdassa säädetään toimenpiteistä tilanteessa, jossa yhteispäätösmenettelyä noudattaen annetussa perussäädöksessä säädetään sellaisten laajakantoisten toimenpiteiden hyväksymisestä, joilla muutetaan kyseisen säädöksen muita kuin keskeisiä osia, myös poistamalla joitakin niistä tai täydentämällä säädöstä lisäämällä uusia muita kuin keskeisiä osia; ottaa huomioon, että unionin lainsäätäjän tehtävänä on määrittää tapauskohtaisesti kunkin lainsäätämisyksikössä hyväksytyyn säädöksen keskeiset osat, joita voidaan muuttaa vain lainsäädäntömenettelyssä,
- D. ottaa huomioon, että komitologiapäätöksen mukaan niin sanotuissa lainsäädäntötyyppisissä toimenpiteissä sovelletaan valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä, jonka mukaisesti parlamentilla on täysi toimivalta valvoa näitä toimenpiteitä ja vastustaa komission ehdottamia toimenpide-ehdotuksia, jotka ylittävät perussäädöksen mukaisen täytäntöönpanovallan, tai ehdotusta, joka ei ole yhdenmukainen perussäädöksen tavoitteen tai sisällön kanssa tai jossa ei noudateta toissijaisuus- tai suhteellisuusperiaatteita,
- E. ottaa huomioon, että uusi menettely takaa luonteeltaan lainsäädäntötyyppisten täytäntöönpanotoimenpiteiden demokraattisen valvonnan asettamalla molemmat lainsäätäjät eli parlamentin ja neuvoston tasavertaiseen asemaan ja poistaa siten yhden unionin demokratiavajeen vakavimmista puolista; ottaa huomioon, että komitologiapäätös antaa mahdollisuuden siirtää lainsäädännön ja lainsäädännön muutosten teknisimmät näkökohdat komissiolle, millä varmistetaan, että lainsäätäjä keskittyy keskeisiin näkökohtiin ja yhteisön lainsäädännön laatuun,
- F. ottaa huomioon, että uusi valvonnan käsittävä sääntelymenettely ei ole valinnainen vaan pakollinen menettelytapa, kun täytäntöönpanotoimenpiteet ovat luonteeltaan komitologiapäätöksen 2 artiklan 2 kohdan määritelmien mukaisia,
- G. ottaa huomioon, että yhteisön säännösten mukauttamista uuteen komitologiapäätökseen ei ole vielä saatettu päätökseen, koska on vielä säädöksiä, joissa säädetään täytäntöönpanotoimenpiteistä, joihin pitäisi soveltaa uutta valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä,
- H. ottaa huomioon, että sääntelymenettelyä tähän asti edellyttäneiden täytäntöönpanotoimenpiteiden lisäksi myös tietyt hallinto- tai kuulemismenettelyä edellyttävät toimenpiteet saattavat kuulua komitologiapäätöksen 2 artiklan 2 kohdan vaatimusten piiriin,
- I. ottaa huomioon, että Lissabonin sopimuksessa luodaan säädösten hierarkia ja luodaan säädösvallan siirron nojalla annetun säädöksen käsite, johon liittyy se, että "lainsäätämisyksikössä hyväksyttävässä säädöksessä [siirretään] komissiolle valta antaa muita kuin lainsäätämisyksikössä hyväksyttäviä, soveltamisalaltaan yleisiä säädöksiä, joilla täydennetään tai muutetaan lainsäätämisyksikössä hyväksytyyn säädöksen tiettyjä, muita kuin sen keskeisiä osia"; ottaa huomioon, että Lissabonin sopimuksessa täytäntöönpanosäädöksiä käsitellään uudella tavalla ja että siinä määrätään erityisesti parlamentin ja neuvoston yhteispäätösmenettelystä, jota sovelletaan hyväksyttäessä asetusta, jossa määrätään täytäntöönpanosäädöksiä koskevasta jäsenvaltioiden valvontajärjestelmästä,
- J. ottaa huomioon, että Lissabonin sopimuksen vastaavien säännösten täytäntöönpano edellyttää intensiivistä ja monimutkaista toimielinten välistä neuvotteluprosessia ja että tämä mukauttamisprosessi on saatettava päätökseen mahdollisimman pian ja joka tapauksessa ennen Lissabonin sopimuksen voimaantuloa,
- K. ottaa huomioon, että jos Lissabonin sopimus tulee voimaan, yhteisön säännöstö on mukautettava uudelleen (monimutkaisemmalla tavalla) Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen säädösvallan siirtämistä koskevan 290 artiklan määräysten mukaisesti; ottaa huomioon, että vaikka Lissabonin sopimuksen mukainen määritelmä termille "säädösvallan siirron nojalla annettu säädös" on samankaltainen kuin hiljattain tehtyyn komitologiapäätökseen sisältyvä lainsäädäntötyyppisen toimenpiteen käsite, nämä kaksi käsitettä eivät ole täysin samanlaisia ja näissä lainsäädäntöasiakirjoissa määrätty ja säädetyt menettelyt koskevat järjestelmät ovat täysin erilaisia; näin ollen esillä olevaa mukauttamista ei voida pitää täsmällisenä tuleviin tapauksiin soveltuvana ennakkotapauksena,
- L. ottaa huomioon, että samasta syystä kunkin yksittäisen säädöksen käynnissä olevan mukauttamisen tuloksia ei voida pitää tuleviin tapauksiin soveltuvana ennakkotapauksena,

Tiistai 23. syyskuuta 2008

- M. pitää hyödyllisenä sitä, että toimielimet sopivat keskenään säädösvallan siirron nojalla annettua säädöstä koskevasta yleisestä hyväksymistavasta, jonka komissio sisällyttäisi säännöllisesti säädösluonnokseen, jota lainsäätäjillä on tosin oikeus muuttaa; pitää välttämättömänä sitä, että jäsenvaltioiden täytäntöönpanotoimenpiteiden valvontajärjestelmän perustava asetus hyväksytään yhteispäätösmenettelyssä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 291 artiklan mukaisesti;
1. pyytää komissiota toimittamaan parlamentille EY:n perustamissopimuksen asianmukaisten artiklojen mukaisesti komitologiamukauttamista täydentäviä lainsäädäntöehdotuksia; vaatii, että ehdotukset on laadittava toimielinten välisten neuvottelujen perusteella ja että ne koskevat etenkin liitteessä lueteltuja lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäviä säädöksiä;
  2. kehottaa komissiota esittämään vastaavia lainsäädäntöehdotuksia jäljellä olevien säädösten mukauttamiseksi komitologiapäätökseen, mikä koskee erityisesti tämän asiakirjan liitteessä lueteltuja säädöksiä;
  3. pyytää komissiota siinä tapauksessa, että esillä olevia mukauttamismenetelmiä ei ole saatu päätökseen ennen Lissabonin sopimuksen voimaantuloa, antamaan asiaankuuluvia lainsäädäntöehdotuksia vielä mukauttamattomien säädösten mukauttamiseksi siinä vaiheessa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaiseen uuteen järjestelmään;
  4. pyytää komissiota antamaan joka tapauksessa Lissabonin sopimuksen tultua voimaan asiaankuuluvia lainsäädäntöehdotuksia, joita tarvitaan koko yhteisön säännösten mukauttamiseksi uuteen järjestelmään;
  5. pyytää komissiota antamaan mahdollisimman pian lainsäädäntöehdotuksen asetuksesta, jossa säädetään etukäteen yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 291 artiklan 3 kohdan mukaisesti;
  6. pyytää, että Euroopan parlamentille myönnetään lisäresursseja kaikkiin komitologiamenettelyihin nykyisen siirtymäkauden lisäksi myös valmistauduttaessa Lissabonin sopimuksen mahdolliseen voimaantuloon, jotta kaikki komitologiamenettelyt toteutuisivat moitteettomasti kolmen toimielimen kesken;
  7. vahvistaa, että pyynnöissä noudatetaan toissijaisuusperiaatetta ja kunnioitetaan kansalaisten perusoikeuksia;
  8. kehottaa puhemiestaan välittämään tämän päätöslauselman ja siihen liitetyn luettelon komissiolle, neuvostolle ja jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.

PÄÄTÖSLAUSELMAN LIITE:
YKSITYISKOHTAISET SUOSITUKSET PYYDETYN EHDOTUKSEN SISÄLLÖSTÄ

Euroopan parlamentti pyytää komissiota esittämään vastaavia lainsäädäntöehdotuksia erityisesti seuraavien jäljellä olevien säädösten mukauttamiseksi 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehtyyn neuvoston päätökseen 1999/468/EY, sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä 2006/512/EY:

- Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/15/EY, annettu 10 päivänä huhtikuuta 2000, eläinten terveyteen liittyvistä ongelmista yhteisön sisäisessä nautaeläinten ja sikojen kaupassa annetun neuvoston direktiivin 64/432/ETY muuttamisesta (1);

(1) EYVL L 105, 3.5.2000, s. 34.

Tiistai 23. syyskuuta 2008

- Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/25/EY, annettu 22 päivänä toukokuuta 2000, maatalous- ja metsätraktoreiden käyttövoimaksi tarkoitettujen moottoreiden kaasu- ja hiukkaspäästöjen vähentämiseksi toteutettavista toimenpiteistä ja neuvoston direktiivin 74/150/ETY muuttamisesta ⁽¹⁾;
- Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1760/2000, annettu 17 päivänä heinäkuuta 2000, nautaeläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän käyttöönottamisesta sekä naudanlihan ja naudanlihatuotteiden pakollisesta merkitsemisestä ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 820/97 kumoamisesta ⁽²⁾;
- Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/43/EY, annettu 27 päivänä kesäkuuta 2001, moottoriajoneuvojen ja niiden perävaunujen renkaista ja renkaiden asentamisesta annetun neuvoston direktiivin 92/23/ETY muuttamisesta ⁽³⁾;
- Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/46/EY, annettu 23 päivänä heinäkuuta 2001, rehujen virallisen valvonnan järjestämistä koskevista periaatteista annetun neuvoston direktiivin 95/53/EY sekä eläinten ruokintaa koskevien neuvoston direktiivien 70/524/ETY, 96/25/EY ja 1999/29/EY muuttamisesta ⁽⁴⁾;
- Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 676/2002/EY, tehty 7 päivänä maaliskuuta 2002, Euroopan yhteisön radiotaajuuspolitiikan sääntelyjärjestelmästä (radiotaajuuspäätös) ⁽⁵⁾;
- Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/33/EY, annettu 21 päivänä lokakuuta 2002, neuvoston direktiivin 90/425/ETY ja neuvoston direktiivin 92/118/ETY muuttamisesta eläimistä saatavien sivutuotteiden terveysvaatimusten osalta ⁽⁶⁾;
- Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/3/EY, annettu 11 päivänä helmikuuta 2004, neuvoston direktiivien 70/156/ETY ja 80/1268/ETY muuttamisesta N1-luokan ajoneuvojen hiilidioksidipäästöjen ja polttoaineen kulutuksen mittaamisen osalta ⁽⁷⁾;
- Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/41/EY, annettu 21 päivänä huhtikuuta 2004, ihmismääränsä tarkoitettujen tiettyjen eläinperäisten tuotteiden tuotantoa ja markkinoille saattamista koskevista elintarvikehygieniä- ja terveysnäkökohdista annettujen tiettyjen direktiivien kumoamisesta sekä neuvoston direktiivien 89/662/ETY ja 92/118/ETY ja neuvoston päätöksen 95/408/EY muuttamisesta ⁽⁸⁾;
- Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/33/EY, annettu 6 päivänä heinäkuuta 2005, direktiivin 1999/32/EY muuttamisesta meriliikenteessä käytettävien polttoaineiden rikki- ja kivihiilipitoisuuden osalta ⁽⁹⁾;
- Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/64/EY, annettu 26 päivänä lokakuuta 2005, moottoriajoneuvojen tyyppihyväksynnästä niiden uudelleenkäytettävyyden, kierrätettävyyden ja hyödynnettävyyden osalta sekä neuvoston direktiivin 70/156/ETY muuttamisesta ⁽¹⁰⁾;
- Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/40/EY, annettu 17 päivänä toukokuuta 2006, moottoriajoneuvojen ilmastointijärjestelmien päästöistä ja neuvoston direktiivin 70/156/ETY muuttamisesta ⁽¹¹⁾;
- Neuvoston asetus (EY) N:o 1083/2006, annettu 11 päivänä heinäkuuta 2006, Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa ja koheesiorahastoa koskevista yleisistä säännöksistä sekä asetuksen (EY) N:o 1260/1999 kumoamisesta ⁽¹²⁾;
- Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1905/2006, annettu 18 päivänä joulukuuta 2006, kehitysyhteistyön rahoitusvälineen perustamisesta ⁽¹³⁾.

⁽¹⁾ EYVL L 173, 12.7.2000, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 204, 11.8.2000, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 211, 4.8.2001, s. 25.

⁽⁴⁾ EYVL L 234, 1.9.2001, s. 55.

⁽⁵⁾ EYVL L 108, 24.4.2002, s. 1.

⁽⁶⁾ EYVL L 315, 19.11.2002, s. 14.

⁽⁷⁾ EUVL L 49, 19.2.2004, s. 36.

⁽⁸⁾ EUVL L 157, 30.4.2004, s. 33.

⁽⁹⁾ EUVL L 191, 22.7.2005, s. 59.

⁽¹⁰⁾ EUVL L 310, 25.11.2005, s. 10.

⁽¹¹⁾ EUVL L 161, 14.6.2006, s. 12.

⁽¹²⁾ EUVL L 210, 31.7.2006, s. 25.

⁽¹³⁾ EUVL L 378, 27.12.2006, s. 41.

Tiistai 23. syyskuuta 2008

Riskirahastot ja yksityiset pääomasijoitusrahastot

P6_TA(2008)0425

Euroopan parlamentin päätöslauselma 23. syyskuuta 2008 suosituksista komissiolle riskirahastoista ja yksityisistä pääomasijoitusrahastoista (2007/2238(INI))

(2010/C 8 E/06)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon niiden takeiden yhteensovittamisesta samanveroisiksi, joita jäsenvaltioissa vaaditaan perustamissopimuksen 58 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuilta yhtiöiltä niiden jäsenten sekä ulkopuolisten etujen suojaamiseksi osakeyhtiöitä perustettaessa sekä niiden pääomaa säilytettäessä ja muutettaessa 13. joulukuuta 1976 annetun toisen neuvoston direktiivin 77/91/ETY ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon yhtiömuodoltaan tietynlaisten yhtiöiden tilinpäätöksistä 25. heinäkuuta 1978 annetun neljännen neuvoston direktiivin 78/660/ETY ⁽²⁾,
- ottaa huomioon konsolidoiduista tilinpäätöksistä 13. kesäkuuta 1983 annetun seitsemännen neuvoston direktiivin 83/349/ETY ⁽³⁾,
- ottaa huomioon pankkien ja muiden rahoituslaitosten tilinpäätöksestä ja konsolidoidusta tilinpäätöksestä 8. joulukuuta 1986 annetun neuvoston direktiivin 86/635/ETY ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon työntekijöiden oikeuksien turvaamista yrityksen tai liikkeen taikka yritys- tai liiketoiminnan osan luovutuksen yhteydessä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 12. maaliskuuta 2001 annetun neuvoston direktiivin 2001/23/EY ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon direktiivien 78/660/ETY, 83/349/ETY ja 86/635/ETY muuttamisesta tietynlaisten yhtiöiden sekä pankkien ja muiden rahoituslaitosten tilinpäätöksien ja konsolidoitujen tilinpäätöksien laadinnassa noudatettavien arvostussääntöjen osalta 27. syyskuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/65/EY ⁽⁶⁾,
- ottaa huomioon siirtokelpoisiin arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä (yhteissijoitusyritykset) koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta annetun neuvoston direktiivin 85/611/ETY muuttamisesta rahastoyhtiöiden ja yksinkertaistettujen tarjousesitteiden sääntelemiseksi 21. tammikuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/107/EY ⁽⁷⁾,
- ottaa huomioon arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä (yhteissijoitusyritykset) koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta annetun neuvoston direktiivin 85/611/ETY muuttamisesta yhteissijoitusyritysten sijoitusten osalta 21. tammikuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/108/EY ⁽⁸⁾,
- ottaa huomioon kuluttajille tarkoitettujen rahoituspalvelujen etämyynnistä 23. syyskuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/65/EY ⁽⁹⁾,
- ottaa huomioon sisäpiirikaupoista ja markkinoiden manipuloinnista (markkinoiden väärinkäyttö) 28. tammikuuta 2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/6/EY ⁽¹⁰⁾,
- ottaa huomioon ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavien laitosten toiminnasta ja valvonnasta 3. kesäkuuta 2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/41/EY ⁽¹¹⁾,

⁽¹⁾ EYVL L 26, 31.1.1977, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 222, 14.8.1978, s. 11.

⁽³⁾ EYVL L 193, 18.7.1983, s. 1.

⁽⁴⁾ EYVL L 372, 31.12.1986, s. 1.

⁽⁵⁾ EYVL L 82, 22.3.2001, s. 16.

⁽⁶⁾ EYVL L 283, 27.10.2001, s. 28.

⁽⁷⁾ EYVL L 41, 13.2.2002, s. 20.

⁽⁸⁾ EYVL L 41, 13.2.2002, s. 35.

⁽⁹⁾ EYVL L 271, 9.10.2002, s. 16.

⁽¹⁰⁾ EUVL L 96, 12.4.2003, s. 16.

⁽¹¹⁾ EUVL L 235, 23.9.2003, s. 10.

Tiistai 23. syyskuuta 2008

- ottaa huomioon yhtiömuodoltaan tietynlaisten yhtiöiden, pankkien ja muiden rahoituslaitosten sekä vakuutusyriyten tilinpäätöksistä ja konsolidoiduista tilinpäätöksistä annettujen direktiivien 78/660/EY, 83/349/EY, 86/635/EY ja 91/674/EY muuttamisesta 18. kesäkuuta 2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/51/EY ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon arvopapereiden yleisölle tarjoamisen tai kaupankäynnin kohteeksi ottamisen yhteydessä julkistettavasta esitteestä 4. marraskuuta 2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/71/EY ⁽²⁾,
- ottaa huomioon julkisista ostotarjouksista 21. huhtikuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/25/EY ⁽³⁾,
- ottaa huomioon rahoitusvälineiden markkinoista 21. huhtikuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/39/EY ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/39/EY täytäntöönpanosta sijoituspalveluyriyten toiminnan järjestämistä koskevien vaatimusten, toiminnan harjoittamisen edellytysten ja kyseisessä direktiivissä määriteltyjen käsitteiden osalta 10. elokuuta 2006 annetun komission direktiivin 2006/73/EY ⁽⁵⁾ (Eurooppalaista teollisuusstrategiaa edistävien talouspolitiikkojen täytäntöönpanodirektiivi),
- ottaa huomioon säännellyillä markkinoilla kaupankäynnin kohteeksi otettavien arvopapereiden liikkeeseenlaskijoita koskeviin tietoihin liittyvien avoimuusvaatimusten yhdenmukaistamisesta 15. joulukuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/109/EY ⁽⁶⁾,
- ottaa huomioon rahoituspalvelualan komiteajärjestelmän uudistamiseksi 9. maaliskuuta 2005 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/1/EY ⁽⁷⁾,
- ottaa huomioon rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesutarkoituksiin sekä terrorismin rahoitukseen 26. lokakuuta 2005 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/60/EY ⁽⁸⁾,
- ottaa huomioon luottolaitosten liiketoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta 14. kesäkuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/48/EY ⁽⁹⁾ (uudelleenlaadittu teksti),
- ottaa huomioon sijoituspalveluyriyten ja luottolaitosten omien varojen riittävydestä 14. kesäkuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/49/EY ⁽¹⁰⁾ (uudelleenlaadittu teksti),
- ottaa huomioon osakkeenomistajien eräiden oikeuksien käyttämisestä julkisesti noteeratuissa yhtiöissä 11. heinäkuuta 2007 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2007/36/EY ⁽¹¹⁾,
- ottaa huomioon 21. huhtikuuta 2008 annetun komission esityksen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi henkivakuutuksesta vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta (Solvensi II) (KOM(2008)0119) (Solvensi II esitys),
- ottaa huomioon 21. joulukuuta 2007 päivätyn komission tiedonannon — Esteet pois pääomasijoitusrahastojen rajatylittäviltä sijoituksilta (KOM(2007)0853),
- ottaa huomioon 15. tammikuuta 2004 antamansa päätöslauselman korkeariskisten sijoitusrahastojen ja johdannaisten tulevaisuudesta ⁽¹²⁾,
- ottaa huomioon 27. huhtikuuta 2006 antamansa päätöslauselman omaisuudenhoidosta ⁽¹³⁾ ja 13. joulukuuta 2007 antamansa päätöslauselman omaisuudenhoidosta II ⁽¹⁴⁾,

⁽¹⁾ EUVL L 178, 17.7.2003, s. 16.

⁽²⁾ EUVL L 345, 31.12.2003, s. 64.

⁽³⁾ EUVL L 142, 30.4.2004, s. 12.

⁽⁴⁾ EUVL L 145, 30.4.2004, s. 1.

⁽⁵⁾ EUVL L 241, 2.9.2006, s. 26.

⁽⁶⁾ EUVL L 390, 31.12.2004, s. 38.

⁽⁷⁾ EUVL L 79, 24.3.2005, s. 9.

⁽⁸⁾ EUVL L 309, 25.11.2005, s. 15.

⁽⁹⁾ EUVL L 177, 30.6.2006, s. 1.

⁽¹⁰⁾ EUVL L 177, 30.6.2006, s. 201.

⁽¹¹⁾ EUVL L 184, 14.7.2007, s. 17.

⁽¹²⁾ EUVL C 92 E, 16.4.2004, s. 407.

⁽¹³⁾ EUVL C 296 E, 6.12.2006, s. 257.

⁽¹⁴⁾ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2007)0627.

Tiistai 23. syyskuuta 2008

- ottaa huomioon 11. heinäkuuta 2007 antamansa päätöslauselman rahoituspalvelupolitiikkaa 2005–2010 koskevasta valkoisesta kirjasta ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 19 kohdan,
- ottaa huomioon 20. helmikuuta 2008 antamansa päätöslauselman kasvua ja työllisyyttä koskevista yhdennetyistä suuntaviivoista (Osa: jäsenvaltioiden ja yhteisön talouspolitiikan laajat suuntaviivat): uuden syklin käynnistäminen (2008–2010) ⁽²⁾,
- ottaa huomioon kansainvälisen arvopaperivalvojen järjestön (IOSCO) vuonna 2003 esittämät arvopaperimarkkinoiden valvontaa koskevat tavoitteet ja periaatteet (Objectives and Principles of Securities Regulation), jotka sisältävät muun muassa sijoitusrahastojen markkinoinnin periaatteet, riskirahastot mukaan lukien,
- ottaa huomioon Euroopan parlamentin talous- ja tiedepolitiikasta vastaavan toimialayksikön julkaiseman riskirahastoja koskevan tutkimuksen ”Transparency and Conflict of Interest” (Avoimuus ja eturistiriitatilanne),
- ottaa huomioon riskirahastoja käsittelevän työryhmän 22. tammikuuta 2008 julkaisemat parhaiden käytäntöjen normit sekä sen, että julkaisemisen jälkeen perustettiin lautakunta (Hedge Fund Standards Board) valvomaan norveja,
- ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 192 artiklan toisen kohdan,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 39 ja 45 artiklan,
- ottaa huomioon talous- ja raha-asioiden valiokunnan mietinnön ja oikeudellisten asioiden valiokunnan sekä työllisyys- ja sosiaaliasioiden valiokunnan lausunnot (A6-0338/2008),
- A. katsoo, tällä hetkellä rahamarkkinoilla on olemassa kansallista ja unionin tason sääntelyä, joka koskee suoraan tai välillisesti, muttei kuitenkaan yksinomaan, riskirahastoja ja yksityisiä sijoituspääomia,
- B. katsoo, että jäsenvaltioiden ja komission olisi varmistettava asetuksen johdonmukainen täytäntöönpano ja soveltaminen; katsoo, että voimassa olevaan lainsäädäntöön tehtävistä uusista muutoksista olisi tehtävä asianmukainen kustannus/hyöty-analyysi ja että muutosten olisi oltava syrjimättömiä,
- C. ottaa huomioon, ettei komissio ole vastannut myönteisesti parlamentin aiempiin pyyntöihin, mukaan lukien edellä mainituissa 15. tammikuuta 2004, 27. huhtikuuta 2006, 11. heinäkuuta 2007 ja 13. joulukuuta 2007 tehdyissä päätöslauselmissa esitetyt pyynnöt,
- D. ottaa huomioon, että riskirahastot ja yksityiset pääomasijoitusrahastot ovat hyvin erilaisia eikä niistä ole olemassa yksiselitteistä määritelmää ja että kummatkin ovat sijoitusvälineitä, joita piensijoittajien sijasta käyttävät vain erikoistuneet sijoittajat; ottaa huomioon, että niitä ei voi tarkoituksenmukaisesti kohdella yhtenä ryhmänä tuotekohtaisessa sääntelyssä,
- E. katsoo, että riskirahastot ja yksityiset sijoituspääomarahastot ovat yhä tärkeämpiä vaihtoehtoisia sijoitusvälineitä, joilla on merkittävä ja kasvava osuus hallinnassa olevista kokonaisvaroista ja lisäksi ne tehostavat rahoitusmarkkinoita luomalla uusia sijoitusmahdollisuuksia,
- F. ottaa huomioon, että useat kansainväliset ja kansalliset instituutiot sekä EU:n toimielimet ovat jo kauan ennen nykyistä rahoituskriisiä analysoineet riskirahastoihin ja yksityisiin pääomasijoitusrahastoihin liittyviin riskinhallinnan normeihin, liialliseen velkaantumiseen (velkarahoitukseen) ja epälikvidien ja monimutkaisten rahoitusvälineiden arvostamisiin,
- G. ottaa huomioon, että rahoitusjärjestelmän vakautta käsittelevän foorumin (Financial Stability Forum) vuonna 2007 toteuttamassa analyysissä tultiin siihen johtopäätökseen, että rahoitusalan vakauteen liittyviin huolenaiheisiin vastataan parhaiten kaikkien toimijoiden tehostetun valvonnan avulla,
- H. ottaa huomioon, että kansainvälisen valuuttarahaston huhtikuussa 2008 julkistamassa maailmanlaajuisessa vakausraportissa tultiin siihen johtopäätökseen, että kaikki osapuolet ovat kykenemättömiä ymmärtämään hyvin erilaisten toimijoiden – pankkien, erikoistuneiden vakuutusyhtiöiden, valtion tukemien toimijoiden ja riskirahastojen – velkarahoituksen laajuutta ja siihen liittyvää hallitsemattoman epätasapainon purkautumisen riskiä,

⁽¹⁾ EUVL C 175 E, 10.7.2008, s. 392.

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2008)0058.

Tiistai 23. syyskuuta 2008

- I. ottaa huomioon, että Lissabonin toimintaohjelmassa edellytetään pitkäaikaisia investointeja kasvuun ja työllisyyteen,
- J. ottaa huomioon, että tällaiset pitkäaikaiset investoinnit edellyttävät reaalityöntöä edistäviä, hyvin toimivia ja vakaita rahoitusmarkkinoita EU:ssa ja koko maailmassa, ja että tämä voidaan saavuttaa ainoastaan takaamalla, että rahoitustoiminta EU:ssa on kilpailukykyistä ja innovatiivista,
- K. ottaa huomioon, että hyvin usein riskirahastot ja yksityiset pääomasijoitusrahastot lisäävät likviditeettiä, edistävät markkinoiden monipuolisuutta ja markkinoiden tehokkuutta luomalla kysyntää innovatiivisille tuotteille ja edistävät hintatietojen saantia,
- L. ottaa huomioon, että rahoitusalan vakaus edellyttää myös parempaa yhteistyötä valvonnassa myös maailmanlaajuisesti, mikä taas edellyttää EU:n nykyisen valvontajärjestelyjen jatkuvaa parantamista, säännöllinen tiedonvaihto ja yhteisösjoiittajien avoimuuden lisääminen mukaan lukien,
- M. katsoo, että komission olisi tutkittava mahdollisuuksia säännellä yhteisön ulkopuolisia markkinatoimijoita maailmanlaajuisesti,
- N. katsoo, että asianmukainen avoimuus suhteessa sijoittajiin sekä valvontaviranomaisiin ovat ratkaisevassa asemassa varmistettaessa hyvin toimivat ja vakaat rahoitusmarkkinat ja lisättäessä kilpailua markkinatoimijoiden ja tuotteiden välillä,
- O. katsoo, että komission olisi tarkkailtava ja analysoitava riskirahastojen ja yksityisten pääomasijoitusrahastojen toiminnan vaikutuksia ja harkittava direktiivien avoimuutta koskevista vähimmäisvaatimuksista, joilla säännellään investointien rahoittamista tulevaisuudessa, riskinhallintaa, arviointimenetelmiä, johtajien pätevyyttä ja mahdollisia eturistiriitoja sekä omistusrakenteiden ilmoittamista ja riskirahastojen rekisteröintiä,
- P. katsoo, että tiedot riskirahastovastuista ja -luotonannosta olisi annettava toimivaltaisten valvontaviranomaisten käyttöön ilman tarpeetonta rasitusta markkinatoimien valvontatarkoituksessa seurannan toteuttamiseksi,
- Q. odottaa rahastoalan kehittävän avoimuuden lisäämiseksi omistajaohjausta koskevia sitovia toimenpiteitä, joista on tiedotettava myös yleisölle; vaatii valvontamekanismien tehostamista,
- R. katsoo, että jäsenvaltioiden olisi varmistettava parhaiden käytänteiden avulla, että työntekijöille kertyneet eläkkeet turvataan vararikkojen varalta,
- S. kehottaa komissiota harkitsemaan, että aina kun "varovaisuusperiaate" sisällytetään voimassa olevaan yhteisön lainsäädäntöön, periaatteen määrittelyä sisällytettäisiin sijoittajille osoitettu vaatimus tarkistaa, että niiden investointien kohteena olevat vaihtoehtoiset investointirahastot noudattavat asiaankuuluvaa lainsäädäntöä ja rahoitusalan parhaita käytänteitä koskevia normeja,
- T. ottaa huomioon, että suunnattujen antien määrittelyjen nykyinen moninaisuus jäsenvaltioissa toimii sisämarkkinoiden asianmukaisen toiminnan esteenä ja edistää korkean riskin tuotteiden vuotamista vähittäismarkkinoille,
- U. katsoo, että olisi perustettava verkkosivusto, jossa tarjotaan koottuna kaikki menettelysääntöihin liittyvät palvelut, mukaan lukien rekisteri niistä, jotka noudattavat sääntöjä, heidän tietonsa ja tapauksia, joissa sääntöjä on rikottu; ottaa huomioon, että rikkomisen perusteet saattavat toimia myös oppimisen välineenä; katsoo, että ehdotus olisi toteutettava EU:n tasolla ja sitä olisi edistettävä kansainvälisesti,
- V. ottaa huomioon, että kansainvälinen valuuttarahasto varoitti huhtikuussa 2008 antamassaan maailmanlaajuisessa vakausraportissa yritysten velkamarkkinoiden näyttävän haavoittuvilta, koska maksujen laiminlyönnit ovat selvästi yleistymässä sekä kansantaloudellisten että rakenteellisten tekijöiden vuoksi,

Tiistai 23. syyskuuta 2008

- W. ottaa huomioon, että yksityisen pääomasijoittamisen kasvu on lisännyt merkittävästi niiden työntekijöiden määrää, joiden työpaikat ovat viime kädessä riippuvaisia pääomasijoitusrahastoista, minkä vuoksi olisi kiinnitettävä asianmukaista huomiota voimassa olevaan sekä kansalliseen että yhteisön työainsäädäntöön (erityisesti direktiivi 2001/23/EY), joka on annettu ennen edellä mainitun tilanteen muodostumista; katsoo, että kansallista ja yhteisön työainsäädäntöä olisi sovellettava syrjimättömästi ja että kaikilla talouden toimijoilla olisi oltava samanlaiset velvollisuudet työntekijöitään kohtaan,
- X. huomauttaa, että monissa oikeusjärjestelmissä riskirahastoja ja pääomasijoitusrahastoja, jotka omistavat ja valvovat yrityksiä, ei katsota työnantajiksi, jolloin niitä eivät myöskään sido työnantajille kuuluvat oikeudelliset velvollisuudet;
- Y. ottaa huomioon, että yritysten valtaviin velkataakkoihin liittyy erityisen suuri riski,
- Z. ottaa huomioon, että samoin muiden toimijoiden tapauksissa, eturistiriitoja voivat aiheuttaa joko pääomasijoittamisen ja riskirahastojen liiketoimintamallit tai näiden välineiden ja rahoitusmarkkinoiden muiden toimijoiden väliset suhteet; katsoo, että voimassa olevaa yhteisön lainsäädäntöä ei tulisi rajoittaa koskemaan riskirahastoja ja pääomasijoittamista ja että yhteisön lainsäädännön olisi oltava sopu-soinnussa kansainvälisen arvopaperivalvojien järjestön (IOSCO) periaatteiden kanssa, jotka koskevat eturistiriitojen hallintaa sijoitusrahastojen ja markkinoiden välittäjien avulla,
- AA. ottaa huomioon, että riskirahastojen ja pääomasijoitusrahastojen toimitusjohtajien palkkausjärjestelmät saattavat aiheuttaa epäasianmukaisia kannustimia, jotka johtavat vastuuttomaan riskinottoon,
- AB. ottaa mukaan, että riskirahastot ovat olleet mukana sijoittamassa monimutkaisiin strukturoituihin tuotteisiin, jotka olivat luottokriisin kohteena, ja sen vuoksi ovat kokeneet tappioita muiden sijoittajien tavoin,
- AC. ottaa huomioon, että rahoituskriisien riskin minimoimiseksi sekä markkinoiden ja markkinatoimijoiden voimakkaan interaktiivisuuden ja tasapuolisten, rajatylittävien kilpailuedellytysten varmistamisen tavoitteen, myös säänneltyjen ja sääntelemättömien markkinatoimijoiden kesken, huomioon ottamiseksi EU:ssa ja maailmanlaajuisesti on käynnissä useita aloitteita, mukaan lukien pääomavaatimuksia ja pääoman riittävyyttä sekä luottolaitosten omia varoja koskevien direktiivien tarkistaminen; näin pyritään takaamaan yhtenäisempi ja yhdenmukaisempi, kaiken kattava säännöstö,
- AD. ottaa huomioon, että periaatelähtöinen sääntely on asianmukainen tapa säännellä rahoitusmarkkinoita, sillä sen avulla pysytään markkinakehityksen mukana,
- AE. ottaa huomioon, että EU:n tasolla tarvitaan toimia, jotka perustuvat seitsemään seuraavaan rahoituslaitoksia ja markkinoita koskevaan periaatteeseen:
- sääntelyn kattavuus: voimassaolevaa yhteisön lainsäädäntöä olisi tarkistettava mahdollisten sääntelypuutteiden määrittämiseksi; kansallisia poikkeavuuksia olisi tarkistettava ja yhdenmukaistamista olisi edistettävä esimerkiksi valvontakollegioiden tai muiden järjestelyjen avulla; kansainvälistä yhtenevyyttä ja yhteistyötä olisi edistettävä;
  - pääoma: pääomavaatimukset olisi säädettävä pakollisiksi kaikkien rahoituslaitosten osalta ja niiden olisi vastattava liiketoiminnan tyyppiä, riskeille altistumista ja riskinhallintaa; myös pidempiaikaista maksuvalmiuskykyä olisi harkittava;
  - "originate and distribute"-malli: jotta sijoittajien ja alkuunpanijoiden edut voidaan sovittaa yhteen nykyistä paremmin, yleisenä periaatteena olisi oltava, että alkuunpanijat kantavat osa riskistä siten, että ne pitävät hallussaan merkittävää osaa arvopaperisoiduista tuotteista; alkuunpanijoiden olisi paljastettava oma osuutensa lainatuotteista; hallussapidon vaihtoehtona olisi tutkittava muita sijoittajien ja alkuunpanijoiden etujen yhteensovittamista koskevia toimia;
  - kirjanpito: olisi harkittava lieventäviä toimenpiteitä käypään arvoon perustuvan kirjanpidon suhdannevaikutuksiin vastaamiseksi;

Tiistai 23. syyskuuta 2008

- luokitus: avoimuuden ja luokitusmarkkinoiden ymmärtämisen lisäämiseksi luokituslaitosten olisi otettava käyttöön olettamuksia, tuotteiden monimutkaisuutta ja liiketoimintatavan avoimuutta koskevat käytännösäännöt; eturistiriitoja olisi hallittava; tilaamattomat luokitukset olisi luokiteltava itsenäisesti eikä niitä saisi käyttää painostuskeinona liiketoiminnan varmistamiseksi;
  - johdannaisilla käytävä kauppa: olisi edistettävä avointa kaupankäyntiä johdannaisilla pörssissä ja muualla;
  - pitkä aikaväli: kannustinpalkkiot olisi mukautettava pitkän aikavälin tuloksiin siten, että otetaan huomioon sekä tappiot että voitot,
- AF. katsoo, että kyseisillä toimilla varmistettaisiin yleinen ja kattava oikeusperusta, joka koskisi kaikkia tietyn koon ylittäviä rahoituslaitoksia ja jonka yhteydessä otettaisiin vastavuoroisesti huomioon kansainväliset valvonta- ja sääntelykäytänteet;
1. pyytää komissiota esittämään vuoden 2008 loppuun mennessä parlamentille EY:n perustamissopimuksen 44 artiklan, 47 artiklan 2 kohdan tai 95 artiklan nojalla lainsäädäntöehdotuksen tai -ehdotuksia, jotka kattavat kaikki asianmukaiset toimijat, mukaan lukien riskirahastot ja yksityiset pääomasijoitusrahastot ja jotka noudattavat johdanto-osan AE kohdassa määriteltyjä periaatteita jäljempänä esitettyjen suositusten mukaisesti;
  2. toteaa, että suosituksissa noudatetaan toissijaisuusperiaatetta ja kunnioitetaan kansalaisten perusoikeuksia;
  3. katsoo, että pyydetyn ehdotuksen tai pyydettyjen ehdotusten rahoitusvaikutukset olisi sisällyttävä EU:n budjettimäärärahoihin;
  4. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman sekä liitteenä olevat yksityiskohtaiset suositukset neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.

PÄÄTÖSLAUSELMAN LIITE:
PYYDETYN EHDOTUKSEN SISÄLTÖÄ KOSKEVAT YKSITYISKOHTAISET SUOSITUKSET

Suositus 1: rahoitusvakaus, pääoma ja yleinen sääntely

Euroopan parlamentti katsoo, että annettavalla säädöksellä olisi pyrittävä sääntelemään seuraavia seikkoja:

Pääomavaatimukset — Sijoituspalveluyritykset, kumppanuudet ja rajoitetut kumppanuudet mukaan luetuina, vakuutusyhtiöt, luottolaitokset, perinteiset rahastot (kuten yhteissijoitusyritykset ja eläkerahastot tai ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavat laitokset) olisi velvoitettava täyttämään pääomavaatimukset. Komission olisi varmistettava, että kaikkien rahoituslaitosten asianmukaiset pääomavaatimukset ovat edelleen riskiperusteisia eivätkä yksikköperusteisia. Tarkastajat voivat ottaa huomioon menettelysääntöjen noudattamista koskevia näkökohtia. Mainitut pääomavaatimukset eivät saisi kuitenkaan olla nykyisiä sääntöjä koskevia lisävaatimuksia eikä niitä saisi missään tapauksessa pitää takuina mahdollisten rahaston romahduksien varalle.

Alkuunpanijat ja arvopaperisointi — Pääomavaatimuksia koskevassa yhdessä tai useammassa komission ehdotuksessa olisi vaadittava, että alkuunpanijat säilyttävät taseessaan osuuksia arvopaperisoiduista lainoista ja asettavat alkuunpanijalle pääomavaatimuksia, jotka perustuvat oletukseen siitä, että alkuunpanija omistaa mainitut osuudet, tai antavat muut vakuudet sijoittajien ja alkuunpanijoiden etujen yhteensovittamisesta.

Tiistai 23. syyskuuta 2008

EU:n harjoittama luokituslaitosten valvonta — Komission olisi otettava käyttöön menettelyjä ja sääntöjen noudattamista koskeva luokituslaitosten arviointimekanismi, jonka tehtävistä vastaa esimerkiksi Euroopan arvopaperimarkkinavalvojen komitea (CESR), tarkoituksena tehostaa myös kilpailua ja avata uusien luokituslaitosten pääsy markkinoille,

Arvostaminen — Komission olisi otettava käyttöön muiden toimivaltaisten kansainvälisten elinten tapaan käyttöön periaatteisiin perustuvia lainsäädäntötoimia, jotka koskevat epälikvidien rahoitusvälineiden arvostamista, jotta sijoittajia ja rahoitusmarkkinoiden vakautta pystyttäisiin paremmin suojelemaan, ottaen huomioon useat arvostamista koskevat aloitteet, jotka ovat parhaillaan valmisteilla EU:ssa ja maailmanlaajuisesti, ja sen tutkimiseksi, kuinka arvostamista voidaan parhaiten edistää.

Perusarvopaperien välittäjät — Perusarvopaperien välityspalveluja tarjoavia laitoksia koskevia avoimuusvaatimuksia olisi tehostettava siten, että ne vastaavat rakenteen monimuotoisuutta ja epäselvyyttä tai riskeille altistumista, jotka perustuvat niiden kaikkia tuotteita ja toimijoita koskevaan kaupankäyntiin, riskirahastot ja yksityinen pääomasijoittaminen mukaan luettuina.

Riskipääoma ja pk-yritykset — Komission olisi esitettävä lainsäädäntöehdotus, joka sisältäisi yhdenmukaisesti EU:n laajuisen riskipääoman ja pääomasijoitusrahastojen sääntelykehysten erityisesti sen varmistamiseksi, että pk-yritykset voisivat hyödyntää edellä mainittuja pääomamuotoja Lissabonin toimintaohjelman mukaisesti. Tätä tarkoitusta varten komission olisi pantava välittömästi täytäntöön tiedonantoonsa sisältyvät ehdotetut toimet, joilla poistetaan riskipääoman rajatylittävän tarjoamisen esteet. Ehdotuksen olisi noudatettava hyvän sääntelyn periaatteita ja niissä olisi vältettävä ylimääräistä lainsäädäntöön, verotukseen tai hallinnollisiin menettelyihin liittyvää monimutkaisuutta EU:n tasolla.

Suositus 2: avoimuustoimenpiteet

Euroopan parlamentti katsoo, että annettavalla säädöksellä olisi pyrittävä sääntelemään seuraavia seikkoja:

Suunnatut annit — Komission olisi annettava lainsäädäntöehdotus eurooppalaisen ”suunnatun annin” sijoitusjärjestelmän perustamisesta, joka mahdollistaisi vaihtoehtoisten investointivälineiden rajatylittävän jakelun oikeutetuille ammattimaisten sijoittajien ryhmille, vaihtoehtoiset sijoitusvälineet mukaan luettuina. Ehdotuksella olisi otettava tarvittaessa käyttöön seuraavat periaatteet tietojen antamisesta sijoittajille ja toimivaltaisille viranomaisille;

- yleinen sijoitusstrategia ja maksukäytäntö,
- velkarahoitteisuus ja velkaantuminen, riskinhallintajärjestelmä ja osakesalkkujen arvostamismenetelmät,
- kerääntyneiden varojen lähde ja määrä, myös sisäisesti,
- säännöt, jotka koskevat ylemmän tason johtajien ja ylimpien johtajien korvausjärjestelmän täydellistä avoimuutta, osakeoptiot mukaan luettuina,
- tietyn osuuden ylittävien osakkeenomistajien rekisteröinti ja tunnistaminen.

Sijoittajat — Komission olisi yhteistyössä valvontaviranomaisten kanssa laadittava säännöt, jotka koskevat asianmukaisen materiaalin ja tietojen selkeää julkistamista ja ilmoittamista sijoittajille.

Yksityinen pääomasijoittaminen ja työntekijöiden suojeleminen — Komission olisi varmistettava, että direktiivin 2001/23/EY nojalla työntekijöillä on samat oikeudet, mukaan lukien oikeus tiedonsaantiin ja oikeus tulla kuulluksi, aina silloin yrityksen tai liiketoiminnan määräysvalta siirtyy minkä tahansa sijoittajan toimesta, yksityiset pääomasijoitusrahastot ja riskirahastot mukaan lukien.

Eläkejärjestelyt — 1990-luvun puolivälistä lähtien yhä useammat eläkerahastot ja vakuutusyhtiöt ovat ryhtyneet sijoittamaan riskirahastoihin ja yksityisiin pääomasijoitusrahastoihin ja niiden epäonnistumiset vaikuttaisivat haitallisesti eläkejärjestelmiin kuuluvien eläkeoikeuksiin. Direktiivin 2003/41/EY tarkistamisen yhteydessä komission olisi varmistettava, että työntekijöille suoraan tai heidän edustajilleen annetaan tietoa eläkerahastojensa sijoitusten muodoista ja riskeistä.

Tiistai 23. syyskuuta 2008

Suositus 3: liiallista velkaantumista koskevat toimenpiteet

Euroopan parlamentti katsoo, että annettavalla säädöksellä olisi pyrittävä sääntelemään seuraavia seikkoja:

Yksityisen sijoituspääoman velkarahoitus — Direktiivin 77/91/ETY tarkistamisen yhteydessä komission olisi varmistettava, että kaikki muutokset noudattavat seuraavia peruseriaatteita: pääoma on riskipääomaa; kohtuudella voidaan odottaa, että velkarahoituksen taso on kestäväällä pohjalla sekä yksityisen sijoituspääomarahaston/yrityksen että kohdeyrityksen osalta; epäreilua syrjintää ei kohdisteta tiettyihin yksityisiin sijoittajiin, erilaisiin sijoitusrahastoihin eikä vastaavaa strategiaa käyttäviin välineisiin.

Pääoman ehtyminen — Komission olisi tarvittaessa ehdotettava EU:n tason yhdenmukaistettuja täydentäviä toimia voimassaolevan kansallisen tai yhteisön lainsäädännön tarkistamisen avulla jotta vältetään kohtuuttomat varojen puhdistukset (asset stripping) kohdeyrityksissä.

Suositus 4 eturistiriitoja koskeviksi toimenpiteiksi

Euroopan parlamentti katsoo, että annettavalla säädöksellä olisi pyrittävä sääntelemään seuraavia seikkoja:

Komission olisi otettava käyttöön säännöt, joilla varmistetaan sijoituspalveluyritysten tarjoamien palvelujen erottaminen toisistaan. Euroopan parlamentti haluaa korostaa, että kaikkien muutosten olisi oltava kaikkiin rahoituslaitoksiin soveltuvia ja näin ollen ketään syrjimättömiä. IOSCON suosituksen mukaisesti erilaisia rahoituspalveluja tarjoavilla rahoituslaitoksilla on oltava käytössään yrityksen tai konsernin tasolla toimia ja menettelyjä, asianmukainen julkistaminen mukaan luettuna, joiden avulla voidaan määrittää, arvioida ja kehittää potentiaalisten konfliktien puuttumisen asianmukaiset välineet.

Luokituslaitokset — Luokituslaitoksia olisi vaadittava lisäämään tiedotusta ja eliminoimaan tai vähentämään epäsymmetrisen tiedon tarjoamista ja epävarmuutta, ja luottolaitoksia olisi myös vaadittava ilmoittamaan toimintaansa liittyvistä eturistiriidoista ilman, että tällä tuhotaan pörssikauppoihin suuntautunutta rahoitusjärjestelmää. Luokituslaitoksia olisi erityisesti vaadittava erottamaan luokitusliiketoimintansa kaikista tarjoamistaan muista palveluista (kuten liiketoimien rakenteen neuvonnasta) velvoitteiden ja toimijoiden luokittelun yhteydessä.

Markkinoille pääsy ja keskittyminen — Komission kilpailun pääosaston olisi käynnistettävä yleinen arviointi markkinoiden keskittymisen vaikutuksista ja markkinoita hallitsevien toimijoiden vaikutuksesta rahoituspalvelualalla myös riskirahastoihin ja yksityiseen pääomasijoittamiseen liittyvän kielteisen kansainvälisen julkisuuden vuoksi. Komission olisi arvioitava, noudattavatko kaikki markkinatoimijat kilpailusääntöjä, esiintyykö laitonta markkinoiden keskittymistä ja onko tarvetta poistaa uusien markkinatulokkaiden esteitä ja tarvetta kumota lainsäädäntö, joka suosii markkinoilla jo toimivia yrityksiä ja nykyisiä markkinarakenteita siellä, missä kilpailu on rajallista.

Suositus 5: voimassaoleva rahoituspalvelulainsäädäntö

Euroopan parlamentti katsoo, että annettavalla säädöksellä olisi pyrittävä sääntelemään seuraavia seikkoja:

Komission olisi tutkittava rahoitusmarkkinoihin liittyvää yhteisön voimassaolevaa lainsäädäntöä kokonaisuudessaan mahdollisten riskirahastojen ja yksityisten pääomasijoitusrahastojen sääntelyyn liittyvien puutteiden tunnistamiseksi ja saamiensa tutkimustulosten perusteella esitettävä Euroopan parlamentille yksi tai useampi lainsäädäntöehdotus voimassaolevien direktiivien muuttamiseksi tarvittaessa ja siten, että riskirahastoihin, yksityisiin pääomasijoitusrahastoihin ja muihin alan toimijoihin kohdistettua sääntelyä parannetaan. Mainittu asetusehdotus olisi laadittava harkitusti.

Tiistai 23. syyskuuta 2008

Yhteissijoittajia koskeva avoimuus

P6_TA(2008)0426

Euroopan parlamentin päätöslauselma 23. syyskuuta 2008 suosituksista komissiolle yhteisösjointajia koskevasta avoimuudesta (2007/2239(INI))

(2010/C 8 E/07)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon niiden takeiden yhteensovittamisesta samanveroisiksi, joita jäsenvaltioissa vaaditaan perustamissopimuksen 58 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuilta yhtiöiltä niiden jäsenten sekä ulkopuolisten etujen suojaamiseksi osakeyhtiöitä perustettaessa sekä niiden pääomaa säilytettäessä ja muutettaessa 13. joulukuuta 1976 annetun toisen neuvoston direktiivin 77/91/ETY⁽¹⁾,
- ottaa huomioon yhtiömuodoltaan tietynlaisten yhtiöiden tilinpäätöksistä 25. heinäkuuta 1978 annetun neljännen neuvoston direktiivin 78/660/ETY⁽²⁾,
- ottaa huomioon konsolidoiduista tilinpäätöksistä 13. kesäkuuta 1983 annetun seitsemännen neuvoston direktiivin 83/349/ETY⁽³⁾,
- ottaa huomioon pankkien ja muiden rahoituslaitosten tilinpäätöksestä ja konsolidoidusta tilinpäätöksestä 8. joulukuuta 1986 annetun neuvoston direktiivin 86/635/ETY⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon tietoyhteiskunnan palveluja, erityisesti sähköistä kaupankäyntiä, sisämarkkinoilla koskevista tietyistä oikeudellisista näkökohdista 8. kesäkuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/31/EY ("direktiivi sähköisestä kaupankäynnistä")⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon direktiivien 78/660/ETY, 83/349/ETY ja 86/635/ETY muuttamisesta tietynlaisten yhtiöiden sekä pankkien ja muiden rahoituslaitosten tilinpäätöksien ja konsolidoitujen tilinpäätöksien laadinnassa noudatettavien arvostussääntöjen osalta 27. syyskuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/65/EY⁽⁶⁾,
- ottaa huomioon siirtokelpoisiin arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä (yhteissijoitusyritykset) koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta annetun neuvoston direktiivin 85/611/ETY muuttamisesta rahastoyhtiöiden ja yksinkertaistettujen tarjousesitteiden sääntelemiseksi 21. tammikuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/107/EY⁽⁷⁾,
- ottaa huomioon arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä (yhteissijoitusyritykset) koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta annetun neuvoston direktiivin 85/611/ETY muuttamisesta yhteissijoitusyritysten osalta 21. tammikuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/108/EY⁽⁸⁾,
- ottaa huomioon kuluttajille tarkoitettujen rahoituspalvelujen etämyynnistä 23. syyskuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/65/EY⁽⁹⁾,
- ottaa huomioon sisäpiirikaupoista ja markkinoiden manipuloinnista (markkinoiden väärinkäyttö) 28. tammikuuta 2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/6/EY⁽¹⁰⁾,

⁽¹⁾ EYVL L 26, 31.1.1977, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 222, 14.8.1978, s. 11.

⁽³⁾ EYVL L 193, 18.7.1983, s. 1.

⁽⁴⁾ EYVL L 372, 31.12.1986, s. 1.

⁽⁵⁾ EYVL L 178, 17.7.2000, s. 1.

⁽⁶⁾ EYVL L 283, 27.10.2001, s. 28.

⁽⁷⁾ EYVL L 41, 13.2.2002, s. 20.

⁽⁸⁾ EYVL L 41, 13.2.2002, s. 35.

⁽⁹⁾ EYVL L 271, 9.10.2002, s. 16.

⁽¹⁰⁾ EUVL L 96, 12.4.2003, s. 16.

Tiistai 23. syyskuuta 2008

- ottaa huomioon säästöjen tuottamien korkotulojen verotuksesta 3. kesäkuuta 2003 annetun neuvoston direktiivin 2003/48/EY ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon yhtiömuodoltaan tietynlaisten yhtiöiden, pankkien ja muiden rahoituslaitosten sekä vakuutusyriyten tilinpäätöksistä ja konsolidoiduista tilinpäätöksistä annettujen direktiivien 78/660/ETY, 83/349/ETY, 86/635/ETY ja 91/674/ETY muuttamisesta 18. kesäkuuta 2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/51/EY ⁽²⁾,
- ottaa huomioon arvopapereiden yleisölle tarjoamisen tai kaupankäynnin kohteeksi ottamisen yhteydessä julkistettavasta esitteestä 4. marraskuuta 2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/71/EY ⁽³⁾,
- ottaa huomioon julkisista ostoparjousista 21. huhtikuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/25/EY ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon rahoitusvälineiden markkinoista 21. huhtikuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/39/EY ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon säännellyillä markkinoilla kaupankäynnin kohteeksi otettavien arvopapereiden liikkeeseenlaskijoita koskeviin tietoihin liittyvien avoimuusvaatimusten yhdenmukaistamisesta 15. joulukuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/109/EY ⁽⁶⁾ (avoimuusdirektiivi),
- ottaa huomioon neuvoston direktiivien 73/239/ETY, 85/611/ETY, 91/675/ETY, 92/49/ETY ja 93/6/ETY sekä direktiivien 94/19/EY, 98/78/EY, 2000/12/EY, 2001/34/EY, 2002/83/EY ja 2002/87/EY muuttamisesta rahoituspalvelualan komiteajärjestelmän uudistamiseksi 9. maaliskuuta 2005 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/1/ETY ⁽⁷⁾,
- ottaa huomioon rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesutarkoituksiin sekä terrorismin rahoitukseen 26. lokakuuta 2005 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/60/EY ⁽⁸⁾,
- ottaa huomioon luottolaitosten liiketoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta 14. kesäkuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/48/EY ⁽⁹⁾,
- ottaa huomioon sijoituspalveluyriyten ja luottolaitosten omien varojen riittävydestä 14. kesäkuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/49/EY ⁽¹⁰⁾,
- ottaa huomioon Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/39/EY täytäntöönpanosta sijoituspalveluyriyten toiminnan järjestämistä koskevien vaatimusten, toiminnan harjoittamisen edellytysten ja kyseisessä direktiivissä määriteltyjen käsitteiden osalta 10. elokuuta 2006 annetun komission direktiivin 2006/73/EY ⁽¹¹⁾ (rahoitusvälineiden markkinoita koskevan direktiivin soveltamisdirektiivi),
- ottaa huomioon arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä (yhteissijoitusyriykset) koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta annetun neuvoston direktiivin 85/611/ETY täytäntöönpanosta tiettyjen määritelmien selventämiseksi 19. maaliskuuta 2007 annetun komission direktiivin 2007/16/EY ⁽¹²⁾,

⁽¹⁾ EUVL L 157, 26.6.2003, s. 38.

⁽²⁾ EUVL L 178, 17.7.2003, s. 16.

⁽³⁾ EUVL L 345, 31.12.2003, s. 64.

⁽⁴⁾ EUVL L 142, 30.4.2004, s. 12.

⁽⁵⁾ EUVL L 145, 30.4.2004, s. 1.

⁽⁶⁾ EUVL L 390, 31.12.2004, s. 38.

⁽⁷⁾ EUVL L 79, 24.3.2005, s. 9.

⁽⁸⁾ EUVL L 309, 25.11.2005, s. 15.

⁽⁹⁾ EUVL L 177, 30.6.2006, s. 1.

⁽¹⁰⁾ EUVL L 177, 30.6.2006, s. 201.

⁽¹¹⁾ EUVL L 241, 2.9.2006, s. 26.

⁽¹²⁾ EUVL L 79, 20.3.2007, s. 11.

Tiistai 23. syyskuuta 2008

- ottaa huomioon osakkeenomistajien eräiden oikeuksien käyttämisestä julkisesti noteeratuissa yhtiöissä 11. heinäkuuta 2007 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2007/36/EY ⁽¹⁾,
  - ottaa huomioon 25. syyskuuta 2003 hyväksymänsä kannan ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi sijoituspalveluista ja säännellyistä markkinoista ⁽²⁾,
  - ottaa huomioon talous- ja raha-asioiden valiokunnan teettämän selvityksen, joka koskee riskirahastoja, avoimuutta ja eturistiriitoja ⁽³⁾,
  - ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 192 artiklan toisen kohdan,
  - ottaa huomioon työjärjestyksen 39 ja 45 artiklan,
  - ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan mietinnön ja talous- ja raha-asioiden valiokunnan lausunnon (A6-0296/2008),
- A. katsoo, että vaihtoehtoisten sijoitusvälineiden, kuten riskirahastojen ja yksityisten pääomasijoitusrahastojen tunnustetaan voivan tarjota uusia monipuolistamisetuja omaisuudenhoitajille, lisätä markkinoiden likviditeettiä ja sijoittajien tuotto-odotuksia, edistää hinnanmuodostusprosessia, riskien hajauttamista ja rahoitusalan integroitumista sekä kohentaa markkinoiden tehokkuutta,
- B. myöntää, että riskirahastot ja yksityiset pääomasijoitusrahastot ovat erillisiä investointivälineitä, joiden investoinnit ja investointistrategiat poikkeavat toisistaan,
- C. katsoo, että EU-perusteiset riskirahastot ja yksityiset pääomasijoitusrahastot tarvitsevat niiden innovoivat strategiat huomioon ottavaa sääntely-ympäristöä, jotta ne kykenevät pysymään kansainvälisesti kilpailukykyisinä, samalla kun markkinadynamiikkaan mahdollisesti aiheutuvia haittavaikutuksia lievennetään; katsoo, että vaarana on, että tuotekohtainen lainsäädäntö voi olla joustamatonta ja tukahduttaa innovaatioita,
- D. katsoo, että niissä riskirahastoissa ja yksityisissä pääomasijoitusrahastoissa, joiden rahastoyhtiö on sijoittautunut EU:hun, on noudatettava yhteisön nykyistä ja tulevaa lainsäädäntöä; katsoo, että myös EU:hun sijoittautumattomien yksiköiden on noudatettava tätä lainsäädäntöä tietyn toiminnan yhteydessä,
- E. katsoo, että EU:n sisäiset riskirahastot ja niiden hoitajat ja yksityinen pääomasijoittaminen kuuluvat nykyisen lainsäädännön soveltamisalaan, erityisesti markkinoiden väärinkäytön osalta, ja että niihin sovelletaan sääntelyä välillisesti vastapuolten kautta ja silloin, kun säänneltyihin tuotteisiin liittyviä investointeja myydään,
- F. ottaa huomioon, että riskirahastoihin ja yksityiseen pääomasijoittamiseen sovelletaan eräissä jäsenvaltioissa kansallista sääntelyjärjestelmää ja että EU:n voimassaolevia direktiivejä pannaan täytäntöön eri tavoin; katsoo, että toisistaan poikkeavat kansalliset määräykset lisäävät sääntelysegmentoitumisen riskiä sisämarkkinoilla, mikä saattaa viivästyttää tämän liiketoiminnan kehittämistä rajojen yli Euroopassa,
- G. katsoo, että direktiivit vaikuttavat asianmukaisilta oikeudellisilta välineiltä sellaisten kysymysten käsittelemiseen, jotka liittyvät riskirahastoihin ja yksityiseen pääomasijoittamiseen; katsoo, että jäsenvaltioissa ja EU: ssa jo voimassaolevan lainsäädännön vaikutuksia riskirahastoihin ja yksityisiin pääomasijoitusrahastoihin on analysoitava ja arvioitava ennen niiden avoimuutta koskevan direktiivin laadintaa; katsoo, että tällainen lainsäädäntö olisi otettava yhdenmukaistamisen lähtökohdaksi; katsoo, että nykyisiä asetuksia voidaan joutua mukauttamaan, mutta olisi vältettävä muutoksia, jotka tuovat mukanaan perustelemattomia eroavuuksia,

⁽¹⁾ EUVL L 184, 14.7.2007, s. 17.

⁽²⁾ EUVL C 77 E, 26.3.2004, s. 329.

⁽³⁾ IP/A/ECON/IC/2007-24.

Tiistai 23. syyskuuta 2008

- H. katsoo, että yhdeksi pääkysymykseksi mielletään avoimuuden tarve ja sen analysointi sekä tavat, joilla sitä voidaan parantaa; katsoo, että avoimuudessa on monta näkökohtaa, kuten riskirahastojen ja mahdollisesti yksityisten pääomasijoitusrahastojen avoimuus niitä yhtiöitä kohtaan, joiden osakkeita ne hankkivat tai omistavat, sekä avoimuus rahaston vastapuolia (prime broker), kansainvälisiä sijoittajia, kuten eläkerahastoja tai pankkeja, yksityisiä sijoittajia, liikekumppaneita, sääntelyvällän käyttäjiä ja viranomaisia kohtaan; katsoo, että avoimuuden puute vaivaa enimmäkseen toisaalta riskirahastojen ja – mahdollisesti – yksityisten pääomasijoitusrahastojen välistä suhdetta ja toisaalta niiden yhtiöiden välistä suhdetta, joiden osakkeita rahasto hankkii tai omistaa,
- I. katsoo, että Yhdysvaltain kokemukset siitä, että kilpailijat ovat käyttäneet hyväkseen tiedotuslainsäädännön tarjoamia vapauksia saadakseen rahastosijoituksia koskevia sijoittajille tarkoitettuja yksityiskohtaisia tietoja, ovat koituneet sekä sijoittajien että rahaston tappioksi,
- J. katsoo, että avoimuutta koskevan direktiivin epä johdonmukainen täytäntöönpano on johtanut vaihtelevaan avoimuuteen EU:ssa ja aiheuttanut huomattavia kustannuksia sijoittajille,
- K. katsoo, että avoimuus on ehdoton ennakoedellytys sijoittajien luottamukselle ja monimutkaisten rahoitustuotteiden hahmottamiselle ja että se edistää siten rahoitusmarkkinoiden optimaalista toimivuutta ja vakautta; toteaa, että avoimuus voi olla ainoastaan asianmukaisen huolellisuuden apuväline, ei sen korvike,
- L. katsoo, että nykyisen subprime-luottokriisin ei voida katsoa johtuvan vain yhdestä alasta, kun otetaan huomioon, että vie aikaa sisäistä perinpohjaisesti tämän kriisin syy- ja seuraussuhteet, ja katsoo, että sen monitahoisiin syihin sisältyvät muun muassa seuraavat seikat:
- luokituslaitokset, erityisesti luottoluokituslaitosten eturistiriita ja väärä käsitys luokitusten merkityksestä,
  - Yhdysvaltain asuntomarkkinoiden huolimattomat lainanantokäytänteet,
  - monimutkaisten strukturoitujen tuotteiden nopeat innovoinnit,
  - "originate to distribute"-malli (malli, jossa pankkien rahoituslähteet jakautuvat uudella tavalla) ja pitkä välitysketju,
  - sijoittajien ahneus pyrkiä entistä suurempiin voittoihin ja palkkausta koskeva lyhytnäköinen kannustinrakenne,
  - asianmukaisen huolellisuuden laiminlyönti,
  - arvopaperistaminen ja luokituslaitosten prosessi monimutkaisten strukturoitujen tuotteiden yhteydessä johti kyseisten tuotteiden ylihinnotteluun kohde-etuksiin verrattuna;
  - Amerikan investointipankkien eturistiriidat ja niitä koskevan sääntelyn puute,
- M. ottaa huomioon, että yhteisön lainsäädännössä on komiteamenettelyn ja Lamfalussyn menettelyn kaltaisia mekanismeja, joilla mahdollistetaan täytäntöönpanotoimien avulla joustavuus reagoitaessa liiketoimintaympäristön muutoksiin; katsoo, että tämä järjestelmä kohenee, kun Lissabonin sopimuksen mukaisia säädösvallan siirron nojalla annettuja säädöksiä voidaan käyttää,
- N. ottaa huomioon, että monissa erilaisissa riskirahastoja ja yksityistä pääomasijoittamista koskevissa aloitteissa ja elimissä, kuten arvopaperipörssiä valvovien viranomaisten kansainvälisessä järjestössä, Kansainvälisessä valuuttarahastossa, taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestössä ja teollisuuden elimissä, mukaan lukien ne, jotka ovat tekemisissä riskirahastojen ja pääomasijoitusten kanssa, on otettu käyttöön periaatteita ja parhaita käytännösääntöjä, jotka täydentävät ja joita voidaan hyödyntää malleina EU-lainsäädännölle; katsoo, että unionin lainsäädännön noudattamisen ohella yhtiöitä ja taloudellisia yhdistyksiä olisi kannustettava allekirjoittamaan nämä säännöt "noudata tai selitä"-pohjalta ja että noudattamista ja selityksiä koskevat yksityiskohdat olisi saatettava julkisesti saataville ja arvioitava asianmukaisesti,

Tiistai 23. syyskuuta 2008

- O. katsoo, että eräisiin ilman pörssin välitystä myytäviin tuotteisiin (OTC-tuotteet) voitaisiin soveltaa avoimempaa tai näkyvämpää kauppaamistapaa, jotta markkina-arvoon arvostamista voidaan lisätä mahdollisuuksien mukaan ja jotta mahdollisista omistajanvaihdoksista voidaan ilmoittaa; katsoo, että yleisluonteisempi OTC-selvitysjärjestelmä olisi houkuttelevampi valvonnan ja riskienarvioinnin kannalta, mutta mahdollinen uusi järjestelmä on otettava käyttöön kansainvälisesti, jotta yhdenvertaiset lähtökohdat voidaan varmistaa maailmanlaajuisessa yhteydessä,
- P. katsoo, että koko alan kattavalla valvonnalla ja raportoinnilla on tärkeä rooli kansalaisten huolenaiheiden huomioon ottamisessa ja jotta voidaan ymmärtää yksityisen pääomasijoittamisen taloudellisia vaikutuksia, ja että yksityisiltä ja julkisilta yrityksiltä vaaditaan jo nykyisin sitä, että ne kuulevat työntekijöitään asioissa, joilla on vaikutuksia työntekijöiden etuihin; katsoo, että on välttävää luomasta epätasapainoa yksityisiltä pääomasijoitusyhtiöiltä vaadittujen kaupallisten tiedonantojen ja muilta yksityisyrittäjiltä vaadittujen tiedonantojen välille,
- Q. katsoo, että tuotteita koskeva lainsäädäntö ei vaikuta soveltuvalta sääntelytyypiltä tämän innovoivan alan käsittelyyn,
- R. katsoo, että yksi keskitetty käytäntösääntöjen verkkosivusto olisi hyödyllinen ja että sellainen olisi perustettava unioniin ja sitä olisi markkinoitava kansainvälisesti; katsoo, että verkkosivustoon olisi sisällytettävä rekisteri markkinatoimijoista, jotka noudattavat käytäntösääntöjä, näiden tiedoksiannoista sekä noudattamatta jättämisen perusteista; katsoo, että noudattamatta jättämisen perusteista voidaan ottaa myös opiksi,
- S. toteaa, että on poistettava vaihtoehtoisten sijoitusten rajojen yli jakamisen esteet perustamalla yhteisö-sijoittajia varten suunnattuja anteja koskeva eurooppalainen yksityinen järjestely,
- T. katsoo, että yksityisen pääomasijoittamisen yhteydessä mahdollisista lisäraportointivaatimuksista – etenkin jos lisäraportointi on tiuhaa – aiheutuvat kustannukset olisi perusteltava ja että niiden olisi oltava oikeassa suhteessa niistä saataviin etuihin; katsoo, että entistä paremmat yhteydet palkkausjärjestelmien ja pitkäaikaisen suorituskyvyn välillä ovat tarpeen kaikissa yhteyksissä,
- U. toteaa, että ehdotusta ei ole valmisteltavana asiaan liittyen;
1. pyytää komissiota esittämään käsiteltävästä aiheesta riippuen parlamentille joko EY:n perustamissopimuksen 44 artiklan, 47 artiklan 2 kohdan tai 95 artiklan nojalla yhden tai useamman lainsäädäntöehdotuksen riskirahastoista ja yksityisestä pääomasijoittamisesta; edellyttää, että ehdotus tai ehdotukset laaditaan toimielinten välisten keskustelujen perusteella ja jäljempänä annettuja yksityiskohtaisia suosituksia noudattaen;
  2. toteaa, että suosituksissa noudatetaan toissijaisuusperiaatetta ja kunnioitetaan kansalaisten perusoikeuksia;
  3. katsoo, että pyydetyillä ehdotuksilla ei ole rahoitusvaikutuksia;
  4. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman ja sen liitteenä olevat yksityiskohtaiset suositukset komissiolle ja neuvostolle sekä jäsenvaltioiden parlamenteille ja hallituksille.

PÄÄTÖSLAUSELMAN LIITE:
PYYDETYN EHDOTUKSEN SISÄLTÖÄ KOSKEVAT YKSITYSKOHTAISET SUOSITUKSET

Euroopan parlamentti pyytää komissiota ehdottamaan yhtä tai useampaa direktiiviä yhteisen avoimuusstandardin takaamiseksi ja jäljempänä esitettyjen, riskirahastoja ja yksityistä pääomasijoittamista koskevien kysymysten ratkaisemiseksi, sillä direktiivi(e)n olisi suotava tarvittaessa jäsenvaltioille riittävästi joustavuutta, kun ne saattavat EU:ssa voimassaolevia säännöksiä osaksi omaa yhtiölainsäädäntöään, ja pyytää lisäksi komissiota kannustamaan avoimuuden kohentamista tukemalla ja valvomalla riskirahastojen ja yksityisten pääomasijoitusrahastojen johtajien ja heidän vastapuolensa jo käyttöön ottaman itsesääntelyn kehittämistä ja kannustamaan jäsenvaltioita, jotta ne tukisivat näitä pyrkimyksiä vuoropuhelulla ja parhaiden käytänteiden vaihtamisella.

Euroopan parlamentti ottaa huomioon, että valtio-omisteisia sijoitusyhtiöitä varten ei ole olemassa yhtenäistä ja julkista tiedonantojärjestelmää, ja kannattaa Kansainvälisen valuuttarahaston aloitetta sellaisen työryhmän perustamisesta, jonka tehtävänä on laatia kansainväliset käytäntösäännöt valtio-omisteisia sijoitusyhtiöitä varten, ja uskoo, että tällaisten käytäntösääntöjen avulla voidaan edistää valtio-omisteisten sijoitusyhtiöiden toiminnan tunnetuksi tekemistä; kehottaa komissiota ottamaan osaa tähän prosessiin.

Tiistai 23. syyskuuta 2008

Riskirahastot ja yksityiset pääomasijoitusrahastot

Euroopan parlamentti pyytää komissiota toimittamaan asianmukaisia lainsäädäntöehdotuksia tarkastelemalla uudelleen nykyistä yhteisön säännöstöä, joka vaikuttaa eri sijoittajatyyppeihin ja niiden vastapuoliin, vaikutustenarviointi ja asianomaisten teollisuudenalojen osallistuminen mukaan lukien, tutkimaan mahdollisuutta erotella toisistaan riskirahastot, yksityiset pääomasijoitusrahastot ja muut investoijat ja mukauttamaan tai ottamaan käyttöön selkeitä selvityksiä ja merkittävän ja konkreettisen tiedon ajoissa ilmoittamista koskevia säännöksiä, jotta laadukas päätöksenteko ja sijoittajien ja yhtiön johdon samoin kuin investoijien ja muiden vastaavien tahojen avoin viestintä kävisivät helpommiksi. Jos ehdotuksia on jo tehty, ne olisi pantava täytäntöön vastaavasti. Pyytää komissiota kartoittamaan tapoja riskien näkyvyyden ja hahmotettavuuden tehostamiseksi erotuksena luottokelpoisuudesta; huomiota olisi kiinnitettävä siihen, vesittävätkö sopimuksissa olevat liialliset vastuuvapauslausekkeet nykyiset direktiivit ja avoimuutta koskevat toimet.

Uudessa lainsäädännössä olisi edellytettävä, että osakkaat ilmoittavat liikkeeseenlaskijoille äänioikeusosuuksistaan, jotka perustuvat osakkeiden hankkimiseen tai luovuttamiseen, kun osuus saavuttaa tai ylittää tietyt kynnyksarvot tai putoaa niiden alle, ja että kynnyksarvot käynnistyvät kolmesta prosentista direktiivissä 2004/109/EY mainitun viiden prosentin asemesta. Siinä olisi lisäksi veloitettava riskirahastot ja yksityisten pääomasijoitusrahastot, siinä määrin kuin nämä investoijaryhmät voidaan erotella toisistaan, ilmoittamaan sijoituspolitiikastaan ja siihen liittyvistä riskeistä yhtiöille, joiden osakkeita ne hankkivat tai omistavat, yksityis- ja yhteisösijoittajille, rahaston vastapuolille ja valvojille.

Ehdotusten olisi perustuttava nykyisen yhteisön lainsäädännön tarkasteluun, ja sitä tehtäessä olisi pyrittävä selvittämään, missä määrin nykyisiä avoimuutta koskevia säännöksiä voidaan soveltaa riskirahastojen ja yksityisten pääomasijoitusrahastojen erikoistilanteeseen.

Komission olisi edellä mainituissa lainsäädäntöehdotuksissa pyrittävä erityisesti:

- kartoittamaan, voidaanko vaihtoehtoisin sijoituksiin soveltaa sopimusehtoja, joilla huolehditaan yksiselitteisestä riskeistä ilmoittamisesta ja niiden hallinnasta, kynnyksarvojen ylittyessä toteutettavista toimista, myyntirajoitusten selkeästä kuvaamisesta sekä yksityiskohtaisista ehdoista, jotka koskevat sopimuksen peruuttamista ja päättymistä;
- tutkimaan rahanpesua riskirahastojen ja yksityisten pääomasijoitusten yhteydessä;
- tutkimaan mahdollisuuksia yhdenmukaistaa riskirahastoja ja mahdollisesti yksityistä pääomasijoittamista koskevia sääntöjä ja suosituksia tietyn osuuden ylittävien osakkeenomistajien rekisteröimiseksi ja tunnistamiseksi sekä heidän strategioidensa ja aikeidensa ilmoittamiseksi – pitäen mielessä, että on vältettävä liiallista tietotulvaa;
- tutkimaan, onko tarpeen ja millä tavoin voitaisiin velvoittaa välittäjät mahdollistamaan se, että alkupe- räiset osakkeenomistajat voivat osallistua aktiivisesti osakkeenomistajien yleisten kokousten äänestyksiin, ja varmistaa, että valtakirjan saaneet noudattavat heidän äänestysohjeitaan ja että tunnistettujen osakkeenomistajien äänestysmenettelyt tuodaan julki;
- perustamaan yhdessä alan kanssa parhaat käytännösäännöt siitä, kuinka nykyinen hallinto- ja ohjausjärjestelmän rakenne tasapainotetaan pyrkien tehostamaan pitkän aikavälin suuntautumista ja vähentämään rahoituskannustimia ja muita kannustimia, jotka rohkaisevat lyhyen aikavälin liialliseen riskinottoon ja vastuuttomaan käytökseen;
- ottamaan käyttöön säännöksiä, joilla edellytetään johtajien palkkausjärjestelmien, osakeoptiot mukaan lukien, täyttää avoimuutta siten, että järjestelmä hyväksytään virallisesti yhtiön osakkeenomistajien yleiskokouksessa.

Tiistai 23. syyskuuta 2008

Riskirahastot erityiskysymyksenä

Euroopan parlamentti pyytää komissiota ottamaan käyttöön säännöksiä, joilla tehostetaan riskirahastojen äänestyspolitiikan avoimuutta, koska yhteisön määräysten kohteiden olisi hoidettava tällaisia rahastoja. Säännöksissä olisi lisäksi oltava koko EU:n kattava osakkaiden tunnistamisjärjestelmä. Jos ehdotuksia on jo laadittu, ne olisi pantava täytäntöön asianmukaisesti.

Komission olisi edellä mainitu(i)ssa lainsäädäntöehdotuksessa/lainsäädäntöehdotuksissa pyrittävä erityisesti:

- tutkimaan arvopaperilainauksen ja lainattujen osakkeiden turvin äänestämisen vaikutuksia ottaen huomioon paremman sääntelyn periaatteet;
- selvittämään, voitaisiinko raportointivaatimuksia soveltaa myös useamman osakkaan välisiin yhteistyösopimuksiin ja äänioikeuden epäsuoraan hankkimiseen optiojärjestelyin.

Yksityinen pääomasijoittaminen erityiskysymyksenä

Euroopan parlamentti pyytää komissiota ehdottamaan säännöksiä, joilla investoijia kielletään ”ryöväämästä” yhtiöitä (nk. yhtiöiden varojen puhdistaminen; ”asset stripping”) ja käyttämästä siten väärin valtaansa tavalla, joka pelkää haittaa hankittua yhtiötä pitkällä aikavälillä vaikuttamatta millään tavoin myönteisesti sen tulevaisuuteen taikka sen työntekijöiden, luotonantajien ja liikekumppaneiden etuihin. Komission olisi lisäksi tarkasteltava yhteisiä sääntöjä, joilla taataan yhtiöiden pääoman riittävyys. Euroopan parlamentti pyytää komissiota vastaavasti tutkimaan, ovatko jäsenvaltiot toteuttaneet omaisuuden riippimisen vastaisia toimia.

Komission olisi tarkasteltava edellä mainitun yhden tai useamman lainsäädäntöehdotuksen yhteydessä tapoja ratkaista kysymykset, joita ilmenee, kun pankit lainaavat valtavia rahasummia hankkijoille, yksityiset pääomasijoitusrahastot mukaan luettuina, ja kiistävät sitten kaiken vastuun rahojen käyttötarkoituksesta tai lainan takaisinmaksuun käytettyjen varojen alkuperästä, kun otetaan huomioon, että nämä kysymykset jäävät lopulta velallisen vastuulle ja että verrattavissa riskeissä pääomavaatimusten on oltava samoja kautta koko rahoitusjärjestelmän.

Euroopan parlamentti pyytää komissiota tutkimaan, onko liiketoiminnan osan luovutusta koskevaa direktiiviä ⁽¹⁾ mukautettava velkarahoitteisten yritysostojen erityistilanteeseen.

⁽¹⁾ Neuvoston direktiivi 2001/23/EY, annettu 12 päivänä maaliskuuta 2001, työntekijöiden oikeuksien turvaamista yrityksen tai liikkeen taikka yritys- tai liiketoiminnan osan luovutuksen yhteydessä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä (EYVL L 82, 22.3.2001, s. 16).

Tiistai 23. syyskuuta 2008

Vetoamusvaliokunnan käsittelemät asiat (2007)

P6_TA(2008)0437

Euroopan parlamentin päätöslauselma 23. syyskuuta 2008 vetoamusvaliokunnan käsittelemistä asioista vuonna 2007 (2008/2028(INI))

(2010/C 8 E/08)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon aiemmat vetoamusvaliokunnan käsittelyjä koskevat päätöslauselmansa, erityisesti 21. kesäkuuta 2007 annetun päätöslauselman Andalusiassa, Valencian ja Madridin alueille vetoamusvaliokunnan puolesta tehdyn tietojenkeruumatkan tuloksista ⁽¹⁾,
  - ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 21 ja 194 artiklan,
  - ottaa huomioon työjärjestyksen 45 artiklan ja 192 artiklan 6 kohdan,
  - ottaa huomioon vetoamusvaliokunnan mietinnön (A6-0336/2008),
- A. toteaa, että vetoamusmenettely on ainutlaatuisen tärkeä keino, jota hyväksi käyttäen yksittäiset henkilöt voivat kiinnittää Euroopan parlamentin huomion heitä suoranaisesti koskeviin unionin toimintaan liittyviin erityistapauksiin,
- B. katsoo, että vetoamusvaliokunnan olisi aina pyrittävä parantamaan tehokkuutta palvellakseen EU:n kansalaisia paremmin ja täyttääkseen heidän odotuksensa,
- C. on tietoinen, että vaikka unionin rakenteet ja politiikat ovat tänä aikana kehittyneet huomattavasti, kansalaiset havaitsevat usein unionin politiikkojen ja ohjelmien soveltamisessa monia puutteita, koska ne vaikuttavat heihin suoranaisesti,
- D. ottaa huomioon, että EY:n perustamissopimuksen mukaan EU:n kansalaisilla on oikeus esittää vetoamuksia Euroopan parlamentille, mutta he voivat ohjata valituksensa myös muille EU:n toimielimille ja elimille, erityisesti komissiolle,
- E. katsoo, että on edelleen välttämätöntä edistää kansalaisten oikeutta vedota parlamenttiin ja tiedottaa siitä kansallisen tason toimin, jotta voidaan synnyttää yleisön kiinnostus ja erityisesti välttää sekaannus eri valitusjärjestelmien välillä,
- F. toteaa, että yhteisön asetusten ja direktiivien soveltaminen on jäsenvaltioiden velvollisuus, jonka ne voivat siirtää alueellisille tai paikallisille poliittisille päättäjille riippuen omien perustuslakiansa säännöksistä,
- G. katsoo, että parlamentilla on laillinen oikeus harjoittaa unionin politiikkojen demokraattista valvontaa ja seurantaa, tärkeä toissijaisuusperiaate huomioon ottaen, varmistaakseen, että unionin lait pannaan asianmukaisesti täytäntöön ja ymmärretään ja että ne täyttävät sen tarkoituksen, jota varten ne on valmisteltu, käsitelty ja hyväksytty unionin toimivaltaisissa toimielimissä,
- H. katsoo, että EU:n kansalaiset ja asukkaat voivat osallistua aktiivisesti tähän toimintaan käyttämällä oikeuttaan tehdä vetoamuksia Euroopan parlamentille tietäen, että heitä huolestuttavat asiat käsitellään ja tutkitaan asiasta vastaavassa valiokunnassa ja että he saavat asianmukaisen vastauksen,

⁽¹⁾ EUVL C 146 E, 12.6.2008, s. 340.

Tiistai 23. syyskuuta 2008

- I. katsoo, että jo nykyisiin perussopimuksiin sisältyy sitoumus kunnioittaa eurooppalaisen yhteiskunnan perusperiaatteina ihmisarvoa, vapautta, demokratiaa, oikeusvaltiota, ihmisoikeuksia, tasa-arvoa ja vähemmistöjen oikeuksia, ja katsoo, että tätä lujitetaan edelleen uusissa sopimuksissa Euroopan unionista ja Euroopan unionin toiminnasta – mikäli kaikki 27 jäsenvaltiota ratifioivat ne – joihin on sisällytetty Euroopan unionin perusoikeuskirja, jotka mahdollistavat unionin liittymisen Euroopan ihmisoikeus-sopimukseen ja joissa luodaan oikeusperusta kansalaisten lainsäädäntöaloille sekä oma hallinto-oikeusjärjestelmä Euroopan unionin toimielimille,
- J. ottaa huomioon, että Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 7 artiklassa säädetään menettelyistä, joita unioni voi käyttää ryhtyessään toimenpiteisiin sellaista jäsenvaltiota vastaan, joka loukkaa vakavasti ja jatkuvasti unionin perustana olevia periaatteita, jotka on määritelty saman sopimuksen 6 artiklassa,
- K. muistuttaa näin ollen, että EU:n kansalaiset vetoavat usein parlamenttiin, kun heistä tuntuu, että heille perussopimusten mukaan kuuluvia oikeuksia on rikottu, ja kun oikeussuojakeinot heidän mielestään ovat soveltumattomia, epäkäytännöllisiä, liian hitaita tai – kuten usein on asianlaita – kalliita,
- L. katsoo, että vetoamusvaliokunnan velvollisuus on asiasta vastaavana valiokuntana vastata yksittäisiin vetoomuksiin mutta myös pyrkiä kohtuullisessa ajassa löytämään toteuttamiskelpoisia ratkaisuja vetoomuksen esittäjien huolenaiheisiin, ja katsoo, että se on valiokunnan työn pääasiallinen tarkoitus,
- M. katsoo, että vetoomusten esittäjien ongelmat pystytään yleensä ratkaisemaan vetoamusvaliokunnan, komission ja jäsenvaltioilta ja niiden alue- ja paikallisviranomaisten lojalien yhteistyön ansiosta, koska ne yhdessä tarjoavat tuomioistuimen ulkopuolisia oikeuskeinoja,
- N. katsoo kuitenkin, ettei jäsenvaltioiden ja alue- tai paikallisviranomaisilla aina ole selvää tahtoa löytää käytännön ratkaisuja vetoomusten esittäjien esille tuomiin ongelmiin,
- O. katsoo lisäksi, että vaikka vetoomusten esittäjien väitteet eivät aina ole perusteltuja, heillä on kuitenkin oikeus odottaa selitystä ja vastausta asiasta vastaavalta valiokunnalta,
- P. ottaa huomioon, että tehostetun toimielinten välisen koordinoinnin pitäisi tehostaa käsittelemättä jätettävien vetoomusten siirtämistä kansallisille viranomaisille,
- Q. toteaa, että vetoamus voidaan jättää käsittelemättä, jos asia ei kuulu Euroopan unionin toimialaan, ja katsoo, että vetoamusmenettelyä ei ole tarkoitettu keinoksi, jota kansalaiset voisivat käyttää hakeakseen muutosta toimivaltaisten kansallisten oikeusviranomaisten tai poliittisten päättäjien ratkaisuihin, joihin he eivät ole tyytyväisiä,
- R. katsoo, että Euroopan parlamentin on tärkeää varmistaa todellisen päätösvalan, sääntöjen, menettelytapojen ja resurssien avulla itselleen keinot vastata saamiinsa vetoomuksiin tehokkaasti ja ajoissa,
- S. katsoo, että vetoamusmenettely voi osaltaan parantaa lainsäädäntöä erityisesti siksi, että sen ansiosta voidaan tunnistaa vetoomusten esittäjien osoittamia aloja, joilla nykyinen EU:n oikeus on heikko tai tehoton verrattuna kyseessä olevan säädöksen tavoitteisiin, ja katsoo, että tällaiset tilanteet voidaan korjata tarkistamalla kyseisiä säädöksiä yhteistyössä asianomaisen alan lainsäädännöstä vastaavan valiokunnan kanssa ja sen johdolla,
- T. katsoo, että vetoamusmenettely auttaa myös merkittävästi tunnistamaan tapauksia, joissa jäsenvaltiot eivät sovelle oikein yhteisön lainsäädäntöä, mikä useassa tapauksessa johtaa siihen, että komissio aloittaa EY:n perustamissopimuksen 226 artiklan mukaisia rikkomismenettelyjä,

Tiistai 23. syyskuuta 2008

- U. toteaa, että rikkomismenettelyn tarkoituksena on varmistaa, että kyseinen jäsenvaltio saadaan noudattamaan voimassa olevaa yhteisön oikeutta ja että menettelystä päätetään ainoastaan komission harkinnan mukaan ilman, että parlamentille olisi varattu mahdollisuutta osallistua suoranaisesti menettelyyn; huomauttaa kuitenkin, että noin kolmasosa rikkomisista liittyy vetoomusten tekijöiden Euroopan parlamentille esittämiin tapauksiin,
- V. katsoo, että rikkomismenettelyllä ei välttämättä saada suoranaista korjausta yksittäisten vetoomusten esittäjien erityisongelmiin, vaikka sen tulos olisi myönteinen, ja että tämä heikentää kansalaisten luottamusta EU:n toimielinten kykyyn täyttää heidän odotuksensa,
- W. ottaa huomioon, että vuonna 2007, kun vetoomusvaliokunnan jäsenmäärä nostettiin 25:stä 40:een, Euroopan parlamentissa kirjattiin 1 506 vetoomusta (50 prosentin lisäys vuoteen 2006 verrattuna), joista 1 089 vetoomusta ei otettu käsiteltäväksi,
- X. toteaa, että vuonna 2007 vetoomusvaliokunnan kokouksiin osallistui kaikkiaan 159 vetoomuksen esittäjää, minkä lisäksi paljon muita henkilöitä oli seuraamassa käsittelyä,
- Y. ottaa huomioon, että vuonna 2007 tehtiin kuusi tiedonkeruumatkaa, jotka suuntautuivat Saksaan, Espanjaan, Irlantiin, Puolaan, Ranskaan ja Kyprokselle, ja että näiden matkojen tuloksena laadittiin raportteja ja annettiin suosituksia, jotka sitten lähetettiin kaikille asianosaisille ja erityisesti vetoomusten esittäjille,
- Z. ottaa huomioon, että koko valiokunnan kokouksia järjestettiin yhdeksän ja niissä käsiteltiin yli 500 vetoomusta, että arvokasta apua saatiin komission edustajilta ja että kaikille vetoomuksen esittäjille ilmoitettiin käsittelyn tuloksesta,
- AA. katsoo, että vetoomusmenettelyssä on tullut esille EU:n kansalaisia eniten huolestuttavina aiheina ympäristö ja sen suojeleminen ja tähän liittyen ympäristövaikutusten arviointia (YVA) koskevan direktiivin, vesipuitteidirektiivin, juomavesidirektiivin, jätedirektiivien, luontodirektiivin, lintudirektiivin, rahanpesudirektiivin ym. direktiivien heikkous, saastumista ja ilmastonmuutosta koskevat yleiset huolet, henkilökohtaiset ja yksityiset omistusoikeudet, rahoituspalvelut, työntekijöiden vapaa liikkuvuus ja oikeudet sekä eläkeoikeudet ja muu sosiaaliturva, tavaroiden vapaa liikkuvuus ja verotus, ammatillisten tutkintojen tunnustaminen, sijoittautumisvapaus sekä väitetty syrjintä kansallisuuden, sukupuolen tai vähemmistöryhmään kuulumisen perusteella,
- AB. toteaa, että vetoomusten aiheina ja niiden tutkimisen yhteydessä tuli vuonna 2007 esiin tärkeitä nykyajan kysymyksiä kuten ilmastonmuutos, biologisen monimuotoisuuden köyhtyminen, veden niukkuus, rahoituspalvelujen sääntely ja Euroopan unionin energiahuolto,
- AC. ottaa huomioon, että Euroopan oikeusasiamiehellä, joka tutkii kansalaisten kanteluja EU:n toimielinten hallinnon väitetyistä epäkohdista, on pysyvät ja rakentavat suhteet vetoomusvaliokuntaan, joka laatii säännöllisesti Euroopan parlamentille mietinnön oikeusasiamiehen vuosikertomuksesta tai erityiskertomuksista, jotka ovat oikeusasiamiehen viimeinen keino toimia, ellei hänen suosituksiaan noudateta, ja joita laadittiin yksi vuonna 2007,
- AD. ottaa huomioon, että puheenjohtajakokous päätti 15. marraskuuta 2007 olla antamatta asiasta vastaavalle valiokunnalle sen kesäkuussa 2005 pyytämää lupaa saada laatia mietintö Euroopan parlamentille annetusta oikeusasiamiehen erityiskertomuksesta, joka koskee Euroopan petostentorjuntaviraston huonoa hallintoa,

Tiistai 23. syyskuuta 2008

- AE. ottaa huomioon, että tulevaisuudessa EU:n kansalaisten osallistuminen Euroopan unionin työhön ja toimintaan lisääntyy entisestään erityisesti siksi, että käyttöön otetaan Lissabonin sopimuksen – jos kaikki 27 jäsenvaltiota ratifioivat sen – mukainen ”kansalaisaloite”, jonka ansiosta vähintään miljoona kansalaista useasta eri jäsenvaltiosta voi tehdä ehdotuksen uudeksi säädökseksi ja joka edellyttää erityismenettelyjen käyttöönottoa komission osalta, jolle tällaiset aloitteet on alun perin osoitettava, sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston osalta,
- AF. ottaa huomioon, että jos vetoamusvaliokunta toimii tehokkaasti ja vaikuttavasti, se lähettää kansalaisille selvän viestin, että heidän oikeutettuja huoneaiheitaan käsitellään, ja luo aidon yhteyden kansalaisten ja EU:n välille; katsoo kuitenkin, että jos esiintyy viivästymistä, jota ei voida hyväksyä, ja jos jäsenvaltiot eivät halua panna vaadittuja suosituksia täytäntöön yhteisön oikeuden mukaisesti, silloin EU:n ja kansalaisten etäisyys vain kasvaa ja useassa tapauksessa vahvistaa kansalaisten käsitystä demokratiavaheen olemassaolosta,
- AG. katsoo, että vetoamusvaliokunnan jäsenet hyötyivät vuoden 2007 aikana siitä, että sihteeristön yhteistyössä tietotekniikasta vastaavan osaston kanssa kehittämää vetoomusten sähköistä tietokantaa ja hallintavälinettä (ePetition) parannettiin merkittävästi, koska nyt kaikki valiokunnan ja poliittisten ryhmien jäsenet pääsevät suoraan käsiksi kaikkiin vetoomuksiin ja niiden liitteenä oleviin asiakirjoihin ja voivat näin ollen palvella tehokkaammin vetoomusten esittäjiä,
- AH. panee kuitenkin merkille, että Euroopan parlamentti ei onnistunut lisäämään viimevuotisessa vetoamusvaliokunnan työtä koskevassa päätöslauselmassa vaadittuja voimavaroja, joita tarvitaan, jotta voidaan parantaa vetoamusmenettelyä koskevia Internet-palveluja ja noudattaa Euroopan parlamentin työjärjestyksen 192 artiklan 2 kohtaa, jossa määrätään perustettavaksi ”sähköinen rekisteri, jossa kansalaiset voivat tukea vetoamuksen esittäjää lisäämällä sähköisen allekirjoituksensa käsiteltäväksi otettuun ja luetteloon merkittyyn vetoomukseen”,
- AI. katsoo, että on tärkeää antaa EU:n kansalaisille riittävästi tietoja vetoamusvaliokunnan työstä, koska he valmistautuvat valitsemaan uuden parlamentin kesäkuussa 2009 pidettävissä Euroopan parlamentin vaaleissa;
1. pitää myönteisenä, että vetoamusvaliokunta, komission yksiöt ja oikeusasiamies toimivat tiiviissä yhteistyössä ja että näiden toimielinten, jotka pyrkivät vastaamaan EU:n kansalaisten huolenaiheisiin, välillä on hyvä työskentelyilmapiiri; on kuitenkin vakuuttunut siitä, että ensisijaisesti olisi taattava vetoamusvaliokunnalle mahdollisuus vahvistaa omia riippumattomia tutkintakeinojaan erityisesti lisäämällä sen hallinnollisia sihteeripalveluja ja lainopillista asiantuntemusta; ottaa tehtäväkseen edelleen yksinkertaistaa vetoamusvaliokunnan sisäisiä menettelyjä vetoamusmenettelyn helpottamiseksi entisestään, erityisesti seuraavien seikkojen osalta: aika, jonka kuluessa vetoamus määritellään, sen käsiteltäväksi ottamisesta päättäminen, sen tutkiminen ja sen seuranta, valiokunnan kokousten järjestäminen, yhteistyö muiden valiokuntien kanssa, joiden toimialaa tai toimivaltaa tietyt vetoamukset saattavat koskea, ja valiokunnan aloitteet esimerkiksi tietojenkeruumatkojen järjestämisestä;
  2. painottaa, että perusoikeuskirjan normatiivinen merkitys tunnustetaan, jos Lissabonin sopimus täysin ratifioidaan, ja että tämä muodollisesti vahvistaa perusoikeuskirjan itsenäisen velvoittavuuden, ja huomauttaa, että olisi valmisteltava konkreettisia toimenpiteitä, jotta voidaan määritellä perusoikeuskirjan vaikutukset kansalaisten oikeuksiin ja siten vetoamusvaliokunnan työhön ja toimivaltaan;
  3. toistaa pyyntönsä, että pääsihteeri tarkistuttaisi kiireellisesti Euroopan parlamentin www-sivuston ”kansalaisten portaalien”, jotta sen näkyvyyttä voitaisiin parantaa vetoamus-oikeuden osalta, ja varmistaisi kansalaisille välineet, joiden avulla he voivat tukea vetoamuksen esittäjää lisäämällä sähköisen allekirjoituksensa työjärjestyksen 192 artiklan 2 kohdan mukaisesti; vaatii, että kansalaisten portaalissa on oltava yhteentöimivia www-sivujen selailuohjelmia, jotta kansalaisille tarjotaan yhtäläiset käyttömahdollisuuksia koskevat oikeudet tässä suhteessa;

Tiistai 23. syyskuuta 2008

4. katsoo, että vetoomusten nykyinen rekisteröintimenettely viivyttää kohtuuttomasti niiden tutkimista, ja pelkää, että tätä voidaan pitää osoituksena tietynlaisesta välinpitämättömyydestä vetoomusten esittäjiä kohtaan; kiirehtii tämän vuoksi pääsihteeriaan ryhtymään tarpeellisiin toimenpiteisiin vetoomusten rekisteröinnin siirtämiseksi johdon pääosastosta asiasta vastaavan valiokunnan sihteeristölle;
5. pyytää käynnistämään parlamentin ja komission väliset neuvottelut, jotta niiden työtä valitusten käsittelyssä voidaan koordinoida paremmin tavalla, joka auttaa, yksinkertaistaa ja helpottaa valitusprosesseja ja tekee niistä avoimempia ja joutuisampia; pyytää pääsihteerää raportoimaan asiasta vetoomusvaliokunnalle kuuden kuukauden kuluessa;
6. puoltaa sen menettelyn virallistamista, jolla sisämarkkinoiden alaan liittyvät vetoomukset siirretään SOLVIT-verkkoon, tavoitteena lyhentää merkittävästi vetoomusmenettelyjä sisämarkkina-alan kysymyksissä, jotka koskevat muun muassa autoveroja, ammatillisten tutkintojen tunnustamista, oleskelulupia, rajatarkastuksia ja mahdollisuutta saada koulutusta, kuitenkin niin, että Euroopan parlamentilla säilyy oikeus tutkia asia, ellei SOLVIT-palvelun kautta löydy tyydyttävää ratkaisua;
7. toistaa, että neuvoston ja jäsenvaltioiden pysyvien edustustojen olisi osallistuttava enemmän vetoomusvaliokunnan työhön, ja kehottaa niitä kansalaisten edun vuoksi lisäämään läsnäoloaan ja osallistumistaan;
8. katsoo, että vetoomusvaliokunnan sihteeristön ja ePetition-järjestelmän kehittämisen yhteydessä käyttöön otettava atk-järjestelmä, jolla vetoomuksen esittäjät voivat seurata vetoomuksen käsittelyvaiheita, auttaisi luomaan avoimemman ja tehokkaamman prosessin muun muassa säännöllisten tilanpäivitysten ja lisätietopyyntöjen avulla; panee merkille, että tällainen toimenpide täyttäisi paremmin EU:n kansalaisten odotukset ja tehostaisi samalla parlamentille ja sen vetoomusvaliokunnalle kuuluvien institutionaalisten tehtävien toteuttamista;
9. pyytää komissiota ottamaan vetoomusvaliokunnan suositukset täysimääräisesti huomioon tehdessään päätöksiä rikkomismenettelyjen aloittamisesta jäsenvaltioita vastaan ja pyytää toistamiseen, että komissio ilmoittaisi suoraan ja virallisesti vetoomusvaliokunnalle, kun käynnistetään rikkomismenettely, joka liittyy valiokunnassa käsiteltävänä olevaan vetoomukseen;
10. painottaa tässä yhteydessä vetoomusvaliokunnan edustuksellista luonnetta sekä institutionaalista roolia ja tehtäviä, joita se hoitaa suhteessa EU:n kansalaisiin ja asukkaisiin;
11. on huolestunut siitä, että rikkomistapausten ratkaiseminen kestää liian kauan komission yksiköissä ja yhteisöjen tuomioistuimessa, silloin kun asia on viety tuomioistuimeen, ja – tietoisena siitä, että tämä johtuu usein jäsenvaltion hallinnossa tapahtuvasta monesti tahallisesta viivytystä – vaatii aikataulujen tiukentamista; epäilee niin sanottujen ”horisontaalisten rikkomismenettelyjen” tehokkuutta, koska niiden päättäminen vie enemmän aikaa; vaatii, että rikkomismenettelyä tarkistetaan, jotta voidaan taata yksilön säädösten parempi noudattaminen;
12. pyytää asianomaisia toimielimiä käyttämään tätä menettelyä enemmän hyödyksi varmistaakseen yhteisön oikeuden täysimääräisen noudattamisen ja pitää erittäin valitettavana, että käytettyjen menettelyjen hitaus ja usein tapahtuva asioiden monimutkaistaminen johtavat liian usein siihen, ettei jäsenvaltioille tosiasiallisesti aiheudu seuraamuksia yhteisön oikeuden rikkomisesta, joka suoraan loukkaa vetoomuksen parlamentille esittäneiden paikallisyhteisöjen etuja;

Tiistai 23. syyskuuta 2008

13. pitää ongelmallisena, että yhteisön oikeuden nykyinen valvontajärjestelmä sallii jäsenvaltioiden viivyttävän velvoitteidensa noudattamista, kunnes taloudellinen seuraamus on uhkaamassa todella välittömästi, ja välttävät tällöinkin kaiken vastuun aiemmista tahallisista rikkomisista, ja että kansalaisilta usein näkyy puuttuvan riittävät mahdollisuudet saada oikeutta ja oikaisuja kansallisella tasolla silloinkin, kun yhteisöjen tuomioistuin on katsonut, että jäsenvaltio ei ole kunnioittanut yhteisön oikeuden mukaisia kansalaisten oikeuksia;

14. suosittelee ensisijaisen merkityksen antamista vetoamusvaliokunnan tehokkuuden ja toimivuuden varmistamiselle sen kaikessa toiminnassa alusta loppuun, koska se merkitsisi todellista ja kouriintuntuvaa sitoutumista kansalaisiin ja osoittaisi, että EU on halukas ja kykenevä vastaamaan kansalaisten oikeutettuihin huolenaiheisiin;

15. on huolestunut ja tyrmistynyt vetoomusten esittäjien kertomuksista, joiden mukaan heillä on vetoamusvaliokunnan antamasta tuesta huolimatta aivan liian usein suuria vaikeuksia saada korvauksia asiaan liittyviltä viranomaisilta ja kansallisilta tuomioistuimilta; katsoo, että tällaisia järjestelmän heikkouksia on tutkittava paremmin erityisesti rahoituspalvelualan osalta, kuten tapahtui tutkintavaliokunnan Equitable Life -yhtiön kriisiä koskevissa tutkimuksissa, jotka perustuivat parlamentille lähetettyihin vetoamuksiin ja joista laadittiin mietintö vuonna 2007;

16. pitää myönteisenä, että komissio ja yhteisöjen tuomioistuin toimivat vuonna 2007 ripeästi ja estivät, muun muassa kieltomääräystä hyväksi käyttäen, Rospudan laaksossa sijaitsevaa EU:n luontodirektiivin nojalla suojeltua aluetta uhanneen tuhoutumisen Via Baltica -tieväylän vuoksi, josta vetoamusvaliokunta oli teettänyt oman riippumattoman tutkimuksensa, tehnyt tiedonkeruumatkan ja antanut erityissuosituksia; pitää valitettavana, ettei tällaisia esimerkkejä ole enempää;

17. vaatii komissiota toimimaan pontevammin käsitellessään vetoamuksia ja valituksia, jotka liittyvät yhteen vetoamuksen esittäjien suurimmista huolenaiheista EU:ssa eli ympäristöpolitiikkaan, olemalla valmiimpi ryhtymään toimiin estääkseen yhteisön oikeuden rikkomisen; panee merkille, että koska "ennalta varautumisen periaatteella" ei ole riittävää käytännön oikeusvaikutusta, jäsenvaltioiden asiasta vastaavat viranomaiset jättävät sen liian usein huomiotta, vaikka niillä on velvollisuus soveltaa EY:n perustamissopimusta;

18. pitää valitettavana, ettei komissio ole tukenut vetoamusvaliokuntaa tapauksissa, joissa valiokunta on saanut erityisesti tiedonkeruumatkojen tuloksena vakuuttavia todisteita siitä, että kansalaisten perustamissopimuksessa turvattuja oikeuksia ei ole kunnioitettu tai lainsäädäntöä ei ole noudatettu, ja vaatii, että otetaan käyttöön uusia menettelyjä, joiden perusteella Euroopan parlamentti voi viedä tällaiset asiat suoraan yhteisöjen tuomioistuimeen;

19. ottaa huomioon, että kuten perustamissopimuksessa todetaan, vetoamusmenettelyn tarkoituksena on kuitenkin ensisijaisesti tuomioistuimen ulkopuolisten oikaisukeinojen ja ratkaisujen löytäminen EU:n kansalaisten esille tuomiin ongelmiin poliittisen menettelyn avulla, ja pitää tässä yhteydessä myönteisenä, että monissa tapauksissa on saatu tyydyttäviä tuloksia;

20. toteaa myös, että useissa tapauksissa ei ole mahdollista päästä vetoamuksen esittäjän kannalta tyydyttävään ratkaisuun, koska asiaan sovellettavassa yhteisön lainsäädännössä on puutteita;

21. pyytää asianomaisten alojen lainsäädännöstä vastaavia valiokuntia uusia tai tarkistettuja säädöksiä valmistellessaan ja niistä neuvotellessaan kiinnittämään huomiota ongelmiin, jotka ovat tulleet esiin vetoamusmenettelyn kautta;

22. pyytää komissiota kiinnittämään enemmän huomiota koheesiorahastojen käyttöön sellaisilla EU:n alueilla, joilla suuret infrastruktuurihankkeet saattavat vaikuttaa merkittävästi ympäristöön, ja kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan, että EU:n varoja kohdennetaan kestävä kehityksen huomioon ottavalla ja paikallisyhteisöjen edun mukaisella tavalla, koska paikallisyhteisöt esittävät parlamentille kasvavassa määrin vetoamuksia, joissa valitetaan, etteivät alue- ja paikallisviranomaiset aina noudata näitä ensisijaisia tavoitteita; suhtautuu myönteisesti työhön, jota talousarvion valvontavaliokunta ja tilintarkastustuomioistuin ovat tässä suhteessa tehneet;

Tiistai 23. syyskuuta 2008

23. panee merkille, että varsinkin uusien jäsenvaltioiden kansalaisilta tulee yhä useammin vetoomuksia, jotka koskevat omaisuuden palauttamista, vaikka asia kuuluukin olennaisesti kansallisen toimivallan piiriin; kehottaa asianomaisia jäsenvaltioita varmistamaan, että niiden valtiojärjestelmän muutoksen jälkeinen omistusoikeuslainsäädäntö on täysin perustamissopimuksen vaatimusten ja Euroopan ihmisoikeussopimuksen määräysten mukainen, kuten myös Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 6 artiklassa, sellaisena kuin se on muutettuna Lissabonin sopimuksella, edellytetään; korostaa, että tätä aihetta koskevat vetoomukset eivät ole koskeneet omistusoikeusjärjestelmää vaan oikeutta laillisesti hankittuun omaisuuteen; kehottaa tässä yhteydessä komissiota olemaan erityisen valppaana sekä nykyisten jäsenvaltioiden kohdalla että neuvoteltessaan EU:n jäsenyyttä hakevien maiden kanssa;

24. vakuuttaa sitoutuvansa tunnustamaan EU:n kansalaisten oikeudet heidän laillisesti hankkimaansa yksityisomaisuuteen ja tuomitsee kaikki yritykset riistää perheiltä niiden omaisuus ilman asianmukaista menettelyä, kunnollista korvausta tai henkilökohtaisen koskemattomuuden kunnioittamista; panee merkille tätä kysymystä koskevien vetoomusten määrän lisääntymisen etenkin Espanjan osalta vuonna 2007 ja panee merkille myös tiedonkeruumatkan, jonka vetoamusvaliokunta teki tutkiakseen ongelmaa kolmannen kerran, ja sitä koskevan kertomuksen ja annetut suositukset; panee merkille, että julkisia hankintoja koskevien direktiivien osalta rikkomismenettelyt ovat vielä kesken;

25. panee merkille myös vetoamusvaliokunnan esittämän arvostelun Ranskassa sijaitsevaan Loiret'hen vuonna 2007 tekemänsä tiedonkeruumatkan jälkeen ja erityisesti pyytää Ranskan viranomaisia toimimaan päättäväisesti varmistaakseen, ettei EU:n direktiivejä rikota, kuten uhkaa tapahtua, jos eräiden suunniteltujen hankkeiden, jotka koskevat siltojen rakentamista Loire-joen yli, annetaan toteutua, ja pyytää ottamaan huomioon, että Loire-joen laakso on suojeltu luontodirektiivillä ja lintudirektiivillä ja että sen lisäksi se on Unescon maailmanperintöön kuuluva alue ja kuuluu Euroopan viimeisiin luonnontilaisena säilyneisiin jokialueisiin;

26. on edelleen huolestunut juomavesidirektiivin säännösten puutteellisesta täytäntöönpanosta Irlannissa, siitä, että ennen vuonna 2007 tehtyä päätöstä Lismullinissa M3-moottoritiehankkeen tiellä Taran lähellä Meathin kreivikunnassa sijainneen kansallisen muistomerkin siirtämisestä ei ole tehty mitään arviota, mikä sai komission päättämään kanteen nostamisesta Irlantia vastaan Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa sillä perustella, että Irlannin laajempi lähestymistapa kansallisten muistomerkkien siirtämiseen Lismullinin kaltaisissa olosuhteissa ei ole täysin direktiivin 85/337/ETY⁽¹⁾ vaatimusten mukaista, Limerickin paikallisyhteisöjen ongelmista ja muista ongelmista, jotka ilmenevät vetoamusvaliokunnan Irlantiin vuonna 2007 tekemää tiedonkeruumatkaa koskevasta kertomuksesta; panee merkille, että eräät näistä kysymyksistä ovat käsiteltävinä meneillään olevissa rikkomismenettelyissä;

27. panee merkille Puolaan tehtyä tiedonkeruumatkaa koskevan kertomuksen, jossa annettiin Rospudan laakson ja Euroopan viimeisen aarniometsän suojelua koskevia suosituksia; kehottaa komissiota jatkamaan Puolan viranomaisten kanssa työtä vaihtoehtoisten reittien osoittamiseksi Via Baltica -tieverkkoa ja rautatieverkkoa varten, kuten valiokunnan kertomuksessa on suositeltu; kannustaa myös komissiota varmistamaan rahoituksen saatavuus, jotta Augustowin tiestöön kohdistuvia paineita voidaan lieventää tavalla, joka suojelee paikallista väestöä ja alueen ympäristöä;

28. panee merkille vetoamusvaliokunnan puheenjohtajan ja jäsenten tiedonkeruumatkan Kyprokselle marraskuussa 2007; kehottaa asianomaisia osapuolia jatkamaan ponnistelujaan saadakseen neuvotteluratkaisun vetoomusten esittäjien ratkaisematta jääneisiin huolenaiheisiin, erityisesti niihin, jotka liittyvät Famagustan eristettyyn osaan, joka olisi palautettava sen laillisille omistajille, ja pitää ilahduttavana, että Kyproksen kaksi osapuolta keskustelevat uusien pyrkimysten puitteissa Kyproksen ongelman ratkaisemiseksi; painottaa lisäksi, että on tärkeää panna välittömästi täytäntöön YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselma 550 (1984), jossa asetetaan velvoite palauttaa Famagustan kaupunki sen laillisille asukkaille;

29. panee merkille, että vetoamusvaliokuntaan tulee lisääntyvässä määrin vetoomuksia ja kirjeitä, jotka koskevat erittäin arkaluonteista asiaa eli lasten huoltajuutta, esimerkiksi Saksan lastensuojeluvirastoa Jugendamtia koskevia vetoomuksia, joihin on äärimmäisen vaikea ottaa kantaa, koska monissa tapauksissa asia on viety tuomioistuimiin ja koska niissä on vaikeaa vedota EU:n suoranaiseen toimivaltaan muulloin kuin niissä tapauksissa, joissa vanhemmat ovat lähtöisin EU:n eri jäsenvaltioista;

⁽¹⁾ Neuvoston direktiivi 85/337/ETY, annettu 27 päivänä kesäkuuta 1985, tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista (EYVL L 175, 5.7.1985, s. 40).

Tiistai 23. syyskuuta 2008

30. toteaa, että monet brittiläiset vetoomusten esittäjät, joiden omaisuutta Yhdistyneen kuningaskunnan tulli- ja valmisteveroviranomaiset ovat takavarikoineet, eivät vielääkään olleet saaneet korvausta vuonna 2007, vaikka komissio on lopettanut Yhdistynyttä kuningaskuntaa vastaan aloitetut rikkomismenettelyt, jotka johtuivat tavaroiden vapaata liikkuvuutta koskevan perustamissopimuksen velvoitteen noudattamatta jättämisestä; kehottaa Britannian viranomaisia pyrkimään oikeudenmukaiseen ratkaisuun sekä maksamaan vapaaehtoisesti korvauksen niille vetoomusten esittäjille, jotka kärsivät huomattavia taloudellisia vahinkoja, ennen kuin viranomaiset tarkistivat käytäntöjään ja komission mukaan alkoivat toimia asiaan liittyvien direktiivien mukaisesti;

31. toteaa myös, että Kreikan tulliviranomaiset yhä takavarikoivat, tosin vain poikkeuksellisenä toimenpiteenä, autoja Kreikan kansalaisilta, jotka oleskelevat tilapäisesti ulkomailla ja palaavat Kreikkaan ulkomailla rekisteröidyillä ajoneuvoilla ja joista useat ovat joutuneet syytteeseen salakuljetuksesta saamatta asiaansa käsitellyksi asianmukaisesti, kuten vetoamusvaliokunta aiemmin raportoi Euroopan parlamentille; kehottaa Kreikan viranomaisia maksamaan korvauksia tästä käytännöstä kärsimään joutuneille vetoomuksen esittäjille; panee merkille yhteisöjen tuomioistuimen 7. kesäkuuta 2007 asiassa C-156/04 antaman tuomion, jossa suurin osa Kreikan viranomaisten tässä asiassa antamista selityksistä on katsottu tyydyttäväksi; on tyytyväinen siihen, että Kreikan viranomaisten antama uusi lainsäädäntö edellä mainitussa tuomiossa esille tuotujen puutteiden korjaamiseksi on pantu täytäntöön;

32. pitää valitettavana, että vanhimpien vielä käsiteltävänä olevien vetoomusten joukossa oleva Italiassa toimivia vieraiden kielten opettajia koskeva tapaus "Lettori" on yhä ratkaisematta huolimatta kahdesta yhteisöjen tuomioistuimen ratkaisusta ja siitä, että komissio ja vetoamusvaliokunta ovat tukeneet heitä ja heidän valituksiaan; kehottaa Italian viranomaisia ja asiaan liittyviä yksittäisiä yliopistoja, joihin kuuluvat muun muassa Genovan, Padovan ja Napolin yliopistot, toimimaan niin, että oikeus toteutuu näiden laillisten vaatimusten osalta;

33. toteaa, että vetoamusvaliokunnan vuonna 2007 käsittelemien vetoomusten joukossa oli 1,25 miljoonan EU:n kansalaisen tukema vetoamus Euroopan parlamentin toiminnan siirtämisestä kokonaan Brysseliin ("One Seat" -vetoamus), joka kylläkin esitettiin ensimmäisen kerran jo vuonna 2006; panee merkille, että puhemies palautti vetoomuksen lokakuussa 2007 takaisin valiokuntaan, joka sen jälkeen vaati Euroopan parlamenttia lausumaan mielipiteensä asiasta ottaen huomioon, että toimielimen sijaintipaikasta määrätään perustamissopimuksessa ja että asiasta päättäminen on jäsenvaltioiden tehtävä;

34. on päättänyt tarkistaa vetoamusvaliokunnan nimen kaikille virallisille kielille käännettynä seuraavaa vaalikautta varten varmistaakseen, että nimi ilmaisee valiokunnan luonteen ymmärrettävästi, koska näin ei näytä olevan asianlaita joissakin kielissä tätä nykyä, ja korostaakseen osallistuvaa demokratiaa vetoamus-oikeuden yhteydessä; ehdottaa nimeksi "kansalaisten vetoamusvaliokuntaa" (Citizens' Petitions Committee), joka saattaisi olla helpommin ymmärrettävissä;

35. on huolestunut niiden vetoomusten suuresta määrästä, joissa kiinnitetään huomiota ulkomailla asuvien tai jäsenvaltioissaan vähemmistöön kuuluvien EU:n kansalaisten kokemuksiin heidän yrittäessään kirjautua vaaliluetteloon; kehottaa kaikkia jäsenvaltioita pitämään erityistä huolta siitä, että kaikilla EU:n kansalaisilla ja EU:ssa asuvilla vaalikelpoisilla henkilöillä on täysi mahdollisuus osallistua seuraaviin Euroopan parlamentin vaaleihin;

36. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman ja vetoamusvaliokunnan mietinnön neuvostolle, komissiolle, Euroopan oikeusasiamiehelle, jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille sekä niiden vetoamusvaliokunnille ja kansallisille oikeusasiamiehille tai vastaaville toimivaltaisille elimille.

Tiistai 23. syyskuuta 2008

Vuoristoalueiden maatalouden tilanne ja näkymät

P6_TA(2008)0438

Euroopan parlamentin päätöslauselma 23. syyskuuta 2008 vuoristoalueiden maatalouden tilanteesta ja näkymistä (2008/2066(INI))

(2010/C 8 E/09)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon 6. syyskuuta 2001 antamansa päätöslauselman 25 vuodesta vuoristoalueiden maanviljelyä koskevan yhteisön lainsäädännön soveltamista ⁽¹⁾,
  - ottaa huomioon 16. helmikuuta 2006 antamansa päätöslauselman Euroopan unionion metsästrategian toteuttamisesta ⁽²⁾,
  - ottaa huomioon 12. maaliskuuta 2008 antamansa päätöslauselman YMP:n ”terveystarkastuksesta” ⁽³⁾,
  - ottaa huomioon alueiden komitean oma-aloitteisen lausunnon ”Vihreää kirjaa varten – kohti Euroopan unionin vuoristopolitiikkaa: eurooppalainen visio vuoristoalueista” ⁽⁴⁾,
  - ottaa huomioon työjärjestyksen 45 artiklan,
  - ottaa huomioon maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan mietinnön ja aluekehitysvaliokunnan lausunnon (A6-0327/2008),
- A. toteaa, että vuoristoalueet muodostavat 40 prosenttia Euroopan maa-alueesta ja niillä asuu 19 prosenttia Euroopan väestöstä,
- B. toteaa, että vuoristoalueet kattavat yli 50 prosenttia joidenkin jäsenvaltioiden, esimerkiksi Kreikan, Espanjan, Italian, Itävallan ja Portugalin, maa-alasta ja että maataloutta harjoittava väestö on näillä alueilla edelleen merkittävässä osassa,
- C. toteaa, että vuoristoalueet (erityisesti korkeat vuoristoalueet ja ylängöt) ovat kulttuurimaisemia, jotka heijastavat ihmisen ja biosysteemin harmonista vuorovaikutusta ja kuuluvat luonnonperintöön,
- D. toteaa, että vuoristoalueet kärsivät huomattavasti ilmastonmuutoksen sekä kuivuuden ja metsäpalojen kaltaisten äärimmäisten sääilmiöiden vaikutuksista,
- E. toteaa, että vuoristoalueet eivät ole samanlaisia, vaan ne muodostuvat hyvin erilaisista vuorimuodostelmista eri korkeuksilla (korkea vuoristo, ylängöt, jäätiköt ja tuottamattomat alueet),
- F. toteaa, että erityiset tekijät (jyrkät rinteet, korkeuserot, vaikea pääsy, kasvu, lyhyemmät kasvukaudet, maaperän heikko viljavuus sekä erityiset sää- ja ilmasto-olot) erottavat vuoristoalueet Euroopan unionin muista pinnanmuodoista, ja ottaa huomioon, että ne ovat monessa mielessä huonommassa asemassa pysyvien luonnonhaittojen vuoksi ja että tietyillä vuoristoalueilla tämä aiheuttaa vähitellen autoitumista ja maataloustuotannon vähenemistä,
- G. toteaa, että vuoristoalueilla, erityisesti korkeilla vuoristoalueilla ja ylängöillä, on potentiaalia toimia mallina laatutuotteille, korkealuokkaisille palveluille ja virkistysalueille ja että näitä mahdollisuuksia voidaan hyödyntää kestäväällä tavalla ainoastaan voimavarojen ja perinteiden integroidun ja pitkälle aikavälille suunnatun käytön kautta,

⁽¹⁾ EYVL C 72 E, 21.3.2002, s. 354.

⁽²⁾ EUVL C 290 E, 29.11.2006, s. 413.

⁽³⁾ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2008)0093.

⁽⁴⁾ Alueiden komitea, 23-2008.

Tiistai 23. syyskuuta 2008

- H. toteaa, että vuoristoalueilla tuotetaan erityisen laadukkaita eläintuotteita ja että niiden tuotannossa käytetään kattavasti ja kestävästi luonnonvaroja, laitumia ja erityisesti olosuhteisiin sopeutuneita laidunkasveja sekä perinteisiä tekniikoita,
- I. toteaa, että vuoret (erityisesti korkea vuoristo ja ylängöt) ovat "monitoimisia" elinympäristöjä, joilla (maa)talous on kiinteässä yhteydessä sosiaalisiin, kulttuurisiin ja ekologisiin seikkoihin, ja tämän vuoksi on välttämätöntä tukea kyseisiä alueita asianmukaisella rahoituksella,
- J. toteaa, että vuoristoalueiden talous on pysyvien rakenteellisten puutteiden vuoksi erityisen altis talouden kiertokulun heilahteluille ja pitkällä aikavälillä riippuvainen tuotantoprosessien monipuolistamisesta ja erikoistumisesta,
- K. toteaa, että 7. marraskuuta 1991 tehdyn Alppien suojelua koskevan yleissopimuksen ja 22. toukokuuta 2003 tehdyn Karpaattien suojelua ja kestävä kehitystä koskevan puiteyleissopimuksen ansiosta Euroopassa on jo oikeudellisia välineitä tiettyjen vuoristoalueiden suojeluun ja näin ollen tärkeitä välineitä vuoristoalueita koskevalle yhtenäiselle politiikalle, vaikka niitä ei olekaan ratifioitu ja pantu täytäntöön kokonaisvaltaisesti,
- L. toteaa, että maa-, metsä- ja laiduntalouden harjoittaminen vuoristoalueilla, johon sisältyy usein useita toiminnan muotoja, on esimerkki ekologisesta tasapainosta, jota ei saisi jättää huomiotta,
- M. toteaa, että enemmistö maatalousyrityksistä vuoristoalueilla on perheyriityksiä, joiden taloudelliset riskit ovat suuria;
1. huomauttaa, että vuoristoalueisiin (erityisesti korkeaan vuoristoon ja ylänköihin) liittyvät jäsenvaltioiden toimet poikkeavat toisistaan huomattavasti eikä niillä pyritä kokonaiskehitykseen, vaan puhtaasti alakohtaiseen kehitykseen, ja että olemassa ei ole mitään integroitua EU:n kehystä (kuten merialueiden osalta KOM(2007)0574);
  2. korostaa, että Lissabonin sopimuksella muutetussa EY:n perustamissopimuksen koheesiopolitiikkaa koskevassa 158 artiklassa mainitaan vuoristoalueet alueina, jotka kärsivät vakavista ja pysyvistä haitoista, tunnustetaan niiden moninaisuus ja kehoitetaan kiinnittämään niihin erityistä huomiota; pitää kuitenkin valitettavana, ettei komissio ole parlamentin lukuisista pyynnöistä huolimatta vielä saanut aikaan kattavaa strategiaa, jolla tuettaisiin tehokkaasti vuoristoalueita sekä muita pysyvistä luonnonhaitoista kärsiviä alueita;
  3. korostaa tarvetta varmistaa yhteisön politiikan eri osa-alueiden välinen hyvä koordinaatio alueiden ja erityisesti pysyvistä luonnonhaitoista kärsivien vuoristoalueiden yhdenmukaisen kehittämisen varmistamiseksi; kyseenalaistaa tältä osin hyödyn, jota voisi tuoda yhteisön koheesiopolitiikan erottaminen maaseudun kehittämisestä nykyisellä ohjelmakaudella 2007–2013 (erottaminen johtuu Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston liittämisestä osaksi yhteistä maatalouspolitiikkaa); katsoo, että tämä uusi lähestymistapa edellyttää tarkkaa seurantaa, jotta voidaan arvioida sen vaikutuksia aluekehitykseen;
  4. huomauttaa, että vuoristoalueisiin kohdistuvat haitat vaikeuttavat maatalouden sopeutumista kilpailuoloihin sekä synnyttävät lisäkustannuksia, minkä vuoksi kilpailukyisten ja edullisten maataloustuotteiden tuotanto ei ole mahdollista;
  5. ehdottaa, että syksyllä 2008 ilmestyvää alueellista koheesiota koskevaa vihreää kirjaa varten sekä alueellisen agendan tavoitteiden ja Euroopan aluekehityssuunnitelman mukaisesti komissio esittää yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa alueellista lähestymistapaa erityyppisten vuoristoalueiden ongelmien ratkaisemiseen, sekä antaa säännöksiä näistä toimista seuraavassa rakennerahastoja koskevassa lainsäädäntöpaketissa;
  6. toivoo, että komissio laatii todellisen integroidun EU:n strategian vuoristoalueita varten ja harkitsee vuoristoalueita koskevan vihreän kirjan julkaisemista ensimmäisenä tärkeänä tämänsuuntaisena toimena; kehottaa komissiota käynnistämään laajapohjaisen julkisen kuulemisprosessin, johon voivat ottaa osaa alueelliset ja paikalliset viranomaiset, yhteiskunta- ja talouselämän sekä ympäristöalan toimijat sekä vuoristoalueiden alueellisia viranomaisia edustavat kansalliset ja eurooppalaiset yhdistykset, tavoitteena tehostaa näiden alueiden aseman määrittelyä;

Tiistai 23. syyskuuta 2008

7. pitää alueellista yhteenkuuluvuutta koskevaa vihreää kirjaa myönteisenä menetelmänä käsiteltäessä Euroopan unionin erilaisia alueita ja vaatii tässä yhteydessä yhteistä maatalouspolitiikkaa ensimmäisen ja toisen pilarin mukaisesti, jotta taloudellinen toimintakehys Euroopan unionissa voidaan muokata kansainvälisten haasteiden puitteissa tehokkaasti niin, että vuoristo- ja maataloudesta tehdään monitoimista ja toimintakykyistä, jolloin myös tuotantokäyttöön liitetyt välineet, maidonkuljetus mukaan lukien, ovat välttämättömiä;
8. vaatii samalla komissiota sen toimivallan puitteissa laatimaan kuuden kuukauden kuluessa tämän päätöslauselman hyväksymisestä integroidun EU:n strategian, joka koskee vuoristoalueiden resurssien kestäväää kehittämistä ja käyttöä (EU:n strategia vuoristoalueiden kehittämiseksi); vaatii lisäksi, että sen pohjalta laaditaan paikallisia olosuhteita ja tarpeita (esim. eri vuoristoaluetypit) tuntevien alueellisten viranomaisten ja kansalaisyhteiskunnan edustajien kanssa kansallisia toimintaohjelmia, joihin sisältyy konkreettisia täytäntöönpanotoimia, joiden yhteydessä olisi vastaavasti otettava huomioon nykyiset alueelliset aloitteet;
9. korostaa vuoristoalueiden rajojen määrittämisen merkitystä edellytyksenä kohdistetuille toimille ja erityisesti vuoristoalueiden maanviljelylle sekä sitä, että on välttämätöntä eritellä asianmukaisesti kyseiset alueet luonnonolosuhteista niille johtuvien haittojen perusteella, joita jäsenvaltioiden olisi valvottava tarkemmin nykyisten tukialueita koskevien rajojen perusteella;
10. vaatii komissiota esittämään tietojen siirtämistä ja innovoinnin tukemista varten yhteenvedon rahoitetuista ohjelmista ja hankkeista, jotka liittyvät vuoristoalueiden kannalta merkityksellisiin teemoihin;
11. kehottaa komissiota kiinnittämään Euroopan aluekehittämisen seurantaverkon ohjelman puitteissa erityistä huomiota pysyvästä luonnonhaitoista kärsivien alueiden, kuten vuoristoalueiden, asemaan; katsoo, että vuoristoalueiden aseman perusteellinen tuntemus on välttämätöntä suunniteltaessa eriytettyjä toimia, joilla voidaan tehostaa näiden alueiden ongelmien ratkaisemista;
12. korostaa vuoristoalueiden maatalouden merkitystä tuotannossa, maiseman säilyttämisessä ja käytössä eri tarkoituksiin sekä monitoimisena pohjana muille taloudenaloille ja perinteistä kulttuurimaisemaa ja sosiaalisia siteitä leimaavana elementtinä;
13. huomauttaa, että monien vuoristoalueiden on vastattava kaupungistumisen paineisiin, koska ne ovat matkailijoiden kannalta houkuttelevia, ja samalla niiden on suojeltava perinteistä maisemaa, joka on menetettävä maaseudulle ominaiset piirteensä, kauneutensa ja ekosysteemille keskeisen merkityksensä;
14. toteaa, että vuoristoalueiden maatalouteen (erityisesti ylängöillä ja korkeilla vuoristoalueilla) liittyy luonnonolosuhteiden ja vaarojen vuoksi enemmän rasitteita (kuten työtä ja käsin tehtyä työtä) ja korkeampia kustannuksia (esim. erikoislaitteet ja korkeat kuljetuskustannukset);
15. vaatii, että vuoristoalueiden maatalouden monitoimisuus otetaan erityisesti ja paremmin huomioon tulevissa yhteisen maatalouspolitiikan uudistuksissa mukauttamalla maaseudun kehittämistä ja kansallisia ohjelmia koskevat puitteidirektiivit vuoristomaanviljelijöiden asemaan niin, että heidät määritellään niissä tuottajien lisäksi taloudellisesti tienavaajiksi muille aloille ja että luodaan mahdollisuuksia yhteisvaikutukselliselle yhteistyölle (esim. ekoturismiohjelmien rahoitus ja laatutuotteiden markkinointi); huomauttaa erityisesti, että on välttämätöntä korvata taloudellisesti vuoristomaataloudessa harjoitettu ympäristöä koskeva toiminta;

Tiistai 23. syyskuuta 2008

16. antaa tunnustuksen vuoristoalueiden viljelijöiden työlle; toteaa, ettei vuoristoalueiden maatalouden edellytyksiä (etenkään sivuansioiden hankkimista, perheen ja työn yhdistämistä sekä perheen perustamista) saa vaikeuttaa byrokratialla, vaan niitä on parannettava alakohtaisten politiikkojen synergialla; kehottaa komissiota ja toimivaltaisia (komitologia)komiteoita tarkistamaan nykyisiä ja tulevia määräyksiä (etenkin rekisteröintivelvollisuuden osalta) sääntelyn parantamista koskevan aloitteen mukaisesti ja/tai tekemään niistä selkeämpiä hallintomenettelyn kattavan yksinkertaistamisen helpottamiseksi;

17. korostaa, että vuoristoalueille (erityisesti ylängöille ja korkeille vuoristoalueille) tarkoitettuja tasausmaksuja on jatkettava ja että ne on myös tulevaisuudessa suunnattava yksinomaan pysyvien luonnonhaittojen ja maataloustoiminnan harjoittamisen vaikeudesta aiheutuvien lisäkustannusten korvaamiseen, että tällaiset maksut ovat tuotantovaihtoehtojen puutteen vuoksi oikeutettuja myös pitkällä aikavälillä ja että tuen täydellinen irrottaminen tuotannosta johtaisi järjestelmällisesti kaikkiin aloihin vaikuttavaan toiminnan alasajoon; korostaa, että vuoristoalueiden tarpeita ei voida taata yksinomaan maaseudun kehittämistä koskevalla rahoituksella;

18. vaatii lisäämään nuorten viljelijöiden tukea ja toteuttamaan naisten ja miesten yhtäläiset mahdollisuudet (erityisesti perheiden tuen, koko- ja osa-aikaisuutta koskevien järjestelyjen, palkkayhdistelmämallien, sivuansiomallien, perheen ja työelämän yhdistettävyyden ja perheen perustamisen avulla) elintärkeinä tekijöinä; vaatii komissiota laatimaan asianomaisten toimijoiden kanssa lähestymistapoja joustoturva koskevien keskustelujen ja hankkeiden puitteissa;

19. vaatii väestörakenteen tasapainon säilyttämistä alueilla, jotka joutuvat usein kohtaamaan maaltamuu-
tosta johtuvia ongelmia;

20. on vakuuttunut siitä, että riittävän väestötiheyden säilyttäminen vuoristoalueilla on ensisijaista ja että autioitumisen vastaiset toimet ja toimet uusien asukkaiden houkuttelemiseksi ovat välttämättömiä;

21. korostaa, että on tarpeen taata yleishyödyllisten taloudellisten palvelujen korkea taso, parantaa vuoristoalueiden saavutettavuutta ja keskinäisiä yhteyksiä sekä järjestää tarvittava infrastruktuuri erityisesti matkustaja- ja rahtiliikennettä, koulutusta, osaamistaloutta ja viestintäverkkoja (mukaan lukien laajakaistayhteydet) varten, jotta helpotetaan ylänköalueiden markkinoiden ja kaupunkialueiden välisiä yhteyksiä; kehottaa toimivaltaisia viranomaisia edistämään julkisen ja yksityisen sektorin yhteistyötä näitä tarkoituksia varten;

22. korostaa, että tuottajayhteisöt, viljelijöiden osuuskunnat, maanviljelijöiden kollektiiviset markkinointialoitteet ja alojen väliset kumppanuudet, jotka tuovat lisäarvoa alueille yhtenäistä kehitystä koskevan lähestymistavan avulla (esim. Leader-ryhmät) ja kestävää maataloutta koskevien strategioiden mukaisesti, edistävät tulotilanteen vakautta ja maataloustuotannon varmuutta markkinoilla ja tässä mielessä niitä on tuettava nykyistä enemmän;

23. vaatii erityistä rahallista tukea maitotaloudelle (maitoyritykset ja maidonjalostusyrietykset), jolla on vaihtoehtoisten tuotantomahdollisuuksien puuttuessa keskeinen rooli vuoristoalueilla (erityisesti ylängöillä ja korkeilla vuoristoalueilla); vaatii omaksumaan vuoristoalueita varten maitokiintiöiden uudistuksen yhteydessä sellaisen ”pehmeää laskua” koskevan strategian sekä siihen liittyviä toimia (erityismaksuja) kielteisten vaikutusten lieventämiseksi, jossa jätetään tilaa sopeuttamisprosesseille, joilla säilytetään perusta maanviljelylle; vaatii asettamaan käyttöön lisävaroja ensimmäisestä pilarista erityisesti maitolehmistä maksettavan palkkion muodossa;

24. vaatii jäsenvaltioita perustamaan kestävä ja mukautetun vuoristoalueiden maanviljelyn tukemista korostavia hehtaarikohtaisia lisämaksuja luomuviljelylle ja laajaperäiselle laidunmaan hoidolle sekä tukemaan eri eläinlajeille soveltuvia karjarakennuksia koskevia investointeja;

25. muistuttaa, että vuoristoalueiden yritykset tuottavat perinteisen tiedon ja valmistusmenetelmien uudistetun käytön avulla laatutuotteita ja ovat keskeisiä tekijöitä työpaikkojen kannalta, minkä vuoksi ne on otettava huomioon EU:n tukijärjestelmissä;

Tiistai 23. syyskuuta 2008

26. pyytää erityisiä tukitoimia lisääntyneiden kustannusten ja rasitteiden vuoksi erityisesti maidon ja maitotuotteiden kuljetukseen laaksoissa; toistaa pyyntönsä maitolehmistä maksettavan palkkion käyttöönotosta vuoristoalueita varten;

27. korostaa tyypillisten alueellisten ja perinteisten (laatu)tuotteiden kaikki alat kattavaa merkitystä; vaatii, että EU:n strategiaan vuoristoalueiden kehittämiseksi sisällytetään toimia tällaisten tuotteiden tai niiden valmistusmenetelmien ja sertifiointin suojelemiseksi ja edistämiseksi (esimerkiksi sellaisina kuin niistä on säädetty maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden rekisteröimisestä aidoiksi perinteisiksi tuotteiksi 20. maaliskuuta 2006 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 509/2006 ⁽¹⁾ ja maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden maantieteellisten merkintöjen ja alkuperänimitysten suojasta 20. maaliskuuta 2006 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 510/2006 ⁽²⁾) ja jotta varmistettaisiin, ettei niistä tehdä jäljitelmiä; vaatii, että EU:n tukiohjelmiin sisällytetään erityinen korkealaatuisten elintarvikkeiden määritelmä (esim. vuoristolaitumilla laiduntaneiden nautojen maidosta valmistetut juustot, viljelystilojen juustot sekä laadukas liha);

28. vaatii komissiota ja jäsenvaltioita tukemaan viljelijäryhmiä ja paikallisia yhteisöjä, jotta ne voivat laatia alueellisia laatumerkintöjä 27 kohdan mukaisesti; ehdottaa, että tukea annetaan paremman tiedotuksen ja tarkoituksenmukaisen viljelijöille ja paikallisille elintarvikkeiden jalostuslaitoksille suunnatun koulutuksen muodossa sekä avustamalla taloudellisesti paikallisten elintarvikkeiden jalostuslaitosten perustamista ja ensimmäisiä myynninedistämiskampanjoita;

29. vaatii huonomassa asemassa oleville alueille, vuoristoalueet mukaan lukien, omaa rahastoa (esimerkiksi toisen pilarin varojen avulla, jotka ovat jääneet käyttämättä kansallisen osarahoituksen puutteen vuoksi);

30. vaatii, että yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä 29. syyskuuta 2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1782/2003 ⁽³⁾ 69 artiklan mukaisesti taataan kohdistettu ja erityinen rahallinen tuki vuoristoalueille ja sen konkreettinen ja ei-byrokraattinen saanti, ja vaatii 69 artiklan mukaisten varojen ylärajan nostamista 20 prosenttiin;

31. huomauttaa, että vuoristoalueilla on mahdollista tuottaa korkea-laatuista maataloustuotteita ja laajentaa maataloustuotteiden monipuolisuutta Euroopan markkinoilla, suojella tiettyjä kasvi- ja eläinlajeja, vaalia perinteitä ja edistää teollista toimintaa ja matkailutoimintaa sekä torjua ilmastonmuutosta suojelemalla biologista monimuotoisuutta ja sitomalla hiilidioksidia pysyvien niittyjen ja metsän avulla ja että kestävä metsätalous mahdollistaa energiantuotannon hakuuujätteestä;

32. vaatii, että vuoristoalueilla karjaa jalostavien ja eläimiä pitävien tilanne otetaan huomioon (erityisesti kotoperäisten karjarotujen osalta) niitä koskevien nykyisten vaarojen ja paineiden vuoksi eläinten terveyttä, eläinsuojelua ja jalostuksen edistämistä koskevien säännösten yhteydessä (jalostusohjelmat, kantakirjan pitäminen, sääntöjen noudattamista koskevat tarkastukset jne.);

33. korostaa, että komission toimet kilpailupolitiikan ja kansainvälisen kaupan alalla vaikuttavat vuoristoalueiden kehittämiseen; vaatii tässä yhteydessä komissiota puuttumaan tulevien sopeutusten yhteydessä kyseisten alueiden tarpeisiin tehokkaammalla ja kohdistetummalla tavalla erityisesti Maailman kauppajärjestön neuvottelujen puitteissa ja valtioneuvoston tukea koskevien määräysten joustavuuden ja yleishyödyllisten julkisten palvelujen kilpailullaisessa huomioon ottamisen osalta;

34. vaatii kiinnittämään erityistä huomiota karjankasvattajiin metsäpaloista kärsineillä vuoristoalueilla, koska kyseisten alueiden laidunmaita voidaan käyttää paloa seuraavien viiden vuoden ajan vain rajoitetusti ja erityisellä varovaisuudella;

⁽¹⁾ EUVL L 93, 31.3.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 93, 31.3.2006, s. 12.

⁽³⁾ EUVL L 270, 21.10.2003, s. 1.

Tiistai 23. syyskuuta 2008

35. vaatii, että strategiassa käsitellään vuoristoalueiden eri maisemamuotoja (laitumet, suojametsät, korkea vuoristo, ylängöt, niityt ja alueet, joilla on erityistä maisemallista arvoa) ja kehitetään ideoita ja kannustimia laidunten, niittyjen ja metsien sekä muiden huonommassa asemassa olevien herkkien alueiden suojelemiseen ja kestäväan käyttöön niiden arvon nostamiseksi ja jotta ne voisivat uusiutua, niiden suojelemiseksi eroosiolta, vesivarojen järkevän hallinnan edistämiseksi ja ei-toivottujen ilmiöiden, kuten laiduntamisen lopettaminen, josta seuraa maa-alueen villiintyminen, tai liiallinen laiduntaminen, välttämiseksi;

36. korostaa lajien moninaisuuden säilyttämisen yhteydessä tarvetta perustaa eläin- ja kasvilajien alkupe- räistä geenimateriaalia varten säilytyspaikkoja, erityisesti alkuperäisten tuotantoeläinten ja vuoristokasvilli- suuden osalta; pyytää komissiota selvittämään, onko mahdollista käynnistää kansainvälinen toimintasuun- nitelma, ja jos on, millä tavoin;

37. painottaa, että joillain vuoristoalueilla Euroopan unionissa ja erityisesti uusissa jäsenvaltioissa väes- tökatoa ja paikallisen väestön sosiaalisen toiminnan vähenemistä koskeva vaara kasvaa jatkuvasti ja että kyseisiä alueita uhkaa myös maanviljelyn vähentyminen tai jopa loppuminen, mikä johtaa todennäköisesti kyseisten alueiden maisemakuvan ja ekosysteemin muuttumiseen;

38. painottaa, että laidunmaista maksettavat palkkiot ovat välttämättömiä maanviljelyn jatkumiselle vuo- ristoalueilla ja näin ollen kyseiset palkkiot on säilytettävä;

39. pitää erittäin tärkeänä pitkän aikavälin metsästrategiaa, jossa otetaan huomioon ilmastonmuutoksen vaikutukset, luonnon kiertokulku ja metsäekosysteemin luonnollinen koostumus ja luodaan mekanismeja kriisien (esim. myrskyt ja metsäpalot) välttämiseksi, niiden käsittelemiseksi ja niiden seurausten lieventämi- seksi sekä integroidun metsätalouden kannustimia; kiinnittää huomion mahdollisuuksiin käsitellä ja hyö- dyntää vuoristoalueilta saatua puutavaraa ja puutuotteita paikallisella tasolla kestäväällä tavalla (korkealaatui- sina tuotteina, joiden kuljetuskustannukset ovat vähäiset ja näin ollen niiden osalta saadaan hiilidioksidi- päästöjä koskevia säästöjä, sekä rakennusmateriaaleina ja toisen sukupolven biopoltoaineina);

40. korostaa vesihuollon merkitystä vuoristoalueilla ja pyytää komissiota kehottamaan paikallisia ja alueellisia viranomaisia kehittämään keskinäistä solidaarisuutta alajuoksulla ja yläjuoksulla sekä myöntämään tarvittava rahoitus vesivarojen kestäväan hyödyntämisen tukemiseen näillä alueilla;

41. painottaa, että vuoristoalueet ovat erityisen alttiita ilmastonmuutoksen vaikutuksille, ja kehoittaa komissiota, jäsenvaltioita sekä toimivaltaisia alueellisia ja paikallisia viranomaisia jouduttamaan sellaisten toimien välitöntä toimeenpanoa, joilla on tarkoitus suojella vuoristoalueita luonnononnettomuuksilta ja erityisesti metsäpaloilta;

42. huomauttaa, että vuoristoalueet kaipaavat uusia keinoja, joilla niitä voidaan suojella tulvilta (pääpaino on tällöin tulvien ennaltaehkäisyssä), kun taas viljelijät ja metsänhoitajat voivat tukea tulvien ennaltaehkäisyä yhteisen maatalouspolitiikan nojalla heille osoitettujen suorien pinta-alaperusteisten tukien turvin;

43. huomauttaa, että perusteellinen ja kattava maaperän ja rakennusten suojele eroosiolta sekä pohjave- siensiintymien suojele on taattava maanviljelyn ja metsänhoidon oleellisena osana, jotta minimoidaan tulvien ja maaperän eroosion riskit, estetään kuivuutta ja metsäpaloja sekä parannetaan pohja- ja pintaveden saantia maaseudulla;

44. korostaa, että lehti- ja havumetsät tarvitsevat erityistä suojaa taloudenalana, virkistysalueina ja elin- tilana ja että metsien ei-kestävästä käytöstä aiheutuu ekologisia ja turvallisuutta koskevia riskejä (kivi- ja maavyöryt), jotka edellyttävät toimenpiteitä;

45. muistuttaa 16. helmikuuta 2006 antamansa päätöslauselman 15 kohdassa tekemästään ehdotuksesta, jonka mukaan vuoristoalueilla on pyrittävä metsien ja laidunten erottamisen edistämiseen ja tienkäyttövel- vollisuuden käyttöönottoon jo turvallisuussyistä;

Tiistai 23. syyskuuta 2008

46. muistuttaa, että vuoret toimivat luonnollisina esteinä ja muodostavat usein myös kansallisia esteitä, minkä vuoksi rajat ylittävä, ylikansallinen ja alueiden välinen yhteistyö ja sen tukeminen ovat keskeisellä sijalla yhteisten ongelmien yhteydessä (esim. ilmastonmuutos, eläintaudit ja biologisen monimuotoisuuden häviäminen);

47. pitää myönteisinä toimia, joilla pyritään kestäväan matkailuun ja luonnon käyttämiseen tehokkaasti "taloudellisenä etuna" vapaa-ajan ja urheilun kestävien ja samalla perinteisten mallien avulla, joissa otetaan paikalliset erityispiirteet huomioon; korostaa luonnon käyttäjien roolia, kun käyttäjät luontoa kunnioittaen edistävät omaa terveyttään;

48. vaatii aluekehityksen ja rakenteellisen tuen koordinoinnin tehostamista sekä yhteisten ohjelmien kehittämistä;

49. ehdottaa, että maaseudun kehittämistä koskevat toimet ja rakenteellinen tuki yhdistetään ja että kehitetään integroituja ohjelmia;

50. korostaa, että on tärkeää omaksua integroitu lähestymistapa päätöksenteossa ja hallinnollisissa menettelyissä, kuten aluesuunnittelussa, rakennushankkeiden myöntämisessä ja asuntojen kunnostuksessa ympäristöön ja kulttuuriperintöön liittyvin sekä kaupunkisuunnittelun keinoin vuoristoalueiden kestävä kehityksen varmistamiseksi; suosittaa vuoristoalueiden potentiaalın valjastamista matkailun kokonaisvaltaisen kehittämisen edistämiseksi sekä innovaatioiden hyödyntämiseksi aluekehityksessä, ja kannustaa tässä tarkoituksessa laatimaan paikallisia ja hajautettuja aloitteita sekä harjoittamaan vuoristoalueiden keskinäistä yhteistyötä;

51. korostaa, että viljelyyn ja tuotantoon soveltumattomia alueita on hyödynnettävä ja tuettava muun muassa metsänhoidon, kestävä metsästyksen, kalastuksen jne. avulla villiintymisen välttämiseksi ja metsäpaloaarojen, eroosion ja biologisen monimuotoisuuden häviämisen estämiseksi;

52. viittaa siihen, kuinka tärkeitä vuoristoalueet (erityisesti korkea vuoristo ja ylängöt) ovat luonnonsuojelulle, biologiselle monimuotoisuudelle sekä elinympäristön hoitamiseksi, mutta painottaa erityisesti maanviljelyn ja metsätalouden säilyttämisen tarvetta Natura 2000 -alueilla ja luonnonpuistoissa, ja kehottaa luomaan enemmän yhteyksiä kyseisten alueiden välille niin, että viljelyalueilla aletaan käyttää minimistandardia ekologisista syistä korvattaville maa-aloille (mahdollisesti viisi prosenttia);

53. vaatii komissiota tukemaan parhaalla mahdollisella tavalla vuoristoalueiden sisällyttämistä suojeltavaan maailman luonnonperintöön ja vaatii sitä hyödyntämään vuoristoalueiden suojeluun liittyvät kansainväliset mahdollisuutensa;

54. viittaa vuoristoalueiden ainutlaatuisiin vesiesiintymiin, joita voidaan käyttää kestäväällä tavalla luonnollisina kastelujärjestelminä sekä juomaveden ja energian lähteinä ja kylpylämatkailua varten; korostaa, että yläjuoksulla ja alajuoksulla asuvien asukkaiden välinen solidaarisuus on tärkeää kyseisten esiintymien hallitsemisessa; korostaa tässä yhteydessä, ja jotta vältettäisiin mahdollisia ristiriitoja, tarvetta ratkaisujen löytämiseen yhteistyössä vesiesiintymien käyttämiseksi mahdollisimman kokonaisvaltaisesti kyseisillä alueilla;

55. kehottaa komissiota edistämään Alpeja koskevaan yleissopimukseen kuuluvan vuoristoalueiden maataloutta käsittelevän pöytäkirjan täytäntöönpanoa tiiviissä yhteistyössä Alpeja koskevan yleissopimuksen parissa työskentelevien elinten kanssa, tukemaan vuoristomaanviljelyn verkottamista muiden toimintalojkojen kanssa parhaalla mahdollisella tavalla ja tässä yhteydessä toteuttamaan välttämättömiä toimia sen takaamiseksi, että niiden Alpeja koskevan yleissopimuksen pöytäkirjojen ratifiointi, jotka eivät vielä kuulu yhteisön säännöstöön, saatetaan loppuun ja että Euroopan unioni liittyy Karpaatteja koskevaan yleissopimukseen sopimuskumppanina;

56. korostaa vapaaehtoistoiminnan merkitystä (etenkin vuoristoalueiden pelastuspalvelussa, väestönsuojelussa ja hyväntekeväisyysjärjestöissä) sekä palveluiden että vuoristoalueiden kulttuuri- ja luonnonperinnön kannalta;

Tiistai 23. syyskuuta 2008

57. on tyytyväinen vuoristoja koskevalle asialle omistautuvien järjestöjen ja tutkimuslaitosten työhön ja painottaa, että niiden asiantuntemusta ja motivaatiota on hyödynnettävä vuoristoalueita koskevan EU:n strategian ja vastaavien toimien kehittämisessä;

58. viittaa ammattiin ja sivutoimiin liittyvän perus- ja jatkokoulutuksen merkitykseen sekä ammatillisten kykyjen ja mahdollisuuksien monipuolistamista ajatellen elinikäistä oppimista koskevien aloitteiden ja hankkeiden merkitykseen;

59. katsoo, että on tarpeen investoida vuoristoalueilla sijaitseviin maatalousalan talouteen keskittyviin paikallisiin jatkokoulutuskeskuksiin, joissa alan ammatillaisia koulutetaan toimimaan vuoristoympäristössä, suojelemaan vuoristoalueita ja kehittämään maataloutta;

60. vaatii, että maisemien säilyttämiseen ja vaikeapääsyisten vuoristoalueiden infrastruktuurin vahvistamiseen ja uudenaikaistamiseen kiinnitetään erityistä huomiota ja että digitaalinen kuilu poistetaan ja tutkimuksen puiteohjelmien tulokset (esim. "sähköisen hallinnon" tulokset) asetetaan saataville;

61. huomauttaa tehokkaiden paikallispalvelujen tarpeesta väestön ja kilpailukyvyyn säilyttämiseksi; kehottaa antamaan kohdistettua tukea alueyhteisöille, jotka tuottavat yleishyödyllisiä palveluja;

62. pitää tärkeänä, että panostetaan kestäviin liikkuvuutta koskeviin ratkaisuihin ja rajat ylittävien (kautakulkuliikenne ja pitkän matkan liikenneväylät) ja paikallisten (pääsy eri korkeuksilla sijaitseville alueille ja liikkuvuus kaupungeissa) vaatimusten integroituun käsittelyyn;

63. vaatii, että vuoristoalueita tuetaan liikenteen hallinnassa, meluntorjunnassa ja maiseman säilyttämisessä tieliikenteestä pois siirtymiseen liittyvillä toimilla (esimerkiksi ns. vinjettidirektiivin⁽¹⁾ mukaisten "herkien alueiden" vahvistamisella) ja luodaan siten perusta paremmalle elämänlaadulle ja kestäville matkailulle;

64. korostaa tasankoalueiden ja vuoristoalueiden välisen "siirtymävyöhykkeen" merkitystä korkealaatuisten yksityisten ja julkisten infrastruktuurien ja palvelujen tarjoajana (esim. yliopistot, lentokentät ja sairaalat); vaatii tukitoimia kyseisille alueille pääsyn helpottamiseksi erityisesti julkisen liikenteen avulla;

65. korostaa, että vuoristoalueet ovat eri energiamuotojen älykkään käytön johdosta malleja eri energiamuotojen yhdistämiselle, energiatehokkaille rakentamisratkaisuille ja toisen sukupolven biopolttoaineille ja että näitä aloja koskevaa tutkimusta on tuettava; painottaa kuitenkin, että toisen sukupolven biopolttoaineiden kehittäminen ei saa johtaa kilpailuun raaka-ainetuotannon (kesantomaa, vesakot jne.) ja laidunmaiden välillä;

66. kehottaa jäsenvaltioita parantamaan vuoristoalueiden kehittämiseen tarkoitettua taloudellista tuen tarjoamisen puitteita ja menettelyjä sekä samalla yksinkertaistamaan hallinnollisia menettelyjä ja helpottamaan sellaisten tukien saantia, joilla pyritään tukemaan vuoristoalueiden kulttuuriperinnön, luonnonvarojen ja inhimillisten voimavarojen suojelua ja kestävää käyttöä;

67. katsoo, että kestävä, uudistettu ja monitoiminen maatalous on välttämätöntä vuoristoalueilla muiden toimintojen, kuten biomassan hyödyntämisen ja maatalousmatkailun kehittämisen, ylläpitämiseksi ja siten paikallisväestön tulojen kartuttamiseksi, ja kehottaa komissiota ja neuvostoa ottamaan erityisesti yhteisessä maatalouspolitiikassa ja aluepolitiikassa huomioon vuoristoalueiden tarpeet: uudet viljelijät, alueelle pääsyyn liittyvistä ongelmista aiheutuvien lisäkustannusten hyvittämisen esimerkiksi maidon keruuseen liittyen, maa-seudun palvelujen ylläpidon ja liikenneinfrastruktuurin kehittämisen;

⁽¹⁾ Verojen ja maksujen kantamisesta raskailta tavaraliikenteen ajoneuvoilta tiettyjen infrastruktuurien käytöstä annetun direktiivin 1999/62/EY muuttamisesta 17. toukokuuta 2006 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/38/EY (EUVL L 157, 9.6.2006, s. 8).

Tiistai 23. syyskuuta 2008

68. viittaa vuorten ja jäätiköiden haavoittuvuuteen ilmastonmuutoksen seurauksena, mikä johtuu pinnanmuodostuksesta ja rakenteellisista heikkouksista, mutta samalla myös niiden potentiaaliin ”testilaboratorioina” kehitettäessä luontoa jäljitteleviä ja innovatiivisia menetelmiä ilmaston suojelemiseksi; vaatii komissiota laatimaan vuoristoalueita koskevan eriytetyn ilmastopolitiikan ja käyttämään prosessissa olemassa olevaa tietoa (esim. Alpeja koskeva yleissopimus ja Karpaatteja koskeva yleissopimus); vaatii toteuttamaan tutkimustoimia ja hyväksymään siirtymäkauden toimia tällä alalla;

69. vaatii, että vuoristoalueita ja huonommassa asemassa olevia alueita koskevat koordinoitijärjestelyt yhdistetään toiminnallisesti yhteiseen maatalouspolitiikkaan ja toiseen pilariin (maaseudun kehitys);

70. korostaa, että kestävä maanviljely ja vuoristoalueiden kehitys on tärkeää kyseisten alueiden väestön lisäksi lähialueiden (esimerkiksi tasankojen) asukkaille ja näin ollen vuoristoalueiden kehittämistä koskevalla EU:n strategialla vaikutetaan myös näiden alueiden kestävyteen vesihuollon, ympäristön tasapainon, biologisen monimuotoisuuden, vakaan väestönjakautumisen ja kulttuurin monimuotoisuuden kannalta; vaatii komissiota tarkastelemaan vuoristoalueiden kehittämistä koskevan EU:n strategian yhteydessä, miten vuoristoalueiden ja lähialueiden yhtenäistämistä koskevat nykyiset aloitteet voidaan sisällyttää strategiaan mielekkäällä tavalla;

71. kehottaa maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokuntaa valvomaan tätä päätöslauselmaa koskevaa edistystä neuvostossa ja komissiossa;

72. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle ja jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.

Stalinismin ja natsismin uhrien eurooppalainen muistopäivä

P6_TA(2008)0439

Euroopan parlamentin kannanotto elokuun 23. päivän julistamiseen stalinismin ja natsismin uhrien eurooppalaiseksi muistopäiväksi

(2010/C 8 E/10)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Yhdistyneiden Kansakuntien yleissopimuksen sotarikosten ja ihmisyyttä vastaan kohdistuvien rikosten vanhentumattomuudesta,
- ottaa huomioon ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn Euroopan neuvoston yleissopimuksen 1 artiklan (velvollisuus kunnioittaa ihmisoikeuksia), 2 artiklan (oikeus elämään), 3 artiklan (kidutuksen kielto) ja 4 artiklan (orjuuden ja pakkotyön kielto),
- ottaa huomioon Euroopan neuvoston parlamentaarisen edustajakokouksen päätöslauselman 1481 (2006) totalitääristen kommunististen hallitusten rikosten tuomitsemisen tarpeesta,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 116 artiklan,
- A. ottaa huomioon, että Neuvostoliiton ja Saksan 23. elokuuta 1939 tekemän Molotovin-Ribbentropin sopimuksen salaisissa lisäpöytäkirjoissa Eurooppa jaettiin kahteen etupiiriin,
- B. katsoo, että stalinismin ja natsismin aikaisten hyökkäysten yhteydessä toimeenpantuja joukkokarkotuksia, murhia ja orjuuttamisia on pidettävä sotarikoksina ja rikoksina ihmisyyttä vastaan,

Tiistai 23. syyskuuta 2008

- C. ottaa huomioon, että kansainvälisen oikeuden mukaan sotarikokset ja rikokset ihmisyyttä vastaan eivät vanhennu,
- D. katsoo, että neuvostoajan ja Neuvostoliiton miehityksen vaikutus ja merkitys entisten kommunistivaltioiden kansalaisille tunnetaan Euroopassa huonosti,
- E. ottaa huomioon, että aktiivisen Euroopan kansalaisuuden edistämiseksi vuosina 2007-2013 toteutettavasta Kansalaisten Eurooppa -ohjelmasta 12. joulukuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 1904/2006/EY⁽¹⁾ 3 artikla edellyttää tuen antamista toimelle nimeltä ”Euroopan aktiivinen muistiperintö”, jonka tarkoituksena on estää natsismin ja stalinismin aikaisten rikosten toistuminen;
1. ehdottaa, että 23. elokuuta julistetaan stalinismin ja natsismin uhrien eurooppalaiseksi muistopäiväksi joukkokarkotusten ja -tuhojen uhrien muiston vaalimiseksi sekä demokratian syventämiseksi ja rauhan ja vakauden lujittamiseksi maanosassamme;
2. kehottaa puhemiestä välittämään tämän kannanoton ja allekirjoittajien nimet jäsenvaltioiden parlamenteille.

⁽¹⁾ EUVL L 378, 27.12.2006, s. 32.

Allekirjoittaneet

Jim Allister, Alexander Alvaro, Jan Andersson, Georgs Andrejevs, Laima Liucija Andrikiene, Emmanouil Angelakas, Roberta Angelilli, Robert Atkins, John Attard-Montalto, Elspeth Attwooll, Inés Ayala Sender, Liam Aylward, Maria Badia i Cutchet, Enrique Barón Crespo, Alessandro Battilocchio, Edit Bauer, Jean Marie Beaupuy, Christopher Beazley, Zsolt László Becsey, Bastiaan Belder, Ivo Belet, Irena Belohorská, Monika Beňová, Rolf Berend, Sergio Berlato, Giovanni Berlinguer, Adam Bielan, Šarūnas Birutis, Sebastian Valentin Bodu, Guy Bono, Mario Borghezio, Josep Borrell Fontelles, Victor Boștinaru, John Bowis, Sharon Bowles, Iles Braghetto, Elmar Brok, Danutė Budreikaitė, Cristian Silviu Bușoi, Philippe Busquin, Simon Busuttil, Jerzy Buzek, Martin Callanan, Mogens Camre, Luis Manuel Capoulas Santos, Marco Cappato, David Casa, Paulo Casaca, Michael Cashman, Françoise Castex, Giuseppe Castiglione, Jean-Marie Cavada, Charlotte Cederschiöld, Jorgo Chatzimarkakis, Ole Christensen, Sylwester Chruszcz, Philip Claeys, Luigi Cocilovo, Daniel Cohn-Bendit, Richard Corbett, Dorette Corbey, Titus Corlățean, Corina Crețu, Brian Crowley, Magor Imre Csibi, Marek Aleksander Czarnecki, Ryszard Czarnecki, Daniel Dăianu, Joseph Daul, Dragoș Florin David, Antonio De Blasio, Arūnas Degutis, Véronique De Keyser, Gérard Deprez, Marie-Hélène Descamps, Nirj Deva, Christine De Veyrac, Mía De Vits, Jolanta Dičkutė, Gintaras Didžiokas, Koenraad Dillen, Alexandra Dobolyi, Valdis Dombrovskis, Beniamino Donnici, Bert Doorn, Den Dover, Petr Duchoň, Bárbara Dührkop Dührkop, Andrew Duff, Árpád Duka-Zólyomi, Constantin Dumitriu, Michl Ebner, Lena Ek, Saïd El Khadraoui, Maria da Assunção Esteves, Edite Estrela, Jonathan Evans, Robert Evans, Göran Färm, Richard Falbr, Carlo Fatuzzo, Szabolcs Fazakas, Markus Ferber, Emanuel Jardim Fernandes, Francesco Ferrari, Petru Filip, Hélène Flautre, Alessandro Foglietta, Hanna Foltyn-Kubicka, Nicole Fontaine, Glyn Ford, Ingo Friedrich, Urszula Gacek, Michael Gahler, Kinga Gál, Milan Gaľa, Iratxe García Pérez, Patrick Gaubert, Jas Gawronski, Eugenijus Gentvilas, Georgios Georgiou, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Adam Gierek, Maciej Marian Giertych, Neena Gill, Béla Glattfelder, Bogdan Golik, Bruno Gollnisch, Ana Maria Gomes, Alfred Gomolka, Donata Gottardi, Genowefa Grabowska, Dariusz Maciej Grabowski, Vasco Graça Moura, Ingeborg Gräßle, Lissy Gröner, Elly de Groen-Kouwenhoven, Françoise Grossetête, Ignasi Guardans Cambó, Ambroise Guellec, Zita Gurmai, Catherine Guy-Quint, Małgorzata Handzlik, Gábor Harangozó, Malcolm Harbour, Marian Harkin, Joel Hasse Ferreira, Satu Hassi, Christopher Heaton-Harris, Gyula Hegyi, Erna Hennicot-Schoepges, Jeanine Hennis-Plasschaert, Edit Herczog, Jim Higgins, Mary Honeyball, Karsten Friedrich Hoppenstedt, Milan Horáček, Richard Howitt, Ján Hudacký, Stephen Hughes, Alain Hutchinson, Jana Hybášková, Filiz Hakaeva Hyusmenova, Marie Anne Isler Béguin, Ville Itälä, Lily Jacobs, Anneli Jäätteenmäki, Mieczysław Edmund Janowski, Livia Járóka, Rumiana Jeleva, Anne E. Jensen, Dan Jørgensen, Romana Jordan Cizelj, Ona Juknevičienė, Jelko Kacin, Filip Kaczmarek, Gisela Kallenbach, Syed Kamall, Othmar Karas, Sajjad Karim, Ioannis Kasoulides, Piia-Noora Kauppi, Metin Kazak, Tunne Kelam, Glenys Kinnock, Timothy Kirkhope, Dieter-Lebrecht Koch, Eija-Riitta Korhola, Magda Kósáné Kovács, Miloš Koterec, Holger Kraemer, Guntars Krasts, Ģirts Valdis Kristovskis, Aldis Kušķis, Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk, Joost Lagendijk, André Laignel, Alain Lamassouse, Jean Lambert, Alexander Graf Lambsdorff, Vytautas Landsbergis, Carl Lang, Romano Maria La Russa, Vincenzo Lavarra, Henrik Lax, Johannes Lebeck, Stéphane Le Foll, Roselyne Lefrançois, Klaus-Heiner Lehne, Lasse Lehtinen, Jörg Leichtfried, Jo Leinen, Fernand Le Rachinel, Katalin Lévai, Janusz Lewandowski, Bogusław Liberadzki, Marcin Libicki, Alain Lipietz, Pia Elda Locatelli, Eleonora Lo Curto, Antonio López-Istúriz White, Andrea Losco, Patrick Louis, Caroline Lucas, Sarah Ludford, Astrid Lulling, Elizabeth Lynne, Marusya Ivanova Lyubcheva, Linda McAvan, Arlene McCarthy, Edward McMillan-Scott, Jamila Madeira, Eugenijus Maldeikis, Toine Manders, Ramona Nicole Mănescu, Vladimír Maňka, Thomas

Tiistai 23. syyskuuta 2008

Mann, Marian-Jean Marinescu, David Martin, Miguel Angel Martínez Martínez, Jan Tadeusz Masiel, Manuel Medina Ortega, Íñigo Méndez de Vigo, Emilio Menéndez del Valle, Rosa Miguélez Ramos, Marianne Mikko, Miroslav Mikolášik, Francisco José Millán Mon, Gay Mitchell, Nickolay Mladenov, Viktória Mohácsi, Claude Moraes, Javier Moreno Sánchez, Eluned Morgan, Philippe Morillon, Jan Mulder, Cristiana Muscardini, Riitta Myller, Pasqualina Napoletano, Robert Navarro, Cătălin-Ioan Nechifor, Catherine Neris, James Nicholson, null Nicholson of Winterbourne, Rareș-Lucian Niculescu, Lambert van Nistelrooij, Vural Öger, Péter Olajos, Jan Olbrycht, Seán Ó Neachtain, Gérard Onesta, Janusz Onyszkiewicz, Ria Oomen-Ruijten, Dumitru Oprea, Josu Ortuondo Larrea, Csaba Óry, Siiri Oviir, Reino Paasilinna, Maria Grazia Pagano, Borut Pahor, Justas Vincas Paleckis, Vladko Todorov Panayotov, Marco Pannella, Pier Antonio Panzeri, Neil Parish, Ioan Mircea Pașcu, Aldo Patriciello, Béatrice Patrie, Vincent Peillon, Bogdan Pęk, Alojz Peterle, Maria Petre, Willi Piecyk, Rihards Pīks, Mirosław Mariusz Piotrowski, Umberto Pirilli, Paweł Bartłomiej Piskorski, Gianni Pittella, Francisca Pleguezuelos Aguilar, Zita Pleštinšá, Rovana Plumb, Zdzisław Zbigniew Podkański, Samuli Pohjamo, Lydie Polfer, Nicolae Vlad Popa, Bernd Posselt, Christa Prets, Vittorio Prodi, Jacek Protasiewicz, John Purvis, Poul Nyrup Rasmussen, Karin Resetarits, José Ribeiro e Castro, Teresa Riera Madurell, Karin Riis-Jørgensen, Maria Robsahm, Bogusław Rogalski, Zuzana Roithová, Dariusz Rosati, Wojciech Roszkowski, Christian Rovsing, Flaviu Călin Rus, Leopold Józef Rutowicz, Eoin Ryan, Guido Sacconi, Aloyzas Sakalas, Katrin Saks, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Manuel António dos Santos, Sebastiano Sanzarello, Jacek Saryusz-Wolski, Gilles Savary, Toomas Savi, Christel Schaldemose, Agnes Schierhuber, Carl Schlyter, Olle Schmidt, Pál Schmitt, György Schöpflin, Esko Seppänen, Adrian Severin, Brian Simpson, Kathy Sinnott, Marek Siwiec, Peter Skinner, Csaba Sógor, Bogusław Sonik, María Sornosa Martínez, Bart Staes, Grażyna Staniszevska, Margarita Starkevičiūtė, Peter Šťastný, Petya Stavreva, Dirk Sterckx, Struan Stevenson, Catherine Stihler, Robert Sturdy, Margie Sudre, László Surján, József Szájer, Andrzej Jan Szejna, István Szent-Iványi, Konrad Szymański, Csaba Sándor Tabajdi, Hannu Takkula, Charles Tannock, Andres Tarand, Salvatore Tatarella, Britta Thomsen, Silvia-Adriana Țicău, Gary Titley, Patrizia Toia, László Tóké, Ewa Tomaszewska, Witold Tomczak, Jacques Toubon, Catherine Trautmann, Helga Trüpel, Vladimir Urutchev, Inese Vaidere, Nikolaos Vakalis, Adina-Ioana Vălean, Frank Vanhecke, Anne Van Lancker, Geoffrey Van Orden, Daniel Varela Suanzes-Carpegna, Ari Vatanen, Armando Veneto, Riccardo Ventre, Donato Tommaso Veraldi, Marcello Vernola, Alejo Vidal-Quadras, Kristian Vigenin, Kyösti Virrankoski, Graham Watson, Henri Weber, Renate Weber, Anders Wijkman, Iuliu Winkler, Janusz Wojciechowski, Corien Wortmann-Kool, Anna Záborská, Zbigniew Zaleski, Iva Zanicchi, Andrzej Tomasz Zapałowski, Dushana Zdravkova, Roberts Zile, Marian Zlotea, Tadeusz Zwiefka.

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

Eurooppalaisen taajuusylijäämän täysimääräinen hyödyntäminen: Yhteinen lähestymistapa digitalisoinnin yhteydessä vapautuvien lähetystaajuuksien käyttöön

P6_TA(2008)0451

Euroopan parlamentin päätöslauselma 24. syyskuuta 2008 eurooppalaisen taajuusylijäämän täysimääräisestä hyödyntämisestä: Yhteinen lähestymistapa digitalisoinnin yhteydessä vapautuvien lähetystaajuuksien käyttöön (2008/2099(INI))

(2010/C 8 E/11)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission 13. marraskuuta 2007 antaman tiedonannon ”Eurooppalaisen taajuusylijäämän täysimääräinen hyödyntäminen: Yhteinen lähestymistapa digitalisoinnin yhteydessä vapautuvien lähetystaajuuksien käyttöön” (KOM(2007)0700) (komission tiedonanto yhteisestä lähestymistavasta lähetystaajuuksien käyttöön),
- ottaa huomioon 14. helmikuuta 2007 antamansa päätöslauselman ”Kohti eurooppalaista radiotaajuuspolitiikkaa” ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon komission 29. syyskuuta 2005 antaman tiedonannon ”Digitaalilähetyksiin siirtymiseen liittyvät EU:n taajuuspolitiikan painopisteet tulevassa ITU:n alueellisessa radioviestintäkonferenssissa 2006 (RRC-06)” (KOM(2005)0461),
- ottaa huomioon radiotaajuuspolitiikkaa käsittelevän ryhmän 14. helmikuuta 2007 antaman lausunnon ”EU Spectrum Policy Implications of the Digital Dividend”,
- ottaa huomioon analogisista digitaalisiin radio- ja televisiolähetyksiin siirtymisen nopeuttamisesta 16. marraskuuta 2005 antamansa päätöslauselman ⁽²⁾,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 45 artiklan,
- ottaa huomioon teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan mietinnön sekä kulttuuri- ja koulutusvaliokunnan, talous- ja raha-asioiden valiokunnan, sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan lausunnot (A6-0305/2008),
- A. ottaa huomioon, että digitaalitekniikan ylivoimaisen lähetystehokkuuden ansiosta siirtyminen analogisista digitaalisiin maanpäällisiin TV-lähetyksiin vuoden 2012 loppuun mennessä vapauttaa Euroopan unionissa huomattavan määrän lähetystaajuuksia ja tarjoaa täten mahdollisuuden jakaa lähetystaajuuksia uudelleen ja tuo mukanaan uusia mahdollisuuksia kasvattaa markkinoita ja lisätä kuluttajille tarjottavia laadukkaita palveluja ja valikoimaa,
- B. ottaa huomioon, että radiotaajuuksien käyttämisestä saatavia hyötyjä maksimoidaan koordinoituilla toimilla EU:n tasolla mahdollisimman tehokkaan käytön takaamiseksi,
- C. katsoo, että radiotaajuudet ovat merkittävässä asemassa palvelujen laajan valikoiman tarjoamisen kannalta ja kehitettäessä teknologiapainotteisia markkinoita, joiden arvo on noin 2,2 prosenttia EU:n BKT:stä, ja siksi ne ovat Lissabonin strategian mukaisesti merkittävä alan kasvuun, tuottavuuteen ja kehitykseen vaikuttava tekijä EU:ssa,
- D. ottaa huomioon, että radiotaajuusresursseja on niukasti ja että ne ovat julkisia hyödykkeitä ja että niiden tehokas käyttö on ensiarvoisen tärkeää varmistettaessa palveluntarjonnasta kiinnostuneille asianosaisille radiotaajuuksien käyttöoikeus,

⁽¹⁾ EUVL C 287 E, 29.11.2007, s. 364.

⁽²⁾ EUVL C 280 E, 18.11.2006, s. 115.

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

- E. toteaa, että suuri osa taajuuksista on nykyään sotilaskäytössä analogisena ja että siksi julkiseen sähköiseen viestintään käytettävien taajuuksien kokonaismäärän suuri lisäys käsittää myös tämän osan digitalisoinnin jälkeen,
- F. ottaa huomioon, että 27 jäsenvaltiolla ei ole yhteistä aikataulua digitaalilähetyksiin siirtymiselle; ottaa huomioon, että monissa jäsenvaltioissa digitaalilähetyksiin siirtymistä koskevat suunnitelmat ovat pitkälle kehittyneet, ja muutamissa on jo siirrytty digitaalilähetyksiin,
- G. ottaa huomioon, että komission tiedonanto yhteisestä lähestymistavasta lähetystaajuuksien käyttöön on keskeinen osa sähköistä viestintää käsittelevää pakettia, jonka komissio hyväksyi marraskuussa 2007 sähköistä viestintää koskevan lainsäädännöllisen kehyksen uudistamisesta,
- H. ottaa huomioon, että lähetystaajuuksien (uudelleen)jako digitaalilähetyksen harjoittajille on parhaillaan käynnissä useissa jäsenvaltioissa sillä seurauksella, että kyseiset taajuudet jaetaan ja niitä ei voida enää hyödyntää useisiin vuosiin,
- I. ottaa huomioon, että teknologinen sitoutumattomuus on erittäin tärkeää yhteistoimivuuden edistämiseksi ja että se on olennainen osa joustavampaa ja avoimempaa digitaalilähetyksiin siirtymistä koskevaa politiikkaa, jossa otetaan huomioon yleinen etu,
- J. ottaa huomioon, että neuvosto on pyytänyt jäsenvaltioita saattamaan digitaalilähetyksiin siirtymisen päätökseen mahdollisimman suurelta osin ennen vuotta 2012,
- K. ottaa huomioon, että kaikki jäsenvaltiot ovat julkaisseet ehdotuksensa, jotka koskevat digitaalisiin lähetyksiin siirtymistä;
1. ottaa huomioon, että i2010-aloite on tärkeä osa uudistettua Lissabonin strategiaa, ja korostaa lähetystaajuuksien saatavuuden ja käytön tehokkuuden merkitystä Lissabonin tavoitteiden saavuttamisen kannalta; korostaa tässä yhteydessä laajakaistapalvelujen saatavuuden tarvetta niin kutsutun digitaalisen kahtiajaon umpeen kuromiseksi;
  2. korostaa tarvetta digitalisointiin, joka yhdessä uuden tieto- ja viestintäteknologian kehittämisen ja taajuusylijäämän kanssa auttaa kuroma umpeen digitaalista kahtiajakoa ja edistää Lissabonin tavoitteiden saavuttamista;
  3. panee merkille kansallisten järjestelmien eroavaisuudet lähetystaajuuksien jakamisen ja käytön osalta; panee merkille, että kyseiset eroavaisuudet saattavat haitata sisämarkkinoiden tehokkaan toiminnan saavuttamista;
  4. painottaa, että taajuusylijäämä on erisuuruinen eri jäsenvaltioissa, mikä johtuu kansallisista olosuhteista ja heijastaa kansallista viestintä- ja audiovisuaalialan politiikkaa;
  5. ottaa huomioon, että digitaalisen maanpäällisen television lisääntyneen taajuustehokkuuden ansiosta pitäisi olla mahdollista jakaa uudelleen noin 100 MHz:n suuruinen taajuusylijäämä mobiililaajakaistapalveluille ja muille palveluille (esimerkiksi julkiset turvallisuuspalvelut, radiotaajuinen identifiointi ja tieturvallisuussovellukset) ja samalla varmistaa, että lähetykset voivat jatkaa toimintaansa menestyksekkäästi;
  6. toteaa, että suurin osa jäsenvaltioista on tällä hetkellä jäljessä muista teollisuusmaista uuden sukupolven viestintäinfrastruktuureihin tehtävien investointien osalta, ja korostaa, että johtavan aseman saavuttaminen laajakaistan ja Internetin kehittämisessä on ratkaisevan tärkeää Euroopan unionin kilpailukyvyille ja koheesiolle kansainvälisellä areenalla, erityisesti silmällä pitäen interaktiivisten digitaalisten jakelukanavien kehittämistä ja uusien palvelujen, kuten sähköisen kaupan, sähköisen terveydenhuollon, sähköisen oppimisen ja sähköisen hallinnon, tarjoamista; korostaa, että kansallisella ja yhteisön tasolla olisi tehtävä suurempia investointeja innovatiivisten tuotteiden ja palveluiden käytön rohkaisemiseksi; korostaa, että laajakaistapalvelujen saatavuuden takaamiseksi toteutettavien ponnistelujen ei pitäisi koskea ainoastaan taajuusylijäämää;

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

7. on vakuuttunut siitä, että teknologisen lähentymisen seurauksena pian voidaan tarjota uusia multi-play-paketteja, jotka sisältävät innovatiivisia teknologioita ja palveluita, ja samaan aikaan toteaa, että näiden mahdollisuuksien syntyminen riippuu ratkaisevasti arvokkaiden lähetystaajuuksien saatavuudesta sekä saumattoman yhteentoimivuuden, yhteydet ja kattavuuden mahdollistavista uusista interaktiivisista teknologioista, kuten mobiilimultimediasta ja langattomasta laajakaistasta;
8. toteaa, että teknologioiden lähentyminen on nyt todellisuutta ja että se tarjoaa perinteisille palveluille uusia välineitä ja mahdollisuuksia; korostaa, että mahdollisuus käyttää lähetystaajuuksia, jotka oli aikaisemmin varattu yleisradiotoimintaan, voi edistää uusien palvelujen syntymistä edellyttäen, että lähetystaajuuksia hallinnoidaan mahdollisimman tehokkaasti ja aktiivisesti ilman, että puututaan korkealuokkaisten digitaalisten ohjelmien lähettämiseen;
9. kehottaa jäsenvaltioita tekemään tiivistä yhteistyötä, jotta saavutettaisiin tehokkaat, avoimet ja kilpailukykyiset sähköisen viestinnän sisämarkkinat, jotka mahdollistavat uusien verkkoteknologioiden käyttämisen;
10. korostaa, että Euroopan unionille on strategisen tärkeää luoda ympäristö, jossa on tilaa innovaatiolle, uusille teknologioille, uusille palveluille ja uusille toimijoille, jotta tehostetaan Euroopan kilpailukykyä ja koheesiota; korostaa, että on ratkaisevan tärkeää antaa loppukäyttäjille valinnanvapautta tuotteiden ja palvelujen suhteen, jotta markkinat ja teknologiat kehittyvät dynaamisesti Euroopan unionissa;
11. korostaa, että taajuusylijäämä tarjoaa Euroopan unionille ainutlaatuisia mahdollisuuksia kehittää uusia palveluja, kuten mobiili-tv:tä ja langatonta Internet-yhteyttä, ja säilyä johtavassa asemassa matkaviestinnän multim mediasovelluksia koskevien teknologioiden alalla sekä samalla kaventaa digitaalista kuilua tarjoamalla uusia mahdollisuuksia kansalaisille, palveluille, medialle ja kulttuuriselle monimuotoisuudelle koko Euroopan unionissa;
12. kehottaa jäsenvaltioita täysin oman harkintavaltansa mukaisesti analysoimaan sotilaskäytössä olleiden taajuuksien digitalisoinnin vaikutuksia ja jakamaan tarvittaessa osan tästä erityisestä taajuusylijäämästä uusille siviilialan sovelluksille;
13. tunnustaa, että koordinointi EU:n tasolla kannustaisi kehittämistä, edistäisi digitaalista taloutta ja tarjoaisi kansalaisille edulliset ja yhdenvertaiset mahdollisuudet hyötyä tietoyhteiskunnasta;
14. kehottaa jäsenvaltioita vapauttamaan taajuusylijäämänsä mahdollisimman nopeasti, mikä antaisi unionin kansalaisille mahdollisuuden saada käyttöönsä uusia, innovatiivisia ja kilpailukykyisiä palveluja; korostaa, että tätä tarkoitusta varten tarvitaan jäsenvaltioiden välistä aktiivista yhteistyötä, jotta voitetaan esteet, joita on kansallisella tasolla taajuusylijäämän tehokkaan (uudelleen)jakamisen tiellä;
15. korostaa, että lähetystoiminnan harjoittajilla on olennainen tehtävä moniarvoisuuden ja demokratian periaatteiden suojelemisessa, ja uskoo vakaasti, että taajuusylijäämän myötä julkisten ja yksityisten lähetystoiminnan harjoittajat voivat tarjota huomattavasti enemmän ohjelmia, jotka täyttävät yleisen edun mukaiset tavoitteet – jotka sisältävät kansallisiin lainsäädäntöihin – kuten kulttuurisen ja kielellisen moninaisuuden edistäminen;
16. katsoo, että taajuusylijäämän olisi tarjottava lähetystoiminnan harjoittajille mahdollisuus kehittää ja laajentaa palveluja merkittävästi ja samanaikaisesti ottaa huomioon muita merkittäviä sosiaalisia, kulttuurisia ja taloudellisia sovelluksia, kuten digitaalisen kahtiajaon umpeen kuromiseen tarkoitettut uudet ja avoimet laajakaistateknologiat ja yhteyspalvelut ilman, että tällä sallittaisiin yhteentoimivuuden esteet;
17. korostaa lähetystaajuuksien käytön koordinoitua lähestymistavasta Euroopan unionissa mittakaavaetuina mahdollisesti saatavaa hyötyä, yhteentoimivien langattomien palveluiden kehittämistä sekä pirstoutuneisuuden, joka johtaa siihen, että niukkoja resursseja ei käytetä parhaalla mahdollisella tavalla, välttämistä; katsoo, että vaikka tiiviimpi koordinointi ja parempi joustavuus ovat välttämättömiä lähetystaajuuksien tehokkaan käytön kannalta, komission ja jäsenvaltioiden on saavutettava asianmukainen tasapaino joustavuuden ja yhtenäistämisen määrän välillä parhaan mahdollisen hyödyn saamiseksi taajuusylijäämästä;

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

18. toteaa, että taajuusylijäämä voidaan jakaa tehokkaasti ilman, että puututaan UHF-taajuuksien nykyisten luvanhaltijoiden toimintaan, ja että on mahdollista tehokkaasti jatkaa ja laajentaa nykyisiä lähetyksipalveluja ja samalla varmistaa, että uusille mobiilimultimediaa ja langatonta laajakaistaa koskeville teknologioille myönnetään runsaasti UHF-taajuuksia uusien interaktiivisten palvelujen saamiseksi unionin kansalaisten ulottuville;
19. katsoo, että mikäli taajuuksia jaetaan huutokauppaamalla, jäsenvaltioiden olisi hyväksyttävä yhteinen lähestymistapa huutokauppojen edellytyksiin ja yksityiskohtaisiin sääntöihin ja resurssien jakamiseen; kehottaa komissiota esittämään tällaiset suuntaviivat;
20. korostaa, että taajuusylijäämää jaettaessa olisi pääperiaatteena pidettävä yleisen edun palvelemista varmistamalla paras sosiaalinen, kulttuurinen ja taloudellinen arvo siten, että se näkyy tehostettuna ja maantieteellisesti laajempaan palvelujen ja digitaalisen sisällön tarjontana kansalaisille, eikä yksinomaan julkisten tulojen maksimointia, ja samalla olisi suojattava nykyisten audiovisuaalisten mediapalvelujen käyttäjien oikeuksia ja vastattava kulttuuriseen ja kielelliseen moninaisuuteen;
21. korostaa, että taajuusylijäämä tarjoaa Euroopan unionille ainutlaatuisen mahdollisuuden kehittää johtavaa asemaansa maailmassa mobiilimultimediateknologioiden alalla ja samaan aikaan kaventaa digitaalista kuilua lisäämällä tiedonkulkua sekä tiedon ja palvelujen saatavuutta yhdistämällä unionin kansalaiset toisiinsa ja tarjoamalla uusia mahdollisuuksia medialle, kulttuurille ja monimuotoisuudelle kaikilla aloilla koko Euroopan unionin alueella;
22. korostaa, että taajuusylijäämä voi auttaa saavuttamaan Lissabonin tavoitteita laajentamalla kansalaisten ja taloudellisten toimijoiden mahdollisuuksia käyttää laajakaistapalveluita kautta koko Euroopan unionin, puuttamalla digitaaliseen kahtiajakoon tarjoamalla etuja heikommassa asemassa oleville, syrjäisille tai maaseutualueille ja varmistamalla yleiskattavuuden aikaansaaminen jäsenvaltioissa;
23. pahoittelee sitä, että digitaaliset palvelut eivät ole tasapuolisesti unionin kansalaisten saatavilla erityisesti lähetyksipalvelujen osalta; huomauttaa, että maaseutualueet ja syrjäiset alueet ovat erityisesti heikommassa asemassa (luotettavuuden, valinnanvaran ja laadun kannalta) digitaalisten palvelujen markkinoille tuomisen osalta; kehottaa jäsenvaltioita ja alueviranomaisia tekemään kaiken voitavansa taatakseen, että digitaalisiin lähetyksiin siirrytään tavalla, joka on kaikille kansalaisille nopea ja oikeudenmukainen;
24. painottaa, että digitaalinen kahtiajako ei ole ainoastaan maaseutua koskeva kysymys; tähdentää, että joihinkin iäkkäämpiin monikerroksisiin rakennuksiin on vaikeaa asentaa uusille verkoille tarkoitettua infrastruktuuria; korostaa lähetystaajuuksista mahdollisesti saatavaa hyötyä digitaalisen kahtiajaon umpeenkuromisessa sekä kaupunkialueilla että maaseudulla;
25. korostaa, että taajuusylijäämä voi osaltaan edistää parempien yhteentoimivien sosiaalisten palvelujen, kuten sähköisten viranomaispalvelujen, sähköisen terveydenhuollon ja verkko-opiskelun, tarjoamista etenkin heikommassa asemassa olevilla syrjäisillä alueilla, kuten maaseutu- ja saaristoalueilla ja vähemmän kehittyneillä alueilla, asuville kansalaisille;
26. kehottaa jäsenvaltioita tehostamaan toimia, jotta vammaiset ja ikääntyneet käyttäjät ja käyttäjät, joilla on erityisiä sosiaalisia tarpeita, saavat parhaan mahdollisen hyödyn taajuusylijäämän tarjoamista eduista;
27. vahvistaa yleisten turvallisuuspalvelujen yhteiskunnallisen arvon ja tarpeen sisällyttää kyseisten palvelujen toimintaedellytyksille annettava tuki lähetystaajuuksijärjestelyihin, jotka ovat seurausta analogisten lähetyksien lopettamisesta johtuvasta UHF-taajuusalueen uudelleenjärjestelystä;
28. korostaa, että taajuusylijäämästä saatavia täysiä hyötyjä koskevassa eurooppalaisessa politiikassa ensisijaisena tavoitteena on taata, että kuluttajilla on mahdollisuus nauttia suuresta määrästä korkealaatuisia palveluja ja heidän oikeuksiaan kunnioitetaan täysimääräisesti, ja samalla otetaan huomioon tarve käyttää tehokkaasti lähetystaajuuksia, jotka vapautuvat digitaalisiin lähetyksiin siirtymisen yhteydessä;

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

29. korostaa, että taajuusylijäämä tarjoaa uusia mahdollisuuksia audiovisuaali- ja viestintäpoliittisten tavoitteiden saavuttamiseksi; on näin ollen vakuuttunut siitä, että taajuusylijäämän hallinnointia koskevien päätösten olisi edistettävä audiovisuaali- ja mediapolitiikkaan liittyviä yleisen edun mukaisia tavoitteita, kuten ilmaisunvapautta, tiedotusvälineiden moniarvoisuutta, kulttuurista ja kielellistä monimuotoisuutta sekä alaikäisten oikeuksia;
30. kannustaa jäsenvaltioita tunnustamaan, että ilman lisenssiä toimiville käyttäjille, erityisesti pienille ja keskiuurille yrityksille ja voittoa tavoittelemattomalle sektorille, sallittava pääsy vapautuviin taajuuksiin tarjoaisi sosiaalista, kulttuurista ja taloudellista arvoa, ja parantamaan näin ollen taajuuksien käytön tehokkuutta keskittämällä tällainen ilman lisenssiä tapahtuva toiminta tällä hetkellä käyttämättömille taajuuksille (niin kutsuttu valkoinen tila);
31. kehottaa asteittaisen lähestymisen soveltamista kyseisellä toimialalla; katsoo, että vaikutukset, jotka kohdistuvat pienempiin verkkoihin – etenkin paikallisiin langattomiin verkkoihin – joihin ei sovelleta tällä hetkellä minkäänlaisia lupavaatimuksia, on otettava huomioon ja että laajakaistan yleistä saatavuutta on edistettävä etenkin maaseudulla;
32. kehottaa jäsenvaltioita tukemaan tehostettuja yhteistyötoimia lähetystaajuuksien hallinnasta vastaavien viranomaisten välillä, jotta voitaisiin harkita, millä alueilla lisensoimattoman valkoisen tilan lähetystaajuuksien jako mahdollistaisi uusien teknologioiden ja palvelujen luomisen innovoinnin edistämiseksi;
33. kehottaa jäsenvaltioita tarkastelemaan valkoisen tilan jaon yhteydessä tarvetta lisensoimattomaan ja avoimeen taajuuksille pääsyyn sellaisten muiden kuin kaupallisten palvelujen ja koulutuspalvelujen tuottajien ja paikallisten yhteisöjen osalta, joilla on julkisen palvelun tehtävä;
34. korostaa, että yksi keskeisistä tekijöistä pyrittäessä tarjoamaan ilman lisenssiä toimiville käyttäjille mahdollisuus taajuusylijäämän hyödyntämiseen on tarve ottaa huomioon syrjäytymisuhan alla olevien sosiaalisten ryhmien, erityisesti vammaisten, ikääntyneiden käyttäjien ja erityisiä sosiaalisia tarpeita omaavien käyttäjien tarpeet;
35. tunnustaa hyödyt, jotka on saatu uusista teknologioista, kuten WiFi- ja Bluetooth-teknologioista, jotka on kehitetty lisensoimattomalla 2,4 GHz taajuusalueella; tunnustaa, että tietyt taajuudet soveltuvat parhaiten tietyille palveluille; uskoo, että lisensoimattoman pienen lähetystaajuusmäärän jakaminen muilla alhaisemmilla taajuuksilla voisi entisestään edistää innovointia uusien palvelujen osalta;
36. painottaa näin ollen, että lähetystaajuudet olisi jaettava avoimella tavalla siten, että otetaan huomioon uusien lähetystaajuuksien kaikki mahdolliset käyttötarkoitukset ja niiden hyöty yhteiskunnalle;
37. kannustaa jäsenvaltioita arvioimaan yksityiskohtaisesti kaikkien seuraavina vuosina analogisista lähetysistä digitaalisiin lähetyksiin siirtymisen seurauksena vapautuvien taajuuksien sosiaalisen ja taloudellisen arvon;
38. tunnustaa ITU:n Genevessä vuonna 2006 tekemän sopimuksen (RRC-06) ja kansallisten taajuuksien jakoa koskevien suunnitelmien sekä maailman radioviestintäkonferenssin 2007 (WRC-07) päätösten merkityksen UHF-taajuuksien uudelleenorganisoinnissa;
39. kehottaa jäsenvaltioita kehittämään yhteistä metodologiaa noudattaen kansalliset taajuusylijäämästrategiat vuoden 2009 loppuun mennessä; kehottaa komissiota auttamaan jäsenvaltioita kansallisten taajuusylijäämästrategioiden kehittämisessä ja edistämään parhaita käytäntöjä EU:n tasolla;
40. korostaa, että koska joissakin jäsenvaltioissa siirrytään digitaalilähetyksiin aivan lähitulevaisuudessa ja koska digitaalilähetyksiin siirtymistä koskevat kansalliset suunnitelmat eroavat toisistaan, tarvitaan yhteisön tason toimia, jotka eivät voi odottaa uudistusedirektiivien voimaantuloa;
41. tunnustaa jäsenvaltioiden oikeuden päättää taajuusylijäämän käytöstä, mutta toteaa myös, että vain noudattamalla yhteisön tasolla koordinoitua lähestymistapaa lisätään huomattavasti taajuusylijäämän arvoa ja että se on tehokkain tapa välttää haitalliset häiriöt jäsenvaltioiden välillä sekä jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden välillä;

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

42. muistuttaa, että unionin kansalaisten edun mukaisesti taajuusylijäämää olisi hallinnoitava mahdollisimman tehokkaasti ja määrätietoisesti, jotta vältetään häiriöt korkealaatuisten digitaalisten televisio-ohjelmien lähettämässä yhä useammille kansalaisille ja niin, että otetaan huomioon kuluttajien oikeudet ja edut sekä heidän investointinsa asianomaisiin laitteistoihin;

43. korostaa, että jäsenvaltiot voivat harkita digitalisoinnin seurauksena vapautuvan taajuusylijäämän jakamista yksittäisiin teknologioihin sitoutumattomien julkisten huutokauppojen välityksellä ja taajuuksien sisällyttämistä kaupankäynnin piiriin; katsoo kuitenkin, että tässä menettelyssä olisi noudatettava tinkimättä ITU:n radiosäännöksiä, kansallista taajuussuunnitelmaa ja kansallisia poliittisia tavoitteita, jotta välttyttäisiin tarjottavien palvelujen välisiltä haitallisilta häiriöiltä; varoittaa lähetystaajuusmarkkinoiden hajanaisuudesta, mikä johtaa siihen, että niukkoja resursseja ei käytetä parhaalla mahdollisella tavalla; kehottaa komissiota varmistamaan, että tuleva koordinoitu lähetystaajuussuunnitelma ei synnytä uusia esteitä tulevalle innovoinnille;

44. kannattaa sellaista yhteistä ja tasapainoista lähestymistapaa taajuusylijäämän käyttöön, joka antaa mahdollisuuden sekä lähetystoiminnan harjoittajille jatkaa palvelujen tarjoamista ja laajentamista että sähköisen viestinnän operaattoreille käyttää näitä resursseja sellaisten uusien palvelujen käyttöönottamiseksi, jotka kohdistuvat muihin merkittäviin sosiaalisiin ja taloudellisiin käyttötapoihin, mutta korostaa, että joka tapauksessa taajuusylijäämä olisi jaettava teknologioihin sitoutumattomalta pohjalta;

45. korostaa, että taajuuksia koskevan politiikan on oltava dynaamista ja että sen on mahdollistettava lähetystoiminnan harjoittajille ja viestintäoperaattoreille uusien teknologioiden käyttö ja uusien palvelujen kehittäminen niin, että ne ovat edelleen avainasemassa pyrittäessä saavuttamaan kulttuuria ja viestimiä koskevan politiikan tavoitteita ja että ne tarjoavat samalla erittäin laadukkaita viestintäpalveluita;

46. korostaa niitä mittakaavaetuja, innovaatioita, yhteentoimivuutta ja mahdollisten yleiseurooppalaisten palvelujen tarjoamiseen liittyviä etuja, joita saadaan, jos lähetystaajuuksia suunnitellaan johdonmukaisemmin ja integroidummin yhteisön tasolla; kannustaa jäsenvaltioita tekemään keskenään ja komission kanssa yhteistyötä, jotta nimetään taajuusylijäämän yhteisiä taajuuksien osakaistoja eri sovellusnipoille, joita voidaan yhtenäistää teknologioihin sitoutumattomalta pohjalta;

47. uskoo, että UHF-taajuuksilla tapahtuvan niputuksen pitäisi perustua alhaalta ylös -lähestymistapaan kansallisten markkinoiden erityispiirteiden mukaisesti ja että samalla pitäisi taata, että toimintaa yhtenäistetään yhteisön tasolla silloin, kun kyseisellä toimenpiteellä luodaan selvää lisäarvoa;

48. lähetystaajuuksien tehokkaamman käytön saavuttamiseksi ja innovatiivisten ja onnistuneiden kansallisten, rajat ylittävien ja yleiseurooppalaisten palvelujen syntymisen helpottamiseksi kannattaa yhteisön tason koordinoitua lähestymistapaa, joka perustuu eri yksisuuntaisille ja kaksisuuntaisille palveluille tarkoitettuihin UHF-taajuusnippuihin, ottaen huomioon samalla taajuusalueella yhtä aikaa käytettävistä eri verkkotyypeistä mahdollisesti syntyvät haitalliset häiriöt, ITU:n Genevessä pidetyn RRC-06:n ja WRC-07:n lopputulokset ja voimassa olevat luvat;

49. katsoo, että hätäpalveluille suunnatuilla yhteisön tasolla yhtenäistetyillä lähetystaajuuksilla pitäisi varmistaa mahdollisuus käyttää tulevia laajakaistateknologioita ihmishenkien suojelussa tarvittavaa tiedonhakua ja -välitystä varten hätäpalvelujen tehokkaamman toiminnan ansiosta;

50. kehottaa komissiota toteuttamaan yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa asianmukaiset tekniset, sosioekonomiset ja kustannuksia ja hyötyä koskevat selvitykset, joiden pohjalta voidaan tehdä päätökset niiden osakaistojen koosta ja ominaisuuksista, jotka voitaisiin koordinoita tai yhtenäistää yhteisön tasolla; muistuttaa, että kyseisissä selvityksissä pitäisi ottaa huomioon, että taajuusylijäämä ei ole muuttumatonta, koska teknologian kehitys on jatkuvaa, ja että uusien teknologioiden käyttöönotolla pitäisi mahdollistaa UHF-kaistan käyttö uudentyyppeistä innovatiivisia sosiaalisia, kulttuurisia ja taloudellisia palveluja varten lähetyks- ja mobiililaajakaistapalvelujen ohella; kehottaa komissiota varmistamaan, että jäsenvaltiot osallistuvat tällaisiin tutkimuksiin, jotta yksilöidään yhteisiä kaistoja, joita voidaan yhdenmukaistaa yhteisön tasolla selkeästi määritettyjä ja yhteentoimivia yleiseurooppalaisia palveluja varten sekä näiden kaistojen osoittamista varten;

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

51. kehottaa komissiota pyrkimään yhteistyöhön jäsenvaltioiden naapurimaiden kanssa, jotta ne hyväksyisivät samanlaisia taajuuskarttoja tai koordinoisivat taajuuksiensa jaon Euroopan unionin kanssa televiestintäsovellusten toimintahäiriöiden välttämiseksi;
52. kehottaa komissiota tekemään selvityksen avoimen lähdekoodin ohjelmistojen käyttäjien ja varmenneviranomaisten välisestä kiistasta, joka koskee ohjelmistoradioiden käyttöä;
53. kehottaa komissiota tekemään ehdotuksia oikeudellisen vastuun vähentämisestä langattoman solmuvierkon tarjonnan yhteydessä;
54. kehottaa komissiota tekemään heti, kun edellä mainitut selvitykset on saatu päätökseen, ja kuultuaan sekä radiotaajuuspolitiikkaa käsittelevää ryhmää että Euroopan posti- ja telehallintojen konferenssia ja otettuaan asianmukaisesti huomioon kansalliset erityispiirteet ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle tehokkaammiksi koordinoitaitoimenpiteiksi yhteisön tasolla taajuusyliäämän käyttöä varten kansainvälisesti sovittujen taajuussuunnitelmien mukaisesti;
55. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.

Kansainvälinen trooppista puuta koskeva sopimus

P6_TA(2008)0454

Euroopan parlamentin päätöslauselma 24. syyskuuta 2008 trooppista puuta koskevasta kansainvälisestä sopimuksesta (ITTA) 2006

(2010/C 8 E/12)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon ehdotuksen neuvoston päätökseksi (11964/2007),
  - ottaa huomioon komission lainsäädäntö- ja työohjelman vuodeksi 2008 (KOM(2007)0640),
  - ottaa huomioon elintarvike- ja maatalousjärjestön (FAO) laatiman metsätuotteiden vuosittaisen markkinakatsauksen 2006–2007,
  - ottaa huomioon Nicholas Sternin 30. lokakuuta 2006 esittelemän raportin ilmastonmuutoksen taloudellisista näkökohdista,
  - ottaa huomioon 7. heinäkuuta 2005 antamansa päätöslauselman metsälainsäädännön soveltamisen valvontaa, metsähallintoa ja puukauppaa (FLEGT) koskevan EU:n toimintasuunnitelman täytäntöönpanon vauhdittamisesta ⁽¹⁾,
  - ottaa huomioon työjärjestyksen 108 artiklan 5 kohdan,
- A. katsoo, että ympäristönsuojeluväitteet on sisällytettävä yhteisen kauppapolitiikan suunnitteluun ja täytäntöönpanoon (perustamissopimuksen 6 artikla ja 3 artiklan 1 kohdan b alakohta), koska yhtenä Euroopan yhteisön ympäristöpolitiikan keskeisenä tavoitteena on sellaisten toimenpiteiden edistäminen kansainvälisellä tasolla, joilla puututaan alueellisiin tai maailmanlaajuisiin ympäristöongelmiin, metsän biologisen monimuotoisuuden säilyttäminen ja kestävä käyttö mukaan lukien (perustamissopimuksen 174 artikla),
- B. ottaa huomioon, että metsiä hävitetään vuodessa noin 13 miljoonaa hehtaaria, joista 6 miljoonaa hehtaaria on aarniometsiä,
- C. ottaa huomioon, että arvioiden mukaan 20 prosenttia 1990-luvun kasvihuonekaasupäästöistä johtuu metsänhakkuista,

---

(1) EUVL C 157 E, 6.7.2006, s. 482.

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

- D. ottaa huomioon FAO:n arvion, jonka mukaan alle 8 prosentilla kokonaismetsäalasta on ekomeerkintä ja että alle viittä prosenttia trooppisista metsistä hoidetaan kestävästi,
- E. katsoo, että laittoman puutavaran ja metsästä saatavien tuotteiden halpatuonti sekä keskeisten sosiaalisten standardien ja ympäristöstandardien noudattamatta jättäminen horjuttavat kansainvälisiä markkinoita, leikkaavat tuottajamaiden verotuloja ja vaarantavat hyviä työpaikkoja sekä vienti- että tuontimaissa sekä heikentävät sellaisten yritysten asemaa, jotka toimivat vastuullisesti ja noudattavat voimassa olevia standardeja,
- F. ottaa huomioon, että puutavaran tuottajamaiden asukkaiden ei voida olettaa vastaavan kustannuksista, joita syntyy globaalien resurssien säilyttämisestä,
- G. ottaa huomioon, että komission lainsäädäntö- ja työohjelma vuodeksi 2008 sisälsi komission tiedonannon metsänhakkuita vähentävistä toimenpiteistä sekä tiedonannon, johon liittyi lainsäädäntöehdotus, jolla estetään laittomasti tuotetun puutavaran ja puutuotteiden saattaminen Euroopan unionin markkinoille;
1. panee tyytyväisenä merkille vuoden 2006 kansainvälisen trooppista puuta koskevan sopimuksen tekemisen, koska sopimuksen tekemättä jättäminen olisi antanut kielteisen kuvan kansainvälisen yhteisön sitoumuksesta suojella trooppisia metsiä ja käyttää niitä kestäväällä tavalla; katsoo kuitenkin, että tulos ei täytä lähellekään vaatimuksia, joita näiden metsien hävittämistä koskevaan ongelmaan puuttuminen edellyttää;

Yhtenäisemmän politiikan tarve

2. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita huomattavasti lisäämään käytettävissä olevia taloudellisia resursseja, joilla voidaan lisätä trooppisten metsien suojelemista ja ekologista käyttöä, tukea toimia, joiden tarkoituksena on ympäristöhallinnon ja valmiuksien kehittämisen vahvistaminen, ja edistää taloudellisesti kannattavia vaihtoehtoja tuhoaville hakkuille, kaivostoiminnalle ja maatalouskäynteille;
3. katsoo, että on tärkeää lisätä kansallisten parlamenttien ja kansalaisyhteiskunnan, paikallisyhteisöt ja alkuperäisväestö mukaan lukien, valmiuksia osallistua päätöksentekoon, joka koskee luonnonvarojen säilyttämistä, käyttöä ja hallintaa, ja valmiuksia määrittää ja puolustaa maanomistusoikeuttaan;
4. katsoo, että julkisessa hankintapolitiikassa olisi vaadittava, että puutavara ja puutuotteet ovat lähtöisin laillisista ja kestävästä lähteistä, jotta rohkaistaisiin viranomaisia sitoutumaan käytännössä metsätalouden hyvään hallintotapaan ja korruption torjuntaan;
5. vaatii, että komission ja jäsenvaltioiden on myös tehtävä yhteistyötä sen varmistamiseksi, että vientiluottolaitokset, Cotonoun investointiväline ja muut kansainväliset luottolaitokset, jotka rahoittavat hankkeita EU:n julkisella tuella, soveltavat vapaaehtoisen ilmoitetun ennakkosuostumuksen periaatetta, ennen kuin antavat tukea metsäalan hankkeille, ja että näille hankkeille on tehtävä ympäristövaikutusten arviointi- ja tutkimusmenettelyt, jotta varmistetaan, että kyseiset hankkeet eivät lisää metsien häviämistä, rappeutumista tai laittomia hakkuita;
6. katsoo, että merkintäaloitteet, joiden ansiosta kuluttajat voivat luottaa siihen, että heidän ostamansa puutavara on paitsi laillista myös lähtöisin kestäväällä tavalla hoidetuista metsistä, saattavat hyödyllisesti täydentää kansainvälisiä sopimuksia, jos merkintä perustuu riippumattomaan tarkastukseen;
7. on huolissaan siitä, että vapaaehtoiselta pohjalta tehtyjen sopimusten avulla ei pystytä riittävästi varmistamaan, että EU:n markkinoille saatetut puutuotteet ovat peräisin laillisista ja kestävästä lähteistä, ja katsoo tästä syystä, että Euroopan unionin olisi alettava säätää unionissa oikeudellisesti sitovia standardeja, joiden noudattamatta jättämisestä aiheutuisi seuraamuksia;
8. korostaa, että biopolttoaineiden ja biomassan tuontiin on sovellettava tiukkoja kestävyyttä koskevia kriteerejä, joissa otetaan huomioon sekä välittömät että välilliset ympäristövaikutukset ja yhteiskunnalliset vaikutukset, jos metsänhakkuiden vuoksi lisääntyneet hiilidioksidipäästöt eivät ole selvästi suurempia kuin fossiilisten polttoaineiden korvaamisesta saatavat ilmastohyödyt;

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

9. kehottaa komissiota takaamaan kahdenvälisen ja monenvälisen kauppasopimustensa avulla puutavararesurssien hyvän hallinnan;
10. katsoo, että Kaakkois-Aasian maiden kanssa tehtävää kauppasopimusta koskeva ehdotus on erityisen tärkeä tässä suhteessa ja että kaikissa sopimuksissa on oltava mielekästä kestävästä kehitystä koskeva luku, jossa käsitellään metsien suojelua ja laittomien ja kestäättömien hakkuiden torjuntaa;

Vahvemman ja tehokkaamman sopimuksen piirteet

11. katsoo, että trooppista puuta koskevan tehokkaan sopimuksen ensisijaisiin tavoitteisiin olisi kuuluttava trooppisten metsien suojelun ja kestävä hoidon varmistaminen sekä rappeutuneiden metsäalueiden kunnostus ja että trooppisen puun kauppaa olisi tuettava vain siinä määrin kuin siinä noudatetaan näitä ensisijaisia tavoitteita;
12. kehottaa komissiota kehittämään asianmukaisia rahoitusvälineitä maille, jotka päättävät antaa etusijan pitkän aikavälin tavoitteelle edistää metsien kestävä hoitoa mieluummin kuin maksimoida lyhyen aikavälin tulot, ja tutkimaan mahdollisuutta muuttaa Kansainvälisen trooppisen puun järjestön äänestysmenettelyä siten, että palkittaisiin puuntuottajamaat, jotka antavat etusijan metsävarojen säilyttämiselle ja kestäväälle käytölle;
13. katsoo, että tulevan sopimuksen avulla olisi varmistettava, että parlamentin jäsenet ja kansalaisyhteiskunta osallistuvat politiikan määrittelyyn ja että sopimuksessa on säännöksiä jäsenten metsänhoitopolitiikan kestävyttä ja sen vaikutuksia alkuperäisväestöön koskevista puolueettomista tarkastuksista;

Johtopäätökset

14. ottaa huomioon, että sopimus edellyttää parlamentin puoltavaa lausuntoa EY:n perustamissopimuksen 300 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan mukaisesti, ja uskoo, että neuvoston ja komission olisi suhtauduttava myönteisesti parlamentin vahvemman osallistumisen myötä lisääntyvään legitimiin ja julkiseen hyväksyttävyyteen;
15. kehottaa komissiota laatimaan vuosittain kertomuksen vuoden 2006 sopimuksen soveltamisesta sekä toimenpiteistä, joilla minimoidaan kaupan trooppisille metsille aiheuttamat haittavaikutukset, mukaan luettuina metsälainsäädännön soveltamisen valvontaa, metsähallintoa ja puukauppaa koskevan ohjelman mukaisten vapaakauppasopimusten ja kahdenvälisen sopimusten seuraukset;
16. katsoo, että parlamentin on oltava täysipainoisesti mukana ja sille on tiedotettava metsälainsäädännön lainvalvontaa, hallinnointia ja kauppaa koskevien kumppanuussopimusten jokaisessa neuvotteluvaiheessa tapahtuvasta edistymisestä;
17. kehottaa komissiota aloittamaan seuraavaan neuvottelukierroksen valmistelut tavoitteenaan varmistaa, että seuraavasta sopimuksesta tulee huomattavasti parempi;
18. kehottaa komissiota ilmoittamaan parlamentille säännöllisesti vuoden 2006 sopimusta seuraavaa sopimusta koskevien tulevien neuvottelujen kulusta, jotta neuvottelutulos saisi osakseen laajan tuen;

*

* * *

19. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

EU:n ja Intian huippukokouksen valmistelu (Marseille, 29. syyskuuta 2008)

P6_TA(2008)0455

Euroopan parlamentin päätöslauselma 24. syyskuuta 2008 EU:n ja Intian huippukokouksen (Marseille, 29. syyskuuta 2008) valmistelusta

(2010/C 8 E/13)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Haagissa 8. marraskuuta 2004 käynnistetyn EU:n ja Intian strategisen kumppanuuden,
  - ottaa huomioon Marseillessa 29. syyskuuta 2008 pidettävän EU:n ja Intian yhdeksännen huippukokouksen,
  - ottaa huomioon New Delhissä 7. syyskuuta 2005 pidetyssä EU:n ja Intian kuudennessa huippukokouksessa hyväksytyyn strategisen kumppanuuden yhteisen toimintasuunnitelman,
  - ottaa huomioon New Delhissä 30. marraskuuta 2007 pidetyn EU:n ja Intian kahdeksannen huippukokouksen päätelmät,
  - ottaa huomioon 29. syyskuuta 2005 antamansa päätöslauselman EU:n ja Intian suhteista: strateginen kumppanuus ⁽¹⁾,
  - ottaa huomioon EU:n ja Intian välisen yhteisymmärryspöytäkirjan Intiaa koskevasta maakohtaisesta strategia-asiakirjasta vuosiksi 2007–2010,
  - ottaa huomioon 20. kesäkuuta 2007 pidetyn EU:n ja Intian kolmannen energiapaneelin,
  - ottaa huomioon 24. toukokuuta 2007 antamansa päätöslauselman Kašmirin tämänhetkisestä tilanteesta ja tulevaisuudennäkymistä ⁽²⁾,
  - ottaa huomioon 10. heinäkuuta 2008 antamansa päätöslauselman joukkohautojen olemassaoloa koskevista epäilyistä Intian hallinnoimassa Kašmirin osassa ⁽³⁾,
  - ottaa huomioon 28. syyskuuta 2006 antamansa päätöslauselman talous- ja kauppasuhteista Euroopan unionin ja Intian välillä ⁽⁴⁾,
  - ottaa huomioon Intian tasavallan presidentin Euroopan parlamentissa 25. huhtikuuta 2007 pitämän puheen,
  - ottaa huomioon Pariisissa 15. ja 16. heinäkuuta 2008 pidetyn EU:n ja Intian kansalaisyhteiskuntien pyöreän pöydän ryhmän kokouksen päätelmät,
  - ottaa huomioon työjärjestyksen 103 artiklan 4 kohdan,
- A. ottaa huomioon, että EU ja Intia muodostavat maailman suurimmat demokratiat ja niiden yhteinen sitoutuminen demokratiaan, moniarvoisuuteen ja oikeusvaltion periaatteisiin sekä kansainvälisten suhteiden monenvälisyyteen vaikuttaa osaltaan maailman rauhaan ja vakauteen,
- B. ottaa huomioon, että edellä mainitun EU:n ja Intian strategisen kumppanuuden yhteinen toimintasuunnitelma on ollut lisääntyvän yhteistyön perusta vuodesta 2005 lähtien,

⁽¹⁾ EUVL C 227 E, 21.9.2006, s. 589.⁽²⁾ EUVL C 102 E, 24.4.2008, s. 468.⁽³⁾ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2008)0366.⁽⁴⁾ EUVL C 306 E, 15.12.2006, s. 400.

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

- C. ottaa huomioon, että viime vuosina Intian vuotuinen talouskasvu on ollut 8–10 prosenttia, mikä merkitsee, että Intiasta on tulossa merkittävä talousmahti, jonka talouskehitys on edennyt suurin harppauksin; ottaa huomioon, että Intia on tehnyt huomattavia parannuksia monilla inhimillisen kehityksen indikaattoreilla mitattuna ja että on syntynyt laajempi, lähes sata miljoonaa ihmistä kattava keskiluokka ja että Intia on edistynyt siten, että siitä on tulossa kehitysavun antaja sen lisäksi, että se on sen vastaanottaja; ottaa huomioon, että valtavat tuloerot ja se, että 300 miljoonaa intialaista elää köyhyysrajan alapuolella, ovat jatkuva huolenaihe,
- D. ottaa huomioon, että sisäpolitiikan alalla Intiassa on tällä hetkellä useita kriisejä, kuten islamilaisten ryhmittymien ja radikaalihindujen keskeytymätön väkivalta, Jammun ja Kašmirin yhteisöjenväliset jännitteet, pääosin kastitonta alkuperää oleviin kristittyihin käännynnäisiin Orissassa kohdistuva yhteisöllinen väkivalta, maolaiskapinan (naksaliitit) leviäminen ainakin kahdessatoista osavaltiossa sekä koillisten alueiden luonnonmullistukset,
- E. ottaa huomioon, että elokuussa 2008 Orissassa tapahtui kristittyihin kohdistunut väkivallan aalto ja murhien sarja; ottaa huomioon väitteet, joiden mukaan paikallinen poliisi ei puuttunut tilanteeseen tehokkaasti, ja että Vishwa Hindu Parshadin johtajat totesivat, että väkivalta ei lakkaa ennen kuin Orissa on täysin vapautettu kristityistä; ottaa huomioon, että Intian kristityt yhteisöt kohtaavat jatkuvasti suvaitsemattomuutta ja väkivaltaa,
- F. ottaa huomioon, että kastijärjestelmä ja kastittomuuskäytäntö vaikuttavat edelleen kastittomien sosioekonomisiin ja poliittisiin oikeuksiin sekä kansalaisoikeuksiin huomattavasti huolimatta vuosikymmeniä jatkuneista Intian hallitusten toimista,
- G. ottaa huomioon, että lokakuun 2005 jälkeen yli 400 ihmistä on kuollut pommi-iskuissa Intian kaupungeissa; ottaa huomioon, että niistä viimeisin tapahtui 13. syyskuuta 2008, jolloin vähintään 20 ihmistä sai surmansa ja monet loukkaantuivat,
- H. ottaa huomioon, että EU:n ja Intian välinen kauppa on viime vuosina kasvanut eksponentiaalisesti ja että sen arvo oli 28,6 miljardia euroa vuonna 2003 ja yli 55 miljardia euroa vuonna 2007, ja ottaa huomioon, että EU:n ulkomaiset investoinnit Intiaan ovat enemmän kuin kaksinkertaistuneet 2,4 miljardiin euroon vuosien 2002 ja 2006 välisenä aikana; ottaa huomioon, että Intian kauppajärjestelmä ja sääntely-ympäristö ovat yhä verrattain tiukat ja että vuonna 2008 Maailmanpankki sijoitti Intian tilalle 120 (178 kansantaloudesta) mitattaessa yritystoiminnan helppoutta,
- I. ottaa huomioon, että Euroopan parlamentti ja Intian parlamentti ovat luoneet viralliset kahdenväliset suhteet,
- J. ottaa huomioon, että EU ja Intia ovat yhä sitoutuneet tekemään kattavan, tasapainoisen ja täysin Maailman kauppajärjestön (WTO) sääntöjen mukaisen vapaakauppasopimuksen, joka antaa mahdollisuuden vapauttaa tavaroiden ja palveluiden kauppaa asteittain ja vastavuoroisesti ja koskee kauppaan liittyviä kysymyksiä; katsoo, että vapaakauppasopimus hyödyttää kumpaakin kansantaloutta huomattavasti, lisää sekä EU:n että Intian investointeja ja kokonaisvientä ja -tuontia ja vauhdittaa hyödyllisellä tavalla maailmanlaajuisia kauppaa erityisesti palveluiden alalla,
- K. ottaa huomioon, että EU ja Intia ovat luoneet tiivistä yhteistyötä tieteen ja teknologian aloilla,
- L. ottaa huomioon, että EU ja Intia ovat sitoutuneet poistamaan kaikki terrorismin muodot, koska terrorismi on vakavimpia uhkia kansainväliselle rauhalle ja turvallisuudelle,
- M. ottaa huomioon, että Intiasta on tullut merkittävä toimija kansainvälisessä yhteisössä ja yksi YK:n rauhanturvaoperaatioiden suurimmista osallistujista, ja katsoo, että tunnustuksena tästä aseman vahvistamisesta sille olisi myönnettävä pysyvä jäsenyys YK:n turvallisuusneuvostossa,

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

- N. ottaa huomioon, että Intialla on tärkeä rooli Etelä- ja Kaakkois-Aasian asioissa erityisesti siksi, että se on Etelä-Aasian alueellisen yhteistyön liiton (SAARC) ja Kaakkois-Aasian alueellisen yhteistyön liiton (ASEAN) jäsen; panee merkille Intian keskeisen roolin alueen vakauden tukemisessa ja sen yhteistyön EU:n kanssa Nepalissa ja Sri Lankassa,
- O. ottaa huomioon, että Yhdysvallat ja Intia ovat allekirjoittaneet ydinalan siviiliyhteistyötä koskevan sopimuksen,
- P. katsoo, että rauhanomainen tulevaisuus entisen ruhtinasvaltion Jammun ja Kašmirin alueella on edelleen tärkeä päämäärä Etelä-Aasian vakauden kannalta,
- Q. ottaa huomioon, että ilmastonmuutos, energiankäyttö ja energiavarmuus ovat kansainvälisen yhteisön keskeisiä huolenaiheita,
- R. ottaa huomioon, että polttoaineiden ja elintarvikkeiden hintojen maailmanlaajuinen räjähdysmäinen nousu on aiheuttanut vakavia talousvaikeuksia ja herättänyt huolta yhteiskunnallisten levottomuuksien mahdollisuudesta,
- S. ottaa huomioon, että Intia osallistuu EU:n Galileo-hankkeeseen ja ITER-hankkeeseen;
1. pitää EU:n ja Intian yhdeksännen huippukokouksen järjestämistä tervetulleena osoituksena kestävästä strategisesta kumppanuudesta ja suosittelee voimakkaasti, että näiden vuosittaisten huippukokousten alla järjestetään jatkossa parlamentaarinen esihuippukokous, jotta voidaan korostaa tämän prosessin demokraattista valvontaa sekä parantaa molempien osapuolten näkemysten ja demokraattisten järjestelmien ymmärtämistä;
  2. toistaa tukevansa lujasti EU:n ja Intian välisen strategisen kumppanuuden lujittamista ja uusia mahdollisuuksia suhteiden jatkuvaan kehittämiseen; kehottaa tekemään huippukokouksessa konkreettisia päätelmiä taloudellisista ja poliittisista sekä turvallisuutta ja kauppaa koskevista kysymyksistä ja muista kysymyksistä, joihin liittyy yhteisiä etuja;
  3. pitää tervetulleena edellä mainitun strategisen kumppanuuden yhteisen toimintasuunnitelman tarkistamista ja toivoo, että siinä asetetaan selkeät painopisteet ja määräajat sovituille toiminnolle, ja toistaa toivomuksensa päästä osallistumaan tarkistamisprosessiin; on valmis neuvottelemaan komission kanssa osallistumisen muotojen määrittelemiseksi;
  4. toteaa, että EU ja Intia aikovat hyväksyä huippukokouksessa tarkistetun strategisen kumppanuuden yhteisen toimintasuunnitelman; korostaa, että on tärkeää antaa ehdotetuille yhteisille toimille todellista poliittista sisältöä ja myöntää riittävät resurssit, jotta suunnitelman ensisijaiset tavoitteet voidaan toteuttaa täysimääräisesti;
  5. pitää tervetulleena kesäkuussa 2008 perustettua Intian ja Euroopan parlamentin parlamentaarista ystävyysryhmää, joka toimii Intian parlamentissa Euroopan parlamentin suhteista Intian tasavaltaan vastaavan valtuuskunnan vastapuolena; toivoo, että tämä myönteinen kehitys käynnistää näiden kahden parlamentin välillä sisällökkään ja rakenteellisen vuoropuhelun maailmanlaajuisesti ja yleisesti kiinnostavista asioista säännöllisten kahdenvälisen vierailujen ja pyöreän pöydän keskustelujen avulla;
  6. korostaa sitoutuneensa lujasti tekemään kattavan, laaja-alaisen ja kunnianhimoisen vapaakauppasopimuksen EU:n ja Intian välille; toteaa, että neuvottelijat ovat päässeet laajaan yhteisymmärryksen tavaroiden kaupasta mutta lisäkeskusteluja tarvitaan sovun löytämiseksi palveluiden, kilpailun, teollis- ja tekijänoikeuksien, julkisten hankintojen, kestävä kehityksen, terveys- ja kasvinsuojelutoimien ja kaupan teknisten esteiden alalla; kehottaa kumpaakin osapuolta pyrkimään saattamaan neuvottelut onnistuneesti päätökseen vuoden 2008 loppuun mennessä; toteaa, että kahdenvälinen kauppa ja investoinnit ovat lisääntyneet huomasti viimeisten kymmenen vuoden aikana, ja korostaa, että tällaisesta sopimuksesta voi syntyä valtavasti lisää kasvua;

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

7. kehottaa tekemään kattavan vapaakauppasopimuksen, jolla parannetaan tavaroiden ja palveluiden markkinoille pääsyä ja joka kattaa kaupan käytännössä kokonaan ja sisältää sääntelyn avoimuutta koskevia määräyksiä vastavuoroisen kaupan ja investointien kannalta keskeisillä aloilla, mukaan lukien normit ja vaatimustenmukaisuuden arviointi, terveys- ja kasvinsuojelutoimet, teollis- ja tekijänoikeudet, täytäntöönpanon valvonta, kaupan helpottaminen ja tullit, julkiset hankinnat, kauppa ja kilpailu sekä kauppa ja kehitys ja ihmisoikeuslausekkeet, koska ne ovat vapaakauppasopimuksen tärkeitä osatekijöitä;
8. tukee vapaakauppa-alueuuvotteluja Intian kanssa ja kunnioittaa samalla täysin osapuolten erilaisia taloudellisia kantoja, Intian erityistä sosiaalis-taloudellista tilannetta ja erityisesti köyhien viljelijöiden ja kotitarviljelijöiden tilannetta; katsoo, että kestävä kehitys koskevan kunnianhimoisen luvun on muodostettava mahdollisen sopimuksen olennainen osa, ja korostaa, että siihen olisi sovellettava tavanomaisia riitojenratkaisumenettelyjä;
9. toteaa, että EU on Intialle tärkeä suorien ulkomaisten investointien lähde, sillä sen osuus on noin 19,5 prosenttia Intian kaikista suorista ulkomaisista investoinneista ja Intian kumulatiiviset suorat investoinnit yhteisyrityksiin ja kokonaan intialaisomistuksessa oleviin tytäryrityksiin EU:ssa olivat 4 315,87 miljoonaa euroa (huhtikuusta 1996 kauteen 2006/2007), joten EU on Intian merentakaisen investointien suurin kohde; toteaa, että EU:n ja Intian väliset investointivirrat ovat kasvaneet ja kasvavat entisestään, kun vapaakauppasopimus saadaan onnistuneesti päätökseen;
10. muistuttaa, että EU ja Intia ovat tärkeitä kauppakumppaneita ja WTO:n perustajajäseniä; pahoittelee Dohan kehitysohjelmaan liittyvien monenvälisten kauppaneuvottelujen äskettäistä kariutumista sekä Yhdysvaltojen ja Intian välistä kiistaa maataloustulleista; toteaa, että WTO:n neuvottelujen epäonnistumisen kustannuksia olisivat uusista WTO-uudistuksista mahdollisesti koituvan hyvinvoinnin lisääntymisen menettäminen, vakava uhka, että kansainvälisen kauppajärjestelmän ja WTO:n uskottavuus heikkenee, sekä kaupan protektionismin mahdollinen lisääntyminen ja vaara, että WTO:n jäsenet siirtyvät monenkeskisyydestä kahdenvälisiin ja alueellisiin sopimuksiin; kehottaa EU:ta ja Intiaa uudistamaan pyrkimyksiään sellaisen kattavan kauppasopimuksen tekemiseksi, joka hyödyttäisi EU:n ja Intian lisäksi kansainvälistä yhteisöä laajemminkin;
11. kehottaa komissiota ottamaan Intian kanssa meneillään olevissa vapaakauppaneuvotteluissa aiheellisella tavalla huomioon ihmisoikeusasiat ja erityisesti Kansainvälisen työjärjestön (ILO) työstandardit, jotka liittyvät lapsityövoimaan ja velan avulla sidottuun työvoimaan (yleissopimukset 138 ja 182), kaupan tekniesten esteiden poistamisen, suoriin ulkomaisiin investointeihin tärkeillä aloilla kohdistuvat rajoitukset sekä teollis- ja tekijänoikeudet;
12. panee merkille Intian ja ASEAN-järjestön välisen vapaakauppasopimuksen, josta ilmoitettiin 28. elokuuta 2008; toivoo, että sopimus tuottaa lisää talouskasvua, lujittaa alueellisia poliittisia suhteita ja tukee Kaakkois-Aasian turvallisuutta;
13. kehottaa EU:ta ja Intiaa saamaan aikaan hyvää edistystä meri- ja lentoliikenteen alan sopimuksissa, koska ne voivat vauhdittaa edelleen kahdenvälisiä kauppaa ja investointeja; toteaa, että huippukokous tarjoaa myös mahdollisuuden allekirjoittaa uusi siviili-ilmailualan yhteistyöohjelmaa koskeva rahoitussopimus;
14. pitää tervetulleena New Delhiin avattua Euroopan kauppa- ja teknologiakeskusta (EBTC), joka auttaa kehittämään eurooppalaisten ja intialaisten yritysten sekä tieteen ja teknologian alan toimijoiden välisiä yhteyksiä Intian markkinoiden tarpeiden täyttämiseksi;
15. kehottaa neuvostoa ottamaan pikaisia edistysaskeleita viisumin saantia helpottavan järjestelyn suhteen;
16. pitää tervetulleena Intian villieläimiin kohdistuvien rikosten valvontaviraston perustamista, vaikka onkin edelleen syvästi huolissaan villitiikerin tilanteesta, ja kehottaa Intiaa suojelemaan tiikereitä elinympäristön menettämiseltä ja kansainvälisten rikollisverkostojen harjoittamalta kaupankäynniltä; kehottaa EU:ta avustamaan erityisesti tätä suojelutoimea teknisen asiantuntija-avun ja taloudellisen tuen muodossa sekä CITES-sopimuksen (luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston uhanalaisten lajien kansainvälistä kauppaa koskeva yleissopimus) lujittamisen kautta;

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

17. kehottaa molempia osapuolia tekemään tiivistä yhteistyötä vastatakseen planeettaamme kohdistuviin suuriin ekologisiin haasteisiin; kehottaa tässä yhteydessä EU:ta ja Intiaa kehittämään mahdollisimman pitkälti yhteiset lähestymistavat ilmastonmuutoksen uhkaan ja kasvihuonekaasujen vähentämiseen; korostaa, että kummankin osapuolen on tarpeen sitoutua vuoden 2012 jälkeiseen kasvihuonekaasujen vähentämistä koskevaan sopimukseen, mutta ottaa samalla huomioon erityiskysymykset, jotka koskevat Intiaa, koska se on kehitysmaa;
18. panee merkille energian hinnan maailmanlaajuisen jyrkän nousun ja siitä aiheutuvat vaikutukset kotitalouksille, yrityksille ja teollisuudelle; korostaa, että energiatoimitusten monimuotoisuuden on syytä olla keskeinen poliittinen tavoite ja että energiavarmuuteen kohdistuvat uhat ovat riski poliittiselle vakaudelle Euroopassa ja Etelä-Aasiassa;
19. panee merkille, että ydinalan viejämaiden ryhmä on hyväksynyt USA:n ja Intian ydinalan siviilyyhteistyötä koskevan sopimuksen (ja Intian yksipuolisen sitoumuksen noudattaa ydinaseiden leviämisen estämistä koskevia sitoumuksiaan ja säilyttää vapaaehtoinen ydinaseiden testauskielto); kehottaa Intian hallitusta muuttamaan ydinkokeiden väliaikaisen keskeyttämispäätöksensä oikeudellisesti sitovaksi sitoumuksiksi;
20. tunnustaa, että Intialla on keskeinen rooli konfliktien ehkäisyssä ja rauhan turvaamisessa naapurialueillaan ja kauempana; on huolissaan Pakistanin nykyisestä räjähdysherkästä poliittisesta tilanteesta sekä Afganistanin ja Sri Lankan yhä epävakaaammasta tilanteesta, ja toivoo, että Intia voi alueen johtavana maana toimia vakauden ja rauhan edistäjänä; toivoo, että Intia ja EU tekevät erityisesti Euroopan unionin Burman/Myanmarin erityislähettilään välityksellä yhteistyötä saadakseen Burman sotilasjuntan vapauttamaan poliittiset vangit ja kunnioittamaan ihmisoikeuksia;
21. pahoittelee mellakoiden syntymistä Jammussa ja Kašmirissa elokuussa 2008 ja suosittelee, että viranomaiset toteuttavat kaikki kohtuulliset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että Jammussa ja Kašmirissa voidaan järjestää vaalit vakaissa olosuhteissa; korostaa, että Kašmirin avaaminen vapaalle kaupankäynnille ja ihmisten vapaalle liikkuvuudelle on olennaisen tärkeää tukahduttamisen ja väkivallan kierteen lopettamiseksi; toivoo, että armeijan läsnäoloa voidaan lähiaikoina vähentää, koska se johtaisi todennäköisesti kansalaisyhteiskunnan, kaupan ja matkailun normaaliin toimintaan;
22. on syvästi huolissaan Koillis-Intian tulvien aiheuttamasta katastrofista erityisesti Biharin osavaltiossa mutta myös naapurimaissa Nepalissa ja Bangladeshissa; pahoittelee uhrien suurta määrää ja sitä, että yli miljoona on joutunut kodittomaksi; pitää tervetulleena EU:n myöntämää katastrofitukea; kehottaa Euroopan unionia ja Intiaa tehostamaan yhteistyötään sellaisten toimenpiteiden alalla, joilla lievitetään ilmastonmuutoksen vaikutuksia, ja kehottaa niitä tehostamaan yhteistyötään uusiutuvien energiamuotojen alalla;
23. pitää tervetulleena Intian hallituksen ja kansalaisyhteiskunnan ponnisteluja pelastus- ja evakuoitiprosessissa, elintarvikeavun koordinoinnissa ja jakamisessa sekä pakolaisleirien hallinnoinnissa; korostaa, että majoituksen sekä vesi- ja jätevesihuollon on nyt oltava ensisijaisia painopisteitä kansanterveydellisen tilanteen vakauttamiseksi; kehottaa lisäämään Intian kanssa tehtävää kansainvälistä yhteistyötä, jolla tuetaan ilmastonmuutokseen mukautumista varten toteutettavia kiireellisiä toimia, koska luonnolliset ja ihmisten aiheuttamat katastrofit, kuten tulvat, ovat lisääntymässä, mikä edellyttää ehkäisevien ja korjaavien toimenpiteiden tehostamista;
24. tunnustaa, että Intia tarjoaa mallin kulttuurisen ja uskonnollisen moniarvoisuuden hallitsemiselle huolimatta aika ajoin paikallisesti esiintyvistä uskontojen välisistä ongelmista, hindujen ja kristittyjen väliset kiistat mukaan lukien; tuo kuitenkin julki syvän huolestumisensa kristittyjen vähemmistöjen nykytilanteesta ja pitää useisiin Intian osavaltioihin levinneiden kääntymisen kieltävien lakien mahdollista vaikutusta uskonnonvapauteen valitettavana;
25. ilmaisee vakavan huolensa viime aikoina Orissassa ja varsinkin Kandhamalin alueella pääasiassa kastittomiin kristittyihin kohdistuneista hyökkäyksistä; korostaa tarvetta turvata uhreille välitön apu ja tuki, mukaan lukien korvaukset kirkolle sen omaisuuden vahingoittamisesta ja henkilöille, joiden yksityisomaisuutta on samoin tuhottu; kehottaa viranomaisia antamaan niille, jotka on pakotettu pakenemaan kylistään, mahdollisuuden palata turvallisesti; korostaa tarvetta saada kaikki syytetyt, mukaan luettuna korkeat poliisiviranomaiset, nopeasti oikeusjärjestelmän tuomittaviksi; suree sitä, että väkivaltaisuuksien käynnistymisen jälkeen on surmattu ainakin 35 ihmistä, ja kehottaa valtiota ja kansallisia viranomaisia tekemään kaiken voitavansa suojellakseen kristittyjä vähemmistöä kattavasti;

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

26. ilmaisee syvän myötätuntonsa terroristien pommi-iskujen uhreille Intiassa sekä sen omalla alueella että Afganistanissa ja etenkin Kabulin lähetystössä; palauttaa mieliin erityisesti viimeisimmän 13. syyskuuta 2008 Intian pääkaupungissa tapahtuneen pommi-iskun ja yli 180 ihmisen kuoleman Mumbaissa vuonna 2006 ja yli 60 ihmisen kuoleman Jaipurissa toukokuussa 2008; tuomitsee nämä sekä kaikki muut terrori-iskut;
27. korostaa roolia, joka kansalaisyhteiskunnalla on oltava meneillään olevissa kahdenvälisissä neuvotte-luissa periaatekysymyksistä keskusteltaessa; vaatii tässä yhteydessä, että vuonna 2001 käynnistettyä Euroo-pan unionin ja Intian kansalaisyhteiskuntien pyöreän pöydän keskustelua on vahvistettava, ja toivoo erityi-sesti, että sille annetaan riittävät varat, jotta se voi tehokkaasti harjoittaa kansalaisyhteiskunnan kuulemis-tehtäväänsä Euroopan unionissa ja Intiassa; vaatii, että näiden keskustelujen tulokset otetaan paremmin huomioon Euroopan unionin päätöksentekoprosessissa;
28. pitää tervetulleena Intian yhteistyötä YK:n ihmisoikeusneuvoston kanssa ihmisoikeuksien alalla; ko-rostaa myös Intian kansallisen ihmisoikeuskomission roolia sen riippumattomassa ja huolellisessa työssä uskonnollisen syrjinnän ja muiden kysymysten alalla; pahoittelee, että Intia ei ole vielä ratifioinut kidutuksen ja muun julman, epäinhimillisen tai halventavan kohtelun tai rangaistuksen vastaista kansainvälistä yleis-sopimusta tai sen lisäpöytäkirjoja; suosittelee, että Intia ratifioi molemmat sopimukset viipymättä; kehottaa Intian hallitusta välittömästi lakkauttamaan kuolemanrangaistuksen keskeyttämällä teloitusten täytäntöön-pa-non; kannustaa Intian hallitusta allekirjoittamaan ja ratifioimaan kaikkinaisen naisten syrjinnän poistamista koskevan yleissopimuksen lisäpöytäkirjan; kehottaa Intiaa liittymään kansainväliseen rikostuomioistuimeen; kehottaa Intian viranomaisia uudistamaan asevoimien erityisvaltuuksia koskevaa lakia, jossa sotilaille ja poliiseille taataan rankaisemattomuus;
29. kehottaa laatimaan edistymiskertomuksen, jossa käsitellään Intian kanssa toteutettua ihmisoikeus-politiikkaa, ja muistuttaa, että Euroopan unionin ja Intian välistä ihmisoikeusvuoropuhelua pidetään esimer-killisenä; ihmettelee tässä yhteydessä sitä, ettei Intia ole niiden maiden listalla, jotka voivat saada demokratiaa ja ihmisoikeuksia koskevan eurooppalaisen välineen (EIDHR) ⁽¹⁾ rahoitusta kansalaisyhteiskunnan mikro-hankkeisiin;
30. kehottaa EU:ta ja Intiaa ilmoittamaan selvästi yhteisestä sitoumuksestaan puuttua terrorismin vitsa-ukseen, joka on yksi keskeisistä uhista kansainväliselle rauhalle ja turvallisuudelle; kehottaa tiivistämään yhteistyötä tiedustelutiedon jakamisen alalla ja kehottaa harkitsemaan vakavasti etuoikeutetun aseman an-tamista Intialle Europolissa;
31. korostaa, että Intian elintarvikevarmuus aiheuttaa edelleen huolta; kehottaa Intian hallitusta kaventa-maan kysynnän ja tarjonnan välistä kuilua kehittämällä viljojen kotimaista tuotantoa, varmistamalla julkiset ja yksityiset investoinnit, ottamalla käyttöön uusia teknologioita ja monipuolistamalla satokasveja;
32. pitää tervetulleena Intian edistymistä kohti köyhyyden poistamista (ensimmäinen vuosituhannen kehitystavoite); panee kuitenkin merkille, että koulutusta, terveyttä, sukupuolten tasa-arvoa ja naisten vai-kutusmahdollisuuksien lisäämistä koskevissa vuosituhattavoiteissa on edistytty vain hitaasti; toistaa huolensa siitä, että lapsikuolleisuus ja äitien terveydenhuolto (neljäs ja viides vuosituhannen kehitystavoite) ovat alueita, joilla on edistytty vähiten ja joilla tavoitteita ei todennäköisesti saavuteta vuoteen 2015 mennessä; kehottaa neuvostoa, komissiota ja Intian hallitusta asettamaan etusijalle toimet, jotka liittyvät sukupuolten tasa-arvoon, lapsikuolleisuuden vähentämiseen ja äitien terveydenhuoltoon;
33. kehottaa EU:ta ja Intiaa korostamaan ihmisten välistä vuorovaikutusta ja suurempaa kulttuurillista vuoropuhelua;
34. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvalti-oiden ja Intian tasavallan hallituksille ja parlamenteille.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1889/2006, annettu 20. joulukuuta 2006, demokratian ja ihmisoikeuksien maailmanlaajuisista edistämistä koskevasta rahoitusvälineestä (EUVL L 386, 29.12.2006, s. 1).

Torstai 25. syyskuuta 2008

Kansalaismedia Euroopassa

P6_TA(2008)0456

Euroopan parlamentin päätöslauselma 25. syyskuuta 2008 kansalaismediasta Euroopassa (2008/2011(INI))

(2010/C 8 E/14)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 150 ja 151 artiklan,
- ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen, Euroopan yhteisöjen perustamissopimusten ja niihin liittyvien tiettyjen asiakirjojen muuttamisesta tehdyn Amsterdamin sopimuksen ja 2. lokakuuta 1997 allekirjoitetun pöytäkirjan N:o 9 yleisradiotoiminnasta ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjan 11 artiklan,
- ottaa huomioon UNESCO:n yleissopimuksen kulttuuri-ilmaisujen moninaisuuden suojelemisesta ja edistämisestä, jossa tunnustetaan julkisen toimien oikeutus moniarvoisuuden tunnustamiseksi ja edistämiseksi,
- ottaa huomioon sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen yhteisestä sääntelyjärjestelmästä 7. maaliskuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) ⁽²⁾,
- ottaa huomioon sähköisten viestintäverkkojen ja niiden liitännäistoimintojen käyttöoikeuksista ja yhteenliittämisestä 7. maaliskuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/19/EY (käyttöoikeusdirektiivi) ⁽³⁾,
- ottaa huomioon sähköisiä viestintäverkkoja ja -palveluja koskevista valtuutuksista 7. maaliskuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/20/EY (valtuutusdirektiivi) ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon yleispalvelusta ja käyttäjien oikeuksista sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen alalla 7. maaliskuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/22/EY (yleispalveludirektiivi) ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon televisiotoimintaa koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta annetun neuvoston direktiivin 89/552/ETY muuttamisesta 11. joulukuuta 2007 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2007/65/EY ⁽⁶⁾,
- ottaa huomioon Euroopan yhteisön radiotaajuuspolitiikan sääntelyjärjestelmästä 7. maaliskuuta 2002 tehdyn Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 676/2002/EY (radiotaajuuspäätös) ⁽⁷⁾,
- ottaa huomioon komission esittämän valkoisen kirjan eurooppalaisesta viestintäpolitiikasta (KOM(2006)0035),
- ottaa huomioon 20. joulukuuta 2007 päivätyn komission tiedonannon medialukutaitoa digitaalisessa ympäristössä koskevasta eurooppalaisesta toimintamallista (KOM(2007)0833),

⁽¹⁾ EYVL C 340, 10.11.1997, s. 109.

⁽²⁾ EYVL L 108, 24.4.2002, s. 33.

⁽³⁾ EYVL L 108, 24.4.2002, s. 7.

⁽⁴⁾ EYVL L 108, 24.4.2002, s. 21.

⁽⁵⁾ EYVL L 108, 24.4.2002, s. 51.

⁽⁶⁾ EUVL L 332, 18.12.2007, s. 27.

⁽⁷⁾ EYVL L 108, 24.4.2002, s. 1.

Torstai 25. syyskuuta 2008

- ottaa huomioon 14. heinäkuuta 1995 antamansa päätöslauselman vihreästä kirjasta Euroopan unionin audiovisuaalisen politiikan toimintavaihtoehtoista Euroopan ohjelmatuotannon vahvistamiseksi ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon komission yksiköiden valmisteluasiakirjan median moniarvoisuudesta Euroopan unionin jäsenvaltioissa (SEC(2007)0032),
- ottaa huomioon EU:ssa ja varsinkin Italiassa tapahtuvasta sananvapauden ja tiedonvälityksen vapauden perusoikeuksien rikkomisesta (perusoikeuskirjan 11 artiklan 2 kohta) 22. huhtikuuta 2004 antamansa päätöslauselman ⁽²⁾,
- ottaa huomioon Euroopan parlamentin tilaaman tutkimuksen kansalaismedian tilasta Euroopan unionissa,
- ottaa huomioon Euroopan neuvoston ministerineuvoston suosituksen jäsenvaltioille (Community media/ Rec(2007)2) median moniarvoisuudesta ja mediasisällön monimuotoisuudesta,
- ottaa huomioon Euroopan neuvoston ministerineuvoston julistuksen (Decl-31.01.2007 E) median aseman suojelemisesta demokratiassa tiedotusvälineiden keskittymisen yhteydessä,
- ottaa huomioon lähetystoiminnan monimuotoisuudesta annetun yhteisen julkilausuman, jonka ovat laatineet YK:n mielipiteen- ja ilmaisunvapauden erityislähettiläs, ETYJ:n sananvapauden ja tiedotusvälineiden edustaja, OAS:n ilmaisunvapauden erityisraportoiija sekä Afrikan ihmisoikeus- ja kansalaisoikeuskomission (ACHPR) ilmaisunvapauden ja tiedonsaannin erityisraportoiija (hyväksytty 12. joulukuuta 2007),
- ottaa huomioon työjärjestyksen 45 artiklan,
- ottaa huomioon kulttuuri- ja koulutusvaliokunnan mietinnön (A6-0263/2008),
- A. katsoo, että kansalaismedia koostuu yleishyödyllisistä organisaatioista ja on vastuussa sille yhteisölle, jota se pyrkii palvelemaan,
- B. katsoo, että yleishyödyllinen tarkoittaa sitä, että kyseisen tiedotusvälineen päätarkoituksena on osallistua julkisen ja/tai yksityisen tahon toimintaan ilman kaupallista tai rahallista hyötyä,
- C. katsoo, että vastuu yhteisölle tarkoittaa sitä, että kansalaismedian on ilmoitettava yhteisölle toimistaan ja päätöksistään, perusteltava ne ja sitä on rangaistava mahdollisista virheistä,
- D. ottaa huomioon, että jäsenvaltioiden välillä on huomattavia eroja suhteessa kansalaismedian levinneisyyteen ja vaikutuksiin, jotka ovat merkittävimpiä niissä jäsenvaltioissa, jotka tunnistavat selkeästi kansalaismedian laillisen aseman ja ovat tietoisia sen lisäarvosta,
- E. katsoo, että yhteisön jäsenten pitäisi voida vapaasti osallistua kansalaismedian sisällön luomiseen ja että näin edistettäisiin aktiivista ja vapaaehtoista osallistumista mediatuotantoon tiedotusvälineiden passiivisen käytön sijasta,
- F. katsoo, että kansalaismedia ei kovinkaan usein edusta yhteiskunnan enemmistöä vaan palvelee sen sijaan monia pienehköjä erityiskohderyhmiä, joita ei yleensä oteta huomioon muissa tiedotusvälineissä ja jotka ovat monissa tapauksissa paikallisia tai alueellisia,
- G. ottaa huomioon, että kansalaismedialla on laaja mutta silti yhä vähän tunnustusta saava asema media-ympäristössä, erityisesti paikallisen sisällön lähteenä, ja se kannustaa innovointiin, luovuuteen ja sisällön monipuolisuuteen,

⁽¹⁾ EYVL C 249, 25.9.1995, s. 219.

⁽²⁾ EUVL C 104 E, 30.4.2004, s. 1026.

Torstai 25. syyskuuta 2008

- H. katsoo, että kansalaismedia on velvollinen esittämään selvästi määritellyn toimeksiannon, kuten yhteiskunnallisen edun tarjoamisen, minkä on myös heijastuttava sen tuottamaan sisältöön,
- I. katsoo, että yksi kansalaismedian pääheikkouksista Euroopan unionissa on, että monet kansalliset oikeusjärjestelmät eivät tunnusta sitä oikeudellisesti ja katsoo, että tähän mennessä yhdessäkään aihepiiriin liittyvässä yhteisön säädöksessä ei käsitellä kansalaismediaa,
- J. katsoo, että käytännesääntöjen käyttöönotto yhdessä oikeudellisen tunnustamisen kanssa voisi selkiyttää alan asemaa, menettelyjä ja roolia, mikä lisäisi varmuutta, takaisi riippumattomuuden ja ehkäisisi ennalta laiminlyöntejä;
- K. katsoo, että Internet on vienyt sektoria eteenpäin uuteen aikakauteen uusine mahdollisuuksineen ja haasteineen ja siirtymäkustannukset analogisesta digitaaliseen lähetykseen kuormittavat huomattavasti kansalaismediaa,
- L. ottaa huomioon, että vuosi 2008 on Euroopan kulttuurienvälisen vuoropuhelun teemavuosi, mikä tarkoittaa, että EU:n tiedotusvälineillä on erityisen tärkeä rooli mahdollisimman sopivien ilmaisu- ja tiedotuskeinojen tarjoamisessa yhteiskunnan pienille kulttuuriyhteisöille yleisesti sekä kulttuurienvälisen vuoropuhelun jatkamisessa vuonna 2008 ja sen jälkeen,
- M. katsoo, että kansalaismedia on tärkeä väline kansalaisten vaikutusmahdollisuuksien lisäämisessä ja heidän kannustamisessaan osallistumaan aktiivisesti kansalaisyhteiskuntaan; huomauttaa, että kansalaismedia rikastuttaa yhteiskunnallista keskustelua ja on kanava tuoda esiin näkemysten moniarvoisuutta, ja katsoo, että omistuksen keskittyminen on uhka kansalaisyhteisön eri ryhmien sisällä paikallista kiinnostusta herättävien kysymysten laajalle näkyvyydelle tiedotusvälineissä,
1. painottaa, että kansalaismedia on tehokas keino vahvistaa kulttuurin ja kielen monimuotoisuutta, sosiaalista osallistumista ja paikallista identiteettiä, mikä selittää sektorin monimuotoisuuden;
  2. huomauttaa, että kansalaismedian avulla vahvistetaan tiettyjen eturyhmien identiteettejä, kun samalla näiden yhteisöjen jäsenet voivat olla yhteydessä yhteiskunnan muihin ryhmiin, ja se on siksi tärkeässä asemassa suvaitsevaisuuden ja moniarvoisuuden edistämiseksi yhteiskunnassa ja vaikuttaa kulttuurien väliseen vuoropuheluun;
  3. korostaa lisäksi, että kansalaismedia edistää kulttuurienvälisiä vuoropuhelua tarjoamalla kansalaisille valistusta, torjumalla kielteisiä stereotyyppioita sekä korjaamalla massamedian syöttämiä mielikuvia syrjäytymisen uhan alla olevista yhteiskunnallisista ryhmistä kuten pakolaisista, siirtolaisista, romaneista ja muista etnisistä ja uskonnollisista vähemmistöistä; painottaa, että kansalaismedia on yksi nykyisistä välineistä maahanmuuttajien integroimiseen ja sen avulla myös yhteiskunnan vähäosaisista jäsenistä tulee aktiivisia osallistujia heille tärkeissä keskusteluissa;
  4. huomauttaa, että kansalaismedia voi olla keskeisessä asemassa koulutusohjelmissa, joihin otetaan mukaan ulkoisia järjestöjä, myös yliopistoja, sekä kouluttamattomia väestönosia, joille valmennusohjelmat voivat olla arvokas keino saada työkokemusta; huomauttaa, että kun ihmiset oppivat digitaalisia, verkko- ja toimitustaitoja osallistuessaan kansalaismediaan liittyvään toimintaan, se tuottaa hyödyllisiä ja siirrettäviä taitoja;
  5. huomauttaa, että kansalaismedia toimii paikallisen luovuuden katalysaattorina tarjoten taiteilijoille ja luoville yrittäjille julkisen ympäristön uusien ideoiden ja ajatusten kokeilemiseen;
  6. ottaa huomioon, että kansalaismedia vaikuttaa päämäärään parantaa kansalaisten medialukutaitoa heidän osallistuessaan suoraan sisällön luomiseen ja jakeluun, ja tukee kouluihin tukeutuvia yhteisökanavia kansalaismielipiteen kehittämiseksi nuorten keskuudessa, medialukutaidon lisäämiseksi sekä sellaisten taitojen kehittämiseksi, joita voidaan hyödyntää myöhemmin osallistuttaessa kansalaismedian toimintaan;

Torstai 25. syyskuuta 2008

7. painottaa, että kansalaismedia auttaa vahvistamaan median moniarvoisuutta tarjotessaan lisäulottuvuuksia kyseisessä yhteisössä keskeisiin kysymyksiin;
8. huomauttaa, että kansalaismedia voi olla ainoa paikallisuutisten ja -tietojen lähde ja ainoa paikallisyhteisöjen ääni, kun otetaan huomioon, että tietyillä alueilla, kuten syrjäisillä alueilla, julkinen ja kaupallinen media on lakkautettu tai sitä ei ole, ja kun otetaan huomioon kaupallisen median taipumus supistaa paikallista sisältöä;
9. on tyytyväinen siihen, että kansalaismedia voi saada kansalaiset tietoisemmiksi olemassa olevista julkisista palveluista ja edistää kansalaisten osallistumista julkiseen keskusteluun;
10. katsoo, että kansalaismedia voi olla tehokas väline, jolla kansalaisia voidaan tuoda lähemmäksi unionia keskittymällä kohdennettuihin yleisöryhmiin, ja suosittelee, että jäsenvaltiot tekisivät entistä aktiivisemmin yhteistyötä kansalaismedian kanssa päästäkseen läheisempään vuoropuheluun kansalaisten kanssa;
11. huomauttaa, että kansalaismedian korkea laatu on olennaisen tärkeää, jotta ala voi hyödyntää kaikki mahdollisuutensa, ja korostaa, että ilman asianmukaista rahoitusta hyvä laatu ei ole mahdollinen; huomauttaa, että kansalaismedian taloudelliset varat vaihtelevat paljon mutta ovat yleensä melko niukat, ja myöntää, että lisärahoitus ja digitaaliset mukautukset voisivat antaa kansalaismedialle mahdollisuuden laajentaa innovaatioprofiiliaan ja tarjota uusia ja elintärkeitä palveluja, jotka tuovat lisäarvoa nykyisiin analogisiin palveluihin;
12. huomauttaa, että sektorilta puuttuu tarvitsemansa tuki, jotta se voisi tehdä erityisponnisteluja edustuksensa parantamiseksi ja ollakseen yhteydessä EU:hun ja kansallisiin päättäjiin;
13. korostaa että kansalaismedian on oltava poliittisesti riippumatonta;
14. pyytää komissiota ja jäsenvaltioita ottamaan huomioon tässä päätöslauselmassa esitetyt näkökohdat ja määrittelemään kansalaismedian siten, että
  - a) se on voittoa tavoittelematonta ja riippumatonta, paitsi kansallisiin myös paikallisiin vallankäyttäjiin nähden, ja osallistuu pääasiassa yleishyödylliseen ja kansalaisyhteiskunnan toimintaan ja palvelee tarkoin määritellyjä tavoitteita, joilla on aina yhteiskunnallinen tarkoitus ja jotka edistävät kulttuurienvälisiä vuoropuhelua;
  - b) se on vastuussa sille yhteisölle, jota se pyrkii palvelemaan, mikä tarkoittaa sitä, että sen on ilmoitettava yhteisölle toimistaan ja päätöksistään, perusteltava ne ja sitä on rangaistava mahdollisista virheistä, jotta varmistetaan toiminnan ohjautuminen yhteisön etujen mukaisesti ja jotta estetään ylhäältä alas suuntautuvien verkostojen syntyminen;
  - c) yhteisön jäsenet voivat vapaasti osallistua sen sisällön luomiseen ja he voivat osallistua kaikkeen toimintaan ja hallinnointiin, joskin toimituksellisesta sisällöstä vastuussa olevilla henkilöillä pitää olla ammatillinen asema;
15. kannustaa jäsenvaltioita tunnustamaan oikeudellisesti kansalaismedian erillisenä ryhmänä kaupallisten ja julkisten tiedotusvälineiden rinnalla siellä, missä tämä tunnustus yhä puuttuu, vahingoittamatta kuitenkaan perinteisiä tiedotusvälineitä;
16. pyytää komissiota ottamaan kansalaismedian huomioon vaihtoehtoisena, alhaalta ylös suuntautuvana ratkaisuna tiedotusvälineiden moniarvoisuuden lisäämiseksi suunniteltaessa tiedotusvälineiden moniarvoisuuden indikaattoreita;
17. pyytää jäsenvaltioilta aktiivisempaa tukea kansalaismedialle tiedotusvälineiden moniarvoisuuden varmistamiseksi, mutta huomauttaa, ettei tuki saa vahingoittaa julkisia tiedotusvälineitä;
18. korostaa asemaa, joka voi olla paikallisilla, alueellisilla ja kansallisilla viranomaisilla kansalaismedian tukemisessa ja edistämässä sopivalla infrastruktuurilla sekä tuella parhaiden käytäntöjen vaihtoa edistävälle ohjelmille, kuten "Alueet talouden muutosten edistäjinä" -ohjelmalle (aiemmin Interreg-ohjelma);

Torstai 25. syyskuuta 2008

19. kehottaa jäsenvaltioita antamaan käyttöön sekä analogisia että digitaalisia televisio- ja radiolähetystaajuuksia ja ottamaan samalla huomioon, ettei kansalaismedian tarjoamia palveluita pidä arvioida vaihtoehtokustannusten tai taajuuksien jakamiskustannusten perusteella vaan niiden edustaman yhteiskunnallisen arvon perusteella;
20. myöntää, että toisaalta vain pienellä osalla sektoria on tietoa ja kokemusta, jotta ne voisivat anoa EUTukea ja hyötyä siitä, kun taas toisaalta rahoitusvirikailijat eivät ole tietoisia kansalaismedian potentiaalista;
21. myöntää, että alalla voitaisiin käyttää enemmän yhteisön rahoitusjärjestelyitä, siltä osin kuin niillä voidaan edistää kansalaismedian tavoitteiden saavuttamista panemalla täytäntöön monia erityisohjelmia, kuten Euroopan aluekehitysrahastosta tai Euroopan sosiaalirahastosta rahoitettavia ohjelmia sekä toimittajien koulutus- ja valmennusmahdollisuuksia muun muassa elinikäisen oppimisen ohjelmien avulla; korostaa kuitenkin, että rahoitusta on saatava pääosin kansallisista, paikallisista ja muista lähteistä;
22. kehottaa kansalaismediaa perustamaan eurooppalaisen Internet-palvelun, jonka välityksellä voidaan levittää sektorille hyödyllistä ja tärkeää tietoa, jotta helpotettaisiin verkottumista ja parhaiden käytänteiden vaihtoa;
23. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.

Vapauteen, turvallisuuteen ja oikeuteen perustuva alue

P6_TA(2008)0458

Euroopan parlamentin päätöslauselma 25. syyskuuta 2008 vuotuisesta keskustelusta vuonna 2007 saavutetusta edistymisestä vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen toteuttamisessa (Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 2 ja 39 artikla)

(2010/C 8 E/15)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 2, 6 ja 39 artiklan ja Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 13, 17–22, 61–69, 255 ja 286 artiklan, jotka ovat pääasiallinen oikeusperusta EU:n ja yhteisön kehittämiseksi vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueeksi,
  - ottaa huomioon suulliset kysymykset B6-0006/2008 ja B6-0007/2008,
  - ottaa huomioon työjärjestyksen 108 artiklan 5 kohdan,
- A. ottaa huomioon, että jäsenvaltioilla on ensisijainen vastuu kansalaistensa vapauden, turvallisuuden ja oikeuden varmistamisesta; katsoo kuitenkin, että Maastrichtin sopimuksen ja varsinkin Amsterdamin sopimuksen voimaantulon myötä unioni on velvollinen edistämään näiden samojen tavoitteiden saavuttamista, kun otetaan huomioon unionin kansalaisten odotukset, jotka liittyvät perusoikeuksien suojeeluun, oikeusvaltioperiaatteen soveltamiseen unionissa ja jäsenvaltioiden lojaaliin ja toimivaan yhteistyöhön,
- B. katsoo, että Lissabonin sopimuksen ratifiointi on tärkeä ja kiireellinen edellytys sen varmistamiseksi, että unioni on vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alue, koska sopimuksella lisätään merkittävästi EU:n toimien legitimiyyttä ja tehokkuutta,

Torstai 25. syyskuuta 2008

- C. ottaa huomioon, että niin kansallisten parlamenttien kanssa 26. marraskuuta 2007 järjestetyn valmistelukokouksen kuin 31. tammikuuta 2008 pidetyn viimeisimmän täysistuntokeskustelunkin puheenvuoroissa korostettiin sitä, miten tärkeää on valmistella perusteellisesti siirtyminen uuteen oikeudelliseen kehukseen, joka luodaan ratifioimalla 13. joulukuuta 2007 allekirjoitettu Lissabonin sopimus, jolla muutetaan Euroopan unionista tehtyä sopimusta ja tehdään sopimus Euroopan unionin toiminnasta (SEUT-sopimus),
- D. ottaa huomioon, että aitoa vapauden, turvallisuuden ja oikeuden aluetta ei kuitenkaan ole vielä läheskään toteutettu, vaan siinä on vielä suuria vaikeuksia ja esteitä, kuten 2. heinäkuuta 2008 päivätystä komission tiedonannossa "Kertomus Haagin ohjelman täytäntöönpanosta vuonna 2007" (KOM(2008)0373) todetaan;
- E. pitää mainittuun kertomukseen yhtyen valitettavana, että useiden merkittävien toimien hyväksymisestä huolimatta Haagin Eurooppa-neuvoston vuonna 2004 laatiman ohjelman toteutus on selvästi jäljessä aikataulustaan, ja erityisen valitettavana, että
- jäsenvaltioiden keskinäisessä luottamuksessa ja ennen kaikkea solidaarisuudessa on edelleen vakavia puutteita varsinkin laillista ja laitonta maahanmuuttoa sekä poliisiyhteistyötä ja rikosasioissa tehtävää oikeudellista yhteistyötä koskevissa kysymyksissä,
  - nämä ongelmat haittaavat myös joidenkin hyväksytyjen toimenpiteiden saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä, koska "tulokset olivat selvästi riittämättömiä seuraavilla aloilla: viisumipolitiikka, lainvalvonta- ja oikeusviranomaisten välinen tietojenvaihto, järjestäytyneen rikollisuuden ehkäiseminen ja torjunta, kriisinhallinta Euroopan unionissa, yhteistyö poliisi- ja tulliasioissa sekä oikeudellinen yhteistyö rikosasioissa",
- F. panee merkille, että jäsenvaltiot ovat itsekin maininneet nämä ongelmat vapauden, turvallisuuden ja oikeuden aluetta koskevaan ohjelmaan 2010–2014 liittyvissä valmistelutöissään todeten, että sisäasioita koskeva yhteisön nykyinen säännöstö, joka on laadittu vaiheittain, on vääjäämättä jäsenvaltioiden, minkä vuoksi sitä on vaikea selittää unionin kansalaisille; katsoo, että toisinaan jopa asiantuntijoiden on vaikea ymmärtää sitä ja että jotkut kyseisistä välineistä ovat päällekkäisiä ja joidenkin toimien oikeusperusta voi nojautua eri säädöksiin; katsoo lisäksi, että yhteisön direktiivien moitteettoman täytäntöönpanon seuranta 27 eri jäsenvaltiossa on yhä vaikeampaa ja vie yhä enemmän aikaa,
- G. on kuitenkin neuvoston tavoin vakuuttunut siitä, että unionilla ei ole muuta vaihtoehtoa kuin vaatia toteuttamaan vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alue, joka liittyy jäsenvaltioiden valtiosääntöjen ytimiin, sekä siitä, että jäsenvaltioiden on yhtä tärkeää pitää yllä vuoropuhelua niin toistensa kuin unionin toimielinten kanssa,
- H. katsoo, että nykyisessä siirtymävaiheessa kohti Lissabonin sopimuksen ratifiointien loppuunsaattamista on välttämätöntä hyväksyä ennen vuoden 2009 loppua tiettyjä yleisiä toimenpiteitä, joissa olisi vaikutteita Lissabonin sopimuksesta mutta jotka voitaisiin kuitenkin vielä hyväksyä voimassa olevien perussopimusten nojalla noudattaen täysimääräisesti valtiosopimusoikeutta koskevan Wienin yleissopimuksen 18 artiklaa ja jotka voisivat lieventää edellä mainituista ongelmista aiheutuvia kielteisiä vaikutuksia; katsoo, että tällaisia toimenpiteitä olisivat:
- toimielinten menettelyjen, rakenteiden ja päätösten sekä Strasbourgissa 12. joulukuuta 2007 julistetussa Euroopan unionin perusoikeuskirjassa ⁽¹⁾ vahvistettujen periaatteiden ja tavoitteiden huomioon ottaminen,
  - päätöksenteon avoimuuden lisääminen sekä unionissa että jäsenvaltioiden tasolla erityisesti vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueeseen liittyvissä asioissa Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen hiljattain antaman lainsäädännön avoimuuteen liittyvän tuomion mukaisesti (Turco-tapaus ⁽²⁾),
  - kansallisten parlamenttien tehokas osallistuminen vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen luomiseen ja toteuttamiseen, muiden jäsenvaltioiden ja Euroopan unionin virastojen toimesta tapahtuva kyseisten politiikkojen arviointi mukaan luettuna,

⁽¹⁾ EUVL C 303, 14.12.2007, s. 1.

⁽²⁾ Yhdistetyt asiat C-39/05 P ja C-52/05 P, Ruotsin kuningaskunta ja Maurizio Turco v. Euroopan unionin neuvosto, tuomio 1.7.2008.

Torstai 25. syyskuuta 2008

- yhteisön oikeuden ensisijaisuuden kunnioittaminen EU:n oikeuteen nähden (Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 47 artikla) kansainvälisiä sopimuksia tehtäessä, erityisesti silloin, kun on kyse kolmansien maiden kansalaisia koskevista seuraamuksista tai kun unionin kansalaiset ovat vaarassa joutua syrjityiksi (viisumivapaus); parlamentin olisi osallistuttava säännönmukaisesti sellaisten kansainvälisten sopimusten tekemiseen, joita unioni tekee poliisiyhteistyöhön ja rikosasioissa tehtävään oikeudelliseen yhteistyöhön liittyen,
  - jäsenvaltioiden lojaalin yhteistyön ja keskinäisen solidaarisuuden lisääminen unionin politiikkojen ja toimien täytäntöönpanossa vahvistamalla ja demokratisoimalla keskinäisiä arviointimekanismeja, jotka jo sisältyvät Schengen-yhteistyöhön ja terrorismin torjuntaan,
  - tehostetun yhteistyön sisällyttäminen ensimmäiseen pilariin, jos tarvittavaa yksimielisyyttä on mahdollonta saavuttaa (vrt. keskustelu, jota on käyty komission 17. heinäkuuta 2006 tekemästä ehdotuksesta neuvoston asetukseksi asetuksen (EY) N:o 2201/2003 muuttamisesta tuomioistuimen toimivallan osalta sekä avioliittoasioissa sovellettavaa lakia koskevien sääntöjen antamisesta (KOM(2006)0399)),
  - unionin perustamien virastojen ajamien aloitteiden vielä hahmottumattoman ja häilyvän luonteen sekä kansallisten viranomaisten kanssa tehtävän yhteistyön kehittäminen,
  - sellaisen todellisen viestintäpolitiikan luominen, jonka ansiosta unionin kansalaiset voivat saada helpommin tietoa sekä unionin että jäsenvaltioiden tasolla kehitettävistä aloitteista ja olla selvillä siitä, mihin toimivaltaisiin unionin ja jäsenvaltioiden viranomaisiin he voivat ottaa yhteyttä kansalaisten perusoikeuksiin liittyvissä asioissa asian vaikuttamatta tuomioistuinmenettelyyn,
- I. katsoo, että on entistä tärkeämpää ja unionin kansalaisten edun mukaista kiinnittää siirtymäkaudella huomiota Lissabonin sopimuksen seuraaville aloille tuomiin parannuksiin:
- Euroopan unionin perusoikeuskirjassa vahvistettujen perusoikeuksien suojele,
  - yhteisöjen tuomioistuimen harjoittama tuomioistuinvalvonta, poliisi- ja oikeudellisen valvonnan alan lainsäädännön tuomioistuinvalvonta mukaan luettuna,
  - demokraattinen valvonta sen myötä, että Euroopan parlamentin yhteispäätösvaltuudet laajenevat ja kansalliset parlamentit otetaan mukaan unionin lainsäädäntöprosessiin ja sen vaikutusten arviointiin myös vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen politiikkojen osalta,
- J. toteaa, että nykyisten perussopimusten puitteissa unionin kansalaisten mahdollisuudet turvautua vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueeseen kuuluviin toimenpiteisiin ovat edelleen rajallisempia kuin EU:n muilla toiminta-alueilla, että yhteisöjen tuomioistuimen toimivalta on rajallinen varsinkin poliisiyhteistyön ja rikosasioissa tehtävän oikeudellisen yhteistyön alalla ja että lisäksi jotkut jäsenvaltiot rajoittavat edelleen yhteisön tuomioistuinten ja kansallisten tuomioistuinten vuoropuhelua näissä asioissa; kehottaa neuvostoa lykkäämään perusoikeuksia mahdollisesti heikentävien toimenpiteiden hyväksymistä, kunnes Lissabonin sopimuksen ratifiointiprosessi on saatettu päätökseen;
1. kehottaa Eurooppa-neuvostoa, neuvostoa ja komissiota
- a) aloittamaan jo nyt vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen seuraavan, kautta 2010–2014 koskevan monivuotisen ohjelman painopistealueiden määrittelyn pitäytyen kunnianhimoisessa ja yhdenmukaisessa lähestymistavassa, jossa mennään ministeriötason ajattelutapaa pidemmälle, ja tukeutuen Euroopan unionin perusoikeuskirjassa vahvistettuihin tavoitteisiin ja periaatteisiin,
  - b) liittymään mukaan Euroopan parlamentin kansallisten parlamenttien kanssa käymään vuoropuheluun kautta 2010–2014 koskevista painopistealueista ottaen huomioon Tampereen ja Haagin ohjelmien täytäntöönpanossa esiintyneet ongelmat, neuvoston työskentelyn sekä Eurooppa-neuvoston alustavat strategiset suuntaviivat maahanmuuttoa, turvapaikkapolitiikkaa ja kotoutumista koskevista asioista; tässä tarkoituksessa vuoropuhelun ensimmäinen vaihe olisi päätettävä Euroopan parlamentin vuotuisessa keskustelussa vuonna 2008 saavutetusta edistymisestä vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen toteuttamisessa, minkä jälkeen komission olisi annettava asiasta tiedonanto, edellyttäen, että vastavalitun Euroopan parlamentin ja Eurooppa-neuvoston tehtävänä on vahvistaa aikanaan lopullinen ohjelma,

Torstai 25. syyskuuta 2008

- c) sopimaan parlamentin kanssa sellaisista teksteistä tai ehdotuksista, jotka voitaisiin tai olisi hyväksyttävä ensisijaisesti jo ennen Lissabonin sopimuksen voimaantuloa ja joka tapauksessa ennen kuluvan vaalikauden päättymistä,
- d) viemään eteenpäin neuvotteluja poliisiyhteistyötä ja oikeudellista yhteistyötä koskevista ehdotuksista (joista päätetään yhteispäätösmenettelyssä) ja pyrkimään poliittiseen yhteisymmärrykseen parlamentin kanssa sekä varmistamaan yhteisymmärryksen löytyttyä, että
- joko virallista hyväksymistä lykätään Lissabonin sopimuksen voimaantuloon saakka, tai
  - neuvosto hyväksyy kyseiset päätökset tai puitepäätökset voimassa olevan Euroopan unionista tehdyn sopimuksen puitteissa, mutta suostuu samalla hyväksymään ne uudelleen Euroopan unionista tehdyn sopimuksen, sellaisena kuin se on muutettuna Lissabonin sopimuksella, puitteissa, mikä mahdollistaisi sen, että yhteisöjen tuomioistuin harjoittaa täysimääräistä oikeudellista valvontaa; jos poliittiseen yhteisymmärrykseen on päästy jo aiemmin, parlamentti voisi suostua siihen, ettei sisältöä koskevia neuvotteluja avattaisi uudelleen, kuten menetellään jo virallista kodifiointia koskevien ehdotusten hyväksymisessä ⁽¹⁾;
2. ehdottaa seuraavia ensisijaisia painopisteitä yhteispäätöstä tai puoltavaa lausuntoa edellyttävälle aloille siirtymäkaudella:

Perusoikeudet ja kansalaisuus

- avoimempien kriteerien määrittelyminen unionin tasolla varsinkin silloin, kun unionin toimet saattaisivat heikentää jäsenvaltioiden perustuslakien mukaisia takeita (Euroopan unionin perusoikeuskirjan 52 artikla ja ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn eurooppalaisen yleissopimuksen (Euroopan ihmisoikeussopimus) 8 artikla), sekä sellaisten EU:n toimien tarkistaminen, joiden osalta yhteisöjen tuomioistuin on esittänyt moitteita (ks. ns. mustien listojen osalta asia T-228/02, Organisation des Modjahedines du Peuple d'Iran v. neuvosto; asia T-47/03, Sison v. neuvosto; asia T-253/04, KONGRA-GEL ym. v. neuvosto ja asia T-229/02, PKK v. neuvosto),
- unionin lainsäädännöstä ja kansallisista täytäntöönpanotoimista perusoikeuksille aiheutuvien vaikutusten järjestelmällinen huomioon ottaminen varsinkin terrorismin torjuntaa koskevista asioista ottaen huomioon jäsenvaltioiden komissiolle kyseisessä asiassa hiljattain toimittamat vastaukset,
- alustavan vuoropuhelun käynnistäminen neuvotteluvaltuuksista EU:n liittymiseksi Euroopan ihmisoikeusyleissopimukseen (Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 6 artiklan 2 kohta),
- Euroopan unionin perusoikeusviraston toimintaohjelman tarkistaminen ottaen huomioon toimielinten ja varsinkin parlamentin esittämät painopistealueet poliisiyhteistyön ja oikeudellisen yhteistyön alalla sekä EU:n periaatteiden noudattaminen (Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 7 artikla) (ks. Euroopan unionin perusoikeusviraston perustamisesta 15 päivänä helmikuuta 2007 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 168/2007 ⁽²⁾ antamisen yhteydessä hyväksytty toimielinten välinen julistus),
- unionin kansalaisten liikkumista, mahdollisuutta oikeussuojakeinojen käyttöön muussa kuin alkuperämaassa, diplomaatti- ja konsuliviranomaisten antamaa suojelua kolmansissa maissa haittaavan suoran ja välillisen syrjinnän rajoittamista koskevan lainsäädäntöehdotuksen esittäminen (SEUT-sopimuksen 20 artikla),
- EU:n toimielinten käsittelemien tietojen ja asiakirjojen avoimuutta ja luottamuksellisuutta koskevan ehdotuksen esittäminen,
- sellaisen tietosuojaa koskevan ehdotuksen esittäminen (nykyisten eri pilareiden mukaan eriytettyjen toimenpiteiden konsolidointi), jossa reagoidaan huoleen EU:n tietosuojastandardien nopeasta rapautumisesta ja erityisesti riittämättömään suojaan transatlanttisessa tietojenvaihdossa, ja neuvoston kehottaminen mukauttamaan puitepäätöstä kolmannen pilarin tietosuojasta parlamentin suositusten mukaisesti,

⁽¹⁾ Nopeutetusta menetelmästä säädöstekstien viralliseksi kodifioimiseksi 20 päivänä joulukuuta 1994 tehdyn toimielinten välisen sopimuksen (EYVL C 102, 4.4.1996, s. 2) 4 kohta.

⁽²⁾ EUVL L 53, 22.2.2007, s. 1.

Torstai 25. syyskuuta 2008

- niiden toimielinten, erityisesti neuvoston, sisäisten rakenteiden vahvistaminen, jotka ovat vastuussa perusoikeuksien turvaamisesta unionissa (perusoikeuksia ja kansalaisuusasioita käsittelevän neuvoston tilapäisen työryhmän muuttaminen pysyväksi työryhmäksi puheenjohtajavaltio Slovenian ehdotuksen mukaisesti),
- jäsenvaltioiden vuoropuhelun ja oikeusjärjestelmien molemminpuolisen tuntemuksen sekä kansallisten parlamenttien ja Euroopan parlamentin vuoropuheluprosessin tehostaminen hallinnollisen yhteistyön avulla (Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 66 artikla) erityisesti silloin, kun vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueeseen liittyvien EU:n strategioiden ja toimien täytäntöönpanossa ilmenee ongelmia,

Euroopan oikeudellinen alue

- yksilön oikeuksia rikosasioiden käsittelyssä koskevan lainsäädäntöehdotuksen tarkistaminen (SEUT-sopimuksen 69 a artikla),
- rikosten ja terrorismin uhrien oikeuksia koskevan ehdotuksen esittäminen (SEUT-sopimuksen 69 a artikla),
- vastaajan poissa ollessa tehtyjen päätösten sekä todisteiden hyväksyttävyyden vastavuoroisen tunnustamisen lujittaminen jäsenvaltioissa (SEUT-sopimuksen 69 a artikla),
- rikosrekisterien yhteenliittäminen,
- Europolin, Eurojustin ja Euroopan oikeudellisen verkoston perussääntöjen tarkistaminen uusien oikeusperustojen valossa,

Rajavalvonta

- tarvittavien toimien toteuttaminen toisen sukupolven Schengenin tietojärjestelmän (SIS II) täysimittaisen käyttöönoton ja Prümin sopimukseen⁽¹⁾ liittyvien päätösten täysimääräisen täytäntöönpanon varmistamiseksi,
- Frontexin vahvistaminen ja rajavalvontaa koskevien komission uusien ehdotusten vaikutusten arviointi,
- Frontexin kolmansien maiden kanssa tekemiä sopimuksia ja yhteisten operaatioiden arviointikertomuksia koskevan tiedotuksen parantaminen sekä sen varmistaminen, että rajatarkastuksissa kunnioitetaan ihmisoikeuksia; Frontexin toimivaltuuksien ulottaminen meripelastusoperaatioihin,
- rakenteellisen yhteistyön luominen Frontexin ja Yhdistyneiden Kansakuntien pakolaisasioiden päävaltuutetun (UNHCR) välille operaatioiden helpottamiseksi, ottaen huomioon ihmisoikeuksien kunnioittaminen,

Maahanmuutto- ja turvapaikka-asiat

- komission ja neuvoston nopeiden ja kunnianhimoisten toimien toteuttaminen unionin tulevaisuuden strategian laatimiseksi seuraavista:
  - laillinen maahanmuutto: tuleva laillista maahanmuuttoa koskeva paketti (ns. sinisen kortin yhden hakemuksen menettely, kausityöntekijät ja yrityksen sisällä siirtyviä työntekijöitä ja palkallisia harjoittelijoita koskeva ehdotus ja muut),
  - laitton maahanmuutto: ehdotukset, myös seuraamuksista ja EU:n uudelleensijoittamisjärjestelmä,

⁽¹⁾ Belgian kuningaskunnan, Saksan liittotasavallan, Espanjan kuningaskunnan, Ranskan tasavallan, Luxemburgin suurherttuakunnan, Alankomaiden kuningaskunnan ja Itävallan tasavallan välillä rajat ylittävän yhteistyön tehostamisesta erityisesti terrorismin, rajat ylittävän rikollisuuden ja laittoman muuttoliikkeen torjumiseksi 27 päivänä toukokuuta 2005 tehty sopimus.

Torstai 25. syyskuuta 2008

- turvapaikkapolitiikka: vaiheen II täytäntöönpano, myös pakolaisaseman myöntämistä tai poistamista koskevissa menettelyissä jäsenvaltioissa sovellettavista vähimmäisvaatimuksista 1 päivänä joulukuuta 2005 annetun neuvoston direktiivin 2005/85/EY ⁽¹⁾ ja kolmansien maiden kansalaisten ja kansalaisuudettomien henkilöiden määrittelyä pakolaisiksi tai muuta kansainvälistä suojelua tarvitseviksi henkilöiksi koskevista vähimmäisvaatimuksista sekä myönnetyn suojelun sisällöstä 29 päivänä huhtikuuta 2004 annetun neuvoston direktiivin 2004/83/EY ⁽²⁾ tarkistaminen sekä Euroopan turvapaikkatukitoimiston perustaminen,
  - sellaisen maahanmuutto- ja turvapaikkapolitiikan luominen, joka perustuu laillisten maahanmuuttokanavien avaamiseen sekä maahanmuuttajien ja turvapaikanhakijoiden perusoikeuksien suojelua koskevien yhteisten normien määrittelemiseen unionin laajuisesti,
  - YK:n yleiskokouksessa 18. joulukuuta 1990 hyväksytyyn kansainväliseen yleissopimukseen kaikkien siirtotyöläisten ja heidän perheenjäsentensä oikeuksien suojelusta sisältyvien määräysten sisällyttäminen yhteisön päätöksiin ja puitepäätöksiin,
3. pitää myönteisenä ehdotusta syrjimättömyyspaketin loppuunsaattamisesta ja kehottaa neuvostoa toimimaan Lissabonin sopimuksen hengessä ja sisällyttämään ehdotukseen parlamentin esittämät suositukset;
4. katsoo, että tästä lähtien kansalliset parlamentit ja kansalaisyhteiskunta olisi otettava jäsennellysti mukaan näiden lainsäädäntötoimien laadintaan ja näiden toimintalinjojen arviointiin jäsenvaltioissa; kehottaa komissiota ja neuvostoa tämä tavoite mielessä pitäen tarkastelemaan uudelleen yhdessä parlamentin kanssa sellaisia verkostoja, virastoja ja välineitä, joiden avulla voitaisiin arvioida vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen politiikkojen vaikutuksia ja edistää Euroopan kansalaisyhteiskunnan tiiviimpää osallistumista;
5. korostaa, että Lissabonin sopimuksessa tunnustetaan Euroopan parlamentin asema vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen alaan kuuluvien kansainvälisten sopimusten teossa; pyytää näin ollen, että
- sitä kuullaan hyvissä ajoin kaikista kolmansien maiden kanssa tehtävistä sopimuksista, joita ei ole tehty 31. joulukuuta 2008 mennessä,
  - se pidetään säännöllisesti ajan tasalla meneillään olevista neuvotteluista,
  - järjestetään pikaisesti keskustelu vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen ulkoisesta ulottuvuudesta, koska unioni on luomassa tosiasiallista poliisiyhteistyötä ja oikeudellista yhteistyötä kolmansien maiden, erityisesti Yhdysvaltain, kanssa erinäisistä asioista tehtävillä kahdenvälisillä sopimuksilla kiertäen näin viralliset demokraattiset päätöksentekoprosessit ja parlamentaarisen valvonnan;
- *
- *   *
6. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille ja kehottamaan kansallisia parlamenteja toimittamaan kommenttinsa ja ehdotuksensa 15. päivään marraskuuta 2008 mennessä hyvissä ajoin ennen vuotuista keskustelua vuonna 2008 saavutetusta edistymisestä vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen toteuttamisessa.

⁽¹⁾ EUVL L 326, 13.12.2005, s. 13.

⁽²⁾ EUVL L 304, 30.9.2004, s. 2.

Torstai 25. syyskuuta 2008

Tiedotusvälineiden keskittyminen ja moniarvoisuus Euroopan unionissa

P6_TA(2008)0459

Euroopan parlamentin päätöslauselma 25. syyskuuta 2008 tiedotusvälineiden keskittymisestä ja moniarvoisuudesta Euroopan unionissa (2007/2253(INI))

(2010/C 8 E/16)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjan 11 artiklan,
- ottaa huomioon Amsterdamin sopimukseen liitetyn pöytäkirjan jäsenvaltioiden julkisen palvelun yleisradiotoiminnasta ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon komission työasiakirjan tiedotusvälineiden moniarvoisuudesta Euroopan unionin jäsenvaltioissa (SEC(2007)0032),
- ottaa huomioon Euroopan parlamentin ja neuvoston 11. joulukuuta 2007 antaman direktiivin 2007/65/EY televisiotoimintaa koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta annetun neuvoston direktiivin 89/552/ETY muuttamisesta ⁽²⁾,
- ottaa huomioon 20. marraskuuta 2002 antamansa päätöslauselman tiedotusvälineiden keskittymisestä ⁽³⁾,
- ottaa huomioon vuonna 2005 tehdyn kulttuuri-ilmaisujen moninaisuuden suojelua ja edistämistä koskevan Unescon yleissopimuksen,
- ottaa huomioon 22. huhtikuuta 2004 antamansa päätöslauselman EU:ssa ja varsinkin Italiassa tapahtuvasta sananvapauden ja tiedonvälityksen vapauden perusoikeuksien rikkomisesta (Euroopan unionin perusoikeuskirjan 11 artiklan 2 kohta) ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon komission vuonna 2001 antaman tiedonannon valtioneuvostojen soveltamisesta julkiseen yleisradiotoimintaan ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon neuvoston 25. tammikuuta 1999 antaman päätöslauselman julkisesta yleisradiotoiminnasta ⁽⁶⁾,
- ottaa huomioon Euroopan neuvoston ministerikomitean jäsenvaltioille 31. tammikuuta 2007 antaman suosituksen (Rec(2007)3) julkisen palvelun yleisradiotoiminnan tehtävästä tietoyhteiskunnassa,
- ottaa huomioon Euroopan neuvoston parlamentaarisen yleiskokouksen 27. kesäkuuta 2000 antaman suosituksen (Rec 1466(2000)) viestimiin liittyvästä ohjauksesta,
- ottaa huomioon Euroopan neuvoston ministerikomitean 31. tammikuuta 2007 antaman suosituksen (Rec(2007)2) median moniarvoisuudesta ja mediasisällön monimuotoisuudesta,
- ottaa huomioon 13. marraskuuta 2007 antamansa päätöslauselman vuorovaikutteisten digitaalitelevisiopalvelujen yhteentoimivuudesta ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ EYVL C 340, 10.11.1997, s. 109.

⁽²⁾ EUVL L 332, 18.12.2007, s. 27.

⁽³⁾ EUVL C 25 E, 29.1.2004, s. 205.

⁽⁴⁾ EUVL C 104 E, 30.4.2004, s. 1026.

⁽⁵⁾ EYVL C 320, 15.11.2001, s. 5.

⁽⁶⁾ EYVL C 30, 5.2.1999, s. 1.

⁽⁷⁾ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2007)0497.

Torstai 25. syyskuuta 2008

- ottaa huomioon työjärjestyksen 45 artiklan,

- ottaa huomioon kulttuuri- ja koulutusvaliokunnan mietinnön ja talous- ja raha-asioiden valiokunnan, teollisuus-, tutkimus- ja energiavalioikunnan ja kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan lausunnot (A6-0303/2008),

- A. ottaa huomioon, että Euroopan unioni on vahvistanut sitoumuksensa tiedotusvälineiden moniarvoisuuden puolustamiseen ja edistämiseen olennaisena osana Euroopan unionin perusoikeuskirjan 11 artiklassa vahvistettua tiedonsaantia ja sananvapautta koskevaa oikeutta ja demokratian, yhteiskunnallisen moniarvoisuuden ja kulttuurisen monimuotoisuuden säilyttämisen keskeisinä kulmakivinä,

- B. ottaa huomioon, että Euroopan parlamentti on ilmaissut toistuvasti toiveensa, että komissio vahvistaisi sekä viestintäalalla että kaikkialla tietoyhteiskunnassa vakaan oikeuskehityksen, jolla varmistetaan yhtäläinen moniarvoisuuden suojelun taso jäsenvaltioissa ja mahdollistetaan se, että toimijat voivat hyödyntää yhteismarkkinoiden luomia mahdollisuuksia,

- C. katsoo, että tiedotusvälineiden moniarvoisuuden käsitettä ei voida – kuten komissio korosti edellä mainitussa työasiakirjassaan – rajoittaa ongelmaan, joka koskee yritysten omistuksen keskittymistä, vaan se kattaa myös julkiseen yleisradiotoimintaan, poliittiseen valtaan, taloudelliseen kilpailuun, kulttuuriseen moninaisuuteen, uusien tekniikoiden kehittämiseen, avoimuuteen ja toimittajien työolosuhteisiin liittyvät kysymykset Euroopan unionissa,

- D. katsoo, että yleisradiopalveluilla on oltava käytössään tarvittavat resurssit ja välineet, joilla niille varmistetaan todellinen riippumattomuus poliittisesta painostuksesta ja markkinavoimista,

- E. ottaa huomioon, että tällä hetkellä julkinen yleisradiotoiminta joutuu kilpailemaan epäoikeudenmukaisesti ja sisältöjensä laadun kustannuksella markkinaosuuksista kaupallisten kanavien kanssa, joiden perimmäisenä tavoitteena ei ole laatu, vaan kysynnän tyydyttäminen yleisön enemmistön toiveiden mukaisesti,

- F. ottaa huomioon, että kulttuurin moninaisuutta koskevassa Unescon yleissopimuksessa pidetään erityisen tärkeänä muun muassa tiedotusvälineiden monimuotoisuutta edistävien olosuhteiden luomista,

- G. ottaa huomioon, että kulttuurin moninaisuutta koskevassa Unescon yleissopimuksessa tunnustetaan sopimuspuolten oikeus toteuttaa toimenpiteitä tiedotusvälineiden monimuotoisuuden edistämiseksi myös julkisen palvelun yleisradiotoiminnan avulla,

- H. ottaa huomioon, että julkisen audiovisuaalisen viestinnän tärkeä rooli moniarvoisuuden varmistamisessa tunnustetaan kulttuurin moninaisuutta koskevassa Unescon yleissopimuksessa ja Amsterdamin sopimukseen liitettyssä pöytäkirjassa, jonka mukaan jäsenvaltioiden julkinen yleisradiotoiminta liittyy suoraan jokaisen yhteiskunnan demokraattisiin, yhteiskunnallisiin ja kulttuurisiin tarpeisiin samoin kuin tarpeeseen turvata viestinnän moniarvoisuus ja jonka mukaan jäsenvaltiot vastaavat julkisen yleisradiotoiminnan tehtävien määrittelemisestä ja sen rahoittamisesta,

- I. ottaa huomioon, että edellä mainitussa vuonna 2001 annetussa komission tiedonannossa tunnustetaan täysin julkisen yleisradiotoiminnan keskeinen rooli moniarvoisuuden sekä kulttuurisen ja kielellisen monimuotoisuuden edistämässä ja painotetaan, että kyseisiä valtiontukia arvioidessaan komissio soveltaa kriteerijä, joihin kuuluvat muun muassa kulttuurisen monimuotoisuuden edistämisen merkitys ja jokaisen yhteiskunnan demokraattisten, yhteiskunnallisten ja kulttuuristen tarpeiden täyttäminen,

Torstai 25. syyskuuta 2008

- J. ottaa huomioon, että edellä mainitussa 25. tammikuuta 1999 annetussa neuvoston päätöslauselmassa vahvistetaan julkisen yleisradiotoiminnan olennainen rooli moniarvoisuuden kannalta ja edellytetään, että jäsenvaltiot määrittelevät sille laaja-alaisia tehtäviä, jotka vastaavat sen roolia uusista audiovisuaalialan palveluista ja tietopalveluista sekä uusista tekniikoista koituvien hyötyjen saattamisessa yleisön saataville,
- K. katsoo, että Amsterdamin sopimukseen liitetty pöytäkirja hyväksyttiin jäsenvaltioiden toimivallan varmistamiseksi julkisen yleisradiotoiminnan järjestämisessä kansallisella tasolla siten, että se täyttää jokaisen yhteiskunnan demokraattiset ja kulttuuriset tarpeet, jotta voidaan parhaalla mahdollisella tavalla edistää tiedotusvälineiden moniarvoisuuden säilyttämistä koskevan tavoitteen toteutumista,
- L. katsoo, että edellä mainitussa ministerikomitean suosituksessa (Rec(2007)3) korostetaan julkisen yleisradiotoiminnan erityistä roolia puolueettomien ja riippumattomien tietojen ja kannanottojen sekä innovatiivisen ja vaihtelevan sisällön lähteenä, joka noudattaa korkeita eettisiä ja laadullisia standardeja, sekä julkisen keskustelun foorumina ja keinona yksilöiden laajemman demokraattisen osallistumisen edistämiseksi, ja näin ollen vaaditaan, että tehtävien määrittelemistä koskeva toimivalta säilyy jäsenvaltioilla, jotta tiedotusvälineet voivat täyttää tehtävänsä uudessa mediaympäristössä,
- M. katsoo, että tiedotusvälineiden moniarvoisuus voidaan taata ainoastaan varmistamalla julkisten televisioyhtiöiden tuottaman sisällön todellinen poliittinen tasapaino,
- N. katsoo, että kokemus on osoittanut, että rajoittamaton omistuksen keskittyminen vaarantaa moniarvoisuuden ja kulttuurisen monimuotoisuuden ja että puhtaasti vapaaseen markkinakilpailuun perustuva järjestelmä ei yksinään pysty takaamaan tiedotusvälineiden moniarvoisuutta,
- O. katsoo, että yksityisen ja julkisen sektorin televisio toimintaa ja audiovisuaalisia viestintäpalveluja koskevat kahden pilarin järjestelyt Euroopassa ovat osoittautuneet arvokkaiksi tiedotusvälineiden moniarvoisuuden vahvistamisessa ja että niitä tulisi kehittää edelleen,
- P. katsoo, että omistuksen keskittyminen aiheuttaa mediatyöntekijöiden lisääntyvää riippuvuutta suurten mediayritysten omistajista,
- Q. katsoo, että uudet teknologiat ja erityisesti siirtyminen digitaaliseen teknologiaan audiovisuaalisen sisällön tuotannon ja levittämisen osalta sekä uusien viestintä- ja tietopalveluiden markkinoille tulo ovat huomattavasti vaikuttaneet saatavilla olevien tuotteiden määrään ja levityskeinoihin; katsoo kuitenkin, että tiedotusvälineiden ja palvelujen määrällinen lisääntyminen ei automaattisesti takaa sisällön monimuotoisuutta; katsoo, että uudet päivitettyt keinot tiedotusvälineiden moniarvoisuuden ja kulttuurisen monimuotoisuuden varmistamiseksi ja täsmällisten ja puolueettomien tietojen antamiseksi yleisölle ovat siksi tarpeen,
- R. katsoo, että tämänhetkiset televiestinnän sääntelypuitteet, jotka heijastavat infrastruktuurin ja sisällön sääntelyn välistä suoraa yhteyttä ja keskinäistä riippuvuutta, antavat jäsenvaltioille saatavuutta koskevien sääntöjen ja jakeluvälitesääntöjen kaltaisia sopivia teknisiä välineitä tiedotusvälineiden ja sisällön monimuotoisuuden suojelemiseksi,
- S. katsoo kuitenkin, että tekniikan edistys ei automaattisesti takaa tietojen moniarvoisuuden ja sisällön monimuotoisuuden kunnioittamista, vaan se on saatava aikaan kansallisten ja Euroopan viranomaisten harjoittamalla aktiivisella, yhtenäisellä ja valppaalla politiikalla,
- T. katsoo, että vaikka Internet on merkittävästi lisännyt erilaisten tietolähteiden, näkökulmien ja mielipiteiden saatavuutta, se ei ole vielä korvannut perinteisiä tiedotusvälineitä julkisen mielipiteen ratkaisevana muodostajana,
- U. ottaa huomioon, että teknologiset muutokset merkitsevät sitä, että sanomalehtien julkaisijat jakavat sisältöä yhä enenevässä määrin Internetissä ja ovat siksi laajalti riippuvaisia (on line -) mainostuloista,

Torstai 25. syyskuuta 2008

- V. ottaa huomioon, että tiedotusvälineet muodostavat edelleen tärkeän vaikutusvälineen poliittisten näkemysten vaihdossa, ja katsoo tämän vuoksi, että tiedotusvälineiden kykyyn hoitaa tehtävänsä toimia demokratian vartijana kohdistuu huomattava uhka, koska tällä sektorilla yksityisiä yrityksiä kiinnostaa pääasiassa taloudellinen voitto; katsoo, että tähän liittyy tietojen moniarvoisuuden, sisällön laadun ja näkökantojen monimuotoisuuden vähenemisen vaara ja että siksi tiedotusvälineiden moninaisuutta ei saisi jättää pelkästään markkinamekanismien varaan,
- W. katsoo, että isot mediayritykset ovat saavuttaneet huomattavan ja usein hallitsevan markkina-aseman joissakin jäsenvaltioissa; katsoo, että sellaisten lehdistöryhmien olemassaolo, jotka ovat julkisia hankintoja koskevia sopimuksia myöntävien yritysten omistuksessa, muodostaa uhan tiedotusvälineiden itsenäisyydelle,
- X. katsoo, että monikansallisten mediayritysten myötävaikutus on joissakin jäsenvaltioissa ratkaisevan tärkeää mediamaiseman elvyttämiseksi, mutta että tiettyjä parannuksia tarvitaan myös työolosuhteiden ja palkkojen osalta,
- Y. katsoo, että työolosuhteita ja mediatyöntekijöiden työn laatua on parannettava, ja ottaa huomioon, että sosiaaliturvan puuttuessa yhä suurempi määrä journalisteista työskentelee epävarmoissa olosuhteissa,
- Z. katsoo, että EU:n kilpailulainsäädäntöä voidaan soveltaa vain rajoitetusti tiedotusvälineiden keskittymistä koskeviin kysymyksiin, koska vertikaalisten ja horisontaalisten tiedotusvälineiden omistusta keskittävien toimien taloudellinen laajuus uusimmissa jäsenvaltioissa ei ole saavuttanut sellaista tasoa, joka mahdollistaisi EU:n kilpailulainsäädännön soveltamisen,
- AA. katsoo, että tiedotusvälineiden omistusta liikaa rajoittavien sääntöjen käyttöönotto saattaa vähentää eurooppalaisten yritysten kilpailukykyä maailman markkinoilla ja lisätä muiden kuin eurooppalaisten mediakonsernien vaikutusta,
- AB. katsoo, että tiedotusvälineiden kuluttajien on pystyttävä valitsemaan laajasta tarjonnasta,
- AC. katsoo, että mediatuottajat pyrkivät luomaan mahdollisimman laadukasta sisältöä, mutta olosuhteet tämän tavoitteen saavuttamiseksi eivät ole kauttaaltaan tyydyttävät kaikissa jäsenvaltioissa,
- AD. katsoo, että uusien tiedotusvälineiden leviäminen (laajakaistainen verkkoyhteys, satelliittikanavat, maanpäälliset digitaalitelevisiolähetykset jne.) ja tiedotusvälineiden omistuksen eri muodot eivät itsessään riitä takaamaan moniarvoisuutta tiedotusvälineiden tuottaman sisällön osalta,
- AE. katsoo, että sisältöä koskevia laadullisia sääntöjä ja alaikäisten suojelua koskevaa periaatetta tulisi soveltaa sekä julkisella että kaupallisella tasolla,
- AF. katsoo, että mediayritykset ovat korvaamattomia tiedotusvälineiden moniarvoisuuden ja demokratian säilyttämisen kannalta ja että niiden tulisi siksi käsitellä liike-elämän etiikkaan ja sosiaaliseen vastuuseen liittyviä käytäntöjä aktiivisemmin,
- AG. katsoo, että kaupalliset tiedotusvälineet hyödyntävät yhä kasvavassa määrin käyttäjien tuottamaa sisältöä, erityisesti audiovisuaalista sisältöä, nimellistä korvausta vastaan tai korvauksetta, mikä aiheuttaa eettisiä ja yksityisyyden suojaa koskevia ongelmia ja lisää epäasianmukaisella tavalla kilpailupaineita toimittajien ja muiden mediatyöntekijöiden keskuudessa,
- AH. katsoo, että verkkopäiväkirjat ovat uusi ja tärkeä ilmaisunvapauden edistämiskeino, ja ottaa huomioon että niitä käyttävät sekä mediatyöntekijät että yksityishenkilöt,

Torstai 25. syyskuuta 2008

- AI. katsoo, että julkisille yleisradioyhtiöille täytyy myöntää vakaa rahoitus, että niiden on käytettävä oikeudenmukaisesti ja puolueettomasti ja että niille on annettava keinot yleisön mielenkiinnon lisäämiseksi sekä sosiaalisten arvojen edistämiseksi,
- AJ. ottaa huomioon, että jäsenvaltioilla on erilaisia käsityksiä julkisista tiedotusvälineistä ja niiden rahoituksesta,
- AK. ottaa huomioon, että julkisilla tiedotusvälineillä on huomattava markkinaosuus ainoastaan audiovisuaalisilla ja ei-lineaarisilla markkina-alueilla,
- AL. katsoo, että audiovisuaalialan eurooppalaisen toimintamallin kestävä perustan on muodostuttava vahvojen, itsenäisten ja moniarvoisten julkisten palvelujen sekä dynaamisen kaupallisen alan välisestä tasapainosta; katsoo, että tämän toimintamallin jatkuvuus on keskeistä luomisen elinvoimaisuudelle ja laadulle, tiedotusvälineiden moniarvoisuudelle sekä kulttuurisen moninaisuuden kunnioittamiselle ja edistämiseksi,
- AM. katsoo, että jäsenvaltioiden julkiset tiedotusvälineet kärsivät joskus sekä riittämättömästä rahoituksesta että poliittisesta painostuksesta,
- AN. katsoo, että kunkin jäsenvaltion julkisille yleisradioyhtiöille määräämät tehtävät edellyttävät pitkäkestoisesta rahoituksesta ja taattua itsenäisyyttä, mikä on kaukana kaikkien jäsenvaltioiden tämänhetkisestä tilanteesta,
- AO. katsoo, että julkisilla tiedotusvälineillä on johtava asema tietyissä jäsenvaltioissa sekä sisällön laadun että niiden keräämän yleisön osalta,
- AP. katsoo, että korkealaatuisen ja moninaisen sisällön saatavuus maailmanlaajuisen yleisön kannalta muuttuu yhä ratkaisevammaksi teknologisten muutosten ja lisääntyneen keskittymisen yhteydessä sekä yhä kilpailuhenkisemmässä ja globalisoituneemmassa ympäristössä; katsoo, että julkiset audiovisuaalipalvelut ovat keskeisiä demokraattisen mielipiteenmuodostuksen ja moniarvoisuuden takaamisen kannalta sekä siinä suhteessa, että ne mahdollistavat ihmisille tutustumisen kulttuuriseen moninaisuuteen; katsoo myös, että näiden palvelujen on voitava hyödyntää uusia lähetysjärjestelmiä täyttääkseen niille asetetut tehtävät ja tavoittaakseen kaikki yhteiskunnan ryhmät käytössä olevista keinoista riippumatta,
- AQ. katsoo, että julkiset tiedotusvälineet tarvitsevat riittävän julkisen rahoituksen voidakseen kilpailla kaupallisten tiedotusvälineiden kanssa siltä osin kuin kyse on korkeatasoisesta kulttuuri- ja uutistarjonnasta,
- AR. katsoo, että uusia mediatekniikoita on kehittynyt viimeisen vuosikymmenen aikana ja että mainostulojen suuntautuminen Internetissä toimiville jakelijoille aiheuttaa haittaa perinteisille tiedotusvälineille,
- AS. katsoo, että julkiset yleisradioyhtiöt ja kaupalliset televisioyhtiöt tulevat yhdessä uusien tekijöiden kanssa olemaan edelleen toisiaan täydentävässä asemassa uudella audiovisuaalialalla, jolle on ominaista jakelutekniikoiden monimuotoisuus,
- AT. katsoo, että Euroopan unionilla ei ole varsinaista toimivaltaa tiedotusvälineiden keskittymisen sääntelemiseksi, mutta sen toimivalta politiikan eri aloilla mahdollistaa, että se voi omaksua aktiivisen roolin tiedotusvälineiden moniarvoisuuden suojelemisessa ja edistämisessä; katsoo, että kilpailu- ja valtiontukilainsäädäntö, audiovisuaali- ja televiestintäalaa koskevat säännökset sekä ulkosuhteet (kauppa) ovat aloja, joilla Euroopan unionin tulisi aktiivisesti pyrkiä harjoittamaan tiedotusvälineiden moniarvoisuutta vahvistavaa ja edistävää politiikkaa,
- AU. ottaa huomioon sananvapautta koskevien konfliktien kasvavan määrän,
- AV. katsoo, että mediakoulutus on tietoyhteiskunnassa keskeinen keino, jonka avulla voidaan saada kansalaiset myötävaikuttamaan demokratiaan tietoisella ja aktiivisella tavalla,

Torstai 25. syyskuuta 2008

- AW. katsoo, että tietojen lisääntynyt tarjonta (erityisesti Internetin ansiosta) tekee niiden tulkinnan ja arvioinnin yhä tärkeämmäksi,
- AX. katsoo, että Euroopan unionin kansalaisten medialukutaidon edistämiseksi tarvitaan huomattavasti enemmän tukea,
- AY. ottaa huomioon, että eurooppalaiset tiedotusvälineet toimivat nyt globalisoituneilla markkinoilla, mikä tarkoittaa, että niiden omistusta koskevat laajat rajoitukset huonontavat huomattavasti niiden kykyä kilpailla kolmansien maiden yritysten kanssa, joita vastaavat rajoitukset eivät koske; katsoo, että tämän vuoksi on tarpeen luoda yhtäältä tasapaino oikeudenmukaisten kilpailusääntöjen yhtenäisen täytäntöönpanon ja moniarvoisten turvamekanismien tarjoamisen välille sekä toisaalta varmistaa, että yrityksille sallitaan tarvittava joustavuus, jotta ne pystyvät kilpailemaan kansainvälisillä mediamarkkinoilla,
- AZ. katsoo, että elämme yhteiskunnassa, jossa meitä "pommitetaan" jatkuvasti tiedoilla, reaaliaikaisilla viesteillä ja suodattamattomilla sanomilla, ja että tietojen valikointi edellyttää erityisiä kykyjä,
- BA. katsoo, että tiedotusvälineiden moniarvoisuuden vahvistamiseen ja edistämiseen tähtävien toimenpiteiden on oltava perustavanlaatuisia Euroopan unionin ulkosuhteiden kannalta (niin kaupan alalla kuin muuallakin) erityisesti Euroopan naapuruuspolitiikan, laajentumisstrategian ja kahdenvälisen kumppanuussopimusten yhteydessä;
1. vaatii komissiota ja jäsenvaltioita säilyttämään tiedotusvälineiden moniarvoisuuden ja varmistamaan, että kaikki EU:n kansalaiset voivat seurata vapaita ja moniarvoisia tiedotusvälineitä kaikissa jäsenvaltioissa, ja vaatii komissiota ja jäsenvaltioita suosittelemaan tarvittaessa parannuksia;
  2. on vakuuttunut siitä, että moniarvoinen mediajärjestelmä on demokraattisen eurooppalaisen yhteiskuntamallin säilymisen perusedellytys;
  3. toteaa, että Euroopan mediamaisemassa tapahtuu jatkuvaa lähentymistä sekä eri viestimien että eri markkinoiden välillä;
  4. korostaa, että omistajuuden keskittyminen mediajärjestelmässä luo edulliset olosuhteet mainosmarkkinoiden monopolisoitumiselle, estää uusien toimijoiden pääsyn markkinoille ja johtaa lisäksi mediasisällön yhtenäistymiseen;
  5. panee merkille, että mediajärjestelmän kehitystä ohjaa yhä enemmän voitontavoittelu ja että tästä syystä yhteiskunnallisia, poliittisia ja taloudellisia prosesseja tai toimittajien käytäntöjen mukaisia arvoja ei taata asianmukaisesti; katsoo tämän vuoksi, että kilpailu- ja medialainsäädäntö on nivottava toisiinsa, jotta taataan pääsy, kilpailu ja laatu ja vältetään eturistiriidat tiedotusvälineiden omistajakeskittymien ja poliittisen vallan välillä, sillä ne haittaavat vapaata kilpailua, yhtäläisiä mahdollisuuksia ja moniarvoisuutta;
  6. muistuttaa jäsenvaltioita siitä, että kansallisten sääntelyviranomaisten päätöksissä on pyrittävä tasapainoon viranomaisten velvollisuuksien ja ilmaisunvapauden välillä ja että ilmaisunvapauden turvaaminen on pohjimmiltaan tuomioistuinten vastuulla;
  7. kehottaa komissiota sitoutumaan siihen, että se edistää vakaata oikeuskehystä, jolla varmistetaan moniarvoisuuden suojelun korkea taso kaikissa jäsenvaltioissa;
  8. vaatii näin ollen julkisten ja yksityisten lähetystoiminnan harjoittajien välisen tasapainon takaamista – niissä jäsenvaltioissa, joissa julkisia lähetystoiminnan harjoittajia tällä hetkellä on – sekä kilpailu- ja medialainsäädännön kytkemistä toisiinsa tiedotusvälineiden moniarvoisuuden vahvistamiseksi;

Torstai 25. syyskuuta 2008

9. katsoo, että viranomaisten tärkeimpiä tavoitteita tulisi olla sellaisten olosuhteiden luominen, joilla varmistetaan tiedotusvälineiden laadun korkea taso (myös julkisten tiedotusvälineiden), niiden monipuolisuuden varmistaminen ja toimittajien ehdottoman riippumattomuuden takaaminen;
10. vaatii toteuttamaan toimenpiteitä eurooppalaisten mediakonsernien kilpailukyvyyn parantamiseksi, millä edistetään merkittävästi talouskasvua, myös lisäämällä kansalaisten tietoisuutta ja tuntemusta taloudellisista ja rahoituskysymyksistä;
11. korostaa kolmansien maiden mediasijoittajien kasvavaa vaikutusvaltaa EU:ssa ja erityisesti uusissa jäsenvaltioissa;
12. vaatii, että kilpailulainsäädäntöä sovelletaan johdonmukaisesti EU:n ja jäsenvaltioiden tasolla kilpailun varmistamiseksi ja uusien kilpailijoiden markkinoille pääsyn mahdollistamiseksi;
13. katsoo, että EU:n kilpailulainsäädäntö on auttanut rajoittamaan tiedotusvälineiden keskittymistä; korostaa kuitenkin jäsenvaltioiden vastuulla olevan tiedotusvälineiden riippumattoman valvonnan merkitystä ja vaatii tämän vuoksi, että tiedotusvälineiden kansallisen sääntelyn olisi oltava tehokasta, selkeää, avointa ja korkeatasoista;
14. suhtautuu myönteisesti komission aikomukseen laatia konkreettisia indikaattoreita tiedotusvälineiden moniarvoisuuden mittaamiseksi;
15. vaatii, että mediajärjestelmän arviointiin kehitetään tiedotusvälineiden moniarvoisuuden lisäksi muitakin indikaattoreita, jotka koskevat suhtautumista demokratiaan ja oikeusvaltioperiaatteeseen, ihmisoikeuksiin ja vähemmistöjen oikeuksiin sekä toimittajien ammatillisiin käytännesääntöihin;
16. katsoo, että tiedotusvälineiden keskittymistä koskevien sääntöjen olisi katettava omistajuuden ja mediasisällön tuottamisen lisäksi (sähköiset) kanavat ja mekanismit Internetiin pääsemiseksi ja sen sisällön levittämiseksi, kuten hakukoneet;
17. painottaa tarvetta turvata vammaisten tiedonsaanti;
18. myöntää, että itsesäätelyllä on tärkeä rooli tiedotusvälineiden moniarvoisuuden turvaamisessa; panee tyytyväisenä merkille olemassa olevat aloitteet tällä alalla;
19. kannustaa luomaan tiedotusvälineiden vapautta koskevan peruskirjan sananvapauden ja moniarvoisuuden turvaamiseksi;
20. kehottaa kunnioittamaan tiedotusvälineiden vapautta ja varmistamaan, että tiedotusvälineiden tiedotus on johdonmukaisesti eettisten sääntöjen mukaista;
21. painottaa luotettavia ja puolueettomia indikaattoreita hyödyntävien valvonta- ja täytäntöönpanojärjestelmien perustamisen tarvetta tiedotusvälineiden moniarvoisuuden takaamiseksi;
22. painottaa, että EU:n ja jäsenvaltioiden viranomaisten on taattava journalistinen ja toimituksellinen riippumattomuus tarvittavilla ja erityisillä oikeudellisilla ja sosiaalisilla vakuuksilla, ja toteaa, että on tärkeää luoda ja soveltaa yhdenmukaisesti jäsenvaltioissa ja kaikilla markkinoilla, joilla EU:ssa kotipaikkaansa pitävät mediayhtiöt toimivat, toimituksellista ohjeistusta, jotta omistajia tai osakkaita, tai ulkoisia tahoja, kuten esimerkiksi hallituksia, voidaan estää puuttumasta uutisten sisältöön;
23. kehottaa jäsenvaltioita turvaamaan asianmukaisilla keinoilla riittävän poliittisten ja yhteiskunnallisten näkökohtien välisen tasapainon, etenkin uutis- ja ajankohtaisohjelmien sisällön osalta;

Torstai 25. syyskuuta 2008

24. pitää myönteisenä uusien tiedotusvälineiden mukanaan tuomaa dynaamisuutta ja moniarvoisuutta mediamaisemassa ja rohkaisee käyttämään kaikkia uusia tekniikoita, kuten mobiili-tv:tä, vastuullisesti kaupallisten, julkisten ja yhteisöllisten tiedotusvälineiden järjestelmäperustana;
25. kannustaa käymään avointa keskustelua kaikista verkkopäiväkirjojen oikeudellista asemaa koskevista kysymyksistä;
26. tukee tekijänoikeuksien turvaamista verkkotiedotusvälineissä velvoittamalla kolmannet osapuolet ilmoittamaan lähteensä heidän käyttäessään julkaisuja;
27. suositaa medialukutaidon sisällyttämistä eurooppalaisiin perustaitoihin ja tukee eurooppalaisen peruskoulutusohjelman kehittämistä medialukutaidon osalta korostaen samalla sen olennaista merkitystä digitaalisen kuilun kaventamisessa;
28. toteaa, että mediakasvatuksen tavoitteena on, kuten edellä mainitussa Euroopan neuvoston suosituksessa (Rec 1466(2000)) vahvistetaan, tarjota kansalaisille keinot tulkita kriittisesti heille suunnattua alati kasvavaa tietomäärää ja keinot käyttää kyseistä tietoa; katsoo, että kyseisen oppimisprosessin avulla kansalaiset voivat käsitellä saamiaan viestejä ja valita sopivimmat välineet viestintäänsä varten ja että he näin ollen voivat harjoittaa tiedonsaannin ja ilmaisun vapauttaan täysipainoisesti;
29. kehottaa komissiota kiinnittämään eurooppalaisen lähestymistavan omaksumisessa tarvittavaa huomiota kriittiseen sisällön arvioimiseen ja siihen liittyvien parhaiden toimintatapojen vaihtoon;
30. pyytää komissiota ja jäsenvaltioita vahvistamaan yleispätevää kehystä, jonka puitteissa lähetyksilä myönnetään kaapeli- ja satelliittitelevisio ja analogisten ja digitaalisten lähetyksien markkinoilla avoimin ja tasa-arvoisin perustein, jotta luodaan moniarvoinen kilpailujärjestelmä ja estetään markkinoilla monopoli-asemassa tai hallitsevassa asemassa olevien yritysten väärinkäytökset;
31. muistuttaa komissiota, että sitä on useissa yhteyksissä pyydetty laatimaan direktiivi, jolla pyrittäisiin varmistamaan moniarvoisuus, rohkaisemaan säilyttämään kulttuurinen monimuotoisuus siten kuin se on määritelty Unescon yleissopimuksessa kulttuurin moninaisuudesta sekä turvaamaan kaikille mediayrityksille mahdollisuus käyttää tekniikkaa, jonka avulla ne saavuttavat kaikki kansalaiset;
32. kehottaa jäsenvaltioita tukemaan korkealaatuista julkista yleisradiotoimintaa, joka voi toimia vastapainona kaupallisten kanavien ohjelmatarjonnalle, sekä ottaa eurooppalaisella audiovisuaalialalla entistä korkeamman profiilin roolin tiedotusvälineiden moniarvoisuutta, demokraattista vuoropuhelua ja kaikkien kansalaisten pääsyä laadukkaisiin sisältöihin tukevana pilarina joutumatta välttämättä kilpailemaan mainostuloista ja markkinaosuuksista;
33. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tukemaan entistä laajempaa Euroopan sääntelyviranomaisten välistä yhteistyötä ja tehostamaan virallisia ja epävirallisia keskusteluita ja mielipiteenvaihtoa sääntelyviranomaisten välillä yleisradiotoiminnan alalla;
34. suositaa, että jäsenvaltioiden julkiset tiedotusvälineet varmistavat tarvittaessa, että palvelut heijastavat alueiden monikulttuurista luonnetta;
35. rohkaisee julkistamaan kaikkien tiedotusvälineiden omistajien nimet avoimuuden lisäämiseksi radiotai televisioyhtiöiden ja julkaisijoiden tavoitteiden ja taustojen osalta;
36. kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan, että kansallisen kilpailulainsäädännön soveltaminen tiedotusvälineisiin sekä Internetiin ja viestintätekniikan alaan edistää tiedotusvälineiden moniarvoisuutta; kehottaa komissiota – sen pannessa täytäntöön EU:n kilpailusääntöjä – ottamaan huomioon kyseisten sääntöjen vaikutuksen tiedotusvälineiden moniarvoisuuteen;

Torstai 25. syyskuuta 2008

37. suositaa, että valtiontukea koskevia sääntöjä laaditaan ja sovelletaan siten, että julkiset ja yhteisölliset tiedotusvälineet voivat täyttää tehtävänsä dynaamisessa ympäristössä, ja että samalla varmistetaan, että julkiset tiedotusvälineet hoitavat jäsenvaltioiden niille asettamat tehtävät avoimesti ja vastuullisesti välttäen julkisen rahoituksen väärinkäyttöä poliittisten tai taloudellisten tarkoituserien vuoksi;

38. pyytää komissiota ottamaan huomioon kulttuurillista monimuotoisuutta koskevan Unescon yleis-sopimuksen ja edellä mainitun Euroopan neuvoston suosituksen (Rec(2007)3) tehdessään päätöstä edellä mainitun EY:n yleisradiotoimintaa koskevan vuoden 2001 tiedonannon tarkistamisen tarpeellisuudesta; pyytää, että jos komissio päättää tarkistaa olemassa olevia suuntaviivoja, kaikki ehdotetut toimenpiteet tai selvennykset arvioidaan niiden tiedotusvälineiden moniarvoisuuteen kohdistuvan vaikutuksen mukaan jäsenvaltioiden toimivaltaa kunnioittaen;

39. suositaa komissiota käyttämään edellä mainitun EY:n yleisradiotoimintaa koskevan vuoden 2001 tiedonannon tarkistusta – jos se katsoo sen tarpeelliseksi – keinona vahvistaa julkisen palvelun lähetystoiminnan roolia tiedotusvälineiden moniarvoisuuden olennaisena turvaajana EU:ssa;

40. katsoo, että jotta julkiset audiovisuaaliset mediat pystyvät täyttämään tehtävänsä digitaalisen teknologian aikakautena, niiden on kehitettävä tavanomaisten ohjelmien lisäksi uusia tietopalveluita ja mediakattetta ja niiden on oltava vuorovaikutuksessa kaikkien digitaalisten tietoverkkojen ja järjestelmäperustojen kanssa;

41. panee tyytyväisenä merkille, että tietyissä jäsenvaltioissa on pantu täytäntöön säännöksiä, jotka velvoittavat kaapelitelevision tarjoajat sisällyttämään kaapelitelevision valtion hallinnoimia kanavia ja myöntämään osan digitaalisesta taajuudesta julkisten medioiden tarjoajille;

42. kehottaa komissiota tulkitsemaan julkisen palvelun lähetystoiminnan harjoittajien tehtävää kattavasti Amsterdamin sopimuksen pöytäkirjan dynaamisen ja tulevaisuuden ratkaisuja tukevan tulkinnan mukaisesti ottaen etenkin huomioon julkisen palvelun lähetystoiminnan harjoittajien esteettömän osallistumisen tekniseen kehitykseen ja sisällön tuottamiseen tuotantotapojen luomisessa ja esittämisessä (sekä lineaarisissa ja ei-lineaarisissa palveluissa); katsoo, että tähän pitää myös sisältyä uusien palveluiden riittävä rahoitus osana julkisten palveluiden lähetystoiminnan tehtävää;

43. toteaa jälleen kerran, että taajuuden käytön sääntelyssä on otettava huomioon julkisen edun tavoitteet, kuten esimerkiksi tiedotusvälineiden moniarvoisuus, eikä kyseistä sääntelyä voida tästä syystä alistaa pelkästään markkinapohjaisen menettelytavan alaisuuteen; katsoo lisäksi, että jäsenvaltioiden on myös jatkossa vastattava taajuuksien myöntämisestä täyttääkseen kulloinkin yhteiskunnan erityistarpeet etenkin tiedotusvälineiden moniarvoisuuden turvaamisen ja edistämisen osalta;

44. suosittelee televiestintäpaketin tarkistamisen yhteydessä siirtovelvollisuuden säilyttämistä ja tarvittaessa sen laajentamista;

45. yhtyy edellä mainittuun Euroopan neuvoston suositukseen (Rec(2007)2) siltä osin kuin kyse on sisällöntuottajien tasavertaisen pääsyn varmistamisesta sähköisen viestinnän verkkoihin;

46. kiinnittää huomion edellä mainittuun 13. marraskuuta 2007 antamaansa päätöslauselmaan, sillä yhteentoimivuus on perustavan tärkeää tiedotusvälineiden moniarvoisuuden näkökulmasta;

47. kehottaa soveltamaan tasapainoista lähestymistapaa digitaalisten taajuuksien jakamiseen, jotta varmistetaan tasapuolinen taajuuksien käyttömahdollisuus kaikille toimijoille ja jotta voidaan siten taata tiedonvälityksen moniarvoisuus;

48. on huolestunut siitä, että muutamat suuret on-line-toimijat ovat määräävässä asemassa, mikä rajoittaa uusien markkinatoimijoiden tuloa markkinoille ja sitä kautta tukahduttaa luovuutta ja yrittäjyyttä tällä alalla;

Torstai 25. syyskuuta 2008

49. kehottaa laajempaan avoimuuteen henkilötietojen osalta ja sen tiedon osalta, jota käyttäjistä otetaan talteen Internetin hakukoneissa, sähköpostiohjelmissa ja sosiaaliseen verkostumiseen erikoistuneilla sivustoilla;

50. on sitä mieltä, että EU-tason sääntely riittää sähköisten ohjelmaoppaiden ja vastaavanlaisten valvonta- ja navigointitoimintojen saatavuuden varmistamiseksi, mutta lisätoimia voitaisiin harkita tarjolla olevia ohjelmia koskevien tietojen esittelyn osalta, jotta voidaan varmistaa yleishyödyllisten palvelujen helppo saatavuus; kehottaa komissiota selvittämään kuulemismenettelyiden avulla, onko vähimmäissuuntaviivojen antaminen tai alakohtainen sääntely tarpeen tiedotusvälineiden moniarvoisuuden turvaamiseksi;

51. kehottaa takaamaan tasapainon yleisradioyhtiöiden ja yksityisten yhtiöiden välillä samoin kuin kilpailu- ja medialainsäädännön yhdenmukaisen soveltamisen tiedotusvälineiden moniarvoisuuden lujittamiseksi;

52. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamentteille.

Energiahintojen hallinta

P6_TA(2008)0460

Euroopan parlamentin päätöslauselma 25. syyskuuta 2008 energiahintojen hallinnasta

(2010/C 8 E/17)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon 29. syyskuuta 2005 antamansa päätöslauselman öljyriippuvuudesta⁽¹⁾ sekä 19. kesäkuuta 2008 antamansa päätöslauselman polttoaineen hinnannousun aiheuttamasta kalastusalan kriisistä⁽²⁾,
- ottaa huomioon 13. kesäkuuta 2008 päivätyn komission tiedonannon vastatoimista öljyn hinnannousulle (KOM(2008)0384),
- ottaa huomioon 19. ja 20. kesäkuuta 2008 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan päätelmät,
- ottaa huomioon Nizzassa 12. ja 13. syyskuuta 2008 järjestetyn epävirallisen Ecofin-kokouksen tulokset,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 108 artiklan 5 kohdan,
- A. ottaa huomioon, että öljyn hinnat saavuttivat kesällä 2008 kaikkien aikojen korkeimman reaalitasonsa ja että myös muiden energiatuotteiden hinnat ovat nousseet ja että polttoaineiden kuluttajahinnat ovat noudattaneet raakaöljyn hinnassa vallitsevaa suuntausta; ottaa huomioon, että heikko Yhdysvaltain dollari on vaikuttanut öljyn hintaan kohdistuviin paineisiin,
- B. ottaa huomioon, että ennusteiden mukaan öljyn hinta saattaa pysyä keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä korkeana ja tällä on kielteinen vaikutus inflaatioon ja EU:n talouskasvuun,
- C. ottaa huomioon, että energian korkeampi hintataso heikentää EU:n kansalaisten ostovoimaa, ja kielteisin vaikutus kohdistuu pienituloisiin kotitalouksiin ja energiavaltaisiin toimialoihin,
- D. katsoo, että energiahintojen äkilliseen nousuun vaikuttaa monimutkaisten tekijöiden yhdistelmä: öljyn tarjonnan ja kysynnän rakenteellinen muutos, uusien öljykenttien määrän ja koon supistuminen, öljyntuotannon rajoitettu laajentuminen, geopoliittiset tekijät, teknologiseen kehitykseen suunnattujen investointien väheneminen, suuremmat investointikustannukset sekä pätevän työvoiman puute keskeisissä tuottajamaissa; ottaa huomioon, että erällä öljyntuottajavaltioilla on taipumus käyttää luonnonvarojaan poliittisiin tarkoituksiin,

⁽¹⁾ EUVL C 227 E, 21.9.2006, s. 580.

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2008)0308.

Torstai 25. syyskuuta 2008

- E. katsoo, että kaupallisia öljyvaroja koskevan tiedon avoimuuden ja luotettavuuden lisääminen sekä sen tiheämpi julkistaminen ovat öljymarkkinoiden tehokkaan toiminnan kannalta tärkeitä tekijöitä,
- F. katsoo, että rahoitusalan nykyinen kuohunta on ajanut investoijat hakemaan vaihtoehtoisia sijoituksia ja osaltaan lisännyt lyhyen aikavälin hintavaihtelua,
- G. katsoo, että EU:n talous on edelleen suuresti tuontiöljystä riippuvainen ja mahdolliset uudet kentät ovat suurimmaksi osaksi ”epätavanomaisissa esiintymissä”, mikä nostaa niiden hyödyntämiskustannuksia,
- H. katsoo, että solidaarisuudelle ja tarjonnan monipuolistamiselle perustuvalla yhteisellä energiapolitiikalla luotaisiin synergiaa, jonka avulla huolehdittaisiin toimitusvarmuudesta EU:ssa ja lujitettaisiin EU:n vahvuutta ja toimintavalmiuksia ulkopoliittikan alalla sekä uskottavuutta maailmanlaajuisena toimijana;
1. korostaa, että ellei energiapolitiikassa ja energian kulutuksessa saada yhteisvoimin aikaan maailmanlaajuisista muutosta, energian kysyntä kasvaa edelleen tulevina vuosikymmeninä; on huolestunut energian hinnan noususta, etenkin sen kielteisestä vaikutuksesta maailmantalouteen ja kuluttajiin, mikä estää myös Lissabonin tavoitteiden saavuttamisen;
  2. korostaa tarvetta toteuttaa toimenpiteitä, jotka antavat EU:n taloudelle mahdollisuuden ylläpitää kilpailukykyään ja mukautua uuteen energian hintaympäristöön;
  3. vaatii vahvaa poliittista sitoutumista konkreettisiin toimenpiteisiin energian kysynnän vähentämiseksi, uusiutuvien energialähteiden ja energiatehokkuuden edistämiseksi sekä energiatoimitusten monipuolistamiseksi ja riippuvuuden vähentämiseksi fossiilisista tuontipolttoaineista; katsoo, että tämä muutos on paras keino reagoida korkeampiin energian hintoihin, lisätä energiamarkkinoiden vakautta, saada aikaan pitkäaikaisia kustannushyötyjä kuluttajille sekä saavuttaa YK:n ilmastonmuutossopimuksen ja siihen liittyvän Kioton pöytäkirjan tavoitteet; on samaa mieltä, että nämä strategiset toimenpiteet edellyttävät asianmukaista taloudellista rahoitusta tutkimukselle ja kehitykselle;
  4. katsoo, että jäsenvaltioiden olisi toteutettava lyhyellä aikavälillä kohdennettuja toimenpiteitä, jotta voidaan lieventää kielteisiä vaikutuksia köyhimpiin kotitalouksiin; korostaa kuitenkin, että olisi vältettävä toimenpiteitä, jotka lisäävät inflaatiota, koska ne voivat olla haitaksi julkisen talouden kestävyydelle ja korkeampi öljyn hinta voi tehdä ne tehottomiksi;
  5. muistuttaa ensimmäisessä käsittelyssä 18. kesäkuuta 2008 vahvistamastaan kannasta, joka koskee ehdotusta sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/54/EY muuttamiseksi ⁽¹⁾, ja 9. heinäkuuta 2008 vahvistamastaan kannasta, joka koskee ehdotusta maakaasun sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/55/EY ⁽²⁾ muuttamiseksi; katsoo, että komission olisi laadittava tiedonanto energiaköyhyyden torjunnasta Euroopan unionissa; kehottaa jäsenvaltioita laatimaan kansalliset määritelmät energiaköyhyydelle ja kehittämään kansallisia toimintasuunnitelmia energiaköyhyyden poistamiseksi; kehottaa komissiota varmistamaan, että yleisten ja julkisten palvelujen velvoitteita noudatetaan, ja sen lisäksi seuraamaan ja koordinoimaan jäsenvaltioiden tuottamaa tietoa;
  6. kehottaa komissiota varmistamaan, että ehdotetussa energiankäyttäjien oikeuksia koskevassa peruskirjassa määritetään selkeästi kuluttajien oikeudet; kehottaa kansallisia sääntelyviranomaisia käyttämään toimivaltuuksiaan kuluttajien auttamiseksi;

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2008)0294.

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2008)0347.

Torstai 25. syyskuuta 2008

7. panee merkille, että raakaöljyn hinta on laskenut sataan dollariin tynnyriltä viime viikkojen aikana ja että öljyn hinnan jatkuva nousu on näin katkennut; panee kuitenkin huolestuneena merkille, että kuluttajat maksavat edelleen korkeampia hintoja, jotka eivät aina täysin heijastele raakaöljyn hinnan laskusuuntausta; kehottaa komissiota seuraamaan hintakehitystä ja etenkin sitä, miten hintojen nousut ja laskut vaikuttavat kuluttajiin;
8. kehottaa komissiota varmistamaan, että EU:n kilpailusääntöjä noudatetaan, ja keskittymään etenkin kilpailua vääristävien käytäntöjen tutkimiseen ja torjumiseen kaasu- ja sähköalalla sekä öljyn jalostuksessa ja jakelussa myyntipisteisiin;
9. kehottaa komissiota tutkimaan yhteyttä öljyn ja kaasun hintojen välillä pitkäkestoisissa kaasusopimuksissa ja löytämään tähän toimivan ratkaisun;
10. kehottaa Ecofinia ryhtymään toimiin energiaa säästävien tuotteiden ja palvelujen alv-tason alentamiseksi;
11. kannustaa toimiin, joilla tuetaan energiavaltaiten alojen mukauttamista energiatehokkaammiksi; pyytää kuitenkin komissiota seuraamaan kyseisten toimien vaikutuksia ja ryhtymään aiheellisiin toimiin, mikäli ne vääristävät kilpailua;
12. korostaa myös, että uusiutuvat energialähteet yhdessä energiansäästötoimien kanssa, mukaan luettuna kannustimet kotitalouksien energiatehokkuuteen, vähentävät Euroopan riippuvuutta energiantuonnista ja pienentävät näin tuonnista johtuvia poliittisia ja taloudellisia riskejä;
13. kehottaa komissiota varmistamaan, että energiansäästöille, energiatehokkuudelle ja uusiutuville energialähteille annetaan etusija EU:n tulevan energiapolitiikan laadinnassa ja erityisesti tulevassa toisessa strategisessa energiakatsauksessa;
14. katsoo, että Euroopan investointipankilla olisi oltava keskeisempi rooli rahoitettaessa energiatehokkuuteen, uusiutuviin energialähteisiin sekä tutkimukseen ja kehitykseen liittyviä hankkeita erityisesti pienten ja keskisuurten yritysten osalta;
15. panee merkille, että joidenkin jäsenvaltioiden energiaveroista saamat tulot ovat lisääntyneet öljyn viimeaikaisen hinnannousun johdosta; korostaa asianmukaisen veropolitiikan merkitystä keinona vähentää riippuvuutta fossiilista polttoaineista, puuttua ilmastonmuutokseen ja luoda kannustimia sijoituksille energiatehokkuuteen, uusiutuviin energialähteisiin ja ympäristöystävällisiin tuotteisiin;
16. kehottaa komissiota esittämään ehdotuksensa energiatuotteiden ja sähkön verotusta koskevan yhteisön kehyksen uudistamisesta 27 päivänä lokakuuta 2003 annetun neuvoston direktiivin 2003/96/EY⁽¹⁾ (niin kutsuttu energiaverodirektiivi) tarkistamiseksi sen jälkeen, kun se on huolellisesti tutkinut, mitä vaikutuksia verotuksellisilla toimenpiteillä voi olla inflaatioon, uusiin investointeihin ja EU:n siirtymiseen kohti vähähiilistä ja energiatehokasta taloutta;
17. pitää erityisen tärkeänä avoimuuden lisäämistä sekä öljymarkkinoita ja kaupallisia öljyvaroja koskevan tiedon luotettavuutta; pitää tärkeänä parantaa tietämystä öljytuotteiden hintojen kehityksestä; kehottaa pikaisesti tarkistamaan yhteisön lainsäädäntöä öljyn varmuusvarastoista;
18. huomauttaa, että EU:n olisi esiinnyttävä energiapolitiikassa yhtenäisenä; korostaa jälleen EU:n yhteisen energiapolitiikan ja Euroopan naapuruuspolitiikkaan sitoutumisen merkitystä; uskoo tähän liittyen, että EU:n olisi asetettava johtamaan energiavuoropuhelua keskeisten öljyn- ja kaasuntuottajamaiden kanssa; pitää tervetulleena ajatusta öljyn ja kaasun kuluttaja- ja tuottajamaiden välisestä korkean tason huippukokouksesta, jolla pyritään parempaan hintavakauteen, toimitusten suurempaan ennakoitavuuteen sekä kauppojen maksamiseen euroina;

(1) EYVL L 283, 31.10.2003, s. 51.

Torstai 25. syyskuuta 2008

19. kannustaa EU:n yrityksiä toimimaan aktiivisemmin lisäinvestointien avulla ja omaksumaan johtavan aseman uuden teknologisen taitotiedon ja suunnittelutaitojen alalla, jotta ne voivat säilyä suurimpien öljyntuottajamaiden keskeisinä kumppaneina; toteaa, että investointeja tarvitaan etenkin öljynjalostus- ja öljynetsintävalmiuksien kehittämiseen, jotta voidaan vastata lisääntyvään kysyntään;
20. panee merkille, että suurten öljy-yhtiöiden olisi kehitettävä yritysten sosiaalista vastuuta kanavoimalla enemmän energia-alan yksityisiä investointeja energiansäästöohjelmiin ja vaihtoehtoisiiin energiateknologioihin sekä niihin liittyvään tutkimukseen ja kehitykseen;
21. kehottaa jäsenvaltioita koordinoimaan poliittiset interventiot, joilla puututaan energiahintojen nousuun; kehottaa komissiota laatimaan analyysin, joka perustuu jäsenvaltioiden parhaiden käytänteiden mukaisiin poliittisiin toimenpiteisiin, joilla ne ovat reagoineet korkeiden energiahintojen muodostamiin haasteisiin;
22. kehottaa neuvostoa saamaan nopeasti aikaan sopimuksen tulevista keskeisistä toimenpiteistä täysin vapaiden energian sisämarkkinoiden aikaansaamiseksi, sillä niiden avulla voidaan vähentää EU:n haavoittuvuutta energian hintojen suhteen ja parantaa toimitusvarmuutta; esittää tähän liittyen jälleen vahvan tukensa EU:n energia-alan sisämarkkinoiden loppuun saattamiselle;
23. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.

Valkoinen kirja ravitsemukseen, ylipainoon ja lihavuuteen liittyvistä terveystieteistä

P6_TA(2008)0461

Euroopan parlamentin päätöslauselma 25. syyskuuta 2008 valkoisesta kirjasta ravitsemukseen, ylipainoon ja lihavuuteen liittyviä terveystieteitä koskevasta eurooppalaisesta strategiasta (2007/2285(INI))

(2010/C 8 E/18)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission 30. toukokuuta 2007 antaman valkoisen kirjan ravitsemukseen, ylipainoon ja lihavuuteen liittyviä terveystieteitä koskevasta eurooppalaisesta strategiasta (KOM(2007)0279),
- ottaa huomioon 1. helmikuuta 2007 antamansa päätöslauselman terveellisen ruokavalion ja liikunnan edistämisestä ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon Maailman terveysjärjestön WHO:n ruokaa ja ravitsemusta koskevan toisen toimintasuunnitelman Euroopan alueelle vuosiksi 2007–2012, jonka WHO:n Euroopan aluekomitea hyväksyi Belgradissa 17.–20. syyskuuta 2007, sekä WHO:n aluetoimiston vuonna 2006 hyväksymän liikalihavuuden torjumista käsittelevän Euroopan peruskirjan,
- ottaa huomioon Istanbulissa 15.–17. marraskuuta 2006 järjestetyn WHO:n Euroopan ministerikokouksen asettamat tavoitteet sekä liikalihavuuden torjumista käsittelevän Euroopan peruskirjan,
- ottaa huomioon 57. Maailman terveyskokouksen 22. toukokuuta 2004 hyväksymän maailmanlaajuisen strategian, joka koskee ruokavaliota, fyysistä aktiivisuutta ja terveyttä,
- ottaa huomioon 2. ja 3. kesäkuuta 2005 kokoontuneen työllisyyttä, sosiaalipolitiikkaa, terveyttä ja kuluttaja-asioita käsittelevän neuvoston päätelmät lihavuudesta, ravitsemuksesta ja liikunnasta,

⁽¹⁾ EUVL C 250 E, 25.10.2007, s. 93.

Torstai 25. syyskuuta 2008

- ottaa huomioon 5. ja 6. joulukuuta 2007 kokoontuneen työllisyyttä, sosiaalipolitiikkaa, terveyttä ja kuluttaja-asioita käsittelevän neuvoston päätelmät aiheesta ”ravitsemukseen, ylipainoon ja lihavuuteen liittyviä terveystekijöitä koskevan eurooppalaisen strategian toteuttaminen”,
  - ottaa huomioon WHO:n Euroopan aluetoimiston julkaisun fyysisestä aktiivisuudesta ja terveydestä Euroopassa,
  - ottaa huomioon komission 11. heinäkuuta 2007 antaman valkoisen kirjan urheilusta (KOM(2007)0391),
  - ottaa huomioon komission 25. syyskuuta 2007 antaman vihreän kirjan ”Uutta ajattelua kaupunkiliikenteeseen” (KOM(2007)0551),
  - ottaa huomioon työjärjestyksen 45 artiklan,
  - ottaa huomioon ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan mietinnön sekä sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan, maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan ja naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan lausunnot (A6-0256/2008),
- A. katsoo, että ylipainosta ja lihavuudesta sekä ruokavalioon liittyvistä sairauksista on tulossa yhä kasvava epidemia ja että ne ovat tärkeimpiä myötävaikuttajia kuolleisuuteen ja sairastuvuuteen Euroopassa,
- B. ottaa huomioon, että tieteellisesti on todistettu ravitsemukseen liittyvien tautien esiintymistiheyden ja vakavuusasteen olevan erilainen naisilla ja miehillä,
- C. toteaa, että WHO:n mukaan yli 50 prosenttia Euroopan aikuisväestöstä on ylipainoista tai lihavaa,
- D. toteaa, että yli 5 miljoonaa lasta on lihavia ja melkein 22 miljoonaa ylipainoisia ja että nämä luvut kasvavat nopeasti, minkä vuoksi ylipainoisten ja lihaviin lasten määrän ennustetaan lisääntyvän 1,3 miljoonalla vuodessa vuoteen 2010 mennessä,
- E. ottaa huomioon, että lihavuudesta ja ylipainosta johtuvien sairauksien arvellaan kuluttavan joissakin jäsenvaltioissa 6 prosenttia hallitusten terveydenhoitomenoista; ottaa huomioon, että kyseisten sairauksien välilliset kustannukset ovat esimerkiksi tuottavuuden alenemisen ja sairauslomien vuoksi huomattavasti tätä korkeammat,
- F. ottaa huomioon, että vyötärihavuuden on tieteellisesti todettu olevan eräs lukuisten painoon liittyvien sairauksien, kuten sydän- ja verisuonitautien ja tyypin 2 diabeteksen, tärkeimmistä ennusmerkeistä,
- G. ottaa huomioon, että lapsena omaksutut ruokailutottumukset säilyvät usein aikuisuuteen asti ja että tutkimukset ovat osoittaneet, että lihavista lapsista tulee suuremmalla todennäköisyydellä lihavia aikuisia,
- H. toteaa, että Euroopan kansalaiset elävät ”obesogeenisessä” ympäristössä, jossa istuva elämäntapa on kasvattanut lihavuusriskiä,
- I. katsoo huonon ruokavalion aiheuttavan merkittävän riskin sairastua muihin ruokavalioon liittyviin sairauksiin, joihin kuolee huomattava määrä ihmisiä EU:ssa ja joihin lukeutuvat sydänsairaudet, syöpä, diabetes ja aivohalvaus,

Torstai 25. syyskuuta 2008

- J. ottaa huomioon, että WHO:n vuoden 2005 Euroopan terveyskertomuksessa osoitetaan analyysin, että suuri osa kuolemista ja sairauksista johtuu seitsemästä riskitekijästä, joista kuusi (verenpainetauti, kolesteroli, painoindeksi, riittämätön hedelmien ja vihannesten syönti, liikunnan puute ja liiallinen alkoholin käyttö) liittyy ruokavalioon ja liikuntaan, ja että näihin terveystekijöihin on puututtava samanaikaisesti, jotta suuri määrä kuolemia ja sairastapauksia voitaisiin estää,
- K. katsoo, että liikunta yhdessä tasapainoisen terveellisen ruokavalion kanssa on ensisijainen keino estää ylipainon kertymistä, ja panee huolestuneena merkille, että kolmasosa eurooppalaisista ei koskaan harrasta liikuntaa vapaa-aikanaan, että eurooppalaiset viettävät keskimäärin yli viisi tuntia päivässä istuen eivätkä monetkaan heistä noudata tasapainoista ruokavaliota,
- L. ottaa huomioon, että liikuntatuntien määrä on vähentynyt kuluneen vuosikymmenen aikana sekä alasta yläasteen kouluissa ja että liikuntatiloissa ja -varusteissa on valtavia eroja jäsenvaltioiden välillä,
- M. toteaa, että WHO:n laatimassa liikalihavuuden torjumista käsittelevässä Euroopan peruskirjassa asetetaan tavoitteeksi saavuttaa näkyvää edistystä lasten lihavuuden torjunnassa seuraavien neljän–viiden vuoden aikana ja tavoitteena on nykyisen kehityssuuntauksen kääntäminen vuoteen 2015 mennessä,
- N. katsoo, että terveellisellä ruokavaliolla on oltava tiettyjä määrällisiä ja laadullisia ominaisuuksia, se on mukautettava yksilön tarpeisiin ja siinä on aina noudatettava tiukasti ravitsemusperiaatteita,
- O. katsoo, että jotta ruokavaliolla olisi myönteisiä terveysvaikutuksia, sen on täytettävä seuraavat vaatimukset: (1) ravintoaine- ja energiasisältö (ravintoarvo), (2) terveys- ja toksikologiset vaatimukset (elintarvikkeiden turvallisuus), (3) elintarvikkeiden luonnolliset ominaisuudet ("esteettiset/maulliset" ja "ruoansulatukselliset" ominaisuudet), (4) elintarvikkeiden tuotannon ekologinen luonne (kestävä maatalous),
- P. katsoo, että ylipainoa ja lihavuutta olisi torjuttava kokonaisvaltaisella lähestymistavalla, joka ulottuu eri politiikanaloille ja hallintotasolle, etenkin kansallisesti, alueellisesti ja paikallisesti, ja ottaen toissijaisuusperiaate kaikin tavoin huomioon,
- Q. katsoo, että alkoholin ja sen suuren kalorimäärän sekä tupakoinnin merkitystä ei pidä sivuuttaa, sillä ne väärinvaltavat ruokahalua ja aiheuttavat useita terveysriskejä,
- R. katsoo, että on otettava huomioon ongelman sosiaalinen ulottuvuus ja etenkin se, että eniten ylipainoa ja lihavuutta on alemmissa sosioekonomisissa ryhmissä; katsoo, että tämä saattaa syventää terveyteen ja sosioekonomiseen tilanteeseen liittyvää epätasa-arvoisuutta erityisesti kaikkein heikoimmassa asemassa olevissa väestöryhmissä, kuten vammaisten keskuudessa,
- S. ottaa huomioon, että sosioekonominen eriarvoisuus laajenee uuteen ulottuvuuteen sitä mukaa kuin raaka-aineiden (esimerkiksi viljan, voion ja maidon) hinnat nousevat tavalla, joka on ennennäkemätön sekä kallistuneiden tuotteiden määrän että hinnannousun suuruuden osalta,
- T. katsoo, että raaka-aineiden kallistuminen ja eräissä jäsenvaltioissa laajamittaiseen jakeluun sovellettavien sääntöjen vaikeaselkaisuus ovat yhdessä nopeuttaneet ravitsemuksellisesti arvokkaiden peruselintarvikkeiden kuten hedelmien, vihannesten ja sokerittomien maitotaloustuotteiden hintojen nousua, mikä vaikuttaa käytettävissä oleviin varoihin suurimmassa osassa unionin kotitalouksista, ja katsoo, että EU:n on vastattava tähän haasteeseen,
- U. ottaa huomioon, että EU:n työikäisestä väestöstä 15 prosenttia on vammaisia; ottaa lisäksi huomioon tutkimusten osoittavan, että vammaisilla on muita suurempi lihavuusriski muun muassa energia-ainevaihdunnan ja elimistön rakenteen patofysiologisten muutosten sekä lihasten surkastumisen ja liikkumattomuuden vuoksi,

Torstai 25. syyskuuta 2008

- V. katsoo, että olisi tuettava eri sidosryhmien yhteisiä aloitteita vuoropuhelun, parhaiden käytänteiden vaihdon ja itsesääntelyn parantamiseksi ja mainitsee esimerkkeinä ruokavaliota, liikuntaa ja terveyttä käsittelevän Euroopan toimintafoorumin sekä urheilua ja terveyttä käsittelevän työryhmän ja terveyttä edistävää liikuntaa käsittelevän EU-verkoston,
- W. katsoo, että erilaisia perinteisiä keittiöitä olisi tuettava osana kulttuuriperintöämme, mutta samalla olisi ryhdyttävä toimiin sen varmistamiseksi, että kuluttajat tietävät niiden todelliset vaikutukset terveyteen, jotta perusteltujen päätösten tekeminen helpottuisi,
- X. katsoo, että eurooppalaisten kuluttajien olisi saatava tarvitsemansa tiedot voidakseen laatia parhaista ravinnonlähteistä elämäntapaansa ja terveydentilaansa nähden sopivimman ruokavalion,
- Y. ottaa huomioon, että äskettäisissä mainosalan itsesääntelyä koskevissa aloitteissa puututaan ruoan ja juomien mainonnan tasapainoon ja luonteeseen; panee merkille, että itsesääntelyn on katettava kaikki markkinointimuodot ja erityisesti Internetissä ja muissa uusissa viestimissä tapahtuva markkinointi; panee merkille, että ruokamainokset muodostavat noin puolet kaikista mainoksista lasten televisionkat-seluaikoina ja että on olemassa selviä todisteita siitä, että televisiomainokset vaikuttavat 2–11-vuotiaiden lasten lyhytaikaisiin kulutustottumuksiin; katsoo, että uudenlaiset markkinointimuodot, joissa käytetään kaikkia teknisiä välineitä ja etenkin niin sanottuja seikkailupelejä, mukaan lukien matkapuhelimet, pikaviestit, videopelit ja interaktiiviset pelit Internetissä, antavat aiheita huoleen; ottaa huomioon, että useat elintarvikkeiden tuottajat, mainos- ja markkinointiyrietykset sekä terveys- ja kuluttajansuojajyhdis-tykset ovat jo sitoutuneet ruokavaliota, liikuntaa ja terveyttä käsittelevään Euroopan toimintafoorumiin ja voivat jo esitellä onnistuneita tutkimuksia ja hankkeita,
- Z. ottaa huomioon, että vajaaravitsemuksesta, joka koskee erityisesti vanhuksia, aiheutuu eurooppalaisille terveydenhuoltojärjestelmille yhtä suuret kustannukset kuin lihavuudesta ja ylipainosta;
1. suhtautuu myönteisesti edellä mainittuun valkoiseen kirjaan ravitsemuksesta merkittävänä askeleena kokonaisvaltaisessa strategiassa lihavuuden lisääntymisen torjumiseksi ja ruokavaliotaan liittyviin kroonisiin sairauksiin, kuten sydän- ja verisuonitauteihin, aivohalvaukseen, syöpään ja diabetekseen puuttumiseksi Euroopassa;
  2. kehottaa jäsenvaltioita uudelleen tunnustamaan lihavuuden krooniseksi sairaudeksi; katsoo, että olisi vältettävä leimaamista yksilöitä tai ihmisryhmiä, jotka ovat vaarassa kohdata kulttuuritekkijöiden vuoksi ravitsemukseen, ylipainoon ja lihavuuteen liittyviä terveydellisiä ongelmia tai sairastua diabeteksen kaltaisiin sairauksiin tai anoreksian ja bulimian kaltaisiin syömishäiriöihin, ja neuvoo jäsenvaltioita varmistamaan, että kyseiset ihmiset saavat asianmukaista hoitoa kansallisessa terveydenhuoltojärjestelmässään;
  3. pitää monen tason kattavaa lähestymistapaa parhaana keinona lihavuuden torjumiseksi EU:n väestön parissa ja huomauttaa, että tämän vitsauksen torjumiseen on olemassa useita eurooppalaisia ohjelmia (tutkimuksen, terveyden, koulutuksen ja elinikäisen oppimisen ohjelmat);
  4. katsoo, että ruoan laatua koskevalla politiikalla voi olla merkittävä osuus terveyden edistämässä ja lihavuuden vähentämisessä ja että ymmärrettävät pakkausmerkinnät auttavat kuluttajia tekemään valinnan hyvän, paremman ja huonon ravinnon välillä;
  5. hyväksyy ravitsemukseen ja liikuntaan liittyviä terveyskysymyksiä käsittelevän asiantuntijaryhmän ja fyysisiä ja biologisia mittaustuloksia keräävien eurooppalaisten terveystutkimusjärjestelmien, kuten terveys-tarkastuskyselyn (HES) ja terveyttä koskevan eurooppalaisen haastattelututkimuksen (EHIS) perustamisen ja pitää niitä tehokkaina keinoina päätöksentekijöille ja kaikille toimijoille, jotka ovat mukana lihavuuden torjuntaa koskevan tietämyksen parantamisessa ja parhaiden käytänteiden vaihtamisessa;
  6. pyytää komissiota takaamaan miesten ja naisten tasapuolisen edustuksen tulevassa ravitsemukseen ja liikuntaan liittyviä terveyskysymyksiä käsittelevässä asiantuntijaryhmässä, jotta ongelmia voidaan käsitellä kohdennetummin ja jotta voidaan ehdottaa parhaita ratkaisuja sukupuoliluottuvuuden perusteella eli toi-saalta miehille ja toisaalta naisille;
  7. tunnustaa itsesääntelyn olennaisen tärkeän roolin lihavuuden torjunnassa ja korostaa, että se edellyttää kaikilta osapuolilta selkeitä ja konkreettisia tavoitteita sekä näiden tavoitteiden riippumatonta seurantaa; huomauttaa sääntelyn olevan toisinaan tarpeen, jotta kaikilla teollisuuden aloilla saataisiin aikaan todellinen

Torstai 25. syyskuuta 2008

ja merkittävä muutos erityisesti, kun kyseessä ovat lapset, jotta voidaan varmistaa kuluttajansuoja ja korkeat kansanterveyden standardit; panee kiinnostuneena merkille ruokavaliota, liikuntaa ja terveyttä käsittelevän Euroopan toimintafoorumin antamat 203 sitoumusta, joilla pyritään tuotteiden koostumuksen muokkaamiseen, lapsille suunnatun mainonnan vähentämiseen sekä tasapainoisen ruokavalion edistämiseen pakkausmerkintöjen avulla; katsoo, että toimintafoorumin jäsenyys olisi laajennettava koskemaan tietokonepelien ja pelikonsolien valmistajia sekä Internet-palvelujen tarjoajia;

8. vaatii kuitenkin konkreettisempia toimia, jotka on kohdistettu erityisesti lapsiin ja riskiryhmiin;
9. kehottaa komissiota omaksumaan ravitsemukseen kokonaisvaltaisemman lähestymistavan ja ottamaan vajaan ravitsemuksen yhdessä lihavuuden kanssa ravitsemus- ja terveysalan painopisteeksi sisällyttäen sen aina mahdollisuuksien mukaan EU:n rahoittamiin tutkimusaloitteisiin ja EU:n tason kumppanuuksiin;
10. katsoo, että eurooppalaisten kuluttajien olisi saatava tarvitsemansa tiedot, jotta he voisivat valita parhaat ravinnonlähteet laatiakseen ja säilyttääkseen elämäntapaansa ja terveydentilaansa parhaiten sopivan ruokavalion; katsoo, että olisi kiinnitettävä enemmän huomiota kansalaisten terveysosaamisen parantamiseen, jotta he pystyisivät tekemään järkeviä päätöksiä sekä omasta että lastensa ruokavaliosta; katsoo, että alan ammattilaisten (opettajien, kulttuuritapahtumien järjestäjien ja terveydenhoitoalan ammattilaisten) olisi tarjottava vanhemmille tietoa ja koulutusta ravintoa koskevista asioista asianmukaisissa paikoissa; on vakuuttunut, että kuluttajatiedotuksen, ravitsemuskasvatuksen ja elintarvikemerkintöjen olisi perustuttava kuluttajatutkimukseen;
11. toteaa tässä yhteydessä, että on tärkeää yhdistää tuleva hedelmien kulutuksen lisäämiseen kouluissa tarkoitettu ohjelma laajempaan koulutussuunnitelmaan esimerkiksi sisällyttämällä peruskoulujen opetusohjelmaan ruokavaliota ja terveyttä koskevia oppitunteja;
12. korostaa vanhempien olennaista asemaa perheen ravintokasvatuksessa ja heidän ratkaisevaa panostaan lihavuuden torjunnassa;
13. vaatii jäsenvaltioita, alueita ja paikallisviranomaisia kehittämään ennakoivammin "liikuntaystävällisiä yhteisöjä" etenkin kaupunkisuunnittelun yhteydessä, jotta kunnat saadaan edistämään liikuntaa jokapäiväisenä rutiinina sekä luomaan paikallisessa ympäristössä mahdollisuuksia, jotka motivoivat ihmisiä liikkumaan vapaa-ajallaan; katsoo, että tämä voidaan saavuttaa toteuttamalla paikallisia toimenpiteitä autoista riippuvuuden vähentämiseksi ja kävelyn edistämiseksi sekä yhdistämällä liike- ja asuinalueiden kehittäminen, edistämällä julkista liikennettä, puistoja ja avoimia liikuntapaikkoja, pyöräteitä ja suojateitä; kehottaa kuntia edistämään "kaupungit terveellisen elämän puolesta" -verkkoa tarjoamalla yhteisiä toimia lihavuuden torjumiseksi;
14. kehottaa jäsenvaltioita kannustamaan sekä koululaisia että työntekijöitä omaksumaan aktiivisen liikenteen käsitteen; kannustaa paikallisviranomaisia ottamaan tämän käsitteen painopisteeksi kaupunkiliikennettä ja -suunnittelua arvioidessaan;
15. huomauttaa, että luontoalueiden tarjoaminen lasten ja nuorten käyttöön antaa heille vaihtoehdon perinteiselle vapaa-ajantoiminnalle ja samalla tukee heidän mielikuvitustaan ja luovuuttaan sekä haluaa tutkia uusia asioita;
16. pyytää urheilujärjestöjä kiinnittämään erityistä huomiota siihen, että teini-ikäiset tytöt lopettavat usein urheilun harrastamisen; huomauttaa, että kyseisillä järjestöillä on merkittävä tehtävä pitää yllä tyttöjen ja naisten kiinnostusta harrastaa eri urheilumuotoja;
17. painottaa, että yksityisellä sektorilla on tärkeä rooli lihavuuden vähentämisessä uusia ja terveellisempiä tuotteita kehittämällä, mutta sitä on kannustettava voimakkaammin kehittämään selkeitä tietojärjestelmiä ja parantamaan pakkausmerkintöjä, joiden perusteella kuluttajat voisivat tehdä tietoisien valinnan;
18. painottaa, että Euroopan unionin pitäisi ottaa johtava asema yhteisen lähestymistavan muotoilemisessa ja koordinoinnin sekä parhaiden käytänteiden edistämässä jäsenvaltioiden välillä; on vakuuttunut, että sellaisilla aloilla kuin kuluttajatiedotus, ravitsemuskasvatus, mainostaminen tiedotusvälineissä, maataloustuotanto ja erityisesti transrasvapitoisuuden sisältävät elintarvikemerkinnät voidaan tarjota merkittävää eurooppalaista lisäarvoa; kehottaa kehittämään sellaisia eurooppalaisia indikaattoreita kuten vyötärönympäry ja muut lihavuuteen (erityisesti vyötärölihavuuteen) liittyvät riskitekijät;

Torstai 25. syyskuuta 2008

Etusijalla lapset

19. kehottaa komissiota ja kaikkia toimijoita asettamaan tavoitteeksi lihavuuden torjunnan jo varhaislapsuudesta alkaen pitäen mielessä, että lapsena omaksutut ruokailutottumukset säilyvät useita vuosia;

20. vaatii järjestämään tiedotuskampanjoita, joilla lisätään raskaana olevien naisten tietoisuutta tasapainoisen ja terveellisen ruokavalion tärkeydestä ja tiettyjen ravinteiden ihanteellisesta saannista raskausaikana ja tiedottamaan naisille ja heidän kumppaneilleen rintaruokinnan merkityksestä; muistuttaa, että imetys, viroitus aikaisintaan kuuden kuukauden iässä, lapsen opettaminen syömään terveellistä ruokaa ja annoskokojen valvominen voivat ehkäistä lapsen ylipainoa tai lihavuutta; korostaa kuitenkin, että imetys ei ole ainoa toimenpide lihavuuden torjumiseen ja että tasapainoiset ruokailutottumukset opitaan pitkällä aikavälillä; painottaa, että tiedotuskampanjoissa olisi otettava huomioon imetyksen olevan yksityisasia ja kunnioitettava naisten tahtoa ja valinnanvapautta;

21. pyytää jäsenvaltioita varmistamaan, että kansallisissa terveydenhuoltopalveluissa edistetään erityisiä ravintoon liittyviä neuvontapalveluja, jotka on suunnattu raskaana oleville naisille ja vaihdevuosisia eläville naisille, sillä raskaus ja vaihdevuodet ovat naisen elämässä kaksi keskeistä vaihetta, joihin liittyy lisääntynyt ylipainon riski;

22. kehottaa jäsenvaltioita ehdottamaan asiantuntijoiden laatimia suuntaviivoja, kuinka parantaa fyysistä aktiivisuutta jo ennen kouluikää ja edistää ravitsemuskasvatusta jo näin varhaisessa vaiheessa;

23. katsoo, että ensisijaisesti kouluissa pitäisi huolehtia siitä, että liikunta ja tasapainoinen ruokavalio tulevat osaksi lapsen elämää; pyytää ravitsemukseen ja liikuntaan liittyviä terveystieteitä käsittelevää asiantuntijaryhmää kehittämään ohjeita koulujen ravitsemuspolitiikaksi sekä ravitsemuskasvatuksen edistämiseksi ja jatkamiseksi koulun jälkeen; kehottaa jäsenvaltioita sisällyttämään tasapainoisen ruokavalion ja liikunnan edut koulujen opetussuunnitelmiin;

24. pyytää lisäksi jäsenvaltioita, paikallisyhteisöjä ja kouluviranomaisia valvomaan ja parantamaan koulu- ja päiväkotiatarioiden laatua ja ravitsemusstandardeja tarjoamalla ruokalan henkilökunnalle erityistä koulutusta ja ohjeita, suorittamalla ruokalassa laadunvalvontaa sekä laatimalla ruokaloihin terveellistä ruokaa koskevat suuntaviivat; korostaa, että on tärkeää mukauttaa annoskoot tarpeiden mukaan ja sisällyttää aterioihin hedelmiä ja vihanneksia; pyytää lisäämään ravintokasvatusta tasapainoisesta ruokavaliosta ja kannustaa siirtymään pois paljon rasvaa, suolaa ja sokeria sisältävien sekä ravintoarvoltaan huonojen ruokien ja juomien myynnistä kouluissa; kannattaa sen sijaan myyntipisteissä tarjottavan enemmän tuoreita hedelmiä ja vihanneksia; kehottaa toimivaltaisia viranomaisia varmistamaan, että koulujen lukujärjestyksissä käytetään vähintään kolme tuntia viikossa liikuntaan edellä mainitun urheilua koskevan valkoisen kirjan tavoitteiden mukaisesti, ja pyytää viranomaisia esittämään suunnitelmia vammaisille helppopääsyisten uusien julkisten liikuntatilojen rakentamiseksi ja koulujen nykyisten liikuntatilojen säilyttämiseksi; suhtautuu myönteisesti mahdolliseen EU:n taloudellisesti tukemaan "hedelmiä koulussa" -hankkeeseen, joka on samanlainen kuin käynnissä oleva koulumaito-ohjelma; kehottaa eräiden jäsenvaltioiden pyynnön mukaisesti etsimään ratkaisuja hedelmien ja vihannesten ilmaisen jakelun jatkamiseksi kouluille ja hyväntekeväisyysjärjestöille vuoden 2008 aikana, kunnes kouluhedelmäjärjestelyä ryhdytään soveltamaan 1. tammikuuta 2009;

25. kehottaa jäsenvaltioiden paikallisviranomaisia edistämään vapaa-ajanpalvelujen saatavuutta ja edullisuutta sekä tukemaan paikallisessa ympäristössä sellaisten mahdollisuuksien luomista, jotka motivoivat ihmisiä liikkumaan vapaa-ajallaan;

26. pyytää jäsenvaltioita, paikallisia tahoja ja kouluviranomaisia varmistamaan, että koulujen automaateissa on tarjolla myös terveellisiä vaihtoehtoja; katsoo, että sellaisten ravintoarvoltaan huonojen tuotteiden, joissa on paljon sokeria, suolaa ja rasvaa, kaikenlainen sponsorointi ja mainonta kouluissa tulisi sallia ainoastaan kouluviranomaisten pyynnöstä tai luvalla ja vanhempainyhdistysten valvonnassa; katsoo, että urheilujärjestöjen ja -joukkueiden on näytettävä esimerkkiä liikunnassa ja terveellisessä ruokavaliosta; kehottaa kaikkia urheilujärjestöjä ja -joukkueita vapaaehtoisesti sitoutumaan tukemaan tasapainoista ruokavaliota ja liikuntaa erityisesti lasten keskuudessa; olettaa kaikkien urheilujärjestöjen ja -joukkueiden edistävän tasapainoista ruokavaliota ja liikuntaa; korostaa lisäksi, että eurooppalaista urheiluliikettä ei tulisi syyttää ylipainosta ja lihavuudesta Euroopassa;

Torstai 25. syyskuuta 2008

27. on tyytyväinen yhteisen maatalouspolitiikan yhteisen markkinajärjestelyn uudistukseen, jonka ansiosta kouluissa voidaan tarjota enemmän hedelmiä ja vihanneksia, edellyttäen että näiden tuotteiden laatua ja kemikaaliturvallisuutta valvotaan;

28. kehottaa EU:ta ja erityisesti Ecofin-neuvostoa suhtautumaan joustavammin jäsenvaltioiden pyyntöihin arvonlisäveroasteen alentamisesta silloin, kun kyseessä ovat sosiaaliset, taloudelliset, ympäristöä tai terveyttä koskevat tarpeet; tältä osin kehottaa jäsenvaltioita, jotka eivät vielä ole sitä tehneet, alentamaan hedelmien ja vihannesten arvonlisäveroa, muistuttaen, että yhteisön lainsäädännössä valtuutetaan ne tekemään niin; kehottaa lisäksi tarkistamaan voimassa olevaa yhteisön lainsäädäntöä, jotta hedelmät ja vihannekset voivat hyötyä erittäin alhaisesta arvonlisäveroasteesta (alle 5 prosenttia);

29. suhtautuu myönteisesti sellaisiin EU-aloitteisiin kuin ”EU mini chefs” -verkkosivujen perustaminen ja ”European Day for Healthy Food and Cooking” -teemapäivä, joka järjestettiin 8. marraskuuta 2007; suosittaa tiedotuskampanjoiden laatimista tietoisuuden parantamiseksi siitä, kuinka paljon liikuntaa tarvitaan energia- tiheiden tuotteiden sisältämien kalorien kuluttamiseen;

Tietoon perustuvat valinnat ja terveellisten tuotteiden saatavuus

30. uskoo, että tuotteiden koostumuksen muokkaus on tehokas keino vähentää rasvan, sokerin ja suolan määrää ruokavalioissamme, ja kannustaa elintarvikkeiden tuottajia edelleen muokkaamaan energiatiheiden ja vähäravinteisten elintarvikkeiden koostumusta vähentäen niiden rasva-, sokeri- ja suolapitoisuutta sekä lisä- ten niiden kuitu-, hedelmä- ja vihannessisältöä; pitää myönteisenä tuottajien vapaaehtoisia sitoumuksia ottaa ravintoarvokriteerit huomioon elintarvikkeiden koostumuksen muokkauksessa;

31. painottaa, että ravintoarvomerkintöjen on oltava pakollisia ja selkeitä, jotta kuluttajat voivat valita terveellisiä elintarvikkeita;

32. vaatii kieltämään keinotekoiset transrasvahapot koko EU:ssa ja kehottaa jäsenvaltioita noudattamaan hyvää käytäntöä elintarvikkeiden ravintoainepitoisuuksien (esimerkiksi suolapitoisuuden) valvonnassa; kehottaa komissiota perustamaan ohjelman parhaiden käytäntöjen jakamiseen jäsenvaltioiden välillä; huomauttaa, että tiettyjä poikkeuksia pitäisi voida tehdä suojattujen alkuperänimitysten, suojattujen maantieteellisten merkintöjen ja taattujen perinteisten erikoisuuksien sekä muiden perinteisten tuotteiden osalta alkuperäisten reseptien säilyttämiseksi; odottaa siksi paljon tulevalta maatalouden laatu- ja ympäristöpolitiikalta koskevalta vihreältä kirjalta paremman laadun ja maantieteellisiä merkintöjä koskevan järjestelmän osalta;

33. korostaa, että tämänhetkisten tutkimustietojen mukaan transrasvahappojen liiallinen nauttiminen (yli 2 prosenttia energiansaannista) lisää merkittävästi riskiä sairastua sydän- ja verisuonitauteihin; pitää siksi erittäin valitettavana, että vain harva eurooppalainen hallitus on ryhtynyt toimiin vähentääkseen eurooppalaisten kuluttajien lisääntyvää altistumista keinotekoisille transrasvahapoille ja tyydyttyneille rasvahapoille, joita on lukuisissa ravintoarvoiltaan heikoissa jalostetuissa tuotteissa;

34. korostaa, että teollisesti valmistetut transrasvahapot muodostavat eurooppalaisten terveydelle vakavan, hyvin dokumentoidun ja tarpeettoman uhan, jota tulisi käsitellä asianmukaisessa lainsäädäntöaloitteessa, jolla pyritään tehokkaasti poistamaan elintarvikkeista teollisesti valmistetut transrasvahapot;

35. kehottaa tutkimaan, kuinka suuri merkitys on keinotekoisilla arominvahventeilla, kuten glutamaateilla, guanylaateilla ja inosinaateilla erityisesti valmisruoissa ja teollisesti tuotetuissa elintarvikkeissa, jotta voidaan määrittellä niiden vaikutus kulutusikäytymiseen;

36. vaatii elintarviketeollisuutta tarkistamaan yhden hengen annosten kokoa ja tarjoamaan enemmän pieniä kokovaihtoehtoja;

37. suhtautuu myönteisesti komission uuteen ehdotukseen elintarvikkeiden ravintoarvomerkinnöistä 24. syyskuuta 1990 annetun neuvoston direktiivin 90/496/ETY⁽¹⁾ tarkistamisesta; kehottaa sitä varmistamaan, että merkinnät ovat näkyviä, selkeitä ja helposti kuluttajan ymmärrettävissä;

(1) EYVL L 276, 6.10.1990, s. 40.

Torstai 25. syyskuuta 2008

38. pyytää komissiota lisäksi tarkistamaan perusteellisesti yhteisen maatalouspolitiikan terveysvaikutukset sen arvioimiseksi, voitaisiinko politiikkaa muuttaa niin, että ruokavalioita olisi helpompaa parantaa koko Euroopassa;

Tiedotusvälineet ja mainonta

39. vaatii media-alan toimijoita luomaan yhdessä jäsenvaltioiden ja urheilujärjestöjen kanssa kaikissa tiedotusvälineissä lisäkannustimia liikunnan lisäämiseksi ja urheilunharrastusten aloittamiseksi;

40. muistuttaa tiedotusvälineiden merkityksestä terveellisestä ja tasapainoisesta ruokavaliosta tiedottamisessa, kouluttamisessa ja vakuuttamisessa sekä niiden roolista stereotyyppien ja kehonkuvan luomisessa; katsoo, että audiovisuaalisia mediapalveluja koskevassa direktiivissä⁽¹⁾ esitettyä vapaaehtoista lähestymistapaa ravintoarvoltaan huonojen elintarvikkeiden lapsiin suunnatussa mainonnassa on erityisesti seurattava ja pyytää komissiota esittämään tiukempia lainsäädäntöaloitteita, mikäli vapaaehtoisen lähestymistavan toteuttaminen epäonnistuneen tällä alalla vuonna 2011 suoritettavassa direktiivin tarkistuksessa; kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota kannustamaan mediapalvelujen tarjoajia kehittämään ruokien ja juomien sopimatonta audiovisuaalista mainontaa koskevat menettelysäännöt ja kehottaa toimijoita ryhtymään kansallisella tasolla konkreettisiin toimiin direktiivissä annettujen määräysten täytäntöön panemiseksi tai vahvistamiseksi;

41. kehottaa elintarviketeollisuutta olemaan erityisen varovainen mainostaessaan erityisesti lapsille suunnattuja elintarvikkeita; pyytää rajoittamaan kellonaikoja, jolloin saa esittää erityisesti lapsille tarkoitettuja, epäterveellisiä elintarvikkeita koskevia mainoksia; sellaisten rajoitusten pitäisi koskea myös uusia viestinnän muotoja kuten verkkopelejä, ponnahdusikkunoita ja tekstiviestejä;

Terveydenhoito ja tutkimus

42. toteaa, että terveydenhuoltoalan ammattilaiset, erityisesti lastenlääkärit ja farmaseutit, olisi tehtävä tietoisiksi olennaisesta roolistaan ylipainoriskin alaisina olevien henkilöiden varhaisessa tunnistamisessa ja katsoo, että heidän pitäisi olla tärkeitä toimijoita lihavuusepidemian ja tarttumattomien tautien torjunnassa; vaatii siksi komissiota kehittämään lihavuuteen liittyviä kardiometabolisia riskitekijöitä koskevia eurooppalaisia antropometrisiä indikaattoreita ja ohjeita; korostaa säännöllisesti suoritettavien järjestelmällisten mitausten merkitystä seulottaessa muita kardiometabolisia riskitekijöitä, jotta ylipainon/lihavuuden kanssa samanaikaisesti esiintyvien sairauksien esiintymistä voitaisiin arvioida perusterveydenhuollon tasolla;

43. kiinnittää huomiota virheravitsemukseen, jossa ruokavalion puutteellisuudella, kohtuuttomuudella tai tasapainottomuudella on merkittävä haitallinen vaikutus kudokseen sekä kehon rakenteeseen ja toimintaan; huomauttaa myös, että virheravitsemus on raskas taakka sekä yksilön hyvinvoinnille että yhteiskunnalle, erityisesti terveydenhuoltojärjestelmälle, ja että se lisää kuolleisuutta, pidentää sairaalassaoloaikoja, aiheuttaa komplikaatioita ja alentaa potilaiden elämänlaatua; muistuttaa, että virheravitsemuksen vuoksi sairaalassa vietetyistä ylimääräisistä päivistä ja komplikaatioiden hoidosta maksetaan julkisista varoista joka vuosi miljardeja euroja;

44. korostaa arvioita, joiden mukaan 40 prosenttia sairaaloiden potilaista ja 40–80 prosenttia vanhainkotien asukkaista on vajaaravittuja; kehottaa jäsenvaltioita parantamaan sairaaloiden ja vanhainkotien ruoan määrää ja laatua, minkä seurauksena sairaalassa vietetty aika lyhenee;

45. katsoo, että sellaisten lääkinnällisten ammattien kuin ”kliininen dieteetikko” ja ”ravintofysiologi” pätevyysvaatimuksista on säädettävä;

46. vaatii komissiota edistämään esimerkiksi eurooppalaisessa terveysfoorumissa parhaita käytänteitä sekä tiedotuskampanjoita, jotka koskevat lihavuuteen liittyviä riskejä ja erityisesti vatsan alueen lihavuutta kiinnittäen huomiota sydän- ja verisuonitautiriskeihin; kehottaa komissiota toimittamaan tietoa kotidieettien vaaroista, etenkin jos niihin liittyy laihdutuslääkkeiden käyttö ilman lääkäriltä saatua reseptiä; kehottaa komissiota kiinnittämään enemmän huomiota virheravitsemukseen, puutteelliseen ravitsemukseen sekä elimistön kuivumiseen;

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2007/65/EY, annettu 11. joulukuuta 2007 (EUVL L 332, 18.12.2007, s. 27).

Torstai 25. syyskuuta 2008

47. kehottaa jäsenvaltioita soveltamaan ravintolisiä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 10. kesäkuuta 2002 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2002/46/EY ⁽¹⁾;
48. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita rahoittamaan lihavuuden sekä syövän ja diabeteksen kaltaisten kroonisten tautien välistä yhteyttä koskevaa tutkimustyötä, koska epidemiologisissa tutkimuksissa on saatava selville, mitkä tekijät liittyvät läheisimmin lihavuuteen sairastuvuuden lisääntymiseen kuten moniulotteisten biologisten merkkiaineiden tunnistaminen ja arvioiminen aineiden alaryhmissä, jotta lihavuuteen johtavat biologiset mekanismit saataisiin selville; kehottaa myös tekemään tutkimuksia, joissa verrataan ja arvioidaan eri hoitomuotojen tehokkuutta, mukaan lukien psykologisia tutkimuksia; kehottaa jäsenvaltioita perustamaan järjestelmän, jolla varmistetaan ylipainon, lihavuuden ja niihin liittyvien kroonisten sairauksien ehkäisyyn, seurlantaan ja hallintaan liittyvien palvelujen saatavuus ja laatu;
49. on tyytyväinen, että seitsemännen tutkimuksen ja teknologian kehittämisen puiteohjelman terveyden aihealueeseen on otettu painopistealueeksi ”diabetes ja lihavuus”;
50. kannustaa jatkamaan vyötärölihavuuden tieteellistä tutkimista ja seurantaan seitsemännessä tutkimuksen puiteohjelmassa;
51. kehottaa komissiota edistämään suurelle yleisölle ja erityisesti terveydenhuoltoalan ammattilaisille suunnattuja Euroopan laajuisia tiedotuskampanjoita vyötärölihavuuden riskejä koskevan tietoisuuden lisäämiseksi;
52. vaatii, että ravintoasioita on korostettava Euroopan unionin kaikilla politiikanaloilla ja kaikissa toimissa.

*
*   *
*

53. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle, jäsenvaltioiden ja ehdokasvaltioiden hallituksille ja parlamenteille sekä Maailman terveysjärjestölle.

⁽¹⁾ EYVL L 183, 12.7.2002, s. 51.

Tekijänoikeuden rajatylittävä kollektiivinen hallinnointi

P6_TA(2008)0462

Euroopan parlamentin päätöslauselma 25. syyskuuta 2008 laillisiin verkkomusiikkipalveluihin liittyvästä tekijänoikeuden ja lähioikeuksien rajatylittävästä kollektiivisesta hallinnoinnista

(2010/C 8 E/19)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission 18. lokakuuta 2005 antaman suosituksen 2005/737/EY laillisiin verkkomusiikkipalveluihin liittyvästä tekijänoikeuden ja lähioikeuksien rajatylittävästä kollektiivisesta hallinnoinnista ⁽¹⁾ (jäljempänä ”vuoden 2005 suositus”),
- ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 95 ja 151 artiklan,
- ottaa huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjan II-77 ja II-82 artiklan,
- ottaa huomioon Lissabonin sopimuksen 97 a artiklan,

⁽¹⁾ EUVL L 276, 21.10.2005, s. 54.

Torstai 25. syyskuuta 2008

- ottaa huomioon musiikkiin liittyviä oikeuksia koskevat voimassaolevat kansainväliset sopimukset eli esittävien taiteilijoiden, äänitteiden valmistajien sekä radioyriyten suojaamisesta 26. lokakuuta 1961 tehdyn Rooman yleissopimuksen, kirjallisten ja taiteellisten teosten suojaamista koskevan Bernin yleissopimuksen, 20. joulukuuta 1996 tehdyn WIPO:n tekijänoikeussopimuksen, 20. joulukuuta 1996 tehdyn WIPO:n esitys- ja äänitesopimuksen sekä teollis- ja tekijänoikeuksien kauppaan liittyvistä näkökohdista (TRIPS) 15. huhtikuuta 1994 tehdyn WTO:n sopimuksen (TRIPS),
- ottaa huomioon tekijänoikeuksien ja lähioikeuksien alaa koskevan yhteisön säännösten (acquis communautaire), jota sovelletaan musiikkiin liittyviin oikeuksiin, eli vuokraus- ja lainausoikeuksista sekä tietyistä tekijänoikeuden lähioikeuksista henkisen omaisuuden alalla 12. joulukuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/115/EY ⁽¹⁾, tiettyjen satelliitin välityksellä tapahtuvaan yleisradiointiin ja kaapeleitse tapahtuvaan edelleen lähettämiseen sovellettavien tekijänoikeutta sekä lähioikeuksia koskevien sääntöjen yhteensovittamisesta 27. syyskuuta 1993 annetun neuvoston direktiivin 93/83/ETY ⁽²⁾, tekijänoikeuden ja tiettyjen lähioikeuksien suojan voimassaoloajasta 12. joulukuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/116/EY ⁽³⁾ sekä tekijänoikeuden ja lähioikeuksien tiettyjen piirteiden yhdenmukaistamisesta tietoyhteiskunnassa 22. toukokuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/29/EY ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon komission 19. heinäkuuta 1995 antaman vihreän kirjan tekijänoikeudesta ja lähioikeuksista tietoyhteiskunnassa (KOM(1995)0382),
- ottaa huomioon 15. toukokuuta 2003 antamansa päätöslauselman esittävien taiteilijoiden oikeuksien suojelusta ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon 15. tammikuuta 2004 antamansa päätöslauselman yhteisön puitteista tekijänoikeuksien ja lähioikeuksien yhteisvalvontajärjestöille ⁽⁶⁾,
- ottaa huomioon komission 16. huhtikuuta 2004 antaman tiedonannon tekijänoikeuden ja lähioikeuksien hallinnoinnista sisämarkkinoilla (KOM(2004)0261),
- ottaa huomioon 5. heinäkuuta 2006 antamansa päätöslauselman yhteisön Lissabon-ohjelman täytäntöönpanosta: Lisää tutkimusta ja innovaatiota – Investointi kasvuun ja työllisyyteen: Yhteinen lähestymistapa ⁽⁷⁾,
- ottaa huomioon komission 3. tammikuuta 2008 antaman tiedonannon luovasta verkkosisällöstä sisämarkkinoilla (KOM(2007)0836),
- ottaa huomioon 6. heinäkuuta 2006 antamansa päätöslauselman sananvapaudesta Internetissä ⁽⁸⁾,
- ottaa huomioon 13. maaliskuuta 2007 antamansa päätöslauselman komission 18. lokakuuta 2005 antamasta suosituksesta 2005/737/EY laillisiin verkkomusiikkipalveluihin liittyvästä tekijänoikeuden ja lähioikeuksien rajatylittävästä kollektiivisesta hallinnoinnista ⁽⁹⁾
- ottaa huomioon 4. syyskuuta 2007 antamansa päätöslauselman oikeudellisesti sitomattomien välineiden institutionaalisista ja oikeudellisista vaikutuksista ⁽¹⁰⁾,
- ottaa huomioon yhteenvetokertomuksen ⁽¹¹⁾, jossa esitetään vuoden 2005 suosituksen seurannan tulokset,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 108 artiklan 5 kohdan,

⁽¹⁾ EUVL L 376, 27.12.2006, s. 28.

⁽²⁾ EYVL L 248, 6.10.1993, s. 15.

⁽³⁾ EUVL L 372, 27.12.2006, s. 12.

⁽⁴⁾ EYVL L 167, 22.6.2001, s. 10.

⁽⁵⁾ EUVL C 67 E, 17.3.2004, s. 293.

⁽⁶⁾ EUVL C 92 E, 16.4.2004, s. 425.

⁽⁷⁾ EUVL C 303 E, 13.12.2006, s. 640.

⁽⁸⁾ EUVL C 303 E, 13.12.2006, s. 879.

⁽⁹⁾ EUVL C 301 E, 13.12.2007, s. 64.

⁽¹⁰⁾ EUVL C 187 E, 24.7.2008, s. 75.

⁽¹¹⁾ http://ec.europa.eu/internal_market/copyright/docs/management/monitoring-report_en.pdf

Torstai 25. syyskuuta 2008

- A. ottaa huomioon, että parlamentti pyysi 13. maaliskuuta 2007 antamassaan päätöslauselmassa komissiota tekemään selväksi, että vuoden 2005 suositusta sovellettiin yksinomaan musiikkiäänitteiden verkkokauppaan, ja antamaan mahdollisimman pian – kuultuaan huolellisesti asianomaisia osapuolia – ehdotuksen joustavaksi puitedirektiiviksi, jonka parlamentti ja neuvosto hyväksyvät yhteispäätösmenettelyllä, tavoitteena säännellä tekijänoikeuden ja lähioikeuksien kollektiivista hallinnointia rajatylittävien verkkomusiikkipalvelujen alalla siten, että otetaan huomioon digitaalisen aikakauden erityisluonne ja suojellaan Euroopan kulttuurista monimuotoisuutta, pieniä sidosryhmiä ja paikallisia valikoimia yhdenvertaisen kohtelun periaatteen pohjalta,
- B. ottaa huomioon, että parlamentti katsoi 13. maaliskuuta 2007 antamassaan päätöslauselmassa, että tekijöiden etuja ja näin ollen Euroopan kulttuurista monimuotoisuutta palveltaiisiin parhaiten perustamalla reilu ja avoin kilpailujärjestelmä, jonka avulla voidaan estää tekijänpalkkioiden polkeminen;
1. muistuttaa, että tekijänoikeuksien alueellisen luonteen valossa ja huolimatta direktiivin 2001/29/EY olemassaolosta tekijänoikeuksien ja lähioikeuksien kollektiivisen hallinnoinnin tilanne on aidosti monimutkainen pääasiassa eurooppalaisten lisenssien puuttumisen vuoksi;
  2. katsoo, että kieltäytymällä lainsäädännön antamisesta Euroopan parlamentin lukuisista päätöslauselmista huolimatta ja pyrkimällä sääntelemään alaa suosituksella on luotu oikeudellisen epävarmuuden tila oikeudenhaltijoille ja käyttäjille, erityisesti lähetystoiminnan harjoittajille;
  3. korostaa, että käyttäjien valituksen johdosta komission kilpailun pääosasto on toisaalta puuttunut asiaan käynnistämällä menettelyn tekijänoikeusjärjestöjen kansainvälistä yhteistyöelintä (CISAC) vastaan, jonka jäseniin kuuluu 24 eurooppalaista tekijänoikeusjärjestöä; katsoo, että tässä asiassa annettava päätös tekee tyhjiksi kaikki kyseisten toimijoiden yhteistyöpyrkimykset sopivien ratkaisujen löytämiseksi – kuten esimerkiksi oikeuksien selvittämiseen Euroopan tasolla käytettävä järjestelmä – ja jättää tien auki oligopolille, jossa joukko suuria yhteisvalvontajärjestöjä on kytketty yksinoikeussopimuksilla julkaisijoihin, jotka kuuluvat maailmanlaajuiseen ohjelmistoon; katsoo, että tämä johtaa valinnanvaran supistumiseen ja pienten yhteisvalvontajärjestöjen katoamiseen vähemmistökuultuuriin tappioksi;
  4. katsoo, ettei kertomus vuoden 2005 suosituksen seurannan tuloksista kuvaa vallitsevaa tilannetta täsmällisesti eikä siinä oteta huomioon parlamentin 13. maaliskuuta 2007 antamassaan päätöslauselmassa esittämää mielipidettä;
  5. katsoo, että tämä tilanne heijastelee sitä tosiseikkaa, että komissio on päättänyt jättää huomiotta varoitukset, joita parlamentti on esittänyt erityisesti 13. maaliskuuta 2007 antamassaan päätöslauselmassa, joka sisältää konkreettisia ehdotuksia valvotusta kilpailusta sekä vähemmistökuultuuriin suojelusta ja kannustamisesta Euroopan unionissa;
  6. kehottaa komissiota varmistamaan, että parlamentin annetaan tosiasiallisesti osallistua toisena lainsäätäjänä luovaa verkkosisältöä koskevaan aloitteeseen;
  7. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman komissiolle.
-

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

II

(Tiedonannot)

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN JA LAITOSTEN
TIEDONANNOT

EUROOPAN PARLAMENTTI

Kanteen nostaminen yhteisöjen tuomioistuimessa (työjärjestyksen 121 artiklan muuttaminen)

P6_TA(2008)0440

Euroopan parlamentin päätös 24. syyskuuta 2008 Euroopan parlamentin työjärjestyksen kanteen nostamista yhteisöjen tuomioistuimessa koskevan 121 artiklan muuttamisesta (2007/2266(REG))

(2010/C 8 E/20)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan puheenjohtajan 26. syyskuuta 2007 päivätyin kirjeen,
  - ottaa huomioon työjärjestyksen 201 ja 202 artiklan,
  - ottaa huomioon perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioden valiokunnan mietinnön (A6-0324/2008),
1. päättää muuttaa työjärjestystä jäljempänä esitetyllä tavalla;
  2. palauttaa mieliin, että kyseinen muutos tulee voimaan seuraavan istuntojakson ensimmäisenä päivänä;
  3. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöksen tiedoksi neuvostolle ja komissiolle.

NYKYINEN TEKSTI

TARKISTUS

Tarkistus 1**Euroopan parlamentin työjärjestys
121 artikla — 3 a kohta (uusi)**

3 a. Puhemies toimittaa kirjallisia huomautuksia tai esiintyy tuomioistuinkäsittelyissä parlamentin puolesta kuultuaan asiasta vastaavaa valiokuntaa.

Jos puhemies aikoo poiketa asiasta vastaavan valiokunnan suosituksesta, hän ilmoittaa siitä valiokunnalle ja antaa asian puheenjohtajakokouksen käsiteltäväksi perustellen oman kantansa.

Jos puheenjohtajakokous katsoo, ettei parlamentin poikkeuksellisesti pitäisi toimittaa kirjallisia huomautuksia eikä esiintyä yhteisöjen tuomioistuimessa asiassa, joka koskee parlamentin säädöksen pätevyyttä, asia saatetaan viipymättä täysistunnon käsiteltäväksi.

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

NYKYINEN TEKSTI

TARKISTUS

Kiireellisissä tapauksissa puhemies voi ryhtyä tarvittaviin väliaikaistoimiin asianomaisen tuomioistuimen asettamien määräaikojen noudattamiseksi. Tällaisissa tapauksissa tässä kohdassa määrätty menettely on pantava täytäntöön mahdollisimman pian.

Tulkinta:

Mikään työjärjestyksen määräys ei estä asiasta vastaavaa valiokuntaa päättämästä asianmukaisista menettelytavoista sen suosituksen välittämiseksi ajoissa kiireellisissä tapauksissa.

Tiistai 23. syyskuuta 2008

III

(Valmistelevat säädökset)

EUROOPAN PARLAMENTTI

Kolmansien maiden kanssa käytävää ulkomaankauppaa koskevat yhteisön tilastot ***I

P6_TA(2008)0414

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 23. syyskuuta 2008 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi ulkomaankauppaa kolmansien maiden kanssa koskevista yhteisön tilastoista ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1172/95 kumoamisesta (KOM(2007)0653 — C6-0395/2007 — 2007/0233(COD))

(2010/C 8 E/21)

(Yhteispäätösmenettely: ensimmäinen käsittely)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (KOM(2007)0653),
  - ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 251 artiklan 2 kohdan ja 285 artiklan 1 kohdan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C6-0395/2007),
  - ottaa huomioon työjärjestyksen 51 artiklan,
  - ottaa huomioon kansainvälisen kaupan valiokunnan mietinnön (A6-0267/2008);
1. hyväksyy komission ehdotuksen sellaisena kuin se on tarkistettuna;
  2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä tähän ehdotukseen huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;
  3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle.

—

Tiistai 23. syyskuuta 2008

P6_TC1-COD(2007)0233

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 23. syyskuuta 2008, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o .../2008 antamiseksi ulkomaankauppaa kolmansien maiden kanssa koskevista yhteisön tilastoista ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1172/95 kumoamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 285 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ovat kuulleet Euroopan talous- ja sosiaalikomiteaa,

ottavat huomioon Euroopan keskuspankin lausunnon ⁽¹⁾,noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Jäsenvaltioiden ja EU:n ulkopuolisten maiden välisiä kauppavirtoja koskevat tilastotiedot ovat olennaisen tärkeitä EU:n talous- ja kauppapolitiikan harjoittamisen ja yksittäisten hyödykkeiden markkinatilanteen muutosten analysoinnin kannalta. Tilastojärjestelmän avoimuutta olisi lisättävä, jotta se mukautuisi hallintoympäristön muutoksiin ja täyttäisi käyttäjien uudet tarpeet. Yhteisön ja sen jäsenmaiden tavarakauppaa kolmansien maiden kanssa koskevista tilastoista 22 päivänä toukokuuta 1995 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1172/95 ⁽³⁾ olisi sen vuoksi korvattava EY:n perustamissopimuksen 285 artiklan 2 kohdan vaatimukset täyttävällä uudella asetuksella.
- (2) Ulkomaankaupan tilastot perustuvat tietoihin, jotka saadaan yhteisön tullikooduksista 12 päivänä lokakuuta 1992 annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 2913/92 ⁽⁴⁾, jäljempänä "tullikoodeksi", tarkoitetuista tulli-ilmoituksista. Euroopan yhdentymisen eteneminen ja siitä johtuvat muutokset tulluskäytännöissä (kuten yhteisölupa yksinkertaistettujen menettelyjen tai kotitullausmenettelyn käyttöä varten sekä keskitetty tulliselvitys, joka on seurausta meneillään olevasta tullikooduksien nykyaikaisamisesta) tekevät kuitenkin tarpeelliseksi mukauttaa ulkomaankaupan tilastojen laadintatapoja, tarkastella uudelleen vientijäsenvaltion ja tuontijäsenvaltion käsitteitä sekä määritellä entistä täsmällisemmin yhteisön tilastojen laadinnassa käytettävät tietolähteet.
- (3) Jotta pystyttäisiin kirjaamaan fyysiset tavaravirrat jäsenvaltioiden ja EU:n ulkopuolisten maiden välillä ja varmistamaan, että tiedot tuonnista ja viennistä ovat saatavilla asianomaisessa jäsenvaltiossa, tulli- ja tilastoviranomaisten väliset järjestelyt ovat tarpeen ja ne on määriteltävä. Näitä ovat esimerkiksi jäsenvaltioiden viranomaisten väliseen tietojenvaihtoon liittyvät säännöt.
- (4) Jotta EU:n vienti ja tuonti voidaan kohdentaa tietyille jäsenvaltioille, on tarpeen kerätä tuonnin osalta tieto "lopullisesta määräjäsenvaltiosta" ja viennin osalta tieto "todellisesta vientijäsenvaltiosta". Näitä jäsenvaltioita olisi keskipitkällä aikavälillä pidettävä tuonti- ja vientijäsenvaltioina ulkomaankaupan tilastointia varten.

⁽¹⁾ EUVL C 70, 15.3.2008, s. 1.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 23. syyskuuta 2008.

⁽³⁾ EYVL L 118, 25.5.1995, s. 10 ||.

⁽⁴⁾ EYVL L 302, 19.10.1992, s. 1 ||.

Tiistai 23. syyskuuta 2008

- (5) Tämän asetuksen soveltamista varten ulkomaankaupan piiriin kuuluvat hyödykkeet olisi luokiteltava tariffi- ja tilastonimikkeistöstä ja yhteisestä tullitariffista 23 päivänä heinäkuuta 1987 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87⁽⁵⁾, jäljempänä ”yhdistetty nimikkeistö”, mukaisesti.(6) Euroopan keskuspankki ja komissio tarvitsevat tietoa euron käytöstä kansainvälisessä tavarakaupassa, ja siksi viennin ja tuonnin laskutusvaluutta olisi ilmoitettava aggregoidulla tasolla.
- (7) Kauppaneuvotteluja ja sisämarkkinoiden hallinnointia varten komission olisi saatava yksityiskohtaiset tiedot Euroopan unioniin tuotujen tavaroiden tullikohtelusta, mukaan luettuna tiedot kiintiöistä.
- (8) Ulkomaankaupan tilastoista saadaan tietoa maksutaseen ja kansantalouden tilinpidon laatimista varten. Ominaisuudet, joiden avulla ulkomaankaupan tilastotiedot voidaan mukauttaa maksutasetarkoituksiin, olisi sisällytettävä pakollisiin tietoihin ja vakiotietoihin.
- (9) **Yhdenmukaistettuja säännöksiä ei sovelleta tullivarastoja ja vapaa-alueita koskeviin jäsenvaltioiden tilastoihin. Vapaaehtoisesti tällaisia tilastoja voidaan kuitenkin edelleen laatia kansallisiin tarkoituksiin.**
- (10) Jäsenvaltioiden olisi toimitettava Eurostatille vuosittaiset aggregoidut tiedot jaoteltuna yritysten ominaisuustietojen mukaan. Näitä tietoja voidaan käyttää esimerkiksi analysoitaessa eurooppalaisten yritysten toimintaa globalisaation näkökulmasta. Yritys- ja kauppatilastojen välinen yhteys voidaan luoda yhdistämällä tulli-ilmoituksesta saatavat tuojaa ja viejää koskevat tiedot tietoihin, joita vaaditaan tilastointiin tarkoitettujen yritysrekisterien **laatimista koskevan yhteisen kehyksen vahvistamisesta ja 20 päivänä helmikuuta 2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 177/2008⁽⁶⁾**, jäljempänä ”yritysrekisterilainsäädäntö”, nojalla.
- (11) Yhteisön tilastoista 17 päivänä helmikuuta 1997 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 322/97⁽⁷⁾ on luotu viitekehys tämän asetuksen säännöksille. Tavarakauppaa koskevat tiedot ovat hyvin yksityiskohtaisia, joten tarvitaan erityiset luottamuksellisuutta koskevat säännöt, jotta kyseiset tilastot olisivat relevantteja.
- (12) **Salassapidettävien tilastotietojen luovuttamisesta säädetään neuvoston asetuksessa (EY) N:o 322/97 sekä salassapidettävien tilastotietojen luovuttamisesta Euroopan yhteisöjen tilastotoimistolle 11 päivänä kesäkuuta 1990 annetussa neuvoston asetuksessa (ETY, Euratom) N:o 1588/90⁽⁸⁾. Kyseisten asetusten mukaisesti toteutetuilla toimilla varmistetaan salassapidettävien tietojen fyysinen ja looginen suojaus sekä se, ettei yhteisön tilastoja tuotettaessa eikä levitettäessä tietoja paljasteta sääntöjenvastaisesti eikä käytetä muuhun kuin tilastointitarkoituksiin.**
- (13) Tuottaessaan ja levittäessään tämän asetuksen mukaisia yhteisön tilastoja kansallisten ja yhteisön tilastoviranomaisten olisi otettava huomioon periaatteet, jotka on vahvistettu tilasto-ohjelmakomitean 24 päivänä helmikuuta 2005 hyväksymissä Euroopan tilastoja koskevissa käytäntesäännöissä ja liitetty 25 päivänä toukokuuta 2005 annettuun komission suositukseen kansallisten ja yhteisön tilastoviranomaisten riippumattomuudesta, koskemattomuudesta ja vastuuvollisuudesta.
- (14) Erityissäännöksiä tarvitaan siihen saakka, kunnes tulli-ilmoitukset sisältävät tarvittavat lisätiedot tullilainsäädännön muutosten jälkeen ja kunnes yhteisön lainsäädännössä edellytetään tullitietojen vaihtoa sähköisessä muodossa.

⁽⁵⁾ EYVL L 256, 7.9.1987, s. 1 ||.

⁽⁶⁾ EUVL L 61, 5.3.2008, s. 6.

⁽⁷⁾ EYVL L 52, 22.2.1997, s. 1 ||.

⁽⁸⁾ EYVL L 151, 15.6.1990, s. 1.

Tiistai 23. syyskuuta 2008

- (15) Tämän asetuksen tavoitetta ei voida saavuttaa jäsenvaltioiden toimin, vaan se voidaan saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, joten yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi.
- (16) Tämän asetuksen täytäntöönpanoa varten tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY⁽⁹⁾ mukaisesti.
- (17) **Komissiolla olisi erityisesti oltava valtuudet muokata niiden tullimenettelyjen ja tulliselvitysmuotojen luettelo**, joilla määritetään vienti ja tuonti ulkomaankaupan tilastoja varten, ottaa käyttöön erilaisia tai erityisiä sääntöjä sellaisten tavaroiden tai tavaroiden liikkeiden osalta, jotka menetelmiin liittyvistä syistä edellyttävät erityissäännöksiä, **muokata ulkomaankaupan tilastojen ulkopuolelle jätettävien tavaroiden ja tavaroiden liikkeiden luettelo**, määritellä tilastotiedot, **käytettävät koodit mukaan lukien, vahvistaa tiettyihin tavaroihin ja tavaroiden tiettyihin liikkeisiin liittyville tiedoille asetettavat vaatimukset, vahvistaa tilastojen laatimista koskevat vaatimukset, määritellä otosten ominaisuudet, vahvistaa raportointijakso ja aggregointitaso kumppanimaiden, hyödykkeiden ja valuuttojen osalta sekä mukauttaa tilastojen toimittamisen määräaika ja jo toimitettujen tilastojen sisältöä, kattavuutta ja muutoksia koskevia ehtoja ja vahvistaa määräaika** yritysten ominaisuustietojen mukaan ja laskutusvaluutan mukaan **jaoteltua kauppaa koskevien tilastojen toimittamiselle**. Koska nämä kyseiset toimenpiteet ovat laajakantoisia ja niiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia, myös täydentämällä sitä uusilla muilla kuin keskeisillä osilla, ne **on** hyväksyttävä päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklassa säädettyä valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen,

OVAT ANTANEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Aihe

Tässä asetuksessa vahvistetaan yhteiset puitteet yhteisön ulkopuolisten maiden kanssa käytävää tavarakauppaa koskevien yhteisön tilastojen (ulkomaankaupan tilastojen) järjestelmälliselle tuottamiselle.

2 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan

- a) "tavaroilla", kaikkea irtainta omaisuutta, myös sähkövirtaa;
- b) "yhteisön tilastoalueella" tullikoodeksissa määriteltyä yhteisön tullialuetta sekä Saksan liittotasavallan alueella olevaa Helgolandin saarta;
- c) "kansallisilla tilastoviranomaisilla" kansallisia tilastolaitoksia ja muita elimiä, jotka kussakin jäsenvaltiossa vastaavat yhteisön ulkomaankaupan tilastojen tuottamisesta;
- d) "tulliviranomaisilla" tullikoodeksissa määriteltyjä "tulliviranomaisia";
- e) "tulli-ilmoituksella" tullikoodeksissa määriteltyä "tulli-ilmoitusta";
- f) "tullin päätöksellä" tulliviranomaisten suorittamaa, hyväksytyjä tulli-ilmoituksia koskevaa hallinnollista tointia, jolla on oikeudellisia vaikutuksia yhteen tai useampaan henkilöön.

⁽⁹⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23 ||.

Tiistai 23. syyskuuta 2008

3 artikla

Soveltamisala

1. Ulkomaankaupan tilastoihin kirjataan tavaroiden vienti ja tuonti.

Jäsenvaltioiden on kirjattava vienti silloin, kun tavara poistuu yhteisön tullialueelta jonkin seuraavassa mainitun, tullikoodeksissa määritellyn tullimenettelyn tai tulliselvitysmuodon mukaisesti:

- a) vienti;
- b) ulkoinen jalostus;
- c) jälleenvienti sisäisen jalostuksen tai tullivalvonnassa tapahtuvan valmistuksen jälkeen.

Jäsenvaltioiden on kirjattava tuonti silloin, kun tavara tulee yhteisön tullialueelle jonkin seuraavassa mainitun, tullikoodeksissa määritellyn tullimenettelyn mukaisesti:

- d) luovutus vapaaseen liikkeeseen;
- e) sisäinen jalostus;
- f) tullivalvonnassa tapahtuva valmistus.

2. **Toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa** tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia **ja jotka liittyvät 1 kohdassa esitettyjen tullimenettelyjen ja tulliselvitysmuotojen luetteloiden mukauttamiseen tullikoodeksin muutosten tai kansainvälisistä sopimuksista johtuvien säännösten vuoksi**, hyväksytään 11 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

3. **Menetelmiin liittyvistä syistä tietyt tavarat tai tavaroiden liikkeet edellyttävät erityissäännöksiä** ("tietyt tavarat tai tietyt tavaroiden liikkeet"). **Tämä koskee teollisuuslaitoksia, aluksia ja ilma-aluksia, merestä saatavia tuotteita, aluksiin ja ilma-aluksiin toimitettuja tavaroita, porrastettuja toimituksia, sotatarvikkeita, merellä oleviin laitoksiin tarkoitettuja tai niistä peräisin olevia tavaroita, avaruusaluksia, sähköä, kaasua ja jätteitä.**

Toimenpiteet, joilla on tarkoitus muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia, myös täydentämällä sitä, **ja jotka liittyvät tiettyihin tavaroihin ja tiettyihin tavaroiden liikkeisiin ja niihin sovellettaviin erilaisiin tai erityisiin säännöksiin**, hyväksytään 11 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

4. **Menetelmiin liittyvistä syistä tietyt tavarat tai tavaroiden liikkeet jätetään** ulkomaankaupan tilastojen ulkopuolelle. **Tämä koskee monetaarista kultaa ja laillisia maksuvälineitä, tavaroita, jotka on aiottu diplomaatti- tai vastaavaan käyttöön, tavaroiden liikkeitä tuoja- ja viejäjäsenvaltion sekä niiden ulkomaille sijoitettujen kansallisten asevoimien välillä sekä tiettyjä toisen maan asevoimien hankkimia tai jättämiä tavaroita, erityisesti tavaroita, joihin ei liity liiketapahtumaa, kantoraketteja ennen niiden laukaisua, korjattavia tai korjattuja tavaroita, tilapäiskäyttöön aiottuja tai tilapäiskäytössä olleita tavaroita, räätälöidyn tiedon ja ladatun tiedon tietovälineinä käytettyjä tavaroita, tulliviranomaisille suullisesti ilmoitettuja joko kaupallisia tavaroita, edellyttäen, että niiden arvo on enintään 1 000 euroa ja nettopaino enintään 1 000 kiloa (tilastollinen kynnyсарvo), tai ei-kaupallisia tavaroita. Tavaroiden tai tavaroiden liikkeiden jättämiseen ulkomaankaupan tilastojen ulkopuolelle liittyvät toimenpiteet, joilla on tarkoitus muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia, myös täydentämällä sitä, hyväksytään 11 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.**

Tiistai 23. syyskuuta 2008

4 artikla

Tietolähde

1. Edellä 3 kohdan 1 alakohdassa tarkoitettua tavaroiden tuontia ja vientiä koskevien tietojen lähteenä on tullilmoitus, mukaan luettuna mahdolliset tilastotietojen tarkistukset tai muutokset, jotka johtuvat tulliviranomaisten niitä koskevista päätöksistä.

Jos käytetään tullikoodeksissa määriteltyä yksinkertaistettua menettelyä ja tehdään täydentävä ilmoitus, tietolähteenä on käytettävä tätä täydentävää ilmoitusta.

I

2. **Edellä 3 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen tiettyjen** tavaroiden tai tavaroiden tiettyjen liikkeiden osalta **voidaan käyttää** muita tietolähteitä kuin tullilmoitus.

Toimenpiteet, joilla on tarkoitus muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia, myös täydentämällä sitä, **ja jotka liittyvät näiden muiden tietolähteiden määrittämiseen**, hyväksytään 11 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittelevää sääntelymenettelyä noudattaen.

3. **Jäsenvaltiot voivat edelleen käyttää muita kuin 1 ja 2 kohdassa määriteltyjä tietolähteitä tilastojen laatimisessa siihen asti, kun 7 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu mekanismi tietojen keskinäistä vaihtamista varten sähköisessä muodossa on otettu käyttöön. Yhteisön ulkomaankaupan tilastojen laatiminen 6 artiklan mukaisesti ei kuitenkaan saisi perustua noihin muihin tietolähteisiin.**

5 artikla

Tilastotiedot

1. Jäsenvaltioiden on hankittava seuraavat tiedot 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua vientiä koskevista tiedostoista:

- a) kauppavirta (tuonti, vienti);
- b) viitekuukausi;
- c) tavaroiden tilastollinen arvo tuonti- tai vientijäsenvaltion kansallisella rajalla;
- d) määrä nettopainona ja muuna paljousyksikkönä, kun ilmoitettu tullilmoituksessa;
- e) liikkeenharjoittaja, eli maahantuojaja tai vastaanottaja tuonnissa ja viejä tai lähettäjä viennissä;
- f) tuonti- tai vientijäsenvaltio, eli jäsenvaltio, jossa tullilmoitus jätettiin, kun ilmoitettu tullilmoituksessa;
  - i) tuonnissa lopullinen määräjäsenvaltio;
  - ii) viennissä todellinen vientijäsenvaltio;
- g) kumppanimaa, eli tuonnissa alkuperämaa ja lähetysmaa ja viennissä määrämaa;
- h) hyödyke yhdistetyn nimikkeistön mukaisesti, eli
  - i) tuonnissa Taric-alanimikkeen tavarakoodi;
  - ii) viennissä yhdistetyn nimikkeistön alanimikkeen tavarakoodi;
- i) tullimenettelykoodit, joiden perusteella tilastollinen menettely johdetaan;

Tiistai 23. syyskuuta 2008

- j) kauppatapahtuman luonne, kun ilmoitettu tulli-ilmoituksessa;
- k) mahdollinen tulliviranomaisten myöntämä tullikohtelu maahantuonnissa, eli tullietuuskoodi ■;
- l) laskutusvaluutta, jos ilmoitettu tulli-ilmoituksessa;
- m) kuljetusmuoto eriteltynä seuraavasti:
  - i) kuljetusmuoto rajalla;
  - ii) sisäinen kuljetusmuoto
  - iii) kontti.

2. **Toimenpiteet**, joilla on tarkoitus muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia ■ täydentämällä sitä ja jotka liittyvät 1 kohdassa tarkoitettuihin tietovaatimusten tarkennuksiin ja käytettäviin koodeihin, hyväksytään 11 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

3. Mainittujen tietojen on sisällyttävä tulli-ilmoitukseen, ellei toisin ilmoiteta ja sanotun rajoittamatta tullilainsäädännön soveltamista.

4. **Edellä 3 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen** tiettyjen tavaroiden tai tavaroiden tiettyjen liikkeiden osalta **voidaan vaatia rajoitettuja tietokokonaisuuksia.**

Toimenpiteet, joilla on tarkoitus muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia ■ täydentämällä sitä ja jotka liittyvät näihin rajoitettuihin tietokokonaisuuksiin, hyväksytään 11 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

6 artikla

Ulkomaankaupan tilastojen laatiminen

1. Jäsenvaltioiden on laadittava kultakin viitekuukaudelta tilastot tavaroiden tuonnista ja viennistä arvon ja määrän mukaan jaoteltuna seuraavasti:

- a) hyödykkeet;
- b) tuonti- tai vientijäsenvaltiot;
- c) kumppanimaat
- d) tilastollinen menettely;
- e) kauppatapahtuman luonne;
- f) tullikohtelu tuonnissa;
- g) kuljetusmuoto.

Komissio voi vahvistaa tilastojen laatimista koskevat täytäntöönpanosäännöt 11 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen.

2. Jäsenvaltioiden on laadittava kauppaa koskevat vuosittaiset tilastot yritysten ominaisuustietojen mukaisesti ; näitä ovat yrityksen Euroopan yhteisen tilastollisen toimialaluokituksen (NACE) pääluokan tai kaksinumeroisen luokittelutason mukainen toimiala ja työntekijöiden määrään perustuva kokoluokka.

Tilastot on laadittava yhdistämällä yritysrekisterilainsäädännön mukaisesti kirjatut yritysten ominaisuustiedot 5 artiklan 1 kohdan mukaisesti kirjattuihin tuontia ja vientiä koskeviin tietoihin . **Kansallisten tulliviranomaisten on tätä varten toimitettava kansallisille tilastoviranomaisille asianomaisten kaupan harjoittajien tunnusnumero.**

Tiistai 23. syyskuuta 2008

Toimenpiteet, joilla on tarkoitus muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia ■ täydentämällä sitä **ja jotka liittyvät tietojen ja näiden laadittavien tilastojen yhdistämiseen**, hyväksytään 11 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

3. Jäsenvaltioiden on joka toinen vuosi laadittava kauppaa koskevat tilastot jaoteltuna laskutusvaluutan mukaan.

Jäsenvaltioiden on laadittava tilastot käyttämällä edustavaa otosta sellaisista tulli-ilmoituksista saaduista tuontia ja vientiä koskevista tiedoista, jotka sisältävät tiedon laskutusvaluutasta. Jos laskutusvaluutaa koskevaa tietoa ei saada tulli-ilmoituksesta, on tehtävä tutkimus tarvittavien tietojen keräämiseksi.

Toimenpiteet, joilla on tarkoitus muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia, myös täydentämällä sitä **ja jotka liittyvät otoksen ominaisuuksiin, raportointijaksoon ja aggregointitasoon kumppanimaiden, hyödykkeiden ja valuuttojen osalta**, hyväksytään 11 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

4. Kun tarvittavat tiedot ovat saatavissa tulli-ilmoituksesta, voidaan päättää, että jäsenvaltiot laativat lisätilastoja ■ kansallisen tason tarpeita varten.

■

5. Jäsenvaltiot eivät ole velvollisia laatimaan ja toimittamaan komissiolle (Eurostatille) ulkomaankaupan tilastoja sellaisista tilastotiedoista, jotka eivät tullikoodeksin tai kansallisten säännösten nojalla ole vielä **rekisteröityjä ja joita ei voida suoraan päätellä muista tiedoista, jotka sisältyvät** jäsenvaltioiden tulliviranomaisille **jätettyyn tulli-ilmoitukseen. Näiden tilastotietojen toimittaminen on jäsenvaltioille vapaaehtoista.** Tämä koskee seuraavia tietoja:

- a) lopullinen määräjäsenvaltio tuonnissa;
- b) todellinen vientijäsenvaltio viennissä;
- c) kauppapahtuman luonne.

7 artikla

Tiedonvaihto

1. Kansallisten tilastoviranomaisten on viipymättä ja viimeistään tulli-ilmoitusten hyväksymiskuukautta tai tulli-ilmoituksia koskevien päätösten tekokuukautta seuraavan kuukauden aikana saatava kansallisilta tulliviranomaisilta tuontia ja vientiä koskevat tiedot, jotka perustuvat kyseisille tulliviranomaisille jätettyihin tai toimitettuihin tulli-ilmoituksiin.

Näiden tietojen on sisällettävä ainakin 5 artiklassa mainitut tilastotiedot, jotka ovat tullikoodeksin tai kansallisten sääntöjen mukaan saatavilla tulli-ilmoituksessa.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tuontia ja vientiä koskevat tiedot, jotka perustuvat kyseisen jäsenvaltion tulliviranomaisille jätettyihin tulli-ilmoituksiin, toimitetaan **viipymättä mainitulta tulliviranomaiselta** sen jäsenvaltion **tulliviranomaiselle**, joka on ilmoitettu tulli-ilmoituksessa

- a) lopullisena määräjäsenvaltiona tuonnissa;
- b) todellisena vientijäsenvaltiona viennissä.

Jäsenvaltion sisällä kansallisen tulliviranomaisen vastaanottamat tiedot toimitetaan kansalliselle tilastoviranomaiselle 1 kohdan mukaisesti.

3. Jäsenvaltion ei tarvitse toimittaa tuontia ja vientiä koskevia tiedostoja ||2 kohdan mukaisesti toiseen jäsenvaltioon ennen kuin kyseisten jäsenvaltioiden tulliviranomaiset ovat ottaneet käyttöön mekanismin tietojen keskinäistä vaihtamista varten sähköisessä muodossa.

Tiistai 23. syyskuuta 2008

4. Tällaista tiedonsiirtoa koskevat täytäntöönpanosäännöt voidaan vahvistaa 11 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen.

5. *Jos kansallinen tulliviranomainen ei pysty toimittamaan kaikkia 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja, vaadittavia tietoja kansalliselle tilastoviranomaiselle yhteisön tullikoodeksista 23 päivänä huhtikuuta 2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 450/2008 (uudistettu tullikoodeksi) ⁽¹⁰⁾, ja paperittomasta tullen ja kaupan toimintaympäristöstä 15 päivänä tammikuuta 2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 70/2008/EY ⁽¹¹⁾ mukaisten useiden yksinkertaistettujen menettelyjen pohjalta, kansallinen tilastoviranomainen ei ole velvollinen toimittamaan komissiolle (Eurostatille) sellaisia tietoja, joita ei voida saada kansalliselta tulliviranomaiselta.*

8 artikla

Ulkomaankaupan tilastojen toimittaminen komissiolle (Eurostatille)

1. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle (Eurostatille) 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitettut tilastot viimeistään 40 päivän kuluttua kunkin viitekuukauden päättymisestä.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tilastot sisältävät täydelliset tiedot tuonnista ja viennistä viitekauden aikana ja tehtävä mukautuksia, jos tietoja ei ole saatavilla.

Jäsenvaltioiden on toimitettava ajantasaiset tilastot, jos jo toimitettuihin tilastoihin tehdään muutoksia.

Jäsenvaltioiden on sisällytettävä komissiolle (Eurostatille) toimitettaviin tuloksiin mahdolliset luottamukselliset tilastotiedot.

Toimenpiteet, joilla on tarkoitus muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia , myös täydentämällä sitä, ja jotka liittyvät tilastojen määrärajan, sisällön, kattavuuden ja muutosten mukauttamiseen, hyväksytään 11 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

2. **Toimenpiteet**, joilla on tarkoitus muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia ■ täydentämällä sitä ja jotka liittyvät 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen yritysten ominaisuustietojen mukaan jaoteltujen kaupan tilastojen ja 6 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen, laskutusvaluutan mukaan jaoteltujen kaupan tilastojen toimittamista koskevaan määräraikaan, hyväksytään 11 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

3. Jäsenvaltioiden on toimitettava tilastot komissiolle (Eurostatille) sähköisessä muodossa tiedonsiirtotandardin mukaisesti. Tulosten toimittamiseen liittyvistä käytännön järjestelyistä voidaan päättää 11 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

9 artikla

Laadunarviointi

1. Siirrettäviin tietojen laadun arvioinnissa käytetään tämän asetuksen soveltamiseksi seuraavia määritelmät:

— ”relevanssi” viittaa siihen, missä määrin tilastotiedot vastaavat käyttäjien tosiasiallisia ja mahdollisia tarpeita,

— ”tarkkuus” viittaa arvioiden vastaavuuteen tuntemattomien tosiasioiden kanssa,

— ”oikea-aikaisuus” ja ”täsmällisyys” viittaavat tulosten saatavuusajankohdan ja siihen liittyvän tapahtuman tai ilmiön väliseen viipeeseen,

⁽¹⁰⁾ EUVL L 145, 4.6.2008, s. 1.

⁽¹¹⁾ EUVL L 23, 26.1.2008, s. 21.

Tiistai 23. syyskuuta 2008

- "saatavuus" ja "selkeys" viittaavat olosuhteisiin ja menettelyihin, joita edellytetään tietojen saamiseksi, käyttämiseksi ja tulkitsemiseksi,
  - "vertailukelpoisuus" viittaa siihen, millaisia vaikutuksia käytettyjen tilastokäsitteiden ja mittausvälineiden ja -menetelmien erot aiheuttavat, kun tilastoille tehdään maantieteellisiin alueisiin tai eri aloihin tai aikaan liittyviä vertailuja,
  - "yhtenäisyys" viittaa ominaisuuteen, jonka ansiosta tietoja voidaan luotettavasti yhdistellä eri tavoilla ja eri käyttöön.
2. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle (Eurostatille) toimitettujen tilastojen laatua käsittelevä kertomus vuosittain.
3. Kun 1 kohdassa vahvistettuja laatumäärittäviä sovelletaan tässä asetuksessa tarkoitettuihin tilastoihin, laatuselvityksiin liittyvistä menettelyistä **ja** niiden rakenteesta **■** on päätettävä 11 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

Komissio (Eurostat) arvioi toimitettujen tilastojen laadun.

10 artikla

Ulkomaankaupan tilastojen levittäminen

1. **Yhteisön tasolla** komissio (**Eurostat**) levittää 6 artiklan 1 kohdan mukaisesti laaditut ja jäsenvaltioiden toimittamat ulkomaankaupan tilastot ainakin yhdistetyn nimikkeistön alanimikkeen mukaisesti jaoteltuina.

Vain silloin, jos tuoja tai viejä sitä vaatii, voivat tietyn jäsenvaltion kansalliset viranomaiset päättää levittääkö sellaisia kyseisen jäsenvaltion tietoja, joiden perusteella tuoja tai viejä on mahdollista tunnistaa, tai muutetaanko niitä siten, että levittäminen ei vaaranna tilastosalaisuuden noudattamista.

2. **Komissio (Eurostat) ei levitä Taric-alanimikkeen, etuuksien ja kiintiöiden mukaan jaoteltuja yksityiskohtaisia tilastotietoja, jos niiden ilmoittaminen heikentäisi yleisen edun suojelua yhteisön kaupp- ja maatalouspolitiikan alalla, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tietojen levittämistä kansallisella tasolla.**

■

11 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa ulkomaankaupan tilastointia käsittelevä komitea.
2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 ja 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset. Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan kolmeksi kuukaudeksi.
3. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan 1–4 kohtaa ja 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

12 artikla

Kumoaminen

Kumotaan asetus (EY) N:o 1172/95 **1 päivästä tammikuuta 2010**.

Asetusta sovelletaan edelleen tietoihin, jotka koskevat **1 päivää tammikuuta 2010** edeltäneitä viitejaksoja.

Tiistai 23. syyskuuta 2008

13 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenkymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

Niitä sovelletaan **1 päivästä tammikuuta 2010**.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty ||

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

Luonnonvaraisten eläinten ja kasvien suojele niiden kauppaa sääntelemällä (muokauttaminen valvonnan käsitteeseen sääntelymenettelyyn) ***I

P6_TA(2008)0415

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 23. syyskuuta 2008 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi luonnonvaraisten eläinten ja kasvien suojelesta niiden kauppaa sääntelemällä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 338/97 muuttamisesta komissiolle siirretyn toimivallan osalta (KOM(2008)0104 — C6-0087/2008 — 2008/0042(COD))

(2010/C 8 E/22)

(Yhteispäätösmenettely: ensimmäinen käsittely)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (KOM(2008)0104),
  - ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 251 artiklan 2 kohdan ja 175 artiklan 1 kohdan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C6-0087/2008),
  - ottaa huomioon työjärjestyksen 51 artiklan,
  - ottaa huomioon ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan mietinnön (A6-0314/2008);
1. hyväksyy komission ehdotuksen;
  2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä ehdotukseensa huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;
  3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle.
-

Tiistai 23. syyskuuta 2008

Maanteiden tavarakuljetusten tilastot ***I

P6_TA(2008)0416

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 23. syyskuuta 2008 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi maanteiden tavarakuljetusten tilastoista annetun asetuksen (EY) N:o 1172/98 muuttamisesta komissiolle siirretyn toimivallan osalta (KOM(2007)0778 — C6-0451/2007 — 2007/0269(COD))

(2010/C 8 E/23)

(Yhteispäätösmenettely: ensimmäinen käsittely)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (KOM(2007)0778),
  - ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 251 artiklan 2 kohdan ja 285 artiklan 1 kohdan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C6-0451/2007),
  - ottaa huomioon työjärjestyksen 51 artiklan,
  - ottaa huomioon liikenne- ja matkailuvaliokunnan mietinnön (A6-0258/2008);
1. hyväksyy komission ehdotuksen sellaisena kuin se on tarkistettuna;
  2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä tähän ehdotukseen huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;
  3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle.

P6_TC1-COD(2007)0269

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 23. syyskuuta 2008, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o .../2008 antamiseksi maanteiden tavarakuljetusten tilastoista annetun asetuksen (EY) N:o 1172/98 muuttamisesta komissiolle siirretyn täytäntöönpanovallan osalta

(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin ensimmäisessä käsittelyssä vahvistama kanta vastaa lopullista säädöstä, asetusta (EY) N:o .../2009.)

Tiistai 23. syyskuuta 2008

Euroopan luovuuden ja innovoinnin teemavuosi (2009) ***I

P6_TA(2008)0417

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 23. syyskuuta 2008 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi Euroopan luovuuden ja innovoinnin teemavuodesta (2009) (KOM(2008)0159 — C6-0151/2008 — 2008/0064(COD))

(2010/C 8 E/24)

(Yhteispäätösmenettely: ensimmäinen käsittely)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (KOM(2008)0159),
  - ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 251 artiklan 2 kohdan sekä 149 ja 150 artiklan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C6-0151/2008),
  - ottaa huomioon työjärjestyksen 51 artiklan,
  - ottaa huomioon kulttuuri- ja koulutusvaliokunnan mietinnön (A6-0319/2008);
1. hyväksyy komission ehdotuksen sellaisena kuin se on tarkistettuna;
  2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä tähän ehdotukseen huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;
  3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle.

P6_TC1-COD(2008)0064

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 23. syyskuuta 2008, Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o .../2008/EY tekemiseksi Euroopan luovuuden ja innovoinnin teemavuodesta (2009)

(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin ensimmäisessä käsittelyssä vahvistama kanta vastaa lopullista säädöstä, päätöstä N:o 1350/2008/EY.)

Tiistai 23. syyskuuta 2008

Euroopan yhteisöjen virkamiesten ja muun henkilöstön ryhmät, joihin sovelletaan Euroopan yhteisöjen erioikeuksista ja vapauksista tehtyä pöytäkirjaa *

P6_TA(2008)0418

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 23. syyskuuta 2008 ehdotuksesta neuvoston asetukseksi niiden Euroopan yhteisöjen virkamiesten ja muun henkilöstön ryhmien määrittämisestä, joihin sovelletaan Euroopan yhteisöjen erioikeuksista ja vapauksista tehdyn pöytäkirjan 12 artiklan, 13 artiklan 2 kohdan ja 14 artiklan määräyksiä, annetun asetuksen (Euratom, EHTY, ETY) N:o 549/69 muuttamisesta (KOM(2008)0305 — C6-0214/2008 — 2008/0102(CNS))

(Kuulemismenettely)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen neuvostolle (KOM(2008)0305),
  - ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 291 artiklan,
  - ottaa huomioon Euroopan yhteisöjen erioikeuksista ja vapauksista tehdyn pöytäkirjan 16 artiklan, jonka mukaisesti neuvosto on kuullut parlamenttia (C6-0214/2008),
  - ottaa huomioon työjärjestyksen 51 artiklan,
  - ottaa huomioon kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan mietinnön (A6-0339/2008);
1. hyväksyy komission ehdotuksen;
  2. pyytää neuvostoa ilmoittamaan parlamentille, jos se aikoo poiketa parlamentin hyväksymästä sanamuodosta;
  3. pyytää tulla kuulluksi uudelleen, jos neuvosto aikoo tehdä huomattavia muutoksia komission ehdotukseen;
  4. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle.

Lisätalousarvio nro 6/2008

P6_TA(2008)0419

Euroopan parlamentin päätöslauselma 23. syyskuuta 2008 esityksestä Euroopan unionin lisätalousarvioksi nro 6/2008 varainhoitovuodeksi 2008, Pääluokka III — Komissio (12984/2008 — C6-0317/2008 — 2008/2166(BUD))

(2010/C 8 E/26)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 272 artiklan ja Euratomin perustamissopimuksen 177 artiklan,
- ottaa huomioon Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavasta varainhoitoasetuksesta 25. kesäkuuta 2002 annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 ⁽¹⁾ (jäljempänä "varainhoitoasetus") ja erityisesti sen 37 ja 38 artiklan,

⁽¹⁾ EYVL L 248, 16.9.2002, s. 1.

Tiistai 23. syyskuuta 2008

- ottaa huomioon 13. joulukuuta 2007 lopullisesti vahvistetun Euroopan unionin yleisen talousarvion varainhoitovuodeksi 2008 ⁽¹⁾,
  - ottaa huomioon talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta 17. toukokuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen ⁽²⁾,
  - ottaa huomioon komission 1. heinäkuuta 2008 esittämän alustavan lisätalousarvioesityksen nro 6/2008 vuoden 2008 yleiseen talousarvioon (KOM(2008)0429),
  - ottaa huomioon neuvoston 15. syyskuuta 2008 laatiman esityksen lisätalousarvioksi nro 6/2008 (12984/2008 — C6-0317/2008),
  - ottaa huomioon työjärjestyksen 69 artiklan ja liitteen IV,
  - ottaa huomioon budjettivaliokunnan mietinnön (A6-0353/2008),
- A. ottaa huomioon, että vuoden 2008 yleistä talousarviota koskevalla lisätalousarvioesityksellä nro 6
- tehdään talousarvioon (henkilöstötaulukkaan) seuraavien kolmen toimeenpanoviraston toimeksianton laajentamisen edellyttämät mukautukset: koulutuksen, audiovisuaalialan ja kulttuurin toimeenpanovirasto, kansanterveysalan toimintaohjelman toimeenpanovirasto ja Euroopan laajuisten liikenneverkkojen toimeenpanovirasto,
  - luodaan tarvittavat budjettikohdat polttokenno- ja vety-yhteisyritystä varten sekä kohdennetaan vastaavat määrärahat,
  - tehdään maksusitoumusmäärärahoihin 2 200 000 euron lisäys, jolla on tarkoitus kattaa osa Eurojustin uusista toimitiloista aiheutuvista kustannuksista,
  - lisätään kilpailukyvyyn ja innovoinnin puiteohjelmaan kuuluvan yrittäjyyden ja innovoinnin ohjelman maksusitoumusmäärärahoja 3 900 000 eurolla,
- B. ottaa huomioon, että lisätalousarvioesityksen nro 6/2008 tarkoituksena on ottaa nämä mukautukset virallisesti vuoden 2008 talousarvioon;
1. muistuttaa, että yhteisyritysten määrärahat maksetaan kyseisen ohjelman toimintamäärärahoista;
  2. huomauttaa, että Euroopan parlamentille, joka on toinen budjettivallan käyttäjä, olisi varainhoitoasetuksen 179 artiklan 3 kohdan mukaan pitänyt tiedottaa Eurojustin uuden kiinteistön vuokrasta, jolla on huomattavia taloudellisia vaikutuksia talousarvioon;
  3. odottaa komission toimittavan sille vastaisuudessa tällaiset tiedot, mikäli ilmenee kiinteistöjä koskevia lisätarpeita, jotta budjettivallan käyttäjä voi antaa lausunnon varainhoitoasetuksen 179 artiklan 3 kohdan mukaisesti;
  4. hyväksyy lisätalousarvioesityksen nro 6/2008 sellaisenaan;
  5. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.

⁽¹⁾ EUVL L 71, 14.3.2008, s. 1.

⁽²⁾ EUVL C 139, 14.6.2006, s. 1.

Tiistai 23. syyskuuta 2008

Asetuksen (EY) N:o 999/2001 muuttaminen komissiolle siirretyn täytäntöönpanovallan osalta ***I

P6_TA(2008)0427

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 23. syyskuuta 2008 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi asetuksen (EY) N:o 999/2001 muuttamisesta komissiolle siirretyn täytäntöönpanovallan osalta (KOM(2008)0053 — C6-0054/2008 — 2008/0030(COD))

(2010/C 8 E/27)

(Yhteispäätösmenettely: ensimmäinen käsittely)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (KOM(2008)0053),
  - ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 251 artiklan 2 kohdan ja 154 artiklan 4 kohdan b alakohdan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C6-0054/2008),
  - ottaa huomioon työjärjestyksen 51 artiklan,
  - ottaa huomioon ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan mietinnön (A6-0279/2008);
1. hyväksyy komission ehdotuksen sellaisena kuin se on tarkistettuna;
  2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä tähän ehdotukseen huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;
  3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle.

P6_TC1-COD(2008)0030**Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 23. syyskuuta 2008, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o .../2008 antamiseksi tiettyjen tarttuvien spongiformisten enkefalopatioiden ehkäisyä, valvontaa ja hävittämistä koskevista säännöistä annetun asetuksen (EY) N:o 999/2001 muuttamisesta komissiolle siirretyn täytäntöönpanovallan osalta***(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin ensimmäisessä käsittelyssä vahvistama kanta vastaa lopullista säädöstä, asetusta (EY) N:o 220/2009.)*

Tiistai 23. syyskuuta 2008

Asetuksen (EY) N:o 2150/2002 muuttaminen komissiolle siirretyn täytäntöönpanovallan osalta ***I

P6_TA(2008)0428

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 23. syyskuuta 2008 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi jätetilastoista annetun asetuksen (EY) N:o 2150/2002 muuttamisesta komissiolle siirretyn toimivallan osalta (KOM(2007)0777 — C6-0456/2007 — 2007/0271(COD))

(Yhteispäätösmenettely: ensimmäinen käsittely)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (KOM(2007)0777),
  - ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 251 artiklan 2 kohdan ja 285 artiklan 1 kohdan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C6-0456/2007),
  - ottaa huomioon työjärjestyksen 51 artiklan,
  - ottaa huomioon ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan mietinnön (A6-0282/2008);
1. hyväksyy komission ehdotuksen sellaisena kuin se on tarkistettuna;
  2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä tähän ehdotukseen huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;
  3. kehottaa komissiota julkaisemaan asetuksen (EY) N:o 2150/2002 8 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun kertomuksen mahdollisimman pian;
  4. kehottaa komissiota esittämään asetuksen (EY) N:o 2150/2002 8 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun ehdotuksen mahdollisimman pian päällekkäisten raportointivelvoitteiden poistamiseksi;
  5. kehottaa komissiota antamaan mahdollisimman pian uusia kertomuksia ja ehdotuksia jatkona niille kertomuksille ja ehdotuksille, jotka on julkaistu asetuksen (EY) N:o 2150/2002 8 artiklan 3 kohdan mukaisesti 4 artiklan 3 kohdassa ja 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen kokeilututkimusten edistymisestä;
  6. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle.

P6_TC1-COD(2007)0271

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 23. syyskuuta 2008, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o .../2008 antamiseksi jätetilastoista annetun asetuksen (EY) N:o 2150/2002 muuttamisesta komissiolle siirretyn täytäntöönpanovallan osalta

(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin ensimmäisessä käsittelyssä vahvistama kanta vastaa lopullista säädöstä, asetusta (EY) N:o 221/2009.)

Tiistai 23. syyskuuta 2008

Eräiden säädösten mukauttaminen valvonnan käsittävään sääntelymenettelyyn — toinen osa ***I

P6_TA(2008)0429

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 23. syyskuuta 2008 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi eräiden perustamissopimuksen 251 artiklassa määrätyn menettelyn mukaisten säädösten mukauttamisesta neuvoston päätökseen 1999/468/EY, sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä 2006/512/EY, valvonnan käsittävän sääntelymenettelyn osalta — toinen osa (KOM(2007)0824 — C6-0476/2007 — 2007/0293(COD))

(Yhteispäätösmenettely: ensimmäinen käsittely)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (KOM(2007)0824),
  - ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 251 artiklan 2 kohdan ja 37 artiklan, 44 artiklan 1 kohdan, 71 artiklan, 80 artiklan 2 kohdan, 95 artiklan, 152 artiklan 4 kohdan b alakohdan, 175 artiklan 1 kohdan sekä 179 ja 285 artiklan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C6-0476/2007),
  - ottaa huomioon neuvoston edustajan 17. syyskuuta 2008 päivätyllä kirjeellä antaman sitoumuksen hyväksyä ehdotus, sellaisena kuin se on tarkistettuna, EY:n perustamissopimuksen 251 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan ensimmäisen luetelmakohdan mukaisesti,
  - ottaa huomioon työjärjestyksen 51 artiklan,
  - ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan mietinnön sekä kehitysyhteistyövaliokunnan ja ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan, teollisuus-, tutkimus- ja energiavalioikunnan, sisämarkkina- ja kuluttajansuojavalioikunnan, liikenne- ja matkailuvaliokunnan, maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan ja kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan lausunnot (A6-0100/2008);
1. hyväksyy komission ehdotuksen sellaisena kuin se on tarkistettuna;
  2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä tähän ehdotukseen huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;
  3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle.

P6_TC1-COD(2007)0293

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 23. syyskuuta 2008, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o .../2008 antamiseksi eräiden perustamissopimuksen 251 artiklassa määrätyn menettelyn mukaisten säädösten mukauttamisesta neuvoston päätökseen 1999/468/EY valvonnan käsittävän sääntelymenettelyn osalta — Valvonnan käsittävään sääntelymenettelyyn mukauttaminen — Toinen osa

(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin ensimmäisessä käsittelyssä vahvistama kanta vastaa lopullista säädöstä, asetusta (EY) N:o 219/2009.)

Tiistai 23. syyskuuta 2008

Luontaisten kivennäisvesien hyödyntäminen ja markkinoille saattaminen (uudelleenlaatiminen) ***I

P6_TA(2008)0430

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 23. syyskuuta 2008 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi luontaisten kivennäisvesien hyödyntämisestä ja markkinoille saattamisesta (uudelleenlaadinta) (KOM(2007)0858 — C6-0005/2008 — 2007/0292(COD))

(Yhteispäätösmenettely — uudelleenlaatiminen)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (KOM(2007)0858),
  - ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 251 artiklan 2 kohdan ja 95 artiklan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C6-0005/2008),
  - ottaa huomioon neuvoston edustajan 17. syyskuuta 2008 päivätyllä kirjeellä antaman sitoumuksen hyväksyä ehdotus, sellaisena kuin se on tarkistettuna, EY:n perustamissopimuksen 251 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan ensimmäisen luetelmakohdan mukaisesti,
  - ottaa huomioon säädösten uudelleenlaatumistekniikan järjestelmällisestä käytöstä 28 päivänä marraskuuta 2001 tehdyn toimielinten välisen sopimuksen ⁽¹⁾,
  - ottaa huomioon työjärjestyksen 80 a ja 51 artiklan,
  - ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan mietinnön sekä ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan lausunnon (A6-0298/2008),
- A. toteaa, että Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission oikeudellisista yksiköistä koostuvan neuvoa-antavan ryhmän mukaan käsillä oleva ehdotus ei sisällä muita sisällöllisiä muutoksia kuin ne, jotka siinä on sellaisiksi yksilöity, ja siinä ainoastaan kodifioidaan aikaisemman säädöksen muuttumattomina säilyvät säännökset niiden asiasisältöä muuttamatta;
1. hyväksyy komission ehdotuksen sellaisena kuin se on mukautettuna Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission oikeudellisista yksiköistä koostuvan neuvoa-antavan ryhmän suositusten perusteella ja sellaisena kuin se on jäljempänä tarkistettuna;
  2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä ehdotukseensa huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;
  3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle.

⁽¹⁾ EYVL C 77, 28.3.2002, s. 1.

P6_TC1-COD(2007)0292

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 23. syyskuuta 2008, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/.../EY antamiseksi luontaisten kivennäisvesien hyödyntämisestä ja markkinoille saattamisesta (uudelleenlaadinta)

(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin ensimmäisessä käsittelyssä vahvistama kanta vastaa lopullista säädöstä, direktiiviä .../EY.)

Tiistai 23. syyskuuta 2008

Lääkkeissä sallitut väriaineet (uudelleenlaatiminen) ***I

P6_TA(2008)0431

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 23. syyskuuta 2008 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi lääkkeissä sallituista väriaineista (uudelleenlaatiminen)
(KOM(2008)0001 — C6-0026/2008 — 2008/0001(COD))

(2010/C 8 E/31)

(Yhteispäätösmenettely — uudelleenlaatiminen)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (KOM(2008)0001),
  - ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 251 artiklan 2 kohdan ja 95 artiklan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C6-0026/2008),
  - ottaa huomioon neuvoston edustajan antaman sitoumuksen hyväksyä ehdotus EY:n perustamissopimuksen 251 artiklan 2 kohdan mukaisesti sekä sisältäen Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission oikeudellisista yksiköistä koostuvan neuvoa-antavan ryhmän suositukset,
  - ottaa huomioon säädösten uudelleenlaatimistekniikan järjestelmällisestä käytöstä 28. marraskuuta 2001 tehdyn toimielinten välisen sopimuksen ⁽¹⁾,
  - ottaa huomioon työjärjestyksen 80 a ja 51 artiklan,
  - ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan mietinnön sekä ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan lausunnon (A6-0280/2008),
- A. toteaa, että Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission oikeudellisista yksiköistä koostuvan neuvoa-antavan ryhmän mukaan käsillä oleva ehdotus ei sisällä muita sisällöllisiä muutoksia kuin ne, jotka siinä on sellaisiksi yksilöity, ja siinä ainoastaan kodifoidaan aikaisemman säädöksen muuttumattomina säilyvät säännökset mainittujen muutosten kanssa niiden asiasisältöä muuttamatta;
1. hyväksyy komission ehdotuksen sellaisena kuin se on mukautettuna Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission oikeudellisista yksiköistä koostuvan neuvoa-antavan ryhmän suositusten perusteella;
  2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä tähän ehdotukseen huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;
  3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle.

⁽¹⁾ EYVL C 77, 28.3.2002, s. 1.

Tiistai 23. syyskuuta 2008

Erityisravinnoksi tarkoitetut elintarvikkeet (uudelleenlaatiminen) *** I

P6_TA(2008)0432

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 23. syyskuuta 2008 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi erityisravinnoksi tarkoitetuista elintarvikkeista (uudelleenlaadinta) (KOM(2008)0003 — C6-0030/2008 — 2008/0003(COD))

(2010/C 8 E/32)

(Yhteispäätösmenettely — uudelleenlaatiminen)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (KOM(2008)0003),
  - ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 251 artiklan 2 kohdan ja 95 artiklan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C6-0030/2008),
  - ottaa huomioon neuvoston edustajan 17. syyskuuta 2008 päivätyllä kirjeellä antaman sitoumuksen hyväksyä ehdotus, sellaisena kuin se on tarkistettuna, EY:n perustamissopimuksen 251 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan ensimmäisen luetelmakohdan mukaisesti,
  - ottaa huomioon säädösten uudelleenlaatimistekniikan järjestelmällisestä käytöstä 28. marraskuuta 2001 tehdyn toimielinten välisen sopimuksen ⁽¹⁾,
  - ottaa huomioon työjärjestyksen 80 a ja 51 artiklan,
  - ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan mietinnön sekä ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan lausunnon (A6-0295/2008),
- A. toteaa, että Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission oikeudellisista yksiköistä koostuvan neuvoo-antavan ryhmän mukaan käsillä oleva ehdotus ei sisällä muita sisällöllisiä muutoksia kuin ne, jotka siinä on sellaisiksi yksilöity, ja siinä ainoastaan kodifioidaan aikaisemman säädöksen muuttumattomina säilyvät säännökset mainittujen muutosten kanssa niiden asiasisältöä muuttamatta;
1. hyväksyy komission ehdotuksen sellaisena kuin se on mukautettuna Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission oikeudellisista yksiköistä koostuvan neuvoo-antavan ryhmän suositusten perusteella ja sellaisena kuin se on jäljempänä tarkistettuna;
  2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä tähän ehdotukseen huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;
  3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle.

⁽¹⁾ EYVL C 77, 28.3.2002, s. 1.

P6_TC1-COD(2008)0003

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 23. syyskuuta 2008, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/.../EY antamiseksi erityisravinnoksi tarkoitetuista elintarvikkeista (uudelleenlaadittu toisinto)

(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin ensimmäisessä käsittelyssä vahvistama kanta vastaa lopullista säädöstä, direktiiviä 2009/39/EY.)

Tiistai 23. syyskuuta 2008

Moottoriajoneuvojen ja niiden perävaunujen katsastus (uudelleenlaatiminen) ***I

P6_TA(2008)0433

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 23. syyskuuta 2008 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi moottoriajoneuvojen ja niiden perävaunujen katsastuksesta (uudelleenlaatiminen) (KOM(2008)0100 — C6-0094/2008 — 2008/0044(COD))

(2010/C 8 E/33)

(Yhteispäätösmenettely — uudelleenlaatiminen)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (KOM(2008)0100),
  - ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 251 artiklan 2 kohdan ja 71 artiklan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C6-0094/2008),
  - ottaa huomioon neuvoston edustajan 3. syyskuuta 2008 päivätyllä kirjeellä antaman sitoumuksen hyväksyä ehdotus, sellaisena kuin se on tarkistettuna, EY:n perustamissopimuksen 251 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan ensimmäisen luetelmakohdan mukaisesti,
  - ottaa huomioon säädösten uudelleenlaatumistekniikan järjestelmällisestä käytöstä 28. marraskuuta 2001 tehdyn toimielinten välisen sopimuksen ⁽¹⁾,
  - ottaa huomioon työjärjestyksen 80 a ja 51 artiklan,
  - ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan mietinnön sekä liikenne- ja matkailuvaliokunnan lausunnon (A6-0299/2008),
- A. toteaa, että Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission oikeudellisista yksiköistä koostuvan neuvoa-antavan ryhmän mukaan käsillä oleva ehdotus ei sisällä muita sisällöllisiä muutoksia kuin ne, jotka siinä on sellaisiksi yksilöity, ja siinä ainoastaan kodifoidaan aikaisemman säädöksen muuttumattomina säilyvät säännökset mainittujen muutosten kanssa niiden asiasisältöä muuttamatta;
1. hyväksyy komission ehdotuksen sellaisena kuin se on mukautettuna Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission oikeudellisista yksiköistä koostuvan neuvoa-antavan ryhmän suositusten perusteella ja sellaisena kuin se on jäljempänä tarkistettuna;
  2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä tähän ehdotukseen huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;
  3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle.

⁽¹⁾ EYVL C 77, 28.3.2002, s. 1.

P6_TC1-COD(2008)0044**Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 23. syyskuuta 2008, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/.../EY antamiseksi moottoriajoneuvojen ja niiden perävaunujen katsastuksesta (uudelleenlaadittu toisinto)**

(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin ensimmäisessä käsittelyssä vahvistama kanta vastaa lopullista säädöstä, direktiiviä 2009/40/EY.)

Tiistai 23. syyskuuta 2008

Elintarvikkeiden ja niiden ainesosien valmistamisessa käytettävät uuttamisliuotteet (uudelleenlaatiminen) ***I

P6_TA(2008)0434

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 23. syyskuuta 2008 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi elintarvikkeiden ja elintarvikkeiden ainesosien valmistamisessa käytettäviä uuttamisliuotteita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä (uudelleenlaatiminen) (KOM(2008)0154 — C6-0150/2008 — 2008/0060(COD))

(2010/C 8 E/34)

(Yhteispäätösmenettely — uudelleenlaatiminen)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (KOM(2008)0154),
  - ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 251 artiklan 2 kohdan ja 95 artiklan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C6-0150/2008),
  - ottaa huomioon neuvoston edustajan 17. syyskuuta 2008 päivätyllä kirjeellä antaman sitoumuksen hyväksyä ehdotus, sellaisena kuin se on tarkistettuna, EY:n perustamissopimuksen 251 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan ensimmäisen luetelmakohdan mukaisesti,
  - ottaa huomioon säädösten uudelleenlaatimistekniikan järjestelmällisestä käytöstä 28. marraskuuta 2001 tehdyn toimielinten välisen sopimuksen ⁽¹⁾,
  - ottaa huomioon työjärjestyksen 80 a ja 51 artiklan,
  - ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan mietinnön (A6-0284/2008),
- A. toteaa, että Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission oikeudellisista yksiköistä koostuvan neuvonantavan ryhmän mukaan käsillä oleva ehdotus ei sisällä muita sisällöllisiä muutoksia kuin ne, jotka siinä on sellaisiksi yksilöity, ja siinä ainoastaan kodifoidaan aikaisemman säädöksen muuttumattomina säilyvät säännökset mainittujen muutosten kanssa niiden asiasisältöä muuttamatta;
1. hyväksyy komission ehdotuksen sellaisena kuin se on mukautettuna Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission oikeudellisista yksiköistä koostuvan neuvonantavan ryhmän suositusten perusteella ja sellaisena kuin se on jäljempänä tarkistettuna;
  2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä tähän ehdotukseen huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;
  3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle.

⁽¹⁾ EYVL C 77, 28.3.2002, s. 1.

P6_TC1-COD(2008)0060

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 23. syyskuuta 2008, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/.../EY antamiseksi elintarvikkeiden ja elintarvikkeiden ainesosien valmistamisessa käytettäviä uuttamisliuotteita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä (uudelleenlaadittu toisinto)

(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin ensimmäisessä käsittelyssä vahvistama kanta vastaa lopullista säädöstä, direktiiviä 2009/32/EY.)

Tiistai 23. syyskuuta 2008

Terrorismin torjunta *

P6_TA(2008)0435

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 23. syyskuuta 2008 ehdotuksesta neuvoston puitepäätökseksi terrorismin torjumisesta tehdyn puitepäätöksen 2002/475/YOS muuttamisesta (KOM(2007)0650 — C6-0466/2007 — 2007/0236(CNS))

(2010/C 8 E/35)

(Kuulemismenettely)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen (KOM(2007)0650),
  - ottaa huomioon 18. huhtikuuta 2008 päivätyn neuvoston yleisnäkemyksen (8707/2008),
  - ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 29 artiklan, 31 artiklan 1 kohdan e alakohdan ja 34 artiklan 2 kohdan b alakohdan,
  - ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 39 artiklan 1 kohdan, jonka mukaisesti neuvosto on kuullut parlamenttia (C6-0466/2007),
  - ottaa huomioon työjärjestyksen 93 ja 51 artiklan,
  - ottaa huomioon kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan mietinnön ja oikeudellisten asioiden valiokunnan lausunnon (A6-0323/2008);
1. hyväksyy komission ehdotuksen sellaisena kuin se on tarkistettuna;
  2. pyytää komissiota muuttamaan ehdotustaan vastaavasti Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 250 artiklan 2 kohdan mukaisesti;
  3. pyytää neuvostoa ilmoittamaan parlamentille, jos se aikoo poiketa parlamentin hyväksymästä sanamuodosta;
  4. pyytää tulla kuulluksi uudelleen, jos neuvosto aikoo tehdä huomattavia muutoksia komission ehdotukseen;
  5. kehottaa neuvostoa ja komissiota Lissabonin sopimuksen voimaantulon jälkeen antamaan etusijan tuleville ehdotuksille tämän tekstin muuttamiseksi sopimukseen Euroopan unionista, toimintasopimukseen ja Euroopan atomienergiayhteisön perustamissopimukseen liitettävän siirtymämääräyksistä tehdyn pöytäkirjan 10 artiklan ja siihen liittyvän julistuksen N:o 50 mukaisesti;

Tiistai 23. syyskuuta 2008

6. ilmoittaa olevansa jo nyt valmis, sen jälkeen kun Lissabonin sopimus tulee voimaan, tarkastelemaan tarvittaessa tällaista ehdotusta kiireellistä menettelyä noudattaen tiiviissä yhteistyössä kansallisten parlamenttien kanssa; jos uusi ehdotus vastaa tätä mietintöä, voidaan soveltaa toimielinten kodifointia koskevassa sopimuksessa säädettyä menettelyä;

7. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.

KOMISSION
TEKSTI

TARKISTUS

Tarkistus 1

Ehdotus puitepäätökseksi — muutossäädös
Johdanto-osan 6 a kappale (uusi)

(6 a) Euroopan unionin toimintaa terrorismin torjunnan alalla olisi johdettava tiiviissä yhteistyössä paikallisten ja alueellisten viranomaisten kanssa, jotka ovat ennaltaehkäisyn osalta avainasemassa siltä osin kuin henkilöt, jotka yllyttävät terroritekoihin tai ovat niiden tekijöinä, asuvat paikallisissa yhteisöissä yhdessä muun väestön kanssa, jonka kanssa he ovat tekemisissä ja joiden palveluja ja demokratian välineitä he käyttävät.

Tarkistus 2

Ehdotus puitepäätökseksi — muutossäädös
Johdanto-osan 7 kappale

(7) Tässä ehdotuksessa esitetään terrorismiin liittyvien rikosten kriminalisointia, jotta voitaisiin saavuttaa poliittiseksi tavoitteeksi asetettu terrorismin ennaltaehkäisy vähentämällä sellaisen materiaalin levittämistä, **jonka avulla voidaan taivuttaa** ihmisiä tekemään terrori-iskuja.

(7) Tässä ehdotuksessa esitetään terrorismiin liittyvien rikosten kriminalisointia, jotta voitaisiin saavuttaa poliittiseksi tavoitteeksi asetettu terrorismin ennaltaehkäisy vähentämällä sellaisen materiaalin levittämistä, **jolla tarkoituksellisesti ja todennäköisesti yllytetään** ihmisiä tekemään terrori-iskuja.

Tarkistus 3

Ehdotus puitepäätökseksi — muutossäädös
Johdanto-osan 10 kappale

(10) Terrorismirikosten sekä terroritoimintaan liittyvien rikosten määritelmien lähentämistä toisiinsa olisi jatkettava kaikissa jäsenvaltioissa siten, että määritelmä kattaa myös julkisen yllytyksen terrorismirikokseen, värväyksen terrorismiin ja koulutuksen terrorismiin tahallisina tekoina.

(Tarkistus ei vaikuta suomenkieliseen versioon.)

Tarkistus 4

Ehdotus puitepäätökseksi — muutossäädös
Johdanto-osan 11 kappale

(11) Olisi vahvistettava rangaistukset ja seuraamukset luonnollisille henkilöille ja oikeushenkilöille, jotka ovat syyllistyneet julkiseen yllytykseen terrorismirikoksiin, terroristien värväykseen tai terroristien koulutukseen tahallisina tekoina **tai jotka ovat vastuussa näistä teoista**. Tällaisten tekojen on oltava kaikissa jäsenvaltioissa yhtä lailla rangaistavia riippumatta siitä, onko ne tehty Internetin välityksellä vai ei.

(11) Olisi vahvistettava rangaistukset ja seuraamukset luonnollisille henkilöille ja oikeushenkilöille, jotka ovat syyllistyneet julkiseen yllytykseen terrorismirikoksiin, terroristien värväykseen tai terroristien koulutukseen tahallisina tekoina. Tällaisten tekojen on oltava kaikissa jäsenvaltioissa yhtä lailla rangaistavia riippumatta siitä, onko ne tehty Internetin välityksellä vai ei.

Tiistai 23. syyskuuta 2008

KOMISSION
TEKSTI

TARKISTUS

Tarkistus 5

Ehdotus puitepäätökseksi — muutossäädös
Johdanto-osan 11 a kappale (uusi)

(11 a) *Se, että neuvosto ei ole kyennyt sopimaan rikosoikeudellisissa menettelyissä noudatettavista oikeuksista, jarruttaa Euroopan oikeudellista yhteistyötä; tästä umpikujasta on päästävä pian eroon.*

Tarkistus 6

Ehdotus puitepäätökseksi — muutossäädös
Johdanto-osan 12 kappale

(12) *Olisi vahvistettava lainkäyttövaltaa koskevat täydentävät säännöt sen varmistamiseksi, että julkinen yllytys terrorismirikoksiin, värväys terrorismiin ja koulutus terrorismiin voivat johtaa tehokkaisiin syytöksiin, kun tekojen tarkoituksena tai seurauksena on jonkin jäsenvaltion lainkäyttövallan piiriin kuuluvan terrorismirikoksen tekeminen.*

Poistetaan.

Tarkistus 7

Ehdotus puitepäätökseksi — muutossäädös
Johdanto-osan 12 a kappale (uusi)

(12 a) *Tämä puitepäätös täydentää 16. toukokuuta 2005 tehtyä Euroopan neuvoston yleissopimusta terrorismin ehkäisemisestä, minkä vuoksi on ehdottoman tärkeää, että kaikki jäsenvaltiot ratifioivat mahdollisimman pian kyseisen yleissopimuksen, kun tämä puitepäätös tulee voimaan.*

Tarkistus 8

Ehdotus puitepäätökseksi — muutossäädös
Johdanto-osan 14 kappale

(14) Unioni noudattaa Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 6 artiklan 2 kohdassa tunnustettuja ja Euroopan unionin perusoikeuskirjassa ja varsinkin sen II ja VI luvussa huomioon otettuja periaatteita. Tätä puitepäätöstä ei miltään osin voida tulkita niin, että sillä pyritäisiin rajoittamaan tai estämään perusoikeuksia ja -vapauksia, kuten sananvapautta, kokoontumisvapautta, yhdistymisvapautta tai yksityis- ja perhe-elämän kunnioittamista koskevaa oikeutta, mukaan luettuna kirjesalaisuus.

(14) Unioni noudattaa Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 6 artiklan 2 kohdassa tunnustettuja ja Euroopan unionin perusoikeuskirjassa ja varsinkin sen II ja VI luvussa huomioon otettuja periaatteita. Tätä puitepäätöstä ei miltään osin voida tulkita niin, että sillä pyritäisiin rajoittamaan tai estämään perusoikeuksia ja -vapauksia, kuten sananvapautta, kokoontumisvapautta, yhdistymisvapautta, **lehdistönvapautta ja muiden tiedotusvälineiden ilmaisuvapautta** tai yksityis- ja perhe-elämän kunnioittamista koskevaa oikeutta, mukaan luettuna kirjesalaisuus, **joka kattaa myös sähköpostien ja muiden sähköisten viestien sisällön.**

Tarkistus 9

Ehdotus puitepäätökseksi — muutossäädös
Johdanto-osan 15 kappale

(15) Julkinen yllytys terrorismirikokseen, värväys terrorismiin ja koulutus terrorismiin ovat tahallisia rikoksia. Sen vuoksi tätä puitepäätöstä ei voida miltään osin tulkita niin, että sillä pyritäisiin rajoittamaan tai estämään tieteelliseen tai akateemiseen käyttöön tai raportointiin tarkoitetun tiedon levittämistä. Radikaalien, kärkevien tai kiistanalaisten mielipiteiden esittäminen julkisessa keskustelussa arkaluonteisista poliittisista kysymyksistä, mukaan luettuna terrorismi, ei kuulu tämän puitepäätöksen soveltamisalaan eikä etenkään siinä olevaan määritelmään, joka koskee julkista yllyttämistä terroristirikoksiin,

(15) Julkinen yllytys terrorismirikokseen, värväys terrorismiin ja koulutus terrorismiin ovat tahallisia rikoksia. Sen vuoksi tätä puitepäätöstä ei voida miltään osin tulkita niin, että sillä pyritäisiin rajoittamaan tai estämään tieteelliseen, akateemiseen **tai taiteelliseen** käyttöön tai raportointiin tarkoitetun tiedon levittämistä. Radikaalien, kärkevien tai kiistanalaisten mielipiteiden esittäminen julkisessa keskustelussa arkaluonteisista poliittisista kysymyksistä, mukaan luettuna terrorismi, ei kuulu tämän puitepäätöksen soveltamisalaan eikä etenkään siinä olevaan määritelmään, joka koskee julkista yllyttämistä terroristirikoksiin,

Tiistai 23. syyskuuta 2008

KOMISSION
TEKSTI

TARKISTUS

Tarkistus 10**Ehdotus puitepäätökseksi — muutossädös
Johdanto-osan 15 a kappale (uusi)**

(15 a) Tässä puitepäätöksessä lueteltujen tekojen kriminalisointi olisi pantava täytäntöön siten, että se on oikeassa suhteessa tavoiteltuihin hyväksyttäviin päämääriin nähden, välttämätöntä ja asianmukaista demokraattisessa yhteiskunnassa ja syrjimätöntä; kriminalisoimien pitäisi erityisesti olla sopuoinnussa Euroopan unionin perusoikeuskirjan ja ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn yleissopimuksen kanssa.

Tarkistus 11**Ehdotus puitepäätökseksi — muutossädös
1 artikla — - 1 kohta (uusi)**

Puitepäätös 2002/475/YOS
1 artikla — 2 kohta

- 1) Muutetaan 1 artiklan 2 kohta seuraavasti:

2. Tällä puitepäätöksellä ei muuteta velvollisuutta kunnioittaa Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 6 artiklassa, Euroopan unionin perusoikeuskirjassa ja ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyssä yleissopimuksessa taattuja perusoikeuksia ja oikeusperiaatteita.

Tarkistus 12**Ehdotus puitepäätökseksi — muutossädös
1 artikla — 1 kohta**

Puitepäätös 2002/475/YOS
3 artikla — 1 kohta — a alakohta

(a) ”julkisella yllytyksellä terrorismirikokseen” tarkoitetaan sellaista viestin levittämistä yleisölle tai muuta yleiseen tietoisuuteen saattamista, **jonka tarkoituksena on taivuttaa** jonkin 1 artiklan 1 kohdan a–h alakohdassa luetellun **teon** tekemiseen ja joka aiheuttaa yhden tai useamman terrorismirikoksen vaaran, **riippumatta siitä, sisältääkö viesti tällaisten rikosten nimenomaista suosittamista**

a) ”julkisella yllytyksellä terrorismirikokseen” tarkoitetaan sellaista viestin levittämistä yleisölle tai muuta yleiseen tietoisuuteen saattamista, **jossa kehotetaan selkeästi ja tahallisesti** jonkin 1 artiklan 1 kohdan a–h alakohdassa luetellun **rikoksen** tekemiseen ja joka aiheuttaa yhden tai useamman terrorismirikoksen **ilmeisen** vaaran

Tarkistus 13**Ehdotus puitepäätökseksi — muutossädös
1 artikla — 1 kohta**

Puitepäätös 2002/475/YOS
3 artikla — 1 kohta — b alakohta

(b) ”värväyksellä terrorismiin” tarkoitetaan toisen henkilön taivuttamista tekemään jokin 1 artiklan **1 kohdassa** tai 2 artiklan 2 kohdassa lueteltu **teko**

b) ”värväyksellä terrorismiin” tarkoitetaan toisen henkilön **tarkoituksellista** taivuttamista tekemään jokin 1 artiklan **1 kohdan a–h alakohdassa** tai 2 artiklan 2 kohdassa lueteltu **rikos**;

Tiistai 23. syyskuuta 2008

KOMISSION
TEKSTI

TARKISTUS

Tarkistus 14**Ehdotus puitepäätökseksi — muutossäädös****1 artikla — 1 kohta***Puitepäätös 2002/475/YOS**3 artikla — 1 kohta — c alakohta*

(c) ”koulutuksella terrorismiin” tarkoitetaan ohjeiden antamista räjähteiden, ampuma-aseiden tai muiden aseiden taikka myrkyllisten tai haitallisten aineiden valmistuksessa tai käytössä tai muiden erityisten menetelmien tai tekniikan käytössä, tarkoituksena tehdä jokin 1 artiklan **1 kohdassa** lueteltu **teko** tietoisena siitä, että opetettuja taitoja aiotaan käyttää kyseiseen tarkoitukseen.

c) ”koulutuksella terrorismiin” tarkoitetaan ohjeiden antamista räjähteiden, ampuma-aseiden tai muiden aseiden taikka myrkyllisten tai haitallisten aineiden valmistuksessa tai käytössä tai muiden erityisten menetelmien tai tekniikan käytössä, tarkoituksena tehdä jokin 1 artiklan **1 kohdan a–h alakohdassa** lueteltu **rikos** tietoisena siitä, että opetettuja taitoja aiotaan käyttää kyseiseen tarkoitukseen.

Tarkistus 15**Ehdotus puitepäätökseksi — muutossäädös****1 artikla — 1 kohta***Puitepäätös 2002/475/YOS**3 artikla — 2 kohta — d alakohta*

(d) ryöstö jonkin 1 artiklan 1 kohdassa luetellun **teon** tekemiseksi

d) törkeä varkaus jonkin 1 artiklan 1 kohdassa luetellun **rikoksen** tekemiseksi

Tarkistus 16**Ehdotus puitepäätökseksi — muutossäädös****1 artikla — 1 kohta***Puitepäätös 2002/475/YOS**3 artikla — 2 kohta — e alakohta*

(e) kiristys jonkin 1 artiklan 1 kohdassa luetellun **teon** toteuttamiseksi

e) kiristys jonkin 1 artiklan 1 kohdassa luetellun **rikoksen** toteuttamiseksi

Tarkistus 17**Ehdotus puitepäätökseksi — muutossäädös****1 artikla — 1 kohta***Puitepäätös 2002/475/YOS**3 artikla — 2 kohta — f alakohta*

(f) väärin hallintoasiakirjojen laatiminen jonkin 1 artiklan 1 kohdan a–h alakohdassa sekä 2 artiklan 2 kohdan b alakohdassa luetellun **teon** tekemiseksi.

f) väärin hallintoasiakirjojen laatiminen jonkin 1 artiklan 1 kohdan a–h alakohdassa sekä 2 artiklan 2 kohdan b alakohdassa luetellun **rikoksen** tekemiseksi.

Tarkistus 18**Ehdotus puitepäätökseksi — muutossäädös****1 artikla — 1 kohta***Puitepäätös 2002/475/YOS**3 artikla — 3 a kohta (uusi)*

3 a. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tämän artiklan 2 kohdan a–c alakohdassa tarkoitettut teot kriminalisoidaan noudattaen sanan- ja yhdistymisvapautta koskevia jäsenvaltioita sitovia velvoitteita, ja erityisesti lehdistönvapautta ja muiden tiedotusvälineiden ilmaisuvapautta koskevia velvoitteita, sekä noudattaen kirjesalaisuutta, mukaan lukien sähköpostin ja muiden sähköisten viestien sisältö. Edellä 2 kohdan

Tiistai 23. syyskuuta 2008

KOMISSION
TEKSTI

TARKISTUS

a–c alakohdassa tarkoitettujen tekojen kriminalisoinnilla ei rajoiteta tai estetä tieteelliseen, akateemiseen tai taiteelliseen käyttöön tai raportointiin tarkoitettun tiedon levittämistä tai radikaalien, kärkevien tai kiistanalaisten mielipiteiden esittämistä julkisessa keskustelussa arkaluonteisista poliittisista kysymyksistä, myös terrorismista.

Tarkistus 19**Ehdotus puitepäätökseksi — muutossäädös****1 artikla — 1 kohta**

Puitepäätös 2002/475/YOS

3 artikla — 3 b kohta (uusi)

3 b. Jäsenvaltiot huolehtivat lisäksi, että tämän artiklan 2 kohdan a–c alakohdassa tarkoitettut teot kriminalisoidaan tavalla, joka on oikeassa suhteessa rikoksen luonteeseen ja olosuhteisiin nähden, ottaen huomioon tavoitellut hyväksyttävät päämäärät ja niiden välttämättömyys demokraattisessa yhteiskunnassa, ja siten, että kaikenlainen mielivaltaisen ja syrjivän tai rasistisen kohtelu on poissuljettua.

Tarkistus 20**Ehdotus puitepäätökseksi — muutossäädös****1 artikla — 3 kohta**

Puitepäätös 2002/475/YOS

9 artikla — 1 a kohta

”1a. Kunkin jäsenvaltion on myös saatettava 3 artiklan 2 kohdan a–c alakohdassa tarkoitettut rikokset lainkäyttövaltaansa, kun rikoksen tarkoituksena tai seurauksena oli 1 artiklassa tarkoitettujen rikosten tekeminen ja kyseiseen rikokseen sovelletaan jäsenvaltion lainkäyttövaltaa jonkin tämän artiklan 1 kohdan a–e alakohdassa määritellyn kriteerin mukaisesti.”

”1a. Jäsenvaltiot voivat päättää olla panematta täytäntöön, tai panevansa täytäntöön vain erityisissä tapauksissa tai olosuhteissa, 1 kohdan d ja e alakohdassa vahvistettujen lainkäyttövaltaa koskevat säännökset 3 artiklan 2 kohdan a–c alakohdassa sekä 4 artiklassa tarkoitettujen rikosten osalta siltä osin kuin rikokset ovat sidoksissa 3 artiklan 2 kohdan a–c alakohdassa tarkoitettuihin rikoksiin.”

Henkilötietojen suojaaminen *

P6_TA(2008)0436

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 23. syyskuuta 2008 ehdotuksesta neuvoston puitepäätökseksi rikosasioissa tehtävässä poliisi- ja oikeudellisessa yhteistyössä käsiteltävien henkilötietojen suojaamisesta (16069/2007 — C6-0010/2008 — 2005/0202(CNS))

(2010/C 8 E/36)

(Kuulemismenettely — uudelleen kuuleminen)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon neuvoston ehdotuksen (16069/2007),

— ottaa huomioon komission ehdotuksen (KOM(2005)0475),

Tiistai 23. syyskuuta 2008

- ottaa huomioon 27. syyskuuta 2006 vahvistamansa kannan ⁽¹⁾,
  - ottaa huomioon 7. kesäkuuta 2007 vahvistamansa kannan ⁽²⁾,
  - ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 34 artiklan 2 kohdan b alakohdan,
  - ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 39 artiklan 1 kohdan, jonka mukaisesti neuvosto on kuullut parlamenttia (C6-0010/2008),
  - ottaa huomioon työjärjestyksen 93 artiklan, 51 artiklan ja 55 artiklan 3 kohdan,
  - ottaa huomioon kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan mietinnön (A6-0322/2008);
1. hyväksyy neuvoston ehdotuksen sellaisena kuin se on tarkistettuna;
  2. pyytää komissiota muuttamaan ehdotustaan vastaavasti EY:n perustamissopimuksen 250 artiklan 2 kohdan mukaisesti;
  3. pyytää neuvostoa ilmoittamaan parlamentille, jos se aikoo poiketa parlamentin hyväksymästä sanamuodosta;
  4. pyytää tulla kuulluksi uudelleen, jos neuvosto aikoo tehdä huomattavia muutoksia kyseiseen ehdotukseen tai korvata sen toisella tekstillä;
  5. kehottaa neuvostoa ja komissiota Lissabonin sopimuksen voimaantulon jälkeen antamaan etusijan tuleville ehdotuksille tämän tekstin muuttamiseksi sopimukseen Euroopan unionista, toimintasopimukseen ja Euroopan atomienergiayhteisön perustamissopimukseen liitettävän siirtymämääräyksistä tehdyn pöytäkirjan 10 artiklan ja siihen liittyvän julistuksen N:o 50 mukaisesti, erityisesti Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen lainkäyttövaltaan liittyen;
  6. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle ja jäsenvaltioiden hallituksille.

NEUVOSTON TEKSTI

TARKISTUS

Tarkistus 1
Ehdotus neuvoston puitepäätökseksi
Johdanto-osan 4 a kappale (uusi)

(4 a) Lissabonin sopimuksen mukanaan tuoman Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 16 artikla mahdollistaa tietosuojamääräysten tiukentamisen rikosasioissa tehtävää poliisi- ja oikeudellisesta yhteistyötä varten.

⁽¹⁾ EUVL C 306 E, 15.12.2006, s. 263.

⁽²⁾ EUVL C 125 E, 22.5.2008, s. 154.

Tiistai 23. syyskuuta 2008

NEUVOSTON TEKSTI

TARKISTUS

Tarkistus 2

Ehdotus neuvoston puitepäätökseksi
Johdanto-osan 5 kappale

(5) Ottaen huomioon Haagin ohjelmassa määritellyn tietojen saatavuutta koskevan periaatteen henkilötietojen vaihtoa poliisi- ja oikeudellisessa yhteistyössä rikosasioissa olisi tuettava selkeillä (...) säännöksillä, jotka lisäävät toimivaltaisten viranomaisten keskinäistä luottamusta ja joilla varmistetaan asiaa koskevien tietojen suojaaminen siten, että **siihen ei sisälly jäsenvaltioiden keskinäisen yhteistyön syrjintää ja että** siinä **samalla** kunnioitetaan täysin asianomaisten henkilöiden perusoikeuksia. **Voimassa olevat eurooppalaiset välineet eivät tähän riitä. Yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 24 päivänä lokakuuta 1995 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 95/46/EY ei sovelleta henkilötietojen käsittelyyn silloin, kun toiminta ei kuulu yhteisön oikeuden soveltamisalaan, kuten Euroopan unionista tehdyn sopimuksen VI osastossa tarkoitettu toiminta, eikä missään tapauksessa tietojen käsittelyyn, joka koskee yleistä turvallisuutta, maanpuolustusta, valtion turvallisuutta ja rikosoikeuden alalla tapahtuvaa valtion toimintaa.**

(5) Ottaen huomioon Haagin ohjelmassa määritellyn tietojen saatavuutta koskevan periaatteen henkilötietojen vaihtoa poliisi- ja oikeudellisessa yhteistyössä rikosasioissa olisi tuettava selkeillä (...) säännöksillä, jotka lisäävät toimivaltaisten viranomaisten keskinäistä luottamusta ja joilla varmistetaan asiaa koskevien tietojen suojaaminen siten, että siinä kunnioitetaan täysin asianomaisten henkilöiden perusoikeuksia.

Tarkistus 3

Ehdotus neuvoston puitepäätökseksi
Johdanto-osan 5 a kappale

(5 a) Puitepäätöstä sovelletaan ainoastaan tietoihin, joita toimivaltaiset viranomaiset keräävät tai käsittelevät rikosten torjumiseksi, tutkimiseksi, selvittämiseksi tai niistä syyttämiseksi tai rikosoikeudellisten seuraamusten täytäntöönpanemiseksi. **Puitepäätöksessä annetaan jäsenvaltioille valtuudet määritellä tarkemmin kansallisesti, mitä muita tarkoituksia on pidettävien tarkoituksen vastaisina, johon henkilötiedot alun perin kerättiin.** Tietojen käsittely historiallisessa, tilastollisessa tai tieteellisessä tarkoituksessa ei yleensä ole käsittelyn alkuperäisen tarkoituksen vastaista.

(5 a) Puitepäätöstä sovelletaan ainoastaan tietoihin, joita toimivaltaiset viranomaiset keräävät tai käsittelevät rikosten torjumiseksi, tutkimiseksi, selvittämiseksi tai niistä syyttämiseksi tai rikosoikeudellisten seuraamusten täytäntöönpanemiseksi. Tietojen käsittely historiallisessa, tilastollisessa tai tieteellisessä tarkoituksessa ei yleensä ole käsittelyn alkuperäisen tarkoituksen vastaista.

Tarkistus 4

Ehdotus neuvoston puitepäätökseksi
Johdanto-osan 6 b kappale

(6 b) **Tätä puitepäätöstä ei sovelleta henkilötietoihin, jotka jäsenvaltio on saanut tämän puitepäätöksen soveltamisalan rajoissa ja jotka ovat peräisin kyseisestä jäsenvaltiosta.**

Poistetaan.

Tarkistus 5

Ehdotus neuvoston puitepäätökseksi
Johdanto-osan 7 kappale

(7) Jäsenvaltioiden lainsäädäntöjen lähentäminen ei saisi johtaa lainsäädännöllä turvattavan tietosuojan heikentymiseen, vaan sillä olisi päinvastoin varmistettava tietosuojan korkea taso unionissa.

(7) Jäsenvaltioiden lainsäädäntöjen lähentäminen ei saisi johtaa lainsäädännöllä turvattavan tietosuojan heikentymiseen, vaan sillä olisi päinvastoin varmistettava tietosuojan korkea taso unionissa **kunnioittaen Euroopan neuvoston yleissopimusta yksilöiden suojelusta henkilötietojen automaattisessa tietojenkäsittelyssä (jäljempänä "yleissopimus N:o 108").**

Tiistai 23. syyskuuta 2008

NEUVOSTON TEKSTI

TARKISTUS

Tarkistus 6**Ehdotus neuvoston puitepäätökseksi
Johdanto-osan 8 b kappale**

(8 b) Erilliseen tiedostoon arkistointi on sallittua vain, jos tietoja ei enää tarvita ja käytetä rikosten torjumiseen, tutkimiseen, selvittämiseen tai niistä syyttämiseen tai rikosoikeudellisten seuraamusten täytäntöönpanemiseen. Erilliseen tiedostoon arkistointi on myös sallittua, jos arkistoidut tiedot tallennetaan tietokantaan muiden tietojen kanssa sellaisella tavalla, että niitä ei voida enää käyttää rikosten torjumiseen, tutkimiseen, selvittämiseen tai niistä syyttämiseen tai rikosoikeudellisten seuraamusten täytäntöönpanemiseen. Arkistointiajan asianmukainen pituus riippuu arkistoinnin tarkoituksista ja asianomaisten henkilöiden oikeutetusta edusta. **Hyvin pitkää arkistointiaikaa voidaan myös harkita siinä tapauksessa, että arkistoinnilla on historialliset tarkoitukset.**

(8 b) Erilliseen tiedostoon arkistointi on sallittua vain, jos tietoja ei enää tarvita ja käytetä rikosten torjumiseen, tutkimiseen, selvittämiseen tai niistä syyttämiseen tai rikosoikeudellisten seuraamusten täytäntöönpanemiseen. Erilliseen tiedostoon arkistointi on myös sallittua, jos arkistoidut tiedot tallennetaan tietokantaan muiden tietojen kanssa sellaisella tavalla, että niitä ei voida enää käyttää rikosten torjumiseen, tutkimiseen, selvittämiseen tai niistä syyttämiseen tai rikosoikeudellisten seuraamusten täytäntöönpanemiseen. Arkistointiajan asianmukainen pituus riippuu arkistoinnin tarkoituksista ja asianomaisten henkilöiden oikeutetusta edusta.

Tarkistus 7**Ehdotus neuvoston puitepäätökseksi
Johdanto-osan 11 a kappale**

(11 a) Jos henkilötietoja voidaan käsitellä edelleen sen jälkeen, kun jäsenvaltio, jolta tiedot on saatu, on antanut siihen suostumuksensa, kukin jäsenvaltio voi määrittellä kyseistä suostumusta koskevat yksityiskohtaiset säännöt, **antamalla esimerkiksi tietoluokkia tai jatkokäsittelyn luokkia koskevan yleisen suostumuksen.**

(11 a) Jos henkilötietoja voidaan käsitellä edelleen sen jälkeen, kun jäsenvaltio, jolta tiedot on saatu, on antanut siihen suostumuksensa, kukin jäsenvaltio voi määrittellä kyseistä suostumusta koskevat yksityiskohtaiset säännöt.

Tarkistus 8**Ehdotus neuvoston puitepäätökseksi
Johdanto-osan 13 a kappale**

(13 a) *Jäsenvaltion* olisi varmistettava, että asianomaiselle henkilölle ilmoitetaan, että henkilötietoja voidaan kerätä, käsitellä tai siirtää toiseen jäsenvaltioon tai kerätään, käsitellään tai siirretään parhaillaan toiseen jäsenvaltioon rikosten torjumiseksi, tutkimiseksi, selvittämiseksi tai niistä syyttämiseksi tai rikosoikeudellisten seuraamusten täytäntöönpanemiseksi. Kansallisessa laissa määritetään yksityiskohtaiset säännöt asianomaisen henkilön tiedonsaantioikeudesta ja sitä koskevista poikkeuksista. Tämä voidaan esittää yleisessä muodossa, esimerkiksi laissa tai julkaisemalla luettelo käsittelytoimista.

(13 a) *Jäsenvaltioiden* olisi varmistettava, että asianomaiselle henkilölle ilmoitetaan, että henkilötietoja voidaan kerätä, käsitellä tai siirtää toiseen jäsenvaltioon tai kerätään, käsitellään tai siirretään parhaillaan toiseen jäsenvaltioon, **kolmanteen maahan tai yksityiseen organisaatioon** rikosten torjumiseksi, tutkimiseksi, selvittämiseksi tai niistä syyttämiseksi tai rikosoikeudellisten seuraamusten täytäntöönpanemiseksi. Kansallisessa laissa määritetään yksityiskohtaiset säännöt asianomaisen henkilön tiedonsaantioikeudesta ja sitä koskevista poikkeuksista. Tämä voidaan esittää yleisessä muodossa, esimerkiksi laissa tai julkaisemalla luettelo käsittelytoimista.

Tarkistus 9**Ehdotus neuvoston puitepäätökseksi
1 artikla — 2 kohta — c a alakohta (uusi)**

c a) henkilötietoja käsitellään kansallisella tasolla.

Tiistai 23. syyskuuta 2008

NEUVOSTON TEKSTI

TARKISTUS

Tarkistus 10**Ehdotus neuvoston puitepäätökseksi
1 artikla — 4 kohta**

4. Tämä puitepäätös ei vaikuta keskeisiin kansallisiin turvallisuusasetuihin eikä kansallisen turvallisuuden alan erityisiin tiedustelutoimiin.

Poistetaan.

Tarkistus 11**Ehdotus neuvoston puitepäätökseksi
2 artikla — 1 kohta**

l) "nimettömäksi tekemisellä" henkilötietojen muuttamista siten, että yksittäiset tiedot henkilökohtaisista tai tosiasioihin liittyvistä olosuhteista eivät ole enää **tai ovat vain suhteettoman suuren ajan, kustannusten ja työvoiman käytön avulla** yhdistettävissä tunnistettuun tai tunnistettavissa olevaan luonnolliseen henkilöön.

l) "nimettömäksi tekemisellä" henkilötietojen muuttamista siten, että yksittäiset tiedot henkilökohtaisista tai tosiasioihin liittyvistä olosuhteista eivät ole enää yhdistettävissä tunnistettuun tai tunnistettavissa olevaan luonnolliseen henkilöön.

Tarkistus 12**Ehdotus neuvoston puitepäätökseksi
7 artikla**

Sellaisten henkilötietojen käsittely, joista ilmenee rotu tai etninen alkuperä, poliittisia mielipiteitä, uskonnollinen tai filosofinen vakaumus tai ammattiliiton jäsenyys tai jotka koskevat terveyttä tai seksuaalista käyttäytymistä, **voidaan sallia vain, jos se on ehdottoman välttämätöntä ja jos kansallisessa lainsäädännössä säädetään riittävästä suojatoimista.**

1. Sellaisten henkilötietojen käsittely, joista ilmenee rotu tai etninen alkuperä, poliittisia mielipiteitä, uskonnollinen tai filosofinen vakaumus tai ammattiliiton jäsenyys tai jotka koskevat terveyttä tai seksuaalista käyttäytymistä, **on kiellettyä.**

2. Tällaisia tietoja voidaan poikkeuksellisesti käsitellä, jos:

- siitä on säädetty laissa, toimivaltainen oikeusviranomaisen on antanut siihen etukäteen tapauskohtaisen luvan ja se on ehdottoman välttämätöntä terrorismirikosten ja muiden vakavien rikosten torjumiseksi ja tutkimiseksi sekä niiden selvittämiseksi tai niistä syyttämiseksi,
- jäsenvaltiot säätävät erityisistä tarpeellisista suojatoimista, esimerkiksi kyseisiin tietoihin myönnetään pääsy ainoastaan henkilöstölle, joka on vastuussa käsitellyn oikeuttavasta lakisäätisestä tehtävästä.

Näitä erityisiä tietoryhmiä ei saa käsitellä automaattisesti, ellei kansallisessa laissa säädetä asianmukaisista suojatoimista. Samaa ehtoa sovelletaan rikostuomioihin liittyviin henkilötietoihin.

Tiistai 23. syyskuuta 2008

NEUVOSTON TEKSTI

TARKISTUS

Tarkistus 13**Ehdotus neuvoston puitepäätökseksi
11 artikla — 1 kohta**

1. Kaikki henkilötietojen siirrot on kirjattava tai dokumentoitava tietojenkäsittelyn lainmukaisuuden varmentamista, omaehtoista valvontaa sekä tietojen eheyden ja tietoturvallisuuden varmistamista varten.

1. Kaikki henkilötietojen siirrot , **tietoihin tutustuminen ja sitä seuraava käsittely** on kirjattava tai dokumentoitava tietojenkäsittelyn lainmukaisuuden varmentamista, omaehtoista valvontaa sekä tietojen eheyden ja tietoturvallisuuden varmistamista varten.

Tarkistus 14**Ehdotus neuvoston puitepäätökseksi
12 artikla — 1 kohta — johdantolause**

1. Toisen jäsenvaltion toimivaltaiselta viranomaiselta saatuja tai sen saataville asettamia henkilötietoja saa 3 artiklan 2 kohdan vaatimusten mukaisesti käsitellä edelleen vain seuraavia siitä tarkoituksesta, jota varten ne alun perin siirrettiin tai asetettiin saataville, poikkeavia tarkoituksia varten:

1. Toisen jäsenvaltion toimivaltaiselta viranomaiselta saatuja tai sen saataville asettamia henkilötietoja saa **tarvittaessa** 3 artiklan 2 kohdan vaatimusten mukaisesti käsitellä edelleen vain seuraavia siitä tarkoituksesta, jota varten ne alun perin siirrettiin tai asetettiin saataville, poikkeavia tarkoituksia varten:

Tarkistus 15**Ehdotus neuvoston puitepäätökseksi
12 artikla — 1 kohta — d alakohta**

d) muussa tarkoituksessa ainoastaan henkilötiedot siirtäneen tai ne saataville asettaneen jäsenvaltion etukäteisellä suostumuksella tai kansallisen lainsäädännön mukaisesti annetulla asianomaisen henkilön suostumuksella.

d) muussa **tarkkaan määrätyssä** tarkoituksessa **edellyttäen, että siitä on säädetty laissa ja se on välttämätön demokraattisessa yhteiskunnassa sellaisen edun suojelemiseksi, joka on kirjattu yleissopimuksen N:o 108 9 artiklaan, mutta** ainoastaan henkilötiedot siirtäneen tai ne saataville asettaneen jäsenvaltion etukäteisellä suostumuksella tai kansallisen lainsäädännön mukaisesti annetulla asianomaisen henkilön suostumuksella.

Tarkistus 16**Ehdotus neuvoston puitepäätökseksi
14 artikla — 1 kohta — johdantolause**

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että toisen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten siirtämät tai saataville asettamat henkilötiedot saa siirtää kolmannelle valtiolle tai kansainvälisillä sopimuksilla perustetuille kansainvälisille elimille tai järjestöille tai kansainväliseksi elimeksi luokitelluille elimille tai järjestöille vain, jos

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että toisen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten **tapauskohtaisesti** siirtämät tai saataville asettamat henkilötiedot saa siirtää kolmannelle valtiolle tai kansainvälisillä sopimuksilla perustetuille kansainvälisille elimille tai järjestöille tai kansainväliseksi elimeksi luokitelluille elimille tai järjestöille vain, jos

Tarkistus 17**Ehdotus neuvoston puitepäätökseksi
14 artikla — 1 kohta — d alakohta**

d) asianomainen kolmas valtio tai kansainvälinen elin turvaa tietosuojan riittävän tason aiotussa tietojenkäsittelyssä.

d) asianomainen kolmas valtio tai kansainvälinen elin turvaa **sellaisen** tietosuojan riittävän tason aiotussa tietojenkäsittelyssä , **joka vastaa yleissopimuksen N:o 108 lisäpöytäkirjan 2 artiklan ja ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn yleissopimuksen 8 artiklan alaisen oikeuskäytännön tarjoamaa tietosuojan tasoa.**

Tiistai 23. syyskuuta 2008

NEUVOSTON TEKSTI

TARKISTUS

Tarkistus 18
Ehdotus neuvoston puitepäätökseksi
14 artikla — 2 kohta

2. Siirtäminen ilman 1 kohdan c alakohdan mukaista etukäteissuostumusta on sallittua vain, jos tietojen siirto on olennaisen tärkeää jäsenvaltion tai kolmannen valtion yleistä turvallisuutta tai jäsenvaltion olennaisia etuja koskevan välittömän ja vakavan uhkan estämiseksi eikä etukäteissuostumusta voida saada ajoissa. Suostumuksen antamisesta vastaavalle viranomaiselle on ilmoitettava viipymättä.

2. Siirtäminen ilman 1 kohdan c alakohdan mukaista etukäteissuostumusta on sallittua vain, jos tietojen siirto on olennaisen tärkeää jäsenvaltion tai kolmannen valtion yleistä turvallisuutta tai jäsenvaltion olennaisia etuja koskevan välittömän ja vakavan uhkan estämiseksi eikä etukäteissuostumusta voida saada ajoissa. **Tällaisessa tapauksessa vastaanottaja voi käsitellä henkilötietoja vain, jos se on ehdottoman välttämätöntä sen tietyn käyttötarkoituksen kannalta, jota varten tiedot toimitettiin.** Suostumuksen antamisesta vastaavalle viranomaiselle on ilmoitettava viipymättä. **Tällaisista tietojen siirroista on ilmoitettava toimivaltaiselle valvontaviranomaiselle.**

Tarkistus 19
Ehdotus neuvoston puitepäätökseksi
14 artikla — 3 kohta

3. Poiketen siitä, mitä 1 kohdan d alakohdassa säädetään, henkilötietoja saa siirtää, jos

3. Poiketen siitä, mitä 1 kohdan d alakohdassa säädetään, henkilötietoja saa **poikkeuksellisesti** siirtää, jos

a) se on tietoja siirtävän jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön mukaista

a) se on tietoja siirtävän jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön mukaista

i. asianomaisen henkilön oikeutettujen erityisten etujen vuoksi, tai

i. asianomaisen henkilön oikeutettujen erityisten etujen vuoksi, tai

ii. oikeutettujen vallitsevien etujen, erityisesti **tärkeiden yleisten etujen** vuoksi, **tai**

ii. oikeutettujen vallitsevien etujen, erityisesti **jäsenvaltion kiireisten ja elintärkeiden etujen tai yleistä turvallisuutta uhkaavan välittömän vakavan uhkan** vuoksi, **ja**

b) kolmas valtio tai vastaanottava kansainvälinen elin tai järjestö antaa takeet, jotka asianomainen jäsenvaltio **katsoo** lainsäädäntönsä mukaisesti **riittäviksi**.

b) kolmas valtio tai vastaanottava kansainvälinen elin tai järjestö antaa takeet, jotka asianomainen jäsenvaltio **varmistaa olevan** lainsäädäntönsä mukaisesti **riittävät**.

b a) Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tietojen siirtämistä koskevat tiedot tallennetaan, ja saatettava ne pyynnöstä kansallisten tietosuojaviranomaisten saataville.

Tarkistus 20
Ehdotus neuvoston puitepäätökseksi
14 artikla — 4 kohta

4. Edellä olevassa 1 kohdassa tarkoitetun suojan tason **riittävyttä on arvioitava** kaikkien tiettyyn siirtoon tai siirtojen ryhmään liittyvien olosuhteiden osalta. Erityisesti on otettava huomioon tietojen luonne, suunnitellun käsittelyn tai suunniteltujen käsittelyjen tarkoitus ja kestoaika, alkuperävaltio ja tietojen lopullisena kohteena oleva valtio tai kansainvälinen järjestö, kyseisessä kolmannessa valtiossa tai kansainvälisessä järjestössä voimassa olevat yleiset tai alakohtaiset oikeussäännöt sekä siellä noudatettavat ammattisäännöt ja turvatoimet.

4. Edellä olevassa 1 kohdassa tarkoitetun suojan tason **riittävyden arvioi riippumaton viranomainen** kaikkien tiettyyn siirtoon tai siirtojen ryhmään liittyvien olosuhteiden osalta. Erityisesti on otettava huomioon tietojen luonne, suunnitellun käsittelyn tai suunniteltujen käsittelyjen tarkoitus ja kestoaika, alkuperävaltio ja tietojen lopullisena kohteena oleva valtio tai kansainvälinen järjestö, kyseisessä kolmannessa valtiossa tai kansainvälisessä järjestössä voimassa olevat yleiset tai alakohtaiset oikeussäännöt sekä siellä noudatettavat ammattisäännöt ja turvatoimet.

Tiistai 23. syyskuuta 2008

NEUVOSTON TEKSTI

TARKISTUS

Tarkistus 21
Ehdotus neuvoston puitepäätökseksi
14 a artikla — otsikko

Siirto yksityisille tahoille jäsenvaltioissa

Siirto yksityisille tahoille **ja pääsy yksityisten tahojen vastaanottamiin tietoihin** jäsenvaltioissa

Tarkistus 22
Ehdotus neuvoston puitepäätökseksi
14 a artikla — 1 kohta — johdantolause

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, että toisen jäsenvaltion toimivaltaiselta viranomaiselta saatuja tai toisen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen saataville asettamia henkilötietoja saa toimittaa yksityisille osapuolille vain, jos

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, että toisen jäsenvaltion toimivaltaiselta viranomaiselta **tapauskohtaisesti** saatuja tai toisen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen saataville asettamia henkilötietoja saa toimittaa yksityisille osapuolille vain, jos

Tarkistus 23
Ehdotus neuvoston puitepäätökseksi
14 a artikla — 2 a kohta (uusi)

2 a. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaisella viranomaisella on pääsy yksityisten tahojen hallussa oleviin henkilötietoihin ja mahdollisuus käsitellä niitä ainoastaan tapauskohtaisesti erityisolosuhteissa, erityistarkoituksiin ja jäsenvaltioiden oikeudellisessa valvonnassa.

Tarkistus 24
Ehdotus neuvoston puitepäätökseksi
14 a artikla — 2 b kohta (uusi)

2 b. Jäsenvaltioiden on säädettävä kansallisessa lainsäädännössään, että yksityisiä tahoja, jotka vastaanottavat ja käsittelevät tietoja julkisen palvelun tehtävänä, koskevat vähintään vastaavan tasoiset tai tiukemmat vaatimukset kuin toimivaltaisille viranomaisille asetetut vaatimukset.

Tarkistus 25
Ehdotus neuvoston puitepäätökseksi
17 artikla — 1 kohta — a alakohta

a) vähintään rekisterinpitäjän tai kansallisen valvontaviranomaisen antama vahvistus siitä, onko häntä koskevia tietoja **siirretty tai asetettu saataville** vai ei, **sekä** tiedot tietojen vastaanottajista tai vastaanottajaryhmistä, joille tiedot on luovutettu, **sekä** käsiteltävät tiedot ; **tai**

a) vähintään rekisterinpitäjän tai kansallisen valvontaviranomaisen antama vahvistus siitä, onko häntä koskevia tietoja **käsiteltävänä** vai ei, **ja tiedot käsittelyn tarkoituksesta**, tiedot tietojen vastaanottajista tai vastaanottajaryhmistä, joille tiedot on luovutettu, **ja** käsiteltävät tiedot **sekä tiedot tietojen automaattisen tietojenkäsittelyn perusteista**

Tiistai 23. syyskuuta 2008

NEUVOSTON TEKSTI

TARKISTUS

Tarkistus 26**Ehdotus neuvoston puitepäätökseksi
22 artikla — 2 kohta — h alakohta**

(h) estää asiattomia lukemasta, jäljentämästä, muuttamasta tai poistamasta henkilötietoja niitä siirrettäessä tai tietovälineitä kuljettaessa (kuljetuksen valvonta);

(h) estää asiattomia lukemasta, jäljentämästä, muuttamasta tai poistamasta henkilötietoja niitä siirrettäessä tai tietovälineitä kuljettaessa , **myös asianmukaista salaustekniikkaa käyttäen** (kuljetuksen valvonta);

Tarkistus 27**Ehdotus neuvoston puitepäätökseksi
22 artikla — 2 kohta — j a alakohta (uusi)**

(j a) valvoa tässä kohdassa tarkoitettujen turvatoimien tehokkuutta ja toteuttaa tarvittavat sisäiseen valvontaan liittyvät organisatoriset toimenpiteet, joilla varmistetaan tämän puitepäätöksen noudattaminen (sisäinen valvonta).

Tarkistus 28**Ehdotus neuvoston puitepää-
tökseksi
24 artikla**

Jäsenvaltioiden on toteutettava aiheelliset toimenpiteet tämän puitepäätöksen säännösten asianmukaisen soveltamisen varmistamiseksi ja määriteltävä erityisesti tehokkaat, asianmukaiset ja varoittavat seuraamukset, joita sovelletaan tämän puitepäätöksen täytäntöönpanemiseksi annettujen säännösten rikkomistapauksissa.

Jäsenvaltioiden on toteutettava aiheelliset toimenpiteet tämän puitepäätöksen säännösten asianmukaisen soveltamisen varmistamiseksi ja määriteltävä erityisesti tehokkaat, asianmukaiset ja varoittavat seuraamukset, **mukaan lukien kansallisen lainsäädännön mukaiset hallinnolliset ja/tai rikosoikeudelliset seuraamukset**, joita sovelletaan tämän puitepäätöksen täytäntöönpanemiseksi annettujen säännösten rikkomistapauksissa.

Tarkistus 29**Ehdotus neuvoston puitepäätökseksi
25 artikla — 1 a kohta (uusi)**

1 a. Kukin jäsenvaltio varmistaa, että valvontaviranomaisia kuullaan laadittaessa hallinnollisia toimenpiteitä tai säännöksiä henkilöiden oikeuksien ja vapauksien suojaamiseksi rikosten ehkäisemiseksi ja paljastamiseksi sekä niiden tutkimiseksi ja niistä syyttämiseksi tai rikosoikeudellisten seuraamusten täytäntöönpanemiseksi suoritettavassa henkilötietojen käsittelyssä.

Tarkistus 30**Ehdotus neuvoston puitepäätökseksi
25 a artikla (uusi)****25 a artikla**

Henkilötietojen käsittelyn suojaaja rikosten ehkäisemiseksi ja paljastamiseksi sekä niiden tutkimiseksi ja niistä syyttämiseksi käsittelevä tietosuojatyöryhmä

Tiistai 23. syyskuuta 2008

NEUVOSTON TEKSTI

TARKISTUS

1. Perustetaan rikosten torjumiseksi ja selvittämiseksi sekä niiden tutkimiseksi ja niistä syyttämiseksi tapahtuvan henkilötietojen käsittelyn suojaa käsittelevä tietosuojatyöryhmä (jäljempänä "tietosuojatyöryhmä"). Tietosuojatyöryhmä on luonteeltaan neuvoo-antava ja toiminnassaan itsenäinen

2. Tietosuojatyöryhmä koostuu kunkin jäsenvaltion nimeämän valvontaviranomaisen tai viranomaisten edustajasta, Euroopan tietosuojavaltuutetun edustajasta sekä komission edustajasta.

Tietosuojatyöryhmän kunkin jäsenen nimeää se toimielin, viranomainen tai viranomaiset, jota jäsen edustaa. Jos jäsenvaltio on nimennyt useita valvontaviranomaisia, nämä nimeävät yhteisen edustajan.

Euroopan unionista tehdyn sopimuksen VI osaston nojalla perustettujen yhteisten valvontaviranomaisten puheenjohtajilla on oikeus osallistua tai olla edustettuina tietosuojatyöryhmän kokouksissa. Islannin, Norjan ja Sveitsin nimeämällä valvontaviranomaisilla on oikeus olla edustettuina tietosuojatyöryhmän kokouksissa silloin, kun käsitellään Schengenin säännöstöön liittyviä asioita.

3. Tietosuojatyöryhmä tekee päätöksensä jäsenvaltioiden valvontaviranomaisten edustajien yksinkertaisella enemmistöllä.

4. Tietosuojatyöryhmä valitsee puheenjohtajansa. Puheenjohtajan toimikausi on kaksi vuotta. Hänet voidaan valita uudelleen.

5. Tietosuojatyöryhmän sihteeristötehtävistä huolehtii komissio.

6. Tietosuojatyöryhmä vahvistaa työjärjestyksensä.

7. Tietosuojatyöryhmä käsittelee asiat, jotka puheenjohtaja on merkinnyt asialistaan joko omasta aloitteestaan tai valvontaviranomaisten edustajan, komission, Euroopan tietosuojavaltuutetun tai yhteisten valvontaviranomaisten puheenjohtajien pyynnöstä.

Tarkistus 31

Ehdotus neuvoston puitepäätökseksi
25 b artikla (uusi)

25 b artikla

Tehtävät

1. Tietosuojatyöryhmän tehtävänä on:

a) antaa lausunto kansallisista toimenpiteistä, kun on tarpeen varmistaa, että kansallisessa tietojenkäsittelyssä saavutettu tietosuojan taso vastaa tässä puitepäätöksessä edellytettyä tietosuojan tasoa,

Tiistai 23. syyskuuta 2008

NEUVOSTON TEKSTI

TARKISTUS

- b) antaa lausunto tietosuojan tasosta jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden sekä kansainvälisten elinten välillä, varsinkin sen takaamiseksi, että henkilötiedoille, jotka siirretään tämän puitepäättöksen 14 artiklan mukaisesti kolmansiin maihin tai kansainvälisiin elimiin, turvataan näissä maissa ja elimissä riittävä tietosuojan taso,
- c) neuvoo komissiota ja jäsenvaltioita kaikissa ehdotetuissa tätä puitepäättöstä koskevissa muutoksissa ja kaikissa lisätoimenpiteissä tai erityistoimenpiteissä luonnollisten henkilöiden oikeuksien ja vapauksien suojaamiseksi rikosten ehkäisemiseksi ja paljastamiseksi sekä niiden tutkimiseksi ja niistä syyttämiseksi suoritettavassa henkilötietojen käsittelyssä ja kaikissa muissa ehdotetuissa toimenpiteissä, jotka vaikuttavat kyseisiin oikeuksiin ja vapauksiin.
2. Jos tietosuojatyöryhmä toteaa, että jäsenvaltioiden lainsäädäntöjen ja menettelyjen välillä on eroja, jotka saattavat loukata henkilöiden tasapuolista tietosuojaa Euroopan unionissa, sen on ilmoitettava asiasta neuvostolle ja komissiolle.
3. Tietosuojatyöryhmä voi omasta aloitteestaan taikka komission tai neuvoston aloitteesta esittää suosituksia kaikissa kysymyksissä, jotka liittyvät henkilöiden tietosuojaan käsiteltäessä henkilötietoja rikosten ehkäisemiseksi ja paljastamiseksi sekä niiden tutkimiseksi ja niistä syyttämiseksi Euroopan unionissa.
4. Tietosuojatyöryhmän lausunnot ja suositukset toimitetaan Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle.
5. Komissio antaa jäsenvaltioiden toimittamien tietojen perusteella tietosuojatyöryhmälle kertomuksen toimista, jotka se on toteuttanut työryhmän lausuntojen ja suositusten perusteella. Tämä kertomus julkaistaan ja toimitetaan myös Euroopan parlamentille ja neuvostolle. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava tietosuojatyöryhmälle kaikista 1 kohdan nojalla toteuttamistaan toimista.
6. Tietosuojatyöryhmä laatii vuosittain kertomuksen luonnollisten henkilöiden tietosuojasta rikosten ehkäisemiseksi ja paljastamiseksi sekä niiden tutkimiseksi ja niistä syyttämiseksi suoritettavassa henkilötietojen käsittelyssä Euroopan unionissa ja kolmansissa maissa. Kertomus julkaistaan ja toimitetaan Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle.

Tiistai 23. syyskuuta 2008

NEUVOSTON TEKSTI

TARKISTUS

Tarkistus 32**Ehdotus neuvoston puitepäätökseksi****27 a artikla — 1 kohta**

1. Kolmen vuoden kuluttua 28 artiklan 1 kohdassa säädetystä määräajasta jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle kansallisista toimenpiteistä, joita ne ovat toteuttaneet varmistukseen, että tätä puitepäätöstä noudatetaan täysimääräisesti, ja erityisesti myös niiden säännösten osalta, joita on jo noudatettava siinä vaiheessa, kun tietoja kerätään. Komissio tarkastelee erityisesti **soveltamisalaa koskevan** 1 artiklan 2 kohdan **säännöksen vaikutuksia**.

1. Kolmen vuoden kuluttua 28 artiklan 1 kohdassa säädetystä määräajasta jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle kansallisista toimenpiteistä, joita ne ovat toteuttaneet varmistukseen, että tätä puitepäätöstä noudatetaan täysimääräisesti, ja erityisesti myös niiden säännösten osalta, joita on jo noudatettava siinä vaiheessa, kun tietoja kerätään. Komissio tarkastelee erityisesti 1 artiklan 2 kohdan **soveltamista**.

Tarkistus 33**Ehdotus neuvoston puitepäätökseksi****27 a artikla — 2 a kohta (uusi)**

2 a. Komissio ottaa tätä varten huomioon jäsenvaltioiden parlamenttien ja hallitusten, Euroopan parlamentin, direktiivillä 95/46/EY perustetun 29 artiklan työryhmän, Euroopan tietosuojavaltuutetun ja tämän puitepäätöksen 25 a artiklalla perustetun työryhmän esittämät huomiot.

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

Siirtyminen toisen sukupolven Schengenin tietojärjestelmään (SIS II) *

P6_TA(2008)0441

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 24. syyskuuta 2008 ehdotuksesta neuvoston päätökseksi siirtymisestä Schengenin tietojärjestelmästä (SIS 1+) toisen sukupolven Schengenin tietojärjestelmään (SIS II) (12059/1/2008 — C6-0188/2008 — 2008/0077(CNS))

(2010/C 8 E/37)

(Kuulemismenettely)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon ehdotuksen neuvoston päätökseksi (12059/1/2008),
  - ottaa huomioon komission ehdotuksen (KOM(2008)0196),
  - ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 30 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdan, 31 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdan sekä 34 artiklan 2 kohdan c alakohdan,
  - ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 39 artiklan 1 kohdan, jonka mukaisesti neuvosto on kuullut parlamenttia (C6-0188/2008),
  - ottaa huomioon työjärjestyksen 93 ja 51 artiklan,
  - ottaa huomioon kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan mietinnön (A6-0351/2008);
1. hyväksyy ehdotuksen neuvoston päätökseksi sellaisena kuin se on tarkistettuna;
  2. pyytää komissiota muuttamaan ehdotustaan vastaavasti EY:n perustamissopimuksen 250 artiklan 2 kohdan mukaisesti;
  3. pyytää neuvostoa ilmoittamaan parlamentille, jos se aikoo poiketa parlamentin hyväksymästä sanamuodosta;
  4. pyytää tulla kuulluksi uudelleen, jos neuvosto aikoo tehdä huomattavia muutoksia tekstiin, josta se kuuli parlamenttia;
  5. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle.

KOMISSION TEKSTI

TARKISTUS

Tarkistus 1 Ehdotus neuvoston päätökseksi 11 A a artikla (uusi)

11 A a artikla

Kertomukset

Komissio esittää kunkin kuuden kuukauden jakson lopussa ja ensimmäisen kerran ensimmäisen kuuden kuukauden jakson lopussa vuonna 2009 Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen SIS II:n kehittämisestä ja siirtymisestä Schengen-tietojärjestelmästä (SIS 1+) toisen sukupolven Schengen-tietojärjestelmään (SIS II).

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

KOMISSION TEKSTI

TARKISTUS

Tarkistus 2
Ehdotus neuvoston päätökseksi
12 artikla

Tämä päätös tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä. Päätöksen voimassaolo päättyy päivänä, jonka neuvosto määrittää päätöksen 2007/533/YOS 71 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

Tämä päätös tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä. Päätöksen voimassaolo päättyy päivänä, jonka neuvosto määrittää päätöksen 2007/533/YOS 71 artiklan 2 kohdan mukaisesti, **ja joka tapauksessa viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2010.**

Siirtyminen toisen sukupolven Schengenin tietojärjestelmään (SIS II) *

P6_TA(2008)0442

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 24. syyskuuta 2008 ehdotuksesta neuvoston asetukseksi siirtymisestä Schengenin tietojärjestelmästä (SIS 1+) toisen sukupolven Schengenin tietojärjestelmään (SIS II) (11925/2/2008 — C6-0189/2008 — 2008/0078(CNS))

(2010/C 8 E/38)

(Kuulemismenettely)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon ehdotuksen neuvoston asetukseksi (11925/2/2008),
  - ottaa huomioon komission ehdotuksen (KOM(2008)0197),
  - ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 66 artiklan, jonka mukaisesti neuvosto on kuullut parlamenttia (C6-0189/2008),
  - ottaa huomioon työjärjestyksen 51 artiklan,
  - ottaa huomioon kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan mietinnön (A6-0352/2008);
1. hyväksyy ehdotuksen neuvoston asetukseksi sellaisena kuin se on tarkistettuna;
  2. pyytää komissiota muuttamaan ehdotustaan vastaavasti EY:n perustamissopimuksen 250 artiklan 2 kohdan mukaisesti;
  3. pyytää neuvostoa ilmoittamaan parlamentille, jos se aikoo poiketa parlamentin hyväksymästä sanamuodosta;
  4. pyytää tulla kuulluksi uudelleen, jos neuvosto aikoo tehdä huomattavia muutoksia tekstiin, josta se kuuli parlamenttia;
  5. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle.

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

KOMISSION TEKSTI

TARKISTUS

Tarkistus 1

Ehdotus neuvoston asetukseksi
11 A a artikla (uusi)

11 A a artikla

Kertomukset

Komissio esittää kunkin kuuden kuukauden jakson lopussa ja ensimmäisen kerran ensimmäisen kuuden kuukauden jakson lopussa vuonna 2009 Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen SIS II:n kehittämisestä ja siirtymisestä Schengen-tietojärjestelmästä (SIS 1+) toisen sukupolven Schengentietojärjestelmään (SIS II).

Tarkistus 2

Ehdotus neuvoston asetukseksi
12 artikla — 1 kohta

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä. Sen voimaolo päättyy päivänä, jonka neuvosto määrittää asetuksen (EY) N:o 1987/2006 55 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä. Sen voimaolo päättyy päivänä, jonka neuvosto vahvistaa asetuksen (EY) N:o 1987/2006 55 artiklan 2 kohdan mukaisesti, **ja joka tapauksessa viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2010.**

Alusliikennettä koskeva yhteisön seuranta- ja tietojärjestelmä ***II

P6_TA(2008)0443

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 24. syyskuuta 2008 neuvoston yhteisestä kannasta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin antamiseksi alusliikennettä koskevan yhteisön seuranta- ja tietojärjestelmän perustamisesta annetun direktiivin 2002/59/EY muuttamisesta (5719/3/2008 — C6-0225/2008 — 2005/0239(COD))

(2010/C 8 E/39)

(Yhteispäätösmenettely: toinen käsittely)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon neuvoston yhteisen kannan (5719/3/2008 — C6-0225/2008) ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon ensimmäisessä käsittelyssä esittämänsä kannan ⁽²⁾ komission ehdotuksesta Euroopan parlamentille ja neuvostolle (KOM(2005)0589),
- ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 251 artiklan 2 kohdan,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 62 artiklan,
- ottaa huomioon liikenne- ja matkailuvaliokunnan suosituksen toiseen käsittelyyn (A6-0334/2008);

⁽¹⁾ EUVL C 184 E, 22.7.2008, s. 1.

⁽²⁾ EUVL C 74 E, 20.3.2008, s. 533.

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

1. hyväksyy yhteisen kannan sellaisena kuin se on tarkistettuna;
2. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle.

P6_TC2-COD(2005)0239**Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu toisessa käsittelyssä 24. syyskuuta 2008, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/.../EY antamiseksi alusliikennettä koskevan yhteisön seuranta- ja tietojärjestelmän perustamisesta annetun direktiivin 2002/59/EY muuttamisesta**

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 80 artiklan 2 kohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽²⁾,noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Hyväksymällä direktiivin 2002/59/EY ⁽⁴⁾ Euroopan unioni lisäsi keinojaan ehkäistä tilanteita, jotka uhkaavat ihmishengen turvallisuutta merellä sekä meriympäristön suojelua.
- (2) Koska tämä direktiivi koskee direktiivin 2002/59/EY muuttamista, useimmat siihen sisältyvät velvoitteet eivät koske jäsenvaltioita, joilla ei ole merenrantaa eikä merisatamia. Näin ollen Itävaltaa, Tšekkiä, Unkaria, Luxemburgia tai Slovakiaa koskevat ainoastaan ne velvoitteet, jotka koskevat näiden jäsenvaltioiden lipun alla purjehtivia aluksia, sanotun kuitenkin rajoittamatta jäsenvaltioiden velvollisuutta tehdä yhteistyötä jatkuvuuden varmistamiseksi meriliikenteen ja muiden liikennemuotojen välisten hallintapalvelujen/ohjauspalvelujen, erityisesti jokiliikenteen tiedotuspalvelujen osalta.
- (3) Direktiivin mukaan jäsenvaltioiden, jotka ovat rannikkovaltioita, olisi voitava vaihtaa tietoja, joita niille kertyy, kun ne toteuttavat alusliikenteen seurantatehtäviä lainkäyttövaltaansa kuuluvilla alueilla. Komission yhteisymmärryksessä jäsenvaltioiden kanssa kehittämä yhteisön tiedonvaihtojärjestelmä SafeSeaNet, jäljempänä "SafeSeaNet-järjestelmä", käsittää tiedonvaihtoverkon sekä aluksia ja niiden lasteja koskevien tärkeimpien käytettävissä olevien tietojen esittämisen standardoidussa muodossa (saapumiss ilmoitukset ja muut ilmoitusjärjestelmiin tehtävät ilmoitukset). Järjestelmän avulla voidaan paikantaa alukset ja toimittaa kaikille viranomaisille tarkat ja ajan tasalla olevat tiedot Euroopan vesillä liikkuvista aluksista, niiden liikkeistä ja vaarallisista tai ympäristöä pilaavista lasteista sekä merellä sattuneista vaaratilanteista.

⁽¹⁾ EUVL C 318, 23.12.2006, s. 195.

⁽²⁾ EUVL C 229, 22.9.2006, s. 38.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 25. huhtikuuta 2007 (EUVL C 74 E, 20.3.2008, s. 533), neuvoston yhteinen kanta, vahvistettu 6. kesäkuuta 2008 (EUVL C 184 E, 22.7.2008, s. 1) ja Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 24. syyskuuta 2008.

⁽⁴⁾ EYVL L 208, 5.8.2002, s. 10.

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

- (4) Jotta voitaisiin varmistaa kerättyjen tietojen hyödyntäminen käytännössä, on olennaisen tärkeää, että tässä direktiivissä tarkoitettujen tietojen vastaanottamiseksi ja vaihtamiseksi tarvittavat, kansallisten viranomaisten käyttöön ottamat järjestelmät integroidaan SafeSeaNet-järjestelmään.
- (5) Direktiivin 2002/59/EY mukaisesti ilmoitettavista ja vaihdettavista tiedoista erityisen tärkeitä ovat tarkat tiedot meritse kuljetettavien vaarallisten tai ympäristöä pilaavien tavaroiden ominaisuuksista. Viimeaikaiset merionnettomuudet ovat osoittaneet, että rannikkovaltioiden viranomaisten olisi saatava helpommin tiedot meritse kuljetettavien öljytuotteiden ominaisuuksista, mikä on olennaisen tärkeää, jotta voidaan valita sopivimmat öljyntorjuntatekniikat; hätätilanteessa viranomaisilla olisi myös oltava suora yhteys toiminnanharjoittajiin, joilla on parhaat tiedot kuljetetuista tavaroista.
- (6) Ihmishengen turvallisuudesta merellä 1 päivänä marraskuuta 1974 tehdystä kansainvälisessä yleissopimuksessa (SOLAS-yleissopimus) tarkoitettujen alusten automaattiset tunnistusjärjestelmät (Automatic Identification System, AIS) parantavat mahdollisuuksia seurata aluksia, mutta ennen kaikkea ne parantavat alusten turvallisuutta vilkkaasti liikennöidyillä väylillä. Sen vuoksi direktiivissä 2002/59/EY annetaan säännökset AIS:sta. Koska on tapahtunut suuri määrä yhteentörmäyksiä, joissa on ollut osallisina kalastusaluksia, joita kauppa-alukset eivät selvästikään ole havainneet tai jotka eivät ole havainneet lähellä olevia kauppa-aluksia, on erittäin toivottavaa, että tämä toimenpide laajennettaisiin koskemaan myös yli 15 metrin pituisia kalastusaluksia. Euroopan kalatalousrahastosta voidaan myöntää rahoitusta AIS:n kaltaisten turvallisuuslaitteiden asentamiseksi kalastusaluksille. **Kansainvälinen merenkulkujärjestö (IMO) on tunnustanut, että alusten lähettämien AIS-tietojen julkaiseminen kaupallisessa tarkoituksessa Internetissä tai muualla saattaa heikentää alusten ja satamien turvallisuutta, ja kehottanut jäsenenä olevia hallituksia kansallisten lakien säännöksiä noudattaen vastustamaan AIS-tietojen antamista muille käytettäviksi Internetissä julkaisemista varten. Alusten reittejä ja lasteja koskevien AIS-tietojen saatavuus ei myöskään saisi vahingoittaa merenkulkualan toimijoiden välistä reilua kilpailua.**
- (7) Velvoite asentaa AIS olisi tulkittava siten, että AIS on myös pidettävä aina toiminnassa, paitsi jos kansainvälisissä säännöissä tai määräyksissä edellytetään navigointitietojen suojaamista.
- (8) **Komission teettämässä tutkimuksessa on käynyt selvästi ilmi, että AIS:n yhdistäminen yhteisen kalastuspolitiikan yhteydessä käytettäviin paikannus- ja viestintäjärjestelmiin ei ole tarkoituksenmukaista eikä sitä ole mahdollista toteuttaa.**
- (9) **Direktiivissä 2002/59/EY annetaan sitä pyytävälle jäsenvaltiolle mahdollisuus pyytää toiselta jäsenvaltiolta tietoja aluksesta ja aluksella olevista vaarallisista tai ympäristöä pilaavista aineista. On tarpeen selvittää, ettei tällä tarkoiteta yhden jäsenvaltion järjestelmällisesti esittämiä pyyntöjä toiselle jäsenvaltiolle, vaan sitä, että kyseisiä tietoja voidaan pyytää ainoastaan merenkulun turvallisuuteen tai meriympäristön suojeluun liittyvistä syistä.**
- (10) Direktiivissä 2002/59/EY säädetään, että jäsenvaltioiden on toteutettava erityistoimenpiteitä sellaisia aluksia kohtaan, jotka voivat aiheuttaa vaaraa käyttäytymisensä tai kuntonsa takia. Tällaisten alusten luetteloon olisi syytä lisätä alukset, joilla ei ole riittävää vakuutusta tai rahavakuutta, sekä alukset, joiden osalta luotsit tai satamaviranomaiset ovat ilmoittaneet ilmeisistä poikkeavuuksista, jotka voivat aiheuttaa vaaraa merenkulun turvallisuudelle tai ympäristölle.
- (11) Direktiivin 2002/59/EY mukaisesti poikkeuksellisen huonojen sääolosuhteiden aiheuttamien vaarojen osalta olisi syytä ottaa huomioon myös jään mahdollisesti aiheuttamat vaarat merenkululle. Jos jäsenvaltion nimeämä toimivaltainen viranomaiskatsoo pätevän säätietopalvelun toimittamien jääennusteiden perusteella, että sääolosuhteet vaarantavat vakavasti ihmishenkien turvallisuuden tai aiheuttavat vakavan ympäristön pilaantumisaaran, sen olisi ilmoitettava asiasta niiden alusten päälliköille,

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

jotka ovat sen toimivaltaan kuuluvalla alueella tai jotka aikovat saapua kyseisellä alueella sijaitsevaan satamaan tai lähteä tällaisesta satamasta. Tämän viranomaisen olisi voitava toteuttaa kaikki asiaankuuluvat toimenpiteet ihmishenkien turvaamiseksi merellä ja ympäristön suojelemiseksi. **SOLAS-yleissopimuksen II-1 luvun A-1 osan 3.1 säännön mukaisesti jäsenvaltiot ovat vastuussa sen varmistamisesta, että niiden lipun alla purjehtivat alukset suunnitellaan, rakennetaan ja huolletaan niiden viranomaisten hyväksymien luokituslaitoksen vahvistamien rakenteellisten, mekaanisten ja sähköteknisten vaatimusten mukaisesti. Jäsenvaltioiden olisi siksi vahvistettava purjehtimista jäisillä vesillä koskevat vaatimukset niiden vaatimusten mukaisesti, jotka alusten tarkastamiseen ja katsastamiseen valtuutettuja laitoksia sekä merenkulun viranomaisten asiaan liittyviä toimia koskevista yhteisistä säännöistä ja standardeista 22 päivänä marraskuuta 1994 annetussa neuvoston direktiivissä 94/57/EY ⁽¹⁾ tarkoitetut laitokset ovat asettaneet, tai vastaavia kansallisia standardeja. Jäsenvaltioilla tulisi olla mahdollisuus varmistaa, että aluksella olevat tarvittavat asiakirjat osoittavat aluksen täyttävän vallitsevia jääolosuhteita vastaavat lujuus- ja teho vaatimukset.**

- (12) Direktiivissä 2002/59/EY säädetään erityisesti, että jäsenvaltioiden on merionnettomuuksien seurausten rajoittamiseksi laadittava suunnitelmat, jotka mahdollistavat sen, että merihätään joutuneet alukset voidaan tarvittaessa ottaa vastaan niiden satamissa tai jollain muulla suojaisalla alueella parhaissa mahdollisissa olosuhteissa. Kun otetaan huomioon Kansainvälisen merenkulkujärjestön 13 päivänä joulukuuta 2003 annettuun päätöslauselmaan A.949(23), jäljempänä "IMO:n päätöslauselma A.949(23)", liitetyt avun tarpeessa olevien alusten suojapaikoista annetut ohjeet, jotka on hyväksytty direktiivin 2002/59/EY antamisen jälkeen ja jotka koskevat avun tarpeessa olevia aluksia, eikä niinkään merihätään joutuneita aluksia, mainittua direktiiviä olisi kuitenkin muutettava vastaavasti. **Tällä direktiivillä ei poiketa pelastustoimiin sovellettavista säännöistä, joita on annettu esimerkiksi etsintä- ja pelastuspalvelua merellä koskevassa vuoden 1979 kansainvälisessä yleissopimuksessa, kun ihmishenkiä on vaarassa. Kyseistä yleissopimusta sovelletaan siis edelleen kaikilta osin.**
- (13) IMO:n päätöslauselman A.949(23) perusteella sekä komission, Euroopan meriturvallisuusviraston, jäljempänä "virasto", ja jäsenvaltioiden yhteisesti toteuttaman työn pohjalta on tarpeen määrittellä suojapaikkoja koskevien suunnitelmien pakolliset osat, jotta voidaan varmistaa avun tarpeessa olevien alusten vastaanottamista koskevien suunnitelmien yhdenmukainen ja tehokas täytäntöönpano ja selkeyttä jäsenvaltioiden velvollisuuksien soveltamisalaa.
- (14) IMO:n päätöslauselman A.949(23) olisi oltava pohjana jäsenvaltioiden laatimille suunnitelmille, joiden avulla avun tarpeessa olevien alusten aiheuttamiin uhkiin voitaisiin vastata tehokkaasti. Arvioidessaan tällaisiin uhkiin liittyviä riskejä jäsenvaltiot voivat erityisolosuhteidensa vuoksi ottaa kuitenkin huomioon muita tekijöitä, kuten meriveden käyttö juomaveden valmistukseen ja sähkön tuottaminen.
- (15) **Aluksen päällikön ja miehistön täyden yhteistyön ja luottamuksen takaamiseksi on avun tarpeessa olevan aluksen päällikön ja miehistön voitava luottaa hyvään ja oikeudenmukaiseen kohteluun asianomaisen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten taholta. Tässä yhteydessä on toivottavaa, että jäsenvaltiot soveltavat kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti merenkulkijoiden oikeudenmukaisesta kohtelusta merellä sattuneen onnettomuuden yhteydessä annettujen IMO:n ohjeiden asianomaisia määräyksiä.**
- (16) Kun alus on avun tarpeessa, on mahdollisesti tehtävä päätös kyseisen aluksen vastaanottamisesta suojapaikkaan. **Tämä on erityisen tärkeää, kun merellä sattuu hätätilanne eli tilanne, joka saattaa johtaa aluksen haaksirikkoutumiseen tai aiheuttaa vaaraa ympäristölle tai merenkululle. Näissä tapauksissa on tärkeää, että kussakin jäsenvaltiossa tai kullakin alueella, jäsenvaltion sisäisestä hallintorakenteesta riippuen, voidaan kääntyä riippumattoman viranomaisen puoleen, jolla on tarvittava toimivalta ja asiantuntemus tarpeellisten päätösten tekemiseen avun tarpeessa olevan aluksen auttamiseksi niin, että voidaan suojella ihmiselämää ja ympäristöä sekä rajoittaa taloudellinen menetys mahdollisimman pieneksi. Olisi toivottavaa, että toimivaltainen viranomainen on luonteeltaan pysyvä. Erityisesti viranomaisen olisi voitava tehdä itsenäisesti päätös avun tarpeessa olevan aluksen vastaanottamisesta suojapaikkaan. Sen olisi tätä varten tehtävä tilanteesta ennakoarviointi sovellettavaan suojapaikkasuunnitelmaan sisältyvien tietojen pohjalta.**

(1) EYVL L 319, 12.12.1994, s. 20.

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

- (17) Avun tarpeessa olevien alusten vastaanottamista koskevissa suunnitelmissa olisi myös kuvattava yksityiskohtaisesti hälytyksen tekemiseen ja kyseessä olevan tilanteen hoitamiseen liittyvä päätöksentekoketju. Suunnitelmassa olisi mainittava selvästi asianomaiset viranomaiset ja niiden toimivaltuudet sekä selostettava, kuinka osapuolten välinen viestintä on järjestetty. Sovellettavilla menettelyillä olisi taattava, että asianmukainen päätös, joka perustuu **merenkulun erityisasiantuntemukseen sellaisten tapahtumien käsittelyssä, joilla voidaan odottaa olevan erittäin vahingollisia seurauksia, sekä** toimivaltaisen viranomaisen käytössä **oleviin** riittäviin tietoihin, voidaan tehdä nopeasti.
- (18) Jäsenvaltioiden olisi suunnitelmia laatiessaan kerättävä tietoa rannikollaan sijaitsevista mahdollisista suojavaikokista, jotta toimivaltainen viranomainen voi merellä tapahtuneen onnettomuuden tai vaaratilanteen jälkeen osoittaa selkeästi ja nopeasti alueet, jotka sopivat parhaiten avun tarpeessa olevien alusten vastaanottoon. Tällaisiin tietoihin olisi sisällytettävä kuvaus mahdollisten suojavaikkojen tietyistä ominaispiirteistä sekä käytettävissä olevista laitteista ja kalustosta, joilla voidaan helpottaa avun tarpeessa olevien alusten vastaanottoa tai torjua onnettomuuden tai pilaantumisen seurauksia.
- (19) On tärkeää, että luettelo toimivaltaisista viranomaisista, jotka päättävät alusten vastaanotosta suojavaikkaan, sekä viranomaisista, jotka vastaavat hälytyksen vastaanotosta ja käsittelystä, julkaistaan asianmukaisesti. Lisäksi voisi olla hyödyllistä, että olennaiset tiedot olisivat merellä suoritettaviin avustustoimiin osallistuvien tahojen, myös meripelastus- ja hinausyritysten, käytettävissä ja sellaisten naapurijäsenvaltioiden viranomaisten saatavilla, joihin merellä tapahtuva hätätilanne voi vaikuttaa.
- (20) *Taloudellisten takuiden tai vakuutuksen puuttuminen ei saisi poistaa jäsenvaltiolta velvollisuutta auttaa avun tarpeessa olevaa alusta ja vastaanottaa se suojavaikkaan, jos jäsenvaltio niin tehdesään voi vähentää vaaraa miehistölle tai ympäristölle. Vaikka toimivaltaiset viranomaiset voivat ennen päätöksensä tekemistä tarkistaa, onko aluksella vakuutus tai muu rahavakuus, joka mahdollistaa aluksen vastaanotosta suojavaikkaan aiheutuvien kulujen ja vahinkojen korvaamisen, näiden tietojen pyytäminen ei saa viivyttää pelastustoimenpiteitä.*
- (21) *Satamien, jotka vastaanottavat avun tarpeessa olevan aluksen, on voitava luottaa siihen, että operaatioon liittyvät kustannukset ja mahdolliset vahingot korvataan pikaisesti. Tässä yhteydessä on tärkeää, että sovelletaan [alusten omistajien siviilioikeudellisesta vastuusta ja rahavakuuksista] ... annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/.../EY⁽¹⁾ ja kansainvälisistä öljyvahinkojen korvausrahastoista annettujen asetusten lisäksi myös vuoden 1996 kansainvälistä yleissopimusta vahingonkorvausvastuusta vaarallisten ja haitallisten aineiden merikuljetusten yhteydessä, vuoden 2001 kansainvälistä yleissopimusta aluksen polttoaineen aiheuttamasta pilaantumisvahingosta johtuvasta siviilioikeudellisesta vastuusta ja hylkyjen siirtämistä koskevaa vuoden 2007 yleissopimusta. Jäsenvaltioiden olisi siten ratifioitava nämä yleissopimukset mahdollisimman pian. Poikkeustapauksissa jäsenvaltioiden olisi varmistettava sellaisten kustannusten ja taloudellisen menetyksen korvaaminen, jotka satamalle on aiheutunut sen vuoksi, että se on vastaanottanut aluksen suojavaikkaan, varsinkin, jos aluksen omistajien ja muiden olemassa olevien korvausmekanismien taloudelliset takuut eivät kata tällaisia kustannuksia ja taloudellista menetystä.*
- (22) Alusten seurantaan ja reittijakoon liittyvien toimenpiteiden tarkoituksena on erityisesti antaa jäsenvaltioille ajantasaista tietoa niiden lainkäyttöaltaan kuuluvilla vesillä liikkuvista aluksista ja parantaa siten jäsenvaltioiden mahdollisuuksia ehkäistä tarvittaessa mahdollisia vaaratilanteita. Tietojenvaihdolla voidaan parantaa kerätyn tiedon laatua ja helpottaa sen käsittelyä.
- (23) Jäsenvaltiot ja komissio ovat direktiivin 2002/59/EY mukaisesti edistyneet merkittävästi sähköisessä muodossa tapahtuvan tietojenvaihdon yhdenmukaistamisessa, erityisesti vaarallisten tai ympäristöä pilaavien aineiden kuljetusten osalta. SafeSeaNet-järjestelmää on kehitetty vuodesta 2002 lähtien, ja siitä olisi nyt tehtävä koko yhteisön viiteverkko. **On tärkeää varmistaa, että SafeSeaNet-järjestelmä ei lisää teollisuuden hallinnollista taakkaa tai kustannuksia, että yhdenmukaistaminen tapahtuu kansainvälisiin sääntöihin ja että otetaan huomioon luottamuksellisuus kaikkien mahdollisten kaupallisten vaikutusten osalta.**

(1) EUVL L

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

- (24) Uusissa teknologioissa ja erityisesti niiden avaruussovelluksissa, joita ovat muun muassa alusten seuraaminen **satelliittien** avulla, kuvantamisjärjestelmät ja **Galileo**, saavutettu edistys mahdollistaa nykyisin alusliikenteen seurannan laajentamisen avomerelle ja siten Euroopan vesien kattavamman valvonnan. **Lisäksi IMO on tarkistanut SOLAS-yleissopimusta meriturvallisuuden ja meriympäristön kehityksen huomioon ottamiseksi tavoitteenaan kehittää maailmanlaajuisia pitkän kantaman järjestelmiä alusten tunnistamiseksi ja seuraamiseksi (LRIT). IMO:n hyväksymän rakenteen mukaan, johon kuuluu mahdollisuus perustaa alueellisia LRIT-tietokeskuksia, ja ottaen huomioon SafeSeaNet-järjestelmästä saatu kokemus, LRIT:n Euroopan tietokeskus olisi perustettava keräämään ja hallinnoimaan LRIT-tietoja. LRIT-tietoja saadakseen jäsenvaltiot tarvitsevat yhteyden LRIT:n Euroopan tietokeskukseen.**
- (25) **Kustannusten säästämiseksi ja sen ehkäisemiseksi, että AIS-seuranta-asemien kattamalla merialueilla purjehtiviin aluksiin asennetaan tarpeettomia välineitä, olisi AIS-tiedot liitettävä LRIT-järjestelmään. Jäsenvaltioiden ja komission olisi tämän vuoksi ryhdyttävä asianmukaisiin toimiin erityisesti IMO:ssa.**
- (26) Jotta voitaisiin varmistaa, että direktiivin 2002/59/EY nojalla kerättyä meriturvallisuutta koskevaa tietoa hyödynnetään optimaalisesti ja yhdenmukaisesti koko yhteisön alueella, komission olisi tarvittaessa voitava käsitellä ja hyödyntää tätä tietoa sekä luovuttaa sitä jäsenvaltioiden nimeämille viranomaisille.
- (27) Equasis-järjestelmän kehittäminen on osoittanut, kuinka tärkeää on edistää meriturvallisuuskulttuuria etenkin meriliikenteen harjoittajien piirissä. Komission olisikin voitava myötävaikuttaa siihen, että kaikkea meriturvallisuuden kannalta tärkeää tietoa levitetään erityisesti kyseisen järjestelmän avulla.
- (28) **Tämän direktiivin nojalla kerättyjä tietoja voidaan levittää ja käyttää ainoastaan sellaisten tilanteiden ehkäisemiseksi, joissa ihmisten turvallisuus merellä tai meriympäristön suojelu ovat uhatuina. Sen vuoksi olisi toivottavaa, että komissio tutkii, miten mahdollisesti esiintyvät verkko- ja tietoturvallisuusongelmat voidaan ratkaista.**
- (29) Meriturvallisuutta ja alusten aiheuttaman pilaantumisen ehkäisemistä käsittelevän komitean (COSS-komitea) perustamisesta 5 päivänä marraskuuta 2002 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 2099/2002 ⁽¹⁾ keskitetään meriturvallisuutta, alusten aiheuttaman pilaantumisen ehkäisemistä ja alusten asumis- ja työskentelyolosuhteita koskevassa yhteisön lainsäädännössä perustettujen komiteoiden tehtävät. Nykyinen komitea olisi sen vuoksi korvattava COSS-komitealla.
- (30) On myös syytä ottaa huomioon asiaa koskevien kansainvälisten oikeudellisten asiakirjojen muutokset.
- (31) Tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY ⁽²⁾ mukaisesti.
- (32) Komissiolle olisi erityisesti siirrettävä toimivalta muuttaa direktiiviä 2002/59/EY siihen liittyvien kansainvälisiin yleissopimuksiin, pöytäkirjoihin, säännöstöihin ja päätöslauseelmiin myöhemmin tehtävien muutosten soveltamiseksi, **muuttaa sen liitteitä I, III ja IV saatujen kokemusten perusteella, vahvistaa vaatimukset LRIT-laitteiden asentamisesta jäsenvaltioiden AIS-asemien peittoalueella purjehtiviin aluksiin, vahvistaa Euroopan LRIT-tietokeskuksen hallussa olevien tietojen käyttöoikeutta koskevat säännöt ja periaatteet ja muuttaa määritelmiä, viittauksia tai liitteitä niiden saattamiseksi Euroopan yhteisön tai kansainvälisen oikeuden säännösten mukaisiksi.** Koska nämä toimenpiteet ovat laajakantoisia ja niiden tarkoituksena on muuttaa kyseisen direktiivin muita kuin keskeisiä, myös täydentämällä sitä uusilla muilla kuin keskeisillä osilla, ne on hyväksyttävä päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklassa säädettyä valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

⁽¹⁾ EYVL L 324, 29.11.2002, s. 1 ||.

⁽²⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23 ||.

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

- (33) Euroopan meriturvallisuusviraston perustamisesta 27 päivänä kesäkuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1406/2002 ⁽¹⁾ mukaisesti virasto tarjoaa komissiolle ja jäsenvaltioille tarvittavaa tukea direktiivin 2002/59/EY täytäntöönpanossa.

I

- (34) Sen vuoksi direktiivi 2002/59/EY olisi muutettava,

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Muutokset

Muutetaan direktiivi 2002/59/EY seuraavasti:

1) Korvataan otsikko seuraavasti:

”Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/59/EY, annettu 27 päivänä kesäkuuta 2002, alusliikennettä koskevan yhteisön seuranta- ja tietojärjestelmän ja alusten omistajien siviilioikeudellista vastuuta ja rahavakuutta koskevan järjestelmän perustamisesta sekä neuvoston direktiivin 93/75/ETY kumoamisesta.”

2) Muutetaan 1 artikla seuraavasti:

a) Korvataan ensimmäinen kohta seuraavasti:

”Tämän direktiivin tarkoituksena on perustaa alusliikennettä koskeva yhteisön seuranta- ja tietojärjestelmä, jolla pyritään parantamaan merenkulun turvallisuutta ja tehokkuutta sekä satamien ja merenkulun turvatoimia, parantamaan viranomaisten toimintakykyä merellä tapahtuvissa toteutuneissa tai mahdollisissa vaaratilanteissa sekä onnettomuuksissa, mukaan lukien etsintä- ja pelastusoperaatiot, ja edistämään alusten aiheuttaman meren pilaantumisen ehkäisemistä ja havaitsemista.”

b) Lisätään kohta seuraavasti:

”Tässä direktiivissä vahvistetaan myös säännöt, joita sovelletaan merikuljetusketjun toimijoiden siviilioikeudelliseen vastuuseen liittyvien velvollisuuksien eräisiin näkökohtiin, sekä säädetään merenkulkijoiden asianmukaisesta taloudellisesta turvasta, jos alus joudutaan hylkäämään.”

3) Muutetaan 2 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 1 kohta seuraavasti:

1. Tätä direktiiviä sovelletaan

— aluksiin, joiden bruttovetoisuus on vähintään 300, ja

— kansainvälisen oikeuden mukaisesti jäsenvaltioiden lain käyttövaltaan uuluvillaerialueilla.”

b) Muutetaan 2 kohta seuraavasti:

i) Korvataan johdantolause seuraavasti:

”Ellei toisin säädetä, tätä direktiiviä ei sovelleta.”

ii) Korvataan c alakohta seuraavasti:

”c) alusten varastoihin ja aluksella käytettäväksi tarkoitettuihin varusteisiin.”

4) Muutetaan 3 artikla seuraavasti:

a) Muutetaan a alakohta seuraavasti:

i) Korvataan johdantolause seuraavasti:

”kansainvälisillä oikeudellisilla asiakirjoilla’ seuraavia asiakirjoja sellaisina kuin ne kulloinkin ovat voimassa.”

⁽¹⁾ EYVL L 208, 5.8.2002, s. 1 ||.

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

ii) Lisätään neljännen luetelmakohdan jälkeen luetelmakohta seuraavasti:

— *'vuoden 1996 yleissopimus' eli IMO:n vuoden 1976 yleissopimus merioikeudellisia vaateita koskevan vastuun rajoittamisesta, sellaisena kuin se on muutettuna vuoden 1996 pöytäkirjalla,*

iii) Lisätään luetelmakohdat seuraavasti:

— 'IMO:n päätöslauselma A.917(22)' eli Kansainvälisen merenkulkujärjestön päätöslauselma 917(22), jonka otsikkona on 'Ohjeet AIS:n käyttöön aluksessa', päätöslauselma sellaisena kuin se on muutettuna IMO:n päätöslauselmalla A.956(23),

— *'IMO:n päätöslauselma A.930(22)' eli IMO:n yleiskokouksen ja Kansainvälisen työjärjestön hallintoneuvoston päätöslauselma, jossa annetaan ohjeet rahavakuudesta, jolla suojellaan merenkulkijoita, jos alus joudutaan hylkäämään,*

— 'IMO:n päätöslauselma A.949(23)' eli Kansainvälisen merenkulkujärjestön päätöslauselma 949(23), jossa annetaan ohjeet avun tarpeessa olevien alusten suojapaikoista,

— 'IMO:n päätöslauselma A.950(23)' eli Kansainvälisen merenkulkujärjestön päätöslauselma 950(23), joka koskee merenkulun avustuspalvelua (MAS),

— *'IMO:n ohjeet merenkulkijoiden oikeudenmukaisesta kohtelusta merellä sattuneen onnettomuuden yhteydessä' eli IMO:n oikeudellisen komitean ja Kansainvälisen työjärjestön hallintoneuvoston 27 päivänä huhtikuuta 2006 hyväksymään päätöslauselmaan LEG. 3(91) liitetyt ohjeet;*

b) Korvataan k alakohta seuraavasti:

'k) 'toimivaltaisilla viranomaisilla' viranomaisia ja organisaatioita, jotka jäsenvaltiot ovat nimenneet suorittamaan tämän direktiivin mukaisia tehtäviä;"

c) Lisätään alakohta seuraavasti:

'k a) 'aluksen omistajalla' aluksen omistajaa tai mitä tahansa muuta organisaatiota tai henkilöä, kuten laivanisäntää, asiamiestä tai ilman miehistöä rahdatun aluksen rahtaaajaa, jolle aluksen omistaja on antanut vastuun aluksen toiminnasta ja joka tämän vastuun ottaessaan on sitoutunut vastaamaan kaikista tähän liittyvistä tehtävistä ja velvollisuuksista;

d) lisätään alakohdat seuraavasti:

's) 'SafeSeaNet-järjestelmällä' yhteisön merenkulun tiedonvaihtojärjestelmää, jonka komissio on kehittänyt yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa yhteisön lainsäädännön täytäntöönpanon varmistamiseksi;

t) 'säännöllisellä liikenteellä' sarjaa matkoja, jotka liikennöidään kahden tai useamman saman sataman välillä joko julkaistun aikataulun mukaisesti tai niin säännöllisesti tai usein, että matkoista muodostuu järjestelmällinen sarja;

u) 'kalastusaluksella' alusta, joka on varustettu elollisten vesiluonnonvarojen kaupallista hyödyntämistä varten;

v) 'avun tarpeessa olevalla aluksella' alusta, joka on sellaisessa tilanteessa, joka saattaa johtaa aluksen menettämiseen tai aiheuttaa vaaraa ympäristölle tai merenkululle. **Aluksessa olevien henkilöiden pelastamisessa sovelletaan tarvittaessa SAR-yleissopimusta, joka on ensisijainen tämän direktiivin säännöksiin nähden;**

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

- w) 'siviilioikeudellisella vastuulla' vuoden 1996 yleissopimusta sovellettaessa vastuuta, jonka nojalla vahinkoon johtaneen merikuljetustoimen kolmas osapuoli on oikeutettu mainitun yleissopimuksen 2 artiklan mukaisesti rajoitettavissa olevaan vaatimukseen, lukuun ottamatta vaatimuksia, jotka kuuluvat [merten ja sisävesien matkustajaliikenteen harjoittajien vastuusta onnettomuustapauksissa] ... annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o .../2008 (*) soveltamisalaa;
- x) 'LRIT':llä järjestelmää, joka lähettää automaattisesti pitkän kantaman tunnistetietoja SOLAS-yleissopimuksen V luvun 19 määräyksen mukaisesti meriturvallisuutta ja meriympäristön suojelua varten.

(*) EUVL L ..."

5) Lisätään artikla seuraavasti:

"4 a artikla

Vapautukset

1. Jäsenvaltiot voivat vapauttaa alueellaan sijaitsevien satamien välillä tapahtuvan säännöllisen liikenteen 4 artiklassa säädettyistä vaatimuksista, edellyttäen, että seuraavat ehdot täyttyvät:

- a) edellä tarkoitettua säännöllistä liikennettä harjoittava yhtiö laatii luettelon kyseeseen tulevista aluksista, pitää sen ajan tasalla ja toimittaa sen asianomaiselle toimivaltaiselle viranomaiselle;
- b) kutakin tehtyä matkaa koskevat liitteessä I olevassa 1 kohdassa luetellut tiedot voidaan antaa toimivaltaisen viranomaisen käyttöön tämän pyynnöstä. Yhtiön on luotava sisäinen järjestelmä, jolla varmistetaan se, että tällaiset tiedot voidaan toimittaa toimivaltaiselle viranomaiselle välittömästi tämän pyynnöstä mihin vuorokauden aikaan tahansa 4 artiklan 1 kohdan mukaisesti sähköisessä muodossa;
- c) kaikki vähintään kuuden tunnin poikkeamat arvioidusta saapumisajasta määrsatamaan tai luotsiasemalle ilmoitetaan tulosatamaan 4 artiklan mukaisesti;
- d) vapautuksia myönnetään ainoastaan erityisliikenteessä oleville yksittäisille aluksille;
- e) liikenne katsotaan säännölliseksi liikenteeksi ainoastaan silloin, jos sitä aiotaan harjoittaa vähintään kuukauden ajan;
- f) vapautukset 4 artiklassa säädettyistä vaatimuksista rajataan matkoihin, joiden suunniteltu kesto on enintään 12 tuntia.

2. Kun kahden tai useamman valtion, joista ainakin yksi on jäsenvaltio, välillä harjoitetaan säännöllistä kansainvälistä liikennettä, mikä tahansa asianomaisista jäsenvaltioista voi pyytää toisia jäsenvaltioita myöntämään tälle liikenteelle vapautuksen. Kaikkien asianomaisten jäsenvaltioiden, mukaan lukien rannikkovaltiot, joita asia koskee, on toimittava yhteistyössä vapautuksen myöntämisessä tälle liikenteelle 1 kohdassa säädettyjen ehtojen mukaisesti.

3. Jäsenvaltioiden on säännöllisesti tarkastettava, että 1 ja 2 kohdassa säädetty ehdot täyttyvät. Jos yksikin näistä ehdoista ei enää täyty, jäsenvaltioiden on välittömästi peruutettava kyseistä yhtiötä koskeva vapautus.

4. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle luettelo yhtiöistä ja aluksista, joille on myönnetty vapautus tämän artiklan mukaisesti, sekä ilmoitettava kaikista luetteloon tehtävistä muutoksista."

6) Lisätään artiklat seuraavasti:

”6 a artikla

Automaattisten tunnistusjärjestelmien (AIS) käyttö kalastusaluksissa

Kaikkiin kokonaispituudeltaan yli 15 metrin pituisiin kalastusaluksiin, jotka purjehtivat jäsenvaltion lipun alla ja jotka on rekisteröity yhteisössä tai jotka toimivat jäsenvaltion sisäisillä tai ulkoisilla aluevesillä taikka jotka purkavat saaliinsa jäsenvaltion satamassa, on liitteessä II olevan I osan 3 kohdan aikataulua noudattaen asennettava A-luokan automaattinen tunnistusjärjestelmä (AIS), joka täyttää IMO:n asettamat suoritusarvo vaatimukset.

Automaattisella tunnistusjärjestelmällä varustettujen kalastusalusten on pidettävä järjestelmänsä toiminnassa aina. Poikkeuksellisissa olosuhteissa AIS voidaan kytkeä pois päältä, mikäli aluksen päällikkö katsoo, että se on tarpeen aluksen turvallisuuden kannalta.

6 b artikla

LRIT-järjestelmän (pitkän kantaman järjestelmä alusten tunnistamiseksi ja seuraamiseksi) käyttö

1. Kansainvälisillä matkoilla käytettävät ja jäsenvaltion satamassa käyvät alukset on varustettava LRIT-järjestelmällä SOLAS-yleissopimuksen 19 määräyksen V luvun sekä IMO:n hyväksymien suoritussääntöjen ja toiminnallisten vaatimusten mukaisesti.

Komissio vahvistaa 28 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen ja yhdessä jäsenvaltioiden kanssa yksityiskohtaiset säännöt ja vaatimukset LRIT-laitteiden asentamisesta jäsenvaltioiden AIS-asemien peittoalueella purjehtiviin aluksiin, ja se voi esittää IMO:lle asianmukaisia toimenpiteitä.

2. Jäsenvaltiot ja komissio toimivat yhteistyössä perustaakseen LRIT:n Euroopan tietokeskuksen, joka vastaa pitkän kantaman tunnistus- ja seurantatietojen käsittelystä.

LRIT:n Euroopan tietokeskus on osa eurooppalaista merenkulkualan tiedonvaihtojärjestelmää (SafeSeaNet). Jäsenvaltiot vastaavat kustannuksista, jotka aiheutuvat SafeSeaNet-järjestelmän kansallisten osien muuttamisesta LRIT-tietojen sisällyttämiseksi niihin.

Jäsenvaltioiden on luotava yhteys LRIT:n Euroopan tietokeskukseen ja pidettävä sitä yllä.

3. Komissio määrittelee toimintalinjat ja periaatteet LRIT:n Euroopan tietokeskuksen tietojen saannille 28 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.”

7) Korvataan 12 artikla seuraavasti:

”12 artikla

Laivaajan velvollisuudet

1. Laivaajan, joka tarjoaa jäsenvaltion satamassa kuljetettavaksi vaarallisia tai ympäristöä pilaavia aineita, on ennen tavaroiden lastaamista toimitettava aluksen päällikölle tai liikenteenharjoittajalle, aluksen koosta riippumatta, ilmoitus, josta käyvät ilmi seuraavat tiedot:

a) liitteessä I olevassa 2 kohdassa luetellut tiedot;

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

- b) MARPOL-yleissopimuksen liitteessä I tarkoitetuista aineista käyttöturvallisuustiedote, josta käyvät **tarvittaessa** ilmi tuotteiden fysikaalis-kemialliset ominaisuudet, muun muassa cSt:nä ilmaistu viskositeetti 50 °C:ssa ja tiheys 15 °C:ssa **sekä muut tiedotteen tiedot IMO:n päätöslauselman MSC.150(77) mukaisesti**;
- c) laivaajan tai minkä tahansa muun sellaisen henkilön tai elimen yhteystiedot, jolta voidaan saada tietoja tuotteiden fysikaalis-kemiallisista ominaisuuksista ja hätätilanteessa toteutettavista toimenpiteistä.
- 2. Yhteisön ulkopuolelta tulevilla aluksilla, jotka ovat matkalla jäsenvaltion satamaan tai jäsenvaltion aluevesillä sijaitsevaan ankkuripaikkaan, ja joiden lastina on vaarallista tai ympäristöä pilaavaa tavaraa, on oltava hallussaan laivaajan antama seuraavat tiedot sisältävä ilmoitus:**
- a) **liitteessä I olevassa 3 kohdassa luetellut tiedot;**
- b) **tämän artiklan 1 kohdan b ja c alakohdassa vaaditut tiedot.**
3. Laivaajan **tehtävänä ja velvollisuutena** on toimittaa **■** tällainen ilmoitus ja varmistaa, että kuljetettavaksi tarjottu lasti todella vastaa **1 ja 2** kohdan mukaisesti ilmoitettua lastia.”
- 8) Korvataan 14 artiklan toisen kohdan c alakohta seuraavasti:**
- ”c) **kunkin jäsenvaltion on voitava pyynnöstä toimittaa viipymättä toisen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle tai toimivaltaiselle paikallisviranomaiselle tiedot aluksesta ja sen kuljettamista vaarallisista tai ympäristöä pilaavista aineista SafeSeaNet-järjestelmää käyttäen, mikäli ne ovat ehdottomasti tarpeellisia merenkulun turvallisuuteen tai meriympäristön suojeleluun liittyvistä syistä.”**
- 9) Lisätään 16 artiklan 1 kohtaan alakohdat seuraavasti:
- ”d) alukset, jotka eivät ole esittäneet tai joilla ei ole **tämän direktiivin** ja kansainvälisten sääntöjen mukaista vakuutustodistusta tai rahavakuutta;
- e) alukset, joiden osalta luotsit tai satamaviranomaiset ovat ilmoittaneet ilmeisistä poikkeavuuksista, jotka voivat aiheuttaa vaaraa merenkulun turvallisuudelle tai ympäristölle.”
- 10) Lisätään artikla seuraavasti:
- ”18 a artikla
- Toimenpiteet vaarallisissa jääolosuhteissa
1. Jos toimivaltaiset viranomaiset katsovat, että jäätilanteen takia ihmishenkien turvallisuus merellä on vakavasti uhattuna tai jäsenvaltioiden tai muiden valtioiden meri- tai rannikkoalueiden suojeleluun kohdistuu vakava vaara:
- a) niiden on annettava sellaisten alusten päälliköille, jotka ovat niiden toimivaltaan kuuluvalla alueella tai jotka aikovat saapua johonkin niiden satamaan taikka lähteä jostakin niiden satamasta, asiaankuuluvat tiedot jäätilanteesta, suosittelusta reiteistä ja niiden toimivaltaan kuuluvalla alueella tarjottavista jäänmurtopalveluista;
- b) ne voivat vaatia, että kyseisillä alueilla olevat alukset, jotka aikovat saapua johonkin satamaan tai terminaaliiin tai lähteä sieltä taikka lähteä joltakin ankkurointialueelta, **pystyvät esittämään asiakirjaselvityksen siitä, että ne** täyttävät alueella vallitsevaa jäätilannetta vastaavat lujuus- ja teho-vaatimukset; tämä ei kuitenkaan rajoita velvollisuutta antaa apua avun tarpeessa oleville aluksille eikä muita asiaankuuluvista kansainvälisistä säännöistä johtuvia velvollisuuksia.

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

2. Edellä olevan 1 kohdan säännösten soveltamiseksi toteutettavien toimenpiteiden on jäätilannetta koskevien tietojen osalta perustuttava jäsenvaltion hyväksymän pätevän säätietopalvelun antamiin jää- ja säätiedotuksiin.”

11) Muutetaan 19 artikla seuraavasti:

a) Lisätään || 2 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Tätä varten niiden on toimitettava pyynnöstä toimivaltaisille kansallisille viranomaisille 12 artiklassa tarkoitetut tiedot.”

b) Lisätään kohta seuraavasti:

”3 a. Jäsenvaltioiden on sovellettava kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti merenkulkijoiden oikeudenmukaisesta kohtelusta merellä sattuneen onnettomuuden yhteydessä annettujen IMO:n ohjeiden asianomaisia määräyksiä, erityisesti sellaisen aluksen päällikköön ja miehistöön, joka on avun tarpeessa jäsenvaltion lainkäyttövaltaan kuuluvilla vesillä.”

12) Lisätään artikla seuraavasti:

”19 a artikla

Avun tarpeessa olevien alusten vastaanottamiseen toimivaltainen viranomainen

1. Jokaisen jäsenvaltion on nimettävä toimivaltainen viranomainen, jolla on vaadittava asiantuntemus ja joka on siinä mielessä riippumaton, että sillä on pelastusoperaation aikana toimivalta tehdä omasta aloitteestaan päätöksiä alusten vastaanottamisesta:

— ihmiselämän suojelemiseksi

— rannikon suojelemiseksi

— meriympäristön suojelemiseksi

— meriturvallisuuden suojelemiseksi, ja

— taloudellisen menetyksen rajoittamiseksi mahdollisimman pieneksi.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetulla viranomaisella on vastuu 20 a artiklassa tarkoitettujen suunnitelmien toteuttamisesta.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu viranomainen voi muun muassa:

a) rajoittaa aluksen liikkumista tai ohjata sen käyttämään tiettyä reittiä. Tämä vaatimus ei vaikuta aluksen päällikön vastuuseen aluksensa turvallisesta käsittelystä;

b) vaatia virallisesti aluksen päällikköä lopettamaan uhka ympäristölle tai meriturvallisuudelle;

c) nousta alukseen tai lähettää alukselle arviointiryhmän arvioimaan aluksen vaurioita ja vaaran vakavuutta, auttaa päällikköä korjaamaan tilanne ja tiedottaa toimivaltaiselle rannikkoasemalle;

d) tarvittaessa itse kutsua ja sijoittaa pelastusmiehistöä;

e) saattaa aluksen luotsattavaksi tai hinattavaksi.”

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

13) Korvataan 20 artikla seuraavasti:

”20 artikla

Avun tarpeessa olevien alusten vastaanottaminen suojapaikkoihin

1. **Edellä 19 a artiklassa tarkoitetun viranomaisen on päätettävä aluksen päästämisestä suojapaikkaan. Kyseisen viranomaisen on huolehdittava siitä, että merihädässä olevan aluksen sallitaan 20 a artiklassa tarkoitettujen suunnitelmien mukaisesti tehdyn tilannearvion perusteella saapua suojapaikkaan aina, kun aluksen vastaanottaminen mahdollistaa tilanteen aiheuttamien vaarojen ehkäisemisen tai rajoittamisen.**

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen viranomaisten on kokoonnuttava säännöllisesti vaihtamaan kokemuksia ja kehittämään tämän artiklan nojalla toteutettavia toimenpiteitä. Ne voivat kokoontua milloin tahansa, jos erityiset olosuhteet sitä edellyttävät.”

14) Lisätään *artiklat* seuraavasti:

”20 a artikla

Avun tarpeessa olevien alusten vastaanottamista koskevat suunnitelmat

1. Jäsenvaltioiden on laadittava suunnitelmat siitä, miten ne voivat torjua lainkäyttövaltaansa kuuluvilla vesillä avun tarpeessa olevien alusten aiheuttamia uhkia **ja turvata alusten ottamisen vastaan ja suojella ihmisten elämää.**

2. Ennen 1 kohdassa tarkoitettujen suunnitelmien laatimista on kuultava kaikkia osapuolia, joita asia koskee, ja suunnitelmat on laadittava IMO:n päätöslauselmien A.949(23) ja A.950(23) pohjalta; suunnitelmien on sisällettävä vähintään seuraavat seikat:

- a) tiedot viranomaisesta, joka vastaa hälytysten vastaanotosta ja käsittelystä;
- b) tiedot viranomaisesta, jonka toimivaltaan kuuluvat tilanteen arviointi sekä päätöksen tekeminen luvan myöntämisestä avun tarpeessa olevalle alukselle saapua määrättyyn suojapaikkaan tai sen epäämisestä;
- c) jäsenvaltioiden rantaviivaa koskevat tiedot **sekä tiedot kaikista tekijöistä, joiden perusteella on voitava nopeasti tehdä arvio ja päätös suojapaikan valinnasta avun tarpeessa olevan aluksen ottamiseksi vastaan**, mukaan lukien kuvaus ympäristöllisistä, taloudellisista ja sosiaalisista näkökohdista sekä luonnonolosuhteista;
- d) arviointimenettelyt, joiden pohjalta avun tarpeessa olevalle alukselle annetaan tai siltä evätään lupa saapua suojapaikkaan;
- e) riittävä kalusto ja välineistö avustus- ja pelastustoimia sekä ympäristön pilaantumisen torjuntaa varten;
- f) kansainväliset koordinointi- ja päätöksentekomenettelyt;
- g) suojapaikkaan vastaanotettavien alusten rahavakuuksiin ja vastuuvollisuuteen liittyvät menettelyt.

3. Jäsenvaltioiden on julkaistava **19 a artiklassa** tarkoitetun toimivaltaisen viranomaisen nimi sekä hälytysten vastaanottoon ja käsittelyyn nimettyjen viranomaisten nimet **ja yhteystiedot.**

Jäsenvaltioiden on pyydettyäessä toimitettava olennaiset tiedot suunnitelmista naapurijäsenvaltioilleen.

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

Kun jäsenvaltiot panevat täytäntöön avun tarpeessa olevien alusten vastaanottamista koskevissa suunnitelmassa kuvattuja menettelyjä, niiden on varmistettava, että olennaiset tiedot ovat toimintaan osallistuvien tahojen saatavilla.

Edellä toisen ja kolmannen alakohdan mukaisesti tietoja saavien on noudatettava salassapitovelvollisuutta, jos jäsenvaltiot sitä vaativat.

4. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle viimeistään ...päivänä...kuuta... (*) tämän artiklan soveltamiseksi toteutetut toimenpiteet.

20 b artikla

Siviilioikeudellista vastuuta ja rahavakuutta koskeva järjestelmä

1. *Jäsenvaltioiden on määriteltävä alusten omistajien siviilioikeudellista vastuuta koskeva järjestelmä ja huolehdittava siitä, että alusten omistajien oikeuteen rajoittaa vastuutaan sovelletaan kaikkia vuoden 1996 yleissopimuksen määräyksiä.*

2. *Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että kaikki niiden lipun alla purjehtivien alusten omistajat esittävät siviilioikeudellista vastuuta koskevan rahavakuuden vuoden 1996 yleissopimuksessa vahvistetun enimmäismäärän mukaisesti.*

3. *Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että kaikki jonkin kolmannen maan lipun alla purjehtivien alusten omistajat esittävät 2 kohdan mukaisen rahavakuuden, kun alus saapuu jäsenvaltion talousvyöhykkeelle tai muulle vastaavalle vyöhykkeelle. Vakuuden on oltava voimassa vähintään kolmen kuukauden ajan siitä päivästä, jolloin sitä vaaditaan.*

20 c artikla

Rahavakuus merenkulkijoiden suojelemiseksi, jos alus joudutaan hylkäämään

1. *Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että kaikki niiden lipun alla purjehtivien alusten omistajat esittävät rahavakuuden, jonka tarkoituksena on IMO:n päätöslauselman A.930(22) mukaisesti suojella alukseen toimeen otettuja tai siinä aluksen lukuun työskenteleviä merenkulkijoita, jos alus joudutaan hylkäämään.*

2. *Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että kaikki jonkin kolmannen maan lipun alla purjehtivien alusten omistajat esittävät 1 kohdan mukaisen rahavakuuden, kun alus saapuu jäsenvaltioiden lainkäyttövaltaan kuuluvaan satamaan tai ulkosatamaan tai ankkuroituu niiden lainkäyttövaltaan kuuluvalla alueella.*

3. *Jäsenvaltioiden on varmistettava, että rahavakuusjärjestelmästä voidaan maksaa korvauksia IMO:n päätöslauselman A.930(22) mukaisesti, jos alus joudutaan hylkäämään.*

20 d artikla

Todistus rahavakuudesta

1. *Edellä 20 b ja 20 c artiklassa tarkoitettujen rahavakuuksien olemassaolo ja voimassaolo on todistettava yhdellä tai useammalla todistuksella.*

2. *Jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset myöntävät todistukset todettuaan, että aluksen omistaja täyttää tämän direktiivin vaatimukset. Toimivaltaisten viranomaisten on todistuksia myöntäessään otettava myös huomioon se, onko vakuuden antaja edustettuna Euroopan unionissa.*

(*) Virallinen lehti: 18 kuukautta tämän direktiivin voimaantulopäivästä.

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

Jäsenvaltiossa rekisteröidyille aluksille todistuksen myöntää tai vahvistaa aluksen rekisteröintivaltion toimivaltainen viranomainen.

Kolmannessa maassa rekisteröidyille aluksille todistuksen voi myöntää tai vahvistaa minkä tahansa jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen.

3. Komissio määrittelee todistusten myöntämisehdot ja voimassaolon, erityisesti niiden myöntämisperusteet ja myöntämiseen sovellettavat säännöt, sekä rahavakuuden antajia koskevat toimenpiteet. Kyseiset toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia, myös täydentämällä sitä, hyväksytään 28 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

4. Todistuksissa on oltava seuraavat tiedot:

- a) aluksen ja rekisteröintisataman nimi;
- b) aluksen omistajan nimi ja päätoimipaikka;
- c) vakuuden tyyppi;
- d) vakuutusenantajan tai muun rahavakuuden antajan nimi ja päätoimipaikka sekä tarvittaessa se toimipaikka, jossa vakuutus tai muu rahavakuus on annettu;
- e) todistuksen voimassaoloaika, joka ei saa ylittää vakuutuksen tai muun rahavakuuden voimassaoloaikaa.

5. Todistus on laadittava sen myöntävän valtion virallisella kielellä tai virallisilla kielillä. Jos käytettävä kieli ei ole englanti eikä ranska, tekstiin on sisällyttävä käännös jommallekummalle näistä kielistä.

20 e artikla

Rahavakuustodistuksesta ilmoittaminen

1. Todistusta on säilytettävä aluksella, ja sen jäljennös on tallennettava aluksen rekisteröineen viranomaisen huostaan tai, jos alusta ei ole rekisteröity jäsenvaltiossa, sen valtion viranomaisen huostaan, joka on myöntänyt tai vahvistanut todistuksen. Kyseisen viranomaisen on toimitettava jäljennös asiakirjasta 20 i artiklassa tarkoitetulle yhteisön virastolle, jotta tämä liittää sen rekisteriin.

2. Sellaisen aluksen liikenteenharjoittajan, asiamiehen tai päällikön, joka saapuu jonkin jäsenvaltion talousvyöhykkeelle tai muulle vastaavalle vyöhykkeelle 20 b artiklassa tarkoitetussa tapauksessa, on ilmoitettava kyseisen jäsenvaltion viranomaisille, että aluksella on rahavakuustodistus.

3. Sellaisen aluksen liikenteenharjoittajan, asiamiehen tai päällikön, joka pyrkii saapumaan jonkin jäsenvaltion lainkäyttövaltaan kuuluvaan satamaan tai ulkosatamaan tai ankkuroitumaan jäsenvaltion lainkäyttövaltaan kuuluvalla alueella 20 c artiklassa tarkoitetuissa tapauksissa, on ilmoitettava kyseisen jäsenvaltion viranomaisille, että aluksella on rahavakuustodistus.

4. Jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on voitava vaihtaa 1 kohdassa tarkoitettuja tietoja SafeSeaNet-järjestelmän kautta.

20 f artikla**Seuraamukset**

Jäsenvaltioiden on valvottava tässä direktiivissä säädettyjen sääntöjen noudattamista ja säädettävä kyseisten sääntöjen rikkomisesta aiheutuvat seuraamukset. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhtaisia ja varoittavia.

20 g artikla**Rahavakuustodistusten vastavuoroinen tunnustaminen jäsenvaltioissa**

Kunkin jäsenvaltion on tunnustettava todistukset, jotka jonkin toisen jäsenvaltion viranomaiset ovat myöntäneet 20 d artiklan mukaisesti tämän direktiivin soveltamiseksi, sekä pidettävä tällaisia todistuksia yhtä pätevinä kuin niiden itsensä myöntämiä tai vahvistamia todistuksia, vaikkei asianomaista alusta ole rekisteröity jäsenvaltiossa.

Jäsenvaltio voi milloin tahansa pyytää neuvotteluja todistuksen myöntäneen tai vahvistaneen valtion kanssa, jos se katsoo, että todistuksessa mainittu vakuutuksen tai vakuuden antaja ei pysty taloudellisesti täyttämään tämän direktiivin mukaisia velvoitteita.

20 h artikla**Suora kanne siviilioikeudellista vastuuta koskevan rahavakuuden antajaa vastaan**

Aluksen aiheuttamia vahinkoja koskevat korvausvaatimukset voidaan kohdistaa suoraan aluksen omistajan siviilioikeudellisen vastuun kattavan rahavakuuden antajaan.

Rahavakuuden antaja voi vedota niihin seikkoihin, joihin aluksen omistaja itse olisi voinut vedota, ei kuitenkaan aluksen omistajan vararikoon tai selvitystilaan.

Rahavakuuden antaja voi myös vedota siihen, että menetys tai vahinko on johtunut aluksen omistajan tahallisesta teosta tai laiminlyönnistä. Se ei voi kuitenkaan vedota muihin sellaisiin seikkoihin, joihin se olisi voinut vedota aluksen omistajan sitä vastaan aloittamassa oikeudenkäynnissä.

Rahavakuuden antaja voi kaikissa tapauksissa vaatia aluksen omistajaa osallistumaan oikeudenkäyntiin.

20 i artikla**Yhteisön virasto**

Perustetaan yhteisön virasto, joka vastaa annettuja todistuksia koskevan kattavan rekisterin ylläpidosta, todistusten seurannasta ja niiden voimassaolon päivittämisestä sekä kolmansien maiden rekisteröimien rahoitusvakuuksien olemassaolon tarkistamisesta.

20 j artikla**Rahavakuudet ja korvaukset**

1. Jäsenvaltioiden on tehtävä 20 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu ennakoarviointi ja päätös myös siinä tapauksessa, ettei todistusta vakuutuksesta tai rahavakuudesta ole esitetty, eikä tämä sinänsä ole riittävä syy kieltäytyä vastaanottamasta alusta suojapaikkaan.

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

2. *Rajoittamatta 1 kohdan säännösten soveltamista jäsenvaltio voi, vastaanottaessaan aluksen suojapaikkaan, pyytää aluksen liikenteenharjoittajaa, asiamiestä tai päällikköä esittämään tässä direktiivissä tarkoitetun todistuksen vakuutuksesta tai rahavakuudesta, joka kattaa kyseisen liikenteenharjoittajan, asiamiehen tai päällikön vastuun aluksen aiheuttamista vahingoista. Todistuksen pyytäminen ei saa viivästyttää avun tarpeessa olevan aluksen vastaanottamista suojapaikkaan.*

3. *Jäsenvaltioiden on varmistettava 20 artiklan 1 kohdan nojalla tehdystä päätöksestä satamalle aiheutuneiden kustannusten ja mahdollisen taloudellisen menetyksen korvaaminen, jos aluksen omistaja tai liikenteenharjoittaja ei ole korvannut kustannuksia tai menetystä kohtuullisen ajan kuluessa tämän direktiivin ja voimassa olevien kansainvälisten korvausjärjestelmien mukaisesti."*

15) Lisätään artikla seuraavasti:

"22 a artikla

SafeSeaNet-järjestelmä

1. Jäsenvaltioiden on perustettava kansallisia tai paikallisia merenkulun tiedonhallintajärjestelmiä tässä direktiivissä tarkoitettujen tietojen käsittelyä varten.

2. Edellä olevan 1 kohdan mukaisesti perustettujen järjestelmien on mahdollistettava vastaanotettujen tietojen operatiivinen hyödyntäminen, ja niiden on erityisesti täytettävä 14 artiklassa asetetut vaatimukset.

3. Varmistaakseen tässä direktiivissä tarkoitettujen tietojen asianmukaisen vaihdon jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että tässä direktiivissä tarkoitettujen tietojen keräämiseksi, käsittelemiseksi ja tallentamiseksi perustetut kansalliset tai paikalliset järjestelmät voidaan liittää SafeSeaNet-järjestelmään. Komissio varmistaa, että SafeSeaNet-järjestelmä on toiminnassa ympärivuorokautisesti. **SafeSeaNet-järjestelmän peruserätykset on vahvistettu liitteessä III.**

4. *Toimiessaan yhteistyössä alueellisten sopimusten mukaisesti tai rajat ylittävissä, alueiden välisissä tai ylikansallisissa hankkeissa jäsenvaltioiden on varmistettava, että luodut tietojärjestelmät tai verkostot ovat tämän direktiivin vaatimusten mukaisia ja yhteensopivia SafeSeaNet-järjestelmän kanssa ja siihen kytkettyjä."*

16) Muutetaan 23 artikla seuraavasti:

a) Korvataan c alakohta seuraavasti:

"c) yhteisön alusliikenteen seuranta- ja tietojärjestelmän kattavuuden laajentaminen ja/tai sen ajan tasalle saattaminen alusten tunnistamisen ja seurannan tehostamiseksi, ottaen huomioon tieto- ja viestintäteknologioiden kehitys. Tätä varten jäsenvaltioiden ja komission on toimittava yhteistyössä ja otettava tarvittaessa käyttöön pakollisia ilmoittautumisjärjestelmiä, pakollisia alusliikennepalveluja ja asianmukaisia alusliikenteen reittijakojärjestelmiä sekä toimitettava ne IMO:n hyväksyttäväksi. Lisäksi niiden on toimittava yhteistyössä alueellisissa tai kansainvälisissä elimissä, joissa käsitellään pitkän kantaman tunnistus- ja -seurantajärjestelmien kehittämistä."

b) Lisätään alakohta seuraavasti:

"e) liitteessä I tarkoitettujen tietojen hallintaan käytettyjen kansallisten järjestelmien yhteenliittävyyden ja yhteentoimivuuden varmistaminen sekä SafeSeaNet-järjestelmän kehittäminen ja pitäminen ajan tasalla;"

17) Lisätään artikla seuraavasti:

”23 a artikla

Merenkulun turvallisuuteen liittyvien tietojen käsittely ja hallinta

1. Komissio varmistaa tarvittaessa, että tämän direktiivin nojalla kerätyt tiedot käsitellään ja hyödynnetään sekä luovutetaan jäsenvaltioiden nimeämille viranomaisille.

2. Tarpeen vaatiessa komissio edistää merenkulun turvallisuuteen liittyvien tietojen keräykseen ja luovuttamiseen käytettävien järjestelmien kehittämistä ja toimintaa etenkin Equasis-järjestelmän tai muiden vastaavien julkisten järjestelmien avulla.”

18) Lisätään 24 artiklaan kohdat seuraavasti:

”Jäsenvaltioiden on kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti varmistettava, että alusten lähettämien AIS- ja LRIT-tietojen julkistaminen ei aiheuta vaaraa turvallisuudelle ja/tai ympäristön suojelulle eikä vaikuta liikenteenharjoittajien väliseen kilpailuun. Erityisesti jäsenvaltiot eivät saa sallia lasteja ja aluksella olevia henkilöitä koskevien yksityiskohtaisten tietojen julkista levittämistä, ellei siihen saada aluksen päällikön tai liikenteenharjoittajan lupaa.

Komissio tutkii, miten voidaan ratkaista ne mahdolliset verkko- ja tietoturvallisuusongelmat, jotka saattavat johtua tässä direktiivissä ja erityisesti sen 6, 6 a, 14 ja 22 a artiklassa säädetyistä toimenpiteistä, ja ehdottaa tarvittaessa liitteeseen III tehtäviä muutoksia verkon turvallisuuden parantamiseksi.”

19) Korvataan 27 ja 28 artikla seuraavasti:

”27 artikla

Muuttamismenettely

1. Tämän direktiivin 3 artiklassa olevia määritelmiä, viittauksia yhteisön ja IMO:n asiakirjoihin sekä liitteitä voidaan muuttaa 28 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen niiden saattamiseksi hyväksytyin, muutetun tai voimaansaattatun yhteisön tai kansainvälisen oikeuden mukaisiksi, mikäli muutoksilla ei laajenneta tämän direktiivin soveltamisalaa.

2. Lisäksi voidaan liitteitä I, III ja IV muuttaa 28 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen tämän direktiivin täytäntöönpanosta saatujen kokemusten pohjalta, mikäli muutoksilla ei laajenneta tämän direktiivin soveltamisalaa.

28 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 2099/2002 (*) perustettu meriturvallisuutta ja alusten aiheuttaman pilaantumisen ehkäisemistä käsittelevä komitea (COSS-komitea).

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan 1-4 kohtaa sekä 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

(*) EYVL L 324, 29.11.2002, s. 1 ||.”

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

20) Korvataan liitteessä I olevan 4 kohdan X luetelmakohta seuraavasti:

— X. Muita tietoja:

— **kaikkien bunkkeripolttoainetta kuljettavien alusten bunkkeripolttoaineen ominaisuudet ja arvioitu määrä**

— **navigaatiostatus**

21) Lisätään liitteessä II olevaan I osaan kohta seuraavasti:

‘3. Kalastusalukset

Kaikki kokonaispituudeltaan yli 15 metrin pituiset kalastusalukset on varustettava 6 a artiklassa tarkoitetuilla laitteilla seuraavan aikataulun mukaisesti:

— kalastusalukset, joiden kokonaispituus on vähintään 24 metriä mutta alle 45 metriä: viimeistään ... päivänä ...kuuta ... (*);

— kalastusalukset, joiden kokonaispituus on vähintään 18 metriä mutta alle 24 metriä: viimeistään ... päivänä ...kuuta ... (**);

— kalastusalukset, joiden kokonaispituus on yli 15 metriä mutta alle 18 metriä: viimeistään ... päivänä ...kuuta ... (***)

Uudet kalastusalukset, joiden kokonaispituus on yli 15 metriä, on varustettava 6 a artiklassa tarkoitetuilla laitteilla ... päivästä ...kuuta ... (****).

(*) Virallinen lehti: kolme vuotta tämän direktiivin voimaantulopäivästä.

(**) Virallinen lehti: neljä vuotta tämän direktiivin voimaantulopäivästä.

(***) Virallinen lehti: viisi vuotta tämän direktiivin voimaantulopäivästä.

(****) Virallinen lehti: 18 kuukautta tämän direktiivin voimaantulopäivästä.”

2 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään ...päivänä...kuuta (*). Niiden on toimitettava nämä säädökset kirjallisina komissiolle viipymättä. Niiden on toimitettava nämä säädökset **sekä kyseisiä säännöksiä ja tätä direktiiviä koskeva vastaavuustaulukko** kirjallisina komissiolle viipymättä.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säännöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

3 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

4 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

(*) 12 kuukautta tämän direktiivin voimaantulopäivästä.

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

Meriliikennealan onnettomuuksien tutkinta *** II

P6_TA(2008)0444

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 24. syyskuuta 2008 neuvoston yhteisestä kannasta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin antamiseksi meriliikennealan onnettomuuksien tutkinnan peruseriaateista ja direktiivien 1999/35/EY ja 2002/59/EY muuttamisesta (5721/5/2008 — C6-0226/2008 — 2005/0240(COD))

(2010/C 8 E/40)

(Yhteispäätösmenettely: toinen käsittely)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon neuvoston yhteisen kannan (5721/5/2008 — C6-0226/2008) ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon ensimmäisessä käsittelyssä esittämänsä kannan ⁽²⁾ komission ehdotuksesta Euroopan parlamentille ja neuvostolle (KOM(2005)0590),
- ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 251 artiklan 2 kohdan,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 62 artiklan,
- ottaa huomioon liikenne- ja matkailuvaliokunnan suosituksen toiseen käsittelyyn (A6-0332/2008);

1. hyväksyy yhteisen kannan sellaisena kuin se on tarkistettuna;
2. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle.

⁽¹⁾ EUVL C 184 E, 22.7.2008, s. 23.

⁽²⁾ EUVL C 74 E, 20.3.2008, s. 546.

P6_TC2-COD(2005)0240

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu toisessa käsittelyssä 24. syyskuuta 2008, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/.../EY antamiseksi meriliikennealan onnettomuuksien tutkinnan peruseriaateista sekä neuvoston direktiivin 1999/35/EY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/59/EY muuttamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 80 artiklan 2 kohdan,
ottavat huomioon komission ehdotuksen,

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Euroopan meriliikenteen turvallisuus olisi pidettävä yleisesti korkealla tasolla, ja merionnettomuuksien ja merellä sattuvien vaaratilanteiden määrää olisi pyrittävä vähentämään kaikin tavoin.
- (2) Merionnettomuuksien ripeä tekninen tutkiminen parantaa meriturvallisuutta, koska sen avulla voidaan ehkäistä ihmishenkien menetykseen, alusten menetykseen ja meriympäristön pilaantumiseen johtaneiden onnettomuuksien toistuminen.
- (3) Euroopan parlamentti on meriturvallisuuden parantamisesta 21 päivänä huhtikuuta 2004 antamassaan päätöslauselmassa ⁽⁴⁾ kehottanut komissiota antamaan direktiiviehdotuksen merionnettomuuksien tutkinnasta.
- (4) Joulukuun 10 päivänä 1982 tehdyn Yhdistyneiden Kansakuntien merioikeusyleissopimuksen (UNCLOS-yleissopimus) 2 artiklassa vahvistetaan rantavaltioiden oikeus tutkia syyt niiden aluemerillä tapahtuviin merionnettomuuksiin, jotka voivat aiheuttaa vaaraa ihmishengelle tai ympäristölle, koskevat || rantavaltion etsintä- ja pelastusviranomaisia tai vaikuttavat muulla tavoin|| rantavaltioon.
- (5) UNCLOS-yleissopimuksen 94 artiklassa vahvistetaan, että lippuvaltiot tutkituttavat asianmukaisen pätevyuden omaavalla henkilöllä tai henkilöillä tietyt aavalla merellä tapahtuneet merivahingot tai -onnettomuudet.
- (6) Ihmishengen turvallisuudesta merellä 1 päivänä marraskuuta 1974 tehdyn kansainvälisen yleissopimuksen (SOLAS 74 -yleissopimus) I luvun 21 säännössä, 5 päivänä huhtikuuta 1966 tehdyssä kansainvälisessä lastiviivayleissopimuksessa sekä alusten aiheuttaman meren pilaantumisen ehkäisemisestä 2 päivänä marraskuuta 1973 tehdyssä kansainvälisessä yleissopimuksessa vahvistetaan lippuvaltioiden velvollisuudet tutkia onnettomuudet ja toimittaa merkitykselliset tulokset Kansainväliselle merenkulkujärjestölle (IMO).
- (7) Joulukuun 1 päivänä 2005 annettuun IMO:n yleiskokouksen päätöslauselmaan A.973(24) liitettyä IMO:n velvoittavien asiakirjojen täytäntöönpanoa koskevassa säännöstössä muistutetaan lippuvaltioiden velvollisuudesta varmistaa, että meriturvallisuutta koskeva tutkinta teetetään tutkijoilla, joilla on asianmukainen pätevyys sekä merionnettomuuksiin ja merellä sattuviin vaaratilanteisiin liittyviä seikkoja koskeva asiantuntemus. Mainitussa säännöstössä edellytetään myös, että lippuvaltiot ovat valmiita asettamaan tätä tarkoitusta varten käyttöön päteviä tutkijoita riippumatta siitä, missä onnettomuus tai vaaratilanne on tapahtunut.
- (8) Olisi otettava huomioon 27 päivänä marraskuuta 1997 annettuun IMO:n yleiskokouksen päätöslauselmaan A.849(20) liitetty merionnettomuuksien tai merellä sattuneiden vaaratilanteiden tutkintaa koskeva säännöstö, jäljempänä ”merionnettomuuksien tai merellä sattuneiden vaaratilanteiden tutkintaa koskeva IMO:n säännöstö”, jonka mukaan merionnettomuuksia ja merellä sattuneita vaaratilanteita koskevaan turvallisuustutkintaan sovelletaan yhteistä lähestymistapaa ja tällaisiin onnettomuuksiin ja vaaratilanteisiin vaikuttaneet tekijät määritetään valtioiden välisenä yhteistyönä. Lisäksi olisi otettava huomioon IMO:n yleiskokouksen 27 päivänä marraskuuta 1997 annettu päätöslauselma A.861(20) ja IMO:n meriturvallisuuskomitean 17 päivänä toukokuuta 2004 annettu päätöslauselma MSC.163(78), joissa vahvistetaan matkatieojen tallentimien määrittelmä.

⁽¹⁾ EUVL C 318, 23.12.2006, s. 195.

⁽²⁾ EUVL C 229, 22.9.2006, s. 38.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 25. huhtikuuta 2007 (EUVL C 74 E, 20.3.2008, s. 546), neuvoston yhteinen kanta, hyväksytty 6. kesäkuuta 2008 (EUVL C 184 E, 22.7.2008, s. 23), ja Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 24. syyskuuta 2008.

⁽⁴⁾ EUVL C 104 E, 30.4.2004, s. 730.

- (9) Jäsenvaltioiden olisi merionnettomuuksia ja merellä sattuneita vaaratilanteita koskevaa turvallisuustutkintaa suorittaessaan otettava huomioon IMO:n oikeudellisen komitean päätöslauselmaan LEG.3(91) liitetyt Kansainvälisen työjärjestön hallintoneuvoston 27 päivänä huhtikuuta 2006 hyväksymät ohjeet merenkulkijoiden oikeudenmukaisesta kohtelusta merellä sattuneen onnettomuuden yhteydessä **■**.
- (10) Pakollisesta katsastusjärjestelmästä säännöllisen ro-ro-alusliikenteen ja suurnopeusmatkustaja-alusliikenteen turvallisen harjoittamisen varmistamiseksi 29 päivänä huhtikuuta 1999 annetun neuvoston direktiivin 1999/35/EY ⁽¹⁾ mukaan jäsenvaltioiden on määriteltävä omassa oikeusjärjestelmässään se, missä oikeudellisessa asemassa ne ja muut jäsenvaltiot, joita asia merkittävässä määrin koskee, voivat osallistua sellaisen merionnettomuuden tai vaaratilanteen tutkintaan, jossa on osallisena ro-ro-alus tai suurnopeusmatkustaja-alus, toimia siinä yhteistyössä tai, jos merionnettomuuksien tai merellä sattuneiden vaaratilanteiden tutkintaa koskevassa IMO:n säännöstössä niin määrätään, suorittaa sen.
- (11) Alusliikennettä koskevan yhteisön seuranta- ja tietojärjestelmän perustamisesta 27 päivänä kesäkuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/59/EY ⁽²⁾ mukaan jäsenvaltioiden on noudatettava merionnettomuuksien tai merellä sattuneiden vaaratilanteiden tutkintaa koskevaa IMO:n säännöstöä sekä varmistettava, että *tutinnan* tulokset julkaistaan mahdollisimman pian sen päättymisen jälkeen.
- (12) Turvallisuustutkinnan puolueeton suorittaminen sellaisista onnettomuuksista tai vaaratilanteista, joissa on osallisena merialuksia tai satamassa tai muilla rajoitetuilla merialueilla olevia muita aluksia, on erittäin tärkeää tällaisten onnettomuuksien tai vaaratilanteiden olosuhteiden ja syiden tehokkaan selvittämisen kannalta. Tällainen tutkinta tulisi tästä syystä eturistiriitojen välttämiseksi teettää **sellaisen** riippumattoman elimen tai yksikön valvonnassa toimivilla päteillä tutkijoilla, **jolla on pysyvä päättösentekevalta**.
- (13) Jäsenvaltioiden olisi tarvittaessa varmistettava oikeudellisesta tutkinnasta vastaavien viranomaisten toimivaltuuksia koskevan lainsäädäntönsä mukaisesti ja yhteistyössä kyseisten viranomaisten kanssa, että teknisestä tutkinnasta vastaavat henkilöt voivat suorittaa tehtävänsä parhaissa mahdollisissa olosuhteissa.
- (14) Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että niiden oikeusjärjestelmä antaa niille ja mahdollisille muille jäsenvaltioille, joita asia merkittävässä määrin koskee, mahdollisuuden olla osallisena tai toimia yhteistyössä *turvallisuustutkinnassa* tai suorittaa tutkinta merionnettomuuksien tai merellä sattuneiden vaaratilanteiden tutkintaa koskevan IMO:n säännöstön mukaisesti.
- (15) Jäsenvaltio voi antaa merionnettomuutta tai merellä sattunutta vaaratilannetta koskevan turvallisuustutkinnan, jäljempänä "turvallisuustutkinta", johtamisen tai turvallisuustutkintaan kuuluvia erityistehtäviä toisen jäsenvaltion tehtäväksi, jos näin on yhteisesti sovittu.
- (16) Jäsenvaltioiden on kaikin tavoin pyrittävä välttämään maksun perimistä sellaisen avun antamisesta, jota pyydetään kahta tai useampaa jäsenvaltiota koskevan turvallisuustutkinnan suorittamiseen. Kun apua pyydetään jäsenvaltiolta, jota turvallisuustutkinta ei koske, jäsenvaltioiden olisi sovittava aiheutuneiden kulujen korvaamisesta.
- (17) SOLAS 74 -yleissopimuksen V luvun 20 säännössä edellytetään, että 1 päivänä heinäkuuta 2002 tai sen jälkeen rakennetuissa matkustaja-aluksissa ja muissa kuin matkustaja-aluksissa, joiden bruttovetoisuus on vähintään 3 000, on oltava matkatietojen tallentimet onnettomuustutkinnan helpottamiseksi. Kun otetaan huomioon näiden laitteiden merkitys merionnettomuuksien ehkäisyä koskevan politiikan laadinnassa, niistä olisi järjestelmällisesti tehtävä pakollisia aluksilla, jotka harjoittavat kansallista tai kansainvälistä liikennettä ja käyvät yhteisön satamissa.

⁽¹⁾ EYVL L 138, 1.6.1999, s. 1 **■**.

⁽²⁾ EYVL L 208, 5.8.2002, s. 10.

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

- (18) Matkatietojen tallennusjärjestelmän ja muiden elektroniikkalaitteiden antamia tietoja voidaan käyttää sekä jälkikäteen merionnettomuuden tai merellä sattuneen vaaratilanteen syiden selvittämiseksi että ennalta ehkäisevästi kokemusten saamiseksi olosuhteista, jotka voivat johtaa tällaisiin tapauksiin. Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että tällaisia tietoja käytetään asianmukaisesti molempiin tarkoituksiin, jos niitä on saatavissa.
- (19) **Aluksen lähettämät hätäkutsut tai mistä tahansa lähteestä saadut tiedot siitä, että alus tai aluksella olevat tai olleet henkilöt ovat vaarassa tai että henkilöt, aluksen rakenne tai ympäristö ovat suuressa vaarassa vahingoittua aluksen toimintaan liittyvän tapahtuman johdosta, olisi tutkittava tai muulla tavoin selvitettävä.**
- (20) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1406/2002 ⁽¹⁾ mukaan Euroopan meriturvallisuusviraston, jäljempänä "meriturvallisuusvirasto", on tehtävä yhteistyötä jäsenvaltioiden kanssa kehittääkseen teknisiä ratkaisuja ja tarjotakseen teknistä tukea yhteisön lainsäädännön täytäntöönpanossa. Meriturvallisuusviraston erityisenä tehtävänä *turvallisuustutinnan* alalla on helpottaa jäsenvaltioiden ja komission välistä yhteistyötä yhteisen menettelytavan kehittämisessä merionnettomuuksien tutkintaa varten, jäsenvaltioiden erilaiset oikeusjärjestelmät asianmukaisesti huomioon ottaen ja sovittujen kansainvälisten periaatteiden mukaisesti.
- (21) Asetuksen (EY) N:o 1406/2002 mukaisesti meriturvallisuusvirasto helpottaa yhteistyötä jäsenvaltioille *annettavassa* tutkintaan liittyviä toimia koskevassa tuessa sekä laadittujen onnettomuustutkintaraporttien analysoimisessa.
- (22) **Laadittujen onnettomuusraporttien analysoimisesta tehdyt päätelmät, joista voi olla hyötyä tulevien onnettomuuksien ehkäisemisessä ja Euroopan unionin meriturvallisuuden parantamisessa, olisi otettava huomioon kehitettäessä tai muutettaessa yhteisiä menettelytapoja merionnettomuuksien tutkinnassa.**
- (23) Jäsenvaltioiden **ja yhteisön** olisi otettava asianmukaisesti huomioon turvallisuustutkintaan perustuvat turvallisuussuosituksukset.
- (24) Koska **||** turvallisuustutinnan tavoitteena on estää uusien onnettomuuksien ja vaaratilanteiden syntyminen merellä, siinä tehdyissä päätelmissä ja turvallisuussuosituksissa ei tulisi missään tapauksessa osoittaa syyllisyyttä tai vastuuta.
- (25) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitetta, joka on meriturvallisuuden parantaminen yhteisössä ja uusien merionnettomuuksien riskin pienentäminen tällä tavoin, vaan se voidaan *tämän direktiivin* laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, joten yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarpeen.
- (26) Tämän direktiivin täytäntöön panemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY ⁽²⁾ mukaisesti.

⁽¹⁾ EYVL L 208, 5.8.2002, s. 1 **||**.

⁽²⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23 **||**.

- (27) Komissiolle olisi erityisesti siirrettävä toimivalta muuttaa tätä direktiiviä myöhempien kansainvälisiin yleissopimuksiin, pöytäkirjoihin, säännöstöihin ja päätöslauselmiin tehtävien muutosten huomioon ottamiseksi sekä merionnettomuuksien ja merellä sattuneiden vaaratilanteiden tutkintaa koskevien yhteisten menettelytapojen muuttamiseksi. Koska nämä toimenpiteet ovat laajakantoisia ja niiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia, myös täydentämällä sitä uusilla muilla kuin keskeisillä osilla, ne on hyväksyttävä päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklassa säädettyä valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen,

■

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Kohde

1. Tämän direktiivin tarkoituksena on parantaa meriturvallisuutta ja ehkäistä alusten aiheuttamaa pilaantumista sekä pienentää siten uusien merionnettomuuksien riskiä:
  - a) helpottamalla turvallisuustutkinnan ripeää toteuttamista sekä merionnettomuuksien ja merellä sattuneiden vaaratilanteiden asianmukaista analysointia niiden syiden määrittämiseksi ja
  - b) varmistamalla, että turvallisuustutkinnasta sekä korjaavia toimia koskevista ehdotuksista annetaan täsmällistä ja ajankohtaista tietoa.
2. Tämän direktiivin *perusteella aloitettavassa turvallisuustutkinnassa* ei saa olla kyse vastuun määrittämisestä eikä syyllisyyden osoittamisesta. Jäsenvaltioiden on kuitenkin varmistettava, että tutkintaelin tai -yksikkö, jäljempänä "tutkintaelin", ei pidäty onnettomuuden ja vaaratilanteen syiden täydellisestä ilmoittamisesta siksi, että syyllisyys tai vastuu voidaan päätellä tuloksista.

2 artikla

Soveltamisala

1. Tätä direktiiviä sovelletaan merionnettomuuksiin, merellä sattuviin vaaratilanteisiin **ja hätäkutsuihin**,
  - a) joissa on osallisena jonkin jäsenvaltion lipun alla purjehtivia aluksia,
  - b) jotka tapahtuvat jäsenvaltioiden UNCLOS-yleissopimuksen määritelmän mukaisella aluemerellä tai sisäisillä aluevesillä, taikka
  - c) jotka koskevat jäsenvaltioiden muita merkittäviä etuja.
2. Tätä direktiiviä ei sovelleta merionnettomuuksiin, merellä sattuviin vaaratilanteisiin **ja hätäkutsuihin**, joissa on osallisena ainoastaan:
  - a) sota- tai joukkojenkuljetusaluksia tai muita aluksia, jotka ovat jäsenvaltion omistuksessa tai käytössä ja joita käytetään ainoastaan valtion muihin kuin kaupallisiin tarkoituksiin;
  - b) aluksia, jotka eivät kulje konevoimalla, alkeellista rakennetta olevia puualuksia tai ei-ammattimaisessa käytössä olevia huvialuksia ja -veneitä, jollei niillä ole miehistöä ja jollei niillä kuljeteta enempää kuin kahtatoista matkustajaa kaupallisessa tarkoituksessa;
  - c) sisävesillä käytettäviä sisävesialuksia;
  - d) alle 15 metrin pituisia kalastusaluksia;
  - e) kiinteitä avomeryksikköjä.

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

3 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

- 1) ”merionnettomuuksien tai merellä sattuneiden vaaratilanteiden tutkintaa koskevalla IMO:n säännöstöllä” 27 päivänä marraskuuta 1997 annettuun IMO:n yleiskokouksen päätöslauselmaan A.849(20) liitetyn merionnettomuuksien tai merellä sattuneiden vaaratilanteiden tutkintaa koskevan säännösten ajantasais-tettua toisintoa.
- 2) Seuraavat käsitteet on tulkittava merionnettomuuksien tai merellä sattuneiden vaaratilanteiden tutkintaa koskevassa IMO:n säännöstössä olevien määritelmien mukaisesti:
  - a) ”merionnettomuus”;
  - b) ”hyvin vakava onnettomuus”;
  - c) ”merellä sattunut vaaratilanne”;
  - d) ”merionnettomuutta tai merellä sattunutta vaaratilannetta koskeva turvallisuustutkinta”;
  - e) ”tutkintaa johtava valtio”;
  - f) ”valtio, jota asia merkittävässä määrin koskee”.
- 3) **Käsitteet ”vakava vaaratilanne” ja ”lievempi vaaratilanne” on tulkittava IMO:n meriturvallisuus-komitean yleiskirjeessä 953 esitettyjen ajantasaisettujen määritelmien mukaisesti.**
- 4) Käsitteet ”ro-ro-alus” ja ”suurnopeusmatkustaja-alus” on tulkittava direktiivin 1999/35/EY 2 artiklassa olevien määritelmien mukaisesti.
- 5) Käsite ”matkatietojen tallennin”, jäljempänä ”VDR”, on tulkittava IMO:n yleiskokouksen päätöslausel-massa A.861(20) ja IMO:n meriturvallisuuskomitean päätöslauselmassa MSC.163(78) olevan määritelmän mukaisesti.
- 6) **”Hätäkutsulla” tarkoitetaan aluksesta annettua signaalia tai mistä tahansa lähteestä saatua tietoa, joka osoittaa, että alus tai sillä olevat tai olleet henkilöt ovat merihädässä.**
- 7) ”Turvallisuussuosituksella” tarkoitetaan **myös rekisteröinnin ja valvonnan osalta** ehdotusta, jonka esittää jompikumpi seuraavista:
  - a) turvallisuustutkintaa suorittavan tai johtavan valtion tutkintaelin kyseisestä tutkinnasta saatujen tie-tojen pohjalta, tai tapauksen mukaan
  - b) komissio **meriturvallisuusviraston avustamana** abstraktien tietojen **ja tehtyjen turvallisuustutkin-tojen tulosten** analysoinnin pohjalta.

4 artikla

Turvallisuustutinnan asema

1. Jäsenvaltioiden on oikeusjärjestelmänsä mukaisesti määriteltävä turvallisuustutinnan oikeudellinen asema niin, että *kyseiset tutinnat* voidaan suorittaa mahdollisimman tehokkaasti ja nopeasti.

Jäsenvaltioiden on varmistettava oman lainsäädäntönsä mukaisesti ja tarvittaessa yhteistyössä oikeudellisesta tutkinnasta vastaavien viranomaisten kanssa, että turvallisuustutinnat:

- a) ovat riippumattomia rikostutkinnasta ja muusta rinnakkaisesta tutkinnasta, jotka suoritetaan vastuun määrittämiseksi tai syyllisyyden osoittamiseksi, **jolloin ainoastaan tämän direktiivin nojalla aloitetuista turvallisuustutkinnoista saatuja päätelmiä ja suosituksia voidaan hyödyntää oikeudellisissa tutkin-noissa;**

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

- b) eivät aiheetta esty, keskeydy tai viivästy tällaisen tutkinnan vuoksi.
2. Jäsenvaltioiden vahvistamisessa määräyksissä on oltava 10 artiklassa tarkoitetun pysyvän yhteistyöjärjestelmän mukaisesti säännökset, jotka antavat mahdollisuuden:
- a) tehdä yhteistyötä ja antaa keskinäistä apua muiden jäsenvaltioiden johtamassa turvallisuustutkinnassa tai antaa toisen jäsenvaltion tehtäväksi johtaa tällaista tutkintaa 7 artiklan mukaisesti ja
- b) koordinoida omien tutkintaelintensä toimia siinä määrin kuin on tarpeen tämän direktiivin tavoitteen saavuttamiseksi.

5 artikla

Tutkintavelvollisuus

1. Kunkin jäsenvaltion on varmistettava, että 8 artiklassa tarkoitettu tutkintaelin suorittaa turvallisuustutkinnan sellaisten merellä sattuneiden **vakavien tai** hyvin vakavien onnettomuuksien jälkeen,
- a) joissa on ollut osallisena kyseisen jäsenvaltion lipun alla purjehtiva alus, riippumatta siitä, missä onnettomuus on tapahtunut;
- b) jotka ovat tapahtuneet sen UNCLOS-yleissopimuksen määritelmän mukaisella aluemerellä tai sisäisillä aluevesillä, riippumatta siitä, minkä lipun alla onnettomuudessa osallisena ollut alus tai alukset purjehtivat; taikka
- c) jotka koskevat merkittävässä määrin kyseistä jäsenvaltiota, riippumatta siitä, missä onnettomuus on tapahtunut ja minkä lipun alla siinä osallisena ollut alus tai alukset purjehtivat.
2. **Vakavien ja hyvin vakavien onnettomuuksien tutkimisen lisäksi 8 artiklassa tarkoitetun** tutkintaelimen on päätettävä **lievemmän** merionnettomuuden, merellä sattuneen vaaratilanteen **tai hätäkutsun** jälkeen, **onko siitä tehtävä** turvallisuustutkinta, **selvitettyään alustavasti kyseisen tapauksen tosiseikat**.

Päätöksessään tutkintaelimen on otettava huomioon onnettomuuden tai vaaratilanteen vakavuus, **hätäkutsun kohteena oleva** alus- ja/tai lastityyppi **sekä etsintä- ja pelastusviranomaisten mahdolliset pyynnöt**.

3. Turvallisuustutkinnan suorittamisen laajuudesta ja käytännön järjestelyistä päättää tutkintaa johtavan jäsenvaltion tutkintaelin yhteistyössä muiden sellaisten valtioiden vastaavien elinten kanssa, joita asia merkittävässä määrin koskee, tavalla, jonka **kyseinen tutkintaelin** katsoo parhaiten edistävän tämän direktiivin tavoitteen saavuttamista ja ehkäisevän uudet onnettomuudet ja vaaratilanteet.

4. Turvallisuustutkinnassa on noudatettava merionnettomuuksien tai merellä sattuneiden vaaratilanteiden tutkintaan asetuksen (EY) N:o 1406/2002 2 artiklan e alakohdan mukaisesti **kehitettyjä yhteisiä menettelytapoja**. Komissio hyväksyy tai muuttaa näitä menettelytapoja tämän direktiivin soveltamista varten.

Kyseinen toimenpide, jonka tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia, myös täydentämällä sitä, hyväksytään 19 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

Komissio **ottaa yhteisiä menettelytapoja muuttaessaan huomioon sekä laadittujen onnettomuusraporttien päätelmät että raportteihin sisältyvät turvallisuussuosituks**.

5. Turvallisuustutkinta on aloitettava niin pian kuin on käytännössä mahdollista merionnettomuuden tai merellä sattuneen vaaratilanteen jälkeen **ja viimeistään kahden kuukauden kuluttua onnettomuudesta tai vaaratilanteesta**.

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

6 artikla

Ilmoitusvelvollisuus

Jäsenvaltion on vaadittava oikeusjärjestelmänsä puitteissa, että *asiasta vastaavat viranomaiset tai* asianomaiset osapuolet viipymättä ilmoittavat kyseisen jäsenvaltion tutkintaelimelle kaikista onnettomuuksista, vaaratilanteista **ja hätäkutsuista**, jotka kuuluvat tämän direktiivin soveltamisalaan.

7 artikla

Turvallisuustutkinnan johtaminen ja siihen osallistuminen

1. ■ Kun on kyse **vakavista tai hyvin vakavista onnettomuuksista, jotka koskevat merkittävässä määrin** kahta tai useampaa jäsenvaltiota, kyseisten jäsenvaltioiden on ■ sovittava nopeasti, mikä niistä on tutkintaa johtava jäsenvaltio. **Jos ne eivät pysty sopimaan, mikä niistä on tutkintaa johtava jäsenvaltio, komissio tekee päätöksen meriturvallisuusviraston lausunnon pohjalta ja päätös pannaan välittömästi täytäntöön.**

■

2. Sen estämättä, mitä 1 kohdassa säädetään, kukin jäsenvaltio on vastuussa turvallisuustutkinnasta ja toiminnan yhteensovittamisesta muiden jäsenvaltioiden kanssa, joita asia merkittävässä määrin koskee, kunnes **ne yhteisesti sopivat tai kunnes komissio on päättänyt**, mikä niistä on tutkintaa johtava valtio.

3. Jäsenvaltio voi tapauskohtaisesti antaa keskinäisellä sopimuksella turvallisuustutkinnan johtamisen tai tällaista tutkintaa koskevien erityistehtävien suorittamisen toisen jäsenvaltion tehtäväksi, sanotun kuitenkaan rajoittamatta kyseistä jäsenvaltiota koskevien tämän direktiivin ja kansainvälisen oikeuden mukaisten velvolluuksien soveltamista.

4. Jos ro-ro-alus tai suurnopeusmatkustaja-alus on osallisena merionnettomuudessa, merellä sattuvassa vaaratilanteessa **tai hätäkutsussa**, turvallisuustutkintamenettelyn aloittaa se jäsenvaltio, jonka UNCLOS-yleis-sopimuksen määritelmän mukaisella aluemerellä tai sisäisillä aluevesillä onnettomuus, vaaratilanne **tai hätäkutsu on sattunut**, tai jos se on sattunut muualla, se jäsenvaltio, jossa kyseinen alus on viimeksi käynyt. Kyseinen valtio on vastuussa turvallisuustutkinnasta ja toiminnan yhteensovittamisesta muiden jäsenvaltioiden kanssa, joita asia merkittävässä määrin koskee, kunnes **ne sopivat tai kunnes komissio on päättänyt**, mikä niistä on tutkintaa johtava valtio.

8 artikla

Tutkintaelimet

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että turvallisuustutkinta suoritetaan sellaisen puolueettoman pysyvän tutkintaelimen **tai -yksikön** vastuulla, **jolla on tarvittavat valtuudet ja joka koostuu tutkijoista**, joilla on asianmukainen pätevyys ■ merionnettomuuksiin ja merellä sattuviin vaaratilanteisiin **liittyvistä seikoista**.

■ Tutkintaelimen on oltava **toiminnallisesti** riippumaton **erityisesti niistä kansallisista viranomaisista, joiden vastuualueeseen kuuluvat merikelpoisuus, todistuskirjojen antaminen, tarkastaminen, miehitys, turvallinen navigointi, huolto, meriliikenteen ohjaus, satamavaltioiden suorittama valvonta ja merisatamien toiminta, vastuu- tai täytäntöönpanotarkoituksissa tutkimuksia suorittavista elimistä sekä yleisesti** kaikista **muista** osapuolista, joiden edut saattaisivat olla ristiriidassa kyseisen tehtävän kanssa.

Sisämaajäsenvaltioiden, joiden lipun alla ei purjehdi aluksia, on määriteltävä riippumaton yhteyspiste, joka tekee **turvallisuustutkinnassa** yhteistyötä 5 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti.

2. Tutkintaelimen on varmistettava, että yksittäisillä tutkijoilla on käytännön tietoja ja käytännön koke-musta niiltä aloilta, jotka liittyvät heidän tavanomaisiin tutkintatehtäviinsä. Lisäksi sen on varmistettava, että sopivaa asiantuntemusta saadaan tarvittaessa nopeasti käyttöön.

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

3. Tutkintaelimelle annettuja tehtäviä voidaan laajentaa meriturvallisuuteen liittyvien tietojen keräämiseen ja analysointiin erityisesti ennalta ehkäisevässä tarkoituksessa, jos kyseiset toimet eivät vaikuta tutkintaelimen riippumattomuuteen eikä niihin liity vastuuta sääntelyä, hallintoa tai standardointia koskevista asioista.
4. Kunkin jäsenvaltion on *oman kansallisen oikeusjärjestelmänsä mukaisesti* varmistettava, että kyseisen jäsenvaltion tutkintaelimen tai muun sellaisen tutkintaelimen tutkijoille, jonka tehtäväksi se on antanut turvallisuustutkinnan, tarvittaessa yhteistyössä oikeudellisesta tutkinnasta vastaavien viranomaisten kanssa, annetaan valtuudet:
- päästä vapaasti asianomaisille alueille tai onnettomuuspaikoille sekä aluksille, hylkyihin ja rakenteisiin, lasti, varusteet ja hylkytavara mukaan luettuina;
  - varmistaa todisteiden välitön luettelointi sekä hyllyn, hylkytavaran tai muiden osien tai aineiden valvottu etsintä ja siirtäminen tutkimista tai analysointia varten;
  - vaatia b alakohdassa tarkoitettujen seikkojen tutkimista tai analysointia ja saada tällaisten tutkimusten tai analyysien tulokset vapaasti käyttöönsä;
  - saada vapaasti käyttöönsä alusta, matkaa, lastia, miehistöä tai muita henkilöitä, kohteita, asianhaaroja tai olosuhteita koskevaa informaatiota ja tallennettuja tietoja, mukaan luettuna VDR:n tiedot, sekä kopiaida ja käyttää niitä;
  - saada vapaasti käyttöönsä uhrien ruumiita koskevat tutkimustulokset ja uhrien ruumiista otettuja näytteitä koskevat koetulokset;
  - vaatia ja saada vapaasti käyttöönsä alukseen toimintaan osallistuneita tai muita asianomaisia henkilöitä koskevat tutkimustulokset ja heistä otettuja näytteitä koskevat koetulokset;
  - haastatella todistajia sellaisten henkilöiden poissa ollessa, joiden etujen voidaan katsoa vaikeuttavan turvallisuustutkintaa;
  - saada käyttöönsä lippuvaltion, alusten omistajien, luokituslaitosten ja muiden asianomaisten osapuolten hallussa olevat katsastuspöytäkirjat ja merkitykselliset tiedot, jos kyseiset osapuolet tai niiden edustajat ovat sijoittautuneet kyseiseen jäsenvaltioon;
  - pyytää apua kulloistenkin valtioiden asianomaisilta viranomaisilta, kuten lippu- ja satamavaltion katsastajilta, merivartioston virkamiehiltä, alusliikennepalvelun tarjoajilta, etsintä- ja pelastusyksiköiltä, luotseilta tai muulta satama- tai merenkulkuhenkilöstöltä.
5. Tutkintaelimen on voitava ryhtyä välittömästi toimiin, ilmoitettiinpa sille milloin tahansa onnettomuudesta, ja sen on saatava riittävästi voimavaroja tehtäviensä itsenäiseen suorittamiseen. Tutkintaelimen tutkijoille on annettava sellainen asema, joka takaa heille tarvittavan riippumattomuuden.
6. Tutkintaelin voi yhdistää tämän direktiivin mukaiset tehtävänsä muita tapahtumia kuin merionnettomuuksia koskevaan tutkintatyöhön sillä ehdolla, että tällainen tutkinta ei vaaranna sen riippumattomuutta.

9 artikla

Tietojen salassapito

Kunkin jäsenvaltion on *oikeusjärjestelmänsä mukaisesti* varmistettava, että seuraavia tietoja ei anneta muita tarkoituksia kuin turvallisuustutkintaa varten **¶**:

- todistajanlausunnot sekä muut lausunnot, selonteot ja muistiinpanot, jotka tutkintaelin on hankkinut tai saanut turvallisuustutkinnan aikana;

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

- b) tiedot, joista ilmenee turvallisuustutkinnan yhteydessä todisteita esittäneiden henkilöiden henkilöllisyys;
- c) onnettomuudessa tai vaaratilanteissa osallisena olleita henkilöitä koskevat lääketieteelliset tai yksityiset tiedot.

Jäsenvaltioiden on myös huolehdittava todistajien suojelusta niin, että heidän tutkintojen kuluessa antamansa lausunnot tai muut tiedot eivät tule kolmansien maiden viranomaisten tietoon, jotta niitä ei käytetä kyseisissä kolmansissa maissa rikostutkintatarkoituksiin.

10 artikla

Pysyvä yhteistyöjärjestelmä

1. Jäsenvaltioiden on tiiviissä yhteistyössä komission kanssa perustettava pysyvä yhteistyöjärjestelmä, jonka avulla niiden tutkintaelimet voivat tehdä yhteistyötä toistensa siinä määrin kuin on tarpeen tämän direktiivin tavoitteen saavuttamiseksi.
2. Pysyvän yhteistyöjärjestelmän työjärjestyksestä ja sen vaatimista organisaatiojärjestelyistä päätetään 19 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen.
3. Pysyvässä yhteistyöjärjestelmässä jäsenvaltioiden tutkintaelimet sopivat erityisesti parhaista yhteistyömuodoista, jotka antavat mahdollisuuden:
  - a) jakaa tutkintaelinten kesken toimitilat, laitteet ja välineet, joita tarvitaan aluksen hyllyn, laitteiden ja muiden turvallisuustutkinnan kannalta merkityksellisten esineiden tekniseen tutkimiseen, mukaan luetuna tietojen kerääminen matkatietojen tallentimista ja muista elektroniikkalaitteista ja näiden tietojen arviointi;
  - b) tarjota keskinäistä teknistä yhteistyötä tai asiantuntemusta, jota tarvitaan erityistehtävien suorittamiseen;
  - c) hankkia ja jakaa tietoja, joita tarvitaan onnettomuustietojen analysoinnissa ja asianmukaisten turvallisuussuosituksen laadinnassa yhteisön tasolla;
  - d) laatia yhteiset periaatteet turvallisuussuositusten seurannalle ja tutkintamenetelmien mukauttamiselle tekniikan ja tieteen kehitykseen;
  - e) **perustaa nopea hälytysjärjestelmä merionnettomuuksia ja merellä sattuneita vaaratilanteita varten;**
  - f) laatia luottamuksellisuutta koskevat kansallisia sääntöjä noudattavat säännöt todistajanlausuntojen jakamista ja tietojenkäsittelyä sekä muita 9 artiklassa tarkoitettuja tietoja varten;
  - g) järjestää tarvittaessa asianmukaista koulutusta yksittäisille tutkijoille;
  - h) edistää yhteistyötä kolmansien maiden tutkintaelinten ja merionnettomuuksia tutkivien kansainvälisten organisaatioiden kanssa tämän direktiivin piiriin kuuluvilla aloilla.

I

4. **Jäsenvaltion, jonka laitteistoja tai palveluja alus on käyttänyt tai olisi tavallisesti käyttänyt ennen onnettomuutta tai vaaratilannetta ja jolla on turvallisuustutkinnan kannalta olennaisia tietoja, on annettava nämä tiedot tutkintaa suorittavalle tutkintaelimelle.**

11 artikla

Kustannukset

1. Kun on kyse turvallisuustutkinnasta, joka koskee kahta tai useampaa jäsenvaltiota, siihen kuuluvista toimista ei peritä maksua.
2. Kun apua pyydetään jäsenvaltiolta, jota turvallisuustutkinta ei koske, jäsenvaltiot sopivat aiheutuneiden kulujen korvaamisesta.

12 artikla

Yhteistyö kolmansien maiden kanssa, joita asia merkittävässä määrin koskee

1. Jäsenvaltioiden on mahdollisimman laajalti tehtävä turvallisuustutkinnassa yhteistyötä kolmansien maiden kanssa, joita asia merkittävässä määrin koskee.
2. Kolmansille maille, joita asia merkittävässä määrin koskee, on yhteisestä sopimuksesta annettava lupa osallistua jäsenvaltion tämän direktiivin mukaisesti johtamaan turvallisuustutkintaan missä tahansa tutkinnan vaiheessa.
3. Yhteistyö, jota jäsenvaltio tekee sellaisen kolmannen maan suorittamassa turvallisuustutkinnassa, jota asia merkittävässä määrin koskee, ei rajoita tämän direktiivin mukaisten turvallisuustutkinnalle asetettujen suoritus- ja raportointivaatimusten soveltamista. Kun kolmas maa, jota asia merkittävässä määrin koskee, johtaa turvallisuustutkintaa, jossa yksi tai useampi jäsenvaltio on osallisena, jäsenvaltiot voivat päättää, että rinnakkaista turvallisuustutkintaa ei suoriteta, mikäli kolmannen maan johtamassa turvallisuustutkinnassa noudatetaan IMO:n säännöstöä.

13 artikla

Todisteiden säilyttäminen

Jäsenvaltioiden on toteutettava toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvien onnettomuuksien ja vaaratilanteiden osapuolet pyrkivät kaikkiin tavoin:

- a) säilyttämään kaikki tiedot, jotka on saatu merikartoista, laivapäiväkirjoista sekä sähköisistä ja magneettisista ääni- ja kuvatallenteista, mukaan luettuina matkatietojen tallentimista ja muista elektroniikkalaitteista saadut tiedot, jotka liittyvät onnettomuutta edeltäneeseen ajanjaksoon, onnettomuusajankohtaan ja onnettomuuden jälkeiseen ajanjaksoon;
- b) estämään tällaisten tietojen päällekirjoituksen tai muunlaisen muuttamisen;
- c) estämään häiriöitä muille laitteille, joita voidaan kohtuuden rajoissa pitää onnettomuuden turvallisuustutkinnan kannalta tarpeellisina;
- d) ripeästi keräämään ja säilyttämään kaikki todisteet turvallisuustutkintaa varten.

14 artikla

Onnettomuusraportit

1. Tämän direktiivin mukaisesti tehdystä turvallisuustutkinnasta on julkaistava toimivaltaisen tutkintaelimien määrittämässä muodossa oleva raportti, jonka sisältö on liitteen I asiaa koskevien osioiden mukainen.

Tutkintaelimet voivat päättää, että turvallisuustutkinnasta, joka ei koske **vakavaa tai** hyvin vakavaa merionnettomuutta ja jonka tulokset eivät ole omiaan johtamaan uusien onnettomuuksien ja vaaratilanteiden ehkäisemiseen, laaditaan yksinkertaistettu raportti, joka julkaistaan.

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

2. Tutkintaelimen on parhaansa mukaan pyrittävä antamaan 1 kohdan mukainen raportti yleisön **ja erityisesti koko merenkulkualan, jolle on tarvittaessa toimitettava erityispäätelmiä ja -suosituksia**, saataville 12 kuukauden kuluessa päivästä, jona onnettomuus tai vaaratilanne on sattunut. Jos loppuraporttia ei pystytä laatimaan kyseisessä ajassa, 12 kuukauden kuluessa mainitusta päivästä on julkaistava väliraportti.

3. Tutkintaa johtavan jäsenvaltion tutkintaelimen on lähetettävä loppuraportista, yksinkertaistetusta raportista tai väliraportista kopio komissiolle. Sen on otettava huomioon komission mahdolliset huomautukset siitä, miten **raportin** laatua voidaan parantaa, jotta raportti edistäisi mahdollisimman hyvin tämän direktiivin tavoitteen saavuttamista.

4. Komissio toimittaa kolmen vuoden välein Euroopan parlamentille kertomuksen, jossa esitetään sekä tämän direktiivin säännösten soveltamisen ja noudattamisen taso että kertomukseen sisältyvien suositusten perusteella tarpeelliseksi katsotut lisätoimet.

15 artikla

Turvallisuussuositukset

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ne, joille tutkintaelinten antamat turvallisuussuositukset on osoitettu, ottavat ne asianmukaisesti huomioon ja että suositusten pohjalta ryhdytään tarvittaessa asianmukaisiin jatkotoimiin, jotka ovat yhteisön ja kansainvälisen oikeuden mukaisia.

2. Tutkintaelin tai komissio antaa tarvittaessa **meriturvallisuusviraston avustamana** turvallisuussuosituksia abstraktin tieteanalyysin **ja tehtyjen turvallisuustutkintojen tulosten** pohjalta.

3. Turvallisuussuosituksessa ei tule missään tapauksessa ratkaista onnettomuuteen liittyvää vastuuta tai syyllisyyden jakautumista.

16 artikla

Varhaisvaroitusjärjestelmä

Jos jäsenvaltion tutkintaelin katsoo turvallisuustutkinnan missä tahansa vaiheessa, että uusien onnettomuuksien vaaran torjumiseksi on toteutettava kiireellisiä toimia yhteisön tasolla, sen on viipymättä ilmoitettava komissiolle tarpeesta antaa varhaisvaroitus, sanotun vaikuttamatta sen oikeuteen antaa varhaisvaroitus.

Komissio antaa tarvittaessa varoituksen kaikkien muiden jäsenvaltioiden *asiasta vastaaville viranomaisille*, merenkulkualalle ja muille asianomaisille osapuolille.

17 artikla

Eurooppalainen merionnettomuustietokanta

1. Merionnettomuuksia ja merellä sattuneita vaaratilanteita koskevat tiedot on tallennettava ja analysoitava eurooppalaisen sähköisen tietokannan avulla, jonka komissio perustaa ja jota kutsutaan merionnettomuuksia koskeväksi eurooppalaiseksi tietojärjestelmäksi (European Marine Casualty Information Platform, EMCIP).

2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle viranomaiset, joilla on oikeus käyttää kyseistä tietokantaa.

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

3. Jäsenvaltioiden tutkintaelinten on ilmoitettava komissiolle merionnettomuuksista ja merellä sattuneista vaaratilanteista liitteessä II olevan mallin mukaisesti. Niiden on myös toimitettava komissiolle turvallisuustutkinnasta saadut tiedot EMCIP-tietokantamallin mukaisesti.
4. Komissio ja jäsenvaltiot kehittävät tietokantamallin sekä tietojen ilmoitusmenettelyn asianmukaisessa aikataulussa.

18 artikla

Merenkulkijoiden oikeudenmukainen kohtelu

Jäsenvaltioiden on kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti sovellettava merenkulkijoiden oikeudenmukaisesta kohtelusta merionnettomuuden yhteydessä annettujen IMO:n ohjeiden asiaa koskevia määräyksiä.

19 artikla

Komitea

1. Komissiota avustaa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 2099/2002 ⁽¹⁾ perustettu meriturvallisuutta ja alusten aiheuttaman pilaantumisen ehkäisemistä käsittelevä komitea (COSS-komitea).
2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 ja 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitetuksi määräajaksi vahvistetaan kaksi kuukautta.

3. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan 1–4 kohtaa sekä 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

20 artikla

Muutosvaltuudet

Komissio voi tässä direktiivissä asetetuissa rajoissa ajantasaistaa tähän direktiiviin sisältyviä määritelmiä ja viittauksia yhteisön säädöksiin ja IMO:n asiakirjoihin mukauttaakseen ne voimaan tulleisiin yhteisön tai IMO:n toimenpiteisiin.

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia, myös täydentämällä sitä, hyväksytään 19 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittelevää sääntelymenettelyä noudattaen.

Komissio voi myös muuttaa liitteitä samaa menettelyä noudattaen.

IMO:n säännöstöön tehdyt muutokset voidaan asetuksen (EY) N:o 2099/2002 5 artiklan mukaisesti jättää tämän direktiivin soveltamisen ulkopuolelle.

21 artikla

Lisätoimenpiteet

Tämän direktiivin säännökset eivät estä jäsenvaltiota toteuttamasta meriturvallisuutta koskevia lisätoimenpiteitä, jotka eivät kuulu tämän direktiivin soveltamisalaan, edellyttäen, että kyseiset toimenpiteet eivät ole tämän direktiivin vastaisia eivätkä estä mitenkään sen tavoitteen **eivätkä unionin tavoitteiden** saavuttamista.

⁽¹⁾ EYVL L 324, 29.11.2002, s. 1 ||.

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008**22 artikla**

Seuraamukset

Jäsenvaltioiden on säädettävä tämän direktiivin nojalla annettujen kansallisten säännösten rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että ne pannaan täytäntöön. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

23 artikla

Muutokset voimassa oleviin säädöksiin

1. Poistetaan direktiivin 1999/35/EY 12 artikla.
2. Poistetaan direktiivin 2002/59/EY 11 artikla.

24 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään... (*). **Niiden on viipymättä toimitettava komissiolle kirjallisina nämä säädökset sekä kyseisiä säädöksiä ja tätä direktiiviä koskeva vastaavuustaulukko.**

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

25 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenkymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

26 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

(*) Virallinen lehti: 24 kuukautta tämän direktiivin voimaantulopäivästä.

LIITE I

TURVALLISUUSTUTKINTARAPORTIN SISÄLTÖ

Johdanto

Tässä osassa ilmoitetaan, mikä on turvallisuustutkinnan ainoa tavoite, ja todetaan, että turvallisuussuositus ei missään tapauksessa luo oletusta vastuusta tai syyllisyydestä eikä raportin sisällössä tai tyyliä ole pyritty siihen, että raporttia käytettäisiin oikeuskäsittelyssä.

(Raportissa ei saa viitata todistajanlausuntoihin eikä liittää ketään raportissa mainittua henkilöä sellaiseen henkilöön, joka on ollut turvallisuustutkinnan aikana todistajana.)

1. Tiivistelmä

Tässä osassa esitetään merionnettomuutta tai merellä sattunutta vaaratilannetta koskevat perustiedot: mitä tapahtui; miten, missä ja milloin se tapahtui; tässä osassa myös mainitaan aiheuttiko tapahtuma kuolonuhreja ja loukkaantumisia ja vahingoittiko se alusta, lastia, kolmansia osapuolia tai ympäristöä.

2. Tosiseikat

Tämä osa koostuu erillisistä jaksoista, joissa esitetään riittävä määrä tutkintaelimen tosiseikkoina pitämiä tietoja, jotka tukevat analyysiä ja helpottavat asian ymmärtämistä.

Jaksoissa esitetään erityisesti seuraavat tiedot:

2.1 Alusta koskevat tiedot

lippu/alusrekisteri;
tunnistetiedot;
pääominaisuudet;
omistus ja hallinta;
rakennetiedot;
vähimmäismiehitys;
sallittu lasti.

2.2 Matkaa koskevat tiedot

käyntisatamat;
matkatyyppi;
lastitiedot;
miehitys.

2.3 Merionnettomuutta tai merellä sattunutta vaaratilannetta koskevat tiedot

merionnettomuuden tai merellä sattuneen vaaratilanteen laji;
päivämäärä ja kellonaika;
merionnettomuuden tai merellä sattuneen vaaratilanteen sijainti ja tapahtumapaikka;
ulkoiset ja sisäiset olosuhteet;
aluksen toiminta ja matkaosuus;
paikka aluksella;
inhimilliset tekijät;
seuraukset (ihmisille, alukselle, lastille, ympäristölle ja muille).

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

2.4 Maissa olevien viranomaisten osallistuminen ja pelastustoimet

ketkä osallistuivat;
mitä keinoja käytettiin;
kuinka nopeasti reagoitiin;
toteutetut toimet;
saavutetut tulokset.

3. Tapahtumaselostus

Merionnettomuus tai merellä sattunut vaaratilanne rekonstruoidaan tässä osassa aikajärjestyksessä sarjana tapahtumia, jotka johtivat onnettomuuteen tai vaaratilanteeseen, sattuiivat sen aikana ja sen jälkeen. Siinä rekonstruoidaan myös kunkin tekijän (henkilöiden, materiaalien, ympäristön, laitteiden tai ulkoisten tekijöiden) osuus. Tapahtumaselostuksen käsittämä ajanjakso riippuu niiden tapahtumien ajankohdasta, joilla oli suoranainen vaikutus merionnettomuuteen tai merellä sattuneeseen vaaratilanteeseen. Tämä osa sisältää myös kaikki suoritetun turvallisuustutkimuksen olennaiset yksityiskohdat, tutkimusten ja kokeiden tulokset mukaan luettuina.

4. Analyysi

Tämä osa koostuu erillisistä jaksoista, joissa analysoidaan kutakin onnettomuuteen tai vaaratilanteeseen liittyntä tapahtumaa ja esitetään huomautuksia turvallisuustutkimuksen aikana tehtyjen tutkimusten ja kokeiden tuloksista sekä turvallisuustoimista, jotka on jo mahdollisesti toteutettu merionnettomuuksien ehkäisemiseksi.

Näissä jaksoissa on käsiteltävä muun muassa seuraavia seikkoja:

- onnettomuustapahtuman tausta ja olosuhteet;
- inhimilliset erehdykset ja laiminlyönnit, tapahtumat, joihin on liittynyt vaarallisia aineita, ympäristövaikutukset, laiteviat ja ulkoiset tekijät;
- tapahtumaan vaikuttaneet tekijät, jotka liittyvät henkilösidonnaisiin toimintoihin, aluksen toimintoihin, maissa harjoitettavaan johtoon tai sääntelyyn.

Analyysin ja huomautusten pohjalta raportissa voidaan tehdä loogisia päätelmiä, joissa esitetään kaikki osatekijät, mukaan luettuina riskitekijät, joiden osalta katsotaan, että onnettomuuksien ehkäisemiseen ja/tai niiden seurausten poistamiseen tai lieventämiseen tähtäävät nykyiset torjuntakeinot ovat riittämättömiä tai niitä ei ole ollenkaan.

5. Päätelmät

Tämä osa sisältää tiivistelmän tekijöistä, joiden on todettu vaikuttaneen onnettomuuteen tai vaaratilanteeseen, sekä puuttuvista tai riittämättömistä torjuntakeinoista (materiaalit, toiminnot, merkinnät tai menettelyt), joiden vuoksi on kehitettävä turvallisuustoimia uusien merionnettomuuksien ehkäisemiseksi.

6. Turvallisuussuosituksen

Tässä osassa esitetään tarpeen mukaan turvallisuussuosituksia, jotka perustuvat tehtyyn analyysiin ja päätelmiin ja koskevat erityisalvoja, kuten lainsäädäntöä, suunnittelua, menettelyjä, tarkastuksia, johtoa, työterveyttä ja -turvallisuutta, koulutusta, korjaustöitä, huoltoa, maista käsin tarjottavaa tukea ja pelastustoimia.

Turvallisuussuositukset, joiden tavoitteena on ehkäistä merionnettomuudet, osoitetaan niille, joilla on parhaat edellytykset panna ne täytäntöön, kuten alusten omistajille, laivanisännille, hyväksytyille laitoksille, merenkulkuviranomaisille, alusliikennepalveluille, pelastuspalveluille, kansainvälisille merenkulkujärjestöille ja Euroopan unionin toimielimille.

Tässä osassa esitetään myös mahdolliset turvallisuustutkimuksen aikana annetut väliaikaiset turvallisuussuositukset tai toteutetut turvallisuustoimet.

7. Lisäykset

Tarpeen mukaan raporttiin liitetään seuraavan luettelon mukaisesti (luettelo ei ole tyhjentävä) paperimuodossa ja/tai sähköisessä muodossa:

- valokuvat, liikkuvat kuvat, äänitteet, merikartat, piirroksat;
- sovellettavat normit;
- käytetyt tekniset termit ja lyhenteet;
- erityiset turvallisuus selvitykset;
- muut tiedot.

LIITE II

MERIONNETTOMUUDESTA TAI MERELLÄ SATTUNEESTA VAARATILANTEESTA ILMOITETTAVAT TIEDOT

(Osa merionnettomuuksia koskevaa eurooppalaista tietojärjestelmää)

Huomautus: Jos numero on lihavoitu, tiedot on ilmoitettava jokaisesta merionnettomuudessa tai merellä sattuneesta vaaratilanteesta osallisena olleesta aluksesta, jos niitä on ollut useampi kuin yksi.

01. Asiasta vastaava jäsenvaltio/yhteys henkilö
02. Tutkinnan suorittava jäsenvaltio
03. Jäsenvaltion rooli
04. Rantavaltio, johon onnettomuus tai vaaratilanne vaikuttaa
05. Niiden valtioiden lukumäärä, joita asia merkittävässä määrin koskee
06. Valtiot, joita asia merkittävässä määrin koskee
07. Ilmoittava taho
08. Ilmoituksen kellonaika
09. Ilmoituksen päivämäärä
- 10.** Aluksen nimi
11. IMO-tunnistenumero/kirjaintunnus
12. Aluksen lippu
13. Merionnettomuuden tai merellä sattuneen vaaratilanteen laji
14. Alustyyppi
15. Merionnettomuuden tai merellä sattuneen vaaratilanteen päivämäärä
16. Merionnettomuuden tai merellä sattuneen vaaratilanteen kellonaika
17. Sijainti leveysasteina
18. Sijainti pituusasteina
19. Merionnettomuuden tai merellä sattuneen vaaratilanteen tapahtumapaikka
20. Lähtösatama
21. Määräsatama
22. Liikennejakojärjestelmä
23. Matkaosuus
24. Aluksen toiminta
25. Paikka aluksella
26. Kuolleet:
  - Miehistö
  - Matkustajat
  - Muut
27. Vakavat loukkaantumiset:
  - Miehistö
  - Matkustajat
  - Muut
28. Ympäristön pilaantuminen

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

- 29. Aluksen vauriot
- 30. Lastivahingot
- 31. Muut vahingot
- 32. Lyhyt kuvaus merionnettomuudesta tai merellä sattuneesta vaaratilanteesta

---

Merten matkustajaliikenteen harjoittajan vastuu onnettomuustapauksessa ***II

P6_TA(2008)0445

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 24. syyskuuta 2008 neuvoston yhteisestä kannasta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen antamiseksi merten matkustajaliikenteen harjoittajan vastuusta onnettomuustapauksissa (6389/2/2008 — C6-0227/2008 — 2005/0241(COD))

(2010/C 8 E/41)

(Yhteispäätösmenettely: toinen käsittely)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon neuvoston yhteisen kannan (6389/2/2008 — C6-0227/2008) ⁽¹⁾,
  - ottaa huomioon ensimmäisessä käsittelyssä esittämänsä kannan ⁽²⁾ komission ehdotuksesta Euroopan parlamentille ja neuvostolle (KOM(2005)0592),
  - ottaa huomioon komission muutetun ehdotuksen (KOM(2007)0645),
  - ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 251 artiklan 2 kohdan,
  - ottaa huomioon työjärjestyksen 62 artiklan,
  - ottaa huomioon liikenne- ja matkailuvaliokunnan suosituksen toiseen käsittelyyn (A6-0333/2008);
1. hyväksyy yhteisen kannan sellaisena kuin se on tarkistettuna;
  2. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle.

⁽¹⁾ EUVL C 190 E, 29.7.2008, s. 17.

⁽²⁾ EUVL C 74 E, 20.3.2008, s. 562.

P6_TC2-COD(2005)0241

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu toisessa käsittelyssä 24. syyskuuta 2008, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o .../2008 antamiseksi merten matkustajaliikenteen harjoittajan vastuusta onnettomuustapauksessa

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 80 artiklan 2 kohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Yhteisen liikennepolitiikan puitteissa on tarpeen toteuttaa lisätoimenpiteitä turvallisuuden parantamiseksi meriliikenteessä. Näihin toimenpiteisiin kuuluvat matkustajille aiheutuviin vahinkoihin sovellettavat vastuusäännöt, sillä on tärkeää taata asianmukainen korvaustaso merionnettomuuksissa osallisina oleville matkustajille.
- (2) Matkustajien ja matkatavaroiden kuljettamisesta meritse vuonna 1974 tehdyn Ateenan yleissopimuksen vuoden 2002 pöytäkirja hyväksyttiin 1 päivänä marraskuuta 2002 Kansainvälisessä merenkulkujärjestössä (IMO). Yhteisö ja sen jäsenvaltiot ovat parhaillaan päättämässä tähän pöytäkirjaan liittymisestä tai sen ratifioimisesta.
- (3) Matkustajien ja matkatavaroiden kuljettamisesta meritse vuonna 1974 tehtyä Ateenan yleissopimusta, sellaisena kuin se on muutettuna vuoden 2002 pöytäkirjalla, jäljempänä "Ateenan yleissopimus", sovelletaan ainoastaan kansainväliseen liikenteeseen. Meriliikenteen sisämarkkinoilla ei kuitenkaan enää eroteta toisistaan kansallista ja kansainvälistä liikennettä, ja sen vuoksi on tarkoituksenmukaista, että sekä kansainväliseen että kansalliseen liikenteeseen sovelletaan samantasoista ja -tyyppistä vastuuta yhteisössä.
- (4) **Ateenan yleissopimuksen mukaisten vakuutusjärjestelyiden on oltava asianmukaisia laivanomistajien ja vakuutuslaitosten taloudellisten mahdollisuuksien kannalta. Laivanomistajien on pystyttävä hoitamaan vakuutusjärjestelynsä taloudellisesti hyväksyttävällä tavalla ja erityisesti pienten, kansallisia kuljetuspalveluita hoitavien varustamojen tapauksessa on otettava huomioon niiden toiminnan kausiluonteisuus. Tämän asetuksen soveltamiseksi säädetyn siirtymäajan on oltava riittävän pitkä, jotta mahdollistetaan Ateenan yleissopimuksessa määrättyjen pakollisten vakuutusten ottaminen voimassa oleviin vakuutusjärjestelyihin vaikuttamatta.**
- (5) **Rahdinkuljettaja olisi veloitettava suorittamaan ennakkomaksu matkustajan kuoleman tai henkilövahingon tapauksessa siten, että ennakkomaksu ei merkitse korvausvastuun tunnustamista.**
- (6) **Matkustajille on annettava ennen matkaa asianmukaiset, täydelliset ja ymmärrettävät tiedot heille kuuluvista uusista oikeuksista.**
- (7) **Ateenan yleissopimuksen mahdolliset muutokset sisällytetään yhteisön lainsäädäntöön, jollei muutosta jätetä sen soveltamisalan ulkopuolelle noudattaen menettelyä, josta säädetään meriturvallisuutta ja alusten aiheuttaman pilaantumisen ehkäisemistä käsittelevän komitean (COSS-komitea) perustamisesta 5 päivänä marraskuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2099/2002 ⁽⁴⁾ 5 artiklan 2 kohdassa.**
- (8) IMO:n oikeudellinen komitea hyväksyi 19 päivänä lokakuuta 2006 IMO:n varauman ja ohjeet Ateenan yleissopimuksen täytäntöönpanosta, jäljempänä "IMO:n ohjeet", joidenkin Ateenan yleissopimuksen piiriin kuuluvien kysymysten, erityisesti terrorismiin liittyvien vahinkojen korvaamisen, ratkaisemiseksi. Niitä voidaan pitää erityissääntönä.

⁽¹⁾ EUVL C 318, 23.12.2006, s. 195.

⁽²⁾ EUVL C 229, 22.9.2006, s. 38.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 25. huhtikuuta 2007 (EUVL C 74 E, 20.3.2008, s. 562), neuvoston yhteinen kanta, vahvistettu 6. kesäkuuta 2008 (EUVL C 190 E, 29.7.2008, s. 17) ja Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 24. syyskuuta 2008.

⁽⁴⁾ EYVL L 324, 29.11.2002, s. 1.

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

- (9) Tämä asetus sisältää osan IMO:n ohjeista, ja sillä tehdään ne sitoviksi. Tätä varten erityisesti IMO:n sääntöjen määräyksissä käytetyn verbimuodon "olisi" on ymmärrettävä tarkoittavan || "on".
- (10) Ateenan yleissopimuksen (liite I) ja IMO:n ohjeiden (liite II) määräyksiä olisi tulkittava tarvittavin muutoksin yhteisön lainsäädännön puitteissa.
- (11) Ateenan yleissopimuksen 17 ja 17 a artiklan soveltamisalaan kuuluvat asiat kuuluvat || yhteisön yksinomaiseen toimivaltaan siltä osin, kuin mainitut artiklat vaikuttavat tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 22 päivänä joulukuuta 2000 annetulla asetuksella (EY) N:o 44/2001 ⁽¹⁾ vahvistettuihin sääntöihin. Tältä osin kyseisistä artikloista tulee osa yhteisön oikeusjärjestystä, kun yhteisö liittyy Ateenan yleissopimukseen.
- (12) Tässä asetuksessa ilmaisu "tai on rekisteröity johonkin jäsenvaltioon" olisi tulkittava siten, että ilman miehistöä rahdattuna ("bareboat charter-out") rekisteröidyn aluksen lippuvaltion on oltava joko jäsenvaltio tai Ateenan yleissopimuksen sopimuspuoli. Jäsenvaltioiden ja komission olisi toteutettava tarvittavat toimenpiteet, jotta IMO laatisi ilman miehistöä rahdattuna rekisteröintiä koskevat ohjeet.
- (13) Tätä asetusta sovellettaessa ilmaisulla "liikunta-apuvälineet" ei pitäisi tarkoittaa Ateenan yleissopimuksen 8 artiklassa tarkoitettuja matkatavaraa eikä ajoneuvoja.
- (14) Tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY ⁽²⁾ mukaisesti.
- (15) Komissiolle olisi erityisesti siirrettävä toimivalta muuttaa tätä asetusta kansainväliseen yleissopimukseen ja siihen liittyviin pöytäkirjoihin, säännöstöihin ja päätöslauselmiin myöhemmin tehtyjen muutosten sisällyttämiseksi siihen. Koska nämä toimenpiteet ovat laajakantoisia ja niiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia, myös täydentämällä sitä uusilla muilla kuin keskeisillä osilla, ne on hyväksyttävä päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklassa säädettyä valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.
- (16) Kesäkuun 27 päivänä 2002 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 1406/2002 ⁽³⁾ perustetun Euroopan meriturvallisuusviraston (jäljempänä "virasto") olisi avustettava komissiota uusien sääntöjen toimivuutta koskevan seurantakertomuksen valmistelussa ja laadinnassa.
- (17) ***Koska meriturvallisuuskysymykset edellyttävät entistä enemmän yhteistyötä jäsenvaltioiden kanssa, on olennaista arvioida viraston toimivaltaa ja harkita sen valtuuksien mahdollista laajentamista.***
- (18) ***Kansallisilla viranomaisilla, etenkin satamaviranomaisilla, on perustavanlaatuinen ja ratkaiseva asema meriturvallisuuden erilaisten riskien tunnistamisessa ja hallinnassa.***
- I**
- (19) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitetta, joka on merten rahtin kuljettajien ja matkustajien oikeuksiin onnettomuustapauksessa sovellettavien yhtenäisten sääntöjen vahvistaminen, koska on tarpeen varmistaa yhtäläiset onnettomuuksien vastuurajat kaikissa jäsenvaltioissa, vaan se voidaan saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, joten yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarpeen,

⁽¹⁾ EYVL L 12, 16.1.2001, s. 1. ||.

⁽²⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23. ||.

⁽³⁾ EYVL L 208, 5.8.2002, s. 1. ||.

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

OVAT ANTANEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Kohde

Tässä asetuksessa vahvistetaan yhteisön järjestelmä, joka liittyy seuraavissa asiaankuuluvissa määräyksissä tarkoitettuun matkustajien kuljettamiseen meritse sovellettavaan korvausvastuuseen ja vakuutusuojaan:

- a) liitteessä I olevat matkustajien ja matkatavaroiden kuljettamisesta meritse vuonna 1974 tehdyn Ateenan yleissopimuksen, sellaisena kuin se on muutettuna vuoden 2002 pöytäkirjalla, jäljempänä ||”Ateenan yleissopimus”, määräykset, ja
- b) liitteessä II olevat IMO:n oikeudellisen komitean Ateenan yleissopimuksen täytäntöönpanosta 19 päivänä lokakuuta 2006 hyväksymien IMO:n varuaman ja ohjeiden, jäljempänä ||”IMO:n ohjeet”, määräykset.

Lisäksi tällä asetuksella ulotetaan kyseisten määräysten soveltamisala jäsenvaltion sisäiseen matkustajien kuljettamiseen ■, ja asetuksessa säädetään myös tiettyjä lisävaatimuksia.

2 artikla

Soveltamisala

Tätä asetusta sovelletaan kaikkiin Ateenan yleissopimuksen 1 artiklan 9 kohdassa tarkoitettuihin kansainvälisiin kuljetuksiin sekä jäsenvaltion sisäisiin merikuljetuksiin ■, jos:

- a) alus purjehtii jonkin jäsenvaltion lipun alla tai on rekisteröity johonkin jäsenvaltioon ||
- b) kuljetussopimus on tehty jossakin jäsenvaltiossa tai
- c) lähtö- tai määräpaikka on kuljetussopimuksen mukaan jossakin jäsenvaltiossa.

■

3 artikla

Korvausvastuu ja vakuutusuoja

1. Vastuuseen matkustajista, heidän matkatavarastaan ja ajoneuvoistaan sekä vakuutusta tai muuta rahavakuutta koskeviin sääntöihin sovelletaan tätä asetusta ja Ateenan yleissopimuksen 1 ja 1 a artiklaa, 2 artiklan 2 kohtaa, 3–16 artiklaa, **lukuun ottamatta 7 artiklan 2 kohtaa**, sekä 18, 20 ja 21 artiklaa, jotka ovat liitteessä I, sekä IMO:n ohjeiden määräyksiä, jotka ovat liitteessä II.

Ateenan yleissopimuksen 7 artiklan 2 kohtaa ei sovelleta tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvaan matkustajaliikenteeseen, elleivät Euroopan parlamentti ja neuvosto perustamissopimuksen 251 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen muuta tätä asetusta vastaavasti.

2. *Liitteessä II olevat IMO:n ohjeet ovat sitovia.*

4 artikla

Korvaus liikunta-apuvälineistä tai muista erityisvälineistä

Rahdinkuljettajan vastuuseen liikuntarajoitteisen matkustajan käyttämien liikunta-apuvälineiden tai muiden erityisvälineiden menetyksestä tai vahingoittumisesta sovelletaan Ateenan yleissopimuksen 3 artiklan 3 kohtaa. Korvauksen on oltava välineiden jälleenhankinta-arvon tai tarvittaessa niiden korjauskustannusten suuruinen.

■

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

5 artikla

Ennakkomaksu

Silloin kun matkustajan kuolema tai henkilövahinko on aiheutunut merionnettomuudesta, rahdinkuljettajan, joka tosiasiallisesti suoritti **kokonaan tai osittain** kuljetuksen, kun merionnettomuus tapahtui, on suoritettava 15 päivän kuluessa korvaukseen oikeutetun henkilön yksilöimisestä ennakkomaksu, joka riittää kattamaan välittömät taloudelliset tarpeet ja joka on suhteessa kärsittyyn vahinkoon. **Matkustajan** kuolemantapauksessa **tai täydellisen ja pysyvän invaliditeetin aiheuttavassa tapauksessa tai kliinisesti hyvin vakavana pidettävässä tapauksessa, jossa vammat kattavat vähintään 75 prosenttia matkustajan kehosta**, kyseisen maksun on oltava vähintään 21 000 euroa.

Tätä artiklaa sovelletaan myös silloin, kun rahdinkuljettaja on sijoittautunut yhteisöön.

Ennakkomaksu ei merkitse korvausvastuun tunnustamista, ja se voidaan vähentää muista tämän asetuksen perusteella myöhemmin maksettavista määristä, mutta sitä ei voida palauttaa, paitsi Ateenan yleissopimuksen 3 artiklan 1 kohdassa tai IMO:n ohjeiden lisäyksessä A tarkoitetuissa tapauksissa tai jos ennakkomaksun vastaanottaja ei ollut korvaukseen oikeutettu henkilö.

Maksun suorittaminen tai ennakkomaksun vastaanottaminen oikeuttaa rahdinkuljettajan, alirahdinkuljettajan tai matkustajan ryhtymään oikeudenkäyntiin korvausvastuun ja syyllisyyden selvittämiseksi.

6 artikla

Tiedottaminen matkustajille

Rahdinkuljettajan ja/tai alirahdinkuljettajan on varmistettava, että matkustajille annetaan **ennen matkaa** asianmukaista, **kattavaa** ja ymmärrettävää tietoa heille tämän asetuksen nojalla kuuluvista oikeuksista. Jos joko rahdinkuljettaja tai alirahdinkuljettaja on antanut kyseiset tiedot, toisella niistä ei ole velvollisuutta antaa niitä. **Tieto on annettava tarkoituksenmukaisessa, täydellisessä ja ymmärrettävässä muodossa, ja matkanjärjestäjien on annettava tiedot noudattaen myös matkapaketeista, pakettilomista ja pakettikiertomatkoista 13 päivänä kesäkuuta 1990 annetun neuvoston direktiivin 90/314/ETY⁽¹⁾ 4 artiklaa.**

Tämän tiedonantovaatimuksen täyttämiseksi rahdinkuljettaja ja/tai alirahdinkuljettaja voi käyttää komission laatimaa ja julkistettua yhteenvetoa tämän asetuksen säännöksistä.

7 artikla

Kertomus

Komissio laatii viimeistään...⁽²⁾ tämän asetuksen soveltamista koskevan kertomuksen, jossa otetaan huomioon muun muassa taloudellinen kehitys ja kehitys kansainvälisillä foorumeilla.

Kertomuksen yhteydessä voidaan antaa ehdotus tämän asetuksen muuttamiseksi tai ehdotus esitykseksi, jonka yhteisö tekee asianmukaisilla kansainvälisillä foorumeilla.

8 artikla

Menettely

Toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia ja jotka koskevat muutosten sisällyttämistä Ateenan yleissopimuksen 3 artiklan 1 kohdassa, 4 a artiklan 1 kohdassa, 7 artiklan 1 kohdassa ja 8 artiklassa määriteltyihin vastuunrajoihin Ateenan yleissopimuksen 23 artiklan nojalla tehtävien päätösten huomioon ottamiseksi ja jotka vastaavat liitteen I päivityksiä, hyväksytään 9 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

⁽¹⁾ EYVL L 158, 23.6.1990, s. 59.

⁽²⁾ Kolme vuotta tämän asetuksen soveltamisen alkamispäivästä.

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

Toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia ja jotka koskevat muutosten sisällyttämistä liitteessä II oleviin IMOn ohjeiden määräyksiin, hyväksytään 9 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

9 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa 5 päivänä marraskuuta 2002 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 2099/2002¹¹ perustettu meriturvallisuutta ja alusten aiheuttaman pilaantumisen ehkäisemistä käsittelevä komitea (COSS-komitea).

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan 1–4 kohtaa ja 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

10 artikla

Siirtymäsäännös

Yksittäisen jäsenvaltion sisällä ■ suoritettavien merikuljetusten osalta jäsenvaltiot voivat valita, että asetuksen soveltamista **säännölliseen matkustajalauttaliikenteeseen** lykätään **sihen asti, kun on kulunut kaksi vuotta tämän asetuksen soveltamisen alkamispäivästä, ja säännölliseen matkustajalauttaliikenteeseen perustamissopimuksen 299 artiklan 2 kohdan piiriin kuuluvilla alueilla** siihen asti, kun on kulunut neljä vuotta tämän asetuksen soveltamisen alkamispäivästä.

11 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

Sitä sovelletaan päivästä, jona Ateenan yleissopimus tulee voimaan yhteisön osalta.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

LIITE I

TÄMÄN ASETUKSEN SOVELTAMISEN KANNALTA MERKITYKSELLISET, MATKUSTAJIEN JA MATKATAVAROIDEN KULJETTAMISESTA MERITSE TEHDYN ATEENAN YLEISSOPIMUKSEN MÄÄRÄYKSET

(Matkustajien ja matkatavaroiden kuljettamisesta meritse vuonna 1974 tehdyn Ateenan yleissopimuksen ja siihen vuonna 2002 tehdyn pöytäkirjan konsolidoitu teksti)

1 artikla

Määritelmät

Tässä yleissopimuksessa:

- 1) a) "rahdinkuljettajalla" tarkoitetaan henkilöä, joka tekee kuljetussopimuksen tai jonka puolesta se tehdään, riippumatta siitä, suorittaako kuljetuksen tosiasiallisesti kyseinen henkilö vai alirahdinkuljettaja;

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

- b) "alirahdinkuljettajalla" tarkoitetaan henkilöä (muuta kuin rahdinkuljettajaa), joka aluksen omistajan, rahdinantajan tai laivanisännän ominaisuudessa tosiasiallisesti suorittaa kuljetuksen kokonaan tai osittain; ja
- c) "rahdinkuljettajalla, joka tosiasiallisesti suorittaa kuljetuksen kokonaan tai osittain" tarkoitetaan alirahdinkuljettajaa tai, siltä osin kuin rahdinkuljettaja tosiasiallisesti suorittaa kuljetuksen, rahdinkuljettajaa;
- 2) "kuljetussopimuksella" tarkoitetaan rahdinkuljettajan tekemää tai hänen puolestaan tehtyä sopimusta, joka koskee matkustajan tai tapauksen mukaan matkustajan ja hänen matkatavaransa kuljettamista meritse;
- 3) "aluksella" tarkoitetaan ainoastaan merialuksia, lukuun ottamatta ilmatyynyaluksia;
- 4) "matkustajalla" tarkoitetaan ketä tahansa aluksessa kuljetettavaa henkilöä,
- a) joka kuljetetaan kuljetussopimuksen nojalla tai
- b) joka rahdinkuljettajan suostumuksella saattaa aluksessa ajoneuvoa tai eläviä eläimiä, joista tehty tavarankuljetussopimus ei kuulu tämän yleissopimuksen soveltamisalaan;
- 5) "matkatavaralla" tarkoitetaan kuljetussopimuksen mukaisesti kuljetettavaa tavaraa tai ajoneuvoa, pois lukien:
- a) rahtausopimuksen, konossementin tai muun ensisijaisesti tavarankuljetusta koskevan sopimuksen mukaisesti kuljetettavat tavara ja ajoneuvot ja
- b) elävät eläimet;
- 6) "käsimatkatavaralla" tarkoitetaan matkatavaraa, joka matkustajalla on hytissään tai joka on muulla tavoin hänen hallussaan, huostassaan tai valvonnassaan. Muita kuin tämän artiklan 8 kohtaa ja 8 artiklaa sovellettaessa käsimatkatavaraan kuuluu matkatavara, joka matkustajalla on ajoneuvonsa sisällä tai päällä;
- 7) "matkatavaran menetyksellä tai vahingoittumisella" sisältää myös rahallisen menetyksen, joka johtuu siitä, että matkatavaraa ei ole toimitettu takaisin matkustajalle kohtuullisen ajan kuluessa sen aluksen saapumisesta, jossa matkatavara kuljetettiin tai jossa se olisi pitänyt kuljettaa, mutta ei sisällä työtaisteluilta johtuvia viiveitä;
- 8) "kuljetus" käsittää seuraavat ajanjaksot:
- a) matkustajan ja hänen käsimatkatavaransa osalta ajanjakson, jonka aikana matkustaja ja/tai hänen käsimatkatavaransa ovat aluksessa tai menossa alukseen tai maihin, ja ajanjakson, jonka aikana matkustajaa ja hänen käsimatkatavaraansa kuljetetaan vesitse maista alukseen tai päinvastoin, jos kyseisen kuljetuksen hinta sisältyy matkan hintaan tai jos rahdinkuljettaja on antanut tähän apukuljetukseen käytettävän aluksen matkustajan käyttöön. Matkustajan osalta kuljetus ei kuitenkaan käsitä ajanjaksoa, jonka aikana hän on satamaterminaalissa tai asemarakennuksessa tai satamalaiturilla taikka muussa satamarakenteessa tai -rakenteella;
- b) käsimatkatavaran osalta myös ajanjakson, jonka aikana matkustaja on satamaterminaalissa tai asemarakennuksessa tai satamalaiturilla tai muussa satamarakenteessa tai -rakenteella, jos rahdinkuljettaja tai hänen avustajansa tai asiamiehensä on ottanut huostaansa kyseisen matkatavaran eikä sitä ole toimitettu takaisin matkustajalle;
- c) muun matkatavaran osalta, joka ei ole käsimatkatavaraa, ajanjakson, joka alkaa, kun rahdinkuljettaja tai hänen palveluksessaan oleva henkilö tai asiamiehensä ottaa sen huostaansa maissa tai aluksessa, ja päättyy, kun rahdinkuljettaja tai hänen palveluksessaan oleva henkilö tai asiamiehensä toimittaa sen takaisin matkustajalle;
- 9) "kansainvälisellä kuljetuksella" tarkoitetaan kuljetusta, jossa lähtö- ja määräpaikka sijaitsevat kuljetussopimuksen mukaan kahdessa eri valtiossa taikka, jos kuljetussopimuksen tai vahvistetun matkasuunnitelman mukaan matkalla poiketaan toisen valtion satamaan, samassa valtiossa;

10) ”järjestöllä” tarkoitetaan Kansainvälistä merenkulkujärjestöä;

11) ”pääsihteerillä” tarkoitetaan järjestön pääsihteerää.

1 a artikla

Liite

Tämän yleissopimuksen liite on tämän yleissopimuksen erottamaton osa.

2 artikla

Soveltaminen

1. [...] (*)

2. Tämän artiklan 1 kohdasta riippumatta tätä yleissopimusta ei sovelleta, kun kuljetukseen sovelletaan matkustajien tai matkatavaran kuljetusta muissa liikennemuodoissa koskevan muun kansainvälisen yleissopimuksen nojalla siviilioikeudellista vastuuta kyseisen muun yleissopimuksen määräysten nojalla, siltä osin kuin kyseisten määräysten soveltaminen merikuljetuksiin on pakollista.

3 artikla

Rahdinkuljettajan vastuu

1. Rahdinkuljettajan vastuu merionnettomuuden aiheuttaman matkustajan kuoleman tai henkilövahingon aiheuttamasta menetyksestä on enintään 250 000 laskentayksikköä matkustajaa kohti kussakin erillisessä tapauksessa, jollei rahdinkuljettaja osoita, että tapahtuma:

- a) on aiheutunut sotaan, vihollisuuteen, sisällissotaan tai kapinaan liittyneestä teosta tai poikkeuksellisesta, väistämättömästä ja ylivoimaisesta luonnonilmiöstä; tai
- b) on kokonaan aiheutunut kolmannen osapuolen teosta tai laiminlyönnistä, jonka tarkoituksena on ollut tapahtuman aiheuttaminen.

Jos ja siltä osin kuin menetys ylittää edellä mainitun enimmäismäärän, rahdinkuljettaja vastaa menetyksestä enemmän, jollei rahdinkuljettaja osoita, ettei menetyksen aiheuttanut tapahtuma johtunut rahdinkuljettajan tuottamuksesta tai laiminlyönnistä.

2. Jos matkustajan kuolema tai henkilövahinko ei johdu merionnettomuudesta, rahdinkuljettaja vastaa kyseisen kuolemantapauksen tai henkilövahingon seurauksena kärsitystä menetyksestä, jos menetyksen aiheuttanut tapahtuma johtui rahdinkuljettajan tuottamuksesta tai laiminlyönnistä. Tuottamusta tai laiminlyöntiä koskeva todistustaakka on kantajalla.

3. Rahdinkuljettaja vastaa käsimatkatavaran menetyksen tai vahingoittumisen seurauksena kärsitystä menetyksestä, jos menetyksen aiheuttanut tapahtuma johtui rahdinkuljettajan tuottamuksesta tai laiminlyönnistä. Rahdinkuljettajan tuottamuksen tai laiminlyönnin oletetaan tapahtuneen, jos menetyksen on aiheuttanut merionnettomuus.

4. Rahdinkuljettaja vastaa muun matkatavaran kuin käsimatkatavaran menetyksen tai vahingoittumisen seurauksena kärsitystä menetyksestä, jollei rahdinkuljettaja osoita, ettei menetyksen aiheuttanut tapahtuma johtunut rahdinkuljettajan tuottamuksesta tai laiminlyönnistä.

(*) Ei esitetä tässä.

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

5. Tässä artiklassa:
- a) "merionnettomuudella" tarkoitetaan aluksen haaksirikkoa, kaatumista, yhteentörmäystä tai karilleajoa, aluksessa tapahtuvaa räjähdystä tai tulipaloa taikka aluksessa olevaa vikaa;
  - b) "rahdinkuljettajan tuottamus tai laiminlyönti" käsittää rahninkuljettajan palveluksessa olevien henkilöiden tuottamukset tai laiminlyönnit työtehtävien puitteissa;
  - c) "aluksessa olevalla vialla" tarkoitetaan mitä tahansa toimintahäiriötä, epäkuntoisuutta tai sovellettavien turvallisuusmääräysten laiminlyöntiä missä tahansa aluksen tai sen laitteiden osassa, kun sitä käytetään matkustajien pelastautumiseen, evakuointiin, alukseen nousuun ja aluksesta poistumiseen tai kun sitä käytetään aluksen käyttövoimaan, ohjaamiseen, turvalliseen navigointiin, kiinnitykseen, ankkurointiin, kiinnitys- tai ankkuripaikkaan saapumiseen tai sieltä lähtemiseen taikka vuodon jälkeiseen vaurioiden valvontaan tai kun sitä käytetään hengenpelastuslaitteiden käyttöönottoon;
  - d) "menetykset" ei käsitä rankaisuksi tuomittavia tai varoittavia vahingonkorvauksia.
6. Rahninkuljettajan tämän artiklan mukainen vastuu rajoittuu ainoastaan menetykseen, joka johtuu kuljetuksen aikana sattuneesta tapahtumasta. Todistustaakka siitä, että menetyksen aiheuttanut tapahtuma sattui kuljetuksen aikana, sekä menetyksen laajuudesta on kantajalla.
7. Tämän yleissopimuksen määräykset eivät rajoita rahninkuljettajan takautumisoikeutta kolmatta osapuolta kohtaan eivätkä vastaamista vedoten vahinkoa kärsineen myötävaikutukseen tämän yleissopimuksen 6 artiklan nojalla. Tämän artiklan määräykset eivät rajoita tämän yleissopimuksen 7 ja 8 artiklan mukaista rajoitusoikeutta.
8. Osapuolen tuottamusta tai laiminlyöntiä koskevat olettamukset tai todistustaakan asettaminen osapuolelle eivät estä ottamasta huomioon todisteita kyseisen osapuolen eduksi.

4 artikla**Alirahninkuljettaja**

1. Jos kuljetus on annettu kokonaan tai osittain alirahninkuljettajan suoritettavaksi, rahninkuljettaja vastaa kuitenkin koko kuljetuksesta tämän yleissopimuksen määräysten mukaisesti. Lisäksi alirahninkuljettajaan sovelletaan tämän yleissopimuksen määräyksiä hänen suorittamansa kuljetuksen osalta.
2. Alirahninkuljettajan suorittaman kuljetuksen osalta rahninkuljettaja vastaa alirahninkuljettajan ja hänen palveluksessaan olevien henkilöiden ja asiamiesten työtehtäviensä puitteissa tekemistä teoista ja laiminlyönneistä.
3. Erityinen sopimus, jonka perusteella rahninkuljettaja ottaa itselleen velvollisuuksia, joita ei aseteta tässä yleissopimuksessa, tai tämän yleissopimuksen antamista oikeuksista luopuminen vaikuttaa alirahninkuljettajaan vain, jos hän on siihen nimenomaisesti ja kirjallisesti suostunut.
4. Jos ja siltä osin kuin sekä rahninkuljettaja että alirahninkuljettaja ovat vastuussa, he ovat yhteisvastuullisia.
5. Tämän artiklan määräykset eivät vaikuta takautumisoikeuteen rahninkuljettajan ja alirahninkuljettajan välillä.

4 a artikla

Pakollinen vakuutus

1. Kun matkustajia kuljetetaan sopimusvaltiossa rekisteröidyssä aluksessa, jolla on lupa kuljettaa yli kaksitoista matkustajaa, ja tätä yleissopimusta sovelletaan, jokaisella rahdinkuljettajalla, joka tosiasiallisesti suorittaa kuljetuksen kokonaan tai osittain, on oltava vakuutus tai muu rahavakuus, esimerkiksi pankin tai vastaavan rahoituslaitoksen takaus, joka kattaa tähän yleissopimukseen perustuvan korvausvastuun matkustajien kuoleman ja henkilövahingon varalta. Pakollisen vakuutuksen tai muun rahavakuuden on oltava vähintään 250 000 laskentayksikköä matkustajaa kohti kussakin erillisessä tapauksessa.

2. Jokaiselle alukselle on myönnettävä todistus, jolla osoitetaan, että vakuutus tai muu rahavakuus on voimassa tämän yleissopimuksen määräysten mukaisesti, sen jälkeen, kun sopimusvaltion toimivaltainen viranomainen on todennut, että 1 kohdan vaatimukset on täytetty. Sopimusvaltiossa rekisteröidylle alukselle tällaisen todistuksen myöntää tai vahvistaa rekisteröintivaltion toimivaltainen viranomainen. Alukselle, jota ei ole rekisteröity missään sopimusvaltiossa, todistuksen voi myöntää tai vahvistaa minkä tahansa sopimusvaltion toimivaltainen viranomainen. Todistuksen on oltava tämän yleissopimuksen liitteessä olevan mallin mukainen, ja siinä on oltava seuraavat tiedot:

- a) aluksen nimi, numero- tai kirjaintunnus ja rekisteröintisatama;
- b) rahdinkuljettajan, joka tosiasiallisesti suorittaa kuljetuksen kokonaan tai osittain, nimi ja päätoimipaikka;
- c) aluksen IMO-tunnistenumero;
- d) vakuuden tyyppi ja kesto;
- e) vakuutuksenantajan tai muun rahavakuuden antajan nimi ja päätoimipaikka sekä tarvittaessa se toimipaikka, jossa vakuutus tai muu rahavakuus annetaan; ja
- f) todistuksen voimassaoloaika, joka ei saa ylittää vakuutuksen tai muun rahavakuuden voimassaoloaikaa.

3. a) Sopimusvaltio voi valtuuttaa tunnustamansa laitoksen tai elimen myöntämään odistuksen. Kyseisen laitoksen tai elimen on ilmoitettava tälle sopimusvaltiolle kunkin todistuksen antamisesta. Sopimusvaltio takaa kaikissa tapauksissa täysin näin myönnetyn todistuksen täydellisyyden ja oikeellisuuden ja sitoutuu varmistamaan tämän velvoitteen täyttämisen edellyttämät järjestelyt.

b) Sopimusvaltion on ilmoitettava pääsihteerille:

- i) tunnustamalleen laitokselle tai elimelle siirrettyyn toimivaltaan liittyvistä erityisistä velvoitteista ja ehdoista;
- ii) tällaisen toimivallan peruuttamisesta; ja
- iii) päivä, jona toimivallan siirtäminen tai peruuttaminen tulee voimaan.

Toimivallan siirtäminen tulee voimaan aikaisintaan kolme kuukautta sen jälkeen, kun asiaa koskeva ilmoitus on annettu pääsihteerille.

c) Laitos tai elin, joka on tämän kohdan mukaisesti valtuutettu myöntämään todistuksia, on valtuutettava myös peruuttamaan todistukset, jos niiden myöntämisehdot eivät täyty. Laitoksen tai elimen on kaikissa tapauksissa ilmoitettava todistuksen peruuttamisesta valtiolle, jonka puolesta todistus on myönnetty.

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

4. Todistus on kirjoitettava sen myöntävän valtion virallisella kielellä tai virallisilla kielillä. Jos käytettävä kieli ei ole englanti, ranska tai espanja, tekstiin on liitettävä käännös jollekin näistä kielistä, ja valtion niin päättäessä valtion virallinen kieli voidaan jättää pois.
5. Todistusta on säilytettävä aluksessa, ja sen jäljennös on talletettava aluksen rekisteröineen viranomaisen huostaan tai, jos alusta ei ole rekisteröity sopimusvaltiossa, sen valtion viranomaisen huostaan, joka myöntää tai varmentaa todistuksen.
6. Vakuutus tai muu rahavakuus ei täytä tämän artiklan vaatimuksia, jos sen voimassaolo voi muista syistä kuin todistuksessa määritetyn vakuutuksen tai vakuuden voimassaoloajan päättymisen vuoksi päättyä ennen kuin kolme kuukautta on kulunut siitä päivästä, jona sen päättymisestä ilmoitetaan 5 kohdassa tarkoitetuille viranomaisille, ellei todistusta ole toimitettu kyseisille viranomaisille tai ellei uutta todistusta ole myönnetty kyseisen ajanjakson kuluessa. Edellä olevia määräyksiä sovelletaan myös sellaiseen vakuutuksen tai muun rahavakuuden muutokseen, jonka seurauksena tämän artiklan vaatimukset eivät enää täyty.
7. Aluksen rekisteröintivaltio päättää todistuksen myöntämisen ja voimassaolon ehdoista, ottaen huomioon tämän artiklan määräykset.
8. Tämän yleissopimuksen määräysten ei katsota estävän sopimusvaltiota käyttämästä muilta valtioilta tai järjestöiltä tai muilta kansainvälisiltä järjestöiltä tämän yleissopimuksen soveltamista varten saatuja tietoja, jotka koskevat vakuutuksen tai muun rahavakuuden antajien taloudellista asemaa. Tällaisessa tapauksessa sopimusvaltio, joka käyttää kyseisiä tietoja, ei vapaudu vastuusta, joka sillä on todistuksen myöntävänä valtiona.
9. Sopimusvaltiot hyväksyvät toisen sopimusvaltion viranomaisten myöntämät tai varmentamat todistukset tämän yleissopimuksen soveltamistarkoituksessa ja katsovat ne yhtä päteviksi kuin niiden itsensä myöntämät tai varmentamat todistukset, vaikka ne olisi myönnetty tai varmennettu alusten osalta, joita ei ole rekisteröity sopimusvaltiossa. Sopimusvaltio voi milloin tahansa pyytää neuvotteluja todistuksen myöntävän tai varmentavan valtion kanssa, jos se uskoo, että vakuutustodistuksessa mainittu vakuutuksenantaja tai takuun antaja ei pysty taloudellisesti täyttämään tämän yleissopimuksen velvoitteita.
10. Korvausvaatimukset, jotka vakuutus tai muu rahavakuus tämän artiklan nojalla kattaa, voidaan esittää suoraan vakuutuksenantajalle tai muulle henkilölle, joka on antanut rahavakuuden. Tällöin vakuutuksenantajan tai muun rahavakuuden antaneen henkilön vastuu rajoittuu 1 kohdassa vahvistettuun määrään, vaikka rahdinkuljettajalla tai alirahdinkuljettajalla ei olisi oikeutta vastuun rajoittamiseen. Vastaaja voi myös vedota niihin seikkoihin, joihin 1 kohdassa tarkoitettu rahdinkuljettaja olisi voinut vedota tämän yleissopimuksen mukaisesti (ei kuitenkaan konkurssiin tai toiminnan lopettamiseen). Lisäksi vastaaja voi vedota siihen, että vahinko on johtunut vakuutetun tahallisesta teosta, mutta vastaaja ei voi vedota muihin sellaisiin seikkoihin, joihin hän olisi voinut vedota vakuutetun häntä vastaan aloittamassa oikeudenkäynnissä. Vastaajalla on kaikissa tapauksissa oikeus vaatia rahdinkuljettajan ja alirahdinkuljettajan osallistumista oikeudenkäyntiin.
11. Kaikki 1 kohdan mukaisen vakuutuksen tai muun rahavakuuden takaamat summat ovat käytettävissä yksinomaan tähän yleissopimukseen perustuvien korvausvaatimusten täyttämiseen, ja kyseisistä summista suoritettavat maksut vapauttavat tähän yleissopimukseen perustuvasta korvausvastuusta suoritettujen maksujen määrään.
12. Sopimusvaltio ei saa sallia sen lipun alla purjehtivan ja tämän artiklan soveltamisalaan kuuluvan aluksen liikennöintiä, ellei sille ole myönnetty 2 tai 15 kohdan mukaista todistusta.

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

13. Jollei tämän artiklan määräyksistä muuta johdu, kunkin sopimusvaltion on kansallisen lainsäädäntönsä nojalla varmistettava, että vakuutus tai muu rahavakuus on voimassa 1 kohdassa määriteltyyn määrään sellaisten alusten osalta, joilla on lupa kuljettaa yli kaksitoista matkustajaa ja jotka saapuvat sen alueella olevaan satamaan tai lähtevät sieltä, riippumatta siitä, missä alukset on rekisteröity, ja siltä osin kuin tätä yleissopimusta sovelletaan.

14. Sen estämättä, mitä tämän artiklan 5 kohdassa määrätään, sopimusvaltio voi ilmoittaa pääsihteerille, että 13 kohtaa sovellettaessa aluksilta ei vaadita 2 kohdan edellyttämän todistuksen säilyttämistä aluksessa eikä sen esittämistä aluksen tullessa sen alueella sijaitsevaan satamaan tai lähtiessä sieltä, jos todistuksen myöntävä sopimusvaltio on ilmoittanut pääsihteerille pitävänsä yllä todistuksen olemassaolon osoittavaa sähköistä rekisteriä, johon kaikilla sopimusvaltioilla on pääsy ja jonka avulla sopimusvaltiot voivat täyttää niille 13 kohdan nojalla kuuluvat velvoitteensa.

15. Tämän artiklan määräyksiä ei sovelleta sopimusvaltion omistamaan alukseen, jonka osalta ei ole voimassa vakuutusta tai muuta rahavakuutta, mutta aluksella on oltava todistus, jonka aluksen rekisteröintivaltion toimivaltainen viranomainen on myöntänyt ja jonka mukaan aluksen omistaa kyseinen valtio ja vastuu on katettu 1 kohdan mukaisesti määrättyyn rajaan saakka. Todistuksen on noudatettava mahdollisimman tarkasti 2 kohdassa määrättyä mallia.

5 artikla

Arvoesineet

Rahdinkuljettaja ei vastaa rahan, vaihdanta-arvopaperien, kullan, hopeaesineiden, jalokivien, koriste- ja taidesineiden tai muiden arvoesineiden menetyksestä tai vahingoittumisesta, jollei kyseisiä arvoesineitä ole jätetty rahdinkuljettajan huostaan säilyttämistä varten, missä tapauksessa rahdinkuljettaja on vastuussa 8 artiklan 3 kohdassa määrättyyn rajaan saakka, jollei ole sovittu korkeammasta rajasta 10 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

6 artikla

Vahinkoa kärsineen myötävaikutus

Jos rahdinkuljettaja osoittaa, että matkustajan kuolema tai henkilövahinko tai hänen matkatavaransa menetys tai vahingoittuminen johtui kokonaan tai osittain matkustajan tuottamuksesta tai laiminlyönnistä, tuomioistuimien, jossa asia on vireillä, voi vapauttaa rahdinkuljettajan kokonaan tai osittain vastuusta tuomioistuimen soveltaman lainsäädännön mukaisesti.

7 artikla

Vastuun rajoittaminen kuolemantapauksessa ja henkilövahingossa

1. Rahdinkuljettajan vastuu matkustajan kuolemasta tai henkilövahingosta on 3 artiklan nojalla enintään 400 000 laskentayksikköä matkustajaa kohti kussakin erillisessä tapauksessa. Jos sen tuomioistuimen, jossa asia on vireillä, lainsäädännön mukaan korvaukset suoritetaan määräaikaisina maksuina, kyseisten maksujen vastaava pääoma-arvo ei saa ylittää mainittua rajaa.

2. Sopimusvaltio voi säätää 1 kohdassa määrätystä vastuun rajasta kansallisilla erityissäännöksillä sikäli kuin vastuuta koskeva kansallinen yläraja, jos sellainen on, ei ole alempi kuin 1 kohdassa vahvistettu raja. Sopimusvaltion, joka käyttää tässä kohdassa määrättyä mahdollisuutta, on ilmoitettava pääsihteerille asetetusta korvausvastuun rajasta tai siitä, ettei mitään rajaa ole asetettu.

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

8 artikla

Matkatavaran ja ajoneuvon menetystä tai vahinkoa koskevan vastuun rajoittaminen

1. Rahdinkuljettajan vastuu käsimatkatavaran menetyksestä tai vahingoittumisesta on enintään 2 250 laskentayksikköä matkustajaa kohti kunkin yksittäisen kuljetuksen osalta.
2. Rahdinkuljettajan vastuu ajoneuvojen menetyksestä tai vahingoittumisesta, mukaan luettuina kaikki ajoneuvon sisällä tai päällä oleva matkatavara, on enintään 12 700 laskentayksikköä ajoneuvoa kohti kunkin yksittäisen kuljetuksen osalta.
3. Rahdinkuljettajan vastuu muiden kuin 1 ja 2 kohdassa tarkoitetun matkatavaran menetyksestä tai vahingoittumisesta on enintään 3 375 laskentayksikköä matkustajaa kohti kunkin yksittäisen kuljetuksen osalta.
4. Rahdinkuljettaja ja matkustaja voivat sopia, että rahdinkuljettajan vastuuseen sovelletaan enintään 330 laskentayksikön omavastuuosuutta ajoneuvon vahingoittumisen osalta ja enintään 149 laskentayksikön omavastuuosuutta matkustajaa kohti muun matkatavaran menetyksen tai vahingoittumisen osalta, jolloin kyseinen summa vähennetään menetyksestä tai vahingosta.

9 artikla

Laskentayksikkö ja muuntaminen

1. Tässä yleissopimuksessa tarkoitettu laskentayksikkö on Kansainvälisen valuuttarahaston määrittämä erityisnosto-oikeus. Määrät, jotka mainitaan 3 artiklan 1 kohdassa, 4 a artiklan 1 kohdassa, 7 artiklan 1 kohdassa ja 8 artiklassa, muunnetaan sen valtion kansalliseksi valuutaksi, jossa tuomioistuin, jossa asia on vireillä, sijaitsee, sen arvon mukaisesti, joka kyseisellä valuutalla on suhteessa erityisnosto-oikeuteen tuomion antamispäivänä tai osapuolten sopimana päivänä. Sellaisen sopimusvaltion osalta, joka on Kansainvälisen valuuttarahaston jäsen, kansallisen valuutan arvo suhteessa erityisnosto-oikeuteen lasketaan sillä menetelmällä, jota Kansainvälinen valuuttarahasto soveltaa kyseisenä päivänä maksutapahtumisissaan ja -liikenteessään. Sellaisen sopimusvaltion osalta, joka ei ole Kansainvälisen valuuttarahaston jäsen, kansallisen valuutan arvo suhteessa erityisnosto-oikeuteen lasketaan kyseisen sopimusvaltion määrittelemällä tavalla.
2. Valtio, joka ei ole Kansainvälisen valuuttarahaston jäsen ja jonka lainsäädäntö ei salli 1 kohdan määräysten soveltamista, voi kuitenkin ratifioidessaan tai hyväksyessään tämän yleissopimuksen tai siihen liittyessään taikka milloin tahansa sen jälkeen antaa ilmoituksen, jonka mukaan 1 kohdassa tarkoitettu laskentayksikkö vastaa 15 kultafrangia. Tässä kohdassa tarkoitettu kultafrangi vastaa 65,5 milligrammaa kultaa, jonka pitoisuus on yhdeksänsataa tuhannesosaa. Kultafrangi muunnetaan kansalliseksi valuutaksi asianomaisen valtion lainsäädännön mukaisesti.
3. Tämän artiklan 1 kohdan viimeisessä virkkeessä tarkoitettu laskutoimitus sekä 2 kohdassa tarkoitettu muuntaminen suoritetaan siten, että 3 artiklan 1 kohdassa, 4 a artiklan 1 kohdassa, 7 artiklan 1 kohdassa ja 8 artiklassa mainittujen määrien reaaliarvo sopimusvaltion kansallisessa valuutassa ilmaistuna on sikäli kuin mahdollista sama kuin se arvo, joka saataisiin 1 kohdan kolmea ensimmäistä virkettä soveltamalla. Tallettaessaan tätä yleissopimusta koskevan ratifioimis-, hyväksymis- tai liittymiskirjansa valtiot tiedottavat pääsihteerille, mitä laskentatapaa ne soveltavat 1 kohdan nojalla tai, vastaavasti, mikä on 2 kohdassa tarkoitetun muuntamisen tulos, sekä ilmoittavat laskentatavan tai muuntamisen tuloksen muutoksista.

10 artikla

Vastuunrajoja koskevat lisämääräykset

1. Rahdinkuljettaja ja matkustaja voivat sopia nimenomaisesti ja kirjallisesti 7 ja 8 artiklassa määrättyjä korkeammista vastuunrajoista.
2. Vahingonkorvausten korkoja ja oikeudenkäyntikustannuksia ei saa sisällyttää 7 ja 8 artiklassa määrättyihin vastuunrajoihin.

11 artikla

Rahdinkuljettajan palveluksessa olevien henkilöiden puolustus ja vastuunrajat

Jos rahdinkuljettajan tai alirahdinkuljettajan palveluksessa olevaa henkilöä tai asiamiestä vastaan nostetaan kanne, jonka syynä on tämän yleissopimuksen soveltamisalaan kuuluva vahinko, kyseisellä henkilöllä tai asiamiehellä, jos hän osoittaa toimineensa työtehtäviensä puitteissa, on oikeus vedota seikkoihin ja vastuunrajoihin, joihin rahdinkuljettajalla tai alirahdinkuljettajalla on oikeus vedota tämän yleissopimuksen nojalla.

12 artikla

Korvausvaatimusten yhdistäminen

1. Kun 7 ja 8 artiklassa määrätty vastuunrajat tulevat voimaan, niitä sovelletaan niiden korvausten yhteismäärään, joiden maksamista voidaan vaatia kaikkien yhden yksittäisen matkustajan kuolemaa tai henkilövahinkoa tai hänen matkatavaransa menetystä tai vahingoittumista koskevien korvausvaatimusten perusteella.
2. Alirahdinkuljettajan suorittaman kuljetuksen osalta korvausten yhteismäärä, joka rahdinkuljettaja ja alirahdinkuljettaja ja heidän palveluksessaan olevat työtehtäviensä puitteissa toimineet henkilöt ja asiamiehet voidaan velvoittaa maksamaan, ei saa ylittää suurinta määrää, joka voidaan tuomita joko rahdinkuljettajan tai alirahdinkuljettajan maksettavaksi tämän yleissopimuksen nojalla, mutta yhdenkään mainitun henkilön korvausvastuu ei saa ylittää häneen sovellettavaa rajaa.
3. Jos rahdinkuljettajan tai alirahdinkuljettajan palveluksessa olevalla henkilöllä tai asiamiehellä on tämän yleissopimuksen 11 artiklan nojalla oikeus rajoittaa vastuutaan 7 ja 8 artiklan mukaisesti, korvausten yhteismäärä, joka rahdinkuljettaja tai tapauksen mukaan alirahdinkuljettaja sekä kyseinen rahdinkuljettajan tai alirahdinkuljettajan palveluksessa oleva henkilö tai asiamies voidaan velvoittaa maksamaan, ei saa missään tapauksessa ylittää kyseisiä rajoja.

13 artikla

Vastuunrajoitusoikeuden menettäminen

1. Rahdinkuljettaja ei voi vedota 7 ja 8 artiklan ja 10 artiklan 1 kohdan perusteella määräytyvään vastuunrajoitusoikeuteen, jos osoitetaan, että vahinko on aiheutunut rahdinkuljettajan teosta tai laiminlyönnistä, jonka tarkoituksena on ollut kyseisen vahingon aiheuttaminen, tai hänen piittaamattomuudestaan ja tietoisena kyseisen vahingon todennäköisyydestä.
2. Rahdinkuljettajan tai alirahdinkuljettajan palveluksessa oleva henkilö tai asiamies ei voi vedota mainittuun vastuunrajoitusoikeuteen, jos osoitetaan, että vahinko on aiheutunut hänen teostaan tai laiminlyönnistään, jonka tarkoituksena on ollut vahingon aiheuttaminen, tai hänen piittaamattomuudestaan ja tietoisena kyseisen vahingon todennäköisyydestä.

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

14 artikla

Korvausvaatimusten perusteet

Rahdinkuljettajaa tai alirahdinkuljettajaa vastaan voidaan nostaa matkustajan kuolemaan tai henkilövahinkoon tai matkatavarain menetykseen tai vahingoittumiseen perustuva vahingonkorvauskanne ainoastaan tämän yleissopimuksen mukaisesti.

15 artikla

Matkatavarain menetyksestä tai vahingoittumisesta ilmoittaminen

1. Matkustajan on toimitettava rahdinkuljettajalle tai hänen asiamiehelleen kirjallinen ilmoitus:
  - a) kun matkatavaralle on tapahtunut näkyvää vahinkoa:
    - i) käsimatkatavarain osalta ennen kuin matkustaja poistuu aluksesta tai sen yhteydessä,
    - ii) kaiken muun matkatavarain osalta ennen matkatavarain toimittamista takaisin matkustajalle tai tämän toimittamisen yhteydessä,
  - b) kun matkatavaralle on tapahtunut vahinkoa, joka ei ole näkyvää, tai kun matkatavara on menetetty, viidentoista päivän kuluessa aluksesta poistumisesta tai matkatavarain toimittamisesta takaisin matkustajalle taikka ajankohdasta, jolloin matkatavara olisi pitänyt toimittaa takaisin matkustajalle.
2. Jos matkustaja ei noudata tämän artiklan määräyksiä, hänen oletetaan saaneen matkatavarain takaisin vahingoittumattomana, jollei toisin osoiteta.
3. Kirjallista ilmoitusta ei tarvitse antaa, jos matkatavarain kunnosta on tehty yhteinen arvio tai tarkastus niitä takaisin toimitettaessa.

16 artikla

Kanneoikeuden vanhenemisaika

1. Oikeus nostaa matkustajan kuolemaan tai henkilövahinkoon taikka matkatavarain menetykseen tai vahingoittumiseen perustuva vahingonkorvauskanne vanhenee kahden vuoden määräajan kuluttua.
2. Määräaika lasketaan seuraavasti:
  - a) henkilövahingon osalta päivästä, jona matkustaja poistuu aluksesta;
  - b) kuljetuksen aikana tapahtuneen kuoleman osalta päivästä, jona matkustajan olisi pitänyt poistua aluksesta, ja kuljetuksen aikana aiheutuneen ja aluksesta poistumisen jälkeen matkustajan kuolemaan johtaneen henkilövahingon osalta kuolinpäivästä edellyttäen, että sen ja aluksesta poistumisen välinen aika on enintään kolme vuotta;
  - c) matkatavarain menetyksen tai vahingoittumisen osalta päivästä, jona aluksesta poistuminen on tapahtunut tai sen olisi pitänyt tapahtua, sen mukaan, kumpi on myöhäisempi.
3. Vanhentumisaikojen lykkäämiseen ja keskeyttämiseen sovelletaan sen tuomioistuimen lainsäädäntöä, jossa asia on vireillä, mutta tämän yleissopimuksen nojalla ei voi nostaa kannetta sen jälkeen, kun jompikumpi seuraavista määräajoista on umpeutunut:
  - a) viisi vuotta matkustajan aluksesta poistumisen päivästä tai päivästä, jolloin aluksesta poistumisen olisi pitänyt tapahtua, sen mukaan, kumpi on myöhäisempi;

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

b) kolme vuotta päivästä, jona kantaja tiesi tai hänen olisi kohtuudella pitänyt tietää tapahtuman aiheuttamasta loukkaantumisesta, menetyksestä tai vahingosta.

4. Sen estämättä, mitä tämän artiklan 1, 2 ja 3 kohdassa määrätään, vanhenemisaikaa voidaan pidentää rahdinkuljettajan ilmoituksella tai osapuolten sopimuksella sen jälkeen, kun kanteen peruste on syntynyt. Ilmoituksen tai sopimuksen on oltava kirjallinen.

17 artikla

Tuomioistuimen toimivalta (*)

17 a artikla

Tunnustaminen ja täytäntöönpano (*)

18 artikla

Sopimusehtojen pätemättömyys

Ennen matkustajan kuoleman tai henkilövahingon taikka matkustajan matkatavaran menetyksen tai vahingoittumisen aiheuttanutta tapahtumaa tehdyt sopimusmääräykset, joiden tarkoituksena on vapauttaa henkilö vastuusta, joka hänellä on tämän yleissopimuksen perusteella matkustajaa kohtaan, tai määrätä tässä yleissopimuksessa määrättyjä vastuurajoja alempi vastuuraja, lukuun ottamatta 8 artiklan 4 kohdassa määrättyä rajaa, sekä määräykset, joiden tarkoituksena on siirtää rahdinkuljettajalla tai alirahdinkuljettajalla oleva todistustaakka tai jotka rajoittavat 17 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja vaihtoehtoja, ovat pätemättömiä, mutta kyseisten määräysten pätemättömyys ei kuitenkaan tee kuljetussopimusta pätemättömäksi, vaan siihen sovelletaan edelleen tämän yleissopimuksen määräyksiä.

20 artikla

Ydinvahingot

Tämän yleissopimuksen nojalla ei synny korvausvastuuta ydintapahtuman aiheuttamasta vahingosta:

a) jos ydinlaitoksen toiminnanharjoittaja vastaa vahingosta joko vahingonkorvausvastuusta ydinvoiman alalla 29 päivänä heinäkuuta 1960 tehdyn Pariisin yleissopimuksen, sellaisena kuin se on muutettuna siihen 28 päivänä tammikuuta 1964 liitetyllä lisäpöytäkirjalla, tai korvausvastuusta ydinvahinkojen alalla 21 päivänä toukokuuta 1963 tehdyn Wienin yleissopimuksen taikka niiden voimassa olevien muutosten tai pöytäkirjojen mukaisesti; tai

b) jos ydinlaitoksen toiminnanharjoittaja vastaa vahingosta tällaisen vahingon korvausvastuuta koskevan kansallisen lainsäädännön mukaisesti, edellyttäen, että kyseinen lainsäädäntö on kaikilta osin yhtä edullinen henkilöille, jotka voivat kärsiä vahinkoa, kuin joko Pariisin tai Wienin yleissopimus tai niiden voimassa olevat muutokset tai pöytäkirjat.

21 artikla

Viranomaisten toteuttamat kaupalliset kuljetukset

Tätä yleissopimusta sovelletaan valtioiden tai viranomaisten 1 artiklassa tarkoitettujen kuljetussopimuksen nojalla toteuttamiin kaupallisiin kuljetuksiin.

[Matkustajien ja matkatavaroiden kuljettamisesta meritse vuonna 1974 tehtyyn Ateenan yleissopimukseen vuonna 2002 tehdyn pöytäkirjan 22 ja 23 artikla]

22 artikla

Uudelleentarkastelu ja muutokset (*)

(*) Ei esitetä tässä.

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

23 artikla

Vastuunrajojen muuttaminen

1. Tämän artiklan mukaista erityismenettelyä sovelletaan ainoastaan yleissopimuksen, sellaisena kuin se on muutettuna tällä pöytäkirjalla, 3 artiklan 1 kohdassa, 4 a artiklan 1 kohdassa, 7 artiklan 1 kohdassa ja 8 artiklassa määriteltyjen vastuunrajojen muuttamiseen, sanotun kuitenkin rajoittamatta 22 artiklan määräysten soveltamista.
2. Pääsihteeri antaa yleissopimuksen, sellaisena kuin se on muutettuna tällä pöytäkirjalla, 3 artiklan 1 kohdassa, 4 a artiklan 1 kohdassa ja 8 artiklassa määriteltyjen vastuunrajojen, mukaan luettuina omavastuuosuudet, muuttamista koskevan ehdotuksen tiedoksi kaikille järjestön jäsenille ja kaikille sopimusvaltioille, jos vähintään puolet mutta joka tapauksessa vähintään kuusi tämän pöytäkirjan sopimusvaltioista on sitä pyytänyt.
3. Kaikki yllä mainitulla tavalla ehdotetut ja tiedoksi annetut muutokset saatetaan järjestön oikeudellisen komitean (jäljempänä "oikeudellinen komitea") käsiteltäväksi vähintään kuuden kuukauden kuluttua niiden tiedoksiantopäivästä.
4. Kaikilla tällä pöytäkirjalla muutetun yleissopimuksen sopimusvaltioilla, riippumatta siitä, ovatko ne järjestön jäseniä, on oikeus osallistua muutosten käsittelyyn ja hyväksymiseen oikeudellisessa komiteassa.
5. Muutokset hyväksytään tällä pöytäkirjalla muutetun yleissopimuksen läsnä olevien ja äänestävien sopimusvaltioiden kahden kolmasosan enemmistöllä oikeudellisessa komiteassa, jonka kokoonpano on laajennettu 4 kohdan mukaisesti, edellyttäen kuitenkin, että vähintään puolet tällä pöytäkirjalla muutetun yleissopimuksen sopimusvaltioista on läsnä äänestyksen aikana.
6. Käsitellessään vastuunrajojen muutosehdotusta oikeudellinen komitea ottaa huomioon kokemukset vahinkotapahtumista ja erityisesti niistä aiheutuneiden vahinkojen laajuudesta, valuuttojen arvon muutokset sekä vaikutukset, joita esitetyllä muutoksella olisi vakuutusmaksuun.
7. a) Vastuunrajojen muutoksia ei voida tämän artiklan nojalla käsitellä ennen kuin viisi vuotta on kulunut siitä päivästä, jona tämä pöytäkirja avattiin allekirjoittamista varten, eikä ennen kuin viisi vuotta on kulunut aiemman tämän artiklan nojalla tehdyn muutoksen voimaantulopäivästä.
b) Vastuunrajaa ei saa korottaa siten, että se ylittäisi tällä pöytäkirjalla muutetussa yleissopimuksessa määrätyn rajan korotettuna 6 prosentilla vuosittain ja sisältäen edeltävän vuoden prosentuaalisen korotuksen siitä päivästä lukien, jona tämä pöytäkirja avattiin allekirjoittamista varten.
c) Vastuunrajaa ei saa korottaa siten, että se ylittäisi tällä pöytäkirjalla muutetussa yleissopimuksessa määrätyn rajan kerrottuna kolmella.
8. Järjestö ilmoittaa kaikille sopimusvaltioille 5 kohdan mukaisesti hyväksytystä muutoksesta. Muutos katsotaan hyväksytyksi kahdeksantoista kuukauden kuluttua ilmoituksen päivämäärästä, jollei tämän ajanjakson kuluessa vähintään yksi neljäsosa valtioista, jotka olivat sopimusvaltioita muutoksen hyväksymisen aikaan, ole toimittanut pääsihteerille tiedonantoa, jonka mukaan ne eivät hyväksy muutosta, jolloin muutosta ei hyväksytä eikä sillä ole vaikutusta.
9. Muutos, joka katsotaan hyväksytyksi 8 kohdan mukaisesti, tulee voimaan kahdeksantoista kuukauden kuluttua sen hyväksymisestä.
10. Muutos sitoo kaikkia sopimusvaltioita, elleivät ne irtisano tätä pöytäkirjaa 21 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti viimeistään kuusi kuukautta ennen muutoksen voimaantuloa. Irtisanominen tulee voimaan samanaikaisesti kuin kyseinen muutos.

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

11. Kun muutos on hyväksytty, mutta sen hyväksymisen edellytyksenä oleva kahdeksantoista kuukauden ajanjakso ei ole vielä päättynyt, muutos sitoo sanotun ajanjakson aikana sopimusvaltioksi tulevaa valtiota, jos se tulee voimaan. Tämän ajanjakson jälkeen sopimusvaltioksi tullutta valtiota sitovat 8 kohdan mukaisesti hyväksytyt muutokset. Muutos sitoo valtiota tässä kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa, kun muutos tulee voimaan tai kun tämä pöytäkirja tulee voimaan kyseisen valtion osalta, mikäli pöytäkirjan voimaantuloajankohta on myöhempi.

ATEENAN YLEISSOPIMUKSEN LIITE

TODISTUS VAKUUTUKSESTA TAI MUUSTA RAHAVAKUUDESTA, JOKA KOSKEE KORVAUSVASTUUTA
MATKUSTAJIEN KUOLEMAN JA HENKILÖVAHINGON VARALTA

Annettu matkustajien ja matkatavaroiden kuljettamista meritse koskevan vuoden 2002 Ateenan yleissopimuksen 4 a artiklan määräysten mukaisesti.

Aluksen nimi	Numero-tai kirjaintunnus	Aluksen IMO-tunnistenumero	Rekisteröintisatama	Rahdinkuljettajan, joka tosiasiallisesti suorittaa kuljetuksen, nimi ja päätoimipaikan täydellinen osoite

Täten todistetaan, että edellä mainitun aluksen osalta on voimassa matkustajien ja matkatavaroiden kuljettamista meritse koskevan vuoden 2002 Ateenan yleissopimuksen 4 a artiklan vaatimukset täyttävä vakuutus tai muu rahavakuus.

Vakuuden tyyppi .....

Vakuuden kesto .....

Vakuutuksen ja/tai vakuuden antajan (antajien) nimi ja osoite

Nimi .....

Osoite .....

Tämän todistuksen voimassaolo päättyy .....

Todistuksen myöntänyt tai varmentanut:n hallitus .....

(valtion täydellinen nimi)

TAI

Käytetään seuraavaa tekstiä, kun sopimusvaltio soveltaa 4 a artiklan 3 kohtaa:

Tämän todistuksen on myöntänyt .....:n (valtion täydellinen nimi) hallituksen

antamin valtuuksin ..... (laitoksen tai elimen nimi)

..... (paikka) .....(päivämäärä)

.....
(Todistuksen myöntävän tai varmentavan virkamiehen
allekirjoitus ja virka-asema)

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

Selityksiä:

1. Valtion nimeen voidaan haluttaessa liittää maininta sen maan toimivaltaisesta viranomaisesta, jossa todistus on myönnetty.
2. Jos vakuuden kokonaismäärä on peräisin useammasta kuin yhdestä lähteestä, kunkin osuus on mainittava erikseen.
3. Jos vakuus annetaan useassa muodossa, nämä on eriteltävä.
4. Kohdassa "Vakuuden kesto" on mainittava myös vakuuden voimassaolon alkamispäivä.
5. Vakuutuksen ja/tai vakuuden antajan (antajien) osoitteen kohdalla on mainittava vakuutuksen ja/tai vakuuden antajan (antajien) päätoimipaikka. Myös toimipaikka, jossa vakuutus tai muu vakuus annetaan, on tarvittaessa mainittava.

LIITE II

OTE KANSAINVÄLISEN MERENKULKUJÄRJESTÖN OIKEUDELLISEN KOMITEAN ATEENAN
YLEISSOPIMUKSEN TÄYTÄNTÖÖNPANOSTA 19 PÄIVÄNÄ LOKAKUUTA 2006 HYVÄKSYMISTÄ
IMOn VARAUMASTA JA OHJEISTA

IMOn VARAUMA JA OHJEET ATEENAN YLEISSOPIMUKSEN TÄYTÄNTÖÖNPANOJA VARTEN

Varauma:

1. Ateenan yleissopimus olisi ratifioitava varustettuna seuraavin varaumin tai vastaavin julkilausumin:

"[1.1] Matkustajien ja matkatavaroiden kuljettamisesta meritse vuonna 2002 tehdyn Ateenan yleissopimuksen (yleissopimus) ratifiointia ... hallituksen puolesta koskeva varauma

Rahdinkuljettajien vastuun rajoittaminen jne.

- [1.2] ...n hallitus varaa itselleen oikeuden rajoittaa ja sitoutuu rajoittamaan yleissopimuksen 3 artiklan 1 tai 2 kohdan mukaisen mahdollisen vastuun Ateenan yleissopimuksen täytäntöönpanoa koskevien IMOn ohjeiden 2.2 kohdassa tarkoitettujen vaarojen aiheuttaman matkustajan kuoleman ja henkilövahingon osalta pienempään seuraavista määristä:

— 250 000 laskentayksikköä kutakin matkustajaa kohti kussakin erillisessä tapauksessa

tai

— 340 miljoonaa laskentayksikköä kokonaisuudessaan alusta kohti kussakin erillisessä tapauksessa.

- [1.3] Lisäksi ...n hallitus varaa itselleen oikeuden soveltaa ja sitoutuu soveltamaan tarvittavin muutoksin Ateenan yleissopimuksen täytäntöönpanoa koskevien IMOn ohjeiden 2.1.1 ja 2.2.2 kohtaa tällaiseen vastuuseen.

- [1.4] Yleissopimuksen 4 artiklan mukaista alirahdinkuljettajan vastuuta, yleissopimuksen 11 artiklan mukaista rahdinkuljettajan tai alirahdinkuljettajan henkilöiden ja asiamiesten vastuuta sekä yleissopimuksen 12 artiklan mukaista korvausten yhteismäärän rajaa rajoitetaan samalla tavalla.

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

- [1.5] Kohdassa 1.2 esitettyjä varaumaa ja sitoumusta sovelletaan riippumatta 3 artiklan 1 tai 2 kohdan mukaisesta vastuuperusteesta ja sen estämättä, mitä muuta yleissopimuksen 4 tai 7 artiklassa määrätään; mutta varauma ja sitoumus eivät vaikuta 10 ja 13 artiklan vaikuttavuuteen.

Pakollinen vakuutus ja vakuutuksenantajien korvausvastuun rajoittaminen

- [1.6] ...n hallitus varaa itselleen oikeuden rajoittaa ja sitoutuu rajoittamaan 4 a artiklan 1 kohdan mukaista vaatimusta pitää voimassa vakuutus tai muu rahavakuus Ateenan yleissopimuksen täytäntöönpanoa koskevien IMOn ohjeiden 2.2 kohdassa tarkoitettujen vaarojen aiheuttaman matkustajan kuoleman ja henkilövahingon osalta pienempään seuraavista määristä:

— 250 000 laskentayksikköä kutakin matkustajaa kohti kussakin erillisessä tapauksessa

tai

— 340 miljoonaa laskentayksikköä kokonaisuudessaan alusta kohti kussakin erillisessä tapauksessa.

- [1.7] ...n hallitus varaa itselleen oikeuden rajoittaa ja sitoutuu rajoittamaan 4 a artiklan 10 kohdan mukaista vakuutuksen antajan tai muun rahavakuuden antaneen henkilön korvausvastuuta Ateenan yleissopimuksen täytäntöönpanoa koskevien IMOn ohjeiden 2.2 kohdassa tarkoitettujen vaarojen aiheuttaman matkustajan kuoleman ja henkilövahingon osalta sellaisen vakuutuksen tai muun rahavakuuden ylärajaan, joka rahdinkuljettajan on tämän varauman 1.6 kohdan mukaisesti pidettävä voimassa.

- [1.8] ...n hallitus varaa itselleen oikeuden soveltaa ja sitoutuu soveltamaan Ateenan yleissopimuksen täytäntöönpanoa koskevia IMOn ohjeita, mukaan lukien ohjeiden 2.1 ja 2.2 kohdassa tarkoitettujen lausekkeiden soveltaminen, kaikissa yleissopimuksen mukaisissa pakollisissa vakuutuksissa.

- [1.9] ...n hallitus varaa itselleen oikeuden vapauttaa ja sitoutuu vapauttamaan vakuutuksen tai muun rahavakuuden antajan 4 a artiklan 1 kohdan nojalla kaikesta korvausvastuusta, johon tämä ei ole sitoutunut.

Todistukset

- [1.10] ...n hallitus varaa itselleen oikeuden antaa ja sitoutuu antamaan yleissopimuksen 4 a artiklan 2 kohdan mukaisia vakuutustodistuksia:

— joista käy ilmi 1.2, 1.6, 1.7 ja 1.9 kohdassa tarkoitettu korvausvastuun rajaaminen ja vakuutusturvaa koskevat vaatimukset; ja

— joiden avulla voidaan lisätä muita rajoituksia, vaatimuksia ja vapautuksia, joita se katsoo vakuutusmarkkinoiden tilanteen todistuksen antamishetkellä edellyttävän.

- [1.11] ...n hallitus varaa itselleen oikeuden hyväksyä ja sitoutuu hyväksymään muiden sopimusvaltioiden samanlaisen varauman nojalla antamia vakuutustodistuksia.

- [1.12] Kaikki tällaiset rajoitukset, vaatimukset ja vapautukset käyvät selkeästi ilmi yleissopimuksen 4 a artiklan 2 kohdan nojalla annetuista tai varmennetuista todistuksesta.

Tämän varauman ja Ateenan yleissopimuksen täytäntöönpanoa koskevien IMOn ohjeiden suhde

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

[1.13] Tällä varaumalla pidätettyjä oikeuksia käytetään ottamalla yhdenmukaisuuden varmistamiseksi asianmukaisesti huomioon Ateenan yleissopimuksen täytäntöönpanoa koskevat IMOn ohjeet tai niihin tehdyt muutokset. Jos Kansainvälisen merenkulkujärjestön oikeudellinen komitea on hyväksynyt ehdotuksen muuttaa Ateenan yleissopimuksen täytäntöönpanoa koskevia IMOn ohjeita, rajoitukset mukaan lukien, näitä muutoksia sovelletaan komitean määrittämästä ajankohdasta alkaen. Tämä ei rajoita kansainvälisen oikeuden sääntöjä, jotka koskevat valtion oikeutta poistaa tai muuttaa varaumaansa.”

Ohjeet

2. Vakuutusmarkkinoiden nykyisen tilan vuoksi sopimusvaltioiden olisi annettava vakuutustodistukset siten, että yksi vakuutusenantaja sitoutuu kattamaan sotariskit ja toinen vakuutusenantaja kattaa muut kuin sotariskit. Kunkin vakuutusenantajan olisi vastattava vain omasta osuudestaan. Olisi sovellettava seuraavia sääntöjä (lausekkeet, joihin viitataan, ovat lisäyksessä A):

2.1 Sekä sotaa että muuta kuin sotaa koskevaa vakuutusta voivat koskea seuraavat lausekkeet:

2.1.1 Radioaktiivista saastumista sekä kemiallisia, biologisia, biokemiallisia ja sähkömagneettisia aseita koskeva poissulkemislauseke (lauseke 370);

2.1.2 Tietoverkkohyökkäystä koskeva poissulkemislauseke (lauseke 380);

2.1.3 Yleissopimuksen, sellaisena kuin se on muutettuna näillä ohjeilla, mukaiset pakollisen rahavakuuden antajan varaumat ja vastuunrajat, erityisesti 250 000 laskentayksikköä matkustajaa kohti kussakin erillisessä tapauksessa;

2.1.4 Varauma, jonka mukaan vakuutus kattaa vain yleissopimuksen, sellaisena kuin se on muutettuna näillä ohjeilla, mukaiset vastuut; ja

2.1.5 Varauma, jonka mukaan kaikki yleissopimuksen nojalla sovitut määrät vähentävät vastaavasti rahdinkuljettajan ja/tai rahdinkuljettajan vakuutusenantajan yleissopimuksen 4 a artiklan mukaista vastuuta, vaikka sotaa koskevan vakuutuksen antaja tai muuta kuin sotaa koskevan vakuutuksen antaja ei olisi maksanut niitä tai vakuutusenantajaa ei olisi vaadittu maksamaan niitä.

2.2 Sotaa koskeva vakuutus kattaa mahdollisen korvausvastuun menetyksestä, joka aiheutuu matkustajan kuolemasta tai henkilövahingosta, jonka syynä on:

— sota, sisällissota, vallankumous, kapina tai niistä aiheutuva yhteiskunnallinen konflikti tai sotaaikävän vallan tekemä tai siihen kohdistuva vihamielinen teko;

— kaappaus, sieppaus, pidätys, vapaudenriisto tai vangitseminen ja sen seuraukset tai sellaisen yritys;

— hylätyt miinat, torpedot, pommit muut hylätyt sota-aseet;

— terroristien tai vihamielisesti tai poliittisin perustein toimivien henkilöiden teot sekä toimet tällaisen riskin ehkäisemiseksi tai torjumiseksi;

— menetetyksi tuomitseminen ja pakkolunastus.

Seuraavia vapautuksia, rajoituksia ja vaatimuksia voidaan soveltaa:

2.2.1 Vakuutuksen automaattista päättymistä ja poissulkemista koskeva lauseke sodan yhteydessä

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

- 2.2.2 Jos yksittäisten matkustajien korvausvaatimusten yhteismäärä on yli 340 miljoonaa laskentayksikköä kokonaisuudessaan alusta kohti missä tahansa erillisessä tapauksessa, rahdinkuljettajalla on oikeus vedota vastuunsa rajoittamiseen 340 miljoonaan laskentayksikköön, aina sillä edellytyksellä, että
- määrä olisi jaettava korvauksenhakijoiden kesken heidän vahvistettujen korvausvaatimustensa mukaisessa suhteessa;
  - määrä voidaan jakaa yhdessä tai useammassa erässä jakamishetkellä tiedossa oleville korvauksenhakijoille; ja
  - määrän voi jakaa vakuutusenantaja tai tuomioistuin tai muu toimivaltainen viranomaisena, jonka käsiteltäväksi vakuutusenantaja on asian saattanut missä tahansa sopimusvaltiossa, jossa oikeudenkäynti on pantu vireille niiden korvausvaatimusten osalta, jotka vakuutuksen väitetään kattavan.
- 2.2.3 30 päivän irtisanomislauseke tapauksissa, joita kohta 2.2.1 ei kata.
- 2.3 Muun kuin sotaa koskevan vakuutuksen tulisi kattaa kaikki vaarat, joita pakollinen vakuutus koskee ja jotka ovat muita kuin kohdassa 2.2 lueteltuja riskejä, riippumatta siitä, koskevatko niitä kohdan 2.1 ja 2.2 vapautukset, rajoitukset tai vaatimukset.
3. Lisäys B sisältää esimerkin näiden ohjeiden mukaisista vakuutussitoumuksista (Sininen kortti, Blue Card) ja vakuutustodistuksesta.

LISÄYS A

OHJEISSA 2.1.1, 2.1.2 JA 2.2.1 TARKOITETUT LAUSEKKEET

Radioaktiivista saastumista sekä kemiallisia, biologisia, biokemiallisia ja sähkömagneettisia aseita koskeva poissulkemislauseke (lauseke 370, 10/11/2003)

Tämä lauseke on ensisijainen ja kumoaa kaikki tähän vakuutukseen sisältyvät lausekkeen kanssa yhteensopimattomat määräykset

1. Tämä vakuutus ei missään tapauksessa kata menetystä tai vahinkoa koskevaa vastuuta tai kuluja, joiden syynä ovat tai joihin ovat myötävaikuttaneet tai joiden aiheuttajana ovat suoraan tai välillisesti
  - 1.1. ydinpolttoaineesta tai ydinjätteestä tai ydinpolttoaineen palamisesta aiheutuvasta radioaktiivisuudesta johtuva ionisoiva säteily tai saastuminen
  - 1.2. ydinvoimalaitoksen, ydinreaktorin tai niiden muiden ydinosien tai ydinkomponenttien radioaktiiviset, myrkylliset, räjähtävät tai muut vaaralliset tai saastuttavat ominaisuudet
  - 1.3. ase tai laite, jossa käytetään atomi- tai ydinfissiota ja/tai -fuusiota tai muuta vastaavaa menetelmää tai radioaktiivista voimaa tai ainetta
  - 1.4. radioaktiivisen aineen radioaktiiviset, myrkylliset, räjähtävät tai muut vaaralliset tai saastuttavat ominaisuudet. Poissulkeminen tässä alalausekkeessa ei ulotu radioaktiivisiin isotooppiin, paitsi ydinpolttoaineeseen, kun tällaisia isotooppeja valmistetaan, kuljetetaan, varastoidaan tai käytetään kaupallisiin, maatalouteen liittyviin, lääketieteellisiin, tieteellisiin tai muihin vastaaviin rauhanomaisiin tarkoituksiin.
  - 1.5. kemialliset, biologiset, biokemialliset tai sähkömagneettiset aiset.

Tietoverkkohyökkäystä koskeva poissulkemislauseke (lauseke 380, 10/11/2003)

1. Mikäli yksinomaan jäljempänä olevasta 10.2 lausekkeesta ei muuta johdu, tämä vakuutus ei missään tapauksessa kata menetystä tai vahinkoa koskevaa vastuuta tai kuluja, joiden syynä on tai joihin on myötävaikuttanut tai joiden aiheuttajana on suoraan tai välillisesti tietokoneen, tietokonejärjestelmän, tietokoneohjelmiston, haittaohjelman, tietokoneviruksen tai -prosessin tai muun elektronisen järjestelmän käyttö tai toiminta keinona aiheuttaa vahinkoa.

Keskiviikko24.syyskuuta2008

2. Jos tämä lauseke on hyväksytty vakuutuksissa, jotka kattavat riskit sodasta, sisällissodasta, vallankumouksesta, kapinasta tai niistä aiheutuvasta yhteiskunnallisesta konfliktista tai sotaikäyvän vallan tekemästä tai siihen kohdistuvasta vihamielisestä teosta, terrorismista tai poliittisin perustein toimivien henkilöiden toimista, lauseketta 10.1 ei sovelleta sellaisten menetysten poissulkemiseen (jotka vakuutusturva muutoin kattaisi), jotka aiheutuvat tietokoneen, tietokonejärjestelmän tai tietokoneohjelmiston tai muun elektronisen järjestelmän käytöstä aseiden tai ohjuksen laukaisu- ja/tai ohjausjärjestelmässä ja/tai tulitusmekanismeissa.

Vakuutuksen automaattinen päättyminen ja poissulkeminen sodan yhteydessä

1.1. Vakuutusturvan automaattinen päättyminen

Riippumatta siitä, onko peruuttamisesta annettu ilmoitus vai ei, tässä tarkoitettu vakuutusturva PÄÄTTYÄ AUTO-MAATTISESTI

1.1.1. sodan syttyessä (riippumatta sodanjulistuksen esittämisestä) minkä tahansa seuraavien välillä: Yhdistynyt kuningaskunta, Amerikan yhdysvallat, Ranska, Venäjän federaatio, Kiinan kansantasavalta;

1.1.2. minkä tahansa aluksen osalta, jonka yhteydessä tässä on myönnetty vakuutusturva, jos tällainen alus pakkoluovutetaan omistukseen tai käyttöön.

1.2. Viiden suurvallan välinen sota

Tämän vakuutuksen ulkopuolelle jätetään

1.2.1. menetystä tai vahinkoa koskeva vastuu tai kulut, jotka aiheutuvat sodan syttymisestä (riippumatta sodanjulistuksen esittämisestä) minkä tahansa seuraavien välillä: Yhdistynyt kuningaskunta, Amerikan yhdysvallat, Ranska, Venäjän federaatio, Kiinan kansantasavalta;

1.2.2. pakkoluovutus omistukseen tai käyttöön.

LISÄYS B

I. Esimerkkejä ohjeessa 3 tarkoitetuista vakuutussitoumuksista (Sininen kortti, Blue Card)

Sotaa koskevan vakuutuksen antajan myöntämä Sininen kortti (Blue Card)

Tämä todistus annetaan todisteeksi vakuutuksesta matkustajien ja matkatavaroiden kuljettamista meritse koskevan vuoden 2002 Ateenan yleissopimuksen 4 a artiklan määräysten mukaisesti.

Aluksen nimi .....

Aluksen IMO-tunnistenumero .....

Rekisteröintisatama .....

Omistajan nimi ja osoite .....

Täten todistetaan, että edellä mainitussa omistuksessa olevan edellä mainitun aluksen osalta on voimassa matkustajien ja matkatavaroiden kuljettamisesta meritse vuonna 2002 tehdyn Ateenan yleissopimuksen 4 a artiklan vaatimukset täyttävä vakuutus, jota koskevat kaikki poikkeukset ja rajoitukset, joita pakolliseen sotaa koskevaan vakuutukseen voidaan soveltaa Ateenan yleissopimuksen ja Kansainvälisen merenkulkujärjestön oikeudellisen komitean kyseisen yleissopimuksen täytäntöönpanosta lokakuussa 2006 hyväksymien ohjeiden mukaan, mukaan luettuina erityisesti seuraavat lausekkeet: [Tähän voidaan lisätä osia yleissopimuksen sekä sen täytäntöönpano-ohjeiden ja niiden lisäysten tekstistä halutussa laajuudessa]

Vakuutuskausi alkaa: 20. helmikuuta 2007

ja päättyy: 20. helmikuuta 2008

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

Vakuutusenantaja voi aina peruuttaa tämän todistuksen ilmoittamalla asiasta kirjallisesti (...) 30 päivää etukäteen edellä mainitulle viranomaiselle, minkä jälkeen tämän vakuutusenantajan korvausvastuu päättyy mainitun ajan kuluttua ilmoittamispäivästä, mutta vain sen jälkeen sattuvien tapahtumien osalta.

Päiväys: .....

War Risks, Inc

Todistuksen myöntäjä:

[Osoite]

.....
Vakuutusenantajan allekirjoitus

War Risks, Inc:n yksinomainen asiamies

Muuta kuin sotaa koskevan vakuutuksen antajan myöntämä Sininen kortti (Blue Card)

Tämä todistus annetaan todisteeksi vakuutuksesta matkustajien ja matkatavaroiden kuljettamista meritse koskevan vuoden 2002 Ateenan yleissopimuksen 4 a artiklan määräysten mukaisesti.

Aluksen nimi .....

Aluksen IMO-tunnistenumero .....

Rekisteröintisatama .....

Omistajan nimi ja osoite .....

Täten todistetaan, että edellä mainitussa omistuksessa olevan edellä mainitun aluksen osalta on voimassa matkustajien ja matkatavaroiden kuljettamisesta meritse vuonna 2002 tehdyn Ateenan yleissopimuksen 4 a artiklan vaatimukset täyttävä vakuutus, jota koskevat kaikki poikkeukset ja rajoitukset, joita muuta kuin sotaa koskevan vakuutuksen antajaan voidaan soveltaa Ateenan yleissopimuksen ja Kansainvälisen merenkulkujärjestön oikeudellisen komitean kyseisen yleissopimuksen täytäntöönpanosta lokakuussa 2006 hyväksymien ohjeiden mukaan, mukaan luettuina erityisesti seuraavat lausekkeet: [Tähän voidaan lisätä osia yleissopimuksen sekä sen täytäntöönpano-ohjeiden ja niiden lisäysten tekstistä halutussa laajuudessa]

Vakuutuskausi alkaa: 20. helmikuuta 2007

ja päättyy: 20. helmikuuta 2008

Vakuutusenantaja voi aina peruuttaa tämän todistuksen ilmoittamalla asiasta kirjallisesti kolme kuukautta etukäteen edellä mainitulle viranomaiselle, minkä jälkeen tämän vakuutusenantajan korvausvastuu päättyy mainitun ajan kuluttua ilmoittamispäivästä, mutta vain sen jälkeen sattuvien tapahtumien osalta.

Päiväys: .....

PANDI P&I

Todistuksen myöntäjä:

[Osoite]

.....
Vakuutusenantajan allekirjoitus

PANDI P&I:n yksinomainen asiamies

Keskiviikko24.syyskuuta2008

II Ohjeessa 3 tarkoitettu vakuutustodistuksen malli

TODISTUS VAKUUTUKSESTA TAI MUUSTA RAHAVAKUUDESTA,

JOKA KOSKEE KORVAUSVASTUUTA MATKUSTAJIEN KUOLEMAN JA HENKILÖVAHINGON VARALTA

Annettu matkustajien ja matkatavaroiden kuljettamista meritse koskevan vuoden 2002 Ateenan yleissopimuksen 4 a artiklan määräysten mukaisesti.

Aluksen nimi	Numero- tai kirjaintunnus	Aluksen IMO-tunnistenumero	Kirjaamo	Rahdinkuljettajan, joka tosiasiallisesti suorittaa kuljetuksen, nimi ja päätoimipaikan täydellinen osoite

Täten todistetaan, että edellä mainitun aluksen osalta on voimassa matkustajien ja matkatavaroiden kuljettamista meritse koskevan vuoden 2002 Ateenan yleissopimuksen 4 a artiklan vaatimukset täyttävä vakuutus tai muu rahavakuus.

Vakuuden tyyppi .....

Vakuuden kesto .....

Vakuutuksen ja/tai vakuuden antajan (antajien) nimi ja osoite

Tämän todistuksen mukainen vakuutusturva jakautuu kahtia sotaa ja muuta kuin sotaa koskevaan vakuutusosuuteen Kansainvälisen merenkulkujärjestön oikeudellisen komitean Ateenan yleissopimuksen täytäntöönpanosta lokakuussa 2006 hyväksymien ohjeiden mukaisesti. Kumpaakin vakuutusturvan osuutta koskevat kaikki poikkeukset ja rajoitukset, joita yleissopimuksen ja sen täytäntöönpano-ohjeiden mukaan voidaan soveltaa. Vakuutuksenantajat eivät ole yhteisvastuullisia. Vakuutuksenantajat ovat:

Sotariskien osalta: War Risks, Inc. [osoite]

Muiden kuin sotariskien osalta: Pandi P&I [osoite]

Tämän todistuksen voimassaolo päättyy .....

Todistuksen myöntänyt tai varmentanut: .....n hallitus

(valtion täydellinen nimi)

TAI

Käytetään seuraavaa tekstiä, kun sopimusvaltio soveltaa 4 a artiklan 3 kohtaa:

Tämän todistuksen on myöntänyt .....:n (valtion täydellinen nimi) hallituksen antamin valtuuksin ..... (laitoksen tai elimen nimi)

(paikka) .....(päivämäärä).....

.....
(Todistuksen myöntävän tai varmentavan virkamiehen allekirjoitus ja virka-asema)

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

Selityksiä:

1. Valtion nimeen voidaan haluttaessa liittää maininta sen maan toimivaltaisesta viranomaisesta, jossa todistus on myönnetty.
2. Jos vakuuden kokonaismäärä on peräisin useammasta kuin yhdestä lähteestä, kunkin osuus on mainittava erikseen.
3. Jos vakuus annetaan useassa muodossa, nämä on eriteltävä.
4. Kohdassa "Vakuuden kesto" on mainittava myös vakuuden voimassaolon alkamispäivä.
5. Vakuutuksen ja/tai vakuuden antajan (antajien) osoitteen kohdalla on mainittava vakuutuksen ja/tai vakuuden antajan (antajien) päätoimipaikka. Myös toimipaikka, jossa vakuutus tai muu vakuus annetaan, on tarvittaessa mainittava.

Satamavaltioiden suorittama valvonta (uudelleenlaatiminen) ***II

P6_TA(2008)0446

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 24. syyskuuta 2008 neuvoston yhteisestä kannasta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin antamiseksi satamavaltioiden suorittamasta valvonnasta (uudelleenlaadittu toisinto) (5722/3/2008 — C6-0224/2008 — 2005/0238(COD))

(2010/C 8 E/42)

(Yhteispäätösmenettely: toinen käsittely)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon neuvoston yhteisen kannan (5722/3/2008 — C6-0224/2008) ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon ensimmäisessä käsittelyssä esittämänsä kannan ⁽²⁾ komission ehdotuksesta Euroopan parlamentille ja neuvostolle (KOM(2005)0588),
- ottaa huomioon komission muutetun ehdotuksen (KOM(2008)0208),
- ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 251 artiklan 2 kohdan,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 62 artiklan,
- ottaa huomioon liikenne- ja matkailuvaliokunnan suosituksen toiseen käsittelyyn (A6-0335/2008);

1. hyväksyy yhteisen kannan sellaisena kuin se on tarkistettuna;
2. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle.

⁽¹⁾ EUVL C 184 E, 22.7.2008, s. 11.

⁽²⁾ EUVL C 74 E, 20.3.2008, s. 584.

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

P6_TC2-COD(2005)0238

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu toisessa käsittelyssä 24. syyskuuta 2008, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/.../EY antamiseksi satamavaltioiden suorittamasta valvonnasta (uudelleenlaadittu toisinto)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 80 artiklan 2 kohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Satamavaltioiden suorittamasta alusten valvonnasta 19 päivänä kesäkuuta 1995 annettua neuvoston direktiiviä 95/21/EY ⁽⁴⁾ on muutettu useita kertoja ja huomattavilta osin. Nyt kun mainittua direktiiviä muutetaan vielä uudelleen, se olisi selkeyden vuoksi laadittava uudelleen.
- (2) Yhteisö on vakavasti huolestunut merionnettomuuksista sekä jäsenvaltioiden merialueiden ja rannikoiden pilaantumisesta.
- (3) Yhteisö on myös huolestunut asumis- ja työskentelyolosuhteista aluksilla.
- (4) Turvallisuutta, pilaantumisen ehkäisemistä ja asumis- ja työskentelyolosuhteita aluksilla voidaan tehokkaasti parantaa vähentämällä merkittävästi alikuntoisten alusten määrää yhteisön vesillä ja soveltamalla tiukasti yleissopimuksia, kansainvälisiä sääntöjä ja päätöslauselmia.
- (5) *Tätä varten jäsenvaltioiden olisi pyrittävä toteuttamaan tarvittavat toimet ja ratifioimaan merityötä koskeva Kansainvälisen työjärjestön vuoden 2006 konsolidoitu yleissopimus, jonka 5.2.1 kohta sisältää satamavaltion velvoitteita koskevia määräyksiä.*
- (6) *Jäsenvaltioiden olisi annettava tarvittavia säännöksiä kansallisen lainsäädäntönsä mukauttamiseksi Kansainvälisen merenkulkujärjestön vuoden 1976 yleissopimukseen merioikeudellisia vaateita koskevan vastuun rajoittamisesta, sellaisena kuin se on muutettuna vuoden 1996 pöytäkirjalla (vuoden 1996 yleissopimus), sisältämiin vastuun rajoittamista koskeviin määräyksiin. Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen asiassa C-188/07 antaman tuomion ⁽⁵⁾ valossa voidaan päätellä, että jätteistä kolmannelle osapuolelle aiheutuneiden vahinkojen korvaaminen perustuu "saastuttaja maksaa"-periaatteeseen jätteistä 15 päivänä heinäkuuta 1975 annetun neuvoston direktiivin 75/442/ETY ⁽⁶⁾ ja ympäristövastuusta ympäristövahinkojen ehkäisemisen ja korjaamisen osalta 21 päivänä huhtikuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/35/EY ⁽⁷⁾ mukaisesti, ja oikeus korvauksiin koskee kaikkia aiheutuneita vahinkoja, myös tapauksissa, joissa ne eivät kokonaisuudessaan kuulu kyseisten säännösten soveltamisalaan tai jäävät yleissopimusten täytäntöönpanoa koskevien kansallisten säännösten ulkopuolelle.*

⁽¹⁾ EUVL C 318, 23.12.2006, s. 195.

⁽²⁾ EUVL C 229, 22.9.2006, s. 38.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin kanta, annettu 25. huhtikuuta 2007 (EUVL C 74 E, 20.3.2008, s. 584), neuvoston yhteinen kanta, vahvistettu 6. kesäkuuta 2008 (EUVL C 198 E, 5.8.2008, s. 1) ja Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 24. syyskuuta 2008.

⁽⁴⁾ EYVL L 157, 7.7.1995, s. 1 ||.

⁽⁵⁾ *Commune de Mesquer . Total France SA ja Total International Ltd, tuomio 24.6.2008 (ei vielä julkaistu oikeustapakokoelmassa).*

⁽⁶⁾ EYVL L 194, 25.7.1975, s. 39.

⁽⁷⁾ EUVL L 143, 30.4.2004, s. 56.

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

- (7) Sen valvominen, että alukset täyttävät turvallisuutta, pilaantumisen ehkäisemistä ja asumis- ja työskentelyolosuhteita koskevat kansainväliset standardit, on pääasiassa lippuvaltion vastuulla. Turvautuen tarvittaessa hyväksytyihin järjestöihin, lippuvaltion on taattava, että asiaa koskevien todistusten myöntämiseksi suoritettavat tarkastukset ja katsastukset ovat täydelliset ja tehokkaat. Katsastuksen jälkeinen aluksen ja sen laitteiston ylläpito alukseen sovellettavien yleissopimusten mukaisten edellytysten mukaisena on varustamon vastuulla. Jotkin lippuvaltiot ovat kuitenkin jättäneet kansainväliset sopimusmääräykset toimeenpanematta, eivätkä ole noudattaneet niitä. Tästä syystä lisätoimenpiteenä alikuntoisten alusten liikennöinnin vähentämiseksi myös satamavaltioiden olisi valvottava, että alukset täyttävät turvallisuutta, pilaantumisen ehkäisemistä ja asumis- ja työskentelyolosuhteita koskevat kansainväliset sopimusmääräykset, pitäen kuitenkin mielessä, että satamavalvontaviranomaisen suorittamat tarkastukset eivät ole katsastuksia eivätkä asiaa koskevat tarkastuslomakkeet ole merikelpoisuustodistuksia.
- (8) Jäsenvaltioiden yhdenmukaistettu lähestymistapa näiden kansainvälisten sopimusmääräysten tehokkaaksi täytäntöönpanemiseksi niiden lainkäyttövaltaan kuuluvilla vesillä purjehtivien ja niiden satamia käyttävien alusten suhteen estäisi kilpailun vääristymisen.
- (9) Merenkulku on otollinen terrorismin kohde. Merikuljetusten turvatoimet olisi toteutettava tehokkaasti ja jäsenvaltioiden olisi tiiviisti valvottava turvasääntöjen noudattamista suorittamalla turvatarkastuksia.
- (10) Olisi hyödynnettävä sitä kokemusta, joka on saatu Pariisissa 26 päivänä tammikuuta 1982 allekirjoitetun satamavaltioiden harjoittamaa tarkastustoimintaa koskevan yhteisymmärryspöytäkirjan (Pariisin pöytäkirja) voimassaoloaikana.
- (11) Euroopan parlamentin ja neuvoston 27 päivänä kesäkuuta 2002 antamalla asetuksella (EY) N:o 1406/2002 ⁽¹⁾ perustetun Euroopan meriturvallisuusviraston (EMSA) olisi tarjottava tarvittava tuki satamavaltioiden suorittamaa valvontaa koskevan järjestelmän yhdenmukaisen ja tehokkaan täytäntöönpanon varmistamiseksi. EMSAn olisi erityisesti edesautettava tämän direktiivin mukaisesti perustetun tarkastustietokannan sekä satamavaltiovalvonnassa toimivien tarkastajien jäsenvaltioiden toimesta tapahtuvaa kouluttamista ja pätevyyden arvioimista koskevan yhdenmukaistetun yhteisön järjestelmän kehittämistä ja täytäntöönpanoa.
- (12) Tehokkaassa satamavaltioiden suorittamaa valvontaa koskevassa järjestelmässä olisi pyrittävä varmistamaan, että kaikki Euroopan unionin satamissa käyvät alukset tarkastetaan säännöllisesti. Tarkastuksissa olisi keskityttävä alikuntoisiin aluksiin: hyväkuntoiset alukset eli ne, joilla on tyydyttävä tarkastushistoria tai joiden lippuvaltio noudattaa Kansainvälisen merenkulkujärjestön (IMO) jäsenvaltioiden vapaaehtoista auditointijärjestelmää, olisi palkittava tarkastamalla ne harvemmin. Tällaiset uudet tarkastusjärjestelyt olisi sisällytettävä yhteisön satamavaltiovalvontajärjestelmään heti kun sen yksityiskohdat on määritelty ja siten, että periaatteena on tarkastusten jakautuminen tavalla, jossa kukin jäsenvaltio myötävaikuttaa oikeudenmukaisella panoksella yhteisön tavoitteen eli kattavan tarkastusjärjestelmän toteutumiseen. Lisäksi jäsenvaltioiden olisi palkittava ja pidettävä palveluksessaan tarvittava määrä henkilökuntaa, kuten päteviä tarkastajia, kunkin sataman alusliikenteen määrän ja ominaispiirteiden mukaan.
- (13) Tässä direktiivissä perustetussa tarkastusjärjestelmässä otetaan huomioon Pariisin pöytäkirjan puitteissa tehty työ. Kaikesta Pariisin pöytäkirjasta johtuvasta kehityksestä on päästävä yhteisymmärrykseen yhteisön tasolla ennen sen soveltamista koko EU:n alueella, mikä edellyttää yhteisön ja Pariisin pöytäkirjan puitteissa tehtävän työn tiiviin yhteensovittamisen aloittamista ja ylläpitämistä mahdollisimman suuren lähentymisen helpottamiseksi.

(1) EYVL L 208, 5.8.2002, s. 1 ||.

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

- (14) Komission olisi vastattava tarkastustietokannan hallinnoimisesta ja ajan tasalla pitämisestä tiiviissä yhteistyössä Pariisin pöytäkirjan kanssa. Tarkastustietokantaan olisi sisällytettävä jäsenvaltioiden ja kaikkien Pariisin pöytäkirjan osapuolina olevien valtioiden suorittamissa tarkastuksissa ilmenneet tiedot. Kunnes yhteisön meriliikenteen tietojärjestelmä SafeSeaNet on täysin toimintavalmis ja siihen on mahdollista tallentaa alusten satamakäyntejä koskevat tiedot automaattisesti, jäsenvaltioiden olisi toimitettava direktiivin täytäntöönpanon asianmukaisen seurannan edellyttämät, erityisesti alusten liikkeitä koskevat tiedot komissiolle. Komission olisi haettava tarkastustietokannasta jäsenvaltioiden toimittamien tarkastustietojen pohjalta tiedot alusten riskiprofiileista, kaikista tarkastusvuorossa olevista aluksista ja alusten liikkeistä ja laskettava tarkastusvelvoite kullekin jäsenvaltiolle. Tarkastustietokannan on oltava yhteensopiva yhteisön muiden meriturvallisuusalan tietokantojen kanssa.
- (15) Jäsenvaltioiden olisi pyrittävä tarkistamaan Pariisin pöytäkirjan mukaista lippuvaltioiden valkoisen, harmaan ja mustan listan laadintamenetelmää, jotta varmistettaisiin sen oikeudenmukaisuus erityisesti sellaisten lippuvaltioiden osalta, joiden laivastot ovat pieniä.
- (16) Satamavaltioiden suorittamaan valvontaan liittyviä tarkastuksia koskevat säännöt ja menettelytavat, mukaan lukien alusten pysäyttämisen perusteet, olisi yhdenmukaistettava sen varmistamiseksi, että tarkastukset ovat yhtä tehokkaita kaikissa satamissa, mikä vähentäisi myös merkittävästi tiettyjen satamien valikoivaa käyttöä määräsatamina tarkastusten välttämiseksi.
- (17) **Määräaikaistarkastuksissa ja lisätarkastuksissa olisi tutkittava** ennalta määritetyt kohteet alustyyppin, tarkastustyyppin ja aiempien satamavaltioiden aiemmin suorittamien tarkastusten perusteella. Kusakin tarkastuksessa tutkittavat riskikohteet olisi määritettävä tarkastustietokannan tietojen avulla.
- (18) Tietyt alusluokat aiheuttavat suuren onnettomuus- tai pilaantumisvaaran saavutettuaan tietyn iän, joten ne olisi tarkastettava laajemmin. Tällaisten laajennettujen tarkastusten sisältö olisi määriteltävä.
- (19) Tällä direktiivillä käyttöön otetussa tarkastusjärjestelmässä alusten määräaikaistarkastusten tarkastusväli riippuu alusten riskiprofiilista, joka määräytyy tiettyjen yleisten ja historiallisten tekijöiden perusteella. Suuren turvallisuusriskin alusten tarkastusväli ei saisi olla pidempi kuin kuusi kuukautta.
- I**
- (20) Tietyt alukset aiheuttavat huonon kuntosaa, lippuvaltionsa toiminnan ja taustansa vuoksi ilmeisen vaaran merenkulun turvallisuudelle ja meriympäristölle. **Näiltä aluksilta olisi tästä syystä evättävä** pääsy yhteisössä sijaitseviin satamiin ja ankkuripaikkoihin, jollei pystytä osoittamaan, että niitä voidaan käyttää turvallisesti yhteisön vesillä. **Olisi laadittava ohjeet niitä menettelyjä varten, joita sovelletaan pääsyn epäämiseen ja epäämisen kumoamiseen.** Avoimuuden edistämiseksi luettelo aluksista, joilta on evätty pääsy yhteisön satamiin ja ankkuripaikkoihin, olisi julkistettava.
- (21) Jotta tietyille viranomaisille ja yhtiöille toistuvista tarkastuksista aiheutuvaa taakkaa voitaisiin vähentää, isäntävaltion, joka ei ole kyseisen aluksen lippuvaltio, suorittamat ro-ro-alusten ja suurnopeusmatkustaja-alusten katsastukset, jotka on tehty pakollisesta katsastusjärjestelmästä säännöllisen ro-ro-alusliikenteen ja suurnopeusmatkustaja-alusliikenteen turvallisen harjoittamisen varmistamiseksi 29 päivänä huhtikuuta 1999 annetun neuvoston direktiivin 1999/35/EY⁽¹⁾ mukaisesti ja jotka sisältävät vähintään kaikki laajennettuun tarkastukseen sisältyvät kohdat, olisi otettava huomioon aluksen riskiprofiilia, tarkastusten välistä ajanjaksoa ja kunkin jäsenvaltion tarkastusvelvoitetta määritettäessä. Lisäksi komission olisi tarkasteltava, onko tarkoituksenmukaista muuttaa direktiiviä 1999/35/EY vastaisuudessa ro-ro-alusten ja suurnopeusmatkustaja-alusten liikennöinnin edellytyksenä olevan turvallisuustason nostamiseksi.

(1) EYVL L 138, 1.6.1999, s. 1 ||.

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

- (22) Asiaan liittyvien yleissopimusten noudattamatta jättäminen olisi saatava loppumaan. Alukset, joissa on tehtävä korjaavia toimenpiteitä, olisi pysäytettävä, jos todetut puutteet muodostavat selvän vaaran turvallisuudelle, terveydelle tai ympäristölle, ja niiden matkaanlähtö olisi sallittava vasta, kun puutteet on korjattu.
- (23) Toimivaltaisten viranomaisten antamista pysäyttämismääräyksistä **on** voitava valittaa aluksen aiheuttamaan pysäyttämiseen ja viivyttämiseen johtavien kohtuuttomien päätösten ehkäisemiseksi.
- (24) Satamavaltiovalvontaa harjoittavilla viranomaisilla ja tarkastajilla ei saisi olla eturistiriitoja tarkastus-sataman tai tarkastettavien alusten tai niihin liittyvien etutahojen kanssa. Tarkastajilla olisi oltava asianmukainen pätevyys, ja heidän olisi saatava tarvittavaa koulutusta tarkastusten suorittamiseen liittyvän osaamisen ylläpitämiseksi ja lisäämiseksi. Jäsenvaltioiden olisi tehtävä yhteistyötä tarkastajien kouluttamista ja tarkastajien pätevyyden todentamista koskevan yhteisön yhteisen järjestelmän kehittämiseksi ja edistämiseksi.
- (25) Luotseilla ja satamaviranomaisilla tai -organisaatioilla olisi oltava oikeus antaa hyödyllistä tietoa aluksilla todetuista selvistä sääntöjenvastaisuuksista.
- (26) Aluksella vallitsevia asuin- ja työoloja koskevat valitukset **henkilöiltä, joiden perusteltua etua asia koskee**, olisi tutkittava. Valituksen tekijälle olisi tiedotettava toimenpiteistä, joihin valituksen johdosta on ryhdytty.
- (27) Yhteistyö jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten ja muiden viranomaisten tai organisaatioiden välillä on välttämätöntä tehokkaan seurannan varmistamiseksi sellaisten alusten osalta, joissa on ilmennyt puutteita ja joille on annettu lupa jatkaa matkaansa, sekä satamissa olevia aluksia koskevan tiedon vaihtamiseksi.
- (28) Koska tarkastustietokanta on keskeinen osa satamavaltiovaltioiden harjoittamaa valvontaa, jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että se pidetään ajan tasalla yhteisön vaatimusten mukaisesti.
- (29) Tietojen julkaiseminen sellaisista aluksista, liikenteenharjoittajista tai yhtiöistä, jotka eivät täytä kansainvälisiä turvallisuutta, terveyttä ja meriympäristön suojelua koskevia määräyksiä, voi osoittautua tehokkaaksi pelotteeksi, joka estää rahtaajia käyttämästä tällaisia aluksia, sekä yllykkeeksi laivanvarustajille korjata puutteet. Komission olisi julkaistavien tietojen osalta toimittava tiiviissä yhteistyössä Pariisin pöytäkirjan kanssa ja otettava kaikki julkaistu tieto huomioon, jotta vältettäisiin tarpeetonta päällekkäisyyttä. Jäsenvaltioiden pitäisi joutua toimittamaan asianmukaiset tiedot vain kerran.
- (30) Kaikki kustannukset, jotka liittyvät sellaisten alusten tarkastamiseen, jotka on pysäytettävä, sekä kustannukset, joita aiheutuu satamaanpääsykiellon poistamisesta, olisi perittävä laivanvarustajalta tai liikenteenharjoittajalta.
- (31) Tämän direktiivin täytäntöön panemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY ⁽¹⁾ mukaisesti.
- (32) Komissiolle olisi erityisesti siirrettävä toimivalta muuttaa tätä direktiiviä siihen liittyvien yleissopimukseen, kansainvälisiin sääntöihin ja päätöslauseelmiin myöhemmin tehtyjen muutosten ottamiseksi huomioon. Koska nämä toimenpiteet ovat laajakantoisia ja niiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia, myös täydentämällä sitä uusilla muilla kuin keskeisillä osilla, ne on hyväksyttävä päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklassa säädettyä valvonnan käsitteellään sääntelymenettelyä noudattaen.

(1) EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23 ||.

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

- (33) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa direktiivin tavoitteita, joihin kuuluu erityisesti alikuntoisten alusten liikennöinnin vähentäminen jäsenvaltioiden lainkäyttövaltaan kuuluvilla vesillä parantamalla meriliikenteessä olevia aluksia koskevaa yhteisön tarkastusjärjestelmää sekä ennaltaehkäisevien toimien kehittäminen meren pilaantumisen alalla, vaan ne voidaan toiminnan laajuuden tai vaikutusten takia saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, joten yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on näiden tavoitteiden saavuttamiseksi tarpeen.
- (34) Velvollisuus saattaa tämä direktiivi osaksi kansallista lainsäädäntöä olisi rajoitettava koskemaan ainoastaan niitä säännöksiä, joilla muutetaan direktiivin 95/21/EY sisältöä. Velvollisuus saattaa sisällöltään muuttumattomat säännökset osaksi kansallista lainsäädäntöä perustuu mainittuun direktiiviin.
- (35) Tämä direktiivi ei saisi vaikuttaa liitteessä XV olevassa B osassa mainituissa direktiiveissä asetettuihin jäsenvaltioita velvoittaviin määräaikoihin, joiden kuluessa jäsenvaltioiden on saatettava direktiivit osaksi kansallista lainsäädäntöä ja sovellettava niitä.
- (36) Paremmasta lainsäädännöstä tehdyn toimielinten välisen sopimuksen ⁽¹⁾ 34 kohdan mukaisesti jäsenvaltioita kannustetaan laatimaan itseään varten ja yhteisön edun vuoksi omia taulukoitaan, joista ilmenee mahdollisuuksien mukaan tämän direktiivin ja sen kansallisen lainsäädännön osaksi saattamisen edellyttämien toimenpiteiden välinen vastaavuus, ja julkaisemaan ne.
- (37) Jotta sisämaajäsenvaltioille ei koituisi kohtuutonta hallinnollista rasitetta, niiden olisi saatava niin sanotun de minimis -säännön nojalla poiketa tämän direktiivin säännöksistä, mikä tarkoittaa käytännössä sitä, että kyseisten valtioiden ei tarvitse saattaa direktiiviä osaksi kansallista lainsäädäntöään, kunhan ne täyttävät tietyt edellytykset.
- (38) Sen tosiseikan huomioon ottamiseksi, että Ranskan merentakaiset departementit kuuluvat erilliseen maantieteelliseen vyöhykkeeseen, että ne ovat suurelta osin muiden alueellisten satamavalvontasääntöjen kuin Pariisin pöytäkirjan alaisia ja että niiden ja Manner-Euroopan väliset liikennevirrat ovat hyvin rajallisia, asianomaiselle jäsenvaltiolle olisi sallittava kyseisten satamien jättäminen yhteisön sisällä sovellettavan satamavalvontaa koskevan järjestelmän ulkopuolelle,

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Tarkoitus

Tällä direktiivillä on tarkoitus osaltaan vaikuttaa siihen, että alikuntoisten alusten määrä vähenisi merkittävästi jäsenvaltioiden lainkäyttövaltaan kuuluvilla vesillä:

- a) lisäämällä merenkulun turvallisuutta ja turvatoimia, meriympäristön suojelua sekä asumis- ja työskentelyolosuhteita koskevan kansainvälisen ja asiaan kuuluvan yhteisön lainsäädännön noudattamista kaikkien valtioiden lippujen alla purjehtivilla aluksilla,
- b) luomalla yhteiset perusteet satamavaltioiden suorittamille alusten tarkastuksille ja yhdenmukaistamalla tarkastus- ja pysäyttämismenettelyt käyttäen hyväksi Pariisin pöytäkirjan puitteissa kertynyttä asiantuntemusta ja kokemusta,
- c) soveltamalla yhteisön sisällä satamavaltioiden suorittamaa valvontaa koskevaa järjestelmää, joka perustuu tavoitteeseen tarkastaa kaikki yhteisössä ja Pariisin pöytäkirjan alueella sijaitsevissa satamissa käyvät alukset niiden riskiprofilista riippuvien määräajoin niin, että suuremman riskin aiheuttavat alukset tarkastetaan muita perusteellisemmin ja muita lyhemmin aikavälein.

(1) EUVL C 321, 31.12.2003, s. 1.

2 artikla
Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

- 1) "yleissopimuksilla" seuraavia yleissopimuksia sekä niiden pöytäkirjoja ja muutoksia sekä niihin liittyviä pakollisia säännöstöjä sellaisina kuin ne kulloinkin ovat voimassa:
  - a) vuoden 1966 kansainvälinen lastiviivasopimus (LL 66),
  - b) vuoden 1974 kansainvälinen yleissopimus ihmishengen turvallisuudesta merellä (SOLAS 74),
  - c) vuoden 1973 kansainvälinen yleissopimus alusten aiheuttaman meren pilaantumisen ehkäisemisestä sekä siihen liittyvä vuoden 1978 pöytäkirja (MARPOL 73/78),
  - d) vuoden 1978 kansainvälinen merenkulkijoiden koulutusta, pätevyyskirjoja ja vahdinpitoa koskeva yleissopimus (STCW 78),
  - e) vuoden 1972 yleissopimus kansainvälisistä säännöistä yhteentörmäämisen estämiseksi merellä (COL-REG 72),
  - f) vuoden 1969 kansainvälinen aluksenmittausyleissopimus (ITC 69),
  - g) vuoden 1976 yleissopimus kauppa-aluksissa noudatettavasta vähimmäistasosta (ILO N:o 147), ja
  - h) vuoden 1992 kansainvälinen yleissopimus öljyn aiheuttamasta pilaantumisvahingosta johtuvasta siviilioikeudellisesta vastuusta (CLC 92).
- 2) "Pariisin pöytäkirjalla" satamavaltioiden harjoittamaa tarkastustoimintaa koskevaa, Pariisissa 26 päivänä tammikuuta 1982 allekirjoitettua yhteisymmärryspöytäkirjaa, sellaisena kuin se kulloinkin on voimassa;
- 3) "IMO:n jäsenvaltioiden vapaaehtoisen auditointijärjestelmän puitteilla ja menettelyillä" IMO:n yleiskokouksen päätöslauselmaa A.974 (24);
- 4) "Pariisin pöytäkirjan alueella" maantieteellistä aluetta, jolla Pariisin pöytäkirjan osapuolina olevat valtiot tekevät tarkastuksia Pariisin pöytäkirjan puitteissa;
- 5) ***"satamalla" maa- ja vesialuetta, jolla on tehty sellaisia töitä ja joka on varustettu siten, että kyseisellä alueella voidaan pääasiallisesti ottaa vastaan aluksia, lastata niitä ja purkaa niiden lasteja, varastoida tavaroita, vastaanottaa ja toimittaa tavaroita sekä ottaa aluksiin matkustajia ja laskea matkustajia maihin;***
- 6) "aluksella" meriliikenteessä olevaa alusta, johon sovelletaan yhtä tai useampaa yleissopimusta ja joka purjehtii muun kuin kyseisen satamavaltion lipun alla;
- 7) "aluksen ja sataman vuorovaikutuksella" vuorovaikutusta, joka syntyy, kun alukseen vaikuttavat suoraan ja välittömästi toimet, jotka liittyvät henkilöiden ja tavaroiden liikkumiseen tai satamapalvelujen suorittamiseen alukselle tai aluksesta;
- 8) "ankkurissa olevalla aluksella" satamassa tai sataman toimivaltaan kuuluvalla muulla alueella mutta ei laituriassa olevaa alusta, joka osallistuu aluksen ja sataman vuorovaikutukseen;
- 9) "tarkastajalla" valtion virkamiestä tai muuta henkilöä, jonka jäsenvaltion toimivaltainen viranomaisen on asianmukaisesti valtuuttanut suorittamaan satamavaltiotarkastuksia ja joka on vastuussa kyseiselle toimivaltaiselle viranomaiselle;

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

- 10) "toimivaltaisella viranomaisella" tämän direktiivin mukaisesti satamavaltiovalvonnasta vastaavaa merenkulkuviranomaista;
- 11) "toimivaltaisella merenkulun turvaviranomaisella" toimivaltaista merenkulun turvaviranomaista sellaisena kuin se on määritelty alusten ja satamarakenteiden turvatoimien parantamisesta 31 päivänä maaliskuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 725/2004 ⁽¹⁾ 2 artiklan 7 alakohdassa;
- 12) "perustarkastuksella" aluksella tapahtuvaa tarkastajan käyntiä, jonka tarkoituksena on tarkastaa asiaan liittyvien yleissopimusten ja määräysten noudattaminen ja joka kattaa ainakin 13 artiklan 1 kohdassa vaaditut tarkastukset;
- 13) "yksityiskohtaisella tarkastuksella" tarkastusta, jonka yhteydessä alus, sen varusteet ja henkilökunta kokonaisuudessaan tai, tarvittaessa, osa siitä alistetaan 13 artiklan 3 kohdassa määritellyissä olosuhteissa perusteelliseen tutkimukseen, joka kattaa aluksen rakenteen, varusteet, miehityksen, asumis- ja työskentelyolosuhteet sekä sen, noudatetaanko aluksella vaadittavia toimintatapoja;
- 14) "laajennetulla tarkastuksella" tarkastusta, joka käsittää vähintään liitteessä VII olevassa C osassa luetellut kohdat. Laajennettu tarkastus voi sisältää yksityiskohtaisen tarkastuksen, jos tähän on 13 artiklan 3 kohdan mukaisesti ilmeisiä syitä;
- 15) "valituksella" tietoa tai ilmoitusta, jonka on toimittanut **luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö**, jonka oikeutettua etua aluksen turvallisuus, miehistöön kohdistuvat turvallisuus- ja terveysriskit, aluksen asumis- ja työskentelyolosuhteet tai ympäristön pilaantumisen ehkäisy koskevat;
- 16) "pysäyttämisellä" aluksen matkaanlähden virallista epäämistä sellaisten havaittujen puutteiden takia, jotka yksin tai yhdessä tekevät aluksesta merikelvottoman;
- 17) "pääsyn epäämismääräyksellä" aluksen päällikölle, aluksesta vastuussa olevalle yhtiölle ja lippuvaltiolle annettavaa päätöstä, jolla evätään aluksen pääsy **kaikkiin** yhteisön satamiin **ja ankkuripaikkoihin**;
- 18) "toiminnon kieltämisellä" alukselle annettua virallista kieltoa jatkaa jotakin toiminnoistaan sen vuoksi, että havaitut puutteet tekisivät yksinään tai yhdessä toiminnon jatkamisen vaaralliseksi;
- 19) "yhtiöllä" aluksen omistajaa tai muuta organisaatiota tai henkilöä, kuten hoitoyhtiötä tai ilman miehistöä rahdatun aluksen rahtaajaa, joka on ottanut vastuun aluksen toiminnasta varustamolta ja joka on vastuun otettuaan suostunut hoitamaan kaikki kansainvälisestä turvallisuusjohtamisäännöstöstä (ISM-äännöstöstä) johtuvat velvoitteet ja vastuut;
- 20) "hyväksytyllä laitoksella" luokituslaitosta tai muuta yksityistä elintä, joka hoitaa lakisääteisiä tehtäviä lippuvaltion viranomaisten puolesta;
- 21) "lakisäateisellä todistuksella" kansainvälisten yleissopimusten mukaisesti lippuvaltion toimesta tai puolesta annettua todistuskirjaa;
- 22) "luokitustodistuksella" asiakirjaa, jossa vahvistetaan SOLAS 74 -yleissopimuksen liitteessä olevan II-1 luvun A-1 osan 3 säännön 1 kohdan noudattaminen;
- 23) "tarkastustietokannalla" tietojärjestelmää, **jonka avulla pannaan täytäntöön satamavaltiovalvontajärjestelmä** yhteisön **alueella** ja **joka sisältää** Pariisin pöytäkirjan alueella **tehtyihin tarkastuksiin liittyvät tiedot**.
- 24) "**vuoden 1996 yleissopimuksella**" **Kansainvälisen merenkulkujärjestön vuonna 1976 tekemää yleissopimusta merioikeudellisia vaateita koskevan vastuun rajoittamisesta, sellaisena kuin se on muutettuna vuonna 1996 tehdyllä pöytäkirjalla**;

(1) EUVL L 129, 29.4.2004, s. 6.

3 artikla

Soveltamisala

1. Tätä direktiiviä sovelletaan sellaiseen alukseen ja sen miehistöön, joka käy jäsenvaltion satamassa **tai ankkuripaikassa** ja osallistuu aluksen ja sataman vuorovaikutukseen.

■

Ranska voi päättää, että perustamissopimuksen 299 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa merentakaisissa departementeissa sijaitsevat satamat eivät kuulu tämän kohdan soveltamisalaan.

Kun jäsenvaltio suorittaa aluksen tarkastuksen aluevesillään mutta sataman ulkopuolella, tarkastusmenettelyn katsotaan olevan tämän direktiivin mukainen tarkastus.

Mitä tässä artiklassa säädetään, ei vaikuta asiaa koskevien kansainvälisten yleissopimusten mahdollistamiin jäsenvaltion väliintulo-oikeuksiin.

Jäsenvaltiot, joilla ei ole merisatamia ■, voivat poiketa tietyin ehdoin tämän direktiivin soveltamisesta. Komissio hyväksyy 31 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen toimet, joilla tällainen poikkeusmenettely voidaan toteuttaa.

■

2. Jäsenvaltioiden on sovellettava alle 500 bruttorekisteritonnin aluksiin asiaa koskevan yleissopimuksen määräyksiä ja, jos mitään yleissopimusta ei sovelleta, toteutettava tarpeelliset toimenpiteet sen varmistamiseksi, etteivät kyseiset alukset muodostaisi selvää vaaraa turvallisuudelle, terveydelle tai ympäristölle. Soveltaessaan tätä kohtaa jäsenvaltioiden on otettava huomioon Pariisin pöytäkirjan liite I.

3. Tarkastaessaan alusta, jonka lippuvaltio ei ole liittynyt johonkin kyseisistä yleissopimuksista, jäsenvaltioiden on varmistettava, ettei alus ja sen miehistö saa osakseen parempaa kohtelua kuin kyseiseen yleissopimukseen liittyneen lippuvaltion alus.

4. Tämän direktiivin soveltamisalaan eivät kuulu kalastusalukset, sota-alukset, avustavat sota-alukset, yksinkertaiset puiiset alukset, ei-kaupallisiin tarkoituksiin käytettävät julkisen vallan alukset eivätkä ei-ammattimaisessa käytössä olevat huviveneet.

4 artikla

Tarkastusvaltuudet

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet, jotta niillä on lain mukaan oikeus suorittaa ulkomaisilla aluksilla tässä direktiivissä tarkoitettut tarkastukset kansainvälisen oikeuden mukaisesti.

2. Jäsenvaltioilla on oltava alusten tarkastamista varten toimivaltaiset viranomaiset, joiden palvelukseen on nimitetty tarvittava määrä henkilökuntaa ja erityisesti päteviä tarkastajia, myös palkkaamalla lisähenkilökuntaa, ja niiden on toteutettava kaikki tarpeelliset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että tarkastajat suorittavat tehtävänsä tässä direktiivissä säädetyllä tavalla, ja erityisesti on huolehdittava siitä, että toimivaltaiset viranomaiset ovat käytettävissä tämän direktiivin mukaisia tarkastuksia varten.

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

5 artikla

Jäsenvaltioiden on ryhdyttävä tarvittaviin toimenpiteisiin kansallisen lainsäädäntönsä mukauttamiseksi vuoden 1996 yleissopimuksen sisältämiin vastuun rajoittamista koskeviin määräyksiin.

Jätteistä kolmannelle osapuolelle aiheutuneiden vahinkojen korvaaminen perustuu ”saastuttaja maksaa”-periaatteeseen direktiivin 75/442/ETY ja direktiivin 2004/35/EY mukaisesti, ja oikeus korvauksiin koskee kaikkia aiheutuneita vahinkoja, myös tapauksissa, joissa ne eivät kokonaisuudessaan kuulu kyseisten säännösten soveltamisalaan tai jäävät yleissopimusten täytäntöönpanoa koskevien kansallisten säännösten ulkopuolelle.

Jäsenvaltiot voivat pitää voimassa tai antaa säännöksiä, jotka ovat tiukempia kuin tämän artiklan säännökset.

6 artikla

Tarkastusjärjestelmä ja vuosittaiset tarkastusveloitteet

- Jäsenvaltioiden on suoritettava tarkastuksia 12 artiklassa tarkoitetun valintajärjestelmän ja liitteen I säännösten mukaisesti.
- Täyttääkseen vuosittaisen tarkastusveloitteensa kunkin jäsenvaltion on
  - tarkastettava kaikki 12 artiklan a alakohdassa tarkoitetut, satamissaan tai ankkuripaikoissaan käyvät I-kiireellisyysluokkaan kuuluvat alukset ja
  - suoritettava vuosittain sellainen määrä 12 artiklan a ja b alakohdassa tarkoitettujen I-kiireellisyysluokkaan ja II-kiireellisyysluokkaan kuuluvien alusten tarkastuksia, joka vastaa sen omaa osuutta yhteisön ja Pariisin pöytäkirjan alueella vuosittain vaadittavien tarkastusten kokonaismäärästä. Kunkin jäsenvaltion osuus tarkastuksista vastaa kyseisen jäsenvaltion satamissa tai ankkuripaikoissa käyvien alusten määrän osuutta kaikkien yhteisön ja Pariisin pöytäkirjan alueen valtioiden satamissa tai ankkuripaikoissa käyvien alusten kokonaismäärästä.
- Laskettaessa edellä 2 kohdan b alakohdassa mainittua osuutta yhteisön ja Pariisin pöytäkirjan alueella vuosittain vaadittavien tarkastusten kokonaismäärästä ankkurissa olevia aluksia ei lasketa, ellei asianomainen jäsenvaltio muuta ilmoita.

7 artikla

Yhteisön tarkastusjärjestelmän noudattaminen

Jokaisen jäsenvaltion on 5 artiklan mukaisesti

- tarkastettava kaikki** sen satamissa tai ankkuripaikoissa käyvät I-kiireellisyysluokkaan kuuluvat alukset 12 artiklan a alakohdan mukaisesti ja
- tarkastettava vuosittain yhteensä vähintään yhtä monta 12 artiklan a ja b alakohdassa tarkoitettuihin I- ja II-kiireellisyysluokkaan kuuluvaa alusta kuin se on velvollinen tarkastamaan vuosittain.**

■

8 artikla

Poikkeustapaukset, joissa tiettyjä aluksia ei tarkasteta

- Jäsenvaltio voi seuraavissa poikkeustapauksissa päättää siirtää I-kiireellisyysluokkaan kuuluvan aluksen tarkastamisen myöhempään ajankohtaan:
  - jos tarkastus voidaan suorittaa aluksen käydessä samassa jäsenvaltiossa seuraavan kerran, alus ei käy välillä missään muussa yhteisön eikä Pariisin pöytäkirjan alueen satamassa tai ankkuripaikassa, ja lykkäyksen pituus on korkeintaan 15 päivää, tai

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

- ii) jos tarkastus voidaan suorittaa jossakin muussa yhteisön tai Pariisin pöytäkirjan alueen satamassa, jossa alus käy, 15 päivän kuluessa, ja kyseisen sataman sijaintivaltio on antanut ■ suostumuksensa tarkastuksen suorittamiseen.

Jos tarkastus siirretään myöhempään ajankohtaan **mutta sitä ei suoriteta i ja ii alakohdan mukaisesti eikä tallenneta** tarkastustietokantaan, **se lasketaan** tarkastuksen siirtäneen jäsenvaltion suorittamatta jättämäksi tarkastukseksi.

2. ■ I-kiireellisyysluokkaan kuuluvien alusten suorittamatta jäänyttä tarkastusta ei **poikkeuksellisesti** lasketa suorittamatta jätetyksi, jos tarkastustietokantaan on kirjattu tarkastuksen suorittamatta jättämisen syy **ja jos** ■ toimivaltainen viranomainen katsoo, että tarkastuksen suorittaminen vaarantaisi tarkastajien, aluksen, sen miehistön tai sataman turvallisuuden taikka meriympäristön ■.

■

3. Jos ankkurissa olevaa alusta ei tarkasteta, tarkastusta ei lasketa suorittamatta jätetyksi **edellyttäen, että ii alakohtaa sovellettaessa tarkastamatta jättämisen syy on kirjattu tarkastustietokantaan ja että**

- i) alus tarkastetaan jossakin muussa yhteisön tai Pariisin pöytäkirjan alueen satamassa liitteen II mukaisesti 15 päivän kuluessa, tai

■

ii) toimivaltainen viranomainen katsoo, että tarkastuksen suorittaminen vaarantaisi tarkastajien, aluksen tai sen miehistön turvallisuuden taikka sataman tai meriympäristön ■.

4. Toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä ja jotka koskevat tämän artiklan soveltamista koskevia sääntöjä, hyväksytään 31 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

9 artikla

Alusten saapumisesta ilmoittaminen

1. Jos jäsenvaltion satamaan matkalla olevalle alukselle voidaan tehdä laajennettu tarkastus 14 artiklan mukaisesti, ■ liikenteenharjoittajan, asiamiehen tai päällikön on ilmoitettava **aluksen** saapumisesta **ensimmäiseen käyntisatamaan tai ankkuripaikkaan yhteisössä** liitteen III säännösten mukaisesti.

2. Kyseisen satamaviranomaisen ■ on tämän artiklan 1 kohdassa ja alusliikennettä koskevan yhteisön seuranta- ja tietojärjestelmän perustamisesta 27 päivänä kesäkuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/59/EY ⁽¹⁾ 4 artiklassa tarkoitettujen ilmoituksen saatuaan toimitettava **kyseiset** tiedot edelleen toimivaltaiselle viranomaiselle **sekä niiden perättäisten käyntisatamien tai ankkuripaikkojen toimivaltaisille viranomaisille, joissa alus käy yhteisön alueella.**

3. Kaikki tässä artiklassa tarkoitettujen tietojen toimitettavat ■ sähköisessä muodossa. **Muita tiedonvälityskäytännöjä käytetään vain, jos sähköinen muoto ei ole käytettävissä.**

4. Jäsenvaltioiden liitteen III soveltamiseksi laatimien menettelyjen ja tiedon esitystapojen on oltava ■ direktiivin 2002/59/EY ■ mukaisia.

⁽¹⁾ EYVL L 208, 5.8.2002, s. 10.

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

10 artikla

Aluksen riskiprofiili

1. Kaikille tarkastustietokantaan sisältyville aluksille, **jotka käyvät jonkin jäsenvaltion satamassa tai ankkuripaikassa**, on määriteltävä riskiprofiili, joka määrittää kunkin aluksen tarkastuksen ensisijaisuuden, tarkastusvälit ja tarkastusten laajuuden.

2. Aluksen riskiprofiili määräytyy seuraavien yleisten ja historiallisten tekijöiden perusteella:

a) Yleiset tekijät

Yleiset tekijät koskevat aluksen tyyppiä, ikää, lippua, **asianomaisia** hyväksytyjä laitoksia ja yhtiön toimintaa liitteessä I olevan I osan 1 kohdan sekä liitteen II mukaisesti.

b) Historialliset tekijät

Historialliset tekijät koskevat **häiriöiden** ja pysäyttämisten määrää tietyssä aikana liitteessä I olevan I osan 2 kohdan sekä liitteen II mukaisesti.

3. **Komissio antaa 31 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen säännöt** tämän artiklan **täytäntöönpanosta ja täsmentää** erityisesti

— **kunkin riskitekijän painoarvon,**

— **kutakin alusten riskiprofilitasoa vastaavan riskitekijöiden yhdistelmän,**

— **liitteessä I olevan I osan 1 kohdan c alakohdan iii alakohdassa tarkoitettujen lippuvaltioita koskevien kriteerien soveltamisedot siltä osin kuin on kyse sen osoittamisesta, että asianmukaista säännöstöä on noudatettu.**

■

11 artikla

Tarkastusten suorittamisvälit

|| **Yhteisön** satamissa **tai ankkuripaikoissa** käyville aluksille on tehtävä määräaikaistarkastuksia tai lisätarkastuksia seuraavasti:

a) Aluksille on tehtävä määräaikaistarkastuksia ennalta määrätyn, alusten riskiprofiilin perusteella määrätyn väliajoin liitteessä I olevan I osan mukaisesti. **Suuren turvallisuusriskin aluksille on tehtävä määräaikaistarkastus vähintään kuuden kuukauden välein.**

b) Aluksille on tehtävä lisätarkastuksia niiden viimeisimmästä määräaikaistarkastuksesta riippumatta seuraavasti:

— Toimivaltaisen viranomaisen on varmistettava sellaisten alusten tarkastaminen, joita koskevat liitteessä I olevan II osan 2A kohdassa luetellut ensisijaiset tekijät.

— Alukset, joita koskevat liitteessä I olevan II osan 2B kohdassa luetellut ennalta arvaamattomat tekijät, voidaan tarkastaa. Päätöksen tällaisen lisätarkastuksen suorittamisesta tekee toimivaltainen viranomaisen ammatillisen harkintansa mukaan.

12 artikla

Tarkastettavien alusten valinta

Toimivaltaisen viranomaisen on varmistettava, että alukset valitaan tarkastettaviksi liitteessä I olevassa I osassa esitetyn riskiprofiilin perusteella ja kun ilmenee liitteessä I olevan II osan 2A ja 2B kohdassa tarkoitettuja ensisijaisia tai ennalta arvaamattomia tekijöitä.

Alusten tarkastusta varten toimivaltainen viranomainen:

- a) valitsee alukset, joille on tehtävä pakollinen tarkastus, jäljempänä "I-kiireellisyysluokkaan kuuluvat alukset", liitteessä I olevan II osan 3A kohdassa esitetyn valintajärjestelmän mukaisesti,
- b) voi valita alukset, joille voidaan tehdä tarkastus, jäljempänä "II-kiireellisyysluokkaan kuuluvat alukset", liitteessä I olevan II osan 3B kohdan mukaisesti.

13 artikla

Perustarkastukset ja yksityiskohtaiset tarkastukset

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 12 artiklan mukaisesti tarkastettaviksi valituille aluksille tehdään perustarkastus tai yksityiskohtainen tarkastus seuraavasti:

1. Kunkin perustarkastuksen osalta toimivaltaisen viranomaisen on varmistettava, että tarkastaja ainakin:
  - a) tarkastaa yhteisön merilainsäädännössä ja turvallisuuteen ja turvatoimiin liittyvissä yleissopimuksissa aluksissa pidettäväksi edellytetyt todistuskirjat ja muut asiakirjat, jotka luetellaan liitteessä IV;
  - b) tarkastaa tarvittaessa, että aiemman jäsenvaltion tai Pariisin pöytäkirjan allekirjoittajavaltion suorittaman tarkastuksen aikana havaitut puutteet on korjattu;
  - c) varmistuu aluksen yleisestä kunnosta, hygieniasta, konehuone ja asuintilat mukaan luettuina.
2. Jos tarkastustietokantaan on 1 kohdassa tarkoitetun tarkastuksen perusteella merkitty puutteita, jotka on korjattava seuraavassa käyntisatamassa, kyseisen seuraavan sataman toimivaltainen viranomainen voi päättää olla tekemättä 1 kohdan a ja c alakohdassa tarkoitettuja tarkistuksia.
3. Yksityiskohtainen tarkastus, johon kuuluu sen lähempi tarkastaminen, vastaako alus sen käytölle asetettuja vaatimuksia, on suoritettava, jos 1 kohdassa tarkoitetun tarkastuksen jälkeen on ilmennyt ilmeisiä syitä olettaa, että aluksen tai sen varusteiden kunto tai miehistö eivät olennaisesti täytä *jonkin kyseessä olevan* yleissopimuksen asiaan liittyviä vaatimuksia.

"Ilmeinen syy" on olemassa, kun tarkastaja havaitsee seikkoja, jotka hänen ammatillisen harkintansa mukaan oikeuttavat tekemään alukselle, sen varusteille tai henkilökunnalle yksityiskohtaisen tarkastuksen.

Liitteessä V annetaan esimerkkejä "ilmeisistä syistä".

14 artikla

Laajennetut tarkastukset

1. Seuraaviin luokkiin kuuluville aluksille voidaan tehdä laajennettu tarkastus liitteessä I olevan II osan 3A ja 3B kohdan mukaisesti:
  - alukset, joihin riskiprofiilin perusteella liittyy suuri turvallisuusriski,
  - matkustaja-alukset, öljysäiliöalukset, kaasu- tai kemikaalisäiliöalukset taikka irtolastialukset, jotka ovat yli 12 vuotta vanhoja,
  - alukset tai matkustaja-alukset, joihin riskiprofiilin perusteella liittyy suuri turvallisuusriski, öljysäiliöalukset, kaasu- tai kemikaalisäiliöalukset taikka irtolastialukset, jotka ovat yli 12 vuotta vanhoja, jos on olemassa ensisijaisia tai ennalta arvaamattomia tekijöitä,
  - alukset, joille on tehtävä uusi tarkastus 16 artiklan mukaisen pääsyn epäämisen johdosta.

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

2. **Aluksen liikenteenharjoittajan tai päällikön on huolehdittava siitä, että aluksen liikennöintiäika-
taulussa varataan riittävästi aikaa laajennettua tarkastusta varten.**

**Ellei turvallisuussyistä toteutettavista valvontatoimista muuta johdu, aluksen on pysyttävä satamassa
kunnes tarkastus on tehty.**

3. **Saatuun ennakoilmoituksen alukselta, jolle voidaan tehdä laajennettu määräaikaistarkastus, toi-
mivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava alukselle, jos laajennettua tarkastusta ei tehdä.**

4. Laajennetun tarkastuksen laajuus ja sen yhteydessä tarkastettavat riskikohteet vahvistetaan liitteessä VII. Komissio vahvistaa 31 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen liitteen VII täytäntöönpanoa koskevat toimenpiteet.

15 artikla

Turvallisuutta ja turvatoimia koskevat ohjeet ja menettelytavat

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden tarkastajat noudattavat liitteessä VI mainittuja menettely-
tapoja ja ohjeita.

2. Turvatarkastuksien osalta jäsenvaltioiden on sovellettava tämän direktiivin liitteessä VI vahvistettuja
asianmukaisia menettelytapoja kaikkiin asetuksen (EY) N:o 725/2004 3 artiklan 1, 2 ja 3 kohdassa tarkoi-
tettuihin aluksiin, jotka käyvät niiden satamissa, paitsi jos niiden lippuvaltio on sama kuin tarkastussataman
sijaintivaltio.

3. Laajennettuja tarkastuksia koskevia tämän direktiivin 14 artiklan säännöksiä sovelletaan direktiivin
1999/35/EY 2 artiklan a ja b alakohdassa tarkoitettuihin ro-ro-aluksiin ja suurnopeusmatkustaja-aluksiin.

Jos alus on katsastettu direktiivin 1999/35/EY 6 ja 8 artiklan mukaisesti isäntävaltiossa, joka ei ole aluksen
lippuvaltio, tällainen erityiskatsastus voidaan kirjata joko yksityiskohtaisena tai laajennettuna tarkastuksena
tarkastustietokantaan ja ottaa huomioon tämän direktiivin 10, 11 ja 12 artiklaa sovellettaessa sekä lasket-
taessa kunkin jäsenvaltion tarkastusvelvoitteen täyttymistä edellyttäen, että kaikki liitteessä VII mainitut
seikat on katettu.

Tämän direktiivin säännökset puutteiden korjaamisesta, pysäyttamisestä, pääsyn epäämisestä sekä tarvittaessa
tarkastusten, pysäyttämisten ja pääsyn epäämisten jatkotoimista eivät vaikuta direktiivin 1999/35/EY
10 artiklan mukaisesti päätettyyn ro-ro-aluksen tai suurnopeusmatkustaja-aluksen liikennöinnin estämiseen.

4. Komissio voi tarvittaessa antaa 31 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen sääntöjä,
jotka ovat tarpeen tämän artiklan 1 ja 2 kohdan yhdenmukaisen soveltamisen takaamiseksi.

16 artikla

Pääsyn epäämiseen liittyvät toimenpiteet, jotka koskevat tiettyjä aluksia

1. Jäsenvaltion on varmistettava, että **alukselta, joka täyttää tässä kohdassa täsmennetyt perusteet,
evätään pääsy sen satamiin ja ankkuripaikkoihin 21 artiklan 6 kohdassa tarkoitettuja tilanteita lukuun
ottamatta, jos**

— **aluksen lippuvaltio on** Pariisin pöytäkirjan **mustalla tai harmaalla listalla, joka on laadittu** tarkas-
tustietokantaan **kirjattujen, komission vuosittain julkaisemien tietojen perusteella, ja**

■

— **alus on pysäytetty tai sen** liikennöinti on estetty direktiivin 1999 /35/EY nojalla yli kaksi kertaa
viimeksi kuluneiden 36 kuukauden aikana jäsenvaltion tai Pariisin pöytäkirjan allekirjoittajavaltion sata-
massa.

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

Tätä kohtaa sovellettaessa Pariisin pöytäkirjassa määritellyt listat tulevat voimaan kunkin vuoden heinäkuun 1 päivänä.

Pääsyn epäämistoisimet kumotaan vasta kolmen kuukauden kuluttua niiden aloittamisesta ja vain siinä tapauksessa, että liitteessä VIII olevassa 4–10 kohdassa mainitut ehdot täyttyvät.

Jos alukselle annetaan toinen pääsyn epäämismääräys, määräaika pidennetään 12 kuukaudeksi. Kaikki myöhemmät pysäyttämispäätökset jossakin yhteisön satamassa johtavat pysyvään pääsyn epäämiseen alukselta yhteisön kaikkiin satamiin ja ankkuripaikkoihin.

I

2. Tätä artiklaa soveltaessaan jäsenvaltioiden on noudatettava liitteessä VIII säädettyjä menettelyjä.

17 artikla

Päällikölle annettava tarkastuskertomus

Kun tarkastus, yksityiskohtainen tarkastus tai laajennettu tarkastus on suoritettu, tarkastajan on laadittava liitteen IX mukainen tarkastuskertomus. Tarkastuskertomuksesta on toimitettava jäljennös aluksen päällikölle.

18 artikla

Valitukset

Toimivaltaisen viranomaisen on tehtävä kaikille valituksille pikaisesti alustava arviointi. Arvioinnin avulla voidaan päätellä, onko valitus oikeutettu, perustuuko se tosiasiallisiin seikkoihin ja onko se ilmeisen perusteltu.

Jos näin on, toimivaltainen viranomainen vie valituksen asianmukaisesti eteenpäin. Viranomainen antaa kapteenille, aluksen omistajalle ja kaikille muille valitukseen välittömästi liittyville henkilöille, valittaja mukaan lukien, mahdollisuuden tuoda esille näkemyksensä.

Jos toimivaltainen viranomainen pitää valitusta selkeästi perusteettomana, viranomaisen on ilmoitettava tästä päätöksestä perusteluineen valituksen tekijälle.

Valittajan henkilöllisyyttä ei saa paljastaa kyseisen aluksen päällikölle eikä omistajalle. Tarkastajan on toteutettava kaikki miehistön haastattelut luottamuksellisesti.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava lippuvaltion hallinnolle ja tarvittaessa Kansainväliselle työjärjestölle (ILO) kaikista sellaisista valituksista, jotka eivät ole selkeästi perusteettomia, sekä niiden johdosta toteutetuista toimenpiteistä.

19 artikla

Puutteiden korjaaminen ja pysäyttäminen

1. Toimivaltaisen viranomaisen on varmistuttava siitä, että tarkastuksessa varmistuneet tai ilmenneet puutteet on korjattu tai korjataan yleissopimusten mukaisesti.

2. Kun on kyse puutteista, jotka muodostavat selvän vaaran turvallisuudelle, terveydelle tai ympäristölle, sen satamavaltion toimivaltaisen viranomaisen, jossa alus tarkastetaan, on varmistettava, että alus pysäytetään tai toiminto, jonka aikana puute on havaittu, keskeytetään. Pysäyttämismääräystä tai toiminnon keskeyttämistä ei saa peruuttaa ennen kuin vaara on poistettu tai ennen kuin kyseinen viranomainen toteaa, että alus voi, tarpeelliseksi katsottiin ehdoin, lähteä merelle tai käynnistää toiminnon uudelleen vaarantamatta matkustajien tai miehistön turvallisuutta ja terveyttä tai aiheuttamatta vaaraa muille aluksille, taikka ilman että meriympäristölle aiheutuu kohtuutonta haittaa.

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

3. Käyttäessään ammatillista harkintaansa sen ratkaisemiseksi, onko alus pysäytettävä, tarkastajan on sovellettava liitteessä X vahvistettuja perusteita.

4. Jos tarkastuksessa käy ilmi, että alusta ei ole varustettu toimivalla matkatietojen tallentimella sen käytön ollessa direktiivin 2002/59/EY mukaan pakollista, toimivaltaisen viranomaisen on varmistettava, että alus pysäytetään.

Jos tällaisia puutteita ei voida nopeasti korjata pysäyttämissatamassa, toimivaltainen viranomainen voi joko antaa alukselle luvan siirtyä pysäyttämissatamasta lähimmälle sopivalle korjaustelakalle, jossa puutteet voidaan nopeasti korjata, tai edellyttää, että puute korjataan korkeintaan 30 päivän kuluessa Pariisin pöytäkirjan yhteydessä määritellyissä ohjeissa olevien säännösten mukaisesti. Näiltä osin sovelletaan 21 artiklassa säädettyjä menettelyjä.

5. Poikkeuksellisissa olosuhteissa, jos aluksen yleinen kunto selvästikään ei vastaa vaatimuksia, voi toimivaltainen viranomainen siirtää aluksen tarkastusta siihen asti, kunnes vastuulliset osapuolet toteuttavat tarpeelliset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että alus täyttää yleissopimusten asiaa koskevat vaatimukset.

6. Jos alus pysäytetään, toimivaltaisen viranomaisen on välittömästi ilmoitettava kirjallisesti kaikista niistä olosuhteista, joiden takia väliintulo katsottiin tarpeelliseksi, lippuvaltion hallinnolle, tai mikäli tämä ei ole mahdollista, kyseisen valtion konsulille tai hänen poissa ollessaan sen lähimmälle diplomaattiselle edustajalle, sekä liitettävä ilmoitukseen tarkastuskertomus. Lisäksi asiasta on tarvittaessa ilmoitettava myös nimetyille katsastajille tai hyväksytyille laitoksille, jotka vastaavat luokitustodistusten antamisesta tai yleissopimusten mukaisten lakisääteisten todistusten antamisesta.

7. Tämä direktiivi ei vaikuta niihin yleissopimusten lisävaatimuksiin, jotka koskevat satamavaltiotarkastuksiin liittyvää ilmoitusvelvollisuutta ja ilmoittamismenettelyä.

8. Kun satamavaltiovalvontaa harjoitetaan tämän direktiivin mukaisesti, on kaikki mahdollinen pyrittävä tekemään sen välttämiseksi, että alus pysäytetään tai sen matkaa viivytetään aiheettomasti. Mikäli alus pysäytetään tai sen matkaa viivytetään aiheetta, on aluksen omistaja tai liikenteenharjoittaja oikeutettu korvauksiin kärsimästään menetyksestä tai vahingosta. Milloin pysäyttämistä epäillään aiheettomaksi, todistusvelvollisuus on aluksen omistajalla tai liikenteenharjoittajalla.

9. Sataman ruuhkautumisen välttämiseksi toimivaltainen viranomainen voi sallia pysäytetyn aluksen siirtämisen sataman toiseen osaan, jos se on turvallista. Sataman ruuhkautumiseen liittyviä näkökohtia ei kuitenkaan saa ottaa huomioon tehtäessä päätöksiä aluksen pysäyttamisestä tai vapauttamisesta.

Toimivaltaisen viranomaisen on tiedotettava satamaviranomaisille tai -organisaatioille mahdollisimman pian pysäyttämismääräyksen antamisesta.

Satamaviranomaisten tai -organisaatioiden on tehtävä yhteistyötä toimivaltaisen viranomaisen kanssa pysäytettyjen alusten sijoittamisen helpottamiseksi.

20 artikla**Valitusoikeus**

1. Aluksen omistajalla tai liikenteenharjoittajalla tai heidän jäsenvaltion sijoittautuneella edustajallaan on oikeus valittaa toimivaltaisen viranomaisen tekemästä pysäyttämisen tai pääsyn epäämispäätöksestä. Valitus ei aiheuta pysäyttämisen tai pääsyn epäämistoimenpiteen keskeyttämistä.

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

2. Tätä varten jäsenvaltioiden on laadittava ja ylläpidettävä sopivia menettelytapoja kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti, **ja niiden on tehtävä yhteistyötä erityisesti sen varmistamiseksi, että valitukset käsitellään kohtuullisessa määräajassa.**

3. Toimivaltaisen viranomaisen on asianmukaisella tavalla ilmoitettava 1 kohdassa tarkoitetun aluksen päällikölle valitusoikeudesta **ja tähän liittyvistä käytännön menettelyistä.**

4. Jos pysäyttämisen- tai pääsyn epäämispäätös kumotaan tai sitä muutetaan aluksen omistajan tai liikenteenharjoittajan tai heidän edustajansa valituksen tai pyynnön johdosta:

a) jäsenvaltion on varmistettava, että tarkastustietokantaan tehdään viipymättä tarvittavat muutokset,

b) sen jäsenvaltion, jossa pysäyttämisen- tai pääsyn epäämispäätös on annettu, on 24 tunnin kuluessa tällaisesta päätöksestä korjattava 26 artiklan mukaisesti julkaistut tiedot.

21 artikla

Tarkastusten ja pysäyttämisten seuranta

1. Kun 19 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja puutteita ei voida korjata tarkastussatamassa, kyseisen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi antaa alukselle luvan jatkaa matkaansa pysäyttämssatamasta **suoraan** lähimmälle sopivalle, päällikön ja kyseisten viranomaisten valitsemalle korjaustelakalle, jossa jatkotoimenpiteet voidaan toteuttaa, mikäli alus noudattaa lippuvaltion toimivaltaisen viranomaisen määäämiä ja kyseisen jäsenvaltion hyväksymiä ehtoja. Näiden ehtojen avulla varmistetaan, että alus voi lähteä matkaan aiheuttamatta vaaraa matkustajien tai miehistön turvallisuudelle ja terveydelle tai muille aluksille tai aiheuttamatta kohtuutonta vaaraa meriympäristölle.

2. Jos päätös lähettää alus korjaustelakalle perustuu irtolasti- ja öljysäiliöalusten tarkistuksia koskevan ohjelman suuntaviivoista annetun IMO:n päätöslauselman A.744 (18) (*Guidelines on the Enhanced Programme of Inspections during Surveys of Bulk Carriers and Oil Tankers*) noudattamatta jättämiseen joko aluksen asiakirjojen tai aluksen rakenteellisten vikojen tai puutteiden suhteen, toimivaltainen viranomainen voi edellyttää, että tarvittavista paksuusmittauksista huolehditaan pysäyttämssatamassa ennen kuin alus saa poistua satamasta.

3. Jäsenvaltion tarkastussatamassa olevan toimivaltaisen viranomaisen on 1 kohdassa tarkoitetuissa tilanteissa ilmoitettava kaikista matkaa koskevista ehdoista sen valtion toimivaltaiselle viranomaiselle, jossa korjaustelakka sijaitsee, 19 artiklan 6 kohdassa tarkoitetuille osapuolille sekä tarvittaessa muille kyseeseen tuleville viranomaisille.

Ilmoituksen vastaanottaneen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava ilmoituksen tehneelle viranomaiselle niistä toimista, joihin asian johdosta on ryhdytty.

4. Jäsenvaltioiden on toteutettava toimenpiteet sen varmistamiseksi, että yhteisön satamiin **tai ankkuri-paikkoihin** pääsy evätään 1 kohdassa tarkoitetuilta aluksilta, jotka lähtevät merelle, jos ne

a) eivät täytä niitä ehtoja, jotka jäsenvaltion tarkastussataman toimivaltaiset viranomaiset ovat asettaneet, tai

b) kieltäytyvät noudattamasta yleissopimusten asiaa koskevia vaatimuksia jättämällä saapumatta kyseiselle korjaustelakalle.

Epääminen on voimassa, kunnes omistaja tai liikenteenharjoittaja esittää sellaiset todisteet, jotka sen puutteet todenneen jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset hyväksyvät osoituksena siitä, että alus täyttää kaikki yleissopimusten asiaan liittyvät vaatimukset.

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

5. Edellä 4 kohdan a alakohdassa tarkoitetuissa tilanteissa sen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten, jossa aluksessa todettiin olevan puutteita, on heti tehtävä ilmoitus kaikkien muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille.

Edellä 4 kohdan b alakohdassa tarkoitetuissa tilanteissa sen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten, jossa korjaustelakka sijaitsee, on heti tehtävä ilmoitus kaikkien muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille.

Ennen satamaan pääsyn epäämistä jäsenvaltio voi pyytää neuvotteluja kyseisen aluksen lippuvaltion kanssa.

6. Poiketen siitä, mitä **4 kohdan säännöksissä** säädetään, satamavaltion viranomaisen voi sallia aluksen pääsyn tiettyyn satamaan **tai ankkuripaikkaan** ylivoimaisen esteen sattuessa tai ylivoimaisesti tärkeämpien turvallisuuskäsitteiden vuoksi tai pilaantumisvaaran poistamiseksi tai vähentämiseksi tai puutteiden korjaamiseksi, mikäli aluksen omistaja, liikenteenharjoittaja tai päällikkö on ryhtynyt aiheellisiin, kyseisen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten hyväksymiin toimenpiteisiin turvallisen satamaantulon varmistamiseksi.

22 artikla

Tarkastajien ammatillinen pätevyys

1. Tarkastuksia saavat suorittaa vain sellaiset tarkastajat, jotka täyttävät liitteessä XI eriteltyt pätevyysvaatimukset ja jotka toimivaltaisen viranomaisen on valtuuttanut harjoittamaan satamavaltiovalvontaa.

2. Jos satamavaltion toimivaltaisella viranomaisella ei ole käytettävissään vaadittua ammatillista asiantuntemusta, kyseisen toimivaltaisen viranomaisen tarkastajaa voi avustaa henkilö, jolla on vaadittu asiantuntemus.

3. Toimivaltaisella viranomaisella, satamavaltion suorittavilla tarkastajilla ja heidän avustajillaan ei saa olla tarkastussatamaan tai tarkastettaviin aluksiin liittyvää kaupallista intressiä, eivätkä tarkastajat saa olla sellaisen yksityisen organisaation palveluksessa tai tehdä työtä sellaiselle organisaatiolle, joka myöntää pakollisia todistuskirjoja ja luokitustodistuksia tai joka suorittaa aluksille todistuskirjojen myöntämistä varten vaadittavia katsastuksia.

4. Jokaisella tarkastajalla on oltava toimivaltaisen viranomaisen yhteisen mallin laatimisesta satamavaltion suorittavien tarkastajien henkilötodistusta varten 25 päivänä kesäkuuta 1996 annetun komission direktiivin 96/40/EY⁽¹⁾ mukaisesti antama henkilötodistus.

5. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että tarkastajien pätevyys ja se, että he täyttävät liitteen XI vähimmäisvaatimukset, todennetaan ennen kuin heidät valtuutetaan suorittamaan tarkastuksia ja tämän jälkeen säännöllisin väliajoin 7 kohdassa tarkoitettu koulutusjärjestelmä huomioon ottaen.

6. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tarkastajat saavat riittävää koulutusta tässä direktiivissä säädettyistä ja yleissopimusten muutosten myötä tapahtuvista muutoksista **yhteisössä sovellettavaa** satamavaltioiden suorittamaa valvontaa koskevassa järjestelmässä.

7. Komissio kehittää ja edistää yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa yhteisön yhteistä järjestelmää satamavaltiovalvontaa harjoittavien tarkastajien jäsenvaltioissa tapahtuvaa kouluttamista ja pätevyden todentamista varten.

(¹) EYVL L 196, 7.8.1996, s. 8.

23 artikla

Luotsien ja satamaviranomaisten tekemät ilmoitukset

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että niiden luotsit, jotka osallistuvat aluksen kiinnittämiseen laituriin tai sen irrottamiseen laiturista tai jotka toimivat aluksilla, jotka ovat matkalla jäsenvaltion satamaan tai kulkevat jäsenvaltion alueen kautta, ilmoittavat viipymättä satamavaltion tai rannikkovaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, mikäli he tavanomaisia tehtäviään suorittaessaan havaitsevat aluksessa olevan ilmeisiä sääntöjenvastaisuuksia, jotka voivat haitata aluksen turvallista kulkua tai aiheuttaa meriympäristölle vaaraa.

2. Kun satamaviranomaiset tai -organisaatiot tavanomaisia tehtäviään suorittaessaan saavat tietää, että heidän satamassaan olevassa aluksessa on ilmeisiä sääntöjenvastaisuuksia, jotka voivat haitata aluksen turvallisuutta tai aiheuttaa meriympäristölle kohtuutonta vaaraa, viranomaisen tai organisaation on välittömästi ilmoitettava asiasta kyseisen satamavaltion toimivaltaiselle viranomaiselle.

3. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että luotsit ja satamaviranomaiset tai -organisaatiot ilmoittavat vähintään seuraavat tiedot mahdollisuuksien mukaan sähköisessä muodossa:

— aluksen tunnistetiedot (nimi, IMO-tunnistenumero, radiokutsutunnus ja lippuvaltio)

— aluksen reitti (viimeinen käyntisatama, määräsatama)

— kuvaus aluksella todetuista ilmeisistä sääntöjenvastaisuuksista.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että luotsien ja satamaviranomaisten tai -organisaatioiden ilmoittamien ilmeisten sääntöjenvastaisuuksien johdosta toteutetaan tarvittavat jatkotoimenpiteet, ja merkittävät toteutetut toimenpiteet muistiin.

5. Komissio voi 31 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen hyväksyä tämän artiklan täytäntöönpanotoimenpiteitä, myös yhtenäistetyn sähköisen lomakkeen ja menettelytavat, joita käytetään luotsien ja satamaviranomaisten tai -organisaatioiden havaitsemien ilmeisten sääntöjenvastaisuuksien ja jäsenvaltioiden toteuttamien jatkotoimenpiteiden ilmoittamisessa.

24 artikla

Tarkastustietokanta

1. Komissio kehittää, pitää yllä ja päivittää tarkastustietokantaa Pariisin pöytäkirjan yhteydessä kertyneen asiantuntemuksen ja kokemusten pohjalta.

Tarkastustietokantaan on sisällyttävä kaikki tässä direktiivissä perustetun tarkastusjärjestelmän täytäntöönpanon edellyttämät tiedot sekä liitteessä XII säädetyt toiminnot.

2. Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että niiden satamissa käyvien alusten todellista saapumisaikaa ja todellista lähtöaikaa koskevat tiedot siirretään tarkastustietokantaan direktiivin 2002/59/EY 25 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen kansallisten merenkulun tiedonhallintajärjestelmien kautta yhden tunnin kuluessa aluksen saapumisesta ja kolmen tunnin kuluessa aluksen lähdöstä.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tämän direktiivin mukaisesti tehtyihin tarkastuksiin liittyvät tiedot siirretään tarkastustietokantaan heti, kun tarkastuskertomus on saatu valmiiksi tai pysäyttämispäätös on kumottu.

Jäsenvaltioiden on varmistettava 72 tunnin kuluessa, että tarkastustietokantaan siirretyt tiedot validoidaan julkaisemista varten.

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

4. Jäsenvaltioiden toimittamien tarkastustietojen perusteella komission on voitava hakea tarkastustietokannasta kaikki tämän direktiivin täytäntöönpanoa koskevat asiaankuuluvat tiedot, erityisesti tiedot aluksen riskiprofiilista, tarkastusvuorossa olevista aluksista, alusten liikkeistä ja kunkin jäsenvaltion tarkastusvelvoitteista.

Jäsenvaltioilla on oltava mahdollisuus saada kaikki tarkastustietokantaan tallennetut tiedot, jotka liittyvät tämän direktiivin mukaisten tarkastusmenettelyjen toteuttamiseen.

Jäsenvaltioille ja Pariisin pöytäkirjan sopimuspuolina oleville kolmansille valtioille on annettava mahdollisuus saada kaikki tiedot, jotka ne ovat tallentaneet tarkastustietokantaan, ja kaikkia niiden lipun alla purjehtivia aluksia koskevat tiedot.

25 artikla

Tietojenvaihto ja yhteistyö

Kunkin jäsenvaltion on varmistettava, että satamaviranomaiset tai -organisaatiot ja muut asiaan liittyvät viranomaiset tai elimet toimittavat toimivaltaiselle, satamavaltion suorittamasta valvonnasta vastaavalle viranomaiselle seuraavat hallussaan olevat tiedot:

- 9 artiklan ja liitteen III mukaisesti ilmoitetut tiedot;
- tiedot aluksista, jotka eivät ole ilmoittaneet tämän direktiivin, aluksella syntyvän jätteen ja lastijäämien vastaanottolaitteista satamissa 27 päivänä marraskuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/59/EY⁽¹⁾ ja direktiivin 2002/59/EY sekä soveltuviissa tapauksissa asetuksen (EY) N:o 725/2004 vaatimusten mukaisia tietoja;
- tiedot aluksista, jotka ovat lähteneet merelle noudattamatta direktiivin 2000/59/EY 7 tai 10 artiklaa;
- tiedot aluksista, joiden pääsy satamaan on turvallisuussyistä kielletty tai jotka on turvallisuussyistä karkotettu satamasta,
- tiedot 23 artiklan mukaisista ilmeisistä sääntöjenvastaisuuksista,

26 artikla

Tietojen julkaiseminen

Komissio asettaa saataville ja pitää yllä julkisella verkkosivustolla tarkastuksiin, pysäyttämisiin ja pääsyn epäämisiin liittyvät tiedot liitteen XIII mukaisesti Pariisin pöytäkirjan yhteydessä kertyneen asiantuntemuksen ja siitä saatujen kokemusten pohjalta.

27 artikla

Luettelon julkaiseminen yhtiöistä, joiden toiminnan laatu on heikko tai erittäin heikko

Komissio laatii ja julkaisee säännöllisesti julkisella verkkosivustolla tietoja yhtiöistä, joiden toiminnan laadun on liitteessä I olevassa 1 osassa tarkoitettua aluksen riskiprofiilia määriteltäessä katsottu olleen heikko tai erittäin heikko vähintään kolmen kuukauden ajan.

Komissio antaa tämän artiklan täytäntöönpanoa koskevat säännöt 31 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen **ja varmistaen, että näissä otetaan huomioon yhtiöiden käyttämän laivas-ton koko**, ja vahvistaa erityisesti julkaisemista koskevat yksityiskohtaiset säännöt.

⁽¹⁾ EYVL L 332, 28.12.2000, s. 81 ||.

28 artikla

Kustannusten takaisinmaksu

1. Jos 13 ja 14 artiklassa tarkoitetuissa tarkastuksissa varmistuu tai ilmenee, että aluksessa on yleissopimusten vaatimuksiin nähden sellaisia puutteita, jotka oikeuttavat aluksen pysäyttämisen, on aluksen omistajan tai liikenteenharjoittajan tai heidän satamavaltioon sijoittautuneen edustajansa katettava kaikki tarkastuksiin liittyvät kustannukset normaalin kirjanpitokauden aikana.
2. Jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen suorittamista 16 artiklan ja 21 artiklan 4 kohdan säännösten mukaisista tarkastuksista aiheutuneet kustannukset on perittävä aluksen omistajalta tai liikenteenharjoittajalta.
3. Mikäli alus pysäytetään, aluksen omistaja tai liikenteenharjoittaja vastaa kaikista satamaan pysäyttämisestä aiheutuneista kuluista.
4. Pysäyttämistä ei saa kumota ennen kuin kustannukset on maksettu kokonaan tai kustannusten takaisinmaksusta on annettu riittävä vakuus.

29 artikla

Täytäntöönpanon seuranta varten tarvittavat tiedot

Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle liitteessä XIV luetellut tiedot kyseisessä liitteessä mainituin väliajoin.

30 artikla

Jäsenvaltioiden toimien seuranta

Tämän direktiivin tehokkaan täytäntöönpanon varmistamiseksi ja yhteisön satamavaltiovalvontajärjestelmän yleisen toiminnan seuraamiseksi asetuksen (EY) N:o 1406/2002 2 artiklan b kohdan i alakohdan mukaisesti komissio kerää tarvittavia tietoja ja tekee käyntejä jäsenvaltioihin.

31 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa Euroopan parlamentin ja neuvoston 5 päivänä marraskuuta 2002 annetun asetuksen (EY) N:o 2099/2002 ⁽¹⁾ 3 artiklalla perustettu meriturvallisuutta ja alusten aiheuttaman pilaantumisen ehkäisemistä käsittelevä komitea (COSS-komitea).
2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 ja 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa säädetyksi määräajaksi vahvistetaan kolme kuukautta.

3. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan 1–4 kohtaa ja 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

⁽¹⁾ EYVL L 324, 29.11.2002, s. 1 ||.

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

32 artikla

Muutosmenettely

Komissio:

- a) mukauttaa liitteitä, liitettä I lukuun ottamatta, merenkulun turvallisuutta ja turvatoimia koskevassa yhteisön lainsäädännössä ja asiaankuuluvien kansainvälisten järjestöjen yleissopimuksissa, kansainvälisissä säännöstoissa ja päätöslauselmissa tapahtuneiden muutosten sekä Pariisin pöytäkirjassa tapahtuneen kehityksen huomioon ottamiseksi;
- b) muuttaa määritelmiä, joissa viitataan tämän direktiivin soveltamisen kannalta merkityksellisiin yleissopimuksiin, kansainvälisiin säännöstöihin ja päätöslauselmiin sekä yhteisön lainsäädäntöön.

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia, hyväksytään 31 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

Edellä 2 artiklassa mainittuihin kansainvälisiin oikeudellisiin asiakirjoihin tehdyt muutokset voidaan jättää tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle asetuksen (EY) N:o 2099/2002 5 artiklaa noudattaen.

33 artikla

Täytäntöönpanoa koskevat säännöt

Vahvistaessaan 8 artiklan 4 kohdassa, 10 artiklan 3 kohdassa, 14 artiklan 3 kohdassa, 15 artiklan 4 kohdassa, 23 artiklan 5 kohdassa ja 27 artiklassa tarkoitettuja täytäntöönpanoa koskevia sääntöjä 31 artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitettujen menettelyjen mukaisesti komissio valvoo erityisesti, että kyseisissä säännöissä otetaan huomioon yhteisön tarkastusjärjestelmän ja Pariisin pöytäkirjan yhteydessä kertynyt asiantuntemus ja niistä saadut kokemukset.

34 artikla

Seuraamukset

Jäsenvaltioiden on säädettävä seuraamusjärjestelmästä, jota sovelletaan direktiivin mukaisesti annettujen kansallisten säännösten rikkomiseen, ja toteutettava kaikki tarpeelliset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että näitä seuraamuksia sovelletaan. Näin säädettyjen seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

35 artikla

Uudelleentarkastelu

Komissio tarkastelee tämän direktiivin täytäntöönpanoa viimeistään 18 kuukauden kuluttua ...päivästä ...kuuta ... (*), erityisesti yhteisön tarkastusjärjestelmän yhdenmukaisen soveltamisen kannalta. Tarkastelun kohteena on muun muassa 6 artiklassa säädetyn yhteisön kokonaistarkastusveloitteen täyttyminen, satamavaltion tarkastajien määrä kussakin jäsenvaltiossa, suoritettujen tarkastusten lukumäärä sekä kunkin jäsenvaltion vuosittaisen tarkastusveloitteen täyttyminen ja 7 ja 8 artiklan täytäntöönpano.

Komissio ilmoittaa tarkastelun tulokset Euroopan parlamentille ja neuvostolle ja määrittelee tarkastelun perusteella, onko tarpeen ehdottaa direktiivin muuttamista tai uutta lainsäädäntöä tällä alalla.

(*) 36 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu päivämäärä.

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

36 artikla

Täytäntöönpano ja ilmoitukset

1. Jäsenvaltioiden on saatettava [...] artiklan ja liitteissä [...] olevan [...] kohdan [artiklat tai niiden osat ja liitteiden kohdat, joiden sisältöä on muutettu suhteessa aikaisempaan direktiiviin] noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään **18 kuukauden kuluttua 38 artiklassa säädetystä ajankohdasta. Niiden on viipymättä toimitettava komissiolle nämä säännökset kirjallisina sekä kyseisiä säännöksiä ja tätä direktiiviä koskeva vastaavuustaulukko.**
2. Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Niissä on myös mainittava, että voimassa oleviin lakeihin, asetuksiin ja hallinnollisiin määräyksiin sisältyviä viittauksia tällä direktiivillä kumottuun direktiiviin pidetään viittauksina tähän direktiiviin. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset ja maininnat tehdään.
3. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.
4. Komissio tiedottaa lisäksi säännöllisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle tämän direktiivin täytäntöönpanon edistymisestä jäsenvaltioissa.

37 artikla

Kumoaminen

Kumotaan direktiivi 95/21/EY, sellaisena kuin se on muutettuna liitteessä XV olevassa A osassa mainituilla direktiiveillä, ... päivästä ...kuuta ... (*) alkaen, sanotun kuitenkaan rajoittamatta jäsenvaltioita velvoittavia liitteen XV osassa B asetettuja määräaikoja, joiden kuluessa niiden on saatettava mainitut direktiivit osaksi kansallista lainsäädäntöä.

Viittauksia kumottuun direktiiviin pidetään viittauksina tähän direktiiviin liitteessä XVI olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

38 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

Edellä olevaa [...] artiklaa sekä liitteissä [...] olevaa [...] kohtaa [artikloja ja niiden osia sekä liitteen kohtia, joita ei ole muutettu suhteessa aikaisempaan direktiiviin], sovelletaan ... (***) alkaen.

(*) Virallinen lehti: tämän direktiivin voimaantulopäivä.

(**) **Tämän direktiivin voimaantulopäivä.**

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

39 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

LIITE I

YHTEISÖN SATAMAVALTION TARKASTUSJÄRJESTELMÄN OSATEKIJÄT
(6 artikla)

Yhteisön satamavaltion tarkastusjärjestelmä sisältää seuraavat osatekijät:

I. Aluksen riskiprofiili

Aluksen riskiprofiili määräytyy seuraavien yleisten ja historiallisten tekijöiden perusteella:

1. Yleiset tekijät

a) Alustyyppi

Matkustaja-alukset, öljy- ja kemikaalisäiliöalukset, kaasunkuljetusalukset ja irtolastialukset katsotaan riskialttiimmiksi.

b) Aluksen ikä

Yli 12 vuotta vanhat alukset katsotaan riskialttiimmiksi.

c) Lippuvaltion toiminta

i) Alukset, joiden lippuvaltion pysäyttämistä Euroopan unionissa ja Pariisin pöytäkirjan alueella on korkea, katsotaan riskialttiimmiksi.

ii) Alukset, joiden lippuvaltion pysäyttämistä Euroopan unionissa ja Pariisin pöytäkirjan alueella on alhainen, katsotaan vähemmän riskialttiiksi.

iii) Alukset, joiden lippuvaltion osalta on saatettu päätökseen tarkastus ja tarvittaessa toimitettu korjaavia toimia koskeva suunnitelma, molemmat IMO:n jäsenvaltioiden vapaaehtoisen auditointijärjestelmän puitteiden ja menettelyjen mukaisesti, katsotaan vähemmän riskialttiiksi. Heti kun 10 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden on hyväksytty, tällaisen aluksen lippuvaltion on osoitettava noudattaneensa IMO:n pakollisten asiakirjojen täytäntöönpanoa koskevaa säännöstöä.

d) Hyväksytyt laitokset

i) Alukset, joiden todistuskirjat on myöntänyt hyväksytty laitos, jonka toiminnan laatu suhteessa pysäyttämistasteeseen Euroopan unionissa ja Pariisin pöytäkirjan alueella on heikko tai erittäin heikko, katsotaan riskialttiimmiksi.

ii) Alukset, joiden todistuskirjat on myöntänyt hyväksytty laitos, jonka toiminnan laatu suhteessa pysäyttämistasteeseen Euroopan unionissa ja Pariisin pöytäkirjan alueella on korkea, katsotaan vähemmän riskialttiiksi.

iii) Alukset, joiden todistuskirjat on myöntänyt neuvoston direktiivin 94/57/EY mukaisesti hyväksytty laitos, katsotaan vähemmän riskialttiiksi.

e) Yhtiön toiminta

- i) Alukset, jotka omistavan yhtiön toiminnan laatu, joka määräytyy sen alusten puute- ja pysäyttämisaosteesta EU:ssa ja Pariisin pöytäkirjan alueella, on heikko tai erittäin heikko, katsotaan riskialttiimmiksi.
- ii) Alukset, jotka omistavan yhtiön toiminnan laatu, joka määräytyy sen alusten puute- ja pysäyttämisaosteesta EU:ssa ja Pariisin pöytäkirjan alueella, on korkea, katsotaan vähemmän riskialttiiksi.

2. Historialliset tekijät

- i) Alukset, jotka on pysäytetty useammin kuin kerran, katsotaan riskialttiimmiksi.
- ii) Alukset, joissa liitteessä II tarkoitettuna aikana suoritettussa tarkastuksessa tai suoritetuissa tarkastuksissa on esiintynyt vähemmän kuin liitteessä II tarkoitettu määrä puutteita, katsotaan vähemmän riskialttiiksi.
- iii) Alukset, joita ei ole pysäytetty liitteessä II tarkoitettuna aikana, katsotaan vähemmän riskialttiiksi.

Riskitekijät yhdistetään käyttäen painotusta, jossa otetaan huomioon kunkin tekijän suhteellinen vaikutus aluksen kokonaisriskiin, jonkin seuraavista riskiprofiileista antamiseksi alukselle:

- suuri turvallisuusriski
- normaali turvallisuusriski
- pieni turvallisuusriski.

Riskiprofiilia määritettäessä on painotettava alustyyppiin, lippuvaltion toimintaan, hyväksytyyn laitokseen ja yhtiön toimintaan liittyviä tekijöitä.

II. Alusten tarkastaminen

1. Määräaikaistarkastukset

Määräaikaistarkastuksia on tehtävä ennalta määrätyin väliajoin. Niiden tarkastusväli määräytyy aluksen riskiprofiilin perusteella. Suuren turvallisuusriskin aluksille on tehtävä määräaikaistarkastus vähintään kuuden kuukauden välein. Muiden riskiprofiilien aluksille määräaikaistarkastuksia suoritetaan sitä harvemmin, mitä pienempi turvallisuusriski on.

Jäsenvaltion on suoritettava määräaikaistarkastus:

- suuren turvallisuusriskin alukselle, jota ei ole tarkastettu EU:n tai Pariisin pöytäkirjan alueen satamassa viimeisten kuuden kuukauden aikana. Suuren turvallisuusriskin alukset ovat tarkastettavissa edellisestä tarkastuksesta laskien viidennestä kuukaudesta lähtien;
- normaalin turvallisuusriskin alukselle, jota ei ole tarkastettu EU:n tai Pariisin pöytäkirjan alueen satamassa viimeisten 12 kuukauden aikana. Normaalin turvallisuusriskin alukset ovat tarkastettavissa edellisestä tarkastuksesta laskien kymmenennestä kuukaudesta lähtien;
- pienen turvallisuusriskin alukselle, jota ei ole tarkastettu Euroopan unionin tai Pariisin pöytäkirjan alueen satamassa viimeisten **30 kuukauden** aikana. Pienen turvallisuusriskin alukset ovat tarkastettavissa edellisestä tarkastuksesta laskien 24:nneestä kuukaudesta lähtien.

2. Lisätarkastukset

Jos alusta koskee jokin seuraavista ensisijaisista tai ennalta arvaamattomista tekijöistä, se tarkastetaan riippumatta siitä, kuinka kauan edellisestä määräaikaistarkastuksesta on kulunut. Lisätarkastuksen tarpeesta ennalta arvaamattomien seikkojen perusteella päättää kuitenkin tarkastaja ammatillisen harkintansa mukaan.

2.A. Ensisijaiset tekijät

Alukset, joita koskee jokin seuraavista ensisijaisista tekijöistä, on tarkastettava riippumatta siitä, milloin niille on viimeksi tehty määräaikaistarkastus:

- Alus on poistettu toistaiseksi tai pysyvästi luokastaan turvallisuusyryistä sen jälkeen, kun se on viimeksi tarkastettu Euroopan unionissa tai Pariisin pöytäkirjan alueella.

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

- Toinen jäsenvaltio on tehnyt aluksesta ilmoituksen.
- Alusta ei ole rekisteröity tarkastustietokantaan.
- *Alus ei ole noudattanut tämän direktiivin 9 artiklassa, direktiiveissä 2000/59/EY ja 2002/59/EY sekä soveltuviissa tapauksissa asetuksessa (EY) N:o 725/2004 tarkoitettuja ilmoitusvelvollisuuksiaan.*
- *Aluksessa on ilmoituksen mukaan edelleen korjaamattomia puutteita, lukuun ottamatta aluksia, joiden puutteet oli korjattava ennen lähtöä.*
- Alusta koskee jokin seuraavista tilanteista:
  - alus on ollut osallisena yhteentörmäyksessä, saanut pohjakosketuksen tai ajanut karille matkallaan satamaan,
  - alusta on syytetty vahingollisten aineiden tai jätevesien veteen päästämistä koskevien määräysten epäillystä laiminlyönnistä, tai
  - alusta on ohjailtu epänormaalilla tai turvallisuutta vaarantavalla tavalla niin, että IMO:n hyväksymiä reittijakojärjestelyjä tai turvallista kulkua koskevia käytäntöjä ja menettelyjä ei ole noudatettu.

2.B. Ennalta arvaamattomat tekijät

Alukset, joita koskee jokin seuraavista ennalta arvaamattomista tekijöistä, on tarkastettava riippumatta siitä, milloin niille on viimeksi tehty määräaikaistarkastus. Päätöksen lisätarkastuksen tekemisestä tekee toimivaltainen viranomaisen ammatillisen harkintansa mukaan.

- Alusta koskee jokin seuraavista tilanteista:
  - alusta on käytetty tavalla, joka aiheuttaa vaaraa ihmisille, omaisuudelle tai ympäristölle, tai
  - alus ei ole noudattanut Itämerelle tuloa koskevaa IMO:n navigointisuositusta, joka on päätöslauselman MSC.138(76) liitteissä.
- Aluksen todistuskirjat on myöntänyt entinen hyväksytty laitos, jonka hyväksyntä on peruutettu sen jälkeen, kun alus on viimeksi tarkastettu Euroopan unionissa tai Pariisin pöytäkirjan alueella.
- Aluksessa on luotsien tai satamaviranomaisten tai -organisaatioiden tämän direktiivin 23 artiklan mukaisesti tekemien ilmoitusten mukaan ilmeisiä sääntöjenvastaisuuksia, jotka voivat haitata niiden turvallista kulkua tai aiheuttaa ympäristölle vaaraa.
- Alus ei ole noudattanut tämän direktiivin 9 artiklassa, direktiiveissä 2000/59/EY ja 2002/59/EY sekä soveltuviissa tapauksissa asetuksessa (EY) N:o 725/2004 tarkoitettuja ilmoitusvelvollisuuksiaan.
- Aluksen päällikkö, muu miehistön jäsen tai muu henkilö tai organisaatio, jonka perusteltua etua aluksen turvallinen toiminta, aluksen asumis- tai työskentelyolosuhteet tai pilaantumisen ehkäiseminen koskee, on tehnyt aluksesta ilmoituksen tai valituksen, eikä asianomainen jäsenvaltio pidä ilmoitusta tai valitusta selvästi perusteettomana.
- Alus on edellisen kerran pysäytetty yli kolme kuukautta sitten.

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

- Aluksessa on ilmoituksen mukaan edelleen korjaamattomia puutteita, lukuun ottamatta aluksia, joiden puutteet oli korjattava 14 vuorokauden kuluessa lähdöstä, sekä puutteita, jotka oli korjattava ennen lähtöä.
- Aluksen lastiin, varsinkin kun on kyse myrkyllisestä ja vaarallisesta lastista, on ilmoitettu liittyvän ongelmia.
- Alusta on käytetty tavalla, joka aiheuttaa vaaraa ihmisille, omaisuudelle tai ympäristölle.
- Aluksen osalta on luotettavasta lähteestä saatu tieto, jonka mukaan sen riskitekijät poikkeavat ilmoitetuista ja riskitaso on sen vuoksi korkeampi.

3. Valintajärjestelmä

3.A. I-kiireellisyysluokkaan kuuluvat alukset on tarkastettava seuraavasti:

- a) Laajennettu tarkastus on suoritettava seuraavissa tapauksissa:
  - aluksen riskiprofiili edustaa suurta turvallisuusriskiä, ja sitä ei ole tarkastettu viimeisten kuuden kuukauden aikana,
  - alus on enemmän kuin 12 vuotta vanha matkustaja-alus, öljysäiliöalus, kaasusäiliöalus, kemikaalisäiliöalus tai irtolastialus, jonka riskiprofiili edustaa normaalia turvallisuusriskiä ja jota ei ole tarkastettu viimeisten 12 kuukauden aikana.
- b) Perustarkastus tai tarpeen mukaan yksityiskohtainen tarkastus on suoritettava seuraavissa tapauksissa:
  - Alus on enemmän kuin 12 vuotta vanha muu alus kuin matkustaja-alus, öljysäiliöalus, kaasusäiliöalus, kemikaalisäiliöalus tai irtolastialus, jonka riskiprofiili edustaa normaalia turvallisuusriskiä ja jota ei ole tarkastettu viimeisten 12 kuukauden aikana.
- c) Jos kyseessä on ensisijainen tekijä,
  - on tarkastajan ammatillisen harkinnan mukaan suoritettava joko yksityiskohtainen tai laajennettu tarkastus kaikille aluksille, joiden riskiprofiili edustaa suurta turvallisuusriskiä, ja kaikille enemmän kuin 12 vuotta vanhoille matkustaja-aluksille, öljysäiliöaluksille, kaasusäiliöaluksille, kemikaalisäiliöaluksille ja irtolastialuksille,
  - on suoritettava yksityiskohtainen tarkastus kaikille enemmän kuin 12 vuotta vanhoille muille aluksille kuin matkustaja-aluksille, öljysäiliöaluksille, kaasusäiliöaluksille, kemikaalisäiliöaluksille ja irtolastialuksille.

3.B. **Jos toimivaltainen viranomainen valitsee II-kiireellisyysluokkaan kuuluvan aluksen tarkastettavaksi, noudatetaan seuraavaa valintajärjestelmää:**

- a) Laajennettu tarkastus **on suoritettava** seuraavissa tapauksissa:
  - Aluksen riskiprofiili edustaa suurta turvallisuusriskiä, ja sitä ei ole tarkastettu viimeisten viiden kuukauden aikana.
  - Alus on enemmän kuin 12 vuotta vanha matkustaja-alus, öljysäiliöalus, kaasusäiliöalus, kemikaalisäiliöalus tai irtolastialus, jonka riskiprofiili edustaa normaalia turvallisuusriskiä ja jota ei ole tarkastettu viimeisten 10 kuukauden aikana.
  - Alus on enemmän kuin 12 vuotta vanha matkustaja-alus, öljysäiliöalus, kaasusäiliöalus, kemikaalisäiliöalus tai irtolastialus, jonka riskiprofiili edustaa pientä turvallisuusriskiä ja jota ei ole tarkastettu viimeisten 24 kuukauden aikana.
- b) Perustarkastus tai **tarpeen mukaan** yksityiskohtainen tarkastus **on suoritettava** seuraavissa tapauksissa:
  - Alus on enemmän kuin 12 vuotta vanha muu alus kuin matkustaja-alus, öljysäiliöalus, kaasusäiliöalus, kemikaalisäiliöalus tai irtolastialus, jonka riskiprofiili edustaa normaalia turvallisuusriskiä ja jota ei ole tarkastettu viimeisten 10 kuukauden aikana.
  - Alus on enemmän kuin 12 vuotta vanha muu alus kuin matkustaja-alus, öljysäiliöalus, kaasusäiliöalus, kemikaalisäiliöalus tai irtolastialus, jonka riskiprofiili edustaa pientä turvallisuusriskiä ja jota ei ole tarkastettu viimeisten 24 kuukauden aikana.

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

- c) Jos kyseessä on ennalta arvaamaton tekijä,
- tarkastajan ammatillisen harkinnan mukaan **on suoritettava** joko yksityiskohtainen tai laajennettu tarkastus kaikille aluksille, joiden riskiprofiili edustaa suurta turvallisuusriskiä, ja kaikille enemmän kuin 12 vuotta vanhoille matkustaja-aluksille, öljysäiliöaluksille, kaasusäiliöaluksille, kemikaalisäiliöaluksille ja irtolastialuksille,
  - **on suoritettava** yksityiskohtainen tarkastus kaikille enemmän kuin 12 vuotta vanhoille muille aluksille kuin matkustaja-aluksille, öljysäiliöaluksille, kaasusäiliöaluksille, kemikaalisäiliöaluksille ja irtolastialuksille.

LIITE II

ALUKSEN RISKIPROFIILIN MÄÄRITTÄMINEN

(10 artiklan 2 kohta)

			Profiili			
			Suuren riskin alus		Normaalin riskin alus	Pienen riskin alus
Yleiset tekijät			Kriteerit	Painotuspisteet	Kriteerit	Kriteerit
1	Alustyyppi		Kemikaalisäiliöalus Kaasusäiliöalus Öljysäiliöalus Irtolastialus Matkustaja-alus	2	ei suuren eikä pienen riskin alus	Kaikki tyypit
2	Aluksen ikä		kaikki tyypit > 12 vuotta	1		Kaikenikäiset
3a	Lippuvaltio	BGW-lista (musta-harmaa-valkoinen)	Musta – erittäin korkea riski, korkea riski, normaali – korkea riski	2		Valkoinen
3b			IMO-audit.	—		
4a	Hyväksytty laitos	Toiminta	H	—		—
4b			M	—		—
			L	Heikko		1
			VL	Erittäin heikko		
5	Yhtiö	Toiminta	H	—		—
6			M	—		—
			L	Heikko	2	
			VL	Erittäin heikko		
Historialliset tekijät						
6	Kussakin tarkastuksessa todettujen puutteiden määrä edell. 36 kk aikana	Puutteet	Ei sovelleta	—	ei suuren eikä pienen riskin alus	≤ 5 (ja vähintään yksi edell. 36 kk aikana tehty tarkastus)
7	Pysäyttämisten määrä edell. 36 kk aikana	Pysäyttämiset	≥ 2 pysäyttämistä	1		Ei pysäyttämisiä

Suuren riskin alukset ovat aluksia, jotka täyttävät kriteerit siten, että niistä kertyy yhteensä vähintään viisi painotuspistettä.

Pienen riskin alukset ovat aluksia, jotka täyttävät kaikki pienen riskin tekijöiden kriteerit.

Normaalin riskin alukset ovat aluksia, jotka eivät ole suuren eivätkä pienen riskin aluksia.

LIITE III

ILMOITTAMINEN

(9 artiklan 1 kohta)

9 artiklan 1 kohdan mukaisesti toimitettavat tiedot:

Satamaviranomaiselle tai -organisaatiolle tai tätä tarkoitusta varten nimetylle viranomaiselle tai organisaatiolle on toimitettava vähintään kolme päivää ennen oletettua saapumisajankohtaa satamaan **tai ankkuri-paikkaan** tai, jos matkan oletetaan kestävän alle kolme päivää, ennen lähtöä edellisestä satamasta seuraavat tiedot:

- a) aluksen tunnistetiedot (nimi, radiokutsutunnus, IMO-tunnistenumero tai MMSI-numero);
- b) satamassa käynnin suunniteltu kesto **ja luettelo yhteisön satamista, joissa alus käy saman matkan aikana,**
- c) säiliöalusten osalta:
  - i) rakenne: yksirunkoinen, yksirunkoinen erillisillä painolastisäiliöillä, kaksoisrungolla varustettu;
  - ii) lastisäiliöiden ja painolastisäiliöiden tila: täynnä, tyhjä, inertoitu;
  - iii) lastin määrä ja laatu;
- d) suunnitellut toimet määräsatamassa **tai -ankkuripaikassa** (lastaus, lastin purku, muut);
- e) **ne perättäiset yhteisön satamat ja ankkuripaikat, joissa alus käy saman matkan aikana;**
- f) suunnitellut lakisääteiset katsastukset sekä merkittävät huolto- ja korjaustyöt, jotka on tarkoitus tehdä määräsatamassa **tai -ankkuripaikassa;**
- g) viimeisimmän Pariisin pöytäkirjan alueella suoritettujen laajennettujen tarkastusten päivämäärä.

—

LIITE IV

LUETTELO TODISTUSKIRJOISTA JA MUISTA ASIAKIRJOISTA

(13 artiklan 1 kohta)

1. Kansainvälinen mittakirja (1969)
2. — Matkustaja-aluksen turvallisuuskirja
  - Lastialuksen rakenneturvallisuuskirja
  - Lastialuksen varusteturvallisuuskirja
  - Lastialuksen radioturvallisuuskirja
  - Vapautuskirja ja tarvittaessa luettelo lastista
  - Lastialuksen turvallisuuskirja

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

3. Aluksen kansainvälinen turvatodistus (ISSC)
4. Historiarekisteri (Continuous Synopsis Record, CSR)
5. Kansainvälinen todistuskirja soveltuvuudesta nesteytettyjen kaasujen kuljettamiseen irtolastina
Todistuskirja soveltuvuudesta nesteytettyjen kaasujen kuljettamiseen irtolastina
6. Kansainvälinen todistuskirja soveltuvuudesta vaarallisten kemikaalien kuljettamiseen irtolastina
Todistuskirja soveltuvuudesta vaarallisten kemikaalien kuljettamiseen irtolastina
7. Kansainvälinen öljyn aiheuttaman pilaantumisen ehkäisemiskirja
8. Kansainvälinen irtolastina kuljetettavien haitallisten nestemäisten aineiden aiheuttaman pilaantumisen ehkäisemiskirja
9. Kansainvälinen lastiviivakirja (1966)
Kansainvälinen lastiviivavapautuskirja
10. Öljypäiväkirja, osat I ja II
11. Lastipäiväkirja
12. Miehitystodistus
13. STCW -yleissopimuksen määräysten mukaisesti vaadittavat todistukset ja muut asiakirjat
14. Lääkärintodistukset (ks. ILO:n yleissopimus N:o 73 merenkulkijoiden lääkärintarkastuksista)
15. Aluksen työaikajärjestelytaulukko (ILO:n yleissopimus N:o 180 ja STCW 95 -yleissopimus)
16. Merenkulkijoiden työ- ja lepoaikaa koskeva kirjanpito (ILO:n yleissopimus N:o 180)
17. Vakavuustiedot
18. Jäljennös vaatimustenmukaisuusasiakirjasta ja turvallisuusjohtamistodistuksesta, jotka on myönnetty alusten turvallista toimintaa ja ympäristön pilaantumisen ehkäisemistä koskevan kansainvälisen turvallisuusjohtamissäännösten mukaisesti (SOLAS 74 -yleissopimuksen liitteessä oleva IX luku)
19. Hyväksytyin laitoksen antamat todistuskirjat aluksen rungon vahvuudesta ja koneistosta (vaaditaan ainoastaan, jos alus on hyväksytyin laitoksen luokassa)
20. Vaatimustenmukaisuusasiakirja, joka sisältää vaarallisia aineita kuljettavia aluksia koskevat erityisvaatimukset
21. Suurnopeusaluksen turvallisuuskirja ja suurnopeusaluksen liikennöintilupa
22. Vaarallisia aineita koskeva erityisluettelo tai tavaraluettelo taikka yksityiskohtainen ahtauspiirros
23. Aluksen lokikirja, jossa on tiedot testeistä ja harjoituksista, kuten turvaharjoituksista, sekä tiedot hengenpelustuslaitteiden ja -järjestelmien ja palontorjuntalaitteiden ja -järjestelmien tarkastuksesta ja huollosta
24. Erikoisaluksen turvallisuuskirja
25. Öljyn- tai kaasunporauslautan turvallisuuskirja

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

26. Öljysäiliöalusten osalta öljypäästöjen valvontajärjestelmää koskevat tiedot viimeisen painolastissa kuljetun matkan ajalta
27. Hälytysluettelo, palontorjuntakaavio ja matkustaja-alusten osalta vaurion torjuntakaavio
28. Öljyonnettomuuksien varalle laadittu suunnitelma
29. Huoltopäiväkirjat (irtolastialuksista ja öljysäiliöaluksista)
30. Tarkastuskertomukset aikaisemmista satamavaltioiden suorittamista tarkastuksista
31. Ro-ro-matkustaja-alusten osalta tiedot A/A-maximum-suhdeluvusta
32. Viljan kuljettamiseen oikeuttava asiakirja
33. Lastinkiinnityskäsikirja
34. Jätehuoltosuunnitelma ja jätepäiväkirja
35. Päätöksenteon tukijärjestelmä matkustaja-alusten päällikköjä varten
36. Etsintä- ja pelastustoimien yhteistyösuunnitelma säännöllisillä reiteillä liikennöiviä matkustaja-aluksia varten
37. Matkustaja-alusten liikenteen harjoittamisen rajoituksia koskeva luettelo
38. Irtolastialuskirja
39. Irtolastialusten lastaus- ja purkusuunnitelma
40. Todistuskirja vakuutuksesta tai muusta rahavakuudesta, joka koskee öljyn aiheuttamasta pilaantumisvahingosta johtuvaa siviilioikeudellista vastuuta (vuoden 1992 kansainvälinen yleissopimus öljyn aiheuttamasta pilaantumisvahingosta johtuvasta siviilioikeudellisesta vastuusta)
41. Alusten omistajien siviilioikeudellisesta vastuusta ja rahavakuuksista ... päivänä ...kuuta ... annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/XX/EY nojalla vaadittavat todistuskirjat
42. **[Alusliikennettä koskevan yhteisön seuranta- ja tietojärjestelmän perustamisesta annetun direktiivin 2002/59/EY muuttamisesta ja alusten omistajien siviilioikeudellisesta vastuusta ja rahavakuuksista] ... annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/XX/EY nojalla vaadittavat todistukset.**
43. Meri- ja sisävesiväylien matkustajaliikenteen harjoittajien vastuusta onnettomuustapauksessa annetun asetuksen (EY) N:o XXXX/2008 nojalla vaadittava todistuskirja ⁽¹⁾
44. Kansainvälinen ilmansuojelutodistuskirja
45. Kansainvälinen todistuskirja käymäläjäteveden aiheuttaman pilaantumisen ehkäisemisestä

(1) 41 || , 42 ja 43 kohdan osalta odotetaan kolmanteen meriturvallisuuspakettiin kuuluvien asianomaisten säädösten antamista.

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

LIITE V

ESIMERKKEJÄ "ILMEISISTÄ SYISTÄ"

(13 artiklan 3 kohta)

- A. Esimerkkejä yksityiskohtaisen tarkastuksen ilmeisistä syistä
1. Kyseessä on alus, jota tarkoitetaan liitteessä I olevan II osan 2A ja 2B kohdassa.
  2. Öljyn rahtikirjaa ei ole pidetty asianmukaisesti.
  3. Todistuskirjojen ja muiden asiakirjojen tarkastamisen yhteydessä on ilmennyt epätarkkuuksia.
  4. On saatu viitteitä siitä, että laivaväki ei täytä laivalla kommunikointia koskevia merenkulkijoiden vähimmäiskoulutuksesta 4 päivänä huhtikuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/25/EY (1) 17 artiklassa säädettyjä vaatimuksia.
  5. Pätevyyskirja on saatu vilpillisesti, tai pätevyyskirjan haltija ei ole se henkilö, jolle pätevyyskirja on alun perin myönnetty.
  6. Aluksen päällikön tai muun päällystön tai miehistön jäsenen todistuskirjan myöntänyt maa ei ole ratifioinut STCW -yleissopimusta.
  7. On saatu todisteita siitä, että rahtia tai muita toimintoja ei ole hoidettu turvallisesti tai IMO:n sääntöjen mukaisesti, esimerkiksi hapen määrä inertikaasun pääsyötössä lastitankkeihin on sallittua enimmäismäärää suurempi.
  8. Öljysäiliöaluksen päällikkö ei toimita tietoja öljypäästöjen valvontajärjestelmää koskevista tiedoista viimeisen painolastissa kuljetun matkan ajalta.
  9. Ajan tasalla oleva hälytysluettelo puuttuu tai laivaväki ei ole tietoinen velvollisuuksistaan tulipalon syytyessä tai jos laiva on hylättävä.
  10. On lähetetty aiheettomia hätäkutsuja, joita ei ole peruutettu asianmukaisin menettelyin.
  11. Yleissopimuksissa vaaditut olennaiset varusteet tai järjestelmät puuttuvat.
  12. Aluksella vallitsevat olosuhteet ovat erityisen epähygieeniset.
  13. Tarkastajan saama yleisvaikutelma ja havainnot osoittavat, että aluksen rungossa tai rakenteessa on vakavia vikoja tai puutteita, jotka voivat vaarantaa aluksen rakenteen kestävyuden, sen vesitiiviyyden tai säänkestävyyden.
  14. On olemassa tietoa tai todisteita siitä, että päällikkö tai muu laivaväki ei tunne tärkeitä aluksen toimintoja, jotka liittyvät alusten turvallisuuteen tai pilaantumisen ehkäisemiseen, tai että näitä toimintoja ei ole suoritettu.
  15. Aluksen työjärjestelyt osoittava taulu tai kirjanpito merenkulkijoiden työtunneista ja lepoajoista puuttuu.
- B. Esimerkkejä ilmeisistä syistä alusten turvanäkökohtien tarkastamiseksi
1. Alkutarkastuksessa tarkastaja voi todeta olevan ilmeisiä syitä suorittaa turvatoimiin liittyviä lisävalvontatoimenpiteitä seuraavissa tapauksissa:
    - 1.1. ISSC-todistus ei ole pätevä tai sen voimassaoloaika on kulunut umpeen.
    - 1.2. Aluksen turvataso on alhaisempi kuin sataman.

(1) EYVL L 136, 18.5.2001, s. 17 ||.

- 1.3. Aluksella ei ole suoritettu turvaharjoituksia.
- 1.4. Tiedot kymmenestä viimeisestä aluksen ja satamarakenteen tai aluksen ja toisen aluksen välisestä vuorovaikutustilanteesta ovat puutteelliset.
- 1.5. On saatu todisteita tai havaittu, että aluksen miehistön keskeiset jäsenet eivät pysty kommunikoimaan keskenään.
- 1.6. Tarkastamisen yhteydessä on käynyt ilmi, että turvajärjestelyissä on vakavia puutteita.
- 1.7. Lisätoimenpiteet ovat tarpeen kolmannelta osapuolelta saadun tiedon, kuten ilmoituksen tai valituksen, perusteella.
- 1.8. Aluksella on ollut useita perättäisiä väliaikaisia ISSC-todistuksia, ja tarkastajan ammatillisen harkinnan perusteella näyttää siltä, että yksi aluksen tai yhtiön syistä käyttää väliaikaisia todistuksia on pyrkimys välttää ensimmäisen väliaikaistodistuksen voimassaolon päättymisen jälkeenkin täysimääräisesti noudattamasta SOLAS 74 -yleissopimuksen liitteessä olevaa XI-2 lukua ja ISPS-säännösten A osaa. ISPS-säännösten A osassa määritellään olosuhteet, joissa väliaikainen todistus voidaan myöntää.
2. Mikäli edellä kuvattuja ilmeisiä syitä ilmenee, tarkastajan on välittömästi ilmoitettava asiasta toimivaltaiselle turvaviranomaiselle (ellei tarkastaja ole myös asianmukaisesti valtuutettu turvavirkailija). Tämän jälkeen toimivaltaisen turvaviranomaisen on päätettävä turvataso huomioon ottaen tarpeellisista lisävalvontatoimenpiteistä SOLAS 74 -yleissopimuksen liitteessä olevan XI luvun 9 säännön mukaisesti.
3. Muut ilmeiset syyt kuin edellä luetellut kuuluvat asianmukaisesti valtuutetun turvavirkailijan harkintavaltaan.

LIITE VI

ALUSTEN VALVONTAA KOSKEVAT MENETTELYTAVAT

(15 artiklan 1 kohta)

Pariisin pöytäkirjan liite I "Port State Control Procedures" ("Satamavaltioiden suorittaman valvonnan menettelyt") sekä Pariisin pöytäkirjan seuraavat ohjeet ajantasaistetussa muodossaan:

- Instruction 33/2000/02: Operational Control on Ferries and Passenger Ships (matkustajalautojen ja matkustaja-alusten operatiivinen valvonta),
- Instruction 35/2002/02: Guidelines for PSCOs on Electronic Charts (elektronisia merikarttoja koskevat suuntaviivat satamavaltioiden tarkastajille),
- Instruction 36/2003/08: Guidance for Inspection on Working and Living Conditions (työ- ja elinolojen tarkastamista koskevat ohjeet),
- Instruction 37/2004/02: Guidelines in Compliance with STCW 78/95 Convention as Amended (STCW 78/95 -yleissopimusta muutoksineen koskevat suuntaviivat),
- Instruction 37/2004/05: Guidelines on the Inspection of Hours of Work/Rest (työ- ja lepoaikojen tarkastamista koskevat suuntaviivat),
- Instruction 37/2004/10: Guidelines for Port State Control Officers on Security aspects (turvallisuusnäkökohtia koskevat suuntaviivat satamavaltioiden tarkastajille),
- Instruction 38/2005/02: Guidelines for PSCOs Checking a Voyage Data Recorder (VDR) (matkatietojen tallentimen tarkastamista koskevat suuntaviivat satamavaltioiden tarkastajille),
- Instruction 38/2005/05: Guidelines on MARPOL 73/78 Annex I (MARPOL 73/78-yleissopimuksen liitettä I koskevat suuntaviivat),
- Instruction 38/2005/07: Guidelines on Control of the Condition Assessment Scheme (CAS) of Single Hull Oil Tankers (yksirunkoisten öljysäiliöalusten kunnan arviointijärjestelmän (CAS-järjestelmän) valvontaa koskevat suuntaviivat),
- Instruction 39/2006/01: Guidelines for the Port State Control Officer on the ISM-Code (kansainvälistä turvallisuusjohtamissäännöstöä (ISM-säännöstöä) koskevat suuntaviivat satamavaltioiden tarkastajille),
- Instruction 39/2006/02: Guidelines for Port State Control Officers on Control of GMDSS (maailmanlaajuisen merihätä- ja turvallisuusjärjestelmän (GMDSS-järjestelmän) valvontaa koskevat suuntaviivat satamavaltioiden tarkastajille),

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

- Instruction 39/2006/03: Optimisation of Banning and Notification Checklist (kieltoja ja ilmoituksia koskevan tarkistusluettelon optimointi),
- Instruction 39/2006/10: Guidelines for PSCOs for the Examination of Ballast Tanks and Main Power Failure Simulation (black-out test) (painolastisäiliöiden tarkastamista ja simuloitua päävirtakatkoa (black-out -testi) koskevat ohjeet satamavaltioiden tarkastajille),
- Instruction 39/2006/11: Guidance for Checking the Structure of Bulk Carriers (irtolastialusten rakenteen tarkastamista koskevat ohjeet),
- Instruction 39/2006/12: Code of Good Practice for Port State Control Officers (hyvät toimintatavat satamavaltioiden valvontavirkailijoille),
- Instruction 40/2007/04: Criteria for Responsibility Assessment of Recognised Organisations (R/O) (kriteerit hyväksytyjen laitosten vastuullisuusarviointia varten),
- Instruction 40/2007/09: Guidelines for Port State Control Inspections for Compliance with Annex VI of MARPOL 73/78 (suuntaviivat satamavaltioiden tarkastajille MARPOL 73/78 -yleissopimuksen liitteen VI noudattamiseksi).

LIITE VII**ALUSTEN LAAJENNETUT TARKASTUKSET***(14 artikla)*

Lajennettu tarkastus koskee erityisesti seuraavien riskikohteiden yleistä kuntoa:

- Asiakirjat
- Rakenteellinen kunto
- Säätiviisyys
- Hätjärjestelmät
- Radioviestintä
- Lastioperaatiot
- Paloturvallisuus
- Hälytyslaitteet
- Elin- ja työolot
- Navigointilaitteet
- Pelastusvälineet
- Vaaralliset tavarat
- Kuljetuskoneisto ja apukoneisto
- Saastumisen ehkäiseminen.

Lisäksi laajennetun tarkastuksen on katettava riskikohteiden tietyt seikat tarkastetun aluksen tyyppistä riippuen *14 artiklan* 3 kohdan mukaisesti ja ellei tarkastuksen käytännön toteutettavuudesta sekä mahdollisista henkilöiden, aluksen tai sataman turvallisuuteen liittyvistä rajoituksista muuta johdu.

LIITE VIII

YHTEISÖSSÄ SIJAITSEVIIN SATAMIIN JA ANKKURIPAIKKOKIHIIN PÄÄSYN EPÄÄMISTÄ KOSKEVAT SÄÄNNÖKSET

(16 artikla)

1. Jos 16 artiklan 1 kohdassa kuvatut ehdot täyttyvät, on toimivaltaisen viranomaisen siinä satamassa, jossa alus pysäytetään kolmannen kerran, ilmoitettava kirjallisesti aluksen päällikölle, että alusta koskeva pääsyn epäämispäätös tulee voimaan välittömästi aluksen poistuttua satamasta. Pääsyn epäämispäätös tulee voimaan heti, kun alus poistuu satamasta sen jälkeen, kun pysäyttämisen syynä olleet puutteet on korjattu.
2. Toimivaltaisen viranomaisen on toimitettava jäljennös pääsyn epäämispäätöksestä lippuvaltion hallinnolle, asianomaiselle hyväksytylle laitokselle, muille jäsenvaltioille ja Pariisin pöytäkirjan muille allekirjoittajavaltioille, komissiolle ja Pariisin pöytäkirjan sihteeristölle. Toimivaltaisen viranomaisen on myös viipymättä kirjattava pääsyn epäämistä koskevat tiedot tarkastustietokantaan.
3. Saadakseen pääsyn epäämispäätöksen kumotuksi aluksen omistajan tai liikenteenharjoittajan on esitettävä virallinen pyyntö pääsyn epäämispäätöksen antaneen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle. Pyyntöön mukana on oltava lippuvaltion hallinnon antama, lippuvaltion hallinnon valtuuttaman katsastajan aluksella käynnin pohjalta laadittu asiakirja siitä, että alus on täysin yleissopimusten sovellettavien määräysten mukainen. Lippuvaltion hallinnon on esitettävä toimivaltaiselle viranomaiselle todisteet aluksella käynnistä.
4. Pääsyn epäämispäätöksen kumoamista koskevaan pyyntöön on tarvittaessa liitettävä myös aluksen luokitukselta vastaavan luokituslaitoksen antama, luokituslaitoksen katsastajan aluksella käynnin pohjalta laadittu asiakirja siitä, että alus on kyseisen laitoksen määrittelemien luokitusvaatimusten mukainen. Luokituslaitoksen on esitettävä toimivaltaiselle viranomaiselle todisteet aluksella käynnistä.
5. Pääsyn epäämispäätös voidaan kumota vasta tämän direktiivin 16 artiklassa mainitun ajanjakson kuluttua ja kun alus on tarkastettu uudelleen sovitussa satamassa. Jos sovittu satama sijaitsee jäsenvaltiossa, kyseisen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi pääsyn epäämispäätöksen antaneen toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä antaa alukselle luvan siirtyä sovitettuun satamaan uusintatarkastusta varten. Tässä tapauksessa alukselle ei satamassa saa suorittaa minkäänlaisia lastiin liittyviä operaatioita ennen kuin pääsyn epäämispäätös on kumottu.
6. Jos pääsyn epäämispäätökseen johtaneessa pysäyttämässä todettiin puutteita aluksen rakenteessa, epäämispäätöksen antanut toimivaltainen viranomainen voi edellyttää, että uusintatarkastuksessa sallitaan pääsy tiettyihin aluksen tiloihin, kuten lastitiloihin ja säiliöihin.
7. Uusintatarkastuksen suorittaa pääsyn epäämispäätöksen antaneen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen tai pääsyn epäämispäätöksen antaneen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen suostumuksella määräsataman toimivaltainen viranomainen. Toimivaltainen viranomainen voi vaatia, että uusintatarkastuksesta ilmoitetaan vähintään 14 vuorokautta etukäteen. Kyseisen jäsenvaltion on voitava varmistua siitä, että alus täyttää kaikilta osin yleissopimusten sovellettavat vaatimukset.
8. Uusintatarkastuksen on oltava laajennettu tarkastus, johon on sisällytettävä vähintään kaikki liitteessä VII esitetyt asiaankuuluvat osatekijät.

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

9. Laajennetun tarkastuksen kaikista kustannuksista vastaa aluksen omistaja tai liikenteenharjoittaja.
10. Jos laajennetun tarkastuksen tulos tyydyttää jäsenvaltiota liitteen VII mukaisesti, pääsyn epäämispäätös on kumottava ja asiasta ilmoitettava kirjallisesti aluksen yhtiölle.
11. Toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava päätöksestään kirjallisesti myös lippuvaltion hallinnolle, asianomaiselle luokituslaitokselle, muille jäsenvaltioille, muille Pariisin pöytäkirjan allekirjoittajavaltioille, komissiolle ja Pariisin pöytäkirjan sihteeristölle. Toimivaltaisen viranomaisen on myös viipymättä kirjattava pääsyn epäämispäätöksen kumoamista koskevat tiedot tarkastustietokantaan.
12. Niitä aluksia koskevat tiedot, joilta on evätty pääsy yhteisössä sijaitseviin satamiin, on asetettava saataville tarkastustietokantaan ja ne on julkaistava 26 artiklan ja liitteen XIII säännösten mukaisesti.

LIITE IX**TARKASTUSKERTOMUS***(17 artikla)*

Tarkastuskertomukseen on sisällyttävä vähintään seuraavat tiedot:

I. Yleiset tiedot

1. Kertomuksen laatinut toimivaltainen viranomainen
2. Tarkastuksen päivämäärä ja paikka
3. Tarkastetun aluksen nimi
4. Lippuvaltio
5. Alustyyppi (sellaisena kuin se on ilmoitettu turvallisuusjohtamistodistuksessa)
6. IMO-tunnistenumero
7. Radiokutsutunnus
8. Bruttovetoisuus
9. Kantavuus (tarvittaessa)
10. Rakennusvuosi siten kuin se on määritetty aluksen turvallisuuskirjoissa
11. Tarpeen mukaan luokituslaitos tai luokituslaitokset tai muu organisaatio, jo(t)ka on myöntänyt/ovat myöntäneet alukselle mahdolliset luokitustodistukset
12. Hyväksytyt laitos tai hyväksytyt laitokset ja/tai mahdolliset muut osapuolet, jo(t)ka on myöntänyt/ovat myöntäneet alukselle todistuksia sovellettavien yleissopimusten mukaisesti lippuvaltion puolesta
13. Aluksen yhtiön tai liikenteenharjoittajan nimi ja osoite
14. Nestemäistä tai kiinteää irtolastia kuljettavien alusten osalta aluksen valinnasta vastaavan rahtaajan nimi ja osoite sekä rahtaustyyppi

15. Tarkastuskertomuksen lopullinen päivämäärä
16. Ilmoitus siitä, että tarkastusta tai pysäyttämistä koskevat yksityiskohtaiset tiedot voidaan julkaista.

II. Tarkastusta koskevat tiedot

1. Asiaan liittyvien yleissopimusten mukaisesti myönnetty todistukset, todistuksen/todistukset myöntänyt viranomainen tai laitos sekä päivämäärät, jolloin todistus on annettu ja jolloin sen voimassaoloaika päättyy
2. Aluksen osat tai osatekijät, jotka on tarkastettu (kun kyseessä on yksityiskohtainen tai laajennettu tarkastus)
3. Viimeisimmän väli- tai vuosi- tai uusintakatsastuksen satama ja päivämäärä sekä katsastuksen suorittaneen laitoksen nimi
4. Ilmoitus tarkastuksen tyypistä (perustarkastus, yksityiskohtainen tarkastus, laajennettu tarkastus)
5. Puutteiden laatu
6. Toteutetut toimenpiteet.

III. Lisätiedot, jos alus pysäytetään

1. Pysäyttämispäätöksen päivämäärä
2. Päivämäärä, jolloin pysäyttämispäätös on kumottu
3. Niiden puutteiden laatu, jotka ovat oikeuttaneet pysäyttämispäätöksen (tarvittaessa viittaukset yleissopimuksiin)
4. Tarvittaessa tieto siitä, onko hyväksytty laitos tai jokin muu katsastuksen tehnyt yksityinen laitos vastuussa puutteista, jotka yksin tai yhdessä johtivat aluksen pysäyttämiseen
5. Toteutetut toimenpiteet.

LIITE X

PERUSTEET ALUKSEN PYSÄYTTÄMISELLE

(19 artiklan 3 kohta)

JOHDANTO

Ennen sen ratkaisemista, oikeuttavatko tarkastuksen aikana havaitut puutteet aluksen pysäyttämisen, tarkastajan on sovellettava jäljempänä kohdassa 1 ja 2 mainittuja perusteita.

Kohdassa 3 on esimerkkejä puutteista, jotka sinänsä voivat oikeuttaa aluksen pysäyttämisen (ks. 19 artiklan 4 kohta).

Vahingot, jotka ovat aiheutuneet onnettomuudesta aluksen ollessa matkalla satamaan, eivät ole peruste aluksen pysäyttämiseen, jos

- a) on otettu asianmukaisesti huomioon SOLAS 74 -yleissopimuksen liitteessä olevaan sääntöön I-11(c) sisältyvät vaatimukset, jotka koskevat lippuvaltion hallinnolle, nimetylle katsastajalle tai sille hyväksytyille laitokselle tehtävää ilmoitusta, joka vastaa asiaankuuluvan todistuskirjan myöntämisestä;
- b) aluksen päällikkö tai omistaja on ennen aluksen saapumista satamaan antanut satamavalvontaviranomaiselle yksityiskohtaiset tiedot onnettomuustilanteesta ja aiheutuneista vahingoista ja tiedot vaaditusta lippuvaltion hallinnolle annettusta ilmoituksesta;

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

- c) aluksella on toteutettu korjaavia toimenpiteitä viranomaista tyydyttävällä tavalla; ja
- d) sen jälkeen, kun viranomaiselle on ilmoitettu korjaavien toimenpiteiden toteuttamisesta, tämä on varmistanut, että puutteet, jotka muodostivat selvän vaaran turvallisuudelle, terveydelle tai ympäristölle, on korjattu.

1. PÄÄASIALLISET PERUSTEET

Harkitessaan, olisiko alus pysäytettävä, tarkastajan on sovellettava seuraavia perusteita:

Ajoitus:

Alukset, jotka eivät ole merikelpoisia, on pysäytettävä ensimmäisen tarkastuksen yhteydessä, riippumatta siitä, kuinka pitkäksi aikaa alus joutuu jäämään satamaan.

Peruste:

Alus pysäytetään, jos sen puutteet ovat niin vakavia, että tarkastajan on syytä palata alukselle varmistukseen, että puutteet on korjattu ennen aluksen lähtöä.

Tarkastajan tarve palata alukselle on puutteiden vakavuuden mittapuuna. Tämä ei kuitenkaan merkitse, että jokaisessa tapauksessa on velvollisuus toimia näin. Se merkitsee sitä, että viranomaisen on varmistettava tavalla tai toisella, mieluiten uudella käynnillä, että puutteet on korjattu ennen lähtöä.

2. PÄÄASIALLISTEN PERUSTEIDEN SOVELTAMINEN

Päättyessään, ovatko aluksessa havaitut puutteet riittävän vakavia oikeuttaakseen pysäyttämisen, tarkastajan on arvioitava, onko aluksella:

1. asianmukaiset, voimassaolevat asiakirjat;
2. miehistödistuksen mukainen miehistö.

Tarkastuksen yhteydessä tarkastajan on lisäksi arvioitava, kykeneekö alus ja/tai sen miehistö:

3. navigoimaan turvallisesti koko tulevan matkan ajan;
4. turvallisesti käsittelemään ja kuljettamaan lastin ja valvomaan sen tilaa koko tulevan matkan ajan;
5. käyttämään konehuonetta turvallisesti koko tulevan matkan ajan;
6. ylläpitämään kuljetuskoneistoa ja ohjausta koko tulevan matkan ajan;
7. torjumaan tehokkaasti tulipaloja kaikissa aluksen osissa tarpeen tullen tulevan matkan aikana;
8. nopeasti ja turvallisesti evakuoimaan aluksen ja tarvittaessa ryhtymään pelastustoimiin tulevan matkan aikana;
9. ehkäisemään meriympäristön pilaantumista koko tulevan matkan ajan;
10. ylläpitämään riittävää vakavuutta koko tulevan matkan ajan;
11. ylläpitämään riittävää vedenpitävyyttä koko tulevan matkan ajan;
12. tarvittaessa viestimään hätätilanteissa tulevan matkan aikana;

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

13. ylläpitämään turvallisia ja terveellisiä olosuhteita aluksella koko tulevan matkan ajan;
14. antamaan mahdollisimman täydelliset tiedot onnettomuuden sattuessa.

Jos vastaus johonkin edellä lueteltuun väittämään on kielteinen, aluksen pysäyttämistä on harkittava vakavasti kaikki havaitut puutteet huomioon ottaen. Useamman lievemmän puutteen esiintyminen voi myös oikeuttaa aluksen pysäyttämisen.

3. Tarkastajan avuksi näiden ohjeiden käytössä esitetään asiaa koskevien yleissopimusten ja/tai sääntöjen mukaisesti ryhmitelty luettelo puutteista, joita on pidettävä niin vakavina, että ne voivat oikeuttaa aluksen pysäyttämisen. Tämä luettelo ei ole tarkoitettu tyhjentäväksi.

3.1. Yleistä

Asiaan liittyvien asiakirjojen mukaisten, voimassaolevien todistuskirjojen ja asiakirjojen puuttuminen. Aluksilla, jotka purjehtivat sellaisen valtion lipun alla, joka ei ole liittynyt kyseiseen sopimukseen tai joka ei ole saattanut voimaan muuta asiaankuuluvaa asiakirjaa, ei kuitenkaan ole oikeutta yleissopimuksen tai muun asiakirjan mukaisiin todistuskirjoihin. Siksi vaadittujen todistuskirjojen puuttuminen ei sinänsä ole riittävä syy näiden alusten pysäyttämiseksi; kuitenkin sovellettaessa lauseketta ei-suotuisammasta käsittelystä on vaadittava, että alus oleellisilta osin täyttää määräykset ennen kuin se voi lähteä matkaan.

3.2. SOLAS 74 -yleissopimuksen alaan kuuluvat asiat

1. Kuljetuskoneiston ja muun olennaisen tärkeän koneiston sekä sähkölaitteiston toiminnan häiriö.
2. Konehuoneen puutteellinen siisteys, liian paljon öljyisen veden seoksia pilsseissä, putkiston eristeisiin ja poistoputkiin on päässyt öljyä, kupuveden pumppauslaitteiden toiminnan häiriöt.
3. Hätägeneraattorin, valaistuksen, akkujen ja katkaisimien toimintahäiriöt.
4. Pää- ja apuohjauslaitteiston toimintahäiriöt.
5. Henkilökohtaisten hengenpelastuslaitteiden, pelastusveneidän ja -lauttojen sekä laukaisulaitteistojen puuttuminen, liian vähäinen kapasiteetti tai vakava vaurioituneisuus.
6. Paloilmajärjestelmän, palohälyttimien, palontorjuntavarusteiden, kiinteiden palonsammutuslaitteistojen, ilmastointiventtiilien, palopeltien, nopeiden sulkulaitteiden puuttuminen, ei-vaatimustenmukaisuus tai vakava vaurioituneisuus niin, etteivät ne vastaa alkuperäistä käyttötarkoitustaan.
7. Öljysäiliöalusten lastikansialueen palontorjuntalaitteiston puuttuminen, vakava vaurioituneisuus tai toimintahäiriö.
8. Merkkivalojen, merkkikuvioiden tai äänimerkinantolaitteiden puuttuminen, ei-vaatimustenmukaisuus tai vakava vaurioituneisuus.
9. Hätä- ja turvallisuusviestintään käytettävien radiolaitteiden puuttuminen tai toimintahäiriö.
10. Navigointilaitteiden puuttuminen tai toimintahäiriöt ottaen huomioon SOLAS 74 -yleissopimuksen liitteessä olevan V luvun 16 säännön 2 kohta.
11. Ajantasaistettujen merikarttojen ja/tai kaikkien muiden, suunniteltua matkaa varten tarpeellisten merenkulkujulkaisujen puuttuminen, ottaen huomioon se, että virallista tietoa käyttävää tyyppihyväksyttyä elektronista merikarttajärjestelmää (ECDIS) voidaan käyttää karttojen asemesta.
12. Kipinöimättömän poistotuuletuksen puuttuminen lastipumpputiloista.

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

13. Vakavat puutteet, jotka liittyvät aluksen käyttöä koskeviin vaatimuksiin, sellaisina kuin ne on esitetty Pariisin pöytäkirjan liitteessä I olevassa 5.5 kohdassa.
  14. Laivaväen lukumäärä, kokoonpano tai pätevyys ei vastaa miehitystodistusta.
  15. SOLAS 74 -yleissopimuksen liitteessä olevan XI luvun 2 säännön mukaisen laajennetun tarkastusohjelman toteuttamatta jättäminen.
- 3.3. IBC-säännöstön alaan kuuluvat asiat
1. Sellaisen aineen kuljettaminen, jota ei mainita kansainvälisessä todistuskirjassa, tai puuttuvat lastitiedot.
  2. Puuttuvat tai vahingoittuneet korkeapaineturvalaitteet.
  3. Sähkölaitteet eivät ole sisäisesti turvallisia tai eivät vastaa säännöstön vaatimuksia.
  4. Paloherkät kohteet vaarallisissa paikoissa.
  5. Erityisvaatimusten rikkomiset.
  6. Suurimman säiliökohtaisen lastimäärän ylitys.
  7. Herkkien tuotteiden riittämätön lämpösuojaus.
- 3.4. IGC-säännöstön alaan kuuluvat asiat
1. Sellaisen aineen kuljettaminen, jota ei mainita kansainvälisessä todistuskirjassa, tai puuttuvat lastitiedot.
  2. Asuintilojen tai työskentelytilojen puuttuvat sulkemislaitteet.
  3. Laipio ei kaasutiivis.
  4. Vialliset ilmasulut.
  5. Puuttuvat tai vialliset nopeasulkuventtiilit.
  6. Puuttuvat tai vialliset turventiilit.
  7. Sähkölaitteet eivät ole sisäisesti turvallisia tai eivät vastaa säännöstön vaatimuksia.
  8. Lastitilan tuuletustorvet eivät ole toimintakunnossa.
  9. Lastitilojen painehälyttimet eivät ole toimintakunnossa.
  10. Kaasunilmaisulaitos ja/tai myrkyllisen kaasun ilmaisulaitos viallisia.
  11. Inhiboitavien aineiden kuljetus ilman voimassaolevaa inhibiittoritodistuskirjaa.
- 3.5. Lastiviivayleissopimuksen alaan kuuluvat asiat
1. Laajojen alueiden vahingoittuminen tai ruostuminen tai laidoituksen syöpyminen ja siihen liittyvä kansien ja rungon jäykistyminen, joka vaikuttaa merikelpoisuuteen tai paikallisten kuormien sietokykyyn, ellei ole tehty riittäviä tilapäisiä korjauksia matkaa varten, joka suuntautuu sellaiseen satamaan, jossa voidaan suorittaa pysyvät korjaukset.
  2. Selvästi havaittava riittämätön vakavuus.
  3. Sellaisen riittävän ja luotettavan, hyväksytyssä muodossa olevan tiedon puuttuminen, joka nopeasti ja helposti antaisi päällikölle mahdollisuuden järjestää aluksensa lastauksen ja painolastin ottamisen siten, että turvallista vakavuusylijäämää voidaan ylläpitää matkan kaikissa vaiheissa ja vaihtelevissa olosuhteissa sekä vältetään kaikkien liiallisten jännitteiden syntyminen aluksen rakenteessa.

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

4. Puuttuvat, selvästi vaurioituneet tai vialliset sulkemislaitteet, luukunsulkemisjärjestelyt ja vesitiiviit ovet.
  5. Ylisyvään lastaus.
  6. Syväysmerkin puuttuminen tai syväysmerkistä ei saa selvää.
- 3.6. MARPOL -yleissopimuksen liitteen I alaan kuuluvat asiat
1. Öljyisen veden suodatinlaitteiston, öljypäästöjen valvontajärjestelmän tai 15 ppm:n pilssivesihälyttimen puuttuminen, vakava vaurioituneisuus tai toimintahäiriö.
  2. Jätessäiliön ja/tai jäteöljysäiliön jäljellä oleva kapasiteetti riittämätön suunniteltua matkaa varten.
  3. Öljypäiväkirjaa ei ole.
  4. Luvaton rinnakkainen poistoputki asennettu.
  5. Katsastuskertomuksiin liittyvät asiakirjat puuttuvat tai ne eivät ole MARPOL 73/78 -yleissopimuksen 13 G säännön 3 kohdan b alakohdan mukaisia.
- 3.7. MARPOL 73/78 -yleissopimuksen liitteen II alaan kuuluvat asiat
1. P&A-käsikirjan puuttuminen.
  2. Lastia ei ole luokiteltu.
  3. Lastipäiväkirjaa ei ole.
  4. Öljymäisten aineiden kuljettaminen vaatimusten mukaisesti tai ilman asianmukaisesti muutettua todistuskirjaa.
  5. Luvaton rinnakkainen poistoputki asennettu.
- 3.8. MARPOL 73/78 -yleissopimuksen liitteen V alaan kuuluvat asiat
1. Jätehuoltosuunnitelmaa ei ole.
  2. Jätepäiväkirjaa ei ole.
  3. Aluksen henkilöstö ei tunne jätteiden käsittelyä koskevia jätehuoltosuunnitelman vaatimuksia.
- 3.9. STCW -yleissopimuksen sekä direktiivin 2001/25/EY alaan kuuluvat asiat
1. Merenkulkijoilla ei ole asianmukaista pätevyyskirjaa, voimassa olevaa erivapautta tai asiakirjanäyttöä siitä, että kelpoisuustodistusta koskeva hakemus on tehty sen maan viranomaisille, jonka lipun alla alus purjehtii.
  2. On olemassa todisteita siitä, että pätevyyskirja on saatu vilpillisesti, tai pätevyyskirjan haltija ei ole se henkilö, jolle pätevyyskirja alun perin myönnettiin.
  3. Aluksella ei noudateta lippuvaltion hallinnon asettamia turvallista miehitystä koskevia vaatimuksia.
  4. Komentosiltavahti- tai konevahtijärjestelyt eivät täytä lippuvaltion hallinnon alukselle asettamia vaatimuksia.
  5. Vahdissa ei ole pätevää henkilöä käyttämässä laitteita, jotka liittyvät olennaisesti turvalliseen navigointiin, hätä- ja turvallisuusliikenteeseen tai meren pilaantumisen ehkäisemiseen.
  6. Ei ole esitetty todisteita ammattitaidosta, jota edellytetään alusturvallisuuteen ja pilaantumisen ehkäisemiseen liittyvien tehtävien hoitamiseksi.
  7. Aluksella ei ole riittävästi levänneitä ja muutoin työkuuntoisia henkilöitä ensimmäiseen vahtivuoroon matkan alussa eikä seuraaviin vahtivuoroihin.

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

3.10. ILO -yleissopimusten alaan kuuluvat asiat

1. Elintarvikkeet eivät riitä seuraavaan satamaan asti.
2. Juomavesi ei riitä seuraavaan satamaan asti.
3. Olosuhteet aluksella erittäin epähygieeniset.
4. Asuintiloissa ei ole lämmitystä, vaikka alus liikennöi alueilla, joissa lämpötila voi laskea hyvin alhaiseksi.
5. Aluksen asuintilojen ilmanvaihto on riittämätön.
6. Käytävillä tai asuintiloissa on paljon jätteitä tai tilat ovat varusteiden tai lastin tukkimia tai olosuhteet eivät muutoin ole turvallisia.
7. On olemassa selviä todisteita siitä, että ensimmäisen vahdin tai sitä seuraavien vahtivuorojen vahtihenkilöstö ja muu päivystyshenkilöstö ei ole saanut riittävästi lepoa.

3.11. Asiat, jotka eivät välttämättä anna oikeutta pysäyttää alusta, mutta joiden johdosta esim. lastaus on keskeytettävä.

Inerttikaasujärjestelmän, lastaukseen liittyvien laitteiden tai koneiden toimintahäiriöitä (tai puutteellista kunnossapitoa) pidetään riittävänä syynä lastauksen pysäyttämiseksi.

LIITE XI

TARKASTAJIA KOSKEVAT VÄHIMMÄISVAATIMUKSET

(22 artiklan 1 ja 5 kohta)

1. Tarkastajilla on oltava asianmukaiset teoreettiset tiedot ja käytännön kokemus aluksista ja niiden toiminnasta. Heidän on pystyttävä asiantuntevasti valvomaan yleissopimusten vaatimusten ja satamavaltioiden suorittaman valvonnan menettelytapojen noudattamista. Tämä kansainvälisten ja yhteisön vaatimusten täytäntöönpanoon liittyvä osaaminen ja asiantuntemus on hankittava dokumentoitujen koulutusohjelmien suorittamisella.
2. Tarkastajalta vaaditaan vähintään joko:
  - a) asianmukainen merenkulkualan oppilaitoksessa hankittu pätevyys sekä asianmukainen merenkulkukokemus pätevänä päällystön jäsenenä, jolla on tai jolla on ollut voimassa oleva STCW II/2 tai III/2-pätevyyskirja, jota ei ole rajoitettu toiminta-alueen tai konetehon tai vetoisuuden osalta; tai
  - b) että hän on suorittanut toimivaltaisen viranomaisen tunnustaman laivainsinöörin, koneinsinöörin tai muun merenkulkualan insinöörin tutkinnon ja että hän on työskennellyt tutkinnon mukaisessa tehtävässä vähintään viisi vuotta; tai
  - c) alaan liittyvä korkeakoulututkinto tai vastaava sekä asianmukainen merenkuluntarkastajan tutkinto.
3. Tarkastajan on täytynyt
  - toimia vähintään vuosi lippuvaltion tarkastajana tehtävänä joko yleissopimusten mukaisten katsastusten suorittaminen ja todistuskirjojen myöntäminen tai niiden tunnustettujen laitosten toimien valvominen, joille säännönmukaisia tehtäviä on siirretty, tai
  - hankkia vastaava pätevyys suorittamalla vähintään vuoden kestävä käytännön koulutus, johon kuuluu osallistuminen satamavaltion suorittamaan valvontaan liittyviin tarkastuksiin satamavaltioiden koneiden tarkastajien ohjauksessa.

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

4. Edellä 2 kohdan a alakohdassa mainituilla tarkastajilla on oltava vähintään viiden vuoden kokemus merenkulusta, mukaan lukien joko kansi- tai koneosaston päällystötehtävät, tai lippuvaltion tarkastajana tai avustavana satamavaltion tarkastajana. Tällaiseen kokemukseen on sisällyttävä vähintään kahden vuoden kokemus merenkulusta kansi- tai koneosaston päällystötehtävissä.
5. Tarkastajalla on oltava kyky kommunikoida sekä suullisesti että kirjallisesti merenkulkijoiden kanssa sillä kielellä, jota merellä yleisimmin käytetään.
6. Myös sellaiset tarkastajat, jotka eivät täytä edellä lueteltuja vaatimuksia, hyväksytään, jos he ovat jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen palveluksessa satamavalvontatehtävissä sinä päivänä, jona direktiivi on annettu.
7. Jos satamavaltion tarkastajat suorittavat 15 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitetut tarkastukset jäsenvaltiossa, kyseisillä tarkastajilla on oltava riittävä pätevyys, johon on kuuluttava riittävä teoreettinen tietämys ja käytännön kokemus merenkulun turvatoimista. Tämä kattaa yleensä:
  - a) hyvät tiedot merenkulun turvatoimista ja niiden soveltamisesta tarkastettavissa toiminnoissa;
  - b) turvateknologioiden ja -tekniikoiden hyvän käytännön tuntemuksen;
  - c) tarkastusperiaatteiden, -menettelyjen ja -menetelmien tuntemuksen;
  - d) tarkastelun kohteena olevien toimintojen käytännön tuntemuksen.

LIITE XII

TARKASTUSTIETOKANNAN TOIMINNOT

(24 artiklan 1 kohta)

1. Tarkastustietokannalla on ainakin seuraavat toiminnot:
  - Se sisältää jäsenvaltioiden ja Pariisin pöytäkirjan kaikkien sopimusvaltioiden tarkastustiedot.
  - Siinä on tiedot alusten riskiprofiileista ja tarkastusvuorossa olevista aluksista.
  - Se laskee kunkin jäsenvaltiot tarkastusvelvoitteet.
  - Sen avulla voidaan koota valkoinen lista sekä 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut harmaa ja musta lista lippuvaltioista.
  - Sen avulla voidaan koota yhtiöiden toimintaa koskevat tiedot.
  - Sen avulla voidaan määrittää kussakin tarkastuksessa tarkastettavat riskikohteet.
2. Tarkastustietokanta on voitava mukauttaa tulevaan kehitykseen ja sen on oltava yhteensopiva yhteisön muiden meriturvallisuusalan tietokantojen kanssa, mukaan lukien SafeSeaNet, joka sisältää tiedot alusten tosiasiallisista käynneistä jäsenvaltioiden satamissa, sekä tarvittaessa asianmukaisten kansallisten tietojärjestelmien kanssa.
3. Tarkastustietokannasta luodaan syvä linkki Equasis-tietojärjestelmään. Jäsenvaltioiden on rohkaistava tarkastajia tutustumaan alusten tarkastuksia koskeviin julkisiin ja yksityisiin tietokantoihin, joita voidaan käyttää Equasis-tietojärjestelmän kautta.

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

LIITE XIII

TIETOJEN JULKAISEMINEN ALUSTEN TARKASTUKSISTA, PYSÄYTTÄMISISTÄ JA SATAMAAN PÄÄSYN EPÄÄMISISTÄ JÄSENVALTIOIDEN SATAMISSA

(26 artikla)

1. Direktiivin 26 artiklan mukaisesti julkaistavien tietojen on sisällettävä:
  - a) aluksen nimi,
  - b) IMO-tunnistenumero,
  - c) alustyyppi,
  - d) bruttovetoisuus,
  - e) rakennusvuosi siten kuin se on määritetty aluksen turvallisuuskirjoissa,
  - f) aluksen yhtiön nimi ja osoite,
  - g) nestemäistä tai kiinteää irtolastia kuljettavien alusten osalta aluksen valinnasta vastaavan rahtaaajan nimi ja osoite sekä rahtaustyyppi,
  - h) lippuvaltio,
  - i) asiaa koskevien yleissopimusten mukaisesti myönnettyt luokitustodistukset ja lakisääteiset todistuskirjat, todistuksen/todistukset myöntänyt viranomainen tai laitos sekä päivämäärät, jolloin todistus on annettu ja jolloin sen voimassaoloaika päättyy,
  - j) edellä i kohdassa tarkoitettujen todistusten edellyttämän viimeisimmän väli- tai vuosikatsastuksen satama ja päivämäärä ja ilmoitus siitä, mikä viranomainen tai laitos katsastuksen on suorittanut,
  - k) pysäyttämispäivämäärä sekä maa ja satama, jossa pysäyttäminen tapahtui.
2. Pysäytettyjen alusten osalta 26 artiklan mukaisesti julkaistavissa tiedoissa on ilmoitettava myös seuraavat seikat:
  - a) pysäyttämisten määrä edeltävien 36 kuukauden aikana,
  - b) päivämäärä, jolloin pysäyttämispäätös on kumottu,
  - c) pysäyttämisaika päivinä,
  - d) pysäyttämisen syyt tarkasti ja yksityiskohtaisesti,
  - e) tarvittaessa tieto siitä, onko katsastuksen tehnyt hyväksytty laitos vastuussa puutteista, jotka yksin tai yhdessä johtivat aluksen pysäyttämiseen,
  - f) kuvaus toteutetuista toimenpiteistä aluksella, jolle on annettu lupa siirtyä lähimmälle sopivalle korjaus-
telakalle,
  - g) epäämisen syy selvästi ja yksityiskohtaisesti, jos alukselta on evätty pääsy johonkin yhteisön satamaan.

LIITE XIV

TÄYTÄNTÖÖNPANON SEURANTAA VARTEN TOIMITETTAVAT TIEDOT

(29 artikla)

1. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle vuosittain seuraavat edellistä vuotta koskevat tiedot viimeistään 1 päivänä huhtikuuta.

1.1 Jäsenvaltioiden puolesta satamavaltion valvontaa harjoittavien tarkastajien lukumäärä.

Tiedot on toimitettava komissiolle seuraavaa mallitaulukkoa käyttäen ⁽¹⁾ ⁽²⁾:

Satama/alue	Kokopäiväisten tarkastajien lukumäärä (A)	Osa-aikaisten tarkastajien lukumäärä (B)	(B) kokopäiväisiksi muutettuna (C)	Yhteensä (A+C)
Satama X/ tai alue X ...				
Satama Y/ tai alue Y ...				
YHTEENSÄ				

⁽¹⁾ Jos tarkastajien satamavaltion valvonnan yhteydessä tekemät tarkastukset muodostavat vain osan heidän työmäärästään, tarkastajien kokonaismäärä on muutettava kokopäiväisten tarkastajien lukumääräksi. Jos tarkastaja työskentelee useammassa satamassa tai useammalla maantieteellisellä alueella, hänen osa-aikainen työpanoksensa on laskettava mukaan kussakin satamassa.

⁽²⁾ Tiedot on annettava kansallisella tasolla ja jokaisesta kyseisen jäsenvaltion satamasta. Tämän liitteen soveltamiseksi satamalla tarkoitetaan yksittäistä satamaa taikka tarkastajan tai tarkastajaryhmän toimivaltaan kuuluvaa maantieteellistä aluetta, jolla voi mahdollisesti sijaita useita yksittäisiä satamia.

- 1.2 Jäsenvaltioiden satamiin saapuneiden yksittäisten alusten kokonaismäärä kansallisella tasolla. Luku tarkoittaa jäsenvaltion satamiin saapuneiden, tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvien alusten kokonaismäärää kansallisella tasolla; kukin alus lasketaan vain kerran.

2. Jäsenvaltioiden on

- a) toimitettava komissiolle kuuden kuukauden välein luettelo niiden satamiin saapuneiden tai satama- paikkaan saapumisesta satamaviranomaiselle tai-organisaatiolle ilmoittaneiden muiden kuin säännöllistä matkustaja- tai rahtilauttaliikennettä harjoittavien yksittäisten alusten satamassa käynneistä; luetteloon on sisällyttävä jokaisen siirtymisen osalta aluksen IMO-tunnistenumero, sen saapumispäivämäärä ja satama. Luettelo on toimitettava taulukkolaskentaohjelmalla tehtynä niin, että edellä mainitut tiedot voidaan hakea taulukosta käsiteltäviksi automaattisesti. Luettelo on toimitettava neljän kuukauden kuluessa tarkasteluajanjakson päättymisestä,

ja

- b) toimitettava komissiolle erilliset luettelot a alakohdassa tarkoitettua säännöllisestä matkustajalauttaliikenteestä ja säännöllisestä rahtilauttaliikenteestä viimeistään kuuden kuukauden kuluttua tämän direktiivin täytäntöönpanosta ja sen jälkeen aina, kun tällaisessa liikenteessä tapahtuu muutoksia. Luettelossa on ilmoitettava kunkin aluksen IMO-tunnistenumero, nimi ja reitti. Luettelo on toimitettava taulukkolaskentaohjelmalla tehtynä niin, että edellä mainitut tiedot voidaan hakea taulukosta käsiteltäviksi automaattisesti.

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

LIITE XV

OSA A

KUMOTTU DIREKTIIVI JA SEN MUUTOKSET

(37 artikla)

Neuvoston direktiivi 95/21/EY	(EYVL L 157, 7.7.1995, s. 1)
Neuvoston direktiivi 98/25/EY	(EYVL L 133, 7.5.1998, s. 19)
Komission direktiivi 98/42/EY	(EYVL L 184, 27.6.1998, s. 40)
Komission direktiivi 1999/97/EY	(EYVL L 331, 23.12.1999, s. 67)
Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/106/EY	(EYVL L 19, 22.1.2002, s. 17)
Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/84/EY	(EYVL L 324, 29.11.2002, s. 53)
	vain 4 artikla

OSA B

MÄÄRÄAJAT KANSALLISEN LAINSÄÄDÄNNÖN OSAKSI SAATTAMISELLE

(37 artikla)

Direktiivi	Määräaika kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiselle
Direktiivi 95/21/EY	30. kesäkuuta 1996
Direktiivi 98/25/EY	30. kesäkuuta 1998
Direktiivi 98/42/EY	30. syyskuuta 1998
Direktiivi 1999/97/EY	13. joulukuuta 2000
Direktiivi 2001/106/EY	22. heinäkuuta 2003
Direktiivi 2002/84/EY	23. marraskuuta 2003

LIITE XVI

VASTAAVUUSTAULUKKO

(37 artikla)

Direktiivi 95/21/EY	Tämä direktiivi
1 artiklan johdantolause	1 artiklan johdantolause
1 artiklan ensimmäinen luetelmakohta	1 artiklan a alakohta
1 artiklan toinen luetelmakohta	1 artiklan b alakohta
-	1 artiklan c alakohta
2 artiklan johdantolause	2 artiklan johdantolause
2 artiklan 1 kohdan johdantolause	2 artiklan 1 kohdan johdantolause
2 artiklan 1 kohdan ensimmäinen luetelmakohta	2 artiklan 1 kohdan a alakohta
2 artiklan 1 kohdan toinen luetelmakohta	2 artiklan 1 kohdan b alakohta
2 artiklan 1 kohdan kolmas luetelmakohta	2 artiklan 1 kohdan c alakohta
2 artiklan 1 kohdan neljäs luetelmakohta	2 artiklan 1 kohdan d alakohta
2 artiklan 1 kohdan viides luetelmakohta	2 artiklan 1 kohdan e alakohta
2 artiklan 1 kohdan kuudes luetelmakohta	2 artiklan 1 kohdan f alakohta
2 artiklan 1 kohdan seitsemäs luetelmakohta	2 artiklan 1 kohdan g alakohta
-	2 artiklan 1 kohdan h alakohta
2 artiklan 1 kohdan viimeinen luetelmakohta	-
2 artiklan 2 kohta	2 artiklan 2 kohta
-	2 artiklan 3 kohta
-	2 artiklan 4 kohta
-	2 artiklan 5 kohta
2 artiklan 3 kohta	2 artiklan 6 kohta
2 artiklan 4 kohta	-
-	2 artiklan 7 kohta
-	2 artiklan 8 kohta
2 artiklan 5 kohta	2 artiklan 9 kohta
-	2 artiklan 10 kohta
-	2 artiklan 11 kohta

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

Direktiivi 95/21/EY	Tämä direktiivi
2 artiklan 6 kohta	2 artiklan 12 kohta
2 artiklan 7 kohta	2 artiklan 13 kohta
2 artiklan 8 kohta	2 artiklan 14 kohta
-	2 artiklan 15 kohta
2 artiklan 9 kohta	2 artiklan 16 kohta
-	2 artiklan 17 kohta
2 artiklan 10 kohta	2 artiklan 18 kohta
-	2 artiklan 19 kohta
-	2 artiklan 20 kohta
-	2 artiklan 21 kohta
-	2 artiklan 22 kohta
-	2 artiklan 23 kohta
-	2 artiklan 24 kohta
3 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäinen luettelukohta	3 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta
3 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan toinen luettelukohta	3 artiklan 1 kohdan toinen alakohta
-	3 artiklan 1 kohdan kolmas alakohta
3 artiklan 1 kohdan toinen alakohta	3 artiklan 1 kohdan neljäs alakohta
-	3 artiklan 1 kohdan viides alakohta
3 artiklan 2–4 kohta	3 artiklan 2–4 kohta
-	4 artiklan 1 kohta
4 artikla	4 artiklan 2 kohta
5 artikla	-
-	6 artikla
-	7 artikla
-	8 artikla
-	9 artikla
-	10 artikla
-	11 artikla
-	12 artikla
6 artiklan 1 kohdan johdantolause	-
-	13 artiklan 1 kohdan johdantolause
6 artiklan 1 kohdan a alakohta	13 artiklan 1 kohdan a alakohta
-	13 artiklan 1 kohdan b alakohta
6 artiklan 1 kohdan b alakohta	13 artiklan 1 kohdan c alakohta
6 artiklan 2 kohta	-
-	13 artiklan 2 kohta
6 artiklan 3 kohta	13 artiklan 3 kohta
6 artiklan 4 kohta	-
7 artikla	-
7 a artikla	-
7 b artikla	-
-	14 artikla
-	15 artikla
-	16 artikla
8 artikla	17 artikla
-	18 artikla
9 artiklan 1 ja 2 kohta	19 artiklan 1 ja 2 kohta
9 artiklan 3 kohdan ensimmäinen lause	19 artiklan 3 kohta
9 artiklan 3 kohdan toinen, kolmas ja neljäs lause	19 artiklan 4 kohta
9 artiklan 4–7 kohta	19 artiklan 5–8 kohta
-	19 artiklan 9 kohta
9a artikla	-
10 artiklan 1–3 kohta	20 artiklan 1–3 kohta
-	20 artiklan 4 kohta
11 artiklan 1 kohta	21 artiklan 1 kohta
-	21 artiklan 2 kohta
11 artiklan 2 kohta	21 artiklan 3 kohdan ensimmäinen alakohta
11 artiklan 3 kohdan ensimmäinen alakohta	-
11 artiklan 3 kohdan toinen alakohta	21 artiklan 3 kohdan toinen alakohta
11 artiklan 4–6 kohta	22 artiklan 4–6 kohta
12 artiklan 1–3 kohta	22 artiklan 1–3 kohta

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

Direktiivi 95/21/EY	Tämä direktiivi
12 artiklan 4 kohta	22 artiklan 4 kohta
-	22 artiklan 5–7 kohta
13 artiklan 1 ja 2 kohta	23 artiklan 1 ja 2 kohta
-	23 artiklan 3–5 kohta
14 artikla	-
15 artikla	-
-	24 artikla
-	25 artikla
-	26 artikla
-	27 artikla
16 artiklan 1 ja 2 kohta	28 artiklan 1 ja 2 kohta
16 artiklan 2 a kohta	28 artiklan 3 kohta
16 artiklan 3 kohta	28 artiklan 4 kohta
17 artikla	29 artikla
-	30 artikla
18 artikla	31 artikla
19 artikla	32 artikla
-	33 artikla
19a artikla	34 artikla
-	35 artikla
20 artikla	36 artikla
-	37 artikla
21 artikla	38 artikla
22 artikla	39 artikla
Liite I	-
-	Liite I
-	Liite II
-	Liite III
Liite II	Liite IV
Liite III	Liite V
Liite IV	Liite VI
Liite V	Liite VII
Liite VI	Liite X
Liite VII	Liite XI
-	Liite XII
Liite VIII	Liite XIII
Liite IX	Liite IX
Liite X	Liite XIV
Liite XI	Liite VIII
Liite XII	-
-	Liite XV
-	Liite XVI

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

Tarkastamiseen ja katsastamiseen valtuutetut laitokset (uudelleenlaatiminen) ***II

P6_TA(2008)0447

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 24. syyskuuta 2008 neuvoston yhteisestä kannasta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin antamiseksi alusten tarkastamiseen ja katsastamiseen valtuutettuja laitoksia sekä merenkulun viranomaisten asiaan liittyviä toimia koskevista yhteisistä säännöistä ja standardeista (uudelleen laadittu) (5724/2/2008 — C6-0222/2008 — 2005/0237A(COD))

(2010/C 8 E/43)

(Yhteispäätösmenettely: toinen käsittely)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon neuvoston yhteisen kannan (5724/2/2008) — C6-0222/2008) ⁽¹⁾,
  - ottaa huomioon ensimmäisessä käsittelyssä esittämänsä kannan ⁽²⁾ komission ehdotuksesta Euroopan parlamentille ja neuvostolle (KOM(2005)0587),
  - ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 251 artiklan 2 kohdan,
  - ottaa huomioon työjärjestyksen 62 artiklan,
  - ottaa huomioon liikenne- ja matkailuvaliokunnan suosituksen toiseen käsittelyyn (A6-0331/2008);
1. hyväksyy yhteisen kannan sellaisena kuin se on tarkistettuna;
  2. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle.

⁽¹⁾ EUVL C 184 E, 22.7.2008, s. 11.

⁽²⁾ EUVL C 74 E, 20.3.2008, s. 632.

P6_TC2-COD(2005)0237A

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu toisessa käsittelyssä 24. syyskuuta 2008, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/.../EY antamiseksi lippuvaltiota koskevien vaatimusten noudattamisesta ja alusten tarkastamiseen ja katsastamiseen valtuutettuja laitoksia sekä merenkulun viranomaisten asiaan liittyviä toimia koskevista yhteisistä säännöistä ja standardeista (uudelleen laadittu)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

- ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 80 artiklan 2 kohdan,
- ottavat huomioon komission ehdotuksen,
- ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ EUVL C 318, 23.12.2006, s. 195.

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽¹⁾,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Alusten tarkastamiseen ja katsastamiseen valtuutettuja laitoksia sekä merenkulun viranomaisten asiaan liittyviä toimia koskevista yhteisistä säännöistä ja standardeista 22 päivänä marraskuuta 1994 annettua neuvoston direktiiviä 94/57/EY ⁽³⁾ on muutettu useita kertoja ja huomattavilta osin. Nyt kun mainittua direktiiviä muutetaan vielä uudelleen, se olisi selkeyden vuoksi laadittava uudelleen.
- (2) Ottaen huomioon direktiivin 94/57/EY säännösten luonteen, sen säännösten uudelleen laatiminen kahtena eri yhteisön säädöksenä, eli direktiivinä ja asetuksena, olisi tarkoituksenmukaista
- (3) Merenkulun turvallisuutta koskevasta yhteisestä politiikasta 8 päivänä kesäkuuta 1993 annetussa päätöslauselmassa ⁽⁴⁾ neuvosto vahvisti tavoitteeksi pitää poissa yhteisön vesiltä alukset, jotka eivät täytä vaatimuksia, ja asetti etusijalle yhteisön toimet, joiden tarkoituksena on varmistaa kansainvälisten sääntöjen tosiasiallinen ja yhdenmukainen soveltaminen laatimalla yhteiset standardit luokituslaitoksille, **joilla tarkoitetaan alusten tarkastus- ja katsastuslaitoksia (jäljempänä "hyväksytyt laitokset")**.
- (4) Merenkulun turvallisuutta ja meren pilaantumisen ehkäisemistä voidaan parantaa tehokkaasti soveltamalla tarkasti yleissopimuksia, päätöslausemia ja kansainvälisiä sääntöjä edistäen samalla palvelujen vapaan tarjonnan tavoitetta.
- (5) Lippuvaltion ja satamavaltion on valvottava, täyttävätkö alukset merenkulun turvallisuutta ja meren pilaantumisen ehkäisemistä koskevat yhtenäiset kansainväliset standardit.
- (6) Jäsenvaltiot vastaavat kansainvälisten turvallisuustodistusten antamisesta ja pilaantumisen ehkäisemisestä, joista määrätään muun muassa 1 päivänä marraskuuta 1974 tehdyssä kansainvälisessä yleissopimuksessa ihmishengen turvallisuudesta merellä, jäljempänä "SOLAS 74 -yleissopimus", 5 päivänä huhtikuuta 1966 tehdyssä kansainvälisessä lastiviivayleissopimuksessa sekä 2 päivänä marraskuuta 1973 tehdyssä yleissopimuksessa alusten aiheuttaman meren pilaantumisen ehkäisemisestä, jäljempänä "MARPOL-yleissopimus", ja sen vuoden 1978 pöytäkirjassa, sekä varmistettava mainittujen yleissopimusten soveltaminen.
- (7) Mainittujen yleissopimusten mukaan kaikki jäsenvaltiot voivat antaa hyväksytyille laitoksille eriasteiset valtuudet antaa todistuksia yleissopimusten määräysten noudattamisesta ja siirtää näiden tehtäväksi turvallisuustodistusten antamisen ja pilaantumisen ehkäisemisen.
- (8) Monet maailman **hyväksytyistä laitoksista** eivät huolehdi asianmukaisesta sääntöjen täytäntöönpanosta eivätkä **asianmukaisesta** luotettavuudesta toimiessaan kansallisten viranomaisten puolesta, koska niillä ei ole käytettävissä riittäviä rakenteita eikä kokemusta voidakseen suorittaa tehtävänsä suurella ammattitaidolla.
- (9) **Lisäksi** nämä **hyväksytyt** laitokset laativat ja panevat täytäntöön alusten suunnittelua, rakentamista, huoltoa ja tarkastamista koskevat säännöt, ja niiden vastuulla on tarkastaa alukset lippuvaltioiden puolesta ja todistaa, että alukset täyttävät kansainvälisten yleissopimusten vaatimukset, mikä on edellytys asianmukaisten todistuskirjojen antamiselle. Jotta ne voisivat toteuttaa tehtävänsä tyydyttävällä tavalla, niiden on oltava täysin riippumattomia, niillä on oltava pitkälle erikoistunutta teknistä asiantuntemusta ja niiden on harjoitettava tiukkaa laadunhallintaa.
- (10) **Hyväksytyjen laitosten** olisi voitava tarjota palvelujaan koko yhteisön alueella ja kilpailla keskenään siten, että ne tarjoavat saman turvallisuuden ja ympäristön suojelun tason. Niiden toiminnalle olisi siten vahvistettava yhdenmukaiset ammatilliset vaatimukset, joita sovelletaan koko yhteisön alueella.

⁽¹⁾ EUVL C 229, 22.9.2006, s. 38.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin kanta, annettu 25. huhtikuuta 2007 (EUVL C 74 E, 20.3.2008, s. 632), neuvoston yhteinen kanta, hyväksytty 6. kesäkuuta 2008 (EUVL C 184 E, 22.7.2008, s. 11), ja Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 24. syyskuuta 2008.

⁽³⁾ EYVL L 319, 12.12.1994, s. 20 || .

⁽⁴⁾ EYVL C 271, 7.10.1993, s. 1.

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

- (11) Radioturvallisuuskirjan antaminen lastialuksille voidaan antaa yksityisten laitosten tehtäväksi, joilla on riittävä asiantuntemus ja pätevä henkilökunta.
- (12) Jäsenvaltio voi rajoittaa valtuuttamiensa hyväksytyjen laitosten lukumäärää avoimesti ja puolueettomasti määriteltyjen tarpeidensa perusteella sillä varauksella, että komissio valvoo asiaa komiteamenettelyä noudattaen.
- (13) Tämän direktiivin olisi varmistettava palveluiden vapaa tarjonta yhteisön alueella, ja **komissiolla** olisi sen vuoksi oltava oikeus neuvotella **yhteisöön sijoittautuneiden** hyväksytyjen laitosten **yhdenvertaisesta kohtelusta** niiden kolmansien maiden kanssa, joissa *jotkin* hyväksytyt laitokset sijaitsevat.
- (14) Kansallisten viranomaisten on osallistuttava tiiviisti alusten katsastuksiin ja vastaavien todistuskirjojen antamiseen kansainvälisten turvallisuussääntöjen täydellisen noudattamisen varmistamiseksi silloinkin, kun jäsenvaltiot antavat lakisäätteiset tehtävänsä niiden hallintoon kuulumattomille hyväksytyille laitoksille. Tämän vuoksi on aiheellista luoda läheinen yhteistyösuhde viranomaisten ja niiden valtuuttamien hyväksytyjen laitosten välille, joka saattaa edellyttää, että hyväksytyillä laitoksilla on paikallinen edustaja sen jäsenvaltion alueella, jonka puolesta ne suorittavat tehtäviään.
- (15) Jäsenvaltioiden puolesta toimivien hyväksytyjen laitosten taloudellisten vastuujärjestelmien eroavuudet haittaisivat tämän direktiivin asianmukaista täytäntöönpanoa. Ongelman ratkaisemisen helpottamiseksi on syytä jossain määrin yhdenmukaistaa yhteisön tasolla sellaista hyväksytyin laitoksen merellä tuottamasta vahingosta aiheutuvaa vastuuta, josta *päätetään tuomioistuimessa, riita-asiassa käytetty välitysmenettely mukaan lukien*.
- (16) Tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY ⁽¹⁾ mukaisesti.
- (17) Komissiolle olisi erityisesti siirrettävä toimivalta muuttaa tätä direktiiviä kansainvälisiin yleissopimuksiin, pöytäkirjoihin, säännöstöihin ja päätöslauselmiin myöhemmin tehtyjen muutosten sisällyttämiseksi siihen. Koska kyseiset toimenpiteet ovat laajakantoisia ja niiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia, myös täydentämällä sitä uusilla muilla kuin keskeisillä osilla, ne on hyväksyttävä päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklassa säädettyä valvonnan käsittelevää sääntelymenettelyä noudattaen.
- (18) Jäsenvaltioilla olisi kuitenkin edelleen oltava mahdollisuus keskeyttää **█** hyväksytylle laitokselle myöntämänsä valtuutuksen voimassaolo, **jos turvallisuus tai ympäristö ovat vakavassa vaarassa. Komission olisi päätettävä viipymättä komiteamenettelyä noudattaen, olisiko kansallinen keskeytys mahdollisesti peruutettava.**
- (19) Jäsenvaltioiden on määrääjain arvioitava niiden puolesta toimivien hyväksytyjen laitosten suoritukset ja toimitettava komissiolle ja kaikille muille jäsenvaltioille näitä suorituksia koskevat tarkat tiedot.
- (20) Jäsenvaltioiden on satamaviranomaisina edistettävä turvallisuutta ja pilaantumisen ehkäisemistä yhteisön vesillä tarkastamalla ensisijaisesti alukset, jotka ovat saaneet todistuskirjansa laitoksilta, jotka eivät täytä yhteisiä vaatimuksia, ja tällä tavalla varmistettava, että kolmannen valtion lipun alla purjehtivat alukset eivät saa osakseen suotuisampaa kohtelua.

(1) EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23 █.

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

- (21) Tällä hetkellä ei ole olemassa yhtenäisiä kansainvälisiä standardeja rungosta, koneistosta, sähkölaitteista ja hallintalaitteista, joita kaikkien alusten olisi noudatettava rakentamisvaiheessa tai niiden käyttöajan aikana. Nämä standardit voidaan laatia hyväksytyjen laitosten sääntöjen tai vastaavien standardien mukaisesti, jotka kansallisten viranomaisten on annettava teknisiä standardeja ja määräyksiä ja tietoyhteiskunnan palveluja koskevia määräyksiä koskevien tietojen toimittamisessa noudatettavasta menettelystä 22 päivänä kesäkuuta 1998 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 98/34/EY⁽¹⁾ määriteltyä menettelyä noudattaen.
- (22) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitetta, eli niiden toimenpiteiden vahvistamista, joita jäsenvaltiot noudattavat suhteissaan yhteisössä toimivien alusten tarkastuksesta ja katsastuksesta sekä niiden todistuskirjojen myöntämisestä vastaaviin laitoksiin, vaan ne voidaan toiminnan laajuuden vuoksi saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, joten yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarpeen.
- (23) Velvollisuus saattaa tämä direktiivi osaksi kansallista lainsäädäntöä olisi rajoitettava koskemaan ainoastaan niitä säännöksiä, joilla muutetaan direktiivin 94/57/EY sisältöä. Velvollisuus saattaa sisällöltään muuttumattomat säännökset osaksi kansallista lainsäädäntöä perustuu kyseiseen direktiiviin.
- (24) Tämä direktiivi ei vaikuta liitteessä I olevassa B osassa mainittuihin jäsenvaltioita velvoittaviin määräaikoihin, joiden kuluessa jäsenvaltioiden on saatettava direktiivit osaksi kansallista lainsäädäntöä.
- (25) Paremmasta lainsäädännöstä tehdyn toimielinten välisen sopimuksen⁽²⁾ 34 kohdan mukaisesti jäsenvaltioiden olisi laadittava omaa käyttöönsä varten ja yhteisön edun turvaamiseksi omat taulukkonsa, joista ilmenee mahdollisuuksien mukaan tämän direktiivin säännösten ja täytäntöönpanotoimien vastaavuus, ja niiden olisi julkistettava kyseiset taulukot.
- (26) Toimenpiteistä, joita **hyväksytyjen** laitosten on noudatettava, säädetään [alusten tarkastamis- ja katsastamislaitoksia koskevista yhteisistä säännöistä ja standardeista] ... päivänä ...kuuta ... annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o .../...⁽³⁾ ⁽⁴⁾||,

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Tämän direktiivin tarkoituksena on:

- a) **varmistaa, että jäsenvaltiot täyttävät tosiasiallisesti ja yhdenmukaisesti velvollisuutensa lippuvaltioina kansainvälisten yleissopimusten mukaisesti;**
- b) **säättää** toimenpiteistä, joita jäsenvaltioiden on noudatettava suhteissaan **valuuttamiinsa** alusten tarkastuksesta ja katsastuksesta sekä niiden todistuskirjojen antamisesta vastaaviin **hyväksytyihin** laitoksiin merenkulun turvallisuutta ja meren pilaantumisen ehkäisemistä koskevien kansainvälisten yleissopimusten noudattamisen varmistamiseksi edistäen samalla palvelujen vapaan tarjonnan tavoitetta. Tähän **prosessiin** kuuluu myös **kyseisten** kansainvälisten yleissopimusten soveltamisalaan kuuluvien alusten runkoa, koneistoa, sähkölaitteita, **radiolaitteita** ja hallintalaitteita koskevien turvallisuusmääräysten laatiminen ja täytäntöönpano.

2 artikla

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

- a) "aluksella" kansainvälisten yleissopimusten soveltamisalaan kuuluvaa alusta;

⁽¹⁾ EYVL L 204, 21.7.1998, s. 37 ||.

⁽²⁾ EUVL C 321, 31.12.2003, s. 1.

⁽³⁾ EUVL L ... ||.

⁽⁴⁾ EUVL L ...

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

- b) "jäsenvaltion lipun alla purjehtivalla aluksella" alusta, joka on rekisteröity jäsenvaltiossa ja purjehtii kyseisen jäsenvaltion lipun alla sen lainsäädännön mukaisesti. Alukset, jotka eivät vastaa tätä määritelmää, rinnastetaan kolmannen maan lipun alla purjehtiviin aluksiin;
- c) "tarkastuksilla ja katsastuksilla" tarkastuksia ja katsastuksia, jotka ovat kansainvälisten yleissopimusten **sekä tämän direktiivin ja muun meriturvallisuutta koskevan yhteisön lainsäädännön** mukaan pakollisia;
- d) "kansainvälisillä yleissopimuksilla" 1 päivänä marraskuuta 1974 tehtyä kansainvälistä yleissopimusta ihmishengen turvallisuudesta merellä (SOLAS 74), 5 päivänä huhtikuuta 1966 tehtyä kansainvälistä lastiviivasopimusta, 2 päivänä marraskuuta 1973 tehtyä kansainvälistä yleissopimusta alusten aiheuttaman meren pilaantumisen ehkäisemisestä (MARPOL), **vuonna 1969 tehtyä kansainvälistä aluksenmittausyleissopimusta (Tonnage 69); vuonna 1978 tehtyä kansainvälistä merenkulkijoiden koulutusta, pätevyysasiakirjoja ja vahdinpitoa koskevaa yleissopimusta (STCW 78), vuonna 1972 tehtyä yleissopimusta yhteentörmäämisen estämiseksi merellä, (COLREG 72)** sekä näiden yleissopimusten pöytäkirjoja ja muutoksia sekä asiaan liittyviä, kaikkia jäsenvaltioita sitovia sääntöjä, sellaisina kuin ne ovat voimassa;
- e) **"lippuvaltioita koskevalla säännöstöllä" IMO:n yleiskokouksen 29 päivänä marraskuuta 2007 päätöslauselmalla A.996(25) vahvistaman IMO:n velvoittavien asiakirjojen täytäntöönpanoa koskevan säännösten ("Code for the implementation of mandatory IMO instruments") 1 ja 2 osaa, sellaisina kuin ne ovat kulloinkin voimassa;**
- f) **"viranomaisilla" sen jäsenvaltion, jonka lipun alla alus purjehtii, toimivaltaisia viranomaisia, mukaan lukien eri osastot, virastot ja elimet, jotka vastaavat IMO:n yleissopimusten lippuvaltiota koskevien määräysten täytäntöönpanosta;**
- g) "laitoksella" oikeushenkilöä, sen tytäryrityksiä ja kaikkia muita sen määräysvallassa olevia yhteisöjä, jotka joko yhdessä tai erikseen suorittavat tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvia tehtäviä;
- h) "määräysvallalla" edellä e alakohdassa tarkoitettuja oikeudellisia tai tosiasiallisia oikeuksia, sopimuksia tai muita keinoja, jotka joko erikseen tai yhdessä antavat mahdollisuuden käyttää ratkaisevaa vaikutusvaltaa oikeushenkilöön nähden tai mahdollistavat sen, että kyseinen oikeushenkilö suorittaa tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvia tehtäviä;
- i) "hyväksytyllä laitoksella" [alusten tarkastamis- ja katsastamislaitoksia koskevista yhteisistä säännöistä ja standardeista] annetun asetuksen (EY) N:o .../...⁽¹⁾ mukaisesti hyväksyttyä laitosta;
- j) "valtuuttamisella" tekoa, jolla jäsenvaltio antaa valtuudet tai siirtää toimivallan hyväksytyille laitokselle;
- k) "lakisäateisellä todistuskirjalla" kansainvälisten yleissopimusten mukaisesti lippuvaltion toimesta tai puolesta annettua todistuskirjaa;
- l) "säännöillä ja menettelyillä" alusten suunnittelua, rakentamista, varusteita, huoltoa ja katsastamista koskevia hyväksytyin laitoksen vaatimuksia;
- m) "luokitustodistuksella" hyväksytyin laitoksen antamaa asiakirjaa, jossa todistetaan aluksen kunnan soveltuvuus erityiseen tarkoitukseen tai käyttöön kyseisen hyväksytyin laitoksen vahvistamien ja julkistamien sääntöjen ja **määräysten** mukaisesti;
- n) "lastialuksen radio-turvallisuuskirjalla" SOLAS-yleissopimuksen muuttamisesta tehdyllä vuoden 1988 pöytäkirjalla käyttöön otettua, kansainvälisen merenkulkujärjestön (IMO) hyväksymää todistuskirjaa.

3 artikla

1. Ottaessaan kantaakseen kansainvälisiin yleissopimuksiin perustuvan vastuunsa ja veloitteensa jäsenvaltioiden on toimittava siten, että niiden asianomaiset viranomaiset voivat varmistaa niiden määräysten tosiasiallisen soveltamisen **2, 3 ja 4 kohdan** mukaisesti.

(1) EUVL ... || .

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

2. *Jäsenvaltioiden on sovellettava lippuvaltioita koskevaa säännöstöä.*
3. *Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet huolehtiakseen siitä, että niiden viranomaiset ovat riippumattoman auditoinnin kohteena vähintään kerran joka viides vuosi IMO:n 1 päivänä joulukuuta 2005 pidetyssä yleiskokouksessa annetun päätöslauselman A.974(24) määräysten mukaisesti. Niiden on varmistettava, että tarvittaessa auditoinnin tulosten perusteella laaditaan kyseisen päätöslauselman liitteessä olevan II osan 8 osaston mukaisesti kattava korjaussuunnitelma, joka pannaan oikea-aikaisesti ja tehokkaasti täytäntöön.*
4. *Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet alusten tarkastusten ja katsastusten suorittamiseksi ja antaakseen lakisäätteisiä todistuskirjoja ja vapautuskirjoja kansainvälisten yleissopimusten määräysten mukaisesti.*
5. Jos jäsenvaltio päättää 1 kohtaa varten sen lipun alla purjehtivien alusten osalta:
  - i) valtuuttaa laitoksia suorittamaan kaikki tai osan lakisäätteisiin todistuskirjoihin liittyvistä tarkastuksista ja katsastuksista, mukaan lukien ne, joiden perusteella voidaan arvioida 15 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen sääntöjen noudattamista, ja tarvittaessa antamaan tai uusimaan niihin liittyvät todistuskirjat tai
  - ii) käyttää *hyväksytyjä* laitoksia i alakohdassa tarkoitettujen tarkastusten ja katsastusten toteuttamiseen kokonaisuudessaan tai osaksi,

se voi antaa nämä tehtävät ainoastaan hyväksytyille laitoksille.

Toimivaltaisen viranomaisen on kaikissa tapauksissa hyväksyttävä ensimmäisten vapautuskirjojen antaminen.

Lastialuksen radioturvallisuuskirjan osalta nämä tehtävät voidaan kuitenkin antaa toimivaltaisen viranomaisen hyväksymälle yksityiselle laitokselle, jolla on riittävä asiantuntemus ja pätevä henkilökunta suorittamaan radioviestinnän turvallisuuden arviointiin liittyviä erityistehtäviä toimivaltaisen viranomaisen puolesta.

6. Tämä artikla ei koske todistuskirjojen antamista aluksen yksittäisistä varusteista.

4 artikla

Lippuvaltion vaatimukset

1. *Ennen kuin aluksen, jolle on myönnetty oikeus purjehtia jäsenvaltion lipun alla, sallitaan toimia, asianomaisen jäsenvaltion on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että kyseinen alus on sovellettavien kansainvälisten sääntöjen ja määräysten mukainen. Sen on erityisesti tarkastettava aluksen turvallisuustiedot kaikin asianmukaisin keinoin. Sen on tarvittaessa kuultava sen jäsenvaltion viranomaisia, jonka lipun alla alus ennen purjehti, selvittääkseen, onko kyseisten viranomaisten havaitsemia korjattavia puutteita tai turvallisuuskysymyksiä jäänyt hoitamatta.*
2. *Jos jokin lippuvaltio pyytää tietoja aluksesta, joka on aiemmin purjehtinut tietyn jäsenvaltion lipun alla, tämän jäsenvaltion on annettava viipymättä tälle toiselle lippuvaltiolle tiedot korjattavista puutteista ja muista merkityksellisistä turvallisuuteen liittyvistä kysymyksistä.*
3. *Kun jäsenvaltion viranomaisille ilmoitetaan, että satamavaltio on pysäyttänyt asianomaisen jäsenvaltion lipun alla purjehtivan aluksen, viranomaisten on huolehdittava asianmukaisista korjaavista toimenpiteistä aluksen saattamiseksi sovellettavien määräysten ja IMO:n yleissopimusten mukaiseksi. Tätä varten mainittujen viranomaisten on vahvistettava sovellettavat menettelyt.*

5 artikla

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että viranomaisilla ja niiden valvonnan alaisuudessa ovat vähintään seuraavat niiden lipun alla purjehtivia aluksia koskevat tiedot ja että tiedot ovat asianmukaisen tietotekniikan avulla helposti viranomaisten saatavilla milloin tahansa:

- a) aluksen tiedot (nimi, IMO-numero jne.);
- b) katsastusten, mukaan lukien lisäkatsastukset ja täydentävät katsastukset, jos niitä on tehty, päivämäärät sekä auditointien päivämäärät;
- c) tiedot aluksen todistuskirjojen antamiseen ja luokitukseen osallistuneista hyväksytyistä laitoksista;
- d) tiedot laitoksista, jotka ovat tarkastaneet aluksen satamavaltioiden suorittamaa valvontaa koskevien määräysten nojalla, sekä tarkastuspäivämäärät;
- e) tiedot satamavaltioiden suorittamaan valvontaan liittyvien tarkastusten tuloksista (puutteita: KYLLÄ tai EI pysäyttämisiä: KYLLÄ tai EI);
- f) tiedot vahingoista;
- g) tiedot aluksista, jotka ovat lakanneet purjehtimasta asianomaisen jäsenvaltion lipun alla edellisten 12kuukauden aikana.

Jäsenvaltioiden on pyydettyäessä toimitettava komissiolle edellä mainitut tiedot.

6 artikla

1. Kunkin jäsenvaltion on laadunhallintajärjestelmänsä puitteissa jatkuvasti arvioitava ja tarkasteltava toimintaansa lippuvaltiona. Näiden arviointien on katettava [36] kuukauden kuluessa kaikki laadunhallintajärjestelmän näkökohdat, jotka liittyvät viranomaisten toiminnalliseen osaan.

Arviointiin on kuuluttava vähintään seuraavat suoritusindikaattorit:

- satamavaltioiden suorittaman valvonnan yhteydessä suoritettujen pysäytysten määrä,
- lippuvaltioiden suorittamien tarkastusten tulokset, ja
- tarpeen mukaan suoritusindikaattoreita, joilla määritellään, ovatko henkilöstö, voimavarat ja hallinnolliset menettelyt riittävät lippuvaltion velvollisuuksien täyttämiseksi.

2. Jäsenvaltioiden, jotka ovat laatineet 1 kohdan toisen alakohdan mukaisia arvioita ja ovat satamavaltioiden suorittamaa valvontaa koskevan Pariisin yhteisymmärryspöytäkirjan vuosikertomuksessa julkaistulla mustalla [tai harmaalla] listalla 1 päivänä heinäkuuta sinä vuonna, jolloin arviointi on saatettu loppuun, on annettava komissiolle selvitys lippuvaltiotoiminnastaan viimeistään 1 päivänä marraskuuta sinä vuonna, jona arviointi on saatettu loppuun.

Kyseisessä selvityksessä on määritettävä ja analysoitava keskeiset syyt puutteelliselle toiminnalle; selvityksessä on myös esitettävä suunnitelma korjaavista toimita, mukaan lukien tarvittaessa suoritettavat täydentävät katsastukset, jotka toteutetaan mahdollisimman pikaisesti.

3. Laadunhallintajärjestelmä on perustettava ja varmennettava viimeistään ... (*).

(*) Kolme vuotta tämän direktiivin voimaantulosta.

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

7 artikla

Komissio antaa vuoden [2010] loppuun mennessä Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen, jossa se tarkastelee, olisiko mahdollista saada aikaan lippuvaltioiden valvontavelvollisuuksia koskeva yhteisymmärryspöytäkirja, jonka tavoitteena olisi taata tasavertaiset toimintaedellytykset niille lippuvaltioille, jotka ovat sitoutuneet panemaan velvoittavasti täytäntöön lippuvaltioita koskevan säännösten ja jotka ovat suostuneet siihen, että ne auditoidaan IMO:n yleiskokouksen 1 päivänä joulukuuta 2005 antaman päätöslauselman A. 974 (24) määräysten mukaisesti.

8 artikla

Suhteet hyväksytyihin laitoksiin

1. Soveltaessaan 3 artiklan 5 kohtaa jäsenvaltiot eivät pääsääntöisesti voi kieltäytyä valtuuttamasta hyväksytyä laitosta suorittamaan kyseisiä tehtäviä, ellei tämän artiklan 2 kohdasta sekä 9 ja 13 artiklasta muuta johdu. Ne voivat kuitenkin rajoittaa valtuuttamiensa laitosten lukumäärää tarpeidensa perusteella sillä edellytyksellä, että niillä on avoimet ja puolueettomat perusteet menettelylleen.

Jäsenvaltion pyynnöstä komissio toteuttaa aiheelliset toimenpiteet 10 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen.

2. Jotta jäsenvaltio voi hyväksyä, että kolmannessa valtiossa sijaitseva hyväksytty laitos suorittaa **sen puolesta** 3 artiklassa **tarkoitettut tehtävät tai osan niistä**, se voi vaatia kyseistä kolmatta maata myöntämään vastavuoroisen kohtelun yhteisössä sijaitseville hyväksytyille laitoksille.

Lisäksi yhteisö voi vaatia, että kolmas valtio, jossa hyväksytty laitos sijaitsee, myöntää vastavuoroisen kohtelun yhteisössä sijaitseville hyväksytyille laitoksille.

9 artikla

1. Jäsenvaltioiden, jotka tekevät 3 artiklan 5 kohdassa tarkoitettua päätöksen, on luotava yhteistyösuhde toimivaltaisen viranomaisensa ja niiden puolesta toimivien laitosten välille.

2. Yhteistyösuhdetta on säädeltävä määrämuotoisella ja ketään syrjimättömällä kirjallisella sopimuksella tai vastaavalla oikeudellisella järjestelyllä, jossa vahvistetaan laitosten erityiset tehtävät ja toimet ja johon sisältyvät vähintään

- a) IMO:n päätöslauselman A.739(18) liitteessä II esitetyt määräykset, jotka koskevat viranomaisen puolesta toimivien laitosten valtuuttamiseen liittyviä toimintaohjeita, ottaen huomioon viranomaisen puolesta toimivien hyväksytyjen laitosten valtuuttamista koskevasta mallisopimuksesta annettujen IMO:n meriturvallisuuskomitean kiertokirjeen MSC/Circ.710 ja meriympäristön suojelukomitean kiertokirjeen MEPC/Circ. 307 liite, lisäykset ja täydennykset;

Kun hyväksytty laitos, sen tarkastajat tai tekninen henkilöstö myöntävät vaadittuja todistuskirjoja viranomaisten puolesta, niitä koskevat sellaiset samat oikeudelliset takeet ja oikeussuoja, mukaan lukien kaikkien samojen puolustautumisoikeuksien käyttäminen, joihin viranomaiset ja niihin kuuluvat voivat turvautua myönnettyään edellä tarkoitettua vaadittua todistuskirjoja;

- b) seuraavat taloudellista vastuuta koskevat määräykset:
- i) jos viranomainen on tuomioistuimen lainvoimaisen päätöksen tai riita-asiassa käytetyssä välitysmenettelyssä aikaansaadun ratkaisun mukaan vastuussa merenkulkuonnettomuudesta ja velvollinen suorittamaan korvausta vahinkoa kärsineille sellaisen omaisuuden häviämisen tai vahingoittumisen taikka henkilövahingon tai kuolemantapauksen johdosta, jonka on kyseisessä tuomioistuimessa osoitettu johtuneen hyväksytyin laitoksen, sen elinten, työntekijöiden, edustajien tai muiden hyväksytyin laitoksen puolesta toimivien henkilöiden tahallisesta teosta tai laiminlyönnistä taikka törkeästä huolimattomuudesta, viranomaisella on oikeus saada hyväksytyiltä laitokselta taloudellinen korvaus siltä osin kuin kyseinen omaisuuden häviäminen, vahingoittuminen, ruumiinvamma tai kuolema on kyseisen tuomioistuimen päätöksen mukaan hyväksytyin laitoksen aiheuttama;
  - ii) jos viranomainen on tuomioistuimen lainvoimaisen päätöksen tai riita-asiassa käytetyssä välitysmenettelyssä aikaansaadun ratkaisun mukaan vastuussa *merellä tapahtuneesta vahingosta* ja velvollinen suorittamaan korvausta vahinkoa kärsineille **sellaisesta henkilövahingosta, joka ei ole johtanut kuolemaan ja** jonka on kyseisessä tuomioistuimessa osoitettu johtuneen hyväksytyin laitoksen, sen työntekijöiden, edustajien tai muiden hyväksytyin laitoksen puolesta toimivien henkilöiden huolimattomasta tai varomattomasta toiminnasta tai laiminlyönnistä, viranomaisella on oikeus **vaatia** hyväksytyiltä laitokselta taloudellinen korvaus siltä osin kuin kyseinen henkilövahinko, **joka ei ole johtanut kuolemaan**, on kyseisen tuomioistuimen päätöksen mukaan hyväksytyin laitoksen aiheuttama; jäsenvaltiot voivat rajoittaa hyväksytyin laitoksen maksettavaksi tulevaa enimmäiskorvausta, joka ei kuitenkaan saa olla alle 4 miljoonaa euroa, **paitsi jos tuomiossa tai välitystuomiossa määrätty korvaussumma on tätä pienempi, jolloin maksetaan tuomion tai välitystuomion mukainen korvaus**;
  - iii) jos viranomainen on tuomioistuimen lainvoimaisen päätöksen tai riita-asiassa käytetyssä välitysmenettelyssä aikaansaadun ratkaisun mukaan vastuussa *merellä tapahtuneesta vahingosta* ja velvollinen suorittamaan korvausta vahinkoa kärsineille sellaisen omaisuuden häviämisen tai *muun omaisuusvahingon* johdosta, jonka on kyseisessä tuomioistuimessa osoitettu johtuneen hyväksytyin laitoksen, sen työntekijöiden, edustajien tai muiden hyväksytyin laitoksen puolesta toimivien henkilöiden huolimattomasta tai varomattomasta toiminnasta tai laiminlyönnistä, viranomaisella on oikeus **vaatia** hyväksytyiltä laitosta maksamaan kyseinen korvaus siltä osin kuin kyseinen omaisuuden häviäminen tai *muu omaisuusvahinko* on kyseisen tuomioistuimen päätöksen mukaan hyväksytyin laitoksen aiheuttama; jäsenvaltiot voivat rajoittaa hyväksytyin laitoksen maksettavaksi tulevaa enimmäiskorvausta, joka ei kuitenkaan saa olla alle 2 miljoonaa euroa, **paitsi jos tuomiossa tai välitystuomiossa määrätty korvaussumma on tätä pienempi, jolloin maksetaan tuomion tai välitystuomion mukainen korvaus**;
- c) määräykset viranomaisen tai sen nimeämän puolueettoman ulkopuolisen elimen määräjain suorittamasta tarkastuksesta, joka koskee niitä tehtäviä, joita laitokset hoitavat sen puolesta 13 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulla tavalla;
- d) mahdollisuus suorittaa alusten satunnaisia ja yksityiskohtaisia tarkastuksia;
- e) **laitosten** luokittellemaa aluskantaa, luokan muutoksia, luokituksen voimassaolon keskeyttämissä tai luokituksen peruuttamisissa koskevien olennaisten tietojen **pakollista ilmoittamista koskevat määräykset**.
3. Sopimuksessa tai vastaavassa lainsäädännöllisessä järjestelyssä voidaan vaatia, että hyväksytyillä laitoksella on paikallinen edustaja sen jäsenvaltion alueella, jonka puolesta se suorittaa 3 artiklassa tarkoitetut tehtävät. Tämä vaatimus voidaan täyttää paikallisella edustajalla, joka on jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti oikeushenkilö ja sen kansallisten tuomioistuinten tuomiovallan alainen.
4. Kunkin jäsenvaltion on toimitettava komissiolle tarkat tiedot tämän artiklan säännösten mukaisesti luodusta yhteistyösuhteesta. Komissio antaa niistä sen jälkeen tiedon muille jäsenvaltioille.

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

10 artikla

1. Komissiota avustaa asetuksella (EY) N:o 2099/2002 ⁽¹⁾ perustettu meriturvallisuutta ja alusten aiheuttaman pilaantumisen ehkäisemistä käsittelevä komitea (COSS-komitea).
2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 ja 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitetuksi määräajaksi vahvistetaan kolme kuukautta.

3. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan 1–4 kohtaa ja 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

11 artikla

1. Tätä direktiiviä voidaan sen soveltamisalaa laajentamatta muuttaa
  - a) 2 artiklan d alakohdassa, 3 artiklan 1 kohdassa ja 9 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen kansainvälisiin yleissopimuksiin, pöytäkirjoihin, säännöstöihin ja päätöslauseelmiin myöhemmin tehtyjen ja voimaan tulleiden muutosten sisällyttämiseksi tähän direktiiviin liittyviltä osin,
  - b) 9 artiklan 2 kohdan b alakohdan ii ja iii alakohdassa yksilöityjen määrien muuttamiseksi.

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia, hyväksytään 10 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittelevää sääntelymenettelyä noudattaen.

2. Uusien säädösten tai 2 artiklan d alakohdassa tarkoitettuihin kansainvälisiin yleissopimuksiin liittyvien pöytäkirjojen antamisen seurauksena neuvosto päättää, komission ehdotuksesta ja ottaen huomioon jäsenvaltioiden parlamentaariset menettelyt sekä IMO:n asiaa koskevat menettelyt, näiden uusien säännösten tai näiden pöytäkirjojen ratifiointia koskevista yksityiskohtaisista säännöistä huolehtien siitä, että niitä sovelletaan samanaikaisesti ja yhdenmukaisesti kaikissa jäsenvaltioissa.

Edellä 2 artiklan d kohdassa ja 9 artiklassa mainittuihin kansainvälisiin oikeudellisiin asiakirjoihin tehdyt muutokset voidaan jättää tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle asetuksen (EY) N:o 2099/2002 5 artiklaa noudattaen.

12 artikla

Jos jäsenvaltio katsoo, ettei hyväksytyä laitosta voida enää valtuuttaa suorittamaan sen puolesta 3 artiklassa määritettyjä tehtäviä, se voi [alusten tarkastamis- ja katsastamislaitoksia koskevista yhteisistä säännöistä ja standardaardeista] annetun asetuksen (EY) N:o .../... ⁽²⁾ liitteessä I esitetyistä vaatimuksista riippumatta keskeyttää tällaisen valtuutuksen voimassaolon seuraavaa menettelyä noudattaen:

- a) jäsenvaltion on annettava viipymättä komissiolle ja muille jäsenvaltioille tieto päätöksestään ja sen perusteluista;
- b) **komissio arvioi turvallisuutta ja pilaantumisen ehkäisemistä koskevat näkökohdat huomioon ottaen asianomaisen jäsenvaltion esittämien syiden perusteella, onko hyväksytylle laitokselle myönnetyn valtuutuksen voimassaolo aiheellista keskeyttää;**

⁽¹⁾ Meriturvallisuutta ja alusten aiheuttaman pilaantumisen ehkäisemistä käsittelevän komitean (COSS-komitea) perustamisesta annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 2099/2002 (EYVL L 324, 29.11.2002, s. 1) ||.

⁽²⁾ EUVL ... || .

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

- c) **komissio ilmoittaa 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen jäsenvaltiolle, onko sen päätökseen keskeyttää valtuutuksen voimassaolo riittävät perusteet turvallisuuteen tai ympäristöön kohdistuvan vakavan vaaran vuoksi. Jos päätökseen ei ole perusteita, komissio pyytää jäsenvaltiota peruuttamaan keskeytyksen. Jos päätökseen on perusteet ja asianomainen jäsenvaltio on 4 artiklan 1 kohdan mukaisesti rajoittanut sen puolesta toimivien hyväksytyjen laitosten määrää, komissio kehottaa jäsenvaltiota myöntämään valtuutuksen toiselle hyväksytylle laitokselle sen laitoksen sijaan, jonka valtuutuksen voimassaolo on keskeytetty.**

13 artikla

1. Kunkin jäsenvaltion on **tarkastettava**, että sen puolesta 3 artiklan 2 kohdassa mainitussa tarkoituksessa toimivat hyväksytyt laitokset suorittavat tehokkaasti kyseisessä artiklassa tarkoitettut tehtävät toimivaltaista viranomaista tyydyttävällä tavalla.
2. Kunkin jäsenvaltion on **tarkastettava puolestaan toimivat hyväksytyt laitokset** vähintään joka toinen vuosi sekä toimitettava muille jäsenvaltioille ja komissiolle kertomus **näiden tarkastusten** tuloksista viimeistään sen vuoden 31 päivänä maaliskuuta, joka seuraa niitä edeltäviä vuosia, **joina tarkastukset toteutetaan**.

14 artikla

Harjoittaessaan satamavaltiona tarkastusoikeuttaan ja täyttäessään tarkastusvelvollisuuksiaan jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille sekä lippuvaltiolle, jos ne havaitsevat, että lippuvaltion puolesta toimivat hyväksytyt laitokset ovat antaneet voimassaolevia lakisääteisiä todistuskirjoja alukselle, joka ei täytä kansainvälisten yleissopimusten asiaa koskevia määräyksiä, tai että aluksessa, jolla on voimassa oleva luokitustodistus, on kyseisen todistuksen kattamiin seikkoihin liittyviä puutteita. Tämän artiklan nojalla on ilmoitettava ainoastaan tapaukset, joissa alukset aiheuttavat vakavan uhan turvallisuudelle ja ympäristölle tai joiden osalta on näyttöä hyväksytyin laitoksen toimineen erityisen piittaamattomasti. Kyseiselle hyväksytylle laitokselle on ilmoitettava asiasta ensimmäisen tarkastuksen yhteydessä niin, että se voi heti toteuttaa asianmukaiset jatkotoimenpiteet.

15 artikla

1. Kunkin jäsenvaltion on varmistettava, että sen lipun alla purjehtiva alus on suunniteltu, rakennettu ja varusteltu ja sitä huolletaan hyväksytyin laitoksen laatimiin runkoa, koneistoa, sähkölaitteita ja hallintalaitteita koskeviin vaatimuksiin liittyvien sääntöjen ja menettelyjen mukaisesti.
2. Jäsenvaltio voi päättää käyttää hyväksytyin laitoksen sääntöjä ja menettelyjä vastaavina pitämiään sääntöjä ainoastaan sillä edellytyksellä, että se antaa nämä säännöt viipymättä tiedoksi komissiolle direktiivissä 98/34/EY tarkoitettua menettelyä noudattaen sekä muille jäsenvaltioille, ja että yksikään jäsenvaltio tai komissio ei niitä vastusta tai ole tämän direktiivin 10 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä soveltamalla katsonut, etteivät ne täytä vastaavuusedellytystä.
3. Jäsenvaltioiden on toimittava yhteistyössä valtuuttamiensa hyväksytyjen laitosten kanssa kyseisten laitosten sääntöjen ja menettelyjen laatimisessa. Jäsenvaltioiden on neuvoteltava hyväksytyjen laitosten kanssa, jotta kansainvälisistä yleissopimuksista voitaisiin saavuttaa yhdenmukainen tulkinta

16 artikla

Loppusäännökset

Komissio tiedottaa kerran kahdessa vuodessa Euroopan parlamentille ja neuvostolle tämän direktiivin täytäntöönpanon edistymisestä jäsenvaltioissa.

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

17 artikla

1. Jäsenvaltioiden on saatettava [...] **artiklan ja liitteessä I olevan [...] kohdan [artiklat tai niiden osat sekä liitteiden kohdat, joiden sisältöä on muutettu suhteessa direktiiviin 94/57/EY]** noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan ... (*) **mennessä**. Niiden on **viipymättä toimitettava nämä säännökset sekä niiden ja tämän direktiivin välinen vastaavuustaulukko kirjallisina** komissiolle ▯.

Kun jäsenvaltiot hyväksyvät nämä säädökset, niissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on niiden virallisen julkaisun yhteydessä liitettävä tällainen viittaus. Niissä on myös mainittava, että voimassa oleviin lakeihin, asetuksiin ja hallinnollisiin määräyksiin sisältyviä viittauksia tällä direktiivillä kumottuihin direktiiveihin pidetään viittauksina tähän direktiiviin. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

18 artikla

Kumotaan direktiivi 94/57/EY, sellaisena kuin se on muutettuna liitteessä I olevassa A osassa mainituilla direktiiveillä, ... päivästä ... kuuta ... ⁽¹⁾ alkaen, sanotun kuitenkaan rajoittamatta jäsenvaltioita velvoittavia liitteessä I olevassa B osassa asetettuja määräaikoja, joiden kuluessa niiden on saatettava mainitut direktiivit osaksi kansallista lainsäädäntöä.

Viittauksia kumottuihin direktiiveihin pidetään viittauksina tähän direktiiviin liitteessä II olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

19 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

20 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

(*) 18 kuukautta tämän direktiivin voimaantulopäivästä.

(1) ▯ Tämän direktiivin voimaantulopäivä.

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

LIITE I

A OSA

KUMOTTU DIREKTIIVI JA SEN MYÖHEMMÄT MUUTOKSET

(18 artiklassa tarkoitettut)

Neuvoston direktiivi 94/57/EY	EYVL L 319, 12.12.1994, s. 20
Komission direktiivi 97/58/EY	EYVL L 274, 7.10.1997, s. 8
Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/105/EY	EYVL L 19, 22.1.2002, s. 9
Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/84/EY	EYVL L 324, 29.11.2002, s. 53

B OSA

MÄÄRÄAJAT SAATTAMISELLE OSAKSI KANSALLISTA LAINSÄÄDÄNTÖÄ

(18 artiklassa tarkoitettut)

Direktiivi	Määräaika saattamiselle osaksi kansallista lainsäädäntöä
94/57/EY	31. joulukuuta 1995
97/58/EY	30. syyskuuta 1998
2001/105/EY	22. heinäkuuta 2003
2002/84/EY	23. marraskuuta 2003

LIITE II

VASTAAVUUSTAULUKKO

Direktiivi 94/57/EY	Tämä direktiivi	Asetus (EY) N:o .../... [alusten tarkastamis- ja katsastamislaitoksia koskevista yhteisistä säännöistä ja standardeista] (*)
1 artikla	1 artikla	1 artikla
2 artiklan a alakohta	2 artiklan a alakohta	2 artiklan a alakohta
2 artiklan b alakohta	2 artiklan b alakohta	–
2 artiklan c alakohta	2 artiklan c alakohta	–
2 artiklan d alakohta	2 artiklan d alakohta	2 artiklan b alakohta
2 artiklan e alakohta	2 artiklan g alakohta	2 artiklan c alakohta
–	2 artiklan h alakohta	2 artiklan d alakohta
2 artiklan f alakohta	2 artiklan i alakohta	2 artiklan e alakohta
2 artiklan g alakohta	2 artiklan j alakohta	2 artiklan f alakohta
2 artiklan h alakohta	2 artiklan k alakohta	2 artiklan g alakohta
2 artiklan i alakohta	2 artiklan m alakohta	2 artiklan i alakohta
–	2 artiklan l alakohta	2 artiklan h alakohta
2 artiklan j alakohta	2 artiklan n alakohta	–
2 artiklan k alakohta	–	2 artiklan j alakohta
3 artikla	3 artikla	–
4 artiklan 1 kohdan ensimmäinen virke	–	3 artiklan 1 kohta
4 artiklan 1 kohdan toinen virke	–	3 artiklan 2 kohta
4 artiklan 1 kohdan kolmas virke	–	–
4 artiklan 1 kohdan neljäs virke	–	4 artiklan 1 kohta

(*) EUVL ... ||.

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

Direktiivi 94/57/EY	Tämä direktiivi	Asetus (EY) N:o .../... [alusten tarkastamis- ja katsastamislaitoksia koskevista yhteisistä säännöistä ja standardeista] (*)
–	–	3 artiklan 3 kohta
–	–	4 artiklan 2, 3 ja 4 kohta
–	–	5 artikla
–	–	6 artikla
–	–	7 artikla
5 artiklan 1 kohta	8 artiklan 1 kohta	–
5 artiklan 3 kohta	8 artiklan 2 kohta	–
6 artiklan 1, 2, 3 ja 4 kohta	9 artiklan 1, 2, 3 ja 4 kohta	–
6 artiklan 5 kohta	–	–
7 artikla	10 artikla	12 artikla
8 artiklan 1 kohdan ensimmäinen luettelukohta	11 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohta	–
8 artiklan 1 kohdan toinen luettelukohta	–	13 artiklan 1 kohta
8 artiklan 1 kohdan kolmas luettelukohta	11 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohta	–
–	11 artiklan 1 kohdan toinen alakohta	13 artiklan 1 kohdan toinen alakohta
8 artiklan 2 kohta	11 artiklan 2 kohta	–
8 artiklan 2 kohdan toinen alakohta	–	13 artiklan 2 kohta
9 artiklan 1 kohta	–	–
9 artiklan 2 kohta	–	–
10 artiklan 1 kohdan johdantolause	12 artikla	–
10 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohta sekä 2, 3 ja 4 kohta	–	–
11 artiklan 1 ja 2 kohta	13 artiklan 1 ja 2 kohta	–
11 artiklan 3 ja 4 kohta	–	8 artiklan 1 ja 2 kohta
12 artikla	14 artikla	–
13 artikla	–	–
14 artikla	15 artiklan 1 ja 2 kohta	–
–	15 artiklan 3 kohta	–
–	16 artikla	–
–	–	9 artikla
15 artiklan 1 kohta	–	–
–	–	10 artiklan 1 ja 2 kohta
15 artiklan 2 kohta	–	10 artiklan 3 kohta
15 artiklan 3 kohta	–	10 artiklan 4 kohta
15 artiklan 4 kohta	–	10 artiklan 5 kohta
15 artiklan 5 kohta	–	10 artiklan 6 kohdan ensimmäinen, toinen, kolmas ja viides alakohta
–	–	10 artiklan 6 kohdan neljäs alakohta

(*) EUVL ... ||.

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

Direktiivi 94/57/EY	Tämä direktiivi	Asetus (EY) N:o .../... [alusten tarkastamis- ja katsastamislaitoksia koskevista yhteisistä säännöistä ja standardeista] ⁽¹⁾
16 artikla	17 artikla	–
17 artikla	20 artikla	–
–	18 artikla	–
–	19 artikla	–
–	–	11 artikla
–	–	14 artikla
–	–	15 artikla
–	–	16 artikla
–	–	17 artikla
–	–	18 artikla
–	–	19 artikla
Liite	–	I liite
–	I liite	–
–	II liite	II liite

⁽¹⁾ EUVL ... ||.

Alusten tarkastamis- ja katsastamislaitoksia koskevat yhteiset säännöt ja standardit (uudelleenlaatiminen) ***II

P6_TA(2008)0448

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 24. syyskuuta 2008 neuvoston yhteisestä kannasta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen antamiseksi alusten tarkastamis- ja katsastamislaitoksia koskevista yhteisistä säännöistä ja standardeista (uudelleen laadittu) (5726/2/2008 — C6-0223/2008 — 2005/0237B(COD))

(2010/C 8 E/44)

(Yhteispäätösmenettely: toinen käsittely)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon neuvoston yhteisen kannan (5726/2/2008 — C6-0223/2008) ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon ensimmäisessä käsittelyssä esittämänsä kannan ⁽²⁾ komission ehdotuksesta Euroopan parlamentille ja neuvostolle (KOM(2005)0587),
- ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 251 artiklan 2 kohdan,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 62 artiklan,
- ottaa huomioon liikenne- ja matkailuvaliokunnan suosituksen toiseen käsittelyyn (A6-0330/2008);

⁽¹⁾ EUVL C 190 E, 29.7.2008, s. 1.

⁽²⁾ EUVL C 74 E, 20.3.2008, s. 632.

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

1. hyväksyy yhteisen kannan sellaisena kuin se on tarkistettuna;
2. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle.

P6_TC2-COD(2005)0237B**Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu toisessa käsittelyssä 24. syyskuuta 2008, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o .../2008 antamiseksi alusten tarkastamis- ja katsastamislaitoksia koskevista yhteisistä säännöistä ja standardeista (uudelleen laadittu)**

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

- ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 80 artiklan 2 kohdan,
- ottavat huomioon komission ehdotuksen,
- ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,
- ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽²⁾,
- noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Alusten tarkastamiseen ja katsastamiseen valtuutettuja laitoksia sekä merenkulun viranomaisten asiaan liittyviä toimia koskevista yhteisistä säännöistä ja standardeista 22 päivänä marraskuuta 1994 annettua neuvoston direktiiviä 94/57/EY ⁽⁴⁾ on muutettu useita kertoja ja huomattavilta osin. Uusien muutosten takia ja selkeyden vuoksi mainittu direktiivi olisi uudelleenlaadittava. Nyt kun mainittua direktiiviä muutetaan vielä uudelleen, se olisi selkeyden vuoksi laadittava uudelleen.
  - (2) Ottaen huomioon direktiivin 94/57/EY säännösten luonteen, sen säännösten uudelleen laatiminen kahtena eri yhteisön säädöksenä, eli direktiivinä ja asetuksena, olisi tarkoituksenmukaista
-
- (3) Alusten tarkastus- ja katsastuslaitosten olisi voitava tarjota palvelujaan koko yhteisön alueella ja kilpailulla keskenään tarjoten samantasoisien turvallisuuden ja ympäristön suojelun. Niiden toiminnalle olisi siksi vahvistettava yhdenmukaisesti ammatilliset vaatimukset, joita sovelletaan koko yhteisön alueella.
  - (4) *Tämä tavoite* olisi pyrittävä saavuttamaan Kansainvälisen merenkulkujärjestön (IMO) työn ja toiminnan kanssa asianmukaisesti yhteensopivien ja mahdollisesti niiden pohjalta laadittujen ja niitä täydentävien toimien avulla. ■
  - (5) Olisi vahvistettava laitosten hyväksymistä koskevat vähimmäisvaatimukset alusten turvallisuuden parantamiseksi ja niistä johtuvan pilaantumisen ehkäisemiseksi. Tämän vuoksi direktiivissä 94/57/EY säädetyt vähimmäisvaatimuksia olisi tiukennettava.
  - (6) Annettaessa alustava hyväksyntä laitoksille, jotka haluavat saada valtuudet toimia jäsenvaltioiden puolesta, tässä asetuksessa säädettyjen vähimmäisvaatimusten noudattamista voitaisiin arvioida tehokkaammin siten, että arvioinnista vastaa yhdenmukaisesti ja keskitetysti komissio yhdessä hyväksyntää pyytävän jäsenvaltion kanssa.

⁽¹⁾ EUVL C 318, 23.12.2006, s. 195.

⁽²⁾ EUVL C 229, 22.9.2006, s. 38.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 25. huhtikuuta 2007 (EUVL C 74 E, 20.3.2008, s. 632), neuvoston yhteinen kanta, hyväksytty 6. kesäkuuta 2008 (EUVL C 190 E, 29.7.2008, s. 1) ja Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 24. syyskuuta 2008.

⁽⁴⁾ EYVL L 319, 12.12.1994, s. 20. ||.

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

- (7) Hyväksyntä olisi myönnettävä ainoastaan laitoksen laadun ja turvallisuustason perusteella. Olisi varmistettava, että hyväksynnän laajuus vastaa aina kyseisen laitoksen toimintakykyä. Hyväksynnässä olisi myös otettava huomioon hyväksytyjen laitosten *erilainen oikeudellinen asema ja yritys rakenne* samalla kun varmistetaan *edellä mainittujen* vähimmäisvaatimusten yhdenmukainen soveltaminen ja yhteisön valvonnan tehokkuus. ■
- (8) Tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY ⁽¹⁾ mukaisesti.
- (9) Komissiolle olisi erityisesti siirrettävä toimivalta muuttaa tätä asetusta kansainvälisiin yleissopimuksiin, pöytäkirjoihin, säännöstöihin ja päätöslauselmiin myöhemmin tehtävien muutosten sisällyttämiseksi siihen, päivittää liitteen I vaatimuksia ja hyväksyä vähimmäisvaatimukset, joilla mitataan sääntöjen ja menettelyjen tehokkuutta sekä hyväksytyjen laitosten kykyä huolehtia luokittelemiensa alusten turvallisuudesta ja niistä mahdollisesti aiheutuvan pilaantumisen ehkäisemisestä. Koska kyseiset toimenpiteet ovat laajakantoisia ja niiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia, myös täydentämällä sitä uusilla muilla kuin keskeisillä osilla, ne on hyväksyttävä päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklassa säädettyä valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.
- (10) Jos hyväksytty laitos ei täytä velvollisuuksiaan, on olennaisen tärkeää, että asiaan kyetään puuttumaan nopeasti ja tehokkaasti oikeasuhteisella tavalla. Ensisijaisena tavoitteena tulisi olla puutteiden korjaaminen, jotta turvallisuuteen tai ympäristöön mahdollisesti kohdistuva uhka voidaan poistaa varhaisessa vaiheessa. Komissiolle olisi siksi annettava tarvittavat valtuudet vaatia, että hyväksytty laitos toteuttaa tarvittavat ennaltaehkäisevät ja korjaavat toimet, ja määrätä sakkoja ja uhkasakkoja pakkokeinona. Näitä valtuuksia käyttäessään komission olisi meneteltävä perusoikeuksia kunnioittavalla tavalla ja varmistettava, että laitoksella on oikeus tulla kuulluksi.
- (11) Yhteisönlajuksen lähestymistavan mukaisesti päätös sellaisen laitoksen hyväksynnän peruuttamisesta, joka ei täytä tässä asetuksessa säädettyjä velvoitteita, kun edellä mainitut toimenpiteet osoittautuvat tehottomiksi tai laitos muutoin aiheuttaa turvallisuudelle tai ympäristölle uhan, jota ei voida hyväksyä, on tehtävä yhteisön tasolla, ja siksi päätös on komission tehtävä komiteamenettelyä noudattaen.
- (12) Hyväksytyjen laitosten jatkuva jälkiseuranta sen arvioimiseksi, noudattavatko ne tätä asetusta, voidaan suorittaa tehokkaammin, jos se tehdään yhdenmukaisesti ja keskitetysti. Siksi on aiheellista, että tästä tehtävästä vastaa yhteisön puolesta komissio yhdessä hyväksyntää pyytävän jäsenvaltion kanssa.
- (13) Osana hyväksytyjen laitosten toimien seurantaa on olennaista, että komission tarkastajilla on pääsy aluksiin ja aluksen asiakirjoihin sen lippuvaltiosta riippumatta sen arvioimiseksi, noudattavatko hyväksytyt laitokset tässä asetuksessa säädettyjä vähimmäisvaatimuksia kaikkien luokittelemiensa alusten osalta.
- (14) Hyväksytyjen laitosten valmiudet huomata nopeasti ja korjata säännöissään, menettelyissään ja sisäisessä valvonnassaan esiintyvät puutteet ovat olennaisen tärkeät niiden alusten turvallisuuden kannalta, joita laitokset tarkastavat ja joille ne antavat todistuksia. *Tämän kyvyn* parantamiseksi olisi luotava ■ riippumaton *arviointikomitea*, joka *toimii itsenäisesti, jotta se voi* ehdottaa ■ toimia kaikkien hyväksytyjen laitosten toiminnan jatkuvaksi parantamiseksi, ja *joka voi taata tuloksellisen vuorovaikutuksen* komission kanssa.

(1) EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23 ||.

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

- (15) Hyväksytyjen laitosten säännöt ja menettelyt ovat avaintekijä turvallisuuden lisäämisessä ja onnettomuuksien ja pilaantumisen ehkäisemisessä. Hyväksytyt laitokset ovat tästä syystä käynnistäneet prosessin, jonka olisi johdettava niiden sääntöjen ja menettelyjen yhdenmukaistamiseen. Yhteisön lainsäädännöllä olisi kannustettava ja tuettava tätä prosessia, koska sillä olisi oltava myönteinen vaikutus meriturvallisuuteen sekä Euroopan laivanrakennusalan kilpailukykyyn.

I

- (16) Hyväksytyjen laitosten olisi pidettävä tekniset standardinsa ajan tasalla ja sovellettava niitä johdonmukaisesti turvallisuussääntöjen yhdenmukaistamiseksi ja kansainvälisten sääntöjen yhtenäisen soveltamisen varmistamiseksi yhteisössä. Jos hyväksytyjen laitosten tekniset standardit ovat täysin tai lähes samanlaiset, olisi harkittava materiaaleja, varusteita ja osia koskevien todistusten vastavuoroista tunnustamista asianmukaisissa tapauksissa, ottaen vertailukohdaksi vaativimmat ja tiukimmat standardit.

I

- (17) Koska avoimuus ja tietojenvaihto asianomaisten osapuolten välillä sekä yleisön oikeus saada tietoja ovat keskeisiä keinoja merionnettomuuksien ehkäisyssä, hyväksytyjen laitosten olisi toimitettava kaikki niiden luokittelien alusten kuntoa koskevat asiaankuuluvat lakisäätteiset tiedot satamavaltion valvontaviranomaisille ja saatettava ne yleisön saataville.

- (18) Jotta voitaisiin estää sellaiset alusten luokan vaihdot, joiden tarkoituksena on välttää korjauksia, joita hyväksytty laitos on tarkastuksessaan vaatinut, olisi määrättävä hyväksytyt laitokset vaihtamaan etukäteen keskenään kaikki asiaankuuluvat tiedot niiden alusten kunnosta, joille on haettu luokan vaihtoa, sekä olemaan tarvittaessa yhteydessä lippuvaltioon.

I

- (19) Asetuksella (EY) N:o 1406/2002 ⁽¹⁾ perustetun Euroopan meriturvallisuusviraston olisi annettava tarvittavaa tukea tämän asetuksen täytäntöönpanon varmistamiseksi.

- (20) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitetta, joka on niiden toimenpiteiden vahvistaminen, joita alusten tarkastuksesta ja katsastuksesta sekä niiden todistuskirjojen antamisesta vastaavien yhteisössä toimivien laitosten on noudatettava, vaan se voidaan toiminnan laajuuden vuoksi saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, joten yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarpeen.

- (21) Toimenpiteistä, joita jäsenvaltioiden on noudatettava suhteessaan laivojen tarkastus- ja katsastuslaitoksiin, säädetään [lippuvaltiota koskevien vaatimusten noudattamisesta ja alusten tarkastamiseen ja katsastamiseen valtuutettuja laitoksia sekä merenkulun viranomaisten asiaan liittyviä toimia koskevista yhteisistä säännöistä ja standardeista] ... päivänä ...kuuta ... annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä .../.../EY ⁽²⁾ ⁽³⁾,

OVAT ANTANEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Tässä asetuksessa vahvistetaan toimenpiteet, joita alusten tarkastuksesta ja katsastuksesta sekä niiden todistuskirjojen antamisesta vastaavien laitosten on noudatettava merenkulun turvallisuutta ja meren pilaantumisen ehkäisemistä koskevien kansainvälisten yleissopimusten noudattamiseksi, edistään samalla palvelujen tarjonnan vapauden tavoitetta. Tähän kuuluu myös kansainvälisten yleissopimusten soveltamisalaan kuuluvien alusten runkoa, koneistoa, sähkölaitteita ja hallintalaitteita koskevien turvallisuusmääräysten laatiminen ja täytäntöönpano.

⁽¹⁾ EYVL L 208, 5.8.2002, s. 1 ||.

⁽²⁾ EUVL ... || .

⁽³⁾ EUVL ... || .

2 artikla

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

- a) "aluksella" kansainvälisten yleissopimusten soveltamisalaan kuuluvaa alusta;
- b) "kansainvälisillä yleissopimuksilla" 1 päivänä marraskuuta 1974 tehtyä kansainvälistä yleis-sopimusta ihmishengen turvallisuudesta merellä (SOLAS 74), lukuun ottamatta sen liitteessä olevaa XI-2 lukua, 5 päivänä huhtikuuta 1966 tehtyä kansainvälistä lastiviivasopimusta sekä 2 päivänä marraskuuta 1973 tehtyä kansainvälistä yleis-sopimusta alusten aiheuttaman meren pilaantumisen ehkäisemisestä (MARPOL) ja sen vuoden 1978 pöytäkirjaa, sekä kulloinkin voimassa olevia näiden yleissopimusten pöytäkirjoja ja muutoksia sekä asiaan liittyviä, kaikkia jäsen-valtioita sitovia sääntöjä;
- c) "laitoksella" oikeushenkilöä, sen tytäryrityksiä ja kaikkia muita sen määräysvallassa olevia yhteisöjä, jotka joko yhdessä tai erikseen suorittavat tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvia tehtäviä;
- d) "määräysvallalla" edellä e alakohdassa oikeudellisia tai tosiasiallisia oikeuksia, sopimuksia tai muita keinoja, jotka joko erikseen tai yhdessä antavat mahdollisuuden käyttää ratkaisevaa vaikutusvaltaa oikeushenkilöön nähden tai mahdollistavat sen, että kyseinen oikeushenkilö suorittaa tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvia tehtäviä;
- e) "hyväksytyllä laitoksella" tämän asetuksen mukaisesti hyväksyttyä laitosta;
- f) "valtuuttamisella" tekoa, jolla jäsenvaltio antaa valtuudet tai siirtää toimivallan hyväksytyille laitokselle;
- g) "lakisäateisellä todistuskirjalla" kansainvälisten yleissopimusten mukaisesti lippuvaltion antamaa tai sen puolesta annettua todistuskirjaa;
- h) "säännöillä ja menettelyillä" alusten suunnittelua, rakentamista, varusteita, huoltoa ja katsastamista koskevia hyväksytyin laitoksen vaatimuksia;
- i) "luokitustodistuksella" hyväksytyin laitoksen antamaa asiakirjaa, jossa todistetaan aluksen kunnon soveltuvuus erityiseen tarkoitukseen tai käyttöön kyseisen hyväksytyin laitoksen vahvistamien ja julkistamien sääntöjen ja **määräysten** mukaisesti;
- j) "**sijaintivaltiolla** valtiota, jossa **hyväksytyin** laitoksen sääntömääräinen kotipaikka, **hallinnollinen päätoimipaikka** tai pääasiallinen || toimipaikka sijaitsee.

3 artikla

1. Jäsenvaltioiden, jotka haluavat myöntää valtuutuksen laitokselle, jolla ei vielä ole hyväksyntää, on esitettävä komissiolle hyväksyntää koskeva pyyntö täydellisine tietoineen ja näyttöineen siitä, että laitos täyttää liitteessä säädetyt vähimmäisvaatimukset, sekä tietoineen siitä, että laitosta vaaditaan noudattamaan ja se sitoutuu noudattamaan 8 artiklan 4 kohdan ja 9, 10 ja 11 artiklan säännöksiä.
2. Komissio tekee yhdessä pyynnön esittävän jäsenvaltion kanssa arvion laitoksista, joita koskevan hyväksymispyynnön se on vastaanottanut, tarkistaakseen, että laitokset täyttävät 1 kohdassa tarkoitettuja vaatimukset ja sitoutuvat noudattamaan niitä.
3. Komissio kieltäytyy 12 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen sääntelymenettelyn mukaisesti antamasta hyväksyntästä laitoksille, jotka eivät täytä tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja vaatimuksia tai joiden toiminnan laadun katsotaan 14 artiklan mukaisesti vahvistettujen vaatimusten perusteella aiheuttavan turvallisuudelle tai ympäristölle uhan, jota ei voida hyväksyä.

4 artikla

1. Komissio myöntää hyväksynnän 12 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen.

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

2. Hyväksyntä myönnetään asiaankuuluvalla oikeudellisella yhteisölle, joka on kaikkien niiden oikeudellisten yhteisöjen emoyhteisö, jotka muodostavat hyväksytyyn laitoksen. Hyväksyntä käsittää kaikki oikeudelliset yhteisöt, jotka myötävaikuttavat sen varmistamiseen, että kyseinen laitos tarjoaa palvelujaan maailmanlaajuisesti.

3. Komissio voi 12 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen rajoittaa hyväksynnän tiettyjen alustyyppien, tietyn kokoisten alusten tai tiettyjen reittien tai näiden yhdistelmän osalta kyseisen laitoksen todetun toimintakyvyn ja asiantuntemuksen mukaisesti. Tällaisessa tapauksessa komissio perustelee hyväksynnän rajoittamisen ja ilmoittaa, millä edellytyksillä rajoitus poistetaan tai on laajennettavissa. Tätä rajoitusta voidaan tarkastella milloin tahansa uudestaan.

4. Komissio laatii ja saattaa säännöllisesti ajan tasalle luettelon tämän artiklan mukaisesti hyväksytyistä laitoksista. Luettelo julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

5 artikla

Jos komissio katsoo, ettei hyväksytty laitos ole täyttänyt liitteessä I vahvistettuja vähimmäisvaatimuksia tai sille tämän asetuksen nojalla kuuluvia velvollisuuksia tai että hyväksytyyn laitoksen valmiudet taata turvallisuus ja ehkäistä pilaantumista ovat heikentyneet merkittävästi tämän aiheuttamatta kuitenkaan turvallisuudelle tai ympäristölle sellaista uhkaa, jota ei voida hyväksyä, se vaatii kyseistä hyväksyttyä laitosta toteuttamaan asetetuissa määräaajoissa tarvittavat ennaltaehkäisevät ja korjaavat toimet, joilla varmistetaan kyseisten vähimmäisvaatimusten ja velvollisuuksien täydellinen noudattaminen ja erityisesti poistetaan turvallisuuteen tai ympäristöön mahdollisesti kohdistuva uhka, tai muutoin puuttumaan toiminnan laadun heikkenemisen syihin.

Ennaltaehkäiseviin ja korjaaviin toimiin voi sisältyä väliaikaisia suojatoimenpiteitä, jos turvallisuuteen tai ympäristöön kohdistuva mahdollinen uhka on välitön.

Komission on kuitenkin tiedotettava etukäteen toimista, joihin se aikoo ryhtyä, kaikille niille jäsenvaltioille, jotka ovat myöntäneet kyseiselle hyväksytylle laitokselle valtuutuksen, sanotun kuitenkaan rajoittamatta toimien välitöntä täytäntöönpanoa.

6 artikla

1. Edellä 5 artiklan nojalla toteutettujen toimenpiteiden lisäksi komissio voi 12 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoo-antavaa menettelyä noudattaen määrätä sakkoja sellaiselle hyväksytylle laitokselle,

a) jonka vakava tai toistuva kyvyttömyys täyttää liitteessä I vahvistetut vähimmäisvaatimukset tai sille 8 artiklan 4 kohdan, 9, 10 ja 11 artiklan nojalla kuuluvat velvollisuudet tai jonka toiminnan laadun heikkeneminen on paljastanut vakavia puutteita sen rakenteissa, järjestelmissä, menettelyissä tai sisäisessä valvonnassa, tai

b) joka on tarkoituksella antanut komissiolle virheellisiä, epätäydellisiä tai harhaanjohtavia tietoja 8 artiklan 1 kohdan mukaisesti tehtävän arvioinnin yhteydessä tai muulla tavoin haitannut arviointia.

2. Jos hyväksytty laitos ei toteuta komission vaatimia ennaltaehkäiseviä ja korjaavia toimia tai aiheuttaa perusteetonta viivästystä, komissio voi määrätä kyseiselle laitokselle uhkasakkoja siihen saakka, kunnes vaaditut toimet on toteutettu täydellisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 1 kohdan soveltamista.

3. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen sakkojen ja uhkasakkojen on oltava varoittavia ja oikeassa suhteessa sekä tapauksen vakavuuteen että kyseessä olevan hyväksytyyn laitoksen taloudelliseen asemaan, ja niissä on erityisesti otettava huomioon, missä määrin turvallisuus tai ympäristön suojelu on vaarantunut.

Niitä määrätään vasta sen jälkeen, kun kyseessä olevalle hyväksytylle laitokselle ja asianomaisille jäsenvaltioille on annettu mahdollisuus esittää huomautuksensa.

Määrättyjen sakkojen ja uhkasakkojen yhteenlaskettu määrä saa olla enintään 5 prosenttia hyväksytyyn laitoksen kolmen edellisen tilikauden keskimääräisestä liikevaihdosta tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvissa toiminnoissa.

7 artikla

1. Komissio peruu hyväksynnän laitoksilta,
  - a) joiden toistuva ja vakava kyvyttömyys täyttää liitteessä I vahvistetut vähimmäisvaatimukset tai niille tämän asetuksen nojalla kuuluvat velvollisuudet aiheuttaa turvallisuudelle tai ympäristölle uhan, jota ei voida hyväksyä;
  - b) joiden toistuva ja vakava kyvyttömyys niiden turvallisuuden edistämistä ja pilaantumisen ehkäisemistä koskevilla toimilla on sellainen, että se aiheuttaa turvallisuudelle tai ympäristölle uhan, jota ei voida hyväksyä;
  - c) jotka estävät komissiota suorittamasta arviointia tai haittaavat sitä toistuvasti; tai
  - d) jotka eivät maksa 6 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja sakkoja ja/tai uhkasakkoja. ||

■

2. Edellä 1 kohdan a ja b alakohtaa sovellettaessa komissio tekee päätöksensä ottaen huomioon kaikki käytettävissä olevat tiedot, muun muassa seuraavat:
  - a) komission 8 artiklan 1 kohdan mukaisesti suorittaman kyseessä olevan hyväksytyt laitoksen arvioinnin tulokset;
  - b) jäsenvaltioiden ilmoitukset, jotka on tehty [lippuvaltiota koskevien vaatimusten noudattamisesta ja alusten tarkastamiseen ja katsastamiseen valtuutettuja laitoksia sekä merenkulun viranomaisten asiaan liittyviä toimia koskevista yhteisistä säännöistä ja standardeista] annetun direktiivin .../.../EY (1) 14 artiklan mukaisesti ||;
  - c) sellaisten onnettomuuksien analysoinnit, joissa on ollut mukana hyväksytyt laitosten luokittelemia aluksia;
  - d) 6 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen puutteiden toistuminen;
  - e) missä määrin puutteet vaikuttavat hyväksytyt laitoksen luokitteluun aluskantaan; ja
  - f) piittaamattomuus 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuista toimenpiteistä.
3. Hyväksynnän peruuttamisesta päättää komissio joko omasta aloitteestaan tai jonkin jäsenvaltion pyynnöstä 12 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen sen jälkeen, kun kyseessä olevalle hyväksytylle laitokselle on annettu mahdollisuus esittää huomautuksensa.

8 artikla

1. Komissio arvioi kaikki hyväksytyt laitokset yhdessä sen jäsenvaltion kanssa, joka on esittänyt laitosta koskevan hyväksymispöytäkirjan, säännöllisesti ja vähintään joka toinen vuosi tarkistaakseen, että ne täyttävät tähän asetukseen perustuvat velvoitteet ja liitteessä I säädetyt vähimmäisvaatimukset. Arvioinnin on rajoitettava hyväksytyt laitosten tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluviin toimiin.
2. Valitessaan arvioitavia hyväksytyt laitoksia komissio kiinnittää erityistä huomiota hyväksytyt laitoksen toiminnan laatuun turvallisuuden ja pilaantumisen ehkäisemisen suhteen, onnettomuustilastoihin sekä jäsenvaltioiden ilmoituksiin, jotka on tehty [lippuvaltiota koskevien vaatimusten noudattamisesta ja alusten tarkastamiseen ja katsastamiseen valtuutettuja laitoksia sekä merenkulun viranomaisten asiaan liittyviä toimia koskevista yhteisistä säännöistä ja standardeista] annetun direktiivin .../.../EY (2) 14 artiklan mukaisesti ||.
3. Arviointiin voi sisältyä vierailuja hyväksytyt laitoksen aluetoimipaikoissa ja sekä käytössä että rakenteilla olevien alusten satunnaisia tarkastuksia hyväksytyt laitoksen toiminnan tason tarkastamiseksi. Tällöin komissio ilmoittaa asiasta tarvittaessa jäsenvaltiolle, jossa aluetoimipaikka sijaitsee. Komissio toimittaa jäsenvaltioille kertomuksen arvioinnin tuloksista.

(1) EUVL ||.

(2) EUVL ||.

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

4. Kunkin hyväksytyt laitoksen on vuosittain saatettava 12 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua komitean käytettäväksi laaduntarkkailuarviointinsa.

9 artikla

1. **Komission mahdollisuuksia saada käyttöönsä** 8 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua arvioinnissa **tarvittavia tietoja ei voida** rajoittaa vetoamalla mihinkään **hyväksytyt laitoksen jonkin kolmannen osapuolen kanssa tekemään sopimukseen tai lippuvaltion kanssa tekemään valtuutus sopimukseen sisältyvään lausekkeeseen**.

2. Hyväksytyt laitosten on varmistettava **kolmansien osapuolten** kanssa tekemissään sopimuksissa, jotka koskevat lakisääteisten todistuskirjojen tai luokitustodistusten antamista alukselle, että todistuksia voidaan antaa ainoastaan sillä edellytyksellä, etteivät *mainitut* osapuolet **estä yhteisön** tarkastajien pääsyä kyseiselle alukselle 8 artiklan 1 kohdassa säädetyissä tarkoituksissa.

10 artikla

1. Hyväksytyt laitosten on määräjain neuvoteltava keskenään sääntöjensä ja **määräystensä** ja niiden täytäntöönpanon vastaavuuden ylläpitämiseksi ja yhdenmukaistamiseksi. Niiden on toimittava keskenään yhteistyössä saavuttaakseen yhdenmukaisen tulkinnan kansainvälisistä yleissopimuksista, sanotun kuitenkin rajoittamatta lippuvaltioiden toimivaltaa. Hyväksytyt laitosten on tarvittaessa sovittava teknisistä ja menettelyyn liittyvistä ehdoista, joiden mukaisesti ne tunnustavat vastavuoroisesti **luokitustodistukset, jotka on annettu niiden omia vaatimuksia** vastaavien vaatimusten mukaisesti, ottaen **esimerkiksi** vaativimmat ja tiukimmat **mallit ja ottaen erityisesti huomioon laivavarusteet, joissa on laivavarusteista 20 päivänä joulukuuta 1996 annetun neuvoston direktiivin 96/98/EY⁽¹⁾ mukainen vaatimustenmukaisuusmerkki**.

I

Hyväksytyt laitosten on hyväksyttävä luokittelua varten sellaisten laivavarusteiden todistukset, joissa on laivavarusteista 20 päivänä joulukuuta 1996 annetun neuvoston direktiivin 96/98/EY || mukainen vaatimustenmukaisuusmerkki ||.

Niiden on määräjain toimitettava komissiolle ja jäsenvaltioille kertomukset standardien ja materiaaleja, varusteita ja osia koskevien todistusten vastavuoroisen tunnustamisen alalla tapahtuneesta olennaisesta kehityksestä.

2. Komissio esittää I ...⁽²⁾ mennessä Euroopan parlamentille ja neuvostolle riippumattomaan tutkimukseen perustuvan kertomuksen sääntöjen ja **määräysten** yhdenmukaistamisprosessissa ja **vastavuoroisessa tunnustamisessa** saavutetusta tasosta. **Jos hyväksytyt laitokset eivät noudata tämän artiklan säännöksiä, komissio tekee Euroopan parlamentille ja neuvostolle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä.**

3. Hyväksytyt laitosten on tehtävä yhteistyötä satamavaltion valvonnasta vastaavien viranomaisten kanssa, kun on kyse niiden luokkaan kuuluvasta aluksesta, erityisesti todettujen poikkeavuuksien tai muiden puutteiden korjaamisen helpottamiseksi.

4. Hyväksytyt laitosten on toimitettava kaikille jäsenvaltioiden viranomaisille, jotka ovat antaneet [lippuvaltiota koskevien vaatimusten noudattamisesta ja alusten tarkastamiseen ja katsastamiseen valtuutettuja laitoksia sekä merenkulun viranomaisten asiaan liittyviä toimia koskevista yhteisistä säännöistä ja standardeista] annetun direktiivin .../.../EY⁽³⁾ 3 artiklassa edellytetyt valtuutuksia, ja komissiolle kaikki niiden luokiteltua aluskantaa, siirtoja, luokan muutoksia, luokituksen voimassaolon keskeyttämisistä tai luokituksen peruuttamisia koskevat asiaankuuluvat tiedot riippumatta siitä, minkä lipun alla alukset purjehtivat.

⁽¹⁾ EYVL L 46, 17.2.1997, s. 25.

⁽²⁾ Kolme vuotta tämän asetuksen voimaantulosta.

⁽³⁾ EUVL ||.

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

Siirtoja, luokan muutoksia, luokituksen voimassaolon keskeyttämisiä tai luokituksen peruuttamisia koskevat tiedot, mukaan lukien tiedot kaikista myöhässä olevista katsastuksista, noudattamatta jätetyistä suosituksista sekä luokitusehdoista, käyttöehdoista tai käyttörajoituksista, joita laitosten luokittelemille aluksille on asetettu – riippumatta siitä, minkä lipun alla alukset purjehtivat – on toimitettava sähköisesti myös jäsenvaltioiden [lippuvaltiota koskevien vaatimusten noudattamisesta ja alusten tarkastamiseen ja katsastamiseen valtuutettuja laitoksia sekä merenkulun viranomaisten asiaan liittyviä toimia koskevista yhteisistä säännöistä ja standardeista] annetun direktiivin .../.../EY täytäntöönpanemiseksi käyttämään yhteiseen tarkastustietokantaan samaan aikaan kuin ne rekisteröidään hyväksytyin laitoksen omaan järjestelmään ja joka tapauksessa viimeistään 72 tuntia ilmoitusvelvollisuuden aiheuttaneen tapahtuman jälkeen. Nämä tiedot, lukuun ottamatta suosituksia ja luokitusehtoja, joita on noudatettu, on julkaistava kyseisten hyväksytyjen laitosten Internet-sivuilla.

5. Hyväksytyt laitokset eivät saa antaa lakisäätteisiä todistuskirjoja alukselle – riippumatta siitä, minkä lipun alla alus purjehtii – joka on poistettu luokasta tai jonka luokkaa muutetaan turvallisuussyistä, ennen kuin se on antanut lippuvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle mahdollisuuden esittää kohtuullisen ajan kuluessa lausuntonsa siitä, onko täydellinen tarkastus tarpeellinen.

6. Jos luokitus siirretään hyväksytyltä laitokselta toiselle, luovuttavan laitoksen on ilman aiheetonta viivästystä annettava vastaanottavalle laitokselle täydelliset tiedot aluksen historiasta ja erityisesti ilmoitettava sille:

- a) kaikista myöhässä olevista katsastuksista,
- b) kaikista noudattamatta jätetyistä suosituksista ja luokitusehdoista,
- c) käyttöehdoista, joita alukselle on asetettu, ja,
- d) käyttörajoituksista, joita alukselle on asetettu.

Vastaanottava laitos voi antaa aluksen osalta uudet todistuskirjat vasta sitten, kun kaikki myöhässä olevat katsastukset on suoritettu asianmukaisesti ja kaikki aluksen osalta aiemmin esitetyt noudattamatta jätetyt suositukset on otettu huomioon tai luokitusehdot on täytetty luovuttavan laitoksen määrittelemällä tavalla.

Vastaanottavan **hyväksytyin** laitoksen on ennen **uusien** todistuskirjojen **loppuun saattamista** ilmoitettava luovuttavalle hyväksytyille laitokselle todistuskirjojen antamispäivä ja vahvistettava **kunkin** myöhässä **olevan katsastuksen**, noudattamatta **jätetyn suosituksen ja täyttämättä jätetyn luokitusehdon osalta toteutetut toimenpiteet sekä ilmoitettava, missä ne tehtiin ja mitkä olivat niiden aloittamis- ja lopettamispäivämäärät**.

Hyväksytyjen laitosten on vahvistettava ja pantava täytäntöön asianmukaiset yhteiset vaatimukset sellaisia luokansiirtotapauksia varten, jotka edellyttävät erityisiä varotoimia. Näihin tapauksiin on joka tapauksessa sisällyttävä vähintään 15 vuotta vanhojen alusten luokan siirto sekä siirto hyväksymättömältä laitokselta hyväksytyille laitokselle.

Hyväksytyjen laitosten on toimittava keskenään yhteistyössä pannakseen tämän kohdan säännökset asianmukaisesti täytäntöön.

11 artikla

1. **Jäsenvaltioiden on yhdessä hyväksytyjen laitosten kanssa perustettava** ■ ... (*) mennessä **EN 45012 laatustandardin mukainen arviointikomitea**, johon voivat neuvoa-antavassa ominaisuudessa osallistua **asi-anomaiset** merenkulkualan ammatilliset järjestöt.

(*) 18 kuukautta tämän asetuksen voimaantulosta.

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

2. **Arviointikomitea** huolehtii seuraavista tehtävistä:
- hyväksytyjen laitosten laadunhallintajärjestelmän **jatkuva sääntely ja** arviointi **ISO 9001** -laatustandardien kriteerien mukaisesti;
  - hyväksytyjen laitosten **laatujärjestelmän** sertifiointi **;**
  - sitovien** tulkintojen antaminen kansainvälisesti tunnustetuista laadunhallintastandardeista, erityisesti hyväksytyjen laitosten luonteeseen ja velvollisuuksiin liittyvien erityispiirteiden huomioon ottamiseksi;
  - laitoskohtaisten tai yleisten suositusten **antaminen** hyväksytyjen laitosten **sääntöjen**, menettelyjen ja sisäisten valvontajärjestelmien parantamiseksi.

3. **Arviointikomitea** on oltava **riippumaton ja sille on annettava tarvittavat toimivaltuudet, jotta se voi toimia itsenäisesti hyväksytyihin laitoksiin nähden**, ja sillä on oltava tarvittavat **resurssit itsenäisessä muodossa, jotta se voi toteuttaa tehtävänsä** tehokkaasti ja parhaan ammattitavan mukaan. **Arviointikomitea** laatii työmenetelmänsä ja menettelysääntönsä.

█

4. **Arviointikomitea** on annettava asianomaisille, myös **komissiolle**, täydelliset tiedot vuotuisesta työsuunnitelmastaan sekä havainnoistaan ja suosituksistaan, erityisesti, kun ne koskevat tilanteita, joissa turvallisuus on saattanut vaarantua.

5. Komissio **tekee säännöllisen tarkastuksen arviointikomitean toiminnasta ja voi vaatia 12 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen arviointikomiteaa toteuttamaan toimenpiteet, joita komissio pitää tarpeellisina 1 kohdan täydellisen noudattamisen varmistamiseksi.**

6. Komissio tiedottaa jäsenvaltioille arviointinsa tuloksista ja sen johdosta toteutetuista toimenpiteistä.

12 artikla

1. Komissiota avustaa asetuksella (EY) N:o 2099/2002 ⁽¹⁾ perustettu meriturvallisuutta ja alusten aiheuttaman pilaantumisen ehkäisemistä käsittelevä komitea (COSS-komitea).

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 3 ja 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

3. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 ja 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitetuksi määräajaksi vahvistetaan kolme kuukautta.

4. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan 1–4 kohtaa ja 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

⁽¹⁾ EYVL L 324, 29.11.2002, s. 1 **█**.

13 artikla

1. Tätä asetusta voidaan sen soveltamisalaa laajentamatta muuttaa **12 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen** liitteessä I vahvistettujen vähimmäisvaatimusten ajan tasalle saattamiseksi ottaen huomioon erityisesti IMO:n asiaa koskevat päätökset.

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia, hyväksytään 12 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

2. Tämän asetuksen 2 artiklan b kohdassa mainittuihin kansainvälisiin yleissopimuksiin tehdyt muutokset voidaan jättää tämän asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle asetuksen (EY) N:o 2099/2002 5 artiklaa noudattaen.

14 artikla

1. Komissio vahvistaa ja julkaisee

a) vaatimukset, joilla mitataan sääntöjen ja menettelyjen tehokkuutta sekä hyväksytyt laitoksen toiminnan laatua niiden luokitteluun alustan turvallisuuden ja niistä aiheutuvan pilaantumisen ehkäisemisen suhteen, ottaen erityisesti huomioon satamavaltioiden suorittamaa valvontaa koskevan Pariisin yhteisymmärryspöytäkirjan ja/tai muiden vastaavien järjestelmien kautta saadut tiedot; ja

b) vaatimukset sen määrittämiseksi, milloin toiminnan laadun on katsottava aiheuttavan turvallisuudelle tai ympäristölle uhan, jota ei voida hyväksyä; vaatimuksissa voidaan ottaa huomioon pienempikokoisten tai pitkälle erikoistuneiden laitosten erityisolosuhteet.

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 12 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

2. Toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä ja jotka liittyvät 6 artiklan ja tarvittaessa 7 artiklan täytäntöönpanoon, toteutetaan 12 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

3. Komissio voi 12 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen hyväksyä liitteessä I säädettyjen vähimmäisvaatimusten tulkitsemista koskevat säännöt ja se voi harkita tavoitteiden asettamista liitteessä I olevan A osan 3 kohdassa esitettyjen yleisten vähimmäisvaatimusten osalta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta liitteessä I säädettyjen vaatimusten välitöntä soveltamista.

15 artikla

1. Laitoksille, joille on tämän asetuksen voimaantullessa annettu hyväksyntä direktiivin 94/57/EY mukaisesti, annettu hyväksyntä pysyy voimassa, ellei 2 kohdan säännöksistä muuta johdu.

2. Komissio tarkastelee uudelleen kaikkia direktiivin 94/57/EY nojalla annettuja määräaikaaisia hyväksyntöjä tämän asetuksen 4 artiklan 2 kohdan kannalta viimeistään ... päivänä ...kuuta ... (*), päättääkseen 12 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen, onko rajoitukset korvattava toisilla rajoituksilla tai poistettava, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 5 ja 7 artiklan soveltamista. Rajoituksia sovelletaan siihen saakka, kunnes komissio on tehnyt asiassa päätöksen.

(*) || 12 kuukautta tämän asetuksen voimaantulosta.

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

16 artikla

Tehdessään 8 artiklan 1 kohdan mukaista arviointia komissio tarkistaa, että hyväksynnän haltija on sellaisen laitoksen asiaankuuluva oikeudellinen yhteisö, johon sovelletaan tämän asetuksen säännöksiä. Jos näin ei ole, komissio tekee päätöksen hyväksynnän muuttamisesta.

Jos komissio muuttaa hyväksyntää, jäsenvaltioiden on mukautettava hyväksytyt laitoksen kanssa tekemiään sopimuksia muutoksen huomioon ottamiseksi.

17 artikla

Komissio tiedottaa kerran kahdessa vuodessa Euroopan parlamentille ja neuvostolle tämän asetuksen soveltamisesta.

18 artikla

Yhteisölainsäädännön ja kansallisen lainsäädännön viittauksia direktiiviin 94/57/EY pidetään soveltuvin osin viittauksina tähän asetukseen ja ne luetaan liitteessä II olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

19 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdenkymmenen päivän kuluttua siitä päivästä, jona se julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

LIITE I

3 ARTIKLASSA TARKOITETTUIHIN LAITOKSIIN
SOVELLETTAVAT VÄHIMMÄISVAATIMUKSET

A. YLEISET VÄHIMMÄISVAATIMUKSET

1. **Jotta laitos voi saada tai säilyttää yhteisön hyväksynnän, sillä** on oltava oikeushenkilön asema sijoittautumisvaltiossaan. Riippumattomien tilintarkastajien on tarkastettava sen tilit.
2. Hyväksytyt laitoksen on voitava asiakirjoin osoittaa omaavansa laajan kokemuksen kauppa-alusten suunnittelun ja rakenteen arvioinnin alalta.
3. Hyväksytyllä laitoksella on oltava koko ajan käytettävissään huomattavaa teknistä sekä johto-, tuki- ja tutkimushenkilöstöä, joka on oikeassa suhteessa laitoksen luokittelman aluskannan kokoon ja tyyppijakaumaan sekä siihen nähden, missä määrin laitos osallistuu alusten rakentamiseen ja muuntamiseen. Hyväksytyt laitoksen on kyettävä aina tarpeen mukaan osoittamaan jokaiseen työskentelypaikkaan välineet ja henkilöstö, jotka ovat oikeassa suhteessa sen tehtävien suorittamiseen 6 ja 7 kohdassa mainittujen yleisten vähimmäisvaatimusten ja B osassa mainittujen erityisten vähimmäisvaatimusten mukaisesti.

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

4. Hyväksytyllä laitoksella on oltava laadultaan kansainvälisesti tunnustettuja standardeja vastaavat omat yksityiskohtaiset säännöt ja menettelyt, tai näyttö valmiuksista sellaisiin, kauppa-alusten suunnittelua, rakentamista ja määräaikaiskatsastuksia varten, ja sen täytyy soveltaa niitä. Nämä säännöt ja menettelyt on julkaistava ja niitä on päivitettävä ja parannettava jatkuvasti tutkimus- ja kehitysohjelmien avulla.
5. Hyväksytyt laitokset on vuosittain julkaistava tai pidettävä yllä yleisön käytettävissä olevana sähköisenä tietokantana alusrekisterinä.
6. Hyväksytty laitos ei saa olla alusten omistajien tai laivanrakentajien tai muiden kaupallista toimintaa alusten valmistuksen, varustuksen, korjauksen tai käytön alalla harjoittavien määräysvallassa. Hyväksytyt laitokset eivät ole merkittävässä määrin yhden ainoan kaupallisen yrityksen varassa. Hyväksytty laitos ei suorita luokitusta tai lakisääteistä tehtävää, jos se on itse aluksen omistaja tai liikenteenharjoittaja tai jos sillä on liiketoiminnallisia, henkilökohtaisia tai sukulaisuussiteitä aluksen omistajaan tai liikenteenharjoittajaan. Tätä sidonnaisuuksien kieltoa on sovellettava myös hyväksytyt laitokset palveluksessa oleviin tarkastajiin.
7. Hyväksytyt laitokset on toimittava viranomaisen puolesta toimivien hyväksytyt laitosten katsastus- ja todistustenantotoimien kuvauksista annetun IMO:n päätöslauselman A.789(19) liitteessä esitettyjen määräysten mukaisesti siltä osin, kuin nämä määräykset koskevat seikkoja, jotka kuuluvat tämän asetuksen soveltamisalaan.

B. ERITYISET VÄHIMMÄISVAATIMUKSET

1. **Hyväksytyt laitokset** on huolehdittava maailmanlaajuisesta kattavuudesta **päätoimisen teknisen henkilöstönsä** tai, ■ asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa, muiden ■ laitosten **päätoimisen teknisen henkilöstön** avulla.
2. Hyväksytyllä laitoksella on oltava eettiset säännöt.
3. Hyväksytyt laitokset on johdettava ja hallinnoitava tavalla, joka takaa viranomaisen vaatimien tietojen luottamuksellisuuden.
4. Hyväksytyt laitokset on toimitettava asiaankuuluvat tiedot viranomaisille, komissiolle ja asianomaisille osapuolille.
5. Hyväksytyt laitokset, sen katsastajien ja sen teknisen henkilöstön on työskenneltävä loukkaamatta mitenkään telakoiden, varustetoimittajien ja alusten omistajien teollis- ja tekijänoikeuksia, mukaan lukien patentit, lisenssit, tietotaito tai kaikenlainen muu tietämys, jonka käyttö on oikeudellisesti suojattu yhteisössä tai kansallisesti. Hyväksytty laitos tai sen palveluksessa olevat katsastajat ja tekninen henkilöstö eivät saa missään olosuhteissa välittää tai levittää kaupallisesti tärkeitä tietoja, jotka ne ovat saaneet rakennettavana tai korjattavana olevien alusten tarkastus-, tarkastamis- ja seurantatoimien yhteydessä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta jäsenvaltioiden ja komission arviointivaltuuksia ja erityisesti 9 artiklan soveltamista.
6. Hyväksytyt laitokset on johdettava määritellyt ja asiakirjoin vahvistanut laatuun liittyvät toimintaperiaatteensa ja tavoitteensa sekä sitoutumisensa niihin ja varmistanut, että nämä periaatteet ymmärretään ja niitä sovelletaan ja ylläpidetään laitoksen kaikilla tasoilla. Hyväksytyt laitokset toimintaperiaatteissa on viitattava turvallisuustasoa ja pilaantumisen ehkäisyn tasoa koskeviin tavoitteisiin ja osoitimiin.
7. Hyväksytyt laitokset on varmistettava, että
  - a) sen säännöt ja menettelyt laaditaan ja niitä ylläpidetään järjestelmällisellä tavalla;
  - b) sen sääntöjä ja menettelyjä noudatetaan ja käyttöön otetaan sisäinen järjestelmä palvelun laadun mittaamiseksi suhteessa näihin sääntöihin ja menettelyihin;

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

- c) lakisääteisen tehtävän, joka hyväksytty laitos on valtuutettu tekemään, vaatimukset täytetään, ja käyttöön otetaan sisäinen järjestelmä palvelun laadun mittaamiseksi suhteessa kansainvälisten yleis-sopimusten noudattamiseen;
  - d) sellaisten henkilökunnan jäsenten, joiden työ vaikuttaa hyväksytyt laitoksen tarjoamien palvelujen laatuun, vastuu, valtuudet ja keskinäiset suhteet määritellään ja vahvistetaan asiakirjoin;
  - e) kaikki työ suoritetaan valvotuissa olosuhteissa;
  - f) käytössä on valvontajärjestelmä, jonka avulla seurataan hyväksytyt laitoksen palveluksessa olevien katsastajien sekä teknisen ja hallinnollisen henkilöstön suorittamia toimia ja työtä;
  - g) katsastajilla on kattavat ja suoritettavan katsastuksen kannalta tarpeelliset tiedot tietystä alustyyppistä, jonka osalta he suorittavat työtään, sekä sitä koskevista sovellettavista vaatimuksista;
  - h) käytössä on järjestelmä katsastajien kelpuuttamiseksi ja heidän tietojensa säännölliseksi ajantasais-tamiseksi;
  - i) pidetään kirjoja, joista näkyy, että vaaditut standardit on täytetty eri aloilla, joilla palveluja on suoritettu, ja että laatuja järjestelmä toimii tehokkaasti;
  - j) kaikilla sijaintipaikoilla ylläpidetään kattavaa järjestelmää laatuun liittyvän toiminnan suunniteltua ja asiakirjoin vahvistettua sisäistä tarkastusta varten;
  - k) yhdenmukaistetussa katsastus- ja todistustenantojärjestelmässä vaaditut lakisääteiset katsastukset ja tarkastukset, joita hyväksytty laitos on valtuutettu tekemään, suoritetaan yhdenmukaistettuun katsas-tus- ja todistustenantojärjestelmään liittyvistä katsastusohjeista annetun IMO:n päätöslauselman A.948(23) liitteessä ja lisäyksessä esitettyjen määräysten mukaisesti;
  - l) hyväksytyt laitoksen keskus- ja aluetoimistojen sekä hyväksytytjen laitosten ja niiden katsastajien välille määritellään selkeät ja suorat vastuu- ja valvontasuhteet.
8. **Laitosten on ollut laadittava jatoteuttava tehokas sisäinen laatuja järjestelmä ja niiden on pidettävä yllä tällaista järjestelmää, joka perustuu kansainvälisesti tunnustettujen laatustandardien soveltuviin osiin ja vastaa standardeja EN ISO/IEC 17020:2004 (tarkastuslaitokset) ja EN ISO 9001:2000**, sellaisina kuin 11 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu **arviointikomitea** on ne tulkinnut ja sertifioinut.
- Arviointikomitean on toimittava itsenäisesti ja sen vuoksi sillä on oltava käytössään kaikki tarvit-tavat keinot, jotta se voi toimia asianmukaisesti ja työskennellä perinpohjaisesti ja yhtäjaksoisesti sekä omata hyvin erikoistuneet ja korkeatasoiset tekniset tiedot ja käytännesäännöt, joilla taataan tarkastajien toiminnan riippumattomuus.**
9. **Laitoksen säännöt ja määräykset** on pantava täytäntöön siten, että laitos voi aina omaan välittömään tietämykseensä ja harkintaansa tukeutuen esittää luotettavan ja puolueettoman arvion kyseessä olevien alusten turvallisuudesta luokitustodistuksissa, joiden pohjalta voidaan antaa lakisääteisiä todistuskirjoja.
10. Hyväksytyllä laitoksella on oltava tarvittavat mahdollisuudet arvioida – päteviä asiantuntijoita käyttäen ja ohjeista viranomaisille kansainvälisen turvallisuusjohtamissäännösten (ISM) täytäntöönpanoa varten annetun IMO:n päätöslauselman A.913(22) liitteen mukaisesti – todistusten piiriin kuuluvaksi tarkoi-tetun turvallisuusjohtamisjärjestelmän täytäntöönpanoa ja ylläpitämistä sekä maissa että aluksilla.
11. Hyväksytyt laitoksen on sallittava viranomaisten ja muiden asianomaisten osapuolien edustajien osallis-tuminen laitoksen sääntöjen ja menettelyjen laatimiseen.

LIITE II

VASTAAVUUSTAULUKKO

Direktiivi 94/57/EY	Direktiivi (EY) N:o .../..., [lippuvaltiota koskevien vaatimusten noudattamisesta ja alusten tarkastamiseen ja katsastamiseen valtuutettuja laitoksia sekä meren kulun viranomaisten asiaan liittyviä toimia koskevista yhteisistä säännöistä ja standardeista] ⁽¹⁾	Tämä asetetus
1 artikla	1 artikla	1 artikla
2 artiklan a alakohta	2 artiklan a alakohta	2 artiklan a alakohta
2 artiklan b alakohta	2 artiklan b alakohta	–
2 artiklan c alakohta	2 artiklan c alakohta	–
2 artiklan d alakohta	2 artiklan d alakohta	2 artiklan b alakohta
2 artiklan e alakohta	2 artiklan g alakohta	2 artiklan c alakohta
–	2 artiklan h alakohta	2 artiklan d alakohta
2 artiklan f alakohta	2 artiklan i alakohta	2 artiklan e alakohta
2 artiklan g alakohta	2 artiklan j alakohta	2 artiklan f alakohta
2 artiklan h alakohta	2 artiklan k alakohta	2 artiklan g alakohta
2 artiklan i alakohta	2 artiklan m alakohta	2 artiklan i alakohta
–	2 artiklan j alakohta	2 artiklan h alakohta
2 artiklan j alakohta	2 artiklan n alakohta	–
2 artiklan k alakohta	–	2 artiklan j alakohta
3 artikla	3 artikla	–
4 artiklan 1 kohdan ensimmäinen virke	–	3 artiklan 1 kohta
4 artiklan 1 kohdan toinen virke	–	3 artiklan 2 kohta
4 artiklan 1 kohdan kolmas virke	–	–
4 artiklan 1 kohdan neljäs virke	–	4 artiklan 1 kohta
–	–	3 artiklan 3 kohta
–	–	4 artiklan 2, 3 ja 4 kohta
–	–	5 artikla
–	–	6 artikla
–	–	7 artikla
5 artiklan 1 kohta	8 artiklan 1 kohta	–
5 artiklan 3 kohta	8 artiklan 2 kohta	–
6 artiklan 1, 2, 3 ja 4 kohta	9 artiklan 1, 2, 3 ja 4 kohta	–
6 artiklan 5 kohta	–	–

(1) EUVL ... ||.

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

Direktiivi 94/57/EY	Direktiivi (EY) N:o .../..., [lippuvaltiota koskevien vaatimusten noudattamisesta ja alusten tarkastamiseen ja katsastamiseen valtuutettuja laitoksia sekä meren kulun viranomaisten asiaan liittyviä toimia koskevista yhteisistä säännöistä ja standardeista] ⁽¹⁾	Tämä asetys
7 artikla	10 artikla	12 artikla
8 artiklan 1 kohdan ensimmäinen luettelukohta	11 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohta	–
8 artiklan 1 kohdan toinen luettelukohta	–	13 artiklan 1 kohta
8 artiklan 1 kohdan kolmas luettelukohta	11 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohta	–
–	11 artiklan 1 kohdan toinen alakohta	13 artiklan 1 kohdan toinen alakohta
8 artiklan 2 kohta	11 artiklan 2 kohta	–
8 artiklan 2 kohdan toinen alakohta	–	13 artiklan 2 kohta
9 artiklan 1 kohta	–	–
9 artiklan 2 kohta	–	–
10 artiklan 1 kohdan johdantolause	12 artikla	–
10 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohta sekä 2, 3 ja 4 kohta	–	–
11 artiklan 1 ja 2 kohta	13 artiklan 1 ja 2 kohta	–
11 artiklan 3 ja 4 kohta	–	8 artiklan 1 ja 2 kohta
12 artikla	14 artikla	–
13 artikla	–	–
14 artikla	15 artiklan 1 ja 2 kohta	–
–	15 artiklan 3 kohta	–
–	16 artikla	–
–	–	9 artikla
15 artiklan 1 kohta	–	–
–	–	10 artiklan 1 ja 2 kohta
15 artiklan 2 kohta	–	10 artiklan 3 kohta
15 artiklan 3 kohta	–	10 artiklan 4 kohta
15 artiklan 4 kohta	–	10 artiklan 5 kohta
15 artiklan 5 kohta	–	10 artiklan 6 kohdan ensimmäinen, toinen, kolmas ja viides alakohta
–	–	10 artiklan 6 kohdan neljäs alakohta
16 artikla	17 artikla	–
17 artikla	20 artikla	–
–	18 artikla	–
–	19 artikla	–

(1) EUVL ... ||.

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

Direktiivi 94/57/EY	Direktiivi (EY) N:o .../..., [lippuvaltiota koskevien vaatimusten noudattamisesta ja alusten tarkastamiseen ja katsastamiseen valtuutettuja laitoksia sekä meren kulun viranomaisten asiaan liittyviä toimia koskevista yhteisistä säännöistä ja standardeista] (*)	Tämä asetus
		11 artikla
		14 artikla
		15 artikla
		16 artikla
		17 artikla
		18 artikla
		19 artikla
Liite		I liite
	I liite	
	II liite	II liite

(*) EUVL ... ||.

Sähköiset viestintäverkot ja -palvelut ***I

P6_TA(2008)0449

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 24. syyskuuta 2008 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen yhteisestä sääntelyjärjestelmästä annetun direktiivin 2002/21/EY, sähköisten viestintäverkkojen ja niiden liittämisjärjestelmien käyttöoikeuksista ja yhteenliittämisestä annetun direktiivin 2002/19/EY sekä sähköisiä viestintäverkkoja ja -palveluja koskevista valtuutuksista annetun direktiivin 2002/20/EY muuttamisesta (KOM(2007)0697 — C6-0427/2007 — 2007/0247(COD))

(2010/C 8 E/45)

(Yhteispäätösmenettely: ensimmäinen käsittely)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (KOM(2007)0697),
- ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 251 artiklan 2 kohdan ja 95 artiklan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C6-0427/2007),
- ottaa huomioon työjärjestyksen 51 artiklan,
- ottaa huomioon teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan mietinnön ja talous- ja raha-asioiden valiokunnan, sisämarkkinoiden ja kuluttajansuojan valiokunnan, kulttuuri- ja koulutusvaliokunnan, oikeudellisten asioiden valiokunnan ja kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan lausunnot (A6-0321/2008);

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

1. hyväksyy komission ehdotuksen sellaisena kuin se on tarkistettuna;
2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä tähän ehdotukseen huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;
3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle.

P6_TC1-COD(2007)0247

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 24. syyskuuta 2008, Euroopan parlamentin ja neuvoston. direktiivin 2008/.../EY antamiseksi sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen yhteisestä sääntelyjärjestelmästä annetun direktiivin 2002/21/EY, sähköisten viestintäverkkojen ja niiden liitännäistoimintojen käyttöoikeuksista ja yhteenliittämisestä annetun direktiivin 2002/19/EY sekä sähköisiä viestintäverkkoja ja -palveluja koskevista valtuutuksista annetun direktiivin 2002/20/EY muuttamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 95 artiklan, ottavat huomioon komission ehdotuksen , ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾, ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽²⁾, noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽³⁾, sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Nykyinen sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen sääntelyjärjestelmä koostuu viidestä direktiivistä: sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen yhteisestä sääntelyjärjestelmästä 7 päivänä maaliskuuta 2002 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/21/EY ⁽⁴⁾ (puitedirektiivi), sähköisten viestintäverkkojen ja niiden liitännäistoimintojen käyttöoikeuksista ja yhteenliittämisestä 7 päivänä maaliskuuta 2002 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/19/EY ⁽⁵⁾ (käyttöoikeusdirektiivi), sähköisiä viestintäverkkoja ja -palveluja koskevista valtuutuksista 7 päivänä maaliskuuta 2002 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/20/EY ⁽⁶⁾ (valtuutusdirektiivi), yleispalvelusta ja käyttäjien oikeuksista sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen alalla 7 päivänä maaliskuuta 2002 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/22/EY ⁽⁷⁾ (yleispalveludirektiivi) sekä henkilötietojen käsittelystä ja yksityisyyden suojasta sähköisen viestinnän alalla 12 päivänä heinäkuuta 2002 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/58/EY ⁽⁸⁾ (sähköisen viestinnän tietosuojadirektiivi) (jäljempänä yhdessä "puitedirektiivi ja erityisdirektiivi"). Komission on säännöllisesti tarkastettava uudelleen näiden direktiivien toimivuutta erityisesti päätelläkseen, onko niitä tarpeen muuttaa teknologioiden ja markkinoiden kehityksen valossa.

⁽¹⁾ EUVL C 224, 30.8.2008, s. 50.

⁽²⁾ Lausunto annettu 19. kesäkuuta 2008 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 24. syyskuuta 2008.

⁽⁴⁾ EYVL L 108, 24.4.2002, s. 33.

⁽⁵⁾ EYVL L 108, 24.4.2002, s. 7.

⁽⁶⁾ EYVL L 108, 24.4.2002, s. 21.

⁽⁷⁾ EYVL L 108, 24.4.2002, s. 51.

⁽⁸⁾ EYVL L 201, 31.7.2002, s. 37.

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

- (2) *Audiovisuaalisten mediapalvelujen tarjoamista koskevien jäsenvaltioiden tiettyjen lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta (audiovisuaalisia mediapalveluja koskeva direktiivi) 3 päivänä lokakuuta 1989 annettua neuvoston direktiiviä 89/552/ETY⁽¹⁾ tarkistettiin vuonna 2007 sen varmistamiseksi, että Euroopan unionin tietotekniikka-alalla sekä mediateollisuudessa ja -palveluissa vallitsevat parhaat mahdolliset kilpailuedellytykset ja oikeusvarmuuden periaate sekä kulttuurisen ja kielellisen monimuotoisuuden kunnioitus. Tässä asiayhteydessä oikeudenmukainen ja tasapainoinen sähköisiä viestintäverkkoja ja -palveluja koskeva sääntelyjärjestelmä on koko EU:n audiovisuaalisen sektorin olennainen peruspilari.*
- (3) Tältä osin komissio esitteli alustavat tuloksensa neuvostolle, Euroopan parlamentille, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle 29 päivänä kesäkuuta 2006 antamassaan tiedonannossa sähköisiä viestintäverkkoja ja -palveluja koskevan EU:n sääntelyjärjestelmän uudelleentarkastelusta. Näiden alustavien tulosten pohjalta järjestettiin julkinen kuuleminen, jossa sähköisen viestinnän sisämarkkinoiden jatkuva toteutumattomuus yksilöitiin tärkeimmäksi ratkaisua vaativaksi kysymykseksi. Erityisesti todettiin, että sääntelyn hajanaisuus ja kansallisten sääntelyviranomaisten toimien epäyhtenäisyys saattavat vaarantaa paitsi alan kilpailukyvyn myös ne huomattavat kuluttajahyödyt, joita valtioiden rajat ylittävä kilpailu voisi tuoda.
- (4) Sähköisiä viestintäverkkoja ja -palveluja koskevaa EU:n sääntelyjärjestelmää olisi sen vuoksi uudistettava, jotta saatettaisiin valmiiksi sähköisen viestinnän sisämarkkinat, lujittamalla yhteisön mekanismeja huomattavan markkinavoiman operaattoreiden sääntelemiseksi keskeisillä markkinoilla. Uudistukseen sisältyy myös tehokkaan **ja koordinoitun** taajuushallintostrategian määrittely yhtenäisen eurooppalaisen tietoalueen toteuttamiseksi ja vammaisia käyttäjiä koskevien säännösten tehostaminen osallistavan tietoyhteiskunnan toteuttamiseksi.
- (5) *EU:n sähköistä viestintää koskevan sääntelykehityksen tavoitteena on luoda tarjontaan ja kysyntään perustuva kestävä sähköisen viestinnän ekosysteemi: tarjonta syntyy tehokkaan ja kilpailukykyisen infrastruktuurin sekä palvelumarkkinoiden avulla, kysyntä taas tietoyhteiskunnan lisääntyvän kehityksen avulla.*
- (6) *EU:n sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen sääntelyjärjestelmän tavoitteena on lisäksi vähentää alakohtaista ennakkosääntelyä sitä mukaa kun kilpailu markkinoilla kehittyy, niin että lopulta sähköistä viestintää säännellään ainoastaan kilpailulainsäädännöllä. Vaikka sähköisen viestinnän markkinat ovat viime vuosina osoittaneet voimakasta kilpailudynamiikkaa, on erittäin tärkeää muistaa, että ennakkosääntelyä koskevia velvoitteita olisi määrättävä ainoastaan siinä tapauksessa, että todellista ja kestävä kilpailua ei ole. Ennakkosääntelyn jatkamistarvetta olisi arvioitava viimeistään kolmen vuoden kuluttua tämän direktiivin saattamisesta osaksi kansallista lainsäädäntöä.*
- (7) *Sen varmistamiseksi, että sääntely on oikein suhteutettua ja mukautettu erilaisiin kilpailuolosuhteisiin, kansallisten sääntelyviranomaisten olisi voitava määrittää markkinat jäsenvaltioiden alueellaisella tasolla ja/tai poistaa sääntelyvelvoitteita sellaisilta markkinoilta ja/tai maantieteellisiltä alueilta, joilla esiintyy todellista infrastruktuurien välistä kilpailua, vaikka niitä ei olisikaan määriteltävä erillisiksi markkinoiksi.*
- (8) *Lissabonin strategian tavoitteiden saavuttamiseksi on tarpeen antaa asianmukaisia kannustimia uusiin nopeisiin verkkoihin tarkoitetuille investoinneille, mikä edistää innovointia sisältörikkaiden internetpalvelujen alalla ja vahvistaa Euroopan unionin kansainvälistä kilpailukykyä. Kyseisillä verkoilla on suunnattomat mahdollisuudet hyödyttää kuluttajia ja liiketoimintaa koko Euroopan unionissa. Tästä syystä on hyvin tärkeää, että edistetään huomattavia investointeja kyseisten uusien verkkojen kehitykseen siten, että samalla turvataan kilpailu ja tuetaan kuluttajavalintoja sääntelyn ennustettavuuden ja johdonmukaisuuden avulla.*

⁽¹⁾ EYVL L 298, 17.10.1989, s. 23.

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

- (9) Komissio myönsi 20 päivänä maaliskuuta 2006 antamassaan tiedonannossa ”Laajakaistan levineisyyserojen umpeen kurominen” ⁽¹⁾, että Euroopan unionin nopeiden laajakaistayhteyspalvelujen saatavuudessa on alueellisia eroja. Vaikka laajakaista onkin ylipäätään yleistynyt, eri alueiden liityntämahdollisuudet ovat vähäisemmät, koska kustannukset ovat alhaisen asukastiheyden ja pitkien välimatkojen vuoksi korkeat. Usein osoittautuu, että näillä alueilla ei ole riittävästi kaupallisia kannustimia laajakaistan kehittämiseen. Toisaalta tekniset innovoinnit alentavat käyttökustannuksia. Sen varmistamiseksi, että heikosti kehittyneillä alueilla investoidaan uusiin tekniikoihin, sähköisen viestinnän sääntelyn on oltava johdonmukaista muiden poliittisten toimenpiteiden kuten valtiontukea tai rakennerahastoja koskevien toimien taikka alan yleisten tavoitteiden kanssa.
- (10) Investoiminen tutkimukseen ja kehitykseen on hyvin tärkeää seuraavan sukupolven valokuitukaapeliverkkojen kehityksen sekä joustavien ja tehokkaiden radioliittymien saavuttamisen kannalta sekä lisääntyneen kilpailun ja innovatiivisten sovellusten ja palvelujen tukemiseksi kuluttajien hyödyksi. Haasteena on toimittaa seuraavan sukupolven sähköiselle viestinnälle, tietotekniikalle ja tiedotusvälineille tarkoitetut ajasta ja paikasta riippumattomat ja konvergoituneet verkko- ja palveluinfrastruktuurit.
- (11) Poliittisten toimenpiteiden avulla olisi pyrittävä täydentämään sähköisten viestintämarkkinoiden tehokasta toimintaa vaikuttamalla sekä tarjontaan että kysyntään sellaisen itseään vahvistavan kehityskulun stimuloimiseksi, jossa sisältöjen ja palvelujen parantaminen riippuu infrastruktuurin kehityksestä ja päinvastoin. Julkisen tahon osallistumisen olisi oltava oikein suhteutettua, ja sen ei pitäisi vääristää kilpailua eikä estää yksityisiä investointeja, vaan sen olisi lisättävä kannustimia investointeihin ja vähentää markkinoillepääsyn esteitä. Tässä suhteessa viranomaiset voivat tukea sellaisen suurkapasiteettisen infrastruktuurin käyttöönottoa, joka kestää kauas tulevaisuuteen. Julkinen tuki olisi jaettava avointen ja kilpailukykyisten menettelyjen kautta, se ei saisi ennakolta suosia mitään tekniikkaa ja sen avulla olisi annettava infrastruktuurin käyttöoikeus syrjimättömällä tavalla.
- (12) Sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen sääntelyjärjestelmän tavoitteita ovat myös kuluttajansuojan edistäminen sähköisten viestintäpalveluiden alalla varmistamalla kaikilla tavoin oikean ja kattavan tiedon antaminen, hintojen avoimuus ja palvelujen tarjoamisen laadukkuus. Sen olisi myös täysin tunnustettava kuluttajansuojajärjestöjen asema julkisessa kuulemisprosessissa ja luotava takeet siitä, että toimivaltaisilla viranomaisilla on valtuudet estää mahdolliset manipuloinnit ja rangaista tehokkaasti mahdollisista petoksista.
- (13) Komission olisi otettava huomioon kansallisten sääntelyviranomaisten ja alan sidosryhmien näkemykset, kun se ottaa käyttöön tähän direktiiviin liittyviä toimenpiteitä tehokkaan kuulemismenetelyn avulla avoimuuden ja suhteellisuusperiaatteen turvaamiseksi. Komission olisi laadittava yksityiskohtaisia kuulemisasiakirjoja, joissa selvitetään harkittujen toimien eri vaiheet, ja asianomaisten sidosryhmien vastauksille on annettava riittävästi aikaa. Kuulemisten jälkeen vastaukset käsiteltäisiin komission olisi ilmoitettava antamassaan selonteossa syyt päätökselleen, mukaan lukien kuvaus siitä, miten vastauksen antaneiden osapuolten näkemykset on otettu huomioon.
- (14) Jotta kansalliset sääntelyviranomaiset pystyisivät saavuttamaan puitedirektiivissä ja erityisdirektiiveissä asetetut tavoitteet, erityisesti päästä päähän -yhteentoimivuuden osalta, puitedirektiivin soveltamisalaa olisi laajennettava kattamaan radio- ja telepäätelaitteet, sellaisina kuin ne on määritelty radio- ja telepäätelaitteista ja niiden vaatimustenmukaisuuden vastavuoroisesta tunnustamisesta 9 päivänä maaliskuuta 1999 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 1999/5/EY ⁽²⁾, sekä digitaalitelevisiotoiminnassa käytettävät kuluttajalaitteet.
- (15) On selvitettävä telepäätelaitteiden tiettyjen seikkojen soveltamista vammaisten loppukäyttäjien käyttöoikeuksien osalta, jotta voidaan varmistaa telepäätelaitteiden ja sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen yhteentoimivuus, sanotun kuitenkaan rajoittamatta direktiivin 1999/5/EY soveltamista.

⁽¹⁾ EUVL C 151, 29.6.2006, s. 15.

⁽²⁾ EYVL L 91, 7.4.1999, s. 10.

- (16) Joitakin määritelmiä olisi selkeytettävä tai muutettava markkinoiden ja teknologioiden kehityksen huomioon ottamiseksi ja sääntelyjärjestelmän täytäntöönpanossa todettujen moniselitteisyyksien poistamiseksi.
- (17) **Kansallisten sääntelyviranomaisten ja komission toiminta EU:n sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen sääntelyjärjestelmän yhteydessä edistää laajojen yleispoliittisten tavoitteiden toteutumista kulttuurin, työllisyyden, ympäristön, sosiaalisen koheesion ja aluekehityksen alalla sekä maankäytön suunnittelussa.**
- (18) **Kansalliset sähköisen viestinnän markkinat pysyvät jatkossakin erilaisina Euroopan unionissa. Sen vuoksi on erittäin tärkeää, että kansallisilla sääntelyviranomaisilla ja televiestinnän eurooppalaisten sääntelyviranomaisten yhteistyöelimellä, jäljempänä "yhteistyöelin", on tarvittavat toimivaltuudet ja tietämys, jotta ne voivat luoda kilpailukykyisen EU:n ekosysteemin sähköisen viestinnän markkinoille ja -palveluihin siten, että ne samalla suhtautuvat ymmärtäväisesti kansallisiin ja alueellisiin eroihin ja noudattavat toissijaisuusperiaatetta.**
- (19) Kansallisten sääntelyviranomaisten riippumattomuutta olisi lujitettava sääntelyjärjestelmän tehokkaamman soveltamisen varmistamiseksi, viranomaisten määräysvallan lisäämiseksi ja viranomaisten tekemien päätösten ennakoitavuuden parantamiseksi. Tätä varten kansallisessa lainsäädännössä olisi nimenomaisesti varmistettava, että kansallinen sääntelyviranomainen on tehtäviään suorittaessaan suojattu ulkopuoliselta väliintulolta tai poliittiselta painostukselta, joka todennäköisesti vaarantaa sen käsiteltäväksi tulevien asioiden riippumattoman arvioinnin. Tällainen ulkopuolinen vaikuttaminen tekee kansallisesta lainsäädäntöelimestä soveltumattoman toimimaan kansallisena sääntelyviranomaisena sääntelyjärjestelmän mukaisesti. Tätä varten olisi säädettävä etukäteen säännöistä, jotka koskevat kansallisen sääntelyviranomaisen johtajan erottamisen perusteita, jotta ei olisi mitään syytä epäillä kyseisen elimen puolueettomuutta ja sen taipumattomuutta ulkoisten tekijöiden edessä. On tärkeää, että kansallisilla sääntelyviranomaisilla olisi oma budjetti erityisesti sen vuoksi, että ne pystyisivät palkkaamaan riittävästi pätevää henkilöstöä. Budjetti olisi julkaistava vuosittain läpinäkyvyyden varmistamiseksi.
- (20) Tavoissa, joilla muutoksenhakuelimet soveltavat väliaikaistoimenpiteitä kansallisten sääntelyviranomaisten päätösten soveltamisen tilapäiseksi keskeyttämiseksi, on ilmennyt huomattavia eroavaisuuksia. Jotta lähestymistavan yhdenmukaisuutta voitaisiin parantaa, olisi sovellettava yhteistä normia yhteisön oikeuskäytännön mukaisesti. Kun otetaan huomioon muutoksenhakujen merkitys sääntelyjärjestelmän kokonaistoiminnan kannalta, olisi luotava mekanismi, jolla kerätään tietoa muutoksenhauista ja kansallisten sääntelyviranomaisten tekemistä keskeytyspäätöksistä kaikissa jäsenvaltioissa ja jolla näistä tiedoista raportoidaan komissiolle.
- (21) Jotta kansalliset sääntelyviranomaiset voisivat hoitaa sääntelytehtävänsä tehokkaasti, niiden keräämiin tietoihin pitäisi sisältyä kirjanpitolietoa vähittäismarkkinoista, jotka liittyvät sellaisiin tukkumarkkinoihin, joilla jollakin operaattorilla on huomattava markkinavoima ja joita kansallinen sääntelyviranomainen siten sääntelee, ja sellaista tietoa, jonka avulla kansallinen sääntelyviranomainen voi arvioida verkkotopologian suunniteltujen uudistusten tai muutosten mahdollisia vaikutuksia kilpailun kehittämiseen tai muiden osapuolten saataville asetettaviin tukkuotteisiin.
- (22) Puitedirektiivin 6 artiklassa säädetty kansallinen kuuleminen olisi suoritettava ennen kyseisen direktiivin 7 artiklassa säädettyä yhteisön kuulemistä, jotta yhteisön kuulemisessa voitaisiin huomioida intressitahojen näkemykset. Lisäksi toista yhteisön kuulemistä ei tarvittaisi, jos kansallisen kuulemisen tulokset saavat aikaan toimenpide-ehdotuksen muuttamisen.
- (23) Kansallisten sääntelyviranomaisten harkintavalta on sovitettava yhteen yhdenmukaisten sääntelykäytäntöjen kehittämisen ja sääntelyjärjestelmän yhdenmukaisen soveltamisen kanssa, jotta sisämarkkinoiden kehittämistä ja valmiiksi saattamista voitaisiin edistää tehokkaasti. Kansallisten sääntelyviranomaisten pitäisi tämän vuoksi tukea komission ja yhteistyöelimen sisämarkkinatoimia. Markkinaviranomaisen pitäisi toimia yksinomaisten yhteistyöfoorumina kansallisten sääntelyviranomaisten välillä niiden suorittaessa sääntelyjärjestelmän mukaisia velvoitteitaan.

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

- (24) Yhteisön mekanismi, jonka myötä komissio voi vaatia kansallisia sääntelyviranomaisia perumaan markkinoiden määrittelyä ja huomattavan markkinavoiman operaattoreita varten suunniteltuja toimia, on yhdenmukaistanut huomattavasti lähestymistapaa niiden olosuhteiden yksilöimiseen, joissa voidaan soveltaa ennakkosääntelyä ja joissa operaattorit ovat tällaisen sääntelyn kohteena. Korjaavia toimia varten ei kuitenkaan ole vastaavaa mekanismia. Komission kokemukset markkinoiden valvonnasta ja erityisesti puitedirektiivin 7 artiklan menettelystä saadut kokemukset ovat osoittaneet, että epäjohtomukaisuudet kansallisten sääntelyviranomaisten korjaavien toimien soveltamistavoissa jopa samankaltaisissa markkinaolosuhteissa heikentävät sähköisen viestinnän sisämarkkinoita, eivät takaa tasapuolisia toimintaolosuhteita eri jäsenvaltioissa toimiville operaattoreille ja estävät valtioiden rajat ylittävää kilpailusta ja palveluntarjonnasta syntyvien kuluttajahyötyjen toteutumisen. Komissiolle pitäisi antaa valtuudet vaatia kansallisia sääntelyviranomaisia perumaan niiden valitsemaa korjaavia toimia koskevat ehdotukset. Jotta varmistettaisiin sääntelyjärjestelmän yhdenmukainen soveltaminen yhteisössä, komission pitäisi kuulla **yhteistyöelintä** ennen päätöksen tekemistä.
- (25) On tärkeää, että sääntelyjärjestelmän täytäntöönpano on nopeaa. Kun komissio on tehnyt päätöksen, jolla kansallista sääntelyviranomaista vaaditaan perumaan suunniteltu toimenpide, kansallisen sääntelyviranomaisen on toimitettava komissiolle muutettu toimenpide-ehdotus. Komissiolle puitedirektiivin 7 artiklan mukaisesti toimitettavalle ilmoitukselle muutetusta toimenpide-ehdotuksesta olisi säädettävä määräaika, jotta markkinatoimijat voisivat tietää markkinoiden tarkastelun keston ja jotta oikeusvarmuutta voitaisiin lisätä.
- (26) Samoin tilanteessa, jossa uudelleen ilmoitettu toimenpide-ehdotus muodostaisi edelleen esteen sisämarkkinoille tai se olisi yhteensopimaton yhteisön oikeuden kanssa, komission pitäisi voida, **yhteistyöelintä** ensin kuultuaan, vaatia kansallista sääntelyviranomaista määräämään tietyn korjaavan toimen tietyssä ajassa, jotta vältettäisiin sääntelytuhjiö tällä tyypillisesti nopealiikkeisellä alalla.
- (27) Kun otetaan huomioon yhteisön kuulemismekanismiin lyhyet määräajat, komissiolle olisi siirrettävä toimivalta hyväksyä täytäntöönpanotoimenpiteitä niiden menettelyjen yksinkertaistamiseksi, joilla vaihdetaan tietoja komission ja kansallisten sääntelyviranomaisten välillä – esimerkiksi tapauksissa, jotka koskevat vakaita markkinoita tai vähäisiä muutoksia aiemmin ilmoitettuihin ehdotuksiin – tai jotta komissio voisi ottaa käyttöön ilmoitusta koskevan vapautuksen menettelyjen yksinkertaistamiseksi tietyissä tapauksissa.
- (28) Euroopan unionin perusoikeuskirjan ja vammaisten henkilöiden oikeuksia koskevan YK:n yleissopimuksen tavoitteiden mukaisesti sääntelyjärjestelmän pitäisi varmistaa, että kaikki käyttäjät, mukaan luettuina vammaiset loppukäyttäjät, vanhukset ja sosiaalisia erityistarpeita omaavat henkilöt, saavat helposti käyttöönsä edullisia ja laadukkaita palveluja. Amsterdamin sopimuksen päätösasiakirjaan liitettyssä julistuksessa 22 määrätään, että yhteisön toimielimet ottavat huomioon vammaisten tarpeet suunnitellessaan perustamissopimuksen 95 artiklan mukaisia toimenpiteitä.
- (29) Radiotaajuudet pitäisi nähdä niukkana julkisena voimavarana, jolla on huomattavaa julkista ja markkina-arvoa. On yleisen edun mukaista, että taajuuksia hallinnoidaan mahdollisimman tehokkaasti ja toimivasti talouden, yhteiskunnan ja ympäristön näkökulmasta **ottaen huomioon kulttuurin monimuotoisuuden ja tiedonvälityksen moniarvoisuuteen liittyvät tavoitteet** ja että niiden tehokkaan käytön esteitä poistetaan vaiheittain.
- (30) **Vaikka taajuushallinto kuuluu edelleen jäsenvaltioiden toimivaltaan, vain yhteisön tasolla tapahtuvalla koordinoinnilla ja tarvittaessa yhdenmukaistamisella voidaan varmistaa, että taajuuksien käyttäjät hyötyvät täysimittaisesti sisämarkkinoista ja että EU:n etuja voidaan tehokkaasti puolustaa maailmanlaajuisesti.**

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

- (31) Tämän direktiivin taajuushallintoa koskevien säännösten olisi oltava yhdenmukaisia radiotaajuushallintoalan kansainvälisten ja alueellisten organisaatioiden, kuten Kansainvälisen televiestintäliiton (ITU) ja Euroopan posti- ja telehallintojen konferenssin (CEPT), tekemän työn kanssa, jotta varmistetaan taajuuksien käytön tehokas hallinnointi ja yhdenmukaistaminen koko yhteisön alueella sekä maailmanlaajuisesti.
- (32) Direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 8 a artiklassa määritettyjen tavoitteiden saavuttamisen edistämiseksi olisi jäsenvaltioiden johdolla järjestettävä vuonna 2010 taajuuksia koskeva kokous, johon osallistuisivat Euroopan parlamentti, komissio ja kaikki sidosryhmät. Kokouksen olisi erityisesti edistettävä seuraavia seikkoja: EU:n taajuuspolitiikan yleisen johdonmukaisuuden lisääminen, taajuuksien vapauttaminen uusille sähköisille viestintäpalveluille digitaalilähetyksiin siirtymisen myötä ja analogisista digitaalisiin maanpäällisiin televisiolähetyksiin siirtymistä koskevien ohjeiden antaminen.
- (33) Analogisista digitaalisiin televisiolähetyksiin siirtymisen pitäisi digitaalitekniikan selvästi paremman lähetystehokkuuden johdosta vapauttaa huomattavia määriä taajuuksia Euroopan unionissa ja luoda niin sanottua taajuusylijäämää. Jäsenvaltioiden olisi vapautettava taajuusylijäämänsä mahdollisimman nopeasti, mikä antaisi kansalaisille mahdollisuuden saada käyttöönsä uusia, innovatiivisia ja kilpailukykyisiä palveluja. Tätä tarkoitusta varten digitaalisen ylijäämän tehokasta jakoa tai uudelleenjakoa kansallisella tasolla haittaavat esteet olisi poistettava ja digitaalisen taajuusylijäämän jaossa yhteisössä olisi noudatettava yhdenmukaisempaa ja integroidumpaa lähestymistapaa.
- (34) Radiotaajuuksien hallinnoinnissa olisi varmistettava haitallisten häiriöiden välttäminen. Haitallisten häiriöiden peruskäsite olisi siten määriteltävä hyvin **viittaamalla olemassa oleviin kansainvälisesti sovituihin taajuussuunnitelmiin**, jotta varmistetaan sääntelytoimien rajoittuminen välttämättömään häiriöiden poistamiseksi.
- (35) Taajuuksien nykyinen hallinto- ja jakelujärjestelmä perustuu yleensä hallinnollisiin päätöksiin, jotka ovat liian joustamattomia teknologian ja talouden kehityksen suhteen ja erityisesti langattoman teknologian nopean kehityksen ja kaistanleveyksien kiihtyvän kysynnän suhteen. Kansallisten toimintamallien tarpeeton pirstaloituminen aiheuttaa taajuuksien käyttäjille lisäkustannuksia ja markkinamahdollisuuksien menetyksiä, jarruttaa innovointia ja aiheuttaa haittaa sisämarkkinoille, kuluttajille ja koko taloudelle. Lisäksi taajuuksien saanti- ja käyttöehdot saattavat vaihdella operaattorityypistä riippuen, ja kun nämä operaattorit tarjoavat entistä enemmän päällekkäisiä sähköisiä palveluja, tuloksena on jännitteitä oikeudenhaltijoiden välillä, erovaihteluita taajuuksien saamisen kustannuksissa ja mahdollisia häiriöitä sisämarkkinoiden toiminnassa.
- (36) Kansallisilla rajoilla on entistä vähemmän merkitystä määriteltäessä optimaalista taajuuksien käyttöä. Taajuusoikeuksien myöntämisen hajanainen hallinnointi jarruttaa investointeja ja innovaatioita eikä anna operaattoreille ja laitevalmistajille mahdollisuutta mittakaavaetuihin, mikä hidastaa taajuuksia käyttävien sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen sisämarkkinoiden kehittämistä.
- (37) Taajuushallinnon ja taajuuksien saannin joustavuutta olisi parannettava teknologiasta ja palvelusta riippumattomien valtuutusten kautta, jotta taajuuksien käyttäjät voisivat valita parhaat teknologiat ja palvelut käytettäväksi **taajuusalueilla, joita käytetään sähköisiin viestintäpalveluihin kansallisten taajuusjakotaulukoiden ja ITU:n radio-ohjesäännön mukaisesti**, jäljempänä ”teknologia- ja palveluriippumattomuuden periaatteet”. Teknologioiden ja palvelujen **hallinnollista määrittystä pitäisi soveltaa, kun kyseessä ovat yleisen edun mukaiset tavoitteet**.

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

- (38) ■ Teknolgiariippumattomuuden **periaatteen rajoitusten olisi oltava asianmukaisia** ja ne olisi *perusteltava* tarpeella välttää haitallisia häiriöitä esimerkiksi määräämällä läheterajoituksia ja tehotasoja tai tarpeella varmistaa kansanterveyden suojele rajoittamalla yleisön altistumista sähkömagneettisille kentille taikka tarpeella varmistaa taajuuksien asianmukainen yhteiskäyttö erityisesti silloin kun käyttöön tarvitaan pelkkä yleisvaltuutus tai kun **on noudatettava yhteisön lainsäädännön mukaista yleisen edun tavoitetta**.
- (39) Taajuuksien käyttäjien pitäisi kyetä vapaasti valitsemaan palvelut, joita ne haluavat tarjota, noudattaen siirtymäkauden määräyksiä, joilla **käsitellään** aikaisemmin hankittuihin oikeuksiin **liittyviä kysymyksiä, sekä kansallisten taajuusjakotaulukkojen ja ITU:n radio-ohjesäännön määräyksiä**. Poikkeukset tästä palveluriippumattomuuden periaatteesta edellyttävät erityisen palvelun tarjoamista **kansalliseen yleiseen järjestykseen liittyvien seikkojen ottamiseksi huomioon tai** selkeästi määriteltyjen yleisen edun mukaisten tavoitteiden saavuttamiseksi, kuten ihmishengen turvaamiseksi, sosiaalisen, alueellisen ja maantieteellisen yhteenkuuluvuuden tai taajuuksien **tehokkaan** käytön **ja taajuuksien tehokkaan hallinnoinnin edistämiseksi**. Näihin tavoitteisiin pitäisi sisältyä **audiovisuaali- ja viestintäalan kansallisen politiikan**, kulttuurisen ja kielellisen monimuotoisuuden ja tiedotusvälineiden moniarvoisuuden edistäminen kansallisessa lainsäädännössä määritellyllä tavalla yhteisön oikeuden mukaisesti. Lukuun ottamatta sellaisia tilanteita, joissa on turvattava ihmishenki **tai varmistettava edellä mainittujen tavoitteiden saavuttaminen**, poikkeukset eivät saisi johtaa yksinoikeuteen tiettyjen palvelujen käytön osalta vaan niillä pitäisi pikemminkin antaa etusija siten, että muutkin palvelut tai teknologiat voivat toimia samalla taajuusalueella sikäli kuin se on mahdollista. Jotta valtuutuksen haltija voisi vapaasti valita tehokkaimman keinon siirtää taajuuksien kautta tarjottavien palvelujen sisältöä, sisältöä ei pitäisi säännellä taajuuksien käyttövaltuutuksissa.
- (40) Jäsenvaltioilla on toimivalta määritellä oman kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti kaikkien sellaisten poikkeusten soveltamisala ja luonne, jotka liittyvät kulttuurisen ja kielellisen monimuotoisuuden, **audiovisuaali- ja viestintäalan kansallisen politiikan** ja tiedotusvälineiden moniarvoisuuden edistämiseen.
- (41) Koska taajuuksien varaaminen tiettyjä teknologioita tai palveluja varten on poikkeus teknologia- ja palveluriippumattomuuden periaatteista ja vähentää vapautta valita tarjottava palvelu tai käytettävä teknologia, tällaisia taajuuksien varauksia koskevien ehdotusten olisi oltava läpinäkyviä ja niistä pitäisi järjestää julkinen kuuleminen.
- (42) Joustavuuden ja tehokkuuden nimissä kansallisten sääntelyviranomaisten pitäisi yhdenmukaistetusti yksilöitävillä taajuusalueilla antaa taajuuksien käyttäjien myös vapaasti siirtää tai vuokrata käyttöoikeuksiaan kolmansille osapuolille, mikä mahdollistaisi taajuuksien arvon määräytymisen markkinoiden mukaan. Kansallisilla sääntelyviranomaisilla on valtuudet varmistaa taajuuksien tehokas käyttö, joten niiden pitäisi toimia sen varmistamiseksi, että kaupankäynti ei johda kilpailun vääristymiseen siten, että taajuuksia jää käyttämättä.
-
- (43) Sisämarkkinoiden kannalta saattaa olla tarpeen myös yhdenmukaistaa yhteisön tasolla kaupattavien taajuusalueiden yksilöintiä, kaupattavuuden tai kaupattaviin oikeuksiin siirtymisen ehtoja tietyillä taajuusalueilla, kaupattavien oikeuksien vähimmäismuotoa, vaatimuksia taajuuskaupan edellyttämien tietojen keskitetyn saatavuuden, esteettömän saannin ja luotettavuuden varmistamiseksi sekä vaatimuksia kilpailun turvaamiseksi ja taajuuksien hamstraamisen estämiseksi. Komissiolle olisi sen vuoksi siirrettävä toimivalta hyväksyä kyseistä yhdenmukaistamista koskevia täytäntöönpanotoimenpiteitä. Näissä täytäntöönpanotoimenpiteissä olisi otettava huomioon, onko yksittäisiä käyttöoikeuksia myönnetty kaupallisin vai ei-kaupallisin perustein.
- (44) Teknologia- ja palveluriippumattomuuden sekä kaupankäynnin käyttöönotto olemassa olevissa taajuuksien käyttöoikeuksissa saattaa edellyttää siirtymäkauden sääntöjä, kuten terveen kilpailun turvaavia toimia, koska jotkin taajuuksien käyttäjät voivat uuden järjestelmän turvin ryhtyä kilpailemaan sellaisten taajuuksien käyttäjien kanssa, jotka ovat hankkineet taajuusoikeutensa *ankarammoin* ehdoin. Sitä vastoin jos oikeuksia on myönnetty poikkeuksena yleisistä säännöistä tai muilla kuin puolueettomilla, selkeillä, syrjimättömillä ja oikeasuhteisilla perusteilla yleisen edun mukaisten tavoitteiden saavuttamiseksi, tällaisten oikeuksien haltijoiden tilanne ei saisi parantua niiden uusia kilpailijoita haittaavalla tavalla enempää kuin on tarpeen tällaisten yleisen edun mukaisten tavoitteiden saavuttamiseksi. Jos taajuuksia jää tarpeettomaksi yleisen edun mukaisten tavoitteiden saavuttamisen kannalta, tällaiset taajuudet olisi palautettava saataville ja myönnettävä uudelleen valtuutusdirektiivin mukaisesti.

- (45) Sisämarkkinoiden toiminnan edistämiseksi ja valtioiden rajat ylittävien palvelujen kehittämisen tukemiseksi **komission tulisi voida kuulla yhteistyöelintä** numeroinnin alalla. Lisäksi jotta jäsenvaltioiden kansalaiset, mukaan luettuina matkailijat ja vammaiset käyttäjät, voisivat saada yhteyden tiettyihin palveluihin käyttämällä samoja tunnistettavia numeroita kaikissa jäsenvaltioissa, teknisten täytäntöönpanotoimenpiteiden hyväksymistä koskevien komission valtuuksien pitäisi tarpeen mukaan kattaa myös sovellettava hintaperiaate tai -mekanismi **sekä käyttöön otettava yhtenäinen EU:n puhelinnumero, jolla varmistetaan näiden palvelujen käyttäjäystävällinen saatavuus.**
- (46) Sähköisiä viestintäverkkoja ja -palveluja tarjoaville yrityksille myönnettävät luvat käyttää julkisessa tai yksityisessä omistuksessa olevaa omaisuutta ovat keskeisiä tekijöitä sähköisten viestintäverkkojen tai uusien verkkoelementtien perustamiselle. Asennusoikeuksien myöntämiseen liittyvien menettelyjen tarpeeton monimutkaisuus ja hitaus voivat siten muodostaa huomattavia esteitä kilpailun kehittymiselle. Tämän johdosta pitäisi yksinkertaistaa tapaa, jolla valtuutetut yritykset hankkivat asennusoikeuksia. Kansallisten sääntelyviranomaisten pitäisi kyetä koordinoimaan asennusoikeuksia ja saattamaan merkittävää tietoa saataville verkkosivuilleen.
- (47) On tarpeen lujittaa jäsenvaltioiden valtuuksia suhteessa asennusoikeuksien haltijoihin, jotta varmistetaan uuden verkon käyttöönotto **oikeudenmukaisella, tehokkaalla ja** ympäristön kannalta vastuullisella tavalla ja riippumatta siitä, onko huomattavan markkinavoiman operaattorilla velvoitetta myöntää oman sähköisen viestintäverkkonsa käyttöoikeutta. Kansallisten sääntelyviranomaisten pitäisi pystyä määräämään tapauskohtaisesti **verkkoelementtien ja niihin liittyvien toimintojen**, kaapelikanavien, mastojen ja antennien yhteiskäytöstä, rakennusten sisääntuloista ja yhdyskuntarakentamisen paremmasta koordinoinnista. Järjestelmien yhteiskäytön parantaminen voi merkittävästi parantaa kilpailua ja alentaa yleisiä taloudellisia ja ympäristökustannuksia, joita yrityksille koituu sähköisen viestintäinfrastruktuuriin, **etenkin valokuitukaapeliverkkojen** käyttöönotosta. **Kansallisten sääntelyviranomaisten olisi kyettävä velvoittamaan huomattavan markkinavoiman operaattorit esittämään kaapelikanaviansa käyttöoikeutta koskeva viitetarjous oikeudenmukaisella ja syrjimättömällä tavalla.**
- (48) Luotettava ja turvallinen tiedonvälitys sähköisten viestintäverkkojen kautta on yhä keskeisemmässä asemassa koko talouden ja yhteiskunnan kannalta yleensä. Järjestelmän monimutkaisuudella, teknisellä häiriöllä, inhimillisellä virheellä, onnettomuuksilla tai hyökkäyksillä voi olla vaikutuksia sellaisten fyysisten infrastruktuurien toimintaan ja saatavuuteen, joilla toimitetaan EU:n kansalaisille tärkeitä palveluja, kuten sähköisen hallinnon palveluja. Kansallisten sääntelyviranomaisten pitäisi sen vuoksi varmistaa yleisten viestintäverkkojen eheys ja turvallisuus. **Euroopan verkko- ja tietoturvaviraston** ⁽¹⁾ pitäisi myötävaikuttaa sähköisen viestinnän turvallisuustason kohottamiseen muun muassa tarjoamalla asiantuntemusta ja neuvontaa ja edistämällä parhaiden käytäntöjen vaihtamista. Sekä **Euroopan verkko- ja tietoturvavirastolla** että kansallisilla sääntelyviranomaisilla pitäisi olla tarvittavat välineet tehtäviensä suorittamiseen, kuten valtuudet saada riittävästi sellaista tietoa, jonka avulla ne pystyvät arvioimaan verkkojen tai palvelujen turvallisuustasoa, sekä seikkaperäistä ja luotettavaa tietoa varsinaisista turvallisuuden vaarantumistilanteista, joilla on ollut huomattavia vaikutuksia verkkojen tai palvelujen toimintaan. Kun pidetään mielessä, että riittävän turvallisuuden onnistunut ylläpitäminen ei ole kertatapahuma vaan jatkuva toteuttamis-, uudelleentarkastelu- ja ajantasaistamisprosessi, sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen tuottajia pitäisi vaatia toteuttamaan toimenpiteitä verkkojen ja palvelujen eheyden ja turvallisuuden takaamiseksi arvioitujen riskien varalta, ottaen huomioon tällaisten toimenpiteiden uusimman kehitystason.
- (49) Siltä osin kuin on tarpeen sopia yhteisistä turvallisuusvaatimuksista, komissiolle olisi siirrettävä toimivalta hyväksyä teknisiä täytäntöönpanotoimenpiteitä riittävän turvallisuustason saavuttamiseksi sähköisen viestinnän verkoissa ja palveluissa sisämarkkinoilla. **Euroopan verkko- ja tietoturvaviraston** pitäisi osallistua soveltuvien teknisten ja organisatoristen turvallisuustoimenpiteiden yhdenmukaistamiseen tarjoamalla asiantuntija-apua. Kansallisilla sääntelyviranomaisilla pitäisi olla valtuudet antaa sitovia ohjeita puitedirektiivin nojalla vahvistettuihin teknisiin täytäntöönpanotoimenpiteisiin liittyen. Jotta ne pystyisivät hoitamaan tehtävänsä, niillä pitäisi olla valtuudet tutkia ohjeiden noudattamista ja määrätä seuraamuksia noudattamatta jättämisestä.

(1) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 460/2004 (EUVL L 77, 13.3.2004, s. 1).

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

- (50) Sääntelyjärjestelmän täytäntöönpanosta saadut kokemukset osoittavat, että markkina, jolla huomattavaa markkinavoimaa käytetään, ei ole ongelman lähde vaan sen vaikutusten kohde. Siksi kansallisten sääntelyviranomaisten pitäisi käsitellä yhdellä markkinalla vallitsevaa huomattavaa markkinavoimaa sen lähteessä eikä viereisillä markkinoilla, joilla sen vaikutukset tuntuvat.
- (51) Valtioiden rajat ylittäviksi määriteltyjen markkinoiden osalta markkinakatsausmenettelyä pitäisi yksinkertaistaa ja tehostaa antamalla komission nimetä, **yhteistyöelimen** mielipiteen huomioon ottaen, huomattavan markkinavoiman yritys tai yritykset ja asettaa yksi tai useampia erityisvelvoitteita, jolloin luonteeltaan valtioiden rajat ylittäviä sääntelykysymyksiä ratkottaisiin suoraan yhteisön tasolla.
- (52) Jotta markkinatoimijoille voitaisiin tarjota varmuus sääntelyolojen suhteen, markkinakatsauksille on tarpeen asettaa määräaika. On tärkeää suorittaa markkina-analyysi säännöllisesti ja kohtuullisen ja asianmukaisen aikataulun puitteissa. Aikataulussa olisi otettava huomioon, onko kyseinen markkina ollut aiemmin markkina-analyysin kohteena ja onko siitä tehty asianmukainen ilmoitus. Jos kansalliset sääntelyviranomaiset eivät onnistu analysoimaan markkinaa määräajassa, sisämarkkinat voivat vaarantua eivätkä tavanomaiset velvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevat menettelyt välttämättä tuota toivottua vaikutusta ajoissa. Komission pitäisi tämän vuoksi voida pyytää **yhteistyöelintä** avustamaan kyseistä kansallista sääntelyviranomaista tämän tehtävien suorittamisessa ja erityisesti antamaan lausunto, johon sisältyy toimenpide-ehdotus, merkityksellisten markkinoiden analyysi sekä asianmukaiset velvoitteet, jotka komissio voisi sitten asettaa.
- (53) Sähköisen viestinnän alan korkean teknologisen innovaatioasteen ja erittäin dynaamisten markkinoiden vuoksi sääntelyä on voitava mukauttaa nopeasti Euroopan tasolla koordinoitulla ja yhdenmukaistetulla tavalla, sillä kokemus on osoittanut, että kansallisten sääntelyviranomaisten toisistaan poikkeava tapa panna sääntelyjärjestelmä täytäntöön voi luoda esteen sisämarkkinoiden kehittämiseksi. Siksi komissiolle olisi annettava toimivalta vahvistaa täytäntöönpanotoimenpiteitä sellaisilla alueilla kuin uudet palvelut, numerointi, nimeäminen ja osoitteiden antaminen, kuluttaja-asiat, mukaan luettuna sähköisen viestinnän esteettömyys, ja laskentajärjestelmien sääntely.
- (54) Yksi **yhteistyöelimelle** annettavista tärkeistä tehtävistä on rajat ylittäviä riitoja koskevien lausuntojen antaminen tarpeen vaatiessa. Kansallisten sääntelyviranomaisten pitäisi sen vuoksi ottaa **yhteistyöelimen** lausunnot huomioon tällaisissa tapauksissa.
- (55) Sääntelyjärjestelmän täytäntöönpanosta saadut kokemukset osoittavat, että nykyiset säännökset, joiden nojalla kansalliset sääntelyviranomaiset voivat langettaa sakkoja, eivät ole onnistuneet luomaan riittävää kannustinta sääntelyvaatimusten noudattamiseen. Riittäväillä lainvalvontavaltuuksilla voidaan vaikuttaa sääntelyjärjestelmän nopeaan täytäntöönpanoon ja siten parantaa sääntelyvarmuutta, mikä toimii tärkeänä veturina investoinneille. Todellisen toimivallan puute tapauksissa, joissa määräyksiä ei noudateta, koskee koko sääntelyjärjestelmää. Puitedirektiiviin tulee uusi säännös, joka koskee puite- ja erityisdirektiivien mukaisten velvoitteiden rikkomista, ja sen pitäisi varmistaa yhdenmukaisten ja johdonmukaisten periaatteiden soveltaminen lainvalvontaan ja seuraamuksiin koko sääntelyjärjestelmässä.
- (56) **Olisi kannustettava sekä investointeihin että kilpailuun, jotta kuluttajan valinnanvapaus on turvattu.**
- (57) Nykyiseen sääntelyjärjestelmään sisällytettiin tiettyjä säännöksiä helpottamaan siirtymistä vuoden 1998 vanhasta sääntelyjärjestelmästä vuoden 2002 uuteen järjestelmään. Tämä siirtyminen on nyt valmis kaikissa jäsenvaltioissa, ja nämä säännökset pitäisi kumota tarpeettomina.

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

- (58) Puitedirektiivin liitteessä I on luettelo merkityksellisiä tuote- ja palvelumarkkinoita koskevaan suositukseen sisällytettävistä markkinoista, joihin voidaan kohdistaa ennakkosääntelyä. Tämä liite pitäisi kumota, sillä se on täyttänyt tehtävänsä suosituksen ⁽¹⁾ ensimmäisen version pohjana.
- (59) Puitedirektiivin liitteessä II luetellaan perusteet, joita kansallisten sääntelyviranomaisten on käytettävä arvioidessaan direktiivin 14 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan mukaisesti, onko kyseessä yhteinen määräävä asema markkinoilla. *Kyseinen liite* voi olla harhaanjohtava markkina-analyysiä tekeville kansallisille sääntelyviranomaisille. Yhteisen määräävän aseman käsite riippuu myös Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännöstä. *Liitettä II olisi sen vuoksi muutettava.*
- (60) Toimintojen eriyttäminen tarkoittaa, että vertikaalisesti integroituneen operaattorin on perustettava operatiivisesti erillisiä liiketoimintayksiköitä, ja sen tarkoituksena on varmistaa täysin samanarvoisten käyttöoikeustuotteiden tarjonta kaikille ketjun loppupään operaattoreille, mukaan luettuna vertikaalisesti integroituneen operaattorin omat alaosastot. Toimintojen eriyttäminen **voi** mahdollistaa kilpailun lisäämisen useilla merkityksellisillä markkinoilla vähentämällä huomattavasti houkutus syrjintään ja helpottamalla syrjimättömyysveloitteiden noudattamisen varmentamista ja valvontaa. ■ Sisämarkkinoiden kilpailuhäiriöiden välttämiseksi komission olisi hyväksyttävä etukäteen toimintojen eriyttämistä koskevat ehdotukset.
- (61) Toimintojen eriyttämisen toteuttaminen ei saisi estää erillisten liiketoimintayksiköiden välisiä asianmukaisia koordinoitumekanismeja sen varmistamiseksi, että emoyhtiön taloudelliset ja johtamiseen liittyvät valvontaoikeudet suojataan.
- (62) ***Sähköisten viestintäverkkojen ja -palveluiden markkinoiden jatkuva yhdentyminen sisämarkkinoilla vaatii ennakkosääntelyn soveltamisen parempaa yhteensovittamista EU:n sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen sääntelyjärjestelmässä edellytetyllä tavalla.***
- (63) Jos vertikaalisesti integroitunut operaattori päättää luovuttaa koko paikallisliityntäverkko-omaisuutensa tai huomattavan osan siitä erilliselle oikeushenkilölle, jolla on eri omistaja, tai perustamalla erillisen liiketoimintayksikön käyttöoikeustuotteille, kansallisten sääntelyviranomaisten pitäisi arvioida aiotun toimen vaikutuksia kaikkiin vertikaalisesti integroituneelle operaattorille asetettuihin voimassa oleviin sääntelyveloitteisiin sen varmistamiseksi, että uudet järjestelyt ovat direktiivin 2002/19/EY (käyttöoikeusdirektiivi) ja direktiivin 2002/22/EY (yleispalveludirektiivi) mukaisia. Kansallisen sääntelyviranomaisen pitäisi suorittaa uusi analyysi markkinoista, joilla eriytetty yksikkö toimii, ja asettaa, säilyttää, muuttaa tai poistaa veloitteita vastaavasti. Tätä varten kansallisen sääntelyviranomaisen pitäisi voida pyytää yritykseltä tietoja.
- (64) Vaikka joissakin olosuhteissa on aiheellista, että kansallinen sääntelyviranomainen asettaa veloitteita operaattoreille, joilla ei ole huomattavaa markkinavoimaa, saavuttaakseen sellaisia tavoitteita kuin päästä pähän -liitettävyys tai palvelujen yhteentoimivuus ***tai edistääkseen tehokkuutta, kestäväää kilpailua ja mahdollisimman suuria etuja loppukäyttäjille***, on kuitenkin tarpeen varmistaa, että tällaisten veloitteiden asettamisessa noudatetaan sääntelyjärjestelmää ja erityisesti sen ilmoitusmenettelyjä.
- (65) Komissiolla on valtuudet vahvistaa täytäntöönpanotoimenpiteitä mukauttaakseen liitteessä I vahvistettuja ehtoja digitaalitelevisio- ja -radiopalvelujen tarjonnalle. Tämä koskee myös liitteen II vähimmäisluetteloa, joka on julkistettava läpinäkyvyysveloitteen noudattamiseksi.
- (66) ***Komission olisi esitettävä Euroopan parlamentille ja neuvostolle ehdotus sellaisten yhteisön sähköistä viestintää koskevan politiikan täytäntöönpanemiseksi tarvittavien teknisten täytäntöönpanotoimien hyväksymiseksi, jotka menevät yhdenmukaistamistoimia pidemmälle.***

⁽¹⁾ Komission suositus, annettu 11 päivänä helmikuuta 2003, sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen yhteisestä sääntelyjärjestelmästä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/21/EY mukaisesti ennakkosääntelyn alaisiksi tulevista merkityksellisistä tuote- ja palvelumarkkinoista sähköisen viestinnän alalla (EUVL L 114, 8.5.2003, s. 45).

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

- (67) Radiotaajuuksien saatavuuden helpottaminen markkinatoimijoille myötävaikuttaa markkinoille tulon esteiden poistamiseen. Lisäksi teknologian kehittyminen vähentää haitallisten häiriöiden riskiä tietyillä taajuusalueilla vähentäen siten yksittäisten käyttöoikeuksien tarvetta. Taajuuksien käyttöehdot sähköisten viestintäpalvelujen tarjoamiseksi pitäisi sen vuoksi yleensä vahvistaa yleisvaltuutuksissa, paitsi jos yksittäiset oikeudet ovat tarpeen, taajuuksien käytön huomioon ottaen, haitallisilta häiriöiltä suojautumiseksi tai erityisen yleisen edun mukaisen tavoitteen saavuttamiseksi. Yksittäisten oikeuksien tarvetta koskevat päätökset olisi tehtävä selkeällä ja oikeasuhteisella tavalla.
- (68) Palvelu- ja teknologiariippumattomuusvaatimusten käyttöönoton taajuuksien myöntämistä ja varaimista koskevissa päätöksissä sekä lisääntyneiden mahdollisuuksien siirtää oikeuksia yritysten kesken pitäisi lisätä vapautta ja keinoja toimittaa sähköisiä viestintäpalveluja ja audiovisuaalisia mediapalveluja yleisölle ja siten myös helpottaa yleisen edun mukaisten tavoitteiden saavuttamista. ■ Tietyt yleisen edun mukaiset velvoitteet, joita lähetystoiminnan harjoittajille asetetaan audiovisuaalisten mediapalvelujen toimittamiseksi, **saattavat kuitenkin edellyttää** erityisten perusteiden **käyttöä** taajuuksien myöntämisessä ■ silloin kun **vaikuttaa olevan** olennaisen tärkeää saavuttaa kansallisessa lainsäädännössä säädetty **tietyt** yleisen edun mukainen tavoite. Yleisen edun mukaisten tavoitteiden saavuttamiseen liittyvien menettelyjen on kaikissa olosuhteissa oltava selkeitä, puolueettomia, *oikein suhteutettuja* ja syrjimättömiä.
- (69) **Mahdollisen vapauttamisen** velvoitteesta suorittaa, **kokonaan tai osittain, asetetut maksut olisi oltava puolueeton ja selkeä ja perustuttava muihin voimassa oleviin kansallisen lainsäädännön mukaisiin yleistä etua koskeviin velvoitteisiin.**
- (70) Sellaisen yksittäisen käyttöoikeuden, joka ei ole kaupan, voimassaoloaikaa olisi rajoitettava, koska se rajoittaa taajuuksien vapaata saantia. Jos käyttöoikeuksiin sisältyy määräys niiden voimassaolon uusimisesta, jäsenvaltioiden olisi ensin suoritettava uudelleentarkastelu, johon sisältyy julkinen kuuleminen, ottaen huomioon markkinoiden, kattavuuden ja teknologian kehitys. Kun otetaan huomioon taajuuksien niukkuus, yrityksille myönnettyjä yksittäisiä oikeuksia olisi tarkasteltava uudelleen säännöllisesti. Tätä uudelleentarkastelua suorittaessaan jäsenvaltioiden pitäisi sovittaa oikeuksien haltijoiden intressit tarpeeseen edistää taajuuskaupan käyttöönottoa sekä taajuuksien joustavampaa käyttöä mahdollisuuksien mukaan yleisvaltuutusten kautta.
- (71) Kansallisilla sääntelyviranomaisilla pitäisi olla valtuudet varmistaa taajuuksien ja numeroiden tehokas käyttö sekä, siltä osin kuin taajuuksia ja numerovaroja jää käyttämättä, ryhtyä toimiin estääkseen kilpailun vastaisen hamstrauksen, joka voi haitata uusien tulokkaiden tuloa markkinoille.
- (72) Poistettaessa oikeudellisia ja hallinnollisia esteitä eurooppalaista ulottuvuutta omaavien taajuuksien tai numeroiden yleisvaltuutuksilta tai käyttöoikeuksilta olisi asetettava etusijalle teknologian ja palvelujen kehittäminen ja myötävaikutettava kilpailun lisäämiseen. Vaikka taajuuksien saatavuuden ja tehokkaan käytön teknisten ehtojen koordinointi on järjestetty Euroopan yhteisön radiotaajuuspolitiikan sääntelyjärjestelmästä 7 päivänä maaliskuuta 2002 tehdyn Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 676/2002/EY ⁽¹⁾ (radiotaajuuspäätös) nojalla, voi sisämarkkinatavoitteiden saavuttamiseksi olla tarpeen myös koordinoita tai yhdenmukaistaa valintamenettelyjä ja ehtoja, joita sovelletaan oikeuksiin ja valtuutuksiin tietyillä taajuusalueilla, numeroiden käyttöoikeuksiin ja yleisvaltuutuksiin. Tämä koskee erityisesti niitä sähköisiä viestintäpalveluja, joilla on luonteensa vuoksi sisämarkkinaulottuvuutta tai rajat ylittävää potentiaalia, kuten satelliittipalveluja, joiden kehittämistä jäsenvaltioiden **sekä EU:n ja kolmansien maiden** väliset erot taajuuksien myöntämisessä haittaisivat, **ottaen huomioon ITU:n ja CEPT:n päätökset**. Komission pitäisi sen vuoksi voida hyväksyä, viestintäkomitean avustuksella ja ottaen **yhteistyöelimen** lausunnon mahdollisimman tarkasti huomioon, teknisiä täytäntöönpanotoimenpiteitä tällaisten tavoitteiden saavuttamiseksi. Komission hyväksymissä täytäntöönpanotoimenpiteissä saatetaan vaatia jäsenvaltioita asettamaan taajuuksien ja/tai numeroiden käyttöoikeuksia saataville koko alueellaan ja tarpeen mukaan peruuttamaan kaikki muut kansalliset käyttöoikeudet. Tällaisissa tapauksissa jäsenvaltioiden ei pitäisi myöntää uutta käyttöoikeutta kyseiseen taajuusalueeseen tai numerointialueeseen kansallisilla menettelyillä.

(1) EYVL L 108, 24.4.2002, s. 1.

- (73) Teknologioiden ja markkinoiden kehittyminen on mahdollistanut jäsenvaltioiden maantieteelliset rajat ylittävien sähköisten viestintäpalvelujen käyttöönoton. Valtuutusdirektiivin 16 artiklassa vaaditaan komissiota tarkastelemaan säännöllisesti uudelleen kansallisten valtuutusjärjestelmien toimintaa ja rajat ylittävän palvelujen tarjonnan kehittymistä yhteisössä. Radiotaajuuksien yhdenmukaistettua myöntämistä koskevat valtuutusdirektiivin 8 artiklan säännökset ovat osoittautuneet tehottomiksi sellaisen yrityksen tarpeisiin, joka haluaa tarjota yhteisön laajuisia palveluja, ja niitä olisi tämän vuoksi muutettava.
- (74) Vaikka valtuutusten myöntämisen ja käyttöehtojen noudattamisen valvonnan pitäisi pysyä kunkin jäsenvaltion vastuulla, niiden pitäisi pidättäytyä asettamasta sellaisia uusia ehtoja, perusteita tai menettelyjä, jotka rajoittaisivat, muuttaisivat tai viivästyttäisivät yhdenmukaistetun tai koordinoitun valintatäytäntömenettelyn moitteetonta täytäntöönpanoa. Silloin kun se on perusteltua tällaisten koordinoitui- tai yhdenmukaistamistoimenpiteiden täytäntöönpanon helpottamiseksi, niihin voitaisiin sisällyttää siirtymäkauden poikkeuksia tai, taajuuksien osalta, taajuuksien yhteiskäyttöön liittyviä siirtymäkauden mekanismeja, jotka vapauttaisivat jäsenvaltion tällaisten toimenpiteiden soveltamiselta, edellyttäen että tämä ei aiheuttaisi aiheettomia eroja kilpailu- tai sääntelytilanteisiin jäsenvaltioiden välillä.
- (75) Kansallisten sääntelyviranomaisten olisi voitava toteuttaa tehokkaita toimia yleisvaltuutuksen tai käyttöoikeuden ehtojen noudattamisen valvomiseksi ja varmistamiseksi, mukaan luettuna valtuudet määrätä tehokkaita taloudellisia ja/tai hallinnollisia seuraamuksia, jos ehtoja rikotaan.
- (76) Valtuutuksiin liitettäviin ehtoihin pitäisi sisältyä erityisehtoja, jotka koskevat esteettömyyttä vammaisille käyttäjille ja viranomaisten **ja hätäpalvelujen** tarvetta tiedottaa **toisilleen ja** yleisölle ennen suuronnettomuuksia, niiden aikana ja jälkeen. Lisäksi, teknisten innovaatioiden merkitys huomioon ottaen, jäsenvaltioiden pitäisi voida antaa taajuuksien käyttövaltuutuksia koetarkoituksiin erityisin rajoituksin ja ehdoin, jotka on tiukasti perusteltu tällaisten oikeuksien kokeellisella luonteella.
- (77) Tilajayhteyksien eriytetystä tarjoamisesta 18 päivänä joulukuuta 2000 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 2887/2000 ⁽¹⁾ on osoittautunut tehokkaaksi markkinoiden avaamisen ensimmäisessä vaiheessa. Puitedirektiivissä pyydetään komissiota valvomaan siirtymistä vuoden 1998 sääntelyjärjestelmästä vuoden 2002 järjestelmään ja antamaan sopivana ajankohtana ehdotuksia ase- tuksen kumoamiseksi. Vuoden 2002 sääntelyjärjestelmässä kansallisilla sääntelyviranomaisilla on velvollisuus analysoida markkinaa, joka koskee metallijohdinpohjaisten tilajayhteyksien ja niiden osien eriytetyn käyttöoikeuden tukkutarjontaa laajakaista- ja puheensiirtopalvelujen tarjoamiseksi, siten kuin se on määritelty merkityksellisiä tuote- ja palvelumarkkinoita koskevassa suosituksessa. Koska kaikki jäsenvaltiot ovat analysoineet tämän markkinan vähintään kerran ja vuoden 2002 sääntelyjärjestelmään perustuvat asianmukaiset velvoitteet ovat voimassa, asetus (EY) N:o 2887/2000 on käynyt tarpeettomaksi ja se pitäisi sen vuoksi kumota.
- (78) Puite-, käyttöoikeus- ja valtuutusdirektiivin täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY ⁽²⁾ mukaisesti.

⁽¹⁾ EYVL L 336, 30.12.2000, s. 4.

⁽²⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

- (79) Komissiolle olisi erityisesti siirrettävä toimivalta hyväksyä täytäntöönpanotoimenpiteitä, jotka liittyvät puitedirektiivin 7 artiklan mukaisiin ilmoituksiin; yhdenmukaistamiseen taajuuksien ja numeroinnin alalla sekä verkkojen ja palvelujen turvallisuuteen liittyvissä asioissa; valtioiden rajat ylittävien markkinoiden yksilöintiin; standardien täytäntöönpanoon sekä sääntelyjärjestelmän säännösten yhdenmukaiseen soveltamiseen. Sille olisi myös siirrettävä toimivalta hyväksyä täytäntöönpanotoimenpiteitä käyttöoikeusdirektiivin liitteiden I ja II päivittämiseksi markkinoiden ja teknologian kehityksen mukaisesti ja hyväksyä täytäntöönpanotoimenpiteitä sähköisiä viestintäverkkoja ja -palveluja koskevien valtuutus-sääntöjen, -menettelyjen ja -ehtojen yhdenmukaistamiseksi. Koska nämä toimenpiteet ovat laajakantoisia ja niiden tarkoituksena on *muuttaa näiden direktiivien muita kuin keskeisiä osia täydentämällä niitä uusilla muilla kuin keskeisillä osilla, ne on hyväksyttävä päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklassa säädettyä valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen. Koska valvonnan käsittävän sääntelymenettelyn noudattaminen tavanomaisten määräaikojen mukaisesti saattaa tietyissä poikkeuksellisissa tapauksissa estää täytäntöönpanotoimenpiteiden oikea-aikaisen hyväksymisen, Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission olisi toimittava ripeästi sen varmistamiseksi, että kyseiset toimenpiteet hyväksytään ajoissa.*

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) muuttaminen

Muutetaan direktiivi 2002/21/EY seuraavasti:

- (1) Korvataan 1 artiklan 1 kohta seuraavasti:

"1. Tällä direktiivillä perustetaan yhdenmukaistettu järjestelmä sähköisten viestintäpalvelujen, sähköisten viestintäverkkojen, niiden liitännäistoimintojen ja -palvelujen sekä päätelaitteiden tiettyjen näkökohtien sääntelylle, **jotta parannettaisiin vammaisten käyttäjien käyttömahdollisuuksia ja rohkaistaisiin heikommassa asemassa olevia käyttäjiä käyttämään sähköistä viestintää.** Siinä säädetään kansallisten sääntelyviranomaisten tehtävistä ja määritellään joukko menettelyjä, joilla varmistetaan, että sääntelyjärjestelmää sovelletaan yhdenmukaisesti kaikkialla yhteisössä."

- (2) Muutetaan 2 artikla seuraavasti:

- a) Korvataan b alakohta seuraavasti:

"b) 'valtioiden rajat ylittävillä markkinoilla' useammassa kuin yhdessä jäsenvaltiossa sijaitsevia markkinoita, jotka kattavat yhteisön tai suuren osan siitä;"

- b) Korvataan d alakohta seuraavasti:

"d) 'yleisellä viestintäverkolla' sähköistä viestintäverkkoa, jota käytetään ainoastaan tai pääasiallisesti sellaisten yleisön saatavilla olevien sähköisten viestintäpalvelujen tarjontaan, jotka tukevat tiedonsiirtoa verkon liityntäpisteiden välillä, mukaan luettuna verkkoelementit, jotka eivät ole aktiivisia;"

- c) Korvataan e alakohta seuraavasti:

"e) 'liitännäistoiminnoilla' toimintoja, jotka liittyvät sähköiseen viestintäverkkoon ja/tai sähköiseen viestintäpalveluun ja jotka mahdollistavat palvelujen tarjoamisen ja/tai tukevat palvelujen tarjoamista kyseisen verkon ja/tai palvelun kautta tai joilla on mahdollisuus toimia näin ja joihin sisältyy numeron- tai osoitteenmuunnosjärjestelmiä, ehdollisen käyttöoikeuden järjestelmiä ja sähköisiä ohjelmaoppaita, sekä fyysistä infrastruktuuria, kuten **rakennusten sisääntuloja, rakennusten kaapelointia, torneja ja muita tukirakenteita**, kaapelikanavia, **tyhjiä putkia**, mastoja, **antenneja, kaapelikaivoja ja jakokaappeja sekä kaikkia muita verkkojen osia, jotka eivät ole aktiivisia;**"

d) Korvataan l alakohta seuraavasti:

- ”l) ’erityisdirektiiveillä’ direktiiviä 2002/20/EY (valtuutusdirektiivi), direktiiviä 2002/19/EY (käyttö-oikeusdirektiivi), direktiiviä 2002/22/EY (yleispalveludirektiivi) ja henkilötietojen käsittelystä ja yksityisyyden suojasta sähköisen viestinnän alalla 12 päivänä heinäkuuta 2002 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2002/58/EY || (sähköisen viestinnän tietosuojadirektiivi) (*)

(*) EYVL L 201, 31.7.2002, s. 37.”

e) Lisätään q, r ja s alakohta seuraavasti:

- ”q) ’varaamisella’ tietyn taajuusalueen tai numeroalueen osoittamista yhden tai useamman tyyppisten palvelujen käyttöön, tarvittaessa erityisin ehdoin;
- r) ’myöntämisellä’ kansallisen sääntelyviranomaisen oikeushenkilölle tai luonnolliselle henkilölle antamaa valtuutusta käyttää radiotaajuutta tai radiotaajuuskanavaa taikka numeroa (tai numeroryhmää tai -ryhmiä);
- s) ’haitallisella häiriöllä’ häiriötä, joka vaarantaa radionavigointipalvelun tai muun turvallisuuspalvelun toiminnan tai joka muutoin vakavasti heikentää sellaista radioviestintäpalvelua, joka toimii sovellettavien **kansainvälisten määräysten taikka** yhteisön tai kansallisten säännösten mukaisesti, tai estää tai toistuvasti keskeyttää tällaisen palvelun toiminnan.”

(3) Korvataan 3 artiklan 3 kohta seuraavasti:

”3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansalliset sääntelyviranomaiset käyttävät toimivaltuuksiin riippumattomasti, puolueettomasti, avoimesti ja **oikea-aikaisesti**. Kansalliset sääntelyviranomaiset eivät saa pyytää tai ottaa vastaan miltei muulta elimeltä ohjeita sellaisten tehtävien päivittäisessä hoitamisessa, jotka niille on annettu yhteisön lainsäädännön täytäntöön panemiseksi annetun kansallisen lainsäädännön nojalla. Ainoastaan 4 artiklan mukaisesti perustetuilla muutoksenhakuelimillä tai kansallisilla tuomioistuimilla on valtuudet peruuttaa tilapäisesti tai kumota kansallisten sääntelyviranomaisten tekemät päätökset.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansallisen sääntelyviranomaisen johtaja tai hänen sijaisensa voidaan irtisanoa ainoastaan, jos hän ei enää täytä tehtäviensä suorittamiseen vaadittavia kansallisessa lainsäädännössä etukäteen säädettyjä ehtoja tai jos hän on syyllistynyt vakavaan rikkomukseen. Kansallisen sääntelyviranomaisen johtajan erottamisesta tehdyn päätöksen täytyy sisältää perustelut ja se täytyy julkistaa erottamisen ajankohtana.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansallisilla sääntelyviranomaisilla on riittävät taloudelliset ja henkilöstöresurssit niille annettujen tehtävien hoitamiseen ja että niillä on erilliset vuosibudjetit. Niiden budjetit on julkistettava.

3 a. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että asiasta vastaavat kansalliset sääntelyviranomaiset tukevat aktiivisesti televiestinnän eurooppalaisten sääntelyviranomaisten yhteistyöelimen, jäljempänä ’yhteistyöelimen’, tavoitteita sääntelyn yhteensovittamisen ja johdonmukaisuuden edistämiseksi.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansallisilla sääntelyviranomaisilla on riittävät taloudelliset voimavarat ja henkilöstövoimavarat niille osoitettujen tehtävien hoitamista ja aktiiviseen yhteistyöelimen toimintaan osallistumista ja sen edistämistä varten. Kansallisilla sääntelyviranomaisilla on oltava erilliset talousarviot, joita koskevien tietojen on oltava julkisesti saatavilla.

3 b. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansalliset sääntelyviranomaiset ottavat erittäin huolellisesti yhteistyöelimen antamat yhteiset kannat huomioon tehdessään kotimarkkinoitaan koskevia omia päätöksiään.”

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

(4) Muutetaan 4 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansallisella tasolla on käytössä tehokkaita järjestelmiä, joiden avulla jokainen käyttäjä tai sähköisiä viestintäverkkoja ja/tai -palveluja tarjoava yritys, johon kansallisen sääntelyviranomaisen tekemä päätös vaikuttaa, voi hakea muutosta päätökseen muutoksenhakuelimeltä, joka on riippumaton asianomaisista osapuolista. Tällä elimellä, joka voi olla tuomioistuin, on oltava tehtäviensä **tehokkaan** hoitamisen edellyttämä asiantuntemus. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tapaukseen liittyvät tosiseikat otetaan asianmukaisesti huomioon, että käytettävissä on toimiva muutoksenhakumekanismi **ja että muutoksenhakuelimen menettelyt eivät ole kohtuuttoman pitkiä. Jäsenvaltioiden on asetettava määräajat tällaisten muutostenhakupyynnöiden käsittelylle.**

Kansallisen sääntelyviranomaisen päätös on voimassa, kunnes muutoksenhakupyynnön käsittely, jollei määrätä tilapäisiä toimenpiteitä. Tilapäisiä toimenpiteitä voidaan **asiaa koskevan kansallisen lainsäädännön mukaisesti** määrätä, jos on kiireellinen tarve keskeyttää päätöksen vaikutus, jotta estetään vakava ja peruuttamaton haitta osapuolelle, joka hakee näitä toimenpiteitä ja kun intressien tasapaino sitä edellyttää.”

(b) Lisätään kohdat seuraavasti:

”3. **Muutoksenhakuelimet voivat pyytää yhteistyöelimeltä lausuntoa ennen kuin ne tekevät muutoksenhakuprosessia koskevan päätöksen.**

4. Jäsenvaltioiden on kerättävä tiedot muutoksenhakujen aiheista, määrästä, muutoksenhakumettelyjen kestosta, tilapäisten toimenpiteiden määräämisestä 1 kohdan mukaisesti tehtyjen päätösten määrästä sekä tällaisten päätösten syistä. Jäsenvaltioiden on vuosittain toimitettava nämä tiedot komissiolle ja **yhteistyöelimelle.**”

(5) Korvataan 5 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että sähköisiä viestintäverkkoja ja -palveluja tarjoavat yritykset toimittavat kaikki tarvittavat tiedot, taloudelliset tiedot mukaan lukien, jotta kansalliset sääntelyviranomaiset voivat varmistua siitä, että tämän direktiivin ja erityisdirektiivien säännöksiä tai niiden mukaisesti tehtyjä päätöksiä noudatetaan. ■ Näiden yritysten on pyynnöstä toimitettava tiedot viipymättä sekä kansallisen sääntelyviranomaisen edellyttämän aikataulun mukaisesti että sen vaatimalla tarkkuudella. Kansallisen sääntelyviranomaisen pyytämien tietojen on oltava *oikein suhteutettuja* tehtävien suorittamiseen nähden. *Kansallisen sääntelyviranomaisen on esitettävä perustelut tietojen antamista koskevalle pyynnölleen ja noudatettava sekä yhteisön että kansallista lainsäädäntöä liike-elämän tietojen luottamuksellisuudesta.*”

(6) Korvataan 6 ja 7 artikla seuraavasti:

”6 artikla

Kuulemismenettelyt ja avoimuus

Lukuun ottamatta 7 artiklan 10 kohdan, 20 artiklan tai 21 artiklan soveltamisalaan kuuluvia tapauksia ja jollei 9 c artiklan mukaisesti hyväksytyissä täytäntöönpanotoimenpiteissä toisin määrätä, jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos kansalliset sääntelyviranomaiset aikovat tämän direktiivin tai erityisdirektiivien mukaisesti toteuttaa ■ toimenpiteitä tai jos ne aikovat säätää **merkityksellisiin markkinoihin huomattavalla tavalla vaikuttavista** rajoituksista 9 artiklan 3 ja 4 kohdan mukaisesti, ne antavat asianomaisille osapuolille mahdollisuuden esittää kohtuullisessa määräajassa lausuntonsa ehdotetuista toimenpiteistä.

Kansallisten sääntelyviranomaisten on julkaistava tiedot kansallisista kuulemismenettelyistään.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että perustetaan yhtenäinen tiedotuspiste, jonka kautta on mahdollista saada tietoa kaikista senhetkisistä kuulemisista.

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

Kansallisten sääntelyviranomaisten on annettava kuulemisten tulokset julkisesti saataville, jollei tietoa ole luokiteltu luottamuksellisiksi liike-elämän tietojen luottamuksellisuutta koskevan yhteisön ja kansallisen lainsäädännön mukaisesti. **Jos luottamuksellisiksi luokiteltuja tietoja pääsee julkisuuteen, kansalliset sääntelyviranomaiset hyväksyvät asianomaisten yritysten pyynnöstä tarvittavia toimenpiteitä mahdollisimman nopeasti.**

7 artikla

Sähköisen viestinnän sisämarkkinoiden vakiinnuttaminen

1. Kansallisten sääntelyviranomaisten on tämän direktiivin ja erityisdirektiivien mukaisia tehtäviään toteuttaessaan otettava 8 artiklassa vahvistetut tavoitteet mahdollisimman tarkasti huomioon sikäli kun ne liittyvät sisämarkkinoiden toimintaan.

2. Kansallisten sääntelyviranomaisten on myötävaikutettava sisämarkkinoiden kehittymiseen toimimalla yhteistyössä komission ja yhteistyöelimen kanssa avoimella tavalla, jotta varmistetaan tämän direktiivin ja erityisdirektiivien säännösten yhdenmukainen soveltaminen kaikissa jäsenvaltioissa. Tätä varten niiden on erityisesti toimittava yhteistyössä komission ja yhteistyöelimen kanssa, jotta löydetäisiin välineitä ja keinoja, jotka soveltuvat parhaiten tietämyyppisten markkinatilanteiden hoitoon.

3. Jollei 7 b artiklan mukaisesti hyväksytyissä täytäntöönpanotoimenpiteissä toisin määrätä, jos kansallinen sääntelyviranomainen aikoo 6 artiklassa tarkoitetun kuulemisen jälkeen toteuttaa toimenpiteitä, jotka:

a) kuuluvat tämän direktiivin 15 tai 16 artiklan tai direktiivin 2002/19/EY (käyttöoikeusdirektiivi) 5 tai 8 artiklan soveltamisalaan, ja

b) jotka vaikuttavat jäsenvaltioiden väliseen kauppaan,

sen on asetettava toimenpide-ehdotus perusteluineen samaan aikaan komission, yhteistyöelimen ja muiden jäsenvaltioiden kansallisten sääntelyviranomaisten saataville 5 artiklan 3 kohdan mukaisesti sekä ilmoitettava asiasta komissiolle, yhteistyöelimelle ja muille kansallisille sääntelyviranomaisille. Kansallisilla sääntelyviranomaisilla, yhteistyöelimellä ja komissiolle on mahdollisuus antaa lausuntonsa kyseiselle kansalliselle sääntelyviranomaiselle yhden kuukauden kuluessa. Tätä yhden kuukauden määräaikaa ei voida pidentää.

4. Jos 3 kohdassa tarkoitettulla aiotulla toimenpiteellä pyritään

a) sellaisten merkityksellisten markkinoiden määrittelyyn, jotka eroavat 15 artiklan 1 kohdan mukaisessa suosituksessa määritellyistä; tai

b) päättämään, onko jollakin yrityksellä joko yksin tai yhdessä muiden kanssa huomattava markkina-voima 16 artiklan 3, 4 tai 5 kohdan mukaisesti, ||

|

ja jos toimenpide vahingoittaisi jäsenvaltioiden välistä kauppaa ja jos komissio on ilmoittanut kansalliselle sääntelyviranomaiselle, että se katsoo toimenpide-ehdotuksen muodostavan esteen yhtenäismarkkinoille tai että se epäilee vakavasti ehdotuksen yhteensopivuutta yhteisön oikeuden ja erityisesti 8 artiklassa tarkoitettujen tavoitteiden kanssa, toimenpiteen hyväksymistä on lykättävä vielä kahdella kuukaudella. Tätä määräaikaa ei voida pidentää.

5. Edellä 4 kohdassa tarkoitetun kahden kuukauden määräajan kuluessa komissio voi tehdä päätöksen, jolla asianomaiselta kansalliselta sääntelyviranomaiselta edellytetään toimenpide-ehdotuksen perumista. Komission on ennen päätöksen tekemistä otettava mahdollisimman tarkasti huomioon [televiestinnän eurooppalaisten sääntelyviranomaisten yhteistyöelimen perustamisesta] ... päivänä ... kuuta ... annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o .../2008 (*) 5 artiklan mukaisesti annettu yhteistyöelimen lausunto. Päätökseen on liitettävä yksityiskohtainen ja objektiivinen selvitys siitä, miksi komissio katsoo, että toimenpide-ehdotusta ei pidä hyväksyä, sekä yksityiskohtaiset ehdotukset toimenpide-ehdotuksen muuttamiseksi.

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

6. Kansallisen sääntelyviranomaisen on muutettava toimenpide-ehdotusta tai peruttava se kolmen kuukauden kuluessa komission 5 kohdan mukaisesti tekemästä päätöksestä, jolla kansallista sääntelyviranomaista vaaditaan perumaan suunniteltu toimenpide. Jos toimenpide-ehdotusta muutetaan, kansallisen sääntelyviranomaisen on järjestettävä julkinen kuuleminen 6 artiklassa tarkoitettujen menettelyjen mukaisesti ja tehtävä uusi ilmoitus muutetusta toimenpide-ehdotuksesta komissiolle 3 kohdan säännösten mukaisesti.

7. Kyseisen kansallisen sääntelyviranomaisen on otettava muiden kansallisten sääntelyviranomaisten, **yhteistyöelimien** ja komission lausunnot mahdollisimman laajasti huomioon ja se voi, 4 kohdassa tarkoitettuja tapauksia lukuun ottamatta, hyväksyä lopullisen toimenpide-ehdotuksen ja toimittaa sen tällöin komissiolle. Myös kaikkien muiden kansallisten elinten, jotka suorittavat tämän direktiivin tai erityisdirektiivien soveltamisalaa kuuluvia toimia, on otettava komission lausunnot mahdollisimman tarkasti huomioon.

I

8. Jos kansallinen sääntelyviranomainen poikkeuksellisissa olosuhteissa katsoo, että kilpailun turvaamiseksi ja kuluttajien etujen suojaamiseksi on toimittava kiireellisesti noudattamatta 3 ja 4 kohdassa säädettyä menettelyä, se voi hyväksyä *oikein suhteutetut* ja tilapäiset toimenpiteet välittömästi. Sen on viipymättä ilmoitettava näistä toimenpiteistä perusteluineen komissiolle, muille kansallisille sääntelyviranomaisille ja **yhteistyöelimelle**. Kansallisen sääntelyviranomaisen tekemään päätökseen tehdä kyseisistä toimenpiteistä pysyviä tai pidentää niiden soveltamisaikaa sovelletaan 3 ja 4 kohdan säännöksiä.

(¹) EUVL L ...”

(7) Lisätään **artiklat** seuraavasti:

”7 a artikla**Menettely korjaavien toimien johdonmukaiseksi soveltamiseksi**

1. Kun kansallinen sääntelyviranomainen aikoo hyväksyä toimenpiteitä, joilla asetetaan, muutetaan tai poistetaan toimijaa koskeva velvoite soveltaen 16 artiklaa yhdessä direktiivin 2002/19/EY (käyttöoikeusdirektiivi) 5 ja 9–13 a artiklan sekä direktiivin 2002/22/EY (yleispalveludirektiivi) 17 artiklan kanssa, komissio ja muiden jäsenvaltioiden kansalliset sääntelyviranomaiset voivat esittää huomionsa kyseiselle sääntelyviranomaiselle yhden kuukauden kuluessa toimenpide-ehdotuksen ilmoittamisesta.

2. Jos toimenpide-ehdotus koskee muiden kuin direktiivin 2002/19/EY (käyttöoikeusdirektiivi) 13 a artiklassa säädettyjen velvoitteiden asettamista, muuttamista tai poistamista, komissio voi saman määräajan kuluessa ilmoittaa kyseiselle kansalliselle sääntelyviranomaiselle ja yhteistyöelimelle syistä, joiden vuoksi se katsoo toimenpide-ehdotuksen muodostavan esteen yhtenäismarkkinoille, tai että se epäilee vakavasti ehdotuksen yhteensopivuutta yhteisön oikeuden kanssa. Tällaisessa tapauksessa toimenpiteen hyväksymistä on lykättävä vielä kahdella kuukaudella komission ilmoituksesta.

Jos tällaista ilmoitusta ei tehdä, kyseinen kansallinen sääntelyviranomainen voi hyväksyä toimenpide-ehdotuksen ottaen mahdollisimman tarkasti huomioon komission tai jonkin muun kansallisen sääntelyviranomaisen esittämät huomiot.

3. Komissio, yhteistyöelin ja kansallinen sääntelyviranomainen tekevät 2 kohdassa tarkoitettun määräajan kuluessa läheistä yhteistyötä yksilöidäkseen 8 artiklassa määritettyjen tavoitteiden kannalta asianmukaisimman ja tehokkaimman toimenpiteen ottaen samalla huomioon markkinatoimijoiden näkemykset sekä tarpeen kehittää johdonmukaista sääntelykäytäntöä.

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

Samana kahden kuukauden määräajan kuluessa yhteistyöelin hyväksyy ehdottomalla enemmistöllä lausunnon, jossa vahvistetaan toimenpide-ehdotuksen asianmukaisuus ja tehokkuus tai vaihtoehtoisesti todetaan, että toimenpide-ehdotusta olisi muutettava, sekä tässä tapauksessa esittää yksityiskohtaisia ehdotuksia toimenpide-ehdotuksen muuttamiseksi. Lausunto on perusteltava ja julkistettava.

Jos yhteistyöelin on vahvistanut ehdotetun toimenpiteen asianmukaisuuden ja tehokkuuden, kansallinen sääntelyviranomaisen voi hyväksyä toimenpide-ehdotuksen ottaen mahdollisimman tarkasti huomioon komission ja yhteistyöelimen esittämät huomiot. Kansallisen sääntelyviranomaisen on julkistettava, mihin toimenpiteisiin se on ryhtynyt näiden huomioiden johdosta.

Jos yhteistyöelin on ilmoittanut, että toimenpide-ehdotusta olisi muutettava, komissio voi, ottaen yhteistyöelimen lausunnon mahdollisimman tarkasti huomioon, tehdä päätöksen, jolla vaaditaan kyseistä kansallista sääntelyviranomaista muuttamaan toimenpide-ehdotusta, ja tehdä tätä koskevia yksityiskohtaisia ehdotuksia.

4. Jos toimenpide-ehdotus koskee direktiivin 2002/19/EY (käyttöoikeusdirektiivi) 13 a artiklassa säädetyn veloitteen asettamista, muuttamista tai poistamista, toimenpide-ehdotuksen hyväksymistä on lykättävä vielä kahdella kuukaudella 1 kohdassa tarkoitettun määräajan päättymisestä.

Komissio, yhteistyöelin ja kansallinen sääntelyviranomaisen tekevät ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettun kahden kuukauden määräajan kuluessa tiivistä yhteistyötä määrittääkseen, onko toimenpide-ehdotus direktiivin 2002/19/EY (käyttöoikeusdirektiivi) 13 a artiklan säännösten mukainen ja onko kyseessä asianmukaisin ja tehokkain toimenpide. Tätä varten otetaan asianmukaisella tavalla huomioon markkinatoimijoiden näkemykset sekä tarve kehittää johdonmukaista sääntelykäytäntöä. Kahden kuukauden määräaika pidennetään yhteistyöelimen tai komission perustellusta pyynnöstä enintään kahdella kuukaudella.

Toisessa alakohdassa asetettun enimmäismääräajan kuluessa yhteistyöelin hyväksyy ehdottomalla enemmistöllä lausunnon, jossa vahvistetaan ehdotetun toimenpiteen asianmukaisuus ja tehokkuus tai vaihtoehtoisesti todetaan, että toimenpide-ehdotusta ei tulisi hyväksyä. Lausunto on perusteltava ja julkistettava.

Vain siinä tapauksessa, että komissio ja yhteistyöelin ovat vahvistaneet ehdotetun toimenpiteen asianmukaisuuden ja tehokkuuden, kansallinen sääntelyviranomaisen voi hyväksyä toimenpide-ehdotuksen ottaen mahdollisimman tarkasti huomioon komission ja yhteistyöelimen esittämät huomiot. Kansallisen sääntelyviranomaisen on julkistettava, mihin toimenpiteisiin se on ryhtynyt näiden huomioiden johdosta.

5. Kansallisen sääntelyviranomaisen on muutettava toimenpide-ehdotusta tai peruttava se kolmen kuukauden kuluessa komission 3 kohdan neljännen alakohdan mukaisesti tekemästä perustellusta päätöksestä, jolla kansallista sääntelyviranomaista vaaditaan muuttamaan ehdotettua toimenpidettä. Jos toimenpide-ehdotusta on muutettava, kansallisen sääntelyviranomaisen on järjestettävä julkinen kuuleminen 6 artiklassa tarkoitettun avoimuus- ja kuulemismenettelyn mukaisesti ja tehtävä uusi ilmoitus muutetusta toimenpide-ehdotuksesta komissiolle 7 artiklan säännösten mukaisesti.

6. Kansallinen sääntelyviranomaisen voi perua toimenpide-ehdotuksen missä tahansa menettelyn vaiheessa.

7 b artikla

Täytäntöönpanosäännökset

|| **Ottaen mahdollisimman tarkasti huomioon yhteistyöelimen lausunnon** komissio voi säätää 7 artiklaan liittyvistä suosituksista ja/tai suuntaviivoista, joissa määritellään 7 artiklan 3 kohdan mukaisesti vaadittavissa ilmoituksissa annettavien tietojen muoto, sisältö ja taso, olosuhteet joissa, ilmoituksia ei vaadita, sekä määräaikojen laskenta.

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

(8) Muutetaan 8 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 1 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

”Jollei taajuuksia koskevassa 9 artiklassa toisin säädetä **tai jollei 2–4 kohdassa asetettujen tavoitteiden saavuttaminen muuta edellytä**, jäsenvaltioiden on pyrittävä kaikin tavoin välttämään sitoutumista yksittäisiin tekniikoihin ja varmistettava suorittaessaan tässä direktiivissä ja erityisdirektiiveissä säädettyjä sääntelytehtäviä ja varsinkin niitä tehtäviä, joiden tarkoituksena on varmistaa tehokas kilpailu, että kansalliset sääntelyviranomaiset toimivat samoin.”

b) Korvataan 2 kohdan a, b **ja c alakohta** seuraavasti:

a) varmistamalla, että käyttäjille, myös vammaisille, vanhuksille ja sosiaalisia erityistarpeita omaaville käyttäjille, koituu mahdollisimman paljon hyötyä valinnanvaran lisääntymisestä, hintojen alentumisesta ja laadun parantumisesta, **ja että tarjoajalle yleisen edun nojalla asetettujen velvoitteiden hoitamisesta todennetusti aiheutuneet nettolisäkustannukset korvataan;**

b) varmistamalla, ettei kilpailua sähköisen viestinnän alalla vääristetä tai rajoiteta, erityisesti sisällön **sekä kaikkien verkkopalvelujen** toimittamisen **ja yleisen käyttöoikeuden** osalta;

c) **edistämällä ja helpottamalla tehokkaita, markkinalähtöisiä investointeja perusrakenteisiin ja tukemalla innovointia; ja”**

c) Muutetaan 3 kohta seuraavasti:

i) Poistetaan c alakohta,

ii) Korvataan d alakohta seuraavasti:

”d) toimimalla yhteistyössä komission ja **yhteistyöelimen** kanssa johdonmukaisen sääntelykäytännön kehittämiseksi sekä tämän direktiivin ja erityisdirektiivien johdonmukaisen soveltamisen varmistamiseksi.”

d) Muutetaan 4 kohta seuraavasti:

i) Korvataan e alakohta seuraavasti:

”e) ottamalla huomioon erityisryhmien ja etenkin vammaisten, vanhusten ja sosiaalisia erityistarpeita omaavien käyttäjien tarpeet;”

ii) Lisätään g **ja h alakohta** seuraavasti:

”g) soveltamalla periaatetta, jonka mukaan loppukäyttäjillä pitäisi olla mahdollisuus käyttää ja jaella mitä tahansa laillista sisältöä ja käyttää kaikkia valitsemiaan laillisia sovelluksia ja/tai palveluja **ja tätä tarkoitusta varten tukemalla laillisen sisällön edistämistä direktiivin 2002/22/EY (yleispalveludirektiivi) 33 artiklan mukaisesti;**

h) **soveltamalla periaatetta, jonka mukaan loppukäyttäjien perusoikeuksia tai -vapauksia ei rajoiteta sananvapautta ja tiedonvälityksen vapautta koskevan Euroopan unionin perusoikeuskirjan 11 artiklan mukaisesti ennen oikeusviranomaisen tekemää ennakkopäätöstä, paitsi niissä tapauksissa, joissa yleinen järjestys on uhattuna, jolloin ennakkopäätös voidaan pitää toissijaisena.”**

e) Lisätään kohta seuraavasti:

”5. **Kansallisten sääntelyviranomaisten on 2, 3 ja 4 kohdassa tarkoitettuihin poliittisiin tavoitteisiin pyrkiessään sovellettava puolueettomia, selkeitä, syrjimättömiä ja oikein suhteutettuja sääntelyperiaatteita muun muassa**

a) **edistämällä sääntelyn ennustettavuutta tarvittaessa useisiin markkinakatsauksiin perustuvien jatkuvien korvaavien toimien avulla;**

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

- b) varmistamalla, että sähköisiä viestintäverkkoja ja -palveluja toimittavia yrityksiä kohdellaan samankaltaisissa olosuhteissa syrjimättömästi;
- c) turvaamalla kuluttajia hyödyttävä kilpailu ja edistämällä infrastruktuuriin perustuvaa kilpailua aina kun se on mahdollista;
- d) edistämällä markkinalähtöisiä investointeja ja innovaatioita uuteen ja parannettuun infrastruktuuriin, myös rohkaisemalla investointien jakamiseen ja varmistamalla riskin kohtuullisen jakamisen investoijien ja niiden yritysten kanssa, jotka saavat uudet toiminnot käyttöönsä;
- e) ottamalla huomioon jäsenvaltioissa ja niiden eri maantieteellisillä alueilla vallitsevat vaihtelevat kilpailu- ja kuluttajaolosuhteet;
- f) asettamalla ennakkosääntelyvelvoitteita vain silloin, kun tosiasiallista ja kestävästä kilpailusta ei ole, ja höllentämällä niitä tai poistamalla ne heti, kun kilpailua syntyy.”

(9) Lisätään artikkelit seuraavasti:

”8 a artikla

Radiotaajuuspolitiikkaa käsittelevä komitea

1. Perustetaan radiotaajuuspolitiikkaa käsittelevä komitea, jonka tehtävänä on edistää 8 b artiklan 1, 3 ja 5 kohdassa asetettujen tavoitteiden saavuttamista.

Radiotaajuuspolitiikkaa käsittelevä komitea antaa neuvoja Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle radiotaajuuspoliittisissa kysymyksissä.

Radiotaajuuspolitiikkaa käsittelevään komiteaan kuuluu korkean tason edustajia kunkin jäsenvaltion radiotaajuuspolitiikasta vastaavasta kansallisesta toimivaltaisesta viranomaisesta. Kullakin jäsenvaltiolla on yksi ääni, ja komissiolla ei ole äänioikeutta.

2. Radiotaajuuspolitiikkaa käsittelevä komitea antaa Euroopan parlamentin, neuvoston tai komission pyynnöstä taikka omasta aloitteestaan lausuntoja, jotka se hyväksyy ehdottomalla enemmistöllä.

3. Radiotaajuuspolitiikkaa käsittelevä komitea toimittaa vuosittain toimintakertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

8 b artikla

Euroopan unionin radiotaajuuspolitiikan strateginen suunnittelu ja koordinointi

1. Jäsenvaltiot tekevät yhteistyötä keskenään ja komission kanssa radiotaajuuksien käyttöä Euroopan unionissa koskevassa strategisessa suunnittelussa, koordinoinnissa ja yhdenmukaistamisessa. Tätä tarkoitusta varten ne ottavat huomioon muun muassa EU:n toimintalinjojen taloudelliset näkökohdat, turvallisuuteen, terveyteen, julkiseen etuun ja ilmaisunvapauteen liittyvät näkökohdat, kulttuuriset, tieteelliset, sosiaaliset ja tekniset näkökohdat sekä erilaiset radiotaajuuksien käyttäjyhteisöjen edut, jotta optimoidaan radiotaajuuksien käyttö ja vältetään haitalliset häiriöt.

2. Euroopan unionin radiotaajuuspolitiikka ei saa rajoittaa

a) yhteisön tasolla tai kansallisella tasolla yhteisön oikeuden mukaisesti toteutettavia toimenpiteitä, joilla pyritään yleisen edun mukaisiin, erityisesti sisällön sääntelyyn ja audiovisuaali- ja viestintäalan politiikkaan liittyviin tavoitteisiin;

b) direktiivin 1999/5/EY säännöksiä; eikä

c) jäsenvaltioiden oikeutta järjestää ja käyttää radiotaajuuksiaan yleisen järjestyksen, turvallisuuden ja puolustuksen tarkoituksiin.

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

3. *Jäsenvaltioiden on varmistettava, että radiotaajuuspolitiikan lähestymistapoja koordinoidaan Euroopan unionissa ja että radiotaajuuksien saatavuudelle ja tehokkaalle käytölle asetetaan tarvittaessa yhdenmukaistetut ehdot, joita sisämarkkinoiden toteuttaminen ja toiminta edellyttävät EU:n politiikan eri aloilla, esimerkiksi sähköisen viestinnän, liikenteen sekä tutkimuksen ja kehityksen alalla.*

4. *Komissio voi laatia, radiotaajuuspolitiikkaa käsittelevän komitean lausunnon mahdollisimman tarkasti huomioon ottaen, lainsäädäntöehdotuksen radiotaajuuksien toimintaohjelman perustamiseksi radiotaajuuksien käyttöä Euroopan unionissa koskevaa strategista suunnittelua, koordinoitua ja yhdenmukaistamista varten tai muita lainsäädäntötoimenpiteitä, jotta optimoidaan radiotaajuuksien käyttö ja vältetään haitalliset häiriöt.*

5. *Jäsenvaltioiden on varmistettava, että Euroopan unionin etuja koordinoidaan tehokkaasti radiotaajuuskysymysten suhteen toimivaltaisissa kansainvälisissä järjestöissä. Komissio voi radiotaajuuspolitiikkaa käsittelevän komitean lausunnon asianmukaisella tavalla huomioon ottaen ehdottaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhteisiä poliittisia tavoitteita ja tarvittaessa myös neuvotteluvaltuuksia.”*

(10) Korvataan 9 artikla seuraavasti:

”9 artikla

Radiotaajuuksien hallinta sähköisten viestintäpalvelujen osalta

1. *Jäsenvaltioiden on varmistettava, ottaen asianmukaisesti huomioon, että radiotaajuudet ovat julkinen voimavara, jolla on tärkeä yhteiskunnallinen, kulttuurinen ja taloudellinen arvo, että sähköisissä viestintäpalveluissa niiden alueella käytettäviä radiotaajuuksia hallinnoidaan tehokkaasti 8 ja 8 b artiklan mukaisesti. Niiden on varmistettava, että kansalliset sääntelyviranomaiset noudattavat tällaisia radiotaajuuksia varatessaan ja tiettyyn käyttöön osoittaessaan puolueettomia, selkeitä, syrjimättömiä ja oikein suhteutettuja perusteita. Niiden on tällöin noudatettava kansainvälisiä sopimuksia, ja ne voivat ottaa huomioon yleisen järjestyksen.*

2. *Jäsenvaltioiden on edistettävä radiotaajuuksien käytön yhdenmukaistamista yhteisössä ja otettava samalla huomioon tarve varmistaa niiden tehokas käyttö ja pyrittävä saavuttamaan kuluttajia hyödyttäviä mittakaavaetuja ja palvelujen yhteentoimivuutta. Tällöin niiden on toimittava tämän direktiivin 8 b ja 9 c artiklan sekä päätöksen N:o 676/2002/EY (radiotaajuuspäätös) mukaisesti.*

3. *Jollei toisessa alakohdassa tai 9 c artiklan mukaisesti hyväksytyissä toimenpiteissä toisin säädetä, jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikkia sähköisiä viestintäpalveluja varten käytettäviä teknologioita voidaan käyttää sähköisiä viestintäpalveluja varten saatavilla olevilla taajuusalueilla ITU:n radio-ohjesääntöjen mukaisesti.*

Jäsenvaltiot voivat kuitenkin määrätä sähköisiä viestintäpalveluita varten käytettävien teknologioiden tyyppejä koskevia oikein suhteutettuja ja syrjimättömiä rajoituksia, silloin kun se on tarpeen:

- a) haitallisten häiriöiden mahdollisuuden välttämiseksi,
- b) yleisön suojelemiseksi sähkömagneettisilta kentiltä,
- c) palvelun teknisen laadun takaamiseksi,
- d) taajuuksien mahdollisimman laajan yhteiskäytön varmistamiseksi ,
- e) taajuuksien tehokkaan käytön varmistamiseksi,
- f) yleistä etua koskevien tavoitteiden vuoksi 4 kohdan mukaisesti.

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

4. Jollei toisessa alakohdassa toisin säädetä, jäsenvaltioiden on varmistettava, että **sähköisten viestintäpalvelujen käytettävissä olevilla** taajuusalueilla voidaan tarjota kaiken tyyppisiä sähköisiä viestintäpalveluja **taajuuksien jakamista koskevien kansallisten taulukoiden ja ITU:n radio-ohjesääntöjen mukaisesti**. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin määrätä tarjottavien sähköisten viestintäpalvelujen tyyppiä koskevia *oikein suhteutettuja* ja syrjimättömiä toimia.

Toimet, jotka edellyttävät **sähköisen viestintäpalvelun** tarjoamista **sähköisiä viestintäpalveluja varten käytettävissä olevalla** tietyllä taajuusalueella, on perusteltava, jotta voidaan varmistaa **kansallisessa lainsäädännössä määritellyn** yleisen edun mukaisen tavoitteen saavuttaminen yhteisön oikeuden mukaisesti. Tällaisia tavoitteita ovat esimerkiksi ihmishengen turvaaminen, sosiaalisen, alueellisen tai maantieteellisen yhteenkuuluvuuden edistäminen, taajuuksien tehottoman käytön torjuminen tai **kulttuuri- ja mediapolitiikan tavoitteet, kuten** kulttuurisen ja kielellisen monimuotoisuuden ja tiedotusvälineiden moniarvoisuuden edistäminen .

Toimenpide, jolla kielletään minkään muun **sähköisen viestintäpalvelun** tarjoaminen tietyllä taajuusalueella, voidaan säätää ainoastaan silloin kun se on perusteltavissa tarpeella suojata ihmishengen turvaamiseen liittyviä palveluja.

5. Jäsenvaltioiden on tarkasteltava säännöllisesti uudelleen 3 ja 4 kohdassa tarkoitettujen rajoitusten **ja toimenpiteiden** tarpeellisuutta **ja julkistettava näiden tarkastelujen tulokset**.

6. Edellä olevia 3 ja 4 kohtaa sovelletaan radiotaajuuksien varaamiseen ja myöntämiseen ... (*) **alkaen**.

(*) **Päivä, jona tämä direktiivi saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä.**

(11) Lisätään 9 a, 9 b ja 9 c artikla seuraavasti:

”9 a artikla

Olemassa olevien oikeuksien rajoitusten uudelleentarkastelu

1. **Jäsenvaltiot voivat ... (*)** alkaen **varmistaa** viiden vuoden ajan, että ne oikeuksien haltijat, joille on myönnetty taajuuksien käyttöoikeuksia ennen tätä ajankohtaa **vähintään viiden vuoden ajaksi**, voivat toimittaa toimivaltaiselle kansalliselle **viranomaiselle** hakemuksen, jotta niiden oikeuksiin 9 artiklan 3 ja 4 kohdan mukaisesti sovellettavia rajoituksia arvioitaisiin uudelleen.

Ennen päätöksen tekemistä toimivaltaisen kansallisen **viranomaisen** on tehtävä oikeudenhaltijalle rajoituksia koskevasta arvioinnistaan ilmoitus, jossa ilmoitetaan oikeuden laajuus arvioinnin jälkeen, ja annettava oikeudenhaltijalle kohtuullinen määräaika hakemuksen peruuttamiseen.

Jos oikeudenhaltija peruu hakemuksensa, oikeus pysyy muuttumattomana voimassaolokautensa loppuun tai viisivuotiskauden loppuun asti, sen mukaan, kumpi näistä ajankohdista on aikaisempi.

2. Jos 1 kohdassa mainittu oikeudenhaltija on radio- tai televisio-ohjelmien sisältöpalvelujen tarjoaja ja taajuuksien käyttöoikeus on myönnetty erityisen yleisen edun mukaisen tavoitteen saavuttamiseksi, **radio- ja televisiot toiminta mukaan luettuna, oikeus käyttää sitä taajuuksien osaa**, joka on tarpeen tällaisen tavoitteen saavuttamiseksi, **säilyy muuttumattomana voimassaolokautensa loppuun asti**. Siihen taajuuksien osaan, joka tulee tarpeettomaksi kyseisen tavoitteen saavuttamisen kannalta, on sovellettava uutta myöntämismenettelyä **tämän direktiivin 9 artiklan 3 ja 4 kohdan ja** valtuutusdirektiivin 7 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuna viisivuotiskauden jälkeen jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että 9 artiklan 3 ja 4 kohtaa sovelletaan kaikkiin sellaisiin jäljelle jääviin radiotaajuuksien varaamisiin ja myöntämisiin, jotka olivat olemassa tämän direktiivin voimaantulohetkellä.

4. Tätä artiklaa soveltaessaan jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet terveen kilpailun takaamiseksi.

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

9 b artikla

Radiotaajuuksien yksittäisten käyttöoikeuksien siirto

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yritykset voivat siirtää tai vuokrata muille yrityksille taa-juuksien yksittäisiä käyttöoikeuksia niillä taajuusalueilla, joiden osalta tästä määrätään *9 c artiklan* mukaisesti vahvistetuissa täytäntöönpanotoimissa, **edellyttäen, että tällainen siirtäminen tai vuokraaminen toteutetaan kansallisten menettelyjen ja taajuuksien jakamista koskevien kansallisten tau-lukoiden mukaisesti.**

Myös muilla taajuusalueilla jäsenvaltiot voivat antaa yrityksille mahdollisuuden siirtää tai vuokrata radiotaajuuksien käyttöoikeuksia muille yrityksille **kansallisten menettelyjen mukaisesti.**

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tietyn yrityksen aikomuksesta siirtää radiotaajuuksien käyt-töoikeuksia **sekä tapahtuneesta siirrosta** ilmoitetaan **radiotaajuuksien erillisten käyttöoikeuksien** myöntämisestä vastaavalle **toimivaltaiselle** kansalliselle **viranomaiselle** ja että se julkistetaan. Jos radio-taajuuksien käyttö on yhdenmukaistettu **9 c artiklaa ja** radiotaajuuspäätöstä tai muuta yhteisön toimenpidettä soveltamalla, tällainen siirto ei saa olla ristiriidassa tämän yhdenmukaistetun käytön kanssa.

9 c artikla

Radiotaajuuksien hallinnoinnin yhdenmukaistamistoimet

Edistääkseen sisämarkkinoiden kehittämistä komissio voi **8 b, 9, 9 a ja 9 b artiklan** periaatteiden saavuttamiseksi hyväksyä asianmukaisia **teknisiä** täytäntöönpanotoimenpiteitä

- a) **8 b artiklan 4 kohdan mukaisesti perustetun radiotaajuuksien toimintaohjelman täytäntöönpa-nemiseksi;**
- b) sellaisten taajuusalueiden **yksilöimiseksi**, joiden käyttöoikeuksia voidaan siirtää tai vuokrata yritysten kesken;
- c) tällaisiin oikeuksiin liitettyjen ehtojen yhdenmukaistamiseksi ;
- d) **sellaisten taajuuksien yksilöimiseksi, joihin sovelletaan palveluriippumattomuuden periaatetta.**

Kyseiset toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia sitä täydentämällä, hyväksytään 22 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

(*) **Päivä, jona tämä direktiivi saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä.**

(12) Muutetaan 10 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 2 kohta seuraavasti:

"2. Kansallisten sääntelyviranomaisten on varmistettava, että numerointisuunnitelmia ja -menet-telyjä sovelletaan tavalla, joka kohtelee yhdenvertaisesti kaikkia **numeroiden** tarjoajia **ja käyttäjiä** **kaikkialla Euroopan unionissa.** Jäsenvaltioiden on erityisesti varmistettava, että yritys, jolle on myönnetty numerointialue, ei syrji muita tarjoajia **ja käyttäjiä** niiden palvelujen käyttöön tarvitta-vien numeroiden osalta."

b) Korvataan 4 kohta seuraavasti:

"4. Jäsenvaltioiden on tuettava **erityisnumeroiden tai -numeroalueiden** yhdenmukaistamista yh-teisössä silloin kun se edistää sisämarkkinoiden toimintaa tai tukee yleiseurooppalaisten palvelujen kehittämistä. Komissio voi tältä osin toteuttaa asianmukaisia teknisiä täytäntöönpanotoimenpiteitä, joihin voi sisältyä **sellaisen valtioiden rajat ylittävän kansallisten numeroiden käyttöoikeuden varmistaminen, jota käytetään keskeisiin palveluihin, kuten valtioiden rajat ylittävään numero-tiedusteluun.** Täytäntöönpanotoimenpiteissä voidaan antaa **yhteistyöelimelle** vastuita näiden toi-menpiteiden soveltamisessa.

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia sitä täydentämällä, hyväksytään 22 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen. ”

- (13) Korvataan 11 artiklan 1 kohdassa ilmaisu ”toimii selkeiden ja yleisesti saatavilla olevien menettelyjen pohjalta, joita sovelletaan syrjimättömästi ja viivytyksettä, ja” seuraavasti:

”toimii yksinkertaisten, selkeiden ja yleisesti saatavilla olevien menettelyjen pohjalta, joita sovelletaan syrjimättömästi ja viivytyksettä, ja tekee joka tapauksessa päätöksensä neljän kuukauden kuluessa hakemuksesta, ja”

- (14) Korvataan 12 artikla seuraavasti:

”12 artikla

Rinnakkain sijoittaminen ja *verkon osien ja liitännäistoimintojen yhteiskäyttö* sähköisten viestintäverkkojen tarjoajien osalta

1. Jos sähköisiä viestintäverkkoja tarjoavalla yrityksellä on kansallisen lainsäädännön nojalla oikeus asentaa järjestelmiä julkisessa tai yksityisessä omistuksessa olevan omaisuuden yhteyteen tai mahdollisuus käyttää omaisuuden pakkolunastus- tai käyttöönottomenettelyä, kansallisten sääntelyviranomaisten on voitava **suhteellisuusperiaatteen täysimääräisesti huomioon ottaen** määrätä tällaisten järjestelmien tai tällaisen omaisuuden yhteiskäytöstä, mukaan luettuina rakennusten sisäantulut, **rakennusten kaapelointi**, mastot, antennit, **tornit ja muut tukirakenteet**, kaapelikanavat, **tyhjätkäputket**, kaapelikaivot, **jakokaapit ja kaikki muut verkkojen osat, jotka eivät ole aktiivisia**.

2. Jäsenvaltiot voivat vaatia, että 1 kohdassa tarkoitettujen oikeudenhaltijoiden on myönnettävä järjestelmien tai omaisuuden yhteiskäyttömahdollisuus (fyysinen rinnakkain sijoittaminen mukaan luettuna), tai toteuttaa julkisten töiden yhteensovittamista helpottavia toimenpiteitä ympäristön, kansanterveyden ja yleisen turvallisuuden suojelemiseksi tai kaupunkisuunnittelun ja maankäytön tavoitteiden toteuttamiseksi vasta sellaisen asianmukaisen julkisen kuulemisvaiheen jälkeen, jonka aikana kaikille asianomaisille osapuolille on annettava mahdollisuus esittää näkemyksensä. Tällaiset yhteiskäyttö- ja yhteensovittamisjärjestelyt voivat sisältää sääntöjä, jotka koskevat järjestelmien tai omaisuuden yhteiskäytöstä aiheutuvien kustannusten jakamista.

3. **Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansallisilla sääntelyviranomaisilla on valtuudet vaatia, että 1 kohdassa tarkoitettujen oikeudenhaltijoiden myöntävät järjestelmien tai omaisuuden yhteiskäyttömahdollisuuden (fyysinen rinnakkain sijoittaminen mukaan luettuna), jotta kannustetaan tehokkaiisiin investointeihin infrastruktuuriin ja edistetään innovointia sellaisen asianmukaisen julkisen kuulemisvaiheen jälkeen, jonka aikana suoraan asiassa osallisille henkilöille on annettava mahdollisuus esittää näkemyksensä. Tällaiset yhteiskäyttö- ja yhteensovittamisjärjestelyt voivat sisältää sääntöjä, jotka koskevat järjestelmien tai omaisuuden yhteiskäytöstä aiheutuvien kustannusten jakamista, ja niillä on varmistettava, että asianomaiset yritykset jakavat toistensa kanssa riittävällä tavalla riskejä.**

4. **Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansalliset sääntelyviranomaiset laativat 1 kohdassa mainittujen oikeudenhaltijoiden toimittamien tietojen pohjalta yksityiskohtaisen luettelon kyseisessä kohdassa mainittujen järjestelmien luonteesta, saatavuudesta ja maantieteellisestä sijainnista ja että ne toimittavat sen asianomaisille osapuolille.**

5. **Jäsenvaltiot varmistavat, että toimivaltaiset viranomaiset ottavat käyttöön yhteistyössä kansallisten sääntelyviranomaisten kanssa asianmukaisia koordinoitimenettelyjä, jotka koskevat 2 kohdassa mainittuja julkisia hankkeita ja muita soveltuvia julkisia järjestelmiä tai omaisuutta ja johon voi sisältyä menettelyitä, joilla varmistetaan, että asianomaisilla osapuolilla on tietoa soveltuvista julkisista järjestelmistä tai omaisuudesta sekä käynnissä olevista ja suunnitelluista julkisista hankkeista, että niille ilmoitetaan tällaisista hankkeista hyvissä ajoin ja että jakamista helpotetaan mahdollisimman pitkälti.**

6. Kansallisen sääntelyviranomaisen **tämän artiklan** mukaisesti toteuttamien toimenpiteiden on oltava puolueettomia, selkeitä, **syrjimättömiä** ja oikein suhteutettuja.”

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

(15) Lisätään III a luku seuraavasti:

”III a luku

VERKKOJEN JA PALVELUJEN TURVALLISUUS JA EHEYS

13 a artikla

Turvallisuus ja eheys

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yleisiä viestintäverkkoja tai yleisesti saatavilla olevia sähköisiä viestintäpalveluja tarjoavat yritykset toteuttavat asianmukaisia teknisiä ja organisatorisia toimenpiteitä varmistaakseen verkkojensa tai palvelujensa turvallisuuden. Näillä toimenpiteillä on voitava varmistaa riskiin suhteutettu turvallisuustaso ottaen huomioon uusin tekniikka. Erityisesti on toteutettava toimenpiteitä turvallisuuden vaarantumistilanteista käyttäjille ja yhteenliitetyille verkoille aiheutuvien vaikutusten ehkäisemiseksi **ja** minimoimiseksi.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yleisiä viestintäverkkoja tarjoavat yritykset toteuttavat **asianmukaiset** toimenpiteet varmistaakseen verkkojensa eheyden ja turvatakseen siten näiden verkkojen kautta tarjottavien palvelujen jatkuvuuden. **Toimivaltaisten kansallisten viranomaisten on järjestettävä kuulemistilaisuuksia sähköisten viestintäpalvelujen toimittajien kanssa ennen sähköisten viestintäverkkojen turvallisuutta ja eheyttä koskevien erityistoimenpiteiden hyväksymistä.**

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yleisiä viestintäverkkoja tai yleisesti saatavilla olevia sähköisiä viestintäpalveluja tarjoavat yritykset ilmoittavat **toimivaltaiselle** kansalliselle **viranomaiselle** kaikki sellaiset turvallisuuden tai eheyden loukkaukset, joilla on ollut huomattava vaikutus verkkojen tai palvelujen toimintaan.

Kyseisen **toimivaltaisen** kansallisen **viranomaisen** on tarvittaessa ilmoitettava asiasta muiden jäsenvaltioiden **toimivaltaisille** kansallisille **viranomaisille** ja **Euroopan verkko- ja tietoturvavirastolle**. Jos loukkauksen julkistaminen on yleisen edun mukaista, **toimivaltainen** kansallinen **viranomainen** voi tiedottaa asiasta yleisölle.

Toimivaltaisen kansallisen viranomaisen on toimitettava komissiolle **vuosittain** tiivistelmäraportti vastaanotetuista ilmoituksista ja tämän kohdan mukaisesti toteutetuista toimista.

4. Komissio voi, ottaen **Euroopan verkko- ja tietoturvaviraston** lausunnon mahdollisimman tarkasti huomioon, hyväksyä asianmukaisia täytäntöönpanotoimenpiteitä 1, 2 ja 3 kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden yhdenmukaistamiseksi, mukaan luettuna toimenpiteet, joilla määritellään ilmoitusvelvollisuuksiin liittyvät olosuhteet, ilmoitusten muoto ja niihin sovellettavat menettelyt. **Täytäntöönpanotoimenpiteillä ei estetä jäsenvaltioita hyväksymästä täydentäviä vaatimuksia 1 ja 2 kohdassa asetettujen tavoitteiden saavuttamiseksi.**

Ilmoittamista koskevien täytäntöönpanotoimien on oltava yhdenmukaisia direktiivin 2002/58/EY kanssa.

Nämä täytäntöönpanotoimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä uusilla muilla kuin keskeisillä osilla, hyväksytään 22 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

13 b artikla

Täytäntöönpano ja sen valvonta

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että **toimivaltaisella** kansallisella **viranomaisella** on valtuudet antaa sitovia ohjeita yleisiä viestintäverkkoja tai yleisesti saatavilla olevia sähköisiä viestintäpalveluja tarjoaville yrityksille 13 a artiklan täytäntöön panemiseksi. **Sitovien ohjeiden on oltava oikein suhteutettuja ja taloudellisesti ja teknisesti kestäviä ja ne on pantava täytäntöön kohtuullisen ajan kuluessa.**
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että **toimivaltaisella** kansallisella **viranomaisella** on valtuudet vaatia yleisiä viestintäverkkoja tai yleisesti saatavilla olevia sähköisiä viestintäpalveluja tarjoavia yrityksiä:
  - a) antamaan tiedot, jotka tarvitaan niiden palvelujen ja verkkojen turvallisuuden **ja eheyden** arvioimiseksi, mukaan luettuina dokumentoidut turvallisuusohjeet; ja
  - b) teettämään pätevällä riippumattomalla elimellä turvallisuustarkastuksen ja toimittamaan sen tulokset kansalliselle sääntelyviranomaiselle.
3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että **toimivaltaisilla** kansallisilla **viranomaisilla** on kaikki tarvittavat valtuudet tutkia määräysten noudattamista jättämistä **sekä verkkojen turvallisuuden ja eheyden vaikutuksia.**
4. Nämä säännökset eivät rajoita tämän direktiivin 3 artiklan soveltamista.”

(16) **Korvataan 14 artiklan 3 kohta** seuraavasti:

”Jos yrityksellä on tietyillä markkinoilla huomattava markkinavoima ja jos näiden markkinoiden väliset yhteydet mahdollistavat tietyillä markkinoilla saavutetun merkittävän markkinavoiman hyödyntämisen toisilla markkinoilla siten, että yrityksen markkinavoima vahvistuu, tällaisen markkinavoiman estämiseen tarkoitettuja korjaavia toimia voidaan määrätä yhteydessä oleville markkinoille direktiivin 2002/19/EY (käyttöoikeusdirektiivi) 9, 10, 11 ja 13 artiklan mukaisesti, ja jos tällaiset korjaavat toimet osoittautuvat riittämättömiksi, voidaan määrätä korjaavia toimia direktiivin 2002/22/EY (yleispalveludirektiivi) 17 artiklan mukaisesti.”

(17) Muutetaan 15 artikla seuraavasti:

- a) Korvataan otsikko seuraavasti:

”Markkinoiden yksilöinnissä ja määrittelyssä noudatettava menettely”

- b) Korvataan 1 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”1. Julkisen kuulemisen ja **yhteistyöelimen** kuulemisen jälkeen komissio antaa suosituksen merkityksellisistä tuote- ja palvelumarkkinoista, jäljempänä ”suositus”. Suosituksessa yksilöidään ne sähköisen viestinnän alan tuote- ja palvelumarkkinat, jotka ominaisuuksiensa perusteella saattavat edellyttää erityisdirektiiveissä vahvistettujen sääntelyvelvoitteiden asettamista, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tällaisten markkinoiden määrittelyä kilpailulainsäädännön mukaisesti yksittäisissä tapauksissa. Komissio määrittelee markkinat kilpailulainsäädännön periaatteiden mukaisesti.”

- c) **Lisätään kohta seuraavasti:**

”2 a. Komissio julkaisee viimeistään ... (*) kansallisille sääntelyviranomaisille tarkoitetut suuntaviivat päätöksistä, joilla pannaan täytäntöön, tarkistetaan tai perutaan määräävässä markkina-asemassa olevia yrityksiä koskevia velvollisuuksia.

(*) [Direktiivin 2002/21/EY muuttamisesta] ... annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/.../EY voimaantulopäivä.”

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

d) Korvataan 3 kohta seuraavasti:

"3. Kansallisten sääntelyviranomaisten on, ottaen suosituksen ja suuntaviivat mahdollisimman tarkasti huomioon, määriteltävä kilpailulainsäädännön periaatteiden mukaisesti kansallisia olosuhteita vastaavat merkitykselliset markkinat, erityisesti alueellaan vallitsevat merkitykselliset maantie-teolliset markkinat. Kansallisten sääntelyviranomaisten on noudatettava 6 ja 7 artiklassa tarkoitettuja menettelyjä ennen kuin ne määrittelevät markkinoita, jotka poikkeavat suosituksessa yksilöidyistä."

e) Korvataan 4 kohta seuraavasti:

"4. Komissio voi, ottaen [televiestinnän eurooppalaisten sääntelyviranomaisten yhteistyöelimen perustamisesta annetun] asetuksen (EY) N:o .../2008 7 artiklan mukaisesti annetun markkinaviranomaisen lausunnon mahdollisimman tarkasti huomioon, tehdä päätöksen, jolla yksilöidään valtioiden rajat ylittävät markkinat.

Tämä päätös, jonka tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 22 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen. ■"

(18) Muutetaan 16 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 1 ja 2 kohta seuraavasti:

"1. Kansallisten sääntelyviranomaisten on suoritettava analyysi ■ merkityksellisistä markkinoista **ottaen huomioon suosituksessa luetellut markkinat** ja ottaen suuntaviivat mahdollisimman tarkasti huomioon. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tämä analyysi suoritetaan tarvittaessa yhteistyössä kansallisten kilpailuviranomaisten kanssa.

2. Jos kansallisen sääntelyviranomaisen on 3 tai 4 kohdan, direktiivin 2002/22/EY (yleispalveludirektiivi) 17 artiklan tai direktiivin 2002/19/EY (käyttöoikeusdirektiivi) 8 artiklan nojalla tehtävä päätös siitä, asettaako, pitääkö voimassa, muuttaako tai poistaa se tiettyjä yrityksiä koskevia velvoitteita, sen on tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen markkina-analyyssinsä perusteella määriteltävä, vallitseeko merkityksellisillä markkinoilla todellinen kilpailu."

b) Korvataan 5 ja 6 kohta seuraavasti:

"5. Edellä 15 artiklan 4 kohdassa tarkoitettussa päätöksessä määriteltyjen valtioiden rajat ylittävien markkinoiden osalta komissio pyytää **yhteistyöelintä** suorittamaan markkina-analyyssin ottaen suuntaviivat mahdollisimman tarkasti huomioon ja antamaan lausunnon tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen sääntelyvelvoitteiden asettamisesta, voimassa pitämisestä, muuttamisesta tai poistamisesta.

Komissio voi, **yhteistyöelimen** lausunnon mahdollisimman tarkasti huomioon ottaen, tehdä päätöksen yhden tai useamman yrityksen nimeämisestä huomattavan markkinavoiman yritykseksi kyseisillä markkinoilla ja direktiivin 2002/19/EY (käyttöoikeusdirektiivi) 9–13 a artiklan ja direktiivin 2002/22/EY (yleispalveludirektiivi) 17 artiklan mukaisen yhden tai useamman erityisvelvoitteen asettamisesta. Näin toimiessaan komission on pyrittävä 8 artiklassa asetettuihin poliittisiin tavoitteisiin.

6. Tämän artiklan 3 ja 4 kohdan mukaisia toimenpiteitä toteutettaessa on noudatettava 6 ja 7 artiklassa tarkoitettuja menettelyjä. Kansallisten sääntelyviranomaisten on suoritettava analyysi merkityksellisistä markkinoista:

a) kahden vuoden kuluessa edellisestä ilmoituksesta, joka koskee kyseiseen markkinaan liittyvää toimenpide-ehdotusta;

b) niiden markkinoiden osalta, joista ei ole aiemmin tehty ilmoitusta komissiolle, vuoden kuluessa merkityksellisiä markkinoita koskevan tarkistetun suosituksen hyväksymisestä, tai;

c) äskettäin EU:hun liittyneiden jäsenvaltioiden osalta vuoden kuluessa niiden liittymisestä."

c) Lisätään 7 kohta seuraavasti:

”7. Mikäli kansallinen sääntelyviranomaisen ei ole saanut valmiiksi suosituksessa yksilöidyn merkityksellisen markkinan analyysiään 16 artiklan 6 kohdassa vahvistetun määräajan kuluessa, komissio voi pyytää **yhteistyöelintä** antamaan lausunnon, johon sisältyy toimenpide-ehdotus, erityisen markkinan analyysi ja asetettavat erityisvelvoitteet. **Yhteistyöelin** järjestää kyseisestä toimenpide-ehdotuksesta julkisen kuulemisen.

”

(19) Muutetaan 17 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 1 kohdan **ensimmäisen virkkeen ilmaisu ”22 artiklan 2 kohdassa” ilmaisulla ”22 artiklan 3 kohdassa” ja** toisen virkkeen ilmaisu ”laatii 22 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen ja julkaisee” ilmaisulla ”toteuttaa asianmukaisia täytäntöönpanotoimenpiteitä ja laatii ja julkaisee”.

b) Korvataan 2 kohdan 3 alakohta seuraavasti:

”Jos tällaisia standardeja ja/tai eritelmiä ei ole, jäsenvaltioiden on edistettävä kansainvälisen teleliiton (International Telecommunications Union, ITU), Euroopan radio-, tele- ja postihallintojen yhteistyökonferenssin (CEPT), kansainvälisen standardisointijärjestön (International Organisation for Standardisation, ISO) tai kansainvälisen sähkötekniikan toimikunnan (International Electrotechnical Committee, IEC) antamien kansainvälisten standardien tai suositusten käyttöä.”

c) Korvataan 6 kohdan ilmaisu ”poistaa ne 22 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen 1 kohdassa tarkoitettua standardien ja/tai eritelmien luettelosta” ilmaisulla ”toteuttaa asianmukaiset tekniset täytäntöönpanotoimenpiteet ja poistaa nämä standardit ja/tai eritelmit 1 kohdassa tarkoitettua standardien ja/tai eritelmien luettelosta”.

d) Lisätään 6 a kohta seuraavasti:

”6 a. Edellä **1, 4 ja 6 kohdassa** tarkoitettujen toimenpiteiden, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia sitä täydentämällä, **hyväksytään** 22 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.”

(20) Muutetaan 18 artikla seuraavasti:

a) Lisätään 1 kohtaan c alakohta seuraavasti:

”c) digitaalitelevisiopalvelujen ja -laitteiden tarjoajat tekevät yhteistyötä interaktiivisten digitaalitelevisiopalvelujen tarjonnassa vammaisille loppukäyttäjille.”

b) Poistetaan 3 kohta.

(21) Korvataan 19 artikla seuraavasti:

”19 artikla

Yhdenmukaistamismenettelyt

1. Jos komissio toteaa, että eroavaisuudet kansallisten sääntelyviranomaisten tavoissa panna täytäntöön tässä direktiivissä ja erityisdirektiiveissä määritettyjä sääntelytehtäviä **luovat** esteen sisämarkkinoille, komissio voi, **yhteistyöelimen** mahdollisen lausunnon mahdollisimman tarkasti huomioon ottaen, tehdä päätöksen tämän direktiivin ja erityisdirektiivien säännösten soveltamisen yhdenmukaistamisesta 8 artiklassa vahvistettujen tavoitteiden saavuttamiseksi, sanotun kuitenkin rajoittamatta tämän direktiivin 9 artiklan ja direktiivin 2002/20/EY (valtuutusdirektiivi) 6 ja 8 artiklan soveltamista.

■

2. Edellä 1 kohdassa mainittu päätös, jonka tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, **hyväksytään** 22 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen. ■

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

3. Edellä olevan 1 kohdan mukaisesti hyväksytyihin toimenpiteisiin voi sisältyä yhdenmukaistetun tai koordinoitun lähestymistavan yksilöinti seuraavien aiheiden käsittelemiseen:

- a) Säätelytapojen yhdenmukainen toteuttaminen, mukaan luettuna uusien palvelujen, **alueellisten markkinoiden ja yritysten rajat ylittävien sähköisten viestintäpalvelujen** säätely;
- b) Numerointiin, nimeämiseen ja osoitteiden antamiseen liittyvät kysymykset, mukaan luettuina numeroalueet, numeroiden ja tunnisteiden siirrettävyys, numeron- tai osoitteenmuunnosjärjestelmät sekä 112-hätäpalvelujen käyttömahdollisuus;
- c) Kuluttajakysymykset, **jotka eivät sisälly direktiiviin 2002/22/EY (yleispalveludirektiivi), erityisesti** sähköisten viestintäpalvelujen ja -laitteiden esteettömyys vammaisille loppukäyttäjille;
- d) Kirjanpidon säätely, **mukaan luettuna investointiriskin laskenta.**

”

(22) Korvataan 20 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Mikäli palveluntarjoajien välille syntyy tämän direktiivin tai erityisdirektiivien nojalla asetettuihin olemassa oleviin velvoitteisiin liittyvä riita, jossa yhtenä osapuolena on sähköisiä viestintäverkkoja tai -palveluja yksittäisessä jäsenvaltiossa tarjoava yritys, asianomaisen kansallisen säätelyviranomaisen on kumman tahansa osapuolen pyynnöstä ja 2 kohdan säännösten soveltamista rajoittamatta tehtävä mahdollisimman pian ja poikkeuksellisia olosuhteita lukuun ottamatta joka tapauksessa neljän kuukauden kuluessa sitova päätös riidan ratkaisemiseksi. Asianomaisen jäsenvaltion on vaadittava, että kaikki osapuolet toimivat täydessä yhteistyössä kansallisen säätelyviranomaisen kanssa.”

(23) Korvataan 21 artikla seuraavasti:

”21 artikla

Rajat ylittävien riitojen ratkaisu

1. Tämän direktiivin tai erityisdirektiivien soveltamisalaan kuuluvissa, eri jäsenvaltioista tulevien osapuolten välisissä rajat ylittävissä riidoissa, jotka kuuluvat vähintään kahden jäsenvaltion kansallisten säätelyviranomaisten toimivaltaan, sovelletaan 2, 3 ja 4 kohdassa säädettyjä säännöksiä.

2. Mikä tahansa osapuoli voi antaa riidan kyseisten kansallisten säätelyviranomaisten käsiteltäväksi. Toimivaltaisten kansallisten säätelyviranomaisten on sovittava toimintansa yhteen **yhteistyöelimen alaisuudessa** riidan ratkaisemiseksi **mahdollisimman pitkälti siten, että tehdään yhteinen päätös** 8 artiklassa vahvistettujen tavoitteiden mukaisesti. **Kaikkien kansallisen säätelyviranomaisen yritykselle säätämien riidanratkaisua koskevien velvoitteiden on oltava tämän direktiivin ja erityisdirektiivien säännösten mukaisia.**

Jokainen kansallinen säätelyviranomainen, jolla on toimivaltaa tällaisessa riidassa, voi pyytää **yhteistyöelintä** antamaan [televiestinnän eurooppalaisten säätelyviranomaisten yhteistyöelimen perustamisesta annetun] asetuksen (EY) N:o .../2008 18 artiklan mukaisen suosituksen puitedirektiivin ja/tai erityisdirektiivien säännösten mukaisesti suoritettaviksi toimenpiteiksi riidan ratkaisemiseksi.

Kun **yhteistyöelimelle** tehdään tällainen pyyntö, jokaisen kansallisen säätelyviranomaisen, jolla on jotakin toimivaltaa riidan jonkin näkökohdan suhteen, on odotettava [televiestinnän eurooppalaisten säätelyviranomaisten yhteistyöelimen perustamisesta annetun] asetuksen (EY) N:o .../2008 18 artiklan mukaista **yhteistyöelimen** suositusta ennen kuin se ryhtyy toimiin riidan ratkaisemiseksi, sanotun kuitenkaan rajoittamatta kansallisten säätelyviranomaisten mahdollisuutta toteuttaa kiireellisiä toimenpiteitä tarpeen vaatiessa.

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

Niiden velvoitteiden, jotka kansallinen sääntelyviranomainen asettaa yritykselle riita-asiaa ratkaistaessa, on oltava tämän direktiivin tai erityisdirektiivien säännösten mukaisia ja niissä on otettava [televiestinnän eurooppalaisten sääntelyviranomaisten yhteistyöelimen perustamisesta annetun] asetuksen (EY) N:o .../2008 18 artiklan mukaisesti annettu **yhteistyöelimen** suositus mahdollisimman tarkasti huomioon.

3. Jäsenvaltiot voivat säätää, että toimivaltaiset kansalliset sääntelyviranomaiset voivat yhdessä päättää olla ratkaisematta riitaa, jos on olemassa muita keinoja, kuten sovittelu, jotka edistävät paremmin riidan nopeaa ratkaisemista 8 artiklan säännösten mukaisesti.

Niiden on ilmoitettava tästä osapuolille mahdollisimman pian. Jos riitaa ei ole ratkaistu neljän kuukauden kuluessa, ja jos osapuoli, **jonka oikeuksia on loukattu**, ei ole saattanut sitä tuomioistuimen käsiteltäväksi, kansallisten sääntelyviranomaisten on kumman tahansa osapuolen pyynnöstä sovittava yhteen toimintansa riidan ratkaisemiseksi **mahdollisimman pitkälti siten, että tehdään yhteinen päätös** 8 artiklan säännösten mukaisesti ja ottaen [televiestinnän eurooppalaisten sääntelyviranomaisten yhteistyöelimen perustamisesta annetun] asetuksen (EY) N:o .../2008 18 artiklan mukaisesti annetun **yhteistyöelimen** suosituksen mahdollisimman tarkasti huomioon.

4. Edellä 2 kohdassa tarkoitettu menettely ei estä osapuolia panemasta vireille oikeudenkäyntiä tuomioistuimessa.”

(24) Lisätään 21 a artikla seuraavasti:

”21 a artikla

Seuraamukset

Jäsenvaltioiden on säädettävä seuraamuksista, joita sovelletaan tämän direktiivin ja erityisdirektiivien täytäntöönpanemiseksi annettujen kansallisten säännösten rikkomiseen, ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet niiden soveltamisen varmistamiseksi. Seuraamusten on oltava **asianmukaisia**, tehokkaita, *oikein suhteutettuja* ja varoittavia. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava näistä säännöksistä komissiolle viimeistään ... ⁽¹⁾ mennessä sekä ilmoitettava viipymättä kaikista niihin vaikuttavista muutoksista.”

(25) Muutetaan 22 artikla seuraavasti:

(a) **Lisätään kohta seuraavasti:**

”1 a. **Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, 9 c artiklan mukaisten toimien hyväksymiseksi komissiota avustaa päätöksen 676/2002/EY 3 artiklan 1 kohdan mukaisesti perustettu radiotaajuuskomitea.**”

b) Korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan 1–4 kohtaa sekä 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.”

c) Korvataan 4 kohta seuraavasti:

”4. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan 1, 2, 4 ja 6 kohtaa sekä 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.”

(26) Poistetaan 27 artikla.

(27) Poistetaan **liite I ja muutetaan liite II tämän direktiivin liitteen mukaisesti.**

⁽¹⁾ [Direktiivin 2002/21/EY muuttamisesta annetun] direktiivin 2008/.../EY täytäntöönpanoajankohta.

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

2 artikla

Direktiivin 2002/19/EY (käyttöoikeusdirektiivi) muuttaminen

Muutetaan direktiivi 2002/19/EY seuraavasti:

(1) Muutetaan 2 artikla seuraavasti:

a) Korvataan a alakohta seuraavasti:

a) ”käyttöoikeudella” tarkoitetaan järjestelmien ja/tai palvelujen asettamista toisen yrityksen saataville määritellyin ehdoin joko yksinoikeudella tai muutoin sähköisten viestintäpalvelujen tarjoamista, **myös** tietoyhteiskunnan palvelujen taikka radio- ja televisiosisältöpalvelujen toimittamista varten. Se kattaa muun muassa: verkkoelementtien ja niihin liittyvien toimintojen käyttöoikeuden, johon saattaa sisältyä laitteiden liittäminen kiinteää tai muuta kuin kiinteää tapaa käyttäen (tässä tarkoitetaan erityisesti tilaajayhteyksien sekä sellaisten toimintojen ja palvelujen käyttöoikeutta, joita tarvitaan palvelujen tarjoamiseksi tilaajayhteyksien kautta); fyysisten perusrakenteiden käyttöoikeuden, mukaan lukien rakennukset, kaapelikanavat ja mastot; asiaan kuuluvien ohjelmistojen käyttöoikeuden, mukaan lukien käyttötukijärjestelmät; numeronmuuntoa tai vastaavia toimintoja tarjoavien järjestelmien käyttöoikeuden; **tarvittavien tilaajatietojen ja sellaisten järjestelmien käyttöoikeuden, joita käytetään loppukäyttäjiltä laskutettujen summien takaisinmaksuun luettelopalvelujen tarjoajille**; kiinteiden ja matkaviestintäverkkojen käyttöoikeuden erityisesti verkkovierailua varten; digitaalitelevisiopalvelujen ehdollisen käyttöoikeuden järjestelmien käyttöoikeuden; ja virtuaaliverkkopalvelujen käyttöoikeuden.”

b) Korvataan e alakohta seuraavasti:

e) ”tilaajayhteydellä” tarkoitetaan fyysisiä johtoja, jotka yhdistävät liityntäpisteen ristikytken taitelineeseen tai vastaavaan kiinteään yleisen sähköisen viestintäverkon verkkoelementtiin.”

(2) Korvataan 4 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Yleisten viestintäverkkojen operaattoreilla on oikeus ja, direktiivin 2002/20/EY (valtuutusdirektiivi) 4 artiklan mukaisesti valtuutetun toisen yrityksen sitä pyytäessä, velvollisuus neuvotella keskenään yhteenliittämisestä yleisesti saatavilla olevien sähköisten viestintäpalvelujen tarjoamiseksi **tai lähetysisällön tai tietoyhteiskuntapalvelujen tarjoamiseksi**, jotta varmistetaan palvelujen tarjonta ja yhteentoimivuus koko yhteisössä. Operaattoreiden on tarjottava käyttöoikeutta ja yhteenliittämistä muille yrityksille ehdoilla, jotka eivät ole ristiriidassa kansallisen sääntelyviranomaisen 5, 6, 7 ja 8 artiklan nojalla asettamien velvollisuuksien kanssa. **Yhteenliittämisen ehdoista ei kuitenkaan saa aiheutua perusteettomia esteitä yhteentoimivuudelle.**”

(3) Muutetaan 5 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 1 ja 2 kohta seuraavasti:

”Kansallisten sääntelyviranomaisten on direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 8 artiklassa säädettyihin tavoitteisiin pyrkiessään edistettävä tämän direktiivin säännösten mukaisia riittäviä käyttöoikeuksia ja yhteenliittämistä sekä palvelujen yhteentoimivuutta ja tarvittaessa varmistettava ne täyttäen tehtävänsä tavalla, joka edistää tehokkuutta, kestävää kilpailua, investointeja ja innovaatioita ja antaa mahdollisimman suuren hyödyn loppukäyttäjille.

Kansallisten sääntelyviranomaisten on, tämän kuitenkaan rajoittamatta toimenpiteitä, joita voidaan 8 artiklan nojalla toteuttaa sellaisten yritysten osalta, joilla on huomattava markkina-voima, voitava erityisesti:

a) jos se on välttämätöntä päästä päähän -liitettävyyden tai oikeudenmukaisen ja kohtuullisen kolmannen osapuolen palvelujen kuten luettelopalvelujen käyttöoikeuden varmistamiseksi, asettaa velvollisuuksia yrityksille, joiden määräämisvallassa ovat yhteydet loppukäyttäjiiin, mukaan lukien perustelluissa tapauksissa velvollisuus liittää verkkonsa yhteen tai tehdä niin syrjimättömällä tavalla, mikäli tätä ei ole vielä tehty, tai tehdä palveluistaan yhteentöimivia, mukaan lukien järjestelmät, joita käytetään loppukäyttäjiltä laskutettujen summien takaisinmaksuun luettelopalvelujen tarjoajille, oikeudenmukaisin, avoimin ja kohtuullisin ehdoin.

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

b) jos se on välttämätöntä sen varmistamiseksi, että jäsenvaltion määrittelemät digitaaliset radio- ja televisiolähetykset saatetaan loppukäyttäjän saataville, asettaa operaattoreille velvollisuus tarjota käyttöoikeutta muihin liitteessä I olevassa II osassa tarkoitettuihin toimintoihin oikeudenmukaisin, kohtuullisin ja syrjimättömin ehdoin.

2. Edellä olevan 1 kohdan mukaisesti asetettavien velvollisuuksien ja ehtojen on oltava puolueettomia, avoimia, oikein suhteutettuja ja syrjimättömiä, ja ne on pantava täytäntöön direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) **6, 7 ja 7 a artiklassa** tarkoitetun menettelyn mukaisesti.

Arvioidessaan tarvittavien velvollisuuksien ja ehtojen oikeasuhteisuutta kansallisten sääntelyviranomaisten on otettava huomioon eri kilpailuolosuhteet, jotka ovat voimassa jäsenvaltioiden eri alueilla.

b) Poistetaan 3 ja 4 kohta.

(4) Korvataan 6 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Markkinoiden ja tekniikan kehityksen perusteella komissio voi hyväksyä täytäntöönpanotoimenpiteitä liitteen I muuttamiseksi. Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia, hyväksytään 14 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen. █

Tässä kohdassa tarkoitettujen säännösten valmistelussa komissio voi saada apua **televiestinnän eurooppalaisten sääntelyviranomaisten yhteistyöelimeltä**, jäljempänä ”yhteistyöelin”.

(5) Poistetaan 7 artikla.

(6) Muutetaan 8 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 1 kohdassa ilmaisu ”9–13 artiklassa” ilmaisulla ”9–13 a artiklassa”.

b) Korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Jos operaattorilla on direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 16 artiklan mukaisesti suoritettuna markkina-analyysin perusteella määritelty olevan huomattava markkinavoima tietyillä markkinoilla, kansallisten sääntelyviranomaisten on tarpeen mukaan asetettava tämän direktiivin 9–13 artiklassa säädetyt velvollisuudet direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 7 a artiklassa vahvistettua menettelyä noudattaen.”

c) Muutetaan 3 kohta seuraavasti:

i) Muutetaan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

— Korvataan ensimmäisessä luetelmakohdassa ilmaisu ”5 artiklan 1 kohdan, 5 artiklan 2 kohdan ja 6 artiklan” ilmaisulla ”5 artiklan 1 kohdan ja 6 artiklan”.

— Korvataan toisessa luetelmakohdassa ilmaisu ”henkilötietojen käsittelystä ja yksityisyyden suojasta televiestinnän alalla 15 päivänä joulukuuta 1997 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/66/EY (*)” ilmaisulla ”henkilötietojen käsittelystä ja yksityisyyden suojasta sähköisen viestinnän alalla 12 päivänä heinäkuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/58/EY (**) (sähköisen viestinnän tietosuojadirektiivi)

(*) EYVL L 24, 30.1.1998, s. 1.

(**) EYVL L 201, 31.7.2002, s. 37 . ”

ii) Lisätään virke toisen alakohdan toiseksi virkkeeksi seuraavasti:

”Komission on otettava [**televiestinnän eurooppalaisten sääntelyviranomaisten yhteistyöelimen perustamisesta annetun**] asetuksen (EY) N:o .../2008 4 artiklan 3 kohdan m alakohdan mukaisesti annettu **yhteistyöelimen** lausunto mahdollisimman tarkasti huomioon.”

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

(7) Muutetaan 9 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Kansalliset sääntelyviranomaiset voivat 8 artiklan säännösten mukaisesti asettaa yhteenliittämistä ja/tai käyttöoikeuksia koskevia avoimuusvelvollisuuksia, joiden mukaan operaattoreiden on julkistettava määrätty tiedot kuten kirjanpito tiedot, tekniset eritelvät, verkon ominaisuudet, palvelujen ja sovellusten käyttörajoitukset, liikenteenhallintatavat, tarjonnan ja käytön ehdot sekä hinnat.”

b) Korvataan 4 kohta seuraavasti:

”4. Sen estämättä, mitä 3 kohdassa säädetään, kansallisten sääntelyviranomaisten on varmistettava vähintään liitteessä II esitetyt osat sisältävän viitetarjouksen julkaiseminen, jos operaattorilla on todettu olevan huomattava markkinavoima asiaankuuluvilla markkinoilla direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 14 artiklan mukaisesti liittyen paikallisliityntään kiinteässä paikassa.”

c) Korvataan 5 kohta seuraavasti:

”5. Komissio voi hyväksyä tarvittavia muutoksia liitteeseen II sen mukauttamiseksi tekniikan ja markkinoiden kehitykseen. Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia, hyväksytään 14 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen. Jos on kyse erittäin kiireellisestä tapauksesta, komissio voi käyttää 14 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua kiireellistä menettelyä. **Yhteistyöelin** voi avustaa komissiota tämän kohdan säännösten täytäntöönpanossa.”

(8) Korvataan 12 artikla seuraavasti:

”12 artikla

Erityisten verkkotoimintojen käyttöoikeuksia ja käyttöä koskevat velvollisuudet

1. Kansallinen sääntelyviranomainen voi 8 artiklan säännösten mukaisesti asettaa operaattoreille velvollisuuksia toteuttaa kohtuulliset pyynnöt, jotka koskevat erityisten verkkoelementtien ja niihin liittyvien toimintojen käyttöoikeutta tai oikeutta hyödyntää niitä muun muassa silloin, kun kansallinen sääntelyviranomainen katsoo, että käyttöoikeuden epääminen tai saman vaikutuksen aiheuttavat kohtuuttomat ehdot estäisivät kestävien kilpailumarkkinoiden kehittymistä vähittäismyynnitasolla tai että se ei olisi loppukäyttäjien edun mukaista.

Operaattoreita vaaditaan muun muassa:

- a) antamaan kolmansille osapuolille tiettyjen verkkoelementtien ja/tai toimintojen käyttöoikeus, tilaaajayhteyksien eriytetty tarjonta mukaan lukien;
- b) neuvottelemaan käyttöoikeutta pyytävien yritysten kanssa vilpittömässä mielessä;
- c) olemaan peruuttamatta jo myönnettyä toimintojen käyttöoikeutta;
- d) tarjoamaan tiettyjä palveluja tukkumyynnissä kolmansille osapuolille jälleenmyyntiä varten;
- e) myöntämään teknisten rajapintojen, yhteiskäytäntöjen tai muiden keskeisten palvelujen tai virtuaaliverkkopalvelujen yhteentoimivuuden kannalta välttämättömien tekniikkojen avoin käyttöoikeus;
- f) tarjoamaan rinnakkain sijoittamista tai muita toimintojen yhteiskäyttötapoja, mukaan lukien kaapelikanavien, rakennuksien tai rakennusten sisäntulojen, antennien, **tornien ja muiden tukirakenteiden**, mastojen, kaapelikaivojen, **jakokaappien** yhteiskäyttö ja yhteiskäyttö muiden verkkojen osien kanssa, jotka eivät ole aktiivisia;
- fa) antamaan kolmansille osapuolille kanavakaapelien käyttöoikeutta koskeva viitteellinen tarjous;
- g) tarjoamaan tiettyjä sellaisia palvelua, joita tarvitaan päästä päähän -palvelujen yhteentoimivuuden varmistamiseksi käyttäjille, mukaan lukien älyverkkopalveluihin tai matkaviestinverkkojen verkkovierailuihin liittyvät toiminnot;

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

- h) antamaan käyttökijärjestelmien tai samankaltaisten ohjelmistojärjestelmien käyttöoikeus terveen kilpailun varmistamiseksi palvelujen tarjonnassa;*
- i) liittämään yhteen verkot tai verkkotoiminnot;*
- j) tarjoamaan liitännäispalvelujen, kuten tunnistamis-, paikantamis- ja tilatietopalvelujen käyttöoikeuden.*

Kansalliset sääntelyviranomaiset voivat liittää tällaisiin velvollisuuksiin vilpittömyyttä, kohtuullisuutta ja määräaikoja koskevia ehtoja.

2. Harkitessaan, onko syytä asettaa 1 kohdassa tarkoitettuja velvollisuuksia, ja erityisesti arvioidessaan, ovatko kyseiset velvollisuudet oikeassa suhteessa direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 8 artiklassa asetettuihin tavoitteisiin, niiden on otettava huomioon erityisesti seuraavat seikat:

- a) kilpailevien toimintojen käytön tai asentamisen tekninen ja taloudellinen kannattavuus markkinoiden kehitystason kannalta katsottuna ja ottaen huomioon kyseessä olevan yhteenliittämisen ja käyttöoikeuden luonteen ja laadun, mukaan lukien muiden liityntävaihtoehtojen, kuten kaapelikanavien saatavuuden;*
- b) ehdotetun käyttöoikeuden toteuttamiskelpoisuus suhteessa käytettävissä olevaan kapasiteettiin;*
- c) toiminnon omistajan tekemät perusinvestoinnit ottaen huomioon tehdyt julkiset investoinnit ja investointeihin liittyvät riskit, mukaan luettuna riskien asianmukainen jakaminen niiden yritysten kanssa, jotka saavat nämä uudet toiminnot käyttöönsä;*
- d) tarve turvata kilpailu, erityisesti infrastruktuuriin perustuva kilpailu, pitkällä aikavälillä;*
- e) mahdolliset asiaan liittyvät teollis- ja tekijänoikeudet;*
- f) yleiseurooppalaisten palvelujen tarjoaminen.*

3. Asettaessaan operaattorille velvollisuuden tarjota käyttöoikeus tämän artiklan säännösten mukaisesti kansalliset sääntelyviranomaiset voivat, jos se on verkon normaalin toimivuuden varmistamiseksi tarpeen, asettaa teknisiä tai käyttöä koskevia ehtoja tällaisen käyttöoikeuden tarjoajalle ja/tai käyttöoikeuden saajalle. Erityisten teknisten standardien tai eritelmien noudattamisvelvoitteiden on oltava direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 17 artiklan mukaisesti säädettyjen standardien ja/tai eritelmien mukaisia.”

(9) Muutetaan 13 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Kansallinen sääntelyviranomaisen voi 8 artiklan mukaisesti asettaa kustannusvastavuutta ja hintavalvontaa koskevia velvollisuuksia, mukaan lukien hintojen kustannuslähtöisyyttä ja kustannus-laskentaa koskevat velvollisuudet, tietyn tyyppisten yhteenliittämisten ja/tai käyttöoikeuksien tarjonnassa, jos markkina-analyysi osoittaa, että todellinen kilpailu puuttuu ja tämä saattaa johtaa siihen, että kyseinen operaattori saattaa pitää hintoja liian korkealla tasolla tai harjoittaa hintapainostusta loppukäyttäjien haitaksi. Kansallisten sääntelyviranomaisten on otettava huomioon operaattorin tekemät investoinnit ja sallittava tälle kohtuullinen tuotto sijoitetulle pääomalle ja, tämän rajoittamatta direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 19 artiklan 3 kohdan d alakohdan soveltamista, otettava huomioon investointeihin liittyvät riskit ja riskin asianmukaisen jakamisen investoijien ja niiden yritysten kanssa, jotka saavat uudet toiminnot käyttöönsä, mukaan lukien eriytetyt lyhyen aikavälin ja pitkän aikavälin riskinjakojärjestelyt.”

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

b) Lisätään kohta seuraavasti:

”5. Kansallisen sääntelyviranomaisen on varmistettava, että pitkäikäisten riskinjakosopimusten käyttöoikeushinnat vastaavat tehokkaan operaattorin pitkäaikaisia marginaalikustannuksia ottaen huomioon operaattorin uusien markkinoiden laskennallinen käyttäjien määrä ja se, että lyhyen aikavälin sopimusten käyttöoikeushinnat sisältävät riskipreemion. Tämä riskipreemio poistetaan vähitellen käytöstä, kun uudet käyttöoikeudet saavat lisää markkinaosuutta. Marginaalin kiristystä ei saa soveltaa lyhyen ajan sopimuksiin, kun riskipreemio veloitetaan.”

(10) Lisätään 13 a ja 13 b artikla seuraavasti:

”13 a artikla

Toimintojen eriyttäminen

1. Kansallinen sääntelyviranomainen voi 8 artiklan säännösten ja erityisesti 8 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan mukaisesti asettaa **poikkeuksellisenä toimenpiteenä** vertikaalisesti integroituneille yrityksille velvoitteen siirtää **kiinteiden** käyttöoikeustuotteiden tukkutarjontaan liittyvät toiminnot riippumattomasti toimivaan liiketoimintayksikköön.

Tämän liiketoimintayksikön on tarjottava käyttöoikeustuotteita ja -palveluja kaikille yrityksille, mukaan luettuina emoyhtiön muut liiketoimintayksiköt, samoin aikatauluin ja ehdoin, mukaan luettuina hinta- ja palvelutaso, ja samoin järjestelmin ja prosessein.

2. Kun kansallinen sääntelyviranomainen aikoo asettaa toimintojen eriyttämistä koskevan velvoitteen, sen on toimitettava komissiolle **ehdotus**, johon sisältyy:

a) näyttöä siitä, että 9–13 artiklassa yksilöityihin velvollisuuksiin kuuluvien asianmukaisten velvollisuuksien asettaminen ja niiden täytäntöönpano kohtuullisessa aikataulussa siten, että otetaan huomioon parhaat sääntelykäytänteet, todellisen kilpailun saavuttamiseksi, sen jälkeen kun merkityksellisistä markkinoista on tehty koordinoitu analyysi direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 16 artiklassa säädetyn markkina-analyysimenettelyn mukaisesti, ei ole johtanut eikä tule jatkosakaan johtamaan todellisen kilpailun saavuttamiseen, ja että useilla **analysoiduista tukkuotemarkkinoista** on yksilöity merkittäviä ja pysyviä **kilpailuongelmia ja markkinahäiriöitä**;

b) näyttöä siitä, että **infrastruktuurikilpailun syntymiseen kohtuullisessa ajassa on vain vähäiset tai täysin olemattomat mahdollisuudet**;

c) analyysi odotetusta vaikutuksesta sääntelyviranomaiseen, yritykseen, **erityisesti sen työvoimaan**, ja sen kannustimiin investoida verkkoonsa, sekä muihin sidosryhmiin, erityisesti mukaan luettuna odotettu vaikutus infrastruktuurien kilpailuun ja kaikki mahdolliset vaikutukset kuluttajiin;

d) **erittely syistä, joiden perusteella tämä velvoite olisi tehokkain keino ottaa käyttöön korjaavia toimia, joilla pyritään hoitamaan yksilöityjä kilpailuongelmia tai markkinahäiriöitä.**

■

3. **Kansallisen sääntelyviranomaisen on sisällytettävä ehdotukseensa luonnos ehdotettavasta toimenpiteestä, jossa** on oltava seuraavat elementit:

a) eriyttämisen tarkka luonne ja taso ■ ;

b) erillisen liiketoimintayksikön omaisuuden yksilöinti ja sen tarjoamat tuotteet tai palvelut;

c) hallintojärjestelyt erillisen liiketoimintayksikön henkilöstön riippumattomuuden varmistamiseksi, ja vastaava kannustinrakenne;

- d) säännöt velvollisuuksien noudattamisen varmistamiseksi;
- e) säännöt toiminnallisten menettelyjen avoimuuden varmistamiseksi, erityisesti suhteessa muihin sidosryhmiin;
- f) valvontaohjelma määräysten noudattamisen varmistamiseksi, mukaan luettuna vuosikertomuksen julkaiseminen.

4. Kun komission on tehnyt toimenpide-ehdotuksesta päätöksen 8 artiklan 3 kohdan mukaisesti, kansallisen sääntelyviranomaisen on suoritettava koordinoitu analyysi liityntäverkkoon liittyvistä eri markkinoista direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 16 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti. Tekemänsä arvioinnin pohjalta kansallisen sääntelyviranomaisen on asetettava, säilytettävä, muutettava tai peruutettava velvollisuuksia direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 6 ja 7 artiklan mukaisesti.

5. Yritykselle, jolle on asetettu toimintojen eriyttämistä koskeva velvollisuus, voidaan asettaa mitä tahansa 9–13 artiklassa yksilöityjä velvollisuuksia millä tahansa erityismarkkinoilla, joilla se on nimetty huomattavan markkinavoiman yritykseksi direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 16 artiklan mukaisesti, tai muita komission 8 artiklan 3 kohdan nojalla valtuuttamia velvollisuuksia.

13 b artikla

Vertikaalisesti integroituneen yrityksen suorittama vapaaehtoinen eriyttäminen

1. Yritysten, jotka on nimetty huomattavan markkinavoiman yrityksiksi yhdellä tai useammalla merkityksellisellä markkinalla direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 16 artiklan mukaisesti, on ilmoitettava kansalliselle sääntelyviranomaiselle etukäteen aikeestaan siirtää paikallisliityntäverkko-omaisuutensa tai huomattava osa siitä erilliselle oikeushenkilölle, jolla on eri omistaja, tai perustaa erillinen liiketoimintayksikkö tarjotakseen kaikille vähittäistason tarjoajille, mukaan luettuna sen omat vähittäistason osastot, täysin samanarvoisia käyttöoikeustuotteita.

2. Kansallisen sääntelyviranomaisen on arvioitava aiotun toimen vaikutukset direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) mukaisiin voimassa oleviin sääntelyvelvoitteisiin.

Tätä varten kansallisen sääntelyviranomaisen on suoritettava koordinoitu analyysi liityntäverkkoon liittyvistä eri markkinoista direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 16 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

Tekemänsä arvioinnin pohjalta kansallisen sääntelyviranomaisen on asetettava, säilytettävä, muutettava tai peruutettava velvollisuuksia direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 6 ja 7 artiklan mukaisesti.

3. Oikeudellisesti ja/tai toiminnallisesti eriytetylle yritykselle voidaan asettaa mitä tahansa 9–13 artiklassa yksilöityjä velvollisuuksia millä tahansa erityismarkkinoilla, joilla se on nimetty huomattavan markkinavoiman yritykseksi direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 16 artiklan mukaisesti, tai muita komission 8 artiklan 3 kohdan nojalla valtuuttamia velvollisuuksia.”

(11) Korvataan 14 artiklan 3 kohta seuraavasti:

”3. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan 1–4 kohtaa sekä 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.”

■

(12) Muutetaan liite II tämän direktiivin liitteen mukaisesti.

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

3 artikla

Direktiivin 2002/20/EY (valtuutusdirektiivi) muuttaminen

Muutetaan direktiivi 2002/20/EY seuraavasti:

(1) Korvataan 2 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Lisäksi sovelletaan seuraavaa määritelmää:

”yleisvaltuutuksella” tarkoitetaan jäsenvaltion vahvistamia lainsäädäntöpuutteita, joilla turvataan oikeus sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen tarjoamiseen, ja jossa säädetään alakohtaisista velvollisuuksista, joita voidaan soveltaa kaikkiin tai tiettyntyyppisiin sähköisiin viestintäverkkoihin ja -palveluihin tämän direktiivin mukaisesti.”

(2) Korvataan 3 artiklan 2 kohta seuraavasti:

a) ilmaisu ”5, 6 ja 7 artiklassa” korvataan ilmaisulla ”5, 6, 6 a ja 7 artiklassa”;

b) Lisätään alakohta seuraavasti:

”Useassa eri jäsenvaltiossa toimiville yrityksille rajat ylittäviä sähköisiä viestintäpalveluita tarjoavia yrityksiä kohdellaan samalla tavoin kaikissa jäsenvaltioissa ja niihin sovelletaan enintään yhtä yksinkertaistettua ilmoitusmenettelyä kyseistä jäsenvaltiota kohden.”

(3) Korvataan 5 artikla seuraavasti:

”5 artikla

Radiotaajuuksien ja numeroiden käyttöoikeudet

1. **Jäsenvaltioiden on edistettävä yleisvaltuutuksen avulla radiotaajuuksien käyttöä. Jäsenvaltiot voivat myöntää yksittäisiä käyttöoikeuksia:**

a) haitallisten häiriöiden **mahdollisuuden** välttämiseksi, ■

b) palvelun teknisen laadun takaamiseksi,

c) radiotaajuuksien tehokkaan käytön varmistamiseksi,

d) muiden **yhteisön oikeuden mukaisesti kansallisessa lainsäädännössä määriteltyjen** yleisen edun mukaisten tavoitteiden saavuttamiseksi, **tai**

e) 6 a artiklan nojalla hyväksytyyn toimenpiteen noudattamiseksi.

2. ■ Jäsenvaltioiden on myönnettävä **yksittäinen käyttöoikeus** pyynnöstä kaikille yrityksille, ■ sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän direktiivin 6, 6 a ja 7 artiklan sekä 11 artiklan 1 kohdan c alakohdan ja muiden tällaisten voimavarojen tehokkaan käytön varmistavien sääntöjen soveltamista direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) mukaisesti.

Radiotaajuuksien käyttöoikeuksien jakamismenettelyjen on oltava **avoimia**, puolueettomia, läpinäkyviä, syrjimättömiä ja **oikein suhteutettuja** ja, radiotaajuuksien osalta, direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 9 artiklan säännösten mukaisia, sanotun kuitenkaan rajoittamatta niitä erityisperusteita **ja menetteilyjä**, joita jäsenvaltiot ovat **hyväksyneet** radiotaajuuksien käyttöoikeuksien myöntämiseksi radio- tai televisio-ohjelmien sisältöpalvelujen tarjoajille yleistä etua koskevien tavoitteiden saavuttamiseksi yhteisön oikeuden mukaisesti. **Menettelyt voivat poikkeuksellisesti olla suljettuja tapauksissa**, joissa radiotaajuuksien yksittäisten käyttöoikeuksien myöntämisen radio- tai televisio-ohjelmien sisältöpalvelujen tarjoajille voidaan osoittaa olevan olennaista jäsenvaltion sellaisen etukäteen määrittelemän **ja perusteleman** erityisvelvoitteen noudattamiseksi, joka on tarpeen yleisen edun mukaisen tavoitteen saavuttamiseksi yhteisön oikeuden mukaisesti.

Käyttöoikeuksia myöntäessään jäsenvaltioiden on ilmoitettava, voiko oikeudenhaltija siirtää kyseiset oikeudet ja millä ehdoin. Radiotaajuuksien osalta tällaisten säännösten on oltava direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) **9 ja 9 b artiklan** mukaisia.

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

Jos jäsenvaltiot myöntävät määräaikaista käyttöoikeuksia, määräajan on oltava tarjottavan palvelun kannalta tarkoituksenmukainen tavoiteltavaa ■ tavoitetta silmällä pitäen, **ja siinä on otettava huomioon tarve jättää riittävästi aikaa investointien kuoletukselle.**

Kun radiotaajuuksien yksittäisiä käyttöoikeuksia **myönnetään** vähintään kymmeneksi vuodeksi ja **kun niitä** ei **voida** siirtää tai vuokrata yritysten kesken **direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 9 b artiklan mukaisesti, toimivaltaisen kansallisen viranomaisen on taattava keinot sen varmistamiseksi, että perusteita yksittäisten käyttöoikeuksien myöntämiseksi edelleen sovelletaan ja noudatetaan luvan voimassaoloaikana.** Jos **kyseiset** perusteet yksittäisten käyttöoikeuksien myöntämiseen eivät enää ole sovellettavissa, yksittäinen käyttöoikeus muutetaan radiotaajuuksien käytön yleisvaltuutukseksi ■ etukäteisilmoituksella **kohtuullisen ajan kuluttua** tai se tehdään vapaasti siirrettäväksi tai vuokrattavaksi yritysten kesken.

3. Päätökset **käyttöoikeuksien myöntämisestä** on tehtävä, niistä on ilmoitettava ja ne on julkistettava mahdollisimman pian sen jälkeen kun kansallinen sääntelyviranomainen on saanut täydellisen hakemuksen, kolmen viikon kuluessa sellaisten numeroiden osalta, jotka on kansallisessa numerointisuunnitelmassa varattu **erityisiin** tarkoituksiin, ja kuuden viikon kuluessa sellaisten radiotaajuuksien osalta, jotka on kansallisessa radiotaajuussuunnitelmassa varattu **sähköisiin viestintäpalveluihin.** Jälkimmäinen määräaika ei rajoita radiotaajuuksien tai kiertoratapaikkojen käyttöä koskevien soveltuvien kansainvälisten sopimusten soveltamista.

4. Jos asianomaisten osapuolten direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 6 artiklan mukaisesti tapahtuneen kuulemisen jälkeen on päätetty, että poikkeuksellista taloudellista arvoa omaavia numeroita koskevat käyttöoikeudet on myönnettävä kilpailuun perustuvalla tai vertailevalla valintamenettelyllä, jäsenvaltiot voivat pidentää kolmen viikon enimmäismääräaikaa vielä enintään **toisella kolmen viikon ajanjaksolla.**

Radiotaajuuksien jakamista koskevaan kilpailuun perustuvaan tai vertailevaan valintamenettelyyn sovelletaan 7 artiklaa.

5. Jäsenvaltiot eivät saa rajoittaa myönnettävien käyttöoikeuksien määrää, ellei tämä ole välttämätöntä radiotaajuuksien tehokkaan käytön varmistamiseksi 7 artiklan mukaisesti.

6. **Toimivaltaisten** kansallisten **viranomaisten** on varmistettava, että radiotaajuuksia käytetään tehokkaasti ja tosiasiallisesti direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) **8 artiklan 2 kohdan ja 9 artiklan 2 kohdan** mukaisesti. Niiden on myös varmistettava, ettei radiotaajuuksien käyttöoikeuden siirto tai kerääminen vääristä kilpailua. ■ ”

(4) Muutetaan 6 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Sähköisten viestintäverkkojen tai -palvelujen tarjontaa koskevassa yleisvaltuutuksessa sekä radiotaajuuksien ja numeroiden käyttöoikeuksissa voivat olla ainoastaan liitteessä I luetellut ehdot. Näiden ehtojen on oltava syrjimättömiä, oikeasuhteisia ja läpinäkyviä ja, radiotaajuuksien käyttöoikeuksien osalta, direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 9 artiklan mukaisia.”

b) Korvataan 2 kohdassa ilmaisu ”direktiivin 2002/22/EY (yleispalveludirektiivi) 16, 17, 18 ja 19 artiklan” ilmaisulla ”direktiivin 2002/22/EY (yleispalveludirektiivi) 17 artiklan”.

c) Korvataan 3 kohdassa ilmaisu ”liitteen” ilmaisulla ”liitteessä I olevassa”.

(5) Lisätään 6 a artikla seuraavasti:

”6 a artikla

Yhdenmukaistamistoimenpiteet

1. **Rajoittamatta** tämän direktiivin **5 artiklan 1 ja 2 kohdan sekä direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 8 b ja 9 artiklan** soveltamista komissio voi hyväksyä täytäntöönpanotoimenpiteitä:

a) yksilöidäkseen radiotaajuusalueita, joiden käyttö edellyttää yleisvaltuutuksia ■ ;

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

- b) yksilöidäkseen yhteisön tasolla yhdenmukaistettavat numerointialueet;
- c) yhdenmukaistaakseen **yleiseurooppalaisia sähköisiä viestintäverkkoja tai -palveluita tarjoavien yritysten** radiotaajuuksien tai numeroiden käyttöä koskevien yleisvaltuutusten tai yksittäisten käyttöoikeuksien myöntämismenettelyjä;
- d) yhdenmukaistaakseen liitteessä II määritettyjä ehtoja, jotka liittyvät **yleiseurooppalaisia sähköisiä viestintäverkkoja tai -palveluja tarjoavien yritysten** radiotaajuuksien tai numeroiden käyttöä koskeviin yleisvaltuutuksiin tai yksittäisiin käyttöoikeuksiin.

■

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, *hyväksytään* 14 a artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen. ■

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuissa toimenpiteissä voidaan tarpeen mukaan määrätä jäsenvaltioiden mahdollisuudesta esittää perusteltu pyyntö saada osittainen vapautus ja/tai tilapäinen poikkeus näistä toimenpiteistä.

Komissio arvioi pyynnön oikeutusta ottaen huomioon jäsenvaltion erityistilanteen ja voi myöntää osittaisen vapautuksen ja/tai tilapäisen poikkeuksen tai kummatkin, edellyttäen että tämä ei aiheuttomasti haittaa 1 kohdassa tarkoitettujen täytäntöönpanotoimenpiteiden toteuttamista tai luo aiheettomia eroja kilpailu- tai sääntelytilanteisiin jäsenvaltioiden välille.

■

(6) Muutetaan 7 artikla seuraavasti:

a) Muutetaan 1 kohta seuraavasti:

i) Korvataan johdantolause seuraavasti:

”1. Jos jäsenvaltio harkitsee, onko myönnettävien radiotaajuuksien käyttöoikeuksien määrää rajoitettava tai onko olemassa olevien oikeuksien kestoa jatkettava muilla kuin näissä oikeuksissa määritetyillä ehdoilla, sen on muun muassa:”

ii) Korvataan c alakohta seuraavasti:

”c) julkaistava päätös käyttöoikeuksien myöntämisen rajoittamisesta tai käyttöoikeuksien uusimisesta perusteluineen;”

b) Korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Jos radiotaajuuksien käyttöoikeuksien myöntämistä on rajoitettava, jäsenvaltioiden on myönnettävä tällaiset oikeudet puolueettomien, läpinäkyvien, syrjimättömien ja oikeasuhteisten perusteiden. Valintaperusteissa on otettava asianmukaisesti huomioon direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 8 artiklan tavoitteiden ja 9 artiklan vaatimusten saavuttaminen.”

c) Korvataan 5 kohdassa ilmaisu ”9 artiklan” ilmaisulla ”9 b artiklan”.

■

(7) Muutetaan 10 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 1, 2 ja 3 kohta seuraavasti:

”1. Kansallisten sääntelyviranomaisten on seurattava ja valvottava yleisvaltuutuksen tai käyttöoikeuksien ehtojen noudattamista sekä 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen erityisvelvollisuuksien noudattamista 11 artiklan mukaisesti.

Kansallisilla sääntelyviranomaisilla on valtuudet 11 artiklan mukaisesti edellyttää, että yritykset, jotka tarjoavat yleisvaltuutuksen piiriin kuuluvia sähköisiä viestintäverkkoja tai -palveluja tai joilla on radiotaajuuksien tai numeroiden käyttöoikeuksia, antavat kaikki tarvittavat tiedot, jotta voidaan tarkistaa, että yleisvaltuutuksen tai käyttöoikeuksien ehtoja tai 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja erityisvelvollisuuksia noudatetaan.

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

2. Jos kansallinen sääntelyviranomainen toteaa, ettei yritys täytä yhtä tai useampaa yleisvaltuutuksen tai käyttöoikeuksien ehtoa tai ei noudata 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja erityisvelvollisuuksia, sen on ilmoitettava tästä yritykselle ja annettava sille mahdollisuus esittää näkemyksensä kohtuullisen määräajan kuluessa.

3. Asianomaisella viranomaisella on valtuudet vaatia 2 kohdassa tarkoitettujen laiminlyönnin lopettamista joko välittömästi tai kohtuullisen määräajan kuluessa ja sen on toteutettava tarpeelliset ja oikeasuhteiset toimenpiteet ehtojen ja velvollisuuksien noudattamisen varmistamiseksi.

Tältä osin jäsenvaltioiden on valtuutettava asianomaiset viranomaiset määräämään

a) tarvittaessa varoittavia taloudellisia seuraamuksia, joihin voi sisältyä takautuvia uhkasakkoja; ja

b) määräyksiä sellaisen palvelun tai palvelukimppun tarjoamisen lopettamiseksi, joka voisi aiheuttaa huomattavaa haittaa kilpailulle, kunnes direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 16 artiklan mukaisen markkina-analyysin jälkeen annettuja käyttöoikeuksia koskevia velvoitteita noudatetaan.”

b) Korvataan 4 kohta seuraavasti:

”4. Sen estämättä, mitä 2 ja 3 kohdassa säädetään, jäsenvaltioiden on valtuutettava asianomainen viranomainen määräämään tarvittaessa yritykselle taloudellisia seuraamuksia, jos se ei ole noudattanut velvollisuuttaan toimittaa tämän direktiivin 11 artiklan 1 kohdan a tai b alakohdassa tai direktiivin 2002/19/EY (käyttöoikeusdirektiivi) 9 artiklassa edellytetyt tiedot kansallisen sääntelyviranomaisen määräämän kohtuullisen ajan kuluessa.”

c) Korvataan 5 kohta seuraavasti:

”5. Tapauksissa, joissa yleisvaltuutuksen tai käyttöoikeuksien ehtoja tai 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja erityisvelvollisuuksia on rikottu vakavasti **tai** toistuvasti ja joissa tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen ehtojen ja velvollisuuksien noudattamisen varmistamiseksi toteutettavat toimenpiteet ovat epäonnistuneet, kansalliset sääntelyviranomaiset voivat estää yritystä jatkamasta sähköisten viestintäverkkojen tai -palvelujen tarjoamista taikka peruuttaa käyttöoikeudet toistaiseksi tai kokonaan. Tehokkaita, *oikein suhteutettuja* ja varoittavia seuraamuksia voidaan soveltaa minkä tahansa rikkomuksen koko ajalta vaikka se olisi sittemmin oikaistu.”

d) Korvataan 6 kohta seuraavasti:

”6. Sen estämättä, mitä 2, 3 ja 5 kohdassa säädetään, jos asianomaisella viranomaisella on näyttöä siitä, että yleisvaltuutuksen tai käyttöoikeuksien ehtojen tai 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen erityisvelvollisuuksien rikkomisesta aiheutuu välitöntä ja vakavaa vaaraa yleiselle järjestykselle tai turvallisuudelle tai kansanterveydelle tai että tällainen tilanne aiheuttaa vakavia taloudellisia tai toiminnallisia ongelmia muille sähköisten viestintäverkkojen tai -palvelujen tarjoajille tai käyttäjille **tai muille radiotaajuuksien käyttäjille**, se voi toteuttaa kiireellisiä väliaikaistoimenpiteitä tilanteen korjaamiseksi ennen lopullisen päätöksen tekemistä. Kyseiselle yritykselle on annettava sen jälkeen kohtuullinen tilaisuus ilmaista kantansa ja ehdottaa ratkaisuja puutteiden korjaamiseksi. Tarvittaessa asianomainen viranomainen voi vahvistaa väliaikaistoimenpiteet, jotka ovat voimassa enintään kolme kuukautta.”

e) Lisätään kohta seuraavasti:

”6 a. Jäsenvaltioiden on kansallista lainsäädäntöä noudattaen varmistettava, että 5 ja 6 kohdassa säädettyjä kansallisten viranomaisten toimenpiteitä valvotaan oikeudellisesti.”

(8) Muutetaan 11 artiklan 1 kohta seuraavasti:

a) korvataan a alakohdassa ilmaisu ”liitteessä” ilmaisulla ”liitteessä I” ja b alakohdassa ilmaisu ”liitteen” ilmaisulla ”liitteen I”.

b) Lisätään ensimmäiseen alakohtaan alakohta seuraavasti:

”g) radiotaajuuksien tehokkaan käytön edistäminen ja tehokkaan hallinnan varmistaminen.”

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

(9) Korvataan 14 artikla seuraavasti:

”14 artikla

Oikeuksien ja velvollisuuksien muuttaminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yleisvaltuutuksiin, käyttöoikeuksiin ja järjestelmien asennus-oikeuksiin liittyviä oikeuksia, ehtoja ja menettelyjä voidaan muuttaa ainoastaan objektiivisesti perusteltavissa tapauksissa ja oikeasuhteisesti, ottaen tarvittaessa huomioon radiotaajuuksien siirrettäviin käyttöoikeuksiin sovellettavat erityisehdot. Aikomuksesta tehdä tällaisia muutoksia on tehtävä ilmoitus asianmukaisella tavalla ja annettava asianomaisille osapuolille, myös käyttäjille ja kuluttajille, riittävä aika ilmaista kantansa ehdotettuihin muutoksiin. Tämän määräajan on poikkeuksellisia tilanteita lukuun ottamatta oltava vähintään neljä viikkoa.

2. Jäsenvaltiot eivät saa rajoittaa tai peruuttaa järjestelmien asennusoikeuksia tai radiotaajuuksien käyttöoikeuksia ennen niiden voimassaoloajan päättymistä muulloin kuin perustelluissa tapauksissa ja soveltuvin osin niiden kansallisten säännösten mukaisesti, jotka koskevat oikeuksien peruutusten johdosta myönnettävää korvausta.”

(10) Lisätään 14 a artikla seuraavasti:

”14 a artikla

Komitea

1. Komissiota avustaa viestintäkomitea.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, 6 a artiklan 1 kohdan a, c ja d alakohdan mukaisten toimien hyväksymiseksi komissiota avustaa päätöksen N:o 676/2002/EY 3 artiklan 1 kohdan mukaisesti perustettu radiotaajuuskomitea.

3. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 3 ja 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

4. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan 1–4 kohtaa sekä 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

”

(11) Korvataan 15 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yleisvaltuutuksiin, käyttöoikeuksiin ja järjestelmien asennusoikeuksiin liittyviä oikeuksia, ehtoja, menettelyjä, hallinnollisia ja muita maksuja sekä päätöksiä koskevat tiedot julkistetaan ja pidetään ajan tasalla niin, että ne ovat helposti kaikkien asianomaisten osapuolten saatavilla.”

(12) Korvataan 17 artiklan 1 ja 2 kohta seuraavasti:

”1. Jäsenvaltioiden on saatettava 31 päivänä joulukuuta 2009 voimassa olevat valtuutukset tämän direktiivin 5, 6 ja 7 artiklan sekä liitteen I säännösten mukaisiksi viimeistään [31 päivään joulukuuta 2010] mennessä, sanotun kuitenkin rajoittamatta direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 9 a artiklan soveltamista.

2. Jos 1 kohdan soveltaminen vähentää voimassa oleviin valtuutuksiin sisältyviä oikeuksia tai lisää niihin sisältyviä velvollisuuksia, jäsenvaltiot voivat pidentää kyseisten oikeuksien ja velvollisuuksien voimassaoloaikaa enintään 30 päivään syyskuuta 2011, edellyttäen, että muiden yritysten yhteisön oikeuden mukaisia oikeuksia ei loukata. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle tällaisista pidentämisistä ja perusteltava ne.”

(13) Muutetaan liite tämän direktiivin liitteen mukaisesti.

(14) Lisätään uusi liite II, jonka teksti on tämän direktiivin liitteessä.

4 artikla**Uudelleentarkastelu**

1. *Komissio tarkastelee säännöllisesti uudelleen tämän direktiivin toimintaa ja direktiivien 2002/21/EY (puitedirektiivi), 2002/19/EY (käyttöoikeusdirektiivi) ja 2002/20/EY (valtuutusdirektiivi) toimintaa ja antaa siitä kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle viimeistään kolmen vuoden kuluttua 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitetusta soveltamispäivästä. Komissio arvioi kertomuksessaan markkinoiden kehittymisen perusteella ja kilpailutilanteen ja kuluttajansuojan huomioon ottaen, tarvitaanko direktiivin 2002/19/EY (käyttöoikeusdirektiivi) 8–13 a artiklan ja direktiivin 2002/22/EY (yleispalveludirektiivi) 17 artiklan mukaisen alakohtaisen ennakkosääntelyn säännöksiä edelleen vai olisiko ne muutettava tai kumottava. Tätä varten komissio voi pyytää kansallisilta sääntelyviranomaisilta ja yhteistyöelimeltä tietoja, jotka on toimitettava ilman aiheetonta viivästystä.*

2. *Jos komissio havaitsee, että 1 kohdassa mainittuja säännöksiä olisi muutettava tai että ne olisi kumottava, se toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle ehdotuksen ilman aiheetonta viivästystä.*

5 artikla

Kumoaminen

Kumotaan asetus (EY) N:o 2887/2000.

6 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

(1) Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan ja julkaistava ne viimeistään [...]. Niiden on viipymättä toimitettava komissiolle kirjallisina nämä säännökset sekä kyseisiä säännöksiä ja tätä direktiiviä koskeva vastaavuustaulukko.

Niiden on sovellettava näitä säännöksiä [...].

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

(2) Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

7 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan [...] päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

8 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

LIITE

1. Korvataan direktiivin 2002/21/EY liite II seuraavasti:

”LIITE II

Perusteet, joita kansallisten sääntelyviranomaisten on käytettävä arvioidessaan 14 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan mukaisesti, onko kyseessä yhteinen määräävä asema markkinoilla

Kahdella tai useammalla yrityksellä voidaan katsoa olevan yhteinen määräävä asema markkinoilla 14 artiklassa tarkoitettulla tavalla, jos ne toimivat markkinoilla, joille on ominaista tehokkaan kilpailun puute ja joilla yhdelläkään yrityksellä ei ole huomattavaa markkinavoimaa, vaikka kyseisten yritysten välillä ei olisikaan rakenteellisia tai muita yhteyksiä. Rajoittamatta yhteistä määräävää asemaa markkinoilla koskevan Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön soveltamista, tilanteen on todennäköisesti katsottava olevan tämä, jos markkinat ovat keskittyneet ja niillä on tietyt asiaankuuluvat ominaisuudet, joista seuraavat saattavat olla olennaisimpia sähköisen viestinnän osalta:

- alhainen kysyntäjousto
- samanlaiset markkinaosuudet
- suuret markkinoille pääsyn oikeudelliset tai taloudelliset esteet
- vertikaalinen integraatio ja kollektiivinen kieltäytyminen toimituksista
- tasoittavan ostovoiman puute
- mahdollisen kilpailun puute.

Tämä luettelo ei ole täydellinen eivätkä perusteet myöskään ole kumuloituvia. Luettelon tarkoituksena on pikemminkin esittää, mitä todisteita voidaan käyttää markkinoilla olevan yhteisen määräävän aseman olemassaoloa koskevan väitteen tueksi.”

2. Direktiivin 2002/19/EY liitteen II otsikko ja siinä olevat määritelmät, A osa ja B osan 1 kohta korvataan seuraavasti:

”Liite II

Luettelo tiedoista, jotka huomattavan markkinavoiman operaattorien julkaisemissa, verkkoinfrastruktuurin tukkukäyttöoikeuden viitetarjouksissa, mukaan lukien jaetut tai täysin eriytetty käyttöoikeudet kiinteässä paikassa, on vähintään oltava

Tässä liitteessä tarkoitetaan:

- a) ”tilaajayhteyden osalla” osaa, joka yhdistää verkon liityntäpisteen keskittimeen tai erityiseen tilaajayhteyden varrella olevaan kiinteän yleisen sähköisen viestintäverkon liityntäpisteeseen;
- b) ”tilaajayhteyksien eriytetyllä käyttöoikeudella” tilaajayhteyksien täysin eriytettyä käyttöoikeutta ja tilaajayhteyksien rinnakkaiskäyttöoikeutta; tämä ei merkitse tilaajayhteyden omistusoikeuden siirtymistä;
- c) ”tilaajayhteyden täysin eriytetyllä käyttöoikeudella” käyttöoikeuden saaneen oikeutta käyttää huomaavan markkinavoiman operaattorin tilaajayhteyksiä tai tilaajayhteyden osia siten, että tämä sallii käyttää koko verkon infrastruktuurikapasiteettia;
- d) ”tilaajayhteyden rinnakkaiskäyttöoikeudella” käyttöoikeuden saaneen oikeutta käyttää huomaavan markkinavoiman operaattorin tilaajayhteyksiä tai tilaajayhteyden osia siten, että tämä sallii käyttää verkon infrastruktuurikapasiteetin tiettyä osaa, kuten taajuuksien osia tai vastaavia osia.

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

A. Eriytetyn käytön edellytykset

1. Verkon kohdat, joiden käyttöoikeutta tarjotaan erityisesti seuraavien seikkojen osalta, yhdessä siihen liittyvien asianmukaisten toimintojen kanssa:

- a) eriytetty tilaajayhteyksien ja tilaajayhteyksien osien käyttöoikeus;
  - b) jaettu käyttöoikeus asianmukaisiin verkkokohtiin, jotka sallivat yhtäläisen toimivuuden eriytettyyn käyttöoikeuteen tilanteissa, joissa sellainen käyttöoikeus ei ole teknisesti tai taloudellisesti mahdollista;
  - c) kaapelikanavan käyttöoikeus, joka mahdollistaa pääsy- ja paluukuormaverkkojen asentamisen;
2. Tiedot fyysisten liityntäpaikkojen sijainnista mukaan lukien katujakokaapit ja jakelupuitteet, pääsystä tilaajayhteyksiin ja tilaajayhteyksien osiin, mastoihin ja paluukuormatoimintoihin verkon eri kohdissa ja saatavuus kaapelikanavilla;
3. Tilaajayhteyksien ja tilaajayhteyksien osien sekä mastojen johtoihin pääsyä ja niiden käyttöä koskevat tekniset edellytykset tilaajayhteyden kierrettyjen parijohtojen tekniset ominaisuudet ja/tai valokuitu ja/tai vastaava, kaapelijakelijat, mastot ja siihen liittyvät toiminnot mukaan luettuina;
4. Tilaus- ja toimitusmenettelyt, käyttörajoitukset;

B. Rinnakkain sijoittaminen

1. Tiedot huomattavan markkinavoiman operaattorin nykyisistä tiloista tai varustepaikoista ja niiden suunnitelluista ajanmukaistamisista.”

3. Muutetaan direktiivin 2002/20/EY (valtuutusdirektiivi) liite seuraavasti:

(1) Korvataan otsikko ”Liite” otsikolla ”Liite I”:

(2) Korvataan ensimmäinen kohta seuraavasti:

”Tässä liitteessä on lueteltu ne 6 artiklan 1 kohdassa ja 11 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetut enimmäisehdot, jotka voidaan sisällyttää yleisvaltuutuksiin (A osa), radiotaajuuksien käyttöoikeuksiin (B osa) ja numeroiden käyttöoikeuksiin (C osa), direktiivin 2002/21/EY (puitteidirektiivi) 5, 6, 7, 8 ja 9 artiklan sallimissa rajoissa.”

(3) Muutetaan A osa seuraavasti:

a) Korvataan 4 kohta seuraavasti:

”4. Loppukäyttäjien mahdollisuus käyttää **jäsenvaltioiden kansallisiin numerointisuunnitelmiin** kuuluvia numeroita, mahdollisuus käyttää ETNS- ja UIFN-järjestelmään kuuluvia numeroita ja direktiivin 2002/22/EY (yleispalveludirektiivi) mukaiset ehdot.”

b) Korvataan 7 kohta seuraavasti:

”7. Erityisesti sähköisen viestinnän alaa koskeva henkilötietojen ja yksityisyyden suoja henkilötietojen käsittelystä ja yksityisyyden suojasta sähköisen viestinnän alalla 12 päivänä heinäkuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/58/EY (*) (sähköisen viestinnän tietosuojadirektiivi) mukaisesti.”

(*) EYVL L 201, 31.7.2002, s. 37.

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

- c) Korvataan 8 kohta seuraavasti:

"8. Erityisesti sähköisen viestinnän alaa koskevat kuluttajansuojasäännöt, mukaan lukien direktiivin 2002/22/EY (yleispalveludirektiivi) mukaiset ehdot sekä vammaisia käyttäjiä koskevat esteettömyysehdot mainitun direktiivin 7 artiklan mukaisesti."

- d) Korvataan 11 ja 16 kohdassa ilmaisu "direktiivin 97/66/EY" ilmaisulla "direktiivin 2002/58/EY".

- e) Lisätään 11 a kohta seuraavasti:

"11 a. Viestinnän käyttöehdot tilanteissa, joissa kansalliset sääntelyviranomaiset varoittavat yleisöä uhkaavista vaaratilanteista ja joissa pyritään pienentämään suuronnettomuuksien seurauksia."

- f) Poistetaan 12 kohdassa ilmaisu "sekä suurelle yleisölle suunnattujen lähetysten".

■

- (g) Lisätään kohta seuraavasti:**

"19. Avoimuusveloitteet julkisen viestintäverkon tarjoajille päästä päähän -liitettävyyden varmistamiseksi, mukaan luettuna sisällön, palvelujen ja sovellusten rajoittamaton käyttöoikeus, noudattaen direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 8 artiklan tavoitteita ja periaatteita, palvelujen ja sovellusten käyttöoikeusrajoitusten sekä liikenteen hallintapolitiikan ilmoittaminen ja, jos se on tarpeen ja suhteellista, kansallisten sääntelyviranomaisten oikeus tietoon, jota tarvitaan ilmoitusten oikeellisuuden tarkastamiseen."

- (4) Muutetaan B osa seuraavasti:

- a) Korvataan 1 kohta seuraavasti:

"1. Velvollisuus tarjota sellaista palvelua tai käyttää sellaista teknologiatyyppiä, jota varten taajuuden käyttöoikeus on myönnetty, mukaan luettuna tarpeen mukaan kattavuusvaatimukset."

- b) Poistetaan 2 kohta.

■

- c) Korvataan 7 kohta seuraavasti:

"7. Vapaaehtoiset sitoumukset, jotka käyttöoikeuden saava yritys on tehnyt tarjouskilpailuun perustuvassa tai vertailevassa valintamenettelyssä. **Jos tällainen sitoumus vastaa tosiasiasa yhtä tai useampaa velvollisuutta, joka on lueteltu direktiivin 2002/19/EY (käyttöoikeusdirektiivi) 9–13 a artiklassa, sitoumuksen voimassaolon katsotaan päättyneen viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2010.**"

- d) Lisätään 9 kohta seuraavasti:

"9. Radiotaajuuksien kokeellista käyttöä koskevat erityisvelvollisuudet."

- (5) Muutetaan C osa seuraavasti:

- a) Korvataan 1 kohta seuraavasti:

"1. **Sen palvelun kuvaus, johon numeroa käytetään, mukaan lukien kyseisen palvelun tarjoamiseen liittyvät vaatimukset ja epäilyn välttämiseksi tariffiperiaatteet ja enimmäishinnat, joita voidaan soveltaa tiettyihin numerosarjoihin kuluttajansuojan varmistamiseksi direktiiviin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 8 artiklan 4 kohdan b alakohdan mukaisesti.**"

- b) Korvataan || 8 kohta seuraavasti:

"8. Vapaaehtoiset sitoumukset, jotka käyttöoikeuden saava yritys on tehnyt tarjouskilpailuun perustuvassa tai vertailevassa valintamenettelyssä."

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

4. Lisätään direktiiviin 2002/20/EY (valtuutusdirektiivi) liite II seuraavasti:

”LIITE II

Ehdot, jotka voidaan yhdenmukaistaa 6 a artiklan 1 kohdan d alakohdan mukaisesti:

- (1) Radiotaajuuksien käyttöoikeuksiin liitetyt ehdot
- a) radiotaajuuksien käyttöoikeuksien kesto;
  - b) oikeuksien maantieteellinen soveltamisala;
  - c) mahdollisuus siirtää oikeus radiotaajuuksien muille käyttäjille sekä tähän liittyvät ehdot ja menettelyt;
  - d) menetelmä radiotaajuuksien käyttöoikeuksiin liittyvien käyttömaksujen määrittämiseksi **sen rajoittamatta jäsenvaltioiden määrittelemiä järjestelmiä, joissa velvollisuus maksaa käyttömaksuja korvataan velvollisuudella noudattaa tiettyjä yleisen edun mukaisia tavoitteita;**
  - e) kullekin yritykselle myönnettävien käyttöoikeuksien määrä;
  - f) liitteessä I olevassa B osassa luetellut ehdot.
- (2) Numeroiden käyttöoikeuksiin liitettävät ehdot:
- g) numeron tai numeroiden käyttöoikeuksien kesto;
  - h) maantieteellinen alue, jolla ne ovat voimassa;
  - i) kaikki erityispalvelut tai -käyttötarkoitukset, joita varten numerot varataan;
  - j) käyttöoikeuksien siirtäminen ja siirrettävyys;
  - k) menetelmä numeroiden käyttöoikeuksiin (mahdollisesti) liittyvien käyttömaksujen määrittämiseksi;
  - l) liitteessä I olevassa C osassa luetellut ehdot.”

Euroopan sähköisen viestinnän markkinaviranomainen ***I

P6_TA(2008)0450

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 24. syyskuuta 2008 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi Euroopan sähköisen viestinnän markkinaviranomaisen perustamisesta (KOM(2007)0699 — C6-0428/2007 — 2007/0249(COD))

(2010/C 8 E/46)

(Yhteispäätösmenettely: ensimmäinen käsittely)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (KOM(2007)0699),
- ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 251 artiklan 2 kohdan ja 95 artiklan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C6-0428/2007),
- ottaa huomioon työjärjestyksen 51 artiklan,
- ottaa huomioon teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan mietinnön sekä budjettivaliokunnan, talousarvion valvontavaliokunnan, talous- ja raha-asioiden valiokunnan, sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan, kulttuuri- ja koulutusvaliokunnan, oikeudellisten asioiden valiokunnan sekä kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan lausunnot (A6-0316/2008);

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

1. hyväksyy komission ehdotuksen sellaisena kuin se on tarkistettuna;
2. panee merkille, että komissio on ilmoittanut aikovansa rahoittaa uuden televiestinnän eurooppalaisten sääntelyviranomaisten yhteistyöelimen tämänhetkisen monivuotisen rahoituskehityksen (2007–2013) alaotsakkeesta 1 a osittain uudelleenjärjestelyin ja osittain lisäyksellä vuosina 2009–2013; huomauttaa kuitenkin, ettei budjettivallan käyttäjä ole vielä saanut yksityiskohtaisia tietoja näistä toimenpiteistä, joten on edelleen epäselvää, mihin ohjelmiin tai ensisijaisiin tavoitteisiin tämä vaikuttaa ja mitkä ovat seuraukset koko rahoituskauden aikana sekä jääkö alaotsakkeeseen 1 a riittävästi liikkumavaraa;
3. huomauttaa, että ehdotetulla yhteistyöelimellä on myös hallinnollisia tehtäviä ja että se avustaa komissiota; katsoo näin ollen, että olisi tutkittava kaikki monivuotisen rahoituskehityksen 2007–2013 tarjoamat yhteistyöelimen rahoittamismahdollisuudet, mukaan lukien sen rahoittaminen otsakkeesta 5, jossa vielä näyttää olevan riittävästi liikkumavaraa;
4. korostaa, että talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta 17. toukokuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen ⁽¹⁾ 47 kohdan määräyksiä sovelletaan yhteistyöelimen perustamiseen; painottaa, että jos lainsäädäntövallan käyttäjä päättää kannattaa tämän viraston perustamista, parlamentti aloittaa neuvottelut toisen budjettivallan käyttäjän kanssa päästäkseen hyvissä ajoin sopimukseen viraston rahoituksesta toimielinten välisen sopimuksen asiaankuuluvien määräysten mukaisesti;
5. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä tähän ehdotukseen huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;
6. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle.

⁽¹⁾ EUVL C 139, 14.6.2006, s. 1.

P6_TC1-COD(2007)0249**Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 24. syyskuuta 2008, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o .../2008 antamiseksi televiestinnän eurooppalaisten sääntelyviranomaisten yhteistyöelimen perustamisesta**

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 95 artiklan, ottavat huomioon komission ehdotuksen ||, ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾, ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽²⁾,

⁽¹⁾ EUVL C 224, 30.8.2008, s. 50.

⁽²⁾ EUVL C 257, 9.10.2008, s. 51.

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽¹⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen yhteisestä sääntelyjärjestelmästä 7 päivänä maaliskuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) ⁽²⁾, sähköisten viestintäverkkojen ja niiden liitännäistoimintojen käyttöoikeuksista ja yhteenliittämisestä 7 päivänä maaliskuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/19/EY (käyttöoikeusdirektiivi) ⁽³⁾, sähköisiä viestintäverkkoja ja -palveluja koskevista valtuutuksista 7 päivänä maaliskuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/20/EY (valtuutusdirektiivi) ⁽⁴⁾, yleispalvelusta ja käyttäjien oikeuksista sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen alalla 7 päivänä maaliskuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/22/EY (yleispalveludirektiivi) ⁽⁵⁾ ja henkilötietojen käsittelystä ja yksityisyyden suojasta sähköisen viestinnän alalla 12 päivänä heinäkuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/58/EY (sähköisen viestinnän tietosuojadirektiivi) ⁽⁶⁾, jäljempänä yhteisesti "puitedirektiivi ja erityisdirektiivit", **ja kuluttajien luottamuksesta digitaaliseen ympäristöön 21. päivänä kesäkuuta 2007 annetun Euroopan parlamentin päätöslauselman** ⁽⁷⁾ tarkoituksena on luoda sähköisen viestinnän sisämarkkinat yhteisössä ja varmistaa samalla investointien, innovoinnin ja kuluttajansuojan korkea taso lisäämällä kilpailua.
- (2) Vuonna 2002 annetussa sähköisen viestinnän sääntelykehyksessä määritellään kansallisten sääntelyviranomaisten toteuttama sääntelyjärjestelmä ja säädetään näiden viranomaisten yhteistyöstä toistensa ja komission kanssa yhdenmukaisen sääntelykäytännön kehittämiseksi ja sääntelykehiksen yhdenmukaisen soveltamisen varmistamiseksi yhteisössä **mutta jätetään tilaa kansallisten sääntelyviranomaisten väliselle sääntelyä koskevalle kilpailulle erityisten kansallisten markkinatilanteiden valossa.**
- I**
- (3) Kansalliset sääntelyviranomaiset käyttävät huomattavaa harkintavaltaa sääntelyjärjestelmän täytäntöönpanossa, mikä heijastaa niiden paikallisten markkinaolojen erikoisasiantuntemusta. Tämä harkintavalta on kuitenkin sovitettava yhteen yhdenmukaisen sääntelykäytännön kehittämisen ja sääntelyjärjestelmän yhdenmukaisen soveltamisen kanssa, jotta sisämarkkinoiden kehittämistä ja valmiiksi saattamista voitaisiin edistää tehokkaasti.
- (4) **Televiestinnän eurooppalaisten sääntelyviranomaisten yhteistyöelin olisi perustettava hoitamaan jäsenvaltioiden kansallisten sääntelyviranomaisten välistä koordinointia siten, ettei olemassa olevia sääntelyjärjestelmiä kuitenkaan yhtenäistetä siinä määrin, että se häittäisi sääntelyä koskevaa kilpailua.**
- (5) Koska asiaa koskevia sääntöjä on sovellettava yhdenmukaisesti kaikissa jäsenvaltioissa, komission päätöksellä 2002/627/EY ⁽⁸⁾ perustettiin eurooppalainen sääntelyviranomaisten ryhmä (ERG), jonka tehtävänä on neuvoa ja avustaa komissiota sisämarkkinoiden vahvistamisessa ja yleisti ottaen toimia kansallisten sääntelyviranomaisten ja komission välisenä yhteystahona.
- (6) ERG:n toiminnasta on saatu myönteisiä kokemuksia ja se on avustanut siirtymisessä kohti yhdenmukaista sääntelykäytäntöä niin pitkälle kuin tämä on ollut mahdollista. ERG on kuitenkin luonteeltaan löyhä ryhmittymä, jonka toiminta perustuu vapaaehtoiseen yhteistyöhön ja jonka nykyinen institutio-naalinen asema ei vastaa niitä suuria vastuita, joita kansallisilla sääntelyviranomaisilla on sääntelyjärjestelmän täytäntöönpanossa.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 24. syyskuuta 2008.

⁽²⁾ EYVL L 108, 24.4.2002, s. 33.

⁽³⁾ EYVL L 108, 24.4.2002, s. 7.

⁽⁴⁾ EYVL L 108, 24.4.2002, s. 21.

⁽⁵⁾ EYVL L 108, 24.4.2002, s. 51.

⁽⁶⁾ EYVL L 201, 31.7.2002, s. 37 II.

⁽⁷⁾ EUVL C 146 E, 12.6.2008, s. 370.

⁽⁸⁾ EYVL L 200, 30.7.2002, s. 38.

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

- (7) Siksi tarvitaan vankempi institutionaalinen pohja elimelle, joka kokoaa yhteen kansallisten sääntelyviranomaisten asiantuntemuksen ja kokemuksen ja jolla on selkeästi määritelty toimivalta. Tällaisella elimellä olisi oltava sen jäsenten ja säännellyn alan silmissä auktoriteettia, joka perustuu sen tuotosten laatuun.
- (8) Tarvetta parantaa mekanismeja, joilla varmistetaan yhdenmukainen sääntelykäytäntö sähköisen viestinnän ja palvelujen sisämarkkinoiden valmiiksi saattamiseksi, on korostettu kertomuksissa, jotka komissio on 20. helmikuuta 2006 ja 29. maaliskuuta 2007 antanut vuoden 2002 sääntelyjärjestelmän täytäntöönpanosta ⁽¹⁾, sekä julkisessa kuulemisessa, joka käynnistettiin 29 päivänä kesäkuuta 2006 annetulla komission tiedonannolla neuvostolle, Euroopan parlamentille, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle Sähköisiä viestintäverkkoja ja -palveluja koskevan EU:n sääntelyjärjestelmän uudelleentarkastelusta. Kertomuksissa ja kuulemisessa määriteltiin sähköisen viestinnän sisämarkkinoiden jatkuva toteutumattomuus tärkeimmäksi kysymykseksi, jonka ratkaisemiseksi sääntelyjärjestelmää on uudistettava. Kansallisten sääntelyviranomaisten toiminnan löyhästä koordinoinnista johtuva sääntelyn hajanaisuus ja epäyhtenäisyys saattavat vaarantaa alan kilpailukyvyn ja ne huomattavat kuluttajahyödyt, joita valtioiden rajat ylittävä kilpailu sekä ylikansalliset ja jopa yhteisön laajuiset palvelut voisivat tuoda.
- (9) Tekijöitä, jotka johtavat tehostumisiin ratkaisuihin ja luovat esteitä sisämarkkinoille, ovat erityisesti viiveet direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) mukaisten markkina-analyyseiden tekemisessä, kansallisten sääntelyviranomaisten toisistaan poikkeavat lähestymistavat sellaisten velvollisuuksien asettamiseen, joilla pyritään korjaamaan markkina-analyyseissä havaittu tosiasiallisen kilpailun puuttuminen, käyttöoikeuksiin liitetyt vaihtelevat ehdot, yhteisön laajuisiin palveluihin liittyvät vaihtelevat valintamenettelyt, erilaiset numerot yhteisön sisällä yhteisön laajuisia palveluja varten sekä kansallisten sääntelyviranomaisten kohtaamat ongelmat rajat ylittävien kiistojen ratkaisussa.
- (10) **Nykyinen tapa lisätä kansallisten sääntelyviranomaisten välistä johdonmukaisuutta vaihtamalla tietoja käytännön kokemuksista on tänä käyttöönoton jälkeisenä lyhyenä aikana osoittautunut toimivaksi menetelmäksi tänä lyhyenä aikana sen käyttöönoton jälkeen. Sähköisten viestintäpalvelujen sisämarkkinoiden ymmärtäminen ja kehittäminen sääntelyn yhdenmukaistamiseksi edellyttää kuitenkin tehokkaampaa koordinointia kaikkien kansallisten ja eurooppalaisten sääntelyviranomaisten välillä.**
- (11) Tämä edellyttää, että perustetaan uusi elin eli **televiestinnän eurooppalaisten sääntelyviranomaisten yhteistyöelin**. **Yhteistyöelin** edistäisi aktiivisesti sisämarkkinoiden valmiiksi saattamista avustamalla komissiota ja kansallisia sääntelyviranomaisia. Se toimisi vertailupisteenä ja loisi luottamusta riippumattomuutensa, antamiensa neuvojen ja levittämiensä tietojen laadun, menettelyjensä ja toimintatapojensa avoimuuden sekä sille annettujen tehtävien suorittamisessa osoitetun huolellisuuden ansiosta.
- (12) **Yhteistyöelimen** tulisi koota yhteen asiantuntemusta ja tätä kautta lujittaa kansallisten sääntelyviranomaisten valmiuksia korvaamatta kuitenkaan niiden nykyisiä toimintoja tai toistamatta jo tehtyä työtä sekä avustaa komissiota sen tehtävien hoitamisessa.
- (13) **Yhteistyöelimen on määrä** korvata ERG ja **olla ainoa foorumi** kansallisten sääntelyviranomaisten yhteistyölle **sekä näiden viranomaisten ja komission väliselle yhteistyölle** niiden toteuttaessa kaikkia sääntelyjärjestelmän mukaisia tehtäviään.
- (14) **Yhteistyöelin** olisi perustettava siten, että säilytetään yhteisön nykyinen institutionaalinen rakenne ja valtuuksien tasapaino. Sen olisi oltava teknisissä asioissa riippumaton ja sillä olisi oltava oikeudellinen, hallinnollinen ja taloudellinen itsemääräämisoikeus. Tätä tarkoitusta varten on tarpeen ja asianmukaista, että **yhteistyöelimen** olisi oltava yhteisön elin, joka on oikeushenkilö ja joka toteuttaa sille tällä asetuksella annetut tehtävät.
- (15) **Yhteistyöelimen** työn tulisi perustua kansallisiin ja yhteisön toimiin, ja tämän vuoksi sen olisi toteutettava tehtävänsä tiiviissä yhteistyössä kansallisten sääntelyviranomaisten ja komission kanssa ja oltava valmis luomaan yhteyksiä teollisuuteen, kuluttajaryhmiin, **kulttuurialan eturyhmiin** ja muihin sidosryhmiin.

(1) EUVL C 104, 3.5.2006, s. 19 ja EUVL C 191, 17.8.2007, s. 17.

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

- (16) **Yhteistyöelimellä** on tärkeä asema ■ mekanismeissa, joita on suunniteltu sähköisen viestinnän sisämarkkinoiden lujittamiseksi ja markkina-analysien tekemiseksi tietyissä olosuhteissa.
- (17) **Yhteistyöelimen** olisi annettava neuvoja komissiolle ja kansallisille sääntelyviranomaisille **sekä Euroopan parlamentille tämän pyynnöstä** yhteisön sähköisen viestinnän sääntelyjärjestelmän mukaisesti ja siten avustettava sääntelyjärjestelmän tehokkaassa täytäntöönpanossa.
-
- (18) **Yhteistyöelimen** vuosikatsauksessa olisi yksilöitävä parhaat toimintatavat ja jäljellä olevat pullonkaulat ja sen olisi osaltaan edistettävä Euroopan unionissa matkustavien kansalaisten **etujen** parantamista.
- (19) Komissio voi Euroopan yhteisön radiotaajuuspolitiikan sääntelyjärjestelmästä 7 päivänä maaliskuuta 2002 tehdyn Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 676/2002/EY (radiotaajuuspäätös) ⁽¹⁾ tavoitteiden saavuttamiseksi pyytää **yhteistyöelimeltä tarvittaessa** riippumatonta asiantuntija-apua liittyen radiotaajuuksien käyttöön yhteisössä. Tähän avunantoon voi sisältyä erityisiä teknisiä selvityksiä sekä taloudellisten tai sosiaalisten vaikutusten arviointoja ja analyysijä taajuuspolitiikkaan liittyvistä toimenpiteistä. Se voi myös koskea päätöksen N:o 676/2002/EY 4 artiklan täytäntöönpanoon liittyviä kysymyksiä, jolloin **yhteistyöelintä** voidaan pyytää antamaan komissiolle neuvoja tuloksista, joita on saavutettu komission Euroopan radio-, tele- ja postihallintojen yhteistyökonferenssille (CEPT) antamien valtuutusten nojalla.
- (20) **Sähköinen viestintä on keskeinen ala, kun Euroopassa siirrytään kehittyneempään tietoperusteiseen talouteen, ja** teknologian ja markkinoiden kehitys on lisännyt mahdollisuuksia ottaa käyttöön sähköisiä viestintäpalveluja yksittäisten jäsenvaltioiden maantieteellisten rajojen ulkopuolella, mutta on olemassa vaara, että tällaisten palvelujen käyttöönottoa koskevat, toisistaan poikkeavat oikeudelliset ja sääntelylliset ehdot eri jäsenvaltioiden kansallisessa lainsäädännössä rajoittavat entisestään tällaisten rajat ylittävien palvelujen tarjoamista. ■
- (21) **Komissio on todennut globaalien televiestintämarkkinoiden yleismaailmallisen ja rajatylittävän luonteen, ottaen huomioon, että kyseiset markkinat eroavat pelkästään kansallisella tasolla tarjottavista televiestintäpalveluista, ja todennut myös, että olisi tarpeen luoda kaikille globaaleille televiestintäpalveluille yhteismarkkinat, jotka erotetaan selkeästi pelkästään kansallisista televiestintäpalveluista. Globaalit televiestintäpalvelut ovat erikoistapaus, jonka yhteydessä valtuutuksen myöntämisen ehtojen lähentäminen saattaa olla tarpeen. On yleisesti tunnustettu, että nämä palvelut, joissa on kyse monikansallisten yritysten, joilla on toimipaikkoja eri maissa ja usein eri mantereilla, yritystietojen ja puheensiirtopalvelujen hallinnoinnista, ovat luonteeltaan rajat ylittäviä, ja Euroopassa ne ovat Euroopan laajuisia. Yhteistyöelimen olisi laadittava yhteinen sääntelyä koskeva lähestymistapa, jotta integroiduista saumattomasti toimivista palveluista voidaan hyötyä koko Euroopassa.**
- (22) Jos yritysten välillä syntyy luonteeltaan rajat ylittäviä riitoja sähköisen viestinnän sääntelyjärjestelmän mukaisista oikeuksista tai velvollisuuksista, **yhteistyöelimen** olisi voitava selvittää riidan tausta ja antaa asianomaisille kansallisille sääntelyviranomaisille neuvoja toimenpiteistä, joiden se katsoo niiden olevan parasta toteuttaa riidan ratkaisemiseksi sääntelyjärjestelmän säännösten mukaisesti.
- (23) **Investoinnit ja innovointi ovat kiinteästi yhteydessä toisiinsa sähköisen viestinnän alalla. Yhteistyöelimen** olisi edistettävä parhaiden sääntelykäytäntöjen kehittämistä ja sääntelyn yhdenmukaista soveltamista sähköisen viestinnän alalla tukemalla tietojenvaihtoa kansallisten viranomaisten välillä ja saattamalla asianmukaisia tietoja yleisön saataville helposti saatavilla olevassa muodossa. **Yhteistyöelimen** olisi voitava käsitellä taloudellisia ja teknisiä kysymyksiä ja saada käyttöönsä viimeisimmät saatavilla olevat tiedot, jotta se voisi vastata kehittyvän tietoyhteiskunnan asettamiin taloudellisiin ja teknisiin haasteisiin ■.
-

(1) EYVL L 108, 24.4.2002, s. 1.

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

- (24) Jotta parannettaisiin yhteisön alueella soitettavien ja vastaanotettavien säänneltyjen verkkovierailu-upuhelujen vähittäishintojen avoimuutta ja jotta verkkovierailuasiakkaiden olisi ulkomailla oleskellessaan helpompi tehdä matkapuhelimen käyttöä koskevia päätöksiä, **yhteistyöelimen** olisi varmistettava, että niillä, joita asia koskee, on saatavissaan ajantasaista tietoa verkkovierailuista yleisissä matkapuhelinverkoissa yhteisön alueella ||27 päivänä kesäkuuta 2007 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 717/2007 ⁽¹⁾ soveltamisesta, ja julkaistava vuosittain tämän seurannan tulokset.
- (25) **Yhteistyöelimen** olisi voitava teettää tutkimuksia, jotka ovat tarpeen sen tehtävien toteuttamiseksi, samalla kun se varmistaa, että sen komissioon ja jäsenvaltioihin luomat yhteydet estävät päällekkäisen työn tekemisen.
-
- (26) **Yhteistyöelimen** rakenteen olisi **oltava kilpailukykyinen ja** sovelluttava niihin tehtäviin, joita sen on määrä toteuttaa. **Se** olisi mukautettava sähköisen viestinnän sääntelyä koskevan yhteisön järjestelmän erityistarpeisiin. Erityisesti kansallisten sääntelyviranomaisten **erityisroolia** ja niiden **riippumatonta luonnetta olisi kunnioitettava** kaikilta osin **sekä kansallisesti että EU:n tasolla**.
- (27) **Yhteistyöelimellä** olisi oltava tarvittavat toimivaltuudet, jotta se voi huolehtia **tehtävistään** tehokkaasti ja ennen kaikkea riippumattomasti. Sääntelyneuvoston olisi siksi toimittava, kuten kansallisellakin tasolla, riippumatta kaupallisista eduista ja pyytämättä tai ottamatta vastaan ohjeita miltään hallitukselta tai muulta julkiselta tai yksityiseltä elimeltä.
- (28) **Yhteistyöelimen** asianmukainen toiminta edellyttää, että sen **toiminnanjohtaja** nimitetään ansioiden ja todistuksien osoitettujen hallinnollisten ja johtamistaitojen sekä sähköisen viestinnän verkkojen, palvelujen ja markkinoiden kannalta merkityksellisen pätevyyden ja kokemuksen perusteella ja että hänellä on tehtäviensä hoitamisessa täysi riippumattomuus ja liikkumavara **yhteistyöelimen** sisäisen toiminnan organisoinnissa. **Toiminnanjohtajan** olisi varmistettava **yhteistyöelimen** tehtävien tehokas toteuttaminen riippumattomalla tavalla.
- (29) Sen varmistamiseksi, että **yhteistyöelin** toteuttaa tehtävänsä tehokkaasti, sen **toiminnanjohtajalle** olisi annettava valtuudet vahvistaa sääntelyneuvoston suostumuksella kaikki lausunnot ja varmistaa, että **yhteistyöelin** toimii tätä tarkoitusta varten vahvistettujen yleisten periaatteiden mukaisesti.
-
- (30) Sen lisäksi, että **yhteistyöelimen** toimintaperiaatteet perustuvat riippumattomuuteen ja avoimuuteen, sen tulisi myös olla valmis luomaan yhteyksiä **muun muassa** teollisuuteen, kuluttajiin, **ammattiliittoihin, julkisen sektorin elimiin, tutkimuskeskuksiin** ja muihin sidosryhmiin. **Yhteistyöelimen olisi tarvittaessa autettava komissiota levittämään ja vaihtamaan parhaita käytäntöjä yritysten välillä**.
- (31) **Yhteistyöelimen** menettelyissä olisi varmistettava, että sillä on käytettävissään erikoistunutta asiantuntemusta ja kokemusta sähköisen viestinnän alalta ja erityisesti osa-alueilta, joilla tekniikka on monimutkaista ja muutokset nopeita ■.
-
- (32) **Yhteistyöelimen** täydellisen itsemääräämisoikeuden ja riippumattomuuden varmistamiseksi sillä olisi oltava itsenäinen talousarvio. **Kolmannes sen rahoituksesta olisi myönnettävä** Euroopan unionin yleisestä talousarviosta, **ja loput kaksi kolmannesta sen olisi saatava kansallisilta sääntelyviranomaisilta. Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että kansallisilla sääntelyviranomaisilla on ehtoitta käytös-sään riittävästi varoja tähän tarkoitukseen. Tämä rahoitustapa ei saisi vaikuttaa yhteistyöelimen riippumattomuuteen sekä jäsenvaltioista että komissiosta**.
- (33) **Yhteistyöelimen** olisi tarvittaessa kuultava osapuolia, joita asia koskee, ja annettava niille mahdollisuus esittää kohtuullisessa määräjassa huomautuksensa ehdotetuista toimenpiteistä.

(1) EUVL L 171, 29.6.2007, s. 32.

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

- (34) Komission olisi voitava **ryhtyä tarvittaviin toimenpiteisiin, jos yritykset** eivät toimita tarvittavia tietoja, jotta **yhteistyöelin** voisi toteuttaa tehtävänsä tehokkaasti. Lisäksi jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että niillä on mahdollisuus määrätä yrityksille tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia seuraamuksia, jos yritykset eivät täytä tästä asetuksesta johtuvia velvollisuuksiaan.
- (35) **Kansallisten sääntelyviranomaisten** olisi **varmistettava, että yhteistyöelin noudattaa** toimialansa puitteissa sekä tavoitteitaan toteuttaessaan ja tehtäviään suorittaessaan erityisesti arkaluonteisten asiakirjojen käsittelyä koskevia yhteisön toimielimiin sovellettavia määräyksiä. Tarvittaessa olisi varmistettava yhtenäinen ja turvallinen tiedonvaihto tämän asetuksen puitteissa.
- (36) **Kansallisten sääntelyviranomaisten** olisi **varmistettava, että yhteistyöelin soveltaa** yhteisön lainsäädäntöä, joka koskee yleisön oikeutta tutustua asiakirjoihin, siten kuin tästä on säädetty Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30 päivänä toukokuuta 2001 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1049/2001⁽¹⁾, sekä yksilön suojaa henkilötietojen käsittelyssä, siten kuin tästä on säädetty yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 18 päivänä joulukuuta 2000 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 45/2001⁽²⁾.
- (37) **Tammikuun 1 päivään 2014 mennessä olisi tehtävä uudelleentarkastelu sen arvioimiseksi, pitäisikö yhteistyöelimen toimeksiantoa jatkaa. Mikäli toimeksiannon jatkaminen on perusteltua, talousarviota ja menettelyjä koskevia säännöksiä sekä henkilövoimavaroja olisi tarkistettava.**

OVAT ANTANEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

AIHE, SOVELTAMISALA, MÄÄRITELMÄT JA TEHTÄVÄT

1 artikla

Aihe ja soveltamisala

- Perustetaan **televiestinnän eurooppalaisten sääntelyviranomaisten yhteistyöelin**, jolla on tässä asetuksessa säädetty velvollisuudet. **Komissio kuulee yhteistyöelintä hoitaessaan tässä asetuksessa säädettyjä puitedirektiivin ja erityisdirektiivien mukaisia tehtäviään.**
- Yhteistyöelin Yhteistyöelin** toimii puitedirektiivin ja erityisdirektiivien soveltamisalalla ja hyödyntää kansallisten sääntelyviranomaisten asiantuntemusta. Se edistää II ja III luvussa lueteltujen tehtävien kautta **kansallisen sääntelyn parantamista sähköisen viestinnän alalla sekä** sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen sisämarkkinoiden parempaa toimintaa **ja edistää erityisesti sähköisen viestinnän sääntelykehiksen tehokasta ja johdonmukaista soveltamista sekä** yhteisön laajuisten sähköisten viestintäpalvelujen kehittämistä.
- Yhteistyöelin** toteuttaa tehtävänsä yhteistyössä kansallisten sääntelyviranomaisten ja komission kanssa.

Yhteistyöelimen on toimittava kansallisten sääntelyviranomaisten tiedonvaihtokanavana ja autettava niitä tekemään johdonmukaisia päätöksiä. Se on organisaatio, joka toimii kansallisten sääntelyviranomaisten päätöksenteon perustana. Se hyväksyy yhteisiä kantoja ja antaa lausuntoja. Lisäksi se antaa komissiolle neuvoja ja avustaa kansallisia sääntelyviranomaisia kaikissa asioissa, jotka kuuluvat kansallisille sääntelyviranomaisille puitedirektiivissä ja erityisdirektiiveissä osoitettuun toiminta-alueeseen.

- Yhteistyöelimen** on kaikessa toiminnassaan ja erityisesti lausuntoja laatiessaan pyrittävä samoihin tavoitteisiin kuin ne, jotka on asetettu kansallisille sääntelyviranomaisille direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 8 artiklassa.

⁽¹⁾ EYVL L 145, 31.5.2001, s. 43.⁽²⁾ EYVL L 8, 12.1.2001, s. 1.

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

5. **Tehdään yhteistyöelimen tarvitsemien voimavarojen varmistamiseksi toimiston perustamista koskeva päätös, joka sisältää seuraavat säännökset:**

- a) **säännökset siitä, että toimisto on osa yhteisön hallintoa työehtojen ja edellytysten sekä budjettivas- tuun osalta;**
- b) **erityiset säännökset toimiston henkilöstöstä siltä osin kuin yhteistyöelimen tehtävien itsenäinen suo- rittaminen niin edellyttää; ja**
- c) **säännökset yhteistyöelimen ensimmäisestä kokoonpanosta ja puheenjohtajasta.**

Toimiston toimipaikkana on Bryssel.

2 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa sovelletaan direktiivin 2002/21/EY 2 artiklassa, direktiivin 2002/19/EY 2 artiklassa, di- rektiivin 2002/20/EY 2 artiklassa, direktiivin 2002/22/EY 2 artiklassa, direktiivin 2002/58/EY 2 artiklassa ja päätöksen N:o 676/2002/EY || 2 artiklassa säädetyjä määritelmiä.

3 artikla

Yhteistyöelimen tehtävät

Tässä asetuksessa sille asetettujen tehtäviensä toteuttamiseksi **yhteistyöelin:**

- a) antaa lausuntoja **Euroopan parlamentin tai** komission pyynnöstä tai omasta aloitteestaan ja avustaa **Euroopan parlamenttia ja** komissiota antamalla **niille** teknistä tukea kaikissa sähköiseen viestintään liittyvissä kysymyksissä;
- b) **kehittää yhteisiä kantoja, suuntaviivoja ja parhaita käytänteitä sääntelytoimien toteuttamiseksi kan- sallisella tasolla ja seuraa niiden täytäntöönpanoa kaikissa jäsenvaltioissa;**
- c) avustaa yhteisöä, sen jäsenvaltioita ja kansallisia sääntelyviranomaisia suhteissa, keskusteluissa ja tiedon- vaihdossa kolmansien osapuolten kanssa;
- d) antaa sääntelykysymyksiin liittyviä neuvoja markkinatoimijoille (**kuluttajat ja kuluttajajärjestöt mukaan luettuina**) ja kansallisille sääntelyviranomaisille;
- e) vaihtaa, levittää ja kokoaa tietoja ja tekee selvityksiä toimintansa kannalta merkityksellisillä aloilla;
- f) **vaihtaa kokemuksia ja edistää innovointeja sähköisen viestinnän alalla;**
- g) antaa **neuvoja** kansallisille sääntelyviranomaisille rajat **ylittäviin riitoihin liittyen ja tarvittaessa** sähköis- ten palvelujen esteettömyyteen **liittyvissä kysymyksissä.**
- h) **laatii yhteisiä kantoja Euroopan laajuisista kysymyksistä, kuten globaaleista televiestintäpalveluista, jotta voitaisiin lisätä sääntelyn yhdenmukaisuutta ja edistää Euroopan laajuisia markkinoita ja sääntöjä.**

II LUKU

SISÄMARKKINOIDEN LUJITTAMISEEN LIITTYVÄT **YHTEISTYÖELIMEN** TEHTÄVÄT

4 artikla

Yhteistyöelimen asema sääntelyjärjestelmän soveltamisessa

1. **Yhteistyöelin** antaa komission pyynnöstä lausuntoja kaikista **tässä asetuksessa säädetyistä** sähköiseen viestintään liittyvistä kysymyksistä. **Yhteistyöelin voi myös antaa omasta aloitteestaan lausuntoja näistä kysymyksistä komissiolle tai kansallisille sääntelyviranomaisille.**

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

2. **Jotta voidaan** edistää **■** puitedirektiivin ja erityisdirektiivien säännösten yhdenmukaista soveltamista, **komissio myös pyytää yhteistyöelimeltä apua** suositusten ja päätösten valmistelussa, joita komissio antaa tai tekee direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 19 artiklan mukaisesti. **Euroopan parlamentti voi myös pyytää yhteistyöelimeltä tällaista apua, jota se voi kohtuudella tarvita yhteistyöelimen tehtäviin liittyvää tutkimusta tai lainsäädäntöä varten.**

3. Edellä 1 kohdassa **tarkoitettuja kysymyksiä ovat:**

a) kansallisten sääntelyviranomaisten toimenpide ehdotukset, jotka koskevat markkinoiden määrittelyä, yritysten nimeämistä huomattavan markkinavoiman yrityksiksi ja korjaavien toimenpiteiden määräämistä direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 7 artiklan mukaisesti;

■

b) valtioiden rajat ylittävien markkinoiden yksilöinti direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 15 artiklan mukaisesti;

c) standardointikysymykset direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 17 artiklan mukaisesti;

d) tiettyjä kansallisia markkinoita koskevat analyysit direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 16 artiklan mukaisesti **sekä tarvittaessa kunkin jäsenvaltion alueellisia markkinoita koskevat analyysit;**

e) avoimuus ja loppukäyttäjille tiedottaminen direktiivin 2002/22/EY (yleispalveludirektiivi) 21 artiklan mukaisesti;

f) elun laatu direktiivin 2002/22/EY (yleispalveludirektiivi) 22 artiklan mukaisesti;

g) numeron 112 tehokas täytäntöönpano direktiivin 2002/22/EY (yleispalveludirektiivi) 26 artiklan mukaisesti;

■

h) numeron siirrettävyys direktiivin 2002/22/EY (yleispalveludirektiivi) 30 artiklan mukaisesti;

i) sähköisten viestintäpalvelujen ja -laitteiden käyttömahdollisuuksien parantaminen vammaisten loppukäyttäjien kannalta direktiivin 2002/22/EY (yleispalveludirektiivi) 33 artiklan mukaisesti;

j) kansallisten sääntelyviranomaisten direktiivin 2002/19/EY (käyttöoikeusdirektiivi) 5 artiklan ja 8 artiklan 3 kohdan mukaisesti toteuttamat toimenpiteet;

k) tilaajayhteyksien eriyttämisen toteuttamiseen liittyvät avoimuutta lisäävät toimenpiteet direktiivin 2002/19/EY (käyttöoikeusdirektiivi) 9 artiklan mukaisesti;

l) digitaalitelevisio- ja radiopalvelujen käyttöoikeuksia koskevat ehdot direktiivin 2002/19/EY (käyttöoikeusdirektiivi) 6 artiklan mukaisesti ja interaktiivisten digitaalitelevisiopalvelujen yhteentoimivuus direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 18 artiklan mukaisesti;

m) **puitedirektiivissä ja erityisdirektiiveissä säädettyyn yhteistyöelimen vastuualueeseen liittyvät kysymykset, siltä osin kuin ne vaikuttavat taajuushallintoon tai taajuushallinto vaikuttaa niihin;**

n) **toimet sen takaamiseksi, että kehitetään yhteiset Euroopan laajuiset säännöt ja vaatimukset globaaleille televiestintäpalveluiden tarjoajille.**

4. Lisäksi **komissio voi pyytää yhteistyöelintä toteuttamaan 5–18 artiklassa säädetyt erityistehtävät.**

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

5. **Komission ja kansallisten sääntelyviranomaisten on, niin suurelta osin kuin mahdollista, otettava huomioon yhteistyöelimen lausunnot. Jos yhteistyöelin ehdottaa vaihtoehtoisia ratkaisuja erilaisten markkinatilanteiden vuoksi ja siksi, että eri sääntelytavoissa tulevat valintamahdollisuudet riippuvat aiemmista valinnoista (ns. polkuriippuvuus), kansalliset sääntelyviranomaiset tutkivat, mikä ratkaisu sopii parhaiten niiden sääntelytapaan. Kansalliset sääntelyviranomaiset ja komissio ilmoittavat julkisesti, millä tavalla yhteistyöelimen lausunto on otettu huomioon.**

5 artikla

Yhteistyöelimen kuuleminen kansallisten markkinoiden määrittelystä ja analysoinnista ja korjaavista toimenpiteistä

1. Komissio ilmoittaa **yhteistyöelimelle**, kun komissio toimii direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 7 artiklan 4 ja 8 kohdan mukaisesti.

2. **Yhteistyöelimen** on annettava komissiolle lausunto kyseisestä toimenpide-ehdotuksesta neljän viikon kuluessa siitä, kun sille on ilmoitettu asiasta. Lausunnossa on oltava yksityiskohtainen ja objektiivinen analyysi siitä, muodostaako ehdotettu toimenpide esteen sisämarkkinoille ja onko se yhteisön oikeuden mukainen ja erityisesti direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 8 artiklassa tarkoitettujen tavoitteiden mukainen. **Komissio pyytää** tarvittaessa **yhteistyöelintä ilmoittamaan**, mitä muutoksia toimenpide-ehdotukseen olisi tehtävä sen varmistamiseksi, että nämä tavoitteet voidaan saavuttaa mahdollisimman tehokkaasti.

3. **Yhteistyöelimen** on annettava pyynnöstä komissiolle kaikki saatavilla olevat tiedot, joita se tarvitsee toteuttaakseen 2 kohdassa tarkoitettut tehtävät.

6 artikla

Yhteistyöelimen tekemä kansallisten markkinoiden arviointi

1. Jos komissio pyytää direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 16 artiklan 7 kohdan mukaisesti **yhteistyöelintä** analysoimaan tietyn jäsenvaltion merkityksellisiä markkinoita, **yhteistyöelimen** on annettava lausunto ja toimitettava komissiolle tarvittavat tiedot, mukaan luettuina julkisen kuulemisen ja markkina-analyysin tulokset. Jos **yhteistyöelin** toteaa, ettei markkinoilla ole tosiasiallista kilpailua, sen on julkisen kuulemisen jälkeen esitettävä lausunnossaan toimenpide-ehdotus, jossa yksilöidään yritykset, jotka olisi sen mielestä nimettävä huomattavan markkinavoiman yrityksiksi kyseisillä markkinoilla, sekä asianmukaiset velvoitteet, jotka yrityksille olisi asetettava.

2. **Yhteistyöelin** voi tarvittaessa kuulla asianomaisia kansallisia kilpailuviranomaisia ennen lausunnon antamista komissiolle.

3. **Yhteistyöelimen** on annettava pyynnöstä komissiolle kaikki saatavilla olevat tiedot, joita se tarvitsee toteuttaakseen 1 kohdassa tarkoitettut tehtävät.

7 artikla

Valtioiden rajat ylittävien markkinoiden määrittely ja analysointi

1. **Yhteistyöelimen** on annettava pyynnöstä komissiolle lausunto valtioiden rajat ylittävien markkinoiden asianmukaisesta määrittelystä.

2. Kun komissio on yksilöinyt valtioiden rajat ylittävät markkinat direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 15 artiklan 4 kohdan mukaisesti, **yhteistyöelin voi pyynnöstä avustaa yhteisen markkina-analyysin laatimiseen osallistuvia kansallisia sääntelyviranomaisia** mainitun direktiivin 16 artiklan 5 kohdan mukaisesti ja **antaa** asiasta komissiolle **lausunnon**.

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

3. **Yhteistyöelimen** on annettava pyynnöstä komissiolle kaikki saatavilla olevat tiedot, joita se tarvitsee toteuttaakseen 1 ja 2 kohdassa tarkoitetut tehtävät.

8 artikla

Numeroinnin ja numeron siirrettävyyden yhdenmukaistaminen

1. **Yhteistyöelimen** toimii **komission pyynnöstä** yhteistyössä kansallisten sääntelyviranomaisten kanssa yhteisössä tapahtuviin petoksiin tai numerointivarojen väärinkäyttöihin liittyvissä kysymyksissä, erityisesti rajat ylittävien palvelujen osalta. Se voi antaa lausunnon toimista, joilla petoksiin ja väärinkäyttöihin ja muihin numerointiin liittyviin kuluttajien huolenaiheisiin voidaan puuttua yhteisön tasolla tai kansallisesti.

2. **Yhteistyöelimen** on annettava pyynnöstä komissiolle lausunto numeroiden tai tilaajatunnisteiden ja niihin liittyvien tietojen siirtämistä verkkojen välillä koskevien velvollisuuksien laajuudesta ja niihin liittyvistä teknisistä parametreista sekä siitä, onko tällaisia velvollisuuksia aiheellista laajentaa yhteisön tasolla.

9 artikla

Eurooppalaisen hätänumeron 112 toteuttaminen

1. **Yhteistyöelimen** on annettava pyynnöstä komissiolle lausunto teknisistä kysymyksistä, jotka liittyvät eurooppalaisen hätänumeron 112 toteuttamiseen direktiivin 2002/22/EY (yleispuhelinuudelle) 26 artiklan mukaisesti.

2. Ennen kuin **yhteistyöelimen** antaa 1 kohdan mukaisen lausuntonsa sen on kuultava toimivaltaisia kansallisia viranomaisia ja järjestettävä julkinen kuuleminen tämän asetuksen 31 artiklan mukaisesti.

10 artikla

Neuvonanto sähköiseen viestintään liittyvissä radiotaajuuskysymyksissä

1. **Yhteistyöelimen** on annettava pyynnöstä komissiolle, **radiotaajuuspolitiikkaa käsittelevälle ryhmälle ("RSPG") tai radiotaajuuskomitealle ("RSC") tarvittaessa** neuvoja **yhteistyöelimen toiminta-alueeseen liittyvissä kysymyksissä siltä osin kuin ne vaikuttavat radiotaajuuksien käyttöön** sähköisessä viestinnässä yhteisössä **tai radiotaajuuksien käyttö vaikuttaa niihin. Yhteistyöelimen toimii tarvittaessa tiiviissä yhteistyössä RSPG:n ja RSC:n kanssa.**

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja toimia voidaan toteuttaa päätöksen N:o 676/2002/EY (radiotaajuuspäätös) täytäntöönpanoon liittyvissä asioissa. Tämä ei vaikuta mainitun päätöksen 4 artiklassa säädettyyn tehtävänjakoon.

3. **Komissio voi pyytää yhteistyöelintä antamaan RSPG:lle tai RSC:lle** neuvoja, **jotka liittyvät RSC:n komissiolle antamiin neuvoihin** päätöksen N:o 676/2002/EY (radiotaajuuspäätös) 6 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen yhteisen politiikan tavoitteiden määrittelystä, siltä osin kuin ne liittyvät sähköisen viestinnän alaan.

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

4. **Yhteistyöelin osallistuu tarvittaessa komission, RSPG:n, RSC:n tai muiden asianomaisten elinten kertomusten laatimiseen** taajuuskysymysten tulevasta kehityksestä sähköisen viestinnän alalla ja politiikassa ja määriteltävä siinä mahdolliset tarpeet ja haasteet.

11 artikla

Yleisvaltuutuksiin ja käyttöoikeuksiin liittyvien ehtojen ja menettelyjen yhdenmukaistaminen

1. **Komissio voi pyytää yhteistyöelintä antamaan** komissiolle, **RSPG:lle tai RSC:lle lausunnon** direktiivin 2002/20/EY (valtuutusdirektiivi) 6 a artiklassa säädettyjen täytäntöönpanotoimenpiteiden soveltamisalasta ja sisällöstä. Tähän voi sisältyä erityisesti **yhteistyöelimen** arviointi siitä, mitä hyötyjä sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen yhtenäismarkkinoille voi koitua täytäntöönpanotoimenpiteistä, joita komissio hyväksyy direktiivin 2002/20/EY (valtuutusdirektiivi) 6 a artiklan mukaisesti, sekä niiden palvelujen yksilöinti, joihin liittyy yhteisön laajuisia mahdollisuuksia ja jotka hyötyisivät näistä toimenpiteistä.

2. Jos komissio, **RSPG, RSC tai muu asianomainen elin** niin pyytää, **yhteistyöelimen** on selitettävä tai täydennettävä 1 kohdan mukaisesti annettua lausuntoa pyynnössä asetetussa määräajassa.

12 artikla

Yhteisen valintamenettelyn mukaisesti myönnettyjen radiotaajuuksien ja numeroiden käyttöoikeuksien peruuttaminen

Komissio voi pyytää yhteistyöelintä antamaan komissiolle, **RSPG:lle tai RSC:lle lausunnon** direktiivin 2002/20/EY (valtuutusdirektiivi) 6 b artiklassa säädetyn yhteisen valintamenettelyn mukaisesti myönnettyjen käyttöoikeuksien peruuttamisesta.

Lausunnossa on tarkasteltava sitä, onko käyttöoikeuteen liitettyjä ehtoja rikottu vakavasti ja toistuvasti.

13 artikla

Omat aloitteet

Yhteistyöelin voi omasta aloitteestaan antaa **Euroopan parlamentille ja** komissiolle lausunnon **erityisesti** 4 artiklan 2 kohdassa, 7 artiklan 1 kohdassa, 8 artiklan 2 kohdassa, 10 artiklan 1 kohdassa ja 12, 14, 21 ja 22 artiklassa tarkoitetuista **asioista tai muista tärkeinä pitämistään asioista**.

III LUKU

YHTEISTYÖELIMEN TÄYDENTÄVÄT TEHTÄVÄT

14 artikla

Rajat ylittävät riidat

1. Jos **yhteistyöelin** saa kansalliselta sääntelyviranomaiselta direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 21 artiklan mukaisen pyynnön antaa suositus riidan ratkaisemiseksi, sen on ilmoitettava asiasta kaikille riidan osapuolille ja kaikille asianomaisille kansallisille sääntelyviranomaisille.

2. **Yhteistyöelin** selvittää riidan syitä ja pyytää asiaankuuluvia tietoja riidan osapuolilta ja asianomaisilta kansallisilta sääntelyviranomaisilta.

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

3. **Yhteistyöelimen** on annettava suosituksensa kolmen kuukauden kuluessa pyynnöstä poikkeuksellisia olosuhteita lukuun ottamatta. Suosituksessa on yksilöitävä toimenpiteet, jotka **yhteistyöelin** katsoo asianomaisten kansallisten sääntelyviranomaisten olevan asianmukaista toteuttaa puitedirektiivin ja/tai erityisdirektiivien säännösten mukaisesti.

4. **Yhteistyöelin** voi kieltäytyä antamasta suositusta jos se katsoo, että muunlainen järjestely edistäisi paremmin riidan pikaista ratkaisua direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 8 artiklan säännösten mukaisesti. Tällaisessa tapauksessa sen on ilmoitettava asiasta viipymättä riidan osapuolille ja asianomaisille kansallisille sääntelyviranomaisille.

Jos riitaa ei ole ratkaistu neljän kuukauden kuluessa tai jos osapuolet eivät ole turvautuneet mihinkään muuhun riitojenratkaisujärjestelmään, **yhteistyöelimen** on toimittava 2 ja 3 kohdan mukaisesti minkä tahansa kansallisen sääntelyviranomaisen pyynnöstä.

15 artikla

Tiedon vaihto, levittäminen ja kerääminen

1. **Yhteistyöelin** edistää sähköistä viestintää koskevan yhteisön politiikan mukaisesti sekä jäsenvaltioiden keskinäistä että jäsenvaltioiden, kansallisten sääntelyviranomaisten ja komission välistä tiedonvaihtoa sähköisiä viestintäverkkoja ja -palveluja koskevien sääntelytoimien tilanteesta ja kehityksestä. **Erilaisten markkinatilanteiden ja erilaisen kansallisen lainsäädännön polkuriippuvuuden valossa yhteistyöelin voi kehittää vaihtoehtoisia ratkaisuja yhdenmukaistetun sääntelyjärjestelmän puitteissa.**

2. **Yhteistyöelin** tukee tiedonvaihtoa ja edistää parasta sääntelykäytäntöä ja teknologian kehitystä yhteisössä ja sen ulkopuolella erityisesti:

- a) keräämällä, käsittelemällä ja julkaisemalla tietoja, jotka liittyvät sähköisten viestintäpalvelujen teknisiin ominaispiirteisiin, laatuun ja hintaan sekä yhteisön sähköisen viestinnän markkinoihin;
  - b) teettämällä tai tekemällä tutkimuksia sähköisistä viestintäverkoista ja -palveluista ja niiden sääntelystä ja
  - c) järjestämällä tai tukemalla **kansallisten sääntelyviranomaisten** koulutusta ja kysymyksissä, **jotka kuuluvat yhteistyöelimen toiminta-alueeseen puitedirektiivin ja erityisdirektiivien mukaisesti.**
3. **Yhteistyöelimen** on saatettava nämä tiedot yleisön saataville helposti saatavilla olevassa muodossa. **Luottamuksellisuutta on noudatettava asianmukaisesti.**

■

16 artikla

Sähköisen viestinnän alan seuranta ja siitä raportointi

1. **Komissio voi pyytää yhteistyöelintä seuraamaan** sähköisen viestinnän markkinoiden kehitystä ja erityisesti kuluttajien yleisimmin käyttämien tuotteiden ja palvelujen vähittäishintoja.
2. **Yhteistyöelin** julkaisee vuosittain kertomuksen sähköisen viestinnän alan kehityksestä, kuluttajiin liittyvät kysymykset mukaan luettuina, ja määrittelee siinä sähköisen viestinnän sisämarkkinoiden valmiiksi saattamisen jäljellä olevat esteet. Kertomukseen on sisällyttävä yleiskatsaus ja analyysi kansallisia muutoksenhakumenettelyjä koskevista tiedoista, joita jäsenvaltiot ovat toimittaneet direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 4 artiklan 3 kohdan mukaisesti, sekä siitä, missä määrin jäsenvaltioissa käytetään direktiivin 2002/22/EY (yleispalveludirektiivi) 34 artiklassa tarkoitettuja tuomioistuinten ulkopuolisia riitojenratkaisumenettelyjä. **Kertomus esitellään Euroopan parlamentille, joka voi antaa siitä lausunnon.**

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

3. **Komissio** voi **pyytää yhteistyöelintä antamaan** vuosikertomuksen julkaisemisen yhteydessä **lausunnon** toimenpiteistä, joita voitaisiin toteuttaa niiden ongelmien ratkaisemiseksi, jotka on havaittu 1 kohdassa tarkoitettujen kysymysten arvioinnin yhteydessä. **Lausunto esitellään Euroopan parlamentille.**

4. **Komissio voi pyytää yhteistyöelintä julkaisemaan** säännöllisesti kertomuksen direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 18 artiklassa tarkoitetusta interaktiivisten digitaalitelevisiopalvelujen yhteentoimivuudesta.

17 artikla

Sähköisten palvelujen esteettömyys

1. **Yhteistyöelimen** on annettava pyynnöstä komissiolle ja **kansallisille sääntelyviranomaisille** neuvoja sähköisten viestintäpalvelujen ja päätelaitteiden yhteentoimivuuden ja käyttömahdollisuuksien parantamisesta ja erityisesti rajat ylittävistä yhteentoimivuuskysymyksistä **sekä tarkasteltava** vammaisten loppukäyttäjien ja vanhusten erityistarpeita.

■

18 artikla

Lisätehtävät

Yhteistyöelin voi komission pyynnöstä ottaa hoitaakseen erityisiä lisätehtäviä **edellyttäen, että kaikki sen jäsenet hyväksyvät tämän.**

IV LUKU

YHTEISTYÖELIMEN ORGANISAATIO

19 artikla

Yhteistyöelimen elimet

Yhteistyöelimeen kuuluu:

a) **sääntelyneuvosto**

■

b) **toiminnanjohtaja**

■

20 artikla

Sääntelyneuvosto

1. **Sääntelyneuvostoon kuuluu kustakin jäsenvaltiosta yksi jäsen, jonka tulee olla sääntelyjärjestelmän päivittäisestä soveltamisesta kyseisessä jäsenvaltiossa vastaavan riippumattoman kansallisen sääntelyviranomaisen johtaja tai nimetty korkean tason edustaja. Kansallisten sääntelyviranomaisten on nimettävä yksi varajäsen jäsenvaltiota kohden. Komissio on läsnä tarkkailijana sääntelyneuvoston annettua tähän etukäteen suostumuksensa.**

2. **Sääntelyneuvosto** valitsee jäsentensä keskuudesta puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan. Varapuheenjohtaja toimii puheenjohtajan sijaisena tämän ollessa estyneenä. Puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan toimikausi on kaksi ja puoli vuotta **työjärjestyksessä määrättyjen valintamenettelyjen mukaisesti.**

3. **Sääntelyneuvosto** kokoontuu **puheenjohtajan** kutsusta **vähintään neljä kertaa vuodessa säännönmukaiseen istuntoon.** Se **voi kokoontua myös poikkeuksellisesti** puheenjohtajan aloitteesta tai jos komissio tai vähintään kolmasosa **sääntelyneuvoston** jäsenistä sitä pyytää. **Sääntelyneuvosto** voi kutsua kokouksiinsa tarkkailijaksi kenet tahansa henkilön, jonka lausuntoa se voi tarvita. **Sääntelyneuvoston** jäsenten apuna voi olla neuvonantajia tai asiantuntijoita, jollei sen työjärjestyksestä muuta johdu. ■

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

4. *Jollei tässä asetuksessa, puitedirektiivissä ja erityisdirektiiveissä toisin säädetä, sääntelyneuvosto tekee päätöksensä läsnä olevien jäsentensä kahden kolmasosan enemmistöllä. Näistä päätöksistä ilmoitetaan komissiolle.*

Sääntelyneuvosto hyväksyy yhteistyöelimen työjärjestyksen kahden kolmasosan enemmistöllä. Työjärjestyksellä taataan, että sääntelyneuvoston jäsenille toimitetaan aina täydelliset esityslistat ja ehdotusluonnokset ennen kokouksia, jotta he voisivat ehdottaa muutoksia ennen äänestystä.

5. Kullakin jäsenellä on yksi ääni. Työjärjestyksessä vahvistetaan yksityiskohtaisemmat äänestysäännöt ja erityisesti ehdot, joiden mukaisesti jäsen voi toimia toisen jäsenen nimissä, sekä tarvittaessa päätösvaltaisuutta koskevat säännöt.

6. *Sääntelyneuvoston on sille tässä asetuksessa annettuja tehtäviä suorittaessaan toimittava riippumattomasti, eikä se saa pyytää tai ottaa vastaan ohjeita miltään jäsenvaltiolta tai muulta julkiselta tai yksityiseltä eturyhmältä.*

7. *Yhteistyöelin huolehtii sääntelyneuvoston sihteeristötehtävistä.*

21 artikla

Sääntelyneuvoston tehtävät

1. *Sääntelyneuvosto nimittää toiminnanjohtajan [7 kohdan] mukaisesti. Sääntelyneuvosto tekee kaikki 3 artiklassa lueteltujen yhteistyöelimen tehtävien toteuttamiseen liittyvät päätökset.*

█

2. *Sääntelyneuvosto vahvistaa komissiota kuultuaan ennen kunkin vuoden syyskuun 30 päivää yhteistyöelimen seuraavan vuoden työohjelman 23 artiklan 3 kohdan mukaisesti sekä 25 artiklan mukaisesti laadittua talousarvioesitystä noudattaen ja toimittaa sen Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle.* █

█

3. *Sääntelyneuvostolla on kurinpidollinen toimivalta toiminnanjohtajaan nähden.*

█

4. *Sääntelyneuvosto vahvistaa yhteistyöelimen puolesta 36 artiklan mukaisesti erityiset säännökset, jotka koskevat yleisön oikeutta tutustua yhteistyöelimen asiakirjoihin.*

5. *Sääntelyneuvosto vahvistaa yhteistyöelimen toimintaa koskevan vuosikertomuksen ja toimittaa sen viimeistään 15 päivänä kesäkuuta Euroopan parlamentille, neuvostolle, komissiolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja tilintarkastustuomioistuimelle. Euroopan parlamentti voi pyytää joko sääntelyneuvoston puheenjohtajaa tai toiminnanjohtajaa kertomaan sille yhteistyöelimen toimintaan liittyvistä merkittävistä kysymyksistä.*

█

6. *Sääntelyneuvosto antaa ohjeita toiminnanjohtajalle tämän tehtävien suorittamisessa.*

7. *Sääntelyneuvosto nimittää toiminnanjohtajan. Sääntelyneuvosto tekee tämän päätöksen jäsentensä kolmen neljäsosan enemmistöllä. Toiminnanjohtajaksi nimetty henkilö ei osallistu tällaisen päätöksen valmisteluun eikä sitä koskevaan äänestykseen.*

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

8. *Sääntelyneuvosto hyväksyy vuosikertomuksessa olevan kuulemistoimintaa koskevan erillisen osan, josta säädetään tämän artiklan 5 kohdassa ja 23 artiklan 7 kohdassa.*

■

22 artikla

Toiminnanjohtaja

1. *Yhteistyöelintä* johtaa sen *toiminnanjohtaja*, joka *on vastuunalainen sääntelyneuvostolle ja* hoitaa tehtäväänsä *sen ohjeiden mukaisesti. Toiminnanjohtaja ei saa muutoin* pyytää eikä ottaa vastaan ohjeita miltään hallitukselta eikä miltään elimeltä ■.

2. *Sääntelyneuvosto* nimittää *toiminnanjohtajan* sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen kannalta merkityksellisten ansioiden, pätevyyden ja kokemuksen perusteella. *Euroopan parlamentti ja komissio voivat antaa lausunnon, joka ei ole sitova, sääntelyneuvoston valitseman ehdokkaan soveltuvuudesta* ennen *tämän* nimittämistä. *Tätä varten ehdokas kutsutaan* antamaan lausuntonsa Euroopan parlamentin toimivaltaiselle valiokunnalle ja vastaamaan sen jäsenten esittämiin kysymyksiin.

3. *Toiminnanjohtajan* toimikausi on viisi vuotta. ■

4. *Sääntelyneuvosto* voi ■ jatkaa *toiminnanjohtajan* toimikautta kerran enintään kolmella vuodella ottaen huomioon arviointikertomuksen ja ainoastaan niissä tapauksissa, joissa tämä on *yhteistyöelimen* tehtävien ja velvoitteiden kannalta perusteltua.

Sääntelyneuvoston on ilmoitettava Euroopan parlamentille aikeestaan jatkaa *toiminnanjohtajan* toimikautta. *Toiminnanjohtaja* voidaan toimikauden jatkamista edeltävän kuukauden aikana kutsua antamaan lausuntonsa Euroopan parlamentin toimivaltaiselle valiokunnalle ja vastaamaan sen jäsenten esittämiin kysymyksiin.

Jos toimikautta ei jatketa, *toiminnanjohtaja* jatkaa tehtävässään seuraajan nimittämiseen asti.

5. *Toiminnanjohtaja* voidaan erottaa ainoastaan *sääntelyneuvoston* päätöksellä, *jossa otetaan huomioon Euroopan parlamentin lausunto. Sääntelyneuvosto* tekee kyseisen päätöksen jäsentensä kolmen neljäsosan enemmistöllä.

6. Euroopan parlamentti ja neuvosto voivat pyytää *toiminnanjohtajaa* raportoimaan tehtäviensä suorittamisesta. *Euroopan parlamentin toimivaltainen valiokunta voi tarvittaessa pyytää toiminnanjohtajaa vastaamaan sen jäsenten esittämiin kysymyksiin.*

23 artikla

Toiminnanjohtajan tehtävät

1. *Toiminnanjohtaja* vastaa *yhteistyöelimen* edustamisesta ja johtamisesta.

2. *Toiminnanjohtaja* valmistelee *sääntelyneuvoston esityslistan*. Hän osallistuu *sääntelyneuvoston* kokouksiin ilman äänioikeutta.

■

3. *Toiminnanjohtaja* laatii joka vuosi *yhteistyöelimen* työohjelmaluonnoksen seuraavalle vuodelle ja toimittaa sen sääntelyneuvostolle ■ ennen kyseisen vuoden kesäkuun 30 päivää. *Sääntelyneuvosto hyväksyy luonnoksen työohjelmaksi 21 artiklan 2 kohdan mukaisesti.*

■

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

4. **Toiminnanjohtaja** huolehtii **yhteistyöelimen** vuotuisen työohjelman **täytäntöönpanon valvonnasta** sääntelyneuvoston **ohjaamana**.
5. **Toiminnanjohtaja** toteuttaa tarvittavat toimenpiteet, mukaan luettuina sisäisten hallinnollisten ohjeiden antaminen ja tiedonantojen julkaiseminen, varmistaakseen **yhteistyöelimen** tämän asetuksen säännösten mukaisen toiminnan.
6. **Toiminnanjohtaja** laatii ennakoarvion **yhteistyöelimen** tuloista ja menoista 25 artiklan mukaisesti ja huolehtii **yhteistyöelimen** talousarvion toteuttamisesta 26 artiklan mukaisesti.
7. **Toiminnanjohtaja** laatii joka vuosi **yhteistyöelimen** toimintaa koskevan vuosikertomusluonnoksen, jossa on **yhteistyöelimen neuvoo-antavaa toimintaa** koskeva osa sekä talous- ja hallintokysymyksiä koskeva osa.
8. **Sääntelyneuvosto voi siirtää toiminnanjohtajalle** 38 artiklan 3 kohdan mukaiset valtuudet **yhteistyöelimen henkilöstöön nähden**.

■

V LUKU

VARAINHOITOA KOSKEVAT VAATIMUKSET

24 artikla

Yhteistyöelimen talousarvio

1. **Yhteistyöelimen tulot ja varat muodostuvat erityisesti:**
  - a) yhteisön tuesta, joka otetaan Euroopan unionin yleisen talousarvion (pääluokka "Komissio") asianomaisiin budjettikohtiin budjettivallan käyttäjän päätöksen mukaisesti ja talousarviota koskevan kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission toimielinten välisen sopimuksen ⁽¹⁾47 kohtaa noudattaen;
  - b) kunkin kansallisen sääntelyviranomaisen rahoitusosuudesta. Kunkin jäsenvaltion on varmistettava, että kansallisilla sääntelyviranomaisilla on yhteistyöelimen työhön osallistumista varten riittävät taloudelliset resurssit;
  - c) puolet ammattihenkilöstöstä koostuu kansallisten viranomaisten lähettämistä kansallisista asiantuntijoista;
  - d) sääntelyneuvosto sopii viimeistään kuuden kuukauden kuluttua tämän asetuksen voimaantulosta kunkin jäsenvaltion b alakohdan nojalla suorittaman maksuosuuden tasosta;
  - e) talousarvion rakenteen asianmukaisuutta ja asetuksen noudattamista jäsenvaltioissa tarkastellaan uudelleen 1 päivään tammikuuta 2014 mennessä.
2. **Yhteistyöelimen** menot kattavat henkilöstö-, hallinto-, infrastruktuuri- ja toimintamenot.
3. Tulojen ja menojen on oltava tasapainossa.
4. ■ Kaikista tuloista ja menoista tehdään kutakin varainhoitovuotta varten ennakoarviot, jotka otetaan sen talousarvioon. Varainhoitovuosi on kalenterivuosi.
5. **Yhteistyöelimen taloudellista ja organisaatorakennetta tarkastellaan uudelleen 1 päivään tammikuuta 2014 mennessä.**

(1) EUVL C 139, 14.6.2006, s. 1.

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

25 artikla

Talousarvion laatiminen

1. **Toiminnanjohtaja** laatii kunkin vuoden helmikuun 15 päivään mennessä alustavan talousarvioesityksen, joka käsittää seuraavan varainhoitovuoden suunnitellut toimintakulut ja työohjelman ja toimittaa sen sekä alustavan henkilöstötaulukon **sääntelyneuvostolle**. **Sääntelyneuvosto** laatii vuosittain **toiminnanjohtajan** laatimaan luonnokseen perustuvan ennakkoarvion **yhteistyöelimen** tuloista ja menoista seuraavaa varainhoitovuotta varten. **Sääntelyneuvosto** toimittaa kyseisen ennakkoarvion, joka sisältää alustavan henkilöstötaulukon, komissiolle viimeistään 31 päivänä maaliskuuta. ■
2. Komissio toimittaa ennakkoarvion Euroopan unionin yleistä talousarviota koskevan alustavan esityksen yhteydessä Euroopan parlamentille ja neuvostolle, jäljempänä yhteisesti "budjettivallan käyttäjä".
3. Ennakkoarvion perusteella komissio sisällyttää Euroopan unionin yleistä talousarviota koskevaan alustavaan esitykseen tarpeellisiksi katsomansa arviot henkilöstötaulukkoon liittyvistä kustannuksista ja tukimäärästä, joihin osoitetaan rahoitus yleisestä talousarviosta perustamissopimuksen 272 artiklan mukaisesti.
4. Budjettivallan käyttäjä vahvistaa **yhteistyöelimen** henkilöstötaulukon.
5. **Sääntelyneuvosto** laatii **yhteistyöelimen** talousarvion. Siitä tulee lopullinen, kun Euroopan yhteisöjen yleinen talousarvio on lopullisesti vahvistettu. Sitä mukautetaan tarvittaessa.
6. **Sääntelyneuvosto** ilmoittaa budjettivallan käyttäjälle viipymättä aikomuksestaan toteuttaa hankkeita, joilla voi olla huomattavaa taloudellista vaikutusta talousarvion rahoittamiseen, erityisesti kiinteistöihin liittyviä hankkeita kuten kiinteistöjen vuokraus tai hankinta. **Sääntelyneuvosto** ilmoittaa asiasta komissiolle. Jos jompikumpi budjettivallan käyttäjä aikoo antaa lausunnon, se ilmoittaa **yhteistyöelimelle** tästä aikomuksestaan kahden viikon kuluessa siitä, kun se on saanut tiedon hankkeesta. Jos se ei tee tällaista ilmoitusta, **yhteistyöelin** voi käynnistää suunnitellun hankkeen.

26 artikla

Talousarvion toteutus ja valvonta

1. **Toiminnanjohtaja** toimii tulojen ja menojen hyväksyjänä ja toteuttaa **yhteistyöelimen** talousarvion.
2. **Toiminnanjohtaja** laatii vuosittain **yhteistyöelimen** toimintakertomuksen sekä tarkastuslausuman. Nämä asiakirjat julkistetaan.
3. **Yhteistyöelimen** tilinpitäjä toimittaa alustavan tilinpäätöksen ja selvityksen varainhoitovuoden talousarvio- ja varainhallinnosta komission tilinpitäjälle ja tilintarkastustuomioistuimelle kunkin varainhoitovuoden päättymistä seuraavan maaliskuun 1 päivään mennessä. **Yhteistyöelimen** tilinpitäjä toimittaa selvityksen talousarvio- ja varainhallinnosta myös Euroopan parlamentille ja neuvostolle varainhoitovuoden päättymistä seuraavan maaliskuun 31 päivään mennessä. Komission tilinpitäjä konsolidoi tämän jälkeen toimielinten ja hajautettujen elinten alustavat tilinpäätökset || asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 128 artiklan mukaisesti.
4. Komission tilinpitäjä toimittaa **yhteistyöelimen** alustavan tilinpäätöksen ja selvityksen varainhoitovuoden talousarvio- ja varainhallinnosta tilintarkastustuomioistuimelle kunkin varainhoitovuoden päättymistä seuraavan maaliskuun 31 päivään mennessä. Selvitys varainhoitovuoden talousarvio- ja varainhallinnosta toimitetaan myös Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

5. Saatuaan **yhteistyöelimen** alustavaa tilinpäätöstä koskevat huomautukset, jotka tilintarkastustuomioistuimella on laatinut || asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 129 artiklan mukaisesti, **toiminnanjohtaja** vahvistaa **yhteistyöelimen** lopullisen tilinpäätöksen omalla vastuullaan ja toimittaa sen **sääntelyneuvostolle** lausuntoa varten.
6. **Sääntelyneuvosto** antaa lausunnon **yhteistyöelimen** lopullisesta tilinpäätöksestä.
7. **Toiminnanjohtaja** toimittaa lopullisen tilinpäätöksen ja **sääntelyneuvoston** lausunnon Euroopan parlamentille, neuvostolle, komissiolle ja tilintarkastustuomioistuimelle varainhoitovuoden päättymistä seuraavan heinäkuun 1 päivään mennessä.
8. Lopullinen tilinpäätös julkaistaan.
9. **Toiminnanjohtaja** toimittaa 15 päivään lokakuuta mennessä tilintarkastustuomioistuimelle vastineensa sen huomautuksiin. **toiminnanjohtaja** toimittaa tämän vastineen myös **sääntelyneuvostolle**, Euroopan parlamentille ja komissiolle.
10. **Toiminnanjohtaja** toimittaa asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 146 artiklan 3 kohdan mukaisesti Euroopan parlamentille pyynnöstä kaikki tiedot, joita tarvitaan vastuuvapauden myöntämiseksi talousarvion toteuttamisesta kyseiseltä varainhoitovuodelta.
11. Ennen vuoden N + 2 toukokuun 15 päivää Euroopan parlamentti myöntää neuvoston määräämistöllä antamasta suosituksesta **toiminnanjohtajalle** vastuuvapauden varainhoitovuoden N talousarvion toteuttamisesta.

27 artikla

Sisäiset valvontajärjestelmät

Komission sisäinen tarkastaja vastaa yhteistyöelimen sisäisten valvontajärjestelmien tarkastamisesta.

28 artikla

Varainhoitosäännöt

Sääntelyneuvosto vahvistaa **yhteistyöelimeen** sovellettavat varainhoitosäännöt komissiota kuultuaan. Säännöt saavat poiketa Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavasta varainhoitoasetuksesta annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 185 artiklassa tarkoitettuja elimiä koskevasta varainhoidon puiteasetuksesta 23 päivänä joulukuuta 2002 annetusta komission asetuksista (EY, Euratom) N:o 2343/2002 ⁽¹⁾ ainoastaan, mikäli se on välttämätöntä **yhteistyöelimen** toiminnasta johtuvien erityisvaatimusten vuoksi ja komissio antaa tähän suostumuksen etukäteen.

29 artikla

Petostentorjunta

1. Petosten, lahjonnan ja muun laittoman toiminnan torjumiseksi virastoon sovelletaan rajoituksetta Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) tutkimuksista 25 päivänä toukokuuta 1999 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1073/1999 ⁽²⁾ säännöksiä.
2. **Yhteistyöelimen** on liityttävä Euroopan parlamentin, Euroopan unionin neuvoston ja Euroopan yhteisöjen komission välillä 25 päivänä toukokuuta 1999 tehtyyn toimielinten väliseen sopimukseen Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) sisäisistä tutkimuksista ⁽³⁾ ja annettava välittömästi asianmukaiset määräykset, jotka koskevat kaikkia **yhteistyöelimen** työntekijöitä.

⁽¹⁾ EYVL L 357, 31.12.2002, s. 72.

⁽²⁾ EYVL L 136, 31.5.1999, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 136, 31.5.1999, s. 15.

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

3. Rahoituspäätöksissä ja niistä johtuvissa täytäntöönpanoa koskevista sopimuksista tai asiakirjoista on määrättävä nimenomaisesti, että tilintarkastustuomioistuin ja OLAF voivat tarvittaessa tehdä tarkastuksia paikan päällä **yhteistyöelimen** varojen edunsaajien luona ja näiden varojen jakamisesta vastaavan henkilöstön luona.

VI LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

30 artikla

Tietojen antaminen **yhteistyöelimelle**

1. Sähköisiä viestintäverkkoja ja -palveluja tarjoavien yritysten on annettava **yhteistyöelimelle** kaikki tiedot, myös taloudelliset tiedot, joita se pyytää tässä asetuksessa säädettyjen tehtäviensä toteuttamiseksi. Yritysten on pyynnöstä toimitettava tiedot viipymättä **yhteistyöelimen** edellyttämässä määräajassa ja sen vaatimalla tarkkuudella. **Komissio voi vaatia yhteistyöelintä perustelevaan** tietopyyntönsä.

2. Kansallisten sääntelyviranomaisten on annettava **yhteistyöelimelle** tiedot, joita se tarvitsee tässä asetuksessa säädettyjen tehtäviensä toteuttamiseksi. Jos annetuissa tiedoissa viitataan tietoihin, joita yritykset ovat aiemmin toimittaneet kansallisen sääntelyviranomaisen pyynnöstä, näille yrityksille on ilmoitettava asiasta.

3. Tarvittaessa taataan tämän artiklan mukaisesti esitettyjen tietojen luottamuksellisuus. Sovelletaan 46 artiklaa.

31 artikla

Kuuleminen

¶ Kun **yhteistyöelin** aikoo **antaa lausunnon** tässä asetuksessa annettujen säännösten mukaisesti, sen on tarvittaessa kuultava osapuolia, joita asia koskee, ja annettava niille mahdollisuus esittää kohtuullisessa määräajassa lausuntonsa **yhteistyöelimen lausuntoluonnoksesta**. **Yhteistyöelimen** on asetettava kuulemisen tulokset julkisesti saataville, paitsi jos tiedot ovat luottamuksellisia.

32 artikla

Valvonta, täytäntöönpano ja seuraamukset

¶

1. Kansalliset sääntelyviranomaiset vastaavat yhteistyössä **yhteistyöelimen** kanssa sen varmentamisesta, että yritykset noudattavat tässä asetuksessa annetuista säännöksistä johtuvia velvollisuuksiaan.

2. **Yritysten jättäessä vastaamatta 41 artiklassa tarkoitettuun tietopyyntöön komissio kiinnittää niiden huomion asiaan. Komissio voi tarvittaessa ja yhteistyöelimen pyynnöstä julkaista näiden yritysten nimet** ¶

¶

33 artikla

Etunäkökohtia koskeva ilmoitus

Yhteistyöelimen henkilöstön, **sääntelyneuvoston jäsenten ja yhteistyöelimen toiminnanjohtajan** on tehtävä sitoumuksistaan ja etunäkökohdistaan **vuosittain** ilmoitus, jossa he toteavat, ettei heidän riippumattomuuttaan mahdollisesti vaarantavia välittömiä tai välillisiä etunäkökohtia ole. Tämä ilmoitus on tehtävä kirjallisesti.

34 artikla

Avoimuus

1. **Yhteistyöelimen** toiminnan on oltava mahdollisimman avointa.
2. **Yhteistyöelimen** on varmistettava, että suuri yleisö ja kaikki asianomaiset tahot saavat tarvittaessa puolueetonta, luotettavaa ja helposti saatavissa olevaa tietoa erityisesti **yhteistyöelimen** työn tuloksista. Sen on myös julkistettava **sääntelyneuvoston jäsenten ja toiminnanjohtajan** etunäkökohtia koskevat ilmoitukset.
3. Sääntelyneuvosto voi **toiminnanjohtajan** ehdotuksesta sallia asianomaisten tahojen seurata joidenkin **yhteistyöelimen** toimien käsittelyä.
4. **Yhteistyöelimen** vahvistaa työjärjestyksessään 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen avoimuussääntöjen täytäntöönpanoa koskevat käytännön järjestelyt.

35 artikla

Luottamuksellisuus

1. **Yhteistyöelimen** ei saa paljastaa kolmansille osapuolille sellaista käsittelemänsä ja saamaansa tietoa, jolle on pyydetty luottamuksellista käsittelyä.
2. **Yhteistyöelimen sääntelyneuvoston** jäsenet, **toiminnanjohtaja**, ulkopuoliset asiantuntijat sekä **yhteistyöelimen** henkilöstö **||** ovat perustamissopimuksen 287 artiklan mukaisten salassapitovelvollisuutta koskevien vaatimusten alaisia myös tehtäviensä päätyttyä.
3. **Yhteistyöelimen** vahvistaa työjärjestyksessään 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen salassapitovelvollisuutta koskevien sääntöjen täytäntöönpanoa koskevat käytännön järjestelyt.
4. **Yhteistyöelimen** toteuttaa päätöksen 2001/844/EY, EHTY, Euratom ⁽¹⁾ mukaisesti asianmukaiset toimenpiteet suojatakseen luottamuksellisuutta edellyttävät tiedot, joihin sillä on oikeus tutustua tai joita jäsenvaltiot tai kansalliset sääntelyviranomaiset sille toimittavat, sanotun kuitenkin rajoittamatta 47 artiklan soveltamista. Jäsenvaltioiden on toteutettava vastaavat toimenpiteet asiaa koskevan kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti. Yhteisön tai yhden tai useamman jäsenvaltion olennaisille eduille mahdollisesti aiheutuvan vahingon vakavuus on otettava asianmukaisella tavalla huomioon. Kunkin jäsenvaltion ja komission on noudatettava asiakirjan luovuttajan antamaa turvaluokitusta.

36 artikla

Tiedonsaantioikeus

1. **Yhteistyöelimen** hallussa oleviin asiakirjoihin sovelletaan **||** asetusta (EY) N:o 1049/2001.
2. **Sääntelyneuvoston** on hyväksyttävä asetuksen (EY) N:o 1049/2001 täytäntöönpanoa koskevat käytännön järjestelyt kuuden kuukauden kuluessa **Yhteistyöelimen** toiminnan tosiasiallisesta aloittamisesta.

||

37 artikla

Oikeudellinen asema

1. **Yhteistyöelimen** on yhteisön elin, jolla on oikeushenkilön asema.
2. **Yhteistyöelimellä** on jokaisessa jäsenvaltiossa laajin kansallisen lainsäädännön mukainen oikeushenkilöllä oleva oikeuskelpoisuus. Se voi erityisesti hankkia ja luovuttaa irtainta ja kiinteää omaisuutta sekä esiintyä kantajana ja vastaajana oikeudenkäynneissä.

(1) EYVL L 317, 3.12.2001, s. 1.

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

3. **Yhteistyöelintä** edustaa sen **toiminnanjohtaja**.
4. **Yhteistyöelimen** toimipaikka on [...]. Kunnes sen tilat käytettävissä, se toimii komission tiloissa.

38 artikla

Henkilöstö

1. **Yhteistyöelimen** henkilöstöön sovelletaan Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavia henkilöstösääntöjä, Euroopan yhteisöjen muuhun henkilöstöön sovellettavia palvelussuhteen ehtoja ja Euroopan yhteisöjen toimielimien näiden henkilöstösääntöjen ja palvelussuhteen ehtojen soveltamiseksi yhteisesti antamia sääntöjä.
2. **Sääntelyneuvosto** antaa yhteisymmärryksessä komission kanssa tarvittavat soveltamissäännöt Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen 110 artiklan säännösten mukaisesti.
3. **Yhteistyöelimen** käyttää henkilöstönsä suhteen niitä valtuuksia, jotka kuuluvat nimittävälle viranomaiselle Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen mukaan ja työ sopimusten tekemiseen toimivaltaiselle viranomaiselle Euroopan yhteisöjen muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen mukaan.
4. **Sääntelyneuvosto** voi antaa säännöksiä, joilla sallitaan kansallisten asiantuntijoiden siirto jäsenvaltioista **Yhteistyöelimen** määräaikaiseen palvelukseen.

39 artikla

Erioikeudet ja vapaudet

Yhteistyöelimeen ja sen henkilöstöön sovelletaan Euroopan yhteisöjen erioikeuksia ja vapauksia koskevaa pöytäkirjaa.

40 artikla

Yhteistyöelimen vastuu

1. Jos kyseessä on sopimukseen perustumaton vastuu, **yhteistyöelimen** on jäsenvaltioiden lainsäädäntöön sisältyvien yhteisten peruseriaatteiden mukaisesti korvattava itsensä tai henkilöstönsä tehtäviensä yhteydessä aiheuttamat vahingot. Euroopan yhteisöjen tuomioistuin on toimivaltainen ratkaisemaan tällaisten vahinkojen korvaamiseen liittyvät riita-asiat.
2. **Yhteistyöelimen** työntekijöiden henkilökohtaista taloudellista ja kurinpidollista vastuuta **yhteistyöelintä** kohtaan säännellään **yhteistyöelimen** henkilöstöön sovellettavissa asioissa koskevissa määräyksissä.

41 artikla

Henkilötietojen suoja

Kun **yhteistyöelimen** käsittelee henkilöihin liittyviä tietoja, sen on noudatettava asetuksen (EY) N:o 45/2001 säännöksiä.

42 artikla

Kolmansien maiden osallistuminen

Yhteistyöelimen toimintaan voivat osallistua ne Euroopan maat, jotka ovat tehneet Euroopan yhteisön kanssa sopimuksen, jonka mukaisesti ne ovat saattaneet voimaan tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvan yhteisön lainsäädännön ja soveltavat sitä. Mainittujen sopimusten asiaa koskevien määräysten mukaisesti laaditaan järjestelyjä, joissa määritellään yksityiskohtaiset säännöt näiden maiden osallistumiselle **yhteistyöelimen** toimintaan ja erityisesti tällaisen osallistumisen luonne ja laajuus. **Näissä järjestelyissä** voidaan **sääntelyneuvoston päätöksen nojalla** määrätä edustuksesta **sääntelyneuvoston kokouksissa** ilman äänioikeutta.

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

43 artikla

Viestintäkomitea

1. Komissiota avustaa tämän asetuksen säännösten täytäntöönpanossa direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 22 artiklalla perustettu viestintäkomitea.
2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan *menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä* 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY (1) 3 ja 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.
3. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan 1–4 kohtaa sekä 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

44 artikla

Arviointi ja uudelleentarkastelu

Komissio julkaisee **kolmen** vuoden kuluessa **yhteistyöelimen** toiminnan tosiasiallisesta alkamisesta **arviointikertomuksen yhteistyöelimen** toiminnan tuloksena saaduista kokemuksista. **Arviointikertomus** kattaa **yhteistyöelimen** saavuttamat tulokset ja sen työmenetelmät suhteessa sen tavoitteeseen, toimeksiantoon ja tehtäviin, jotka määritellään tässä asetuksessa ja **yhteistyöelimen** vuotuisissa työohjelmissa. **Arviointikertomuksessa** otetaan huomioon sidosryhmien näkemykset sekä yhteisön että jäsenvaltioiden tasolla **ja se** toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle. **Euroopan parlamentti antaa lausunnon komission arviointikertomuksesta.**

Tammikuun 1 päivään 2014 mennessä tehdään uudelleentarkastelu, jonka tarkoituksena on arvioida, onko yhteistyöelimen toimeksiantoa tarpeen jatkaa. Jos toimeksiannon jatkaminen on perusteltua, talousarviota ja menettelyjä koskevia säännöksiä sekä henkilöstövoimavaroja tarkastellaan uudelleen.

45 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan [31 päivänä joulukuuta 2009].

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty ||

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

(1) EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

Sähköiset viestintäverkot ja -palvelut, yksityisyyden suoja ja kuluttajansuoja ***I

P6_TA(2008)0452

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 24. syyskuuta 2008 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi yleispalvelusta ja käyttäjien oikeuksista sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen alalla annetun direktiivin 2002/22/EY, henkilötietojen käsittelystä ja yksityisyyden suojasta sähköisen viestinnän alalla annetun direktiivin 2002/58/EY ja kuluttajansuojaa koskevasta yhteistyöstä annetun asetuksen (EY) N:o 2006/2004 muuttamisesta (KOM(2007)0698 — C6-0420/2007 — 2007/0248(COD))

(2010/C 8 E/47)

(Yhteispäätösmenettely: ensimmäinen käsittely)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (KOM(2007)0698),

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

- ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 251 artiklan 2 kohdan ja 95 artiklan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C6-0420/2007),
  - ottaa huomioon työjärjestyksen 51 artiklan,
  - ottaa huomioon sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan mietinnön sekä talous- ja raha-asioiden valiokunnan, teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan, kulttuuri- ja koulutusvaliokunnan, oikeudellisten asioiden valiokunnan sekä kansalaisvapauksien ja oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan lausunnot (A6-0318/2008);
1. hyväksyy komission ehdotuksen sellaisena kuin se on tarkistettuna;
  2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä tähän ehdotukseen huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;
  3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle.

P6_TC1-COD(2007)0248

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 24. syyskuuta 2008, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/.../EY antamiseksi yleispalvelusta ja käyttäjien oikeuksista sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen alalla annetun direktiivin 2002/22/EY, henkilötietojen käsittelystä ja yksityisyyden suojasta sähköisen viestinnän alalla annetun direktiivin 2002/58/EY ja kuluttajansuojaa koskevasta yhteistyöstä annetun asetuksen (EY) N:o 2006/2004 muuttamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka
ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 95 artiklan,
ottavat huomioon komission ehdotuksen ,
ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,
ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽²⁾,
ovat kuulleet Euroopan tietosuojavaltuutettua ⁽³⁾,
noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ EUVL C 224, 30.8.2008, s. 50.

⁽²⁾ EUVL C 257, 9.10.2008, s. 51.

⁽³⁾ EUVL C 181, 18.7.2008, s. 1.

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 24. syyskuuta 2008.

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Nykyinen sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen sääntelyjärjestelmä koostuu viidestä direktiivistä, jotka ovat sähköisten viestintäverkkojen ja niiden liitännäistoimintojen käyttöoikeuksista ja yhteenliittämisestä 7 päivänä maaliskuuta 2002 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/19/EY (käyttöoikeusdirektiivi) ⁽¹⁾, sähköisiä viestintäverkkoja ja -palveluja koskevasta valtuutuksesta 7 päivänä maaliskuuta 2002 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/20/EY (valtuutusdirektiivi) ⁽²⁾, sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen yhteisestä sääntelyjärjestelmästä 7 päivänä maaliskuuta 2002 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/21/EY (puitedirektiivi) ⁽³⁾, yleispalvelusta ja käyttäjien oikeuksista sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen alalla 7 päivänä maaliskuuta 2002 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/22/EY (yleispalveludirektiivi) ⁽⁴⁾ sekä henkilötietojen käsittelystä ja yksityisyyden suojasta sähköisen viestinnän alalla 12 päivänä heinäkuuta 2002 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/58/EY (sähköisen viestinnän tietosuojadirektiivi) ⁽⁵⁾. Komission on säännöllisesti tarkasteltava uudelleen näiden direktiivien toimivuutta erityisesti päätelläkseen, onko niitä tarpeen muuttaa teknologioiden ja markkinoiden kehityksen valossa.
- (2) Tältä osin komissio esitteli havaintonsa 29 päivänä kesäkuuta 2006 antamassaan tiedonannossa neuvostolle, Euroopan parlamentille, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle sähköisiä viestintäverkkoja ja -palveluja koskevan EU:n sääntelyjärjestelmän uudelleentarkastelusta.
- (3) Sähköisiä viestintäverkkoja ja -palveluja koskevan EU:n sääntelyjärjestelmän uudistus, johon sisältyy vammaisia käyttäjiä koskevien säännösten tehostaminen, on olennainen askel kohti yhtenäisen eurooppalaisen tietoaalueen ja samalla osallistavan tietoyhteiskunnan toteuttamista. Nämä tavoitteet ovat osa tietoyhteiskunnan kehittämisen strategiasta kehystä, joka on kuvattu neuvostolle, Euroopan parlamentille, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle osoitetussa, 1 päivänä kesäkuuta 2005 päivätyssä komission tiedonannossa ”i2010 — kasvua ja työllisyyttä edistävä eurooppalainen tietoyhteiskunta”.
- (4) **Yleispalvelu muodostaa suojaverkon henkilöille, joiden taloudelliset voimavarat, maantieteelliset olot tai sosiaaliset erityistarpeet eivät anna heille mahdollisuutta hyödyntää kansalaisten enemmistön käytettävissä olevia peruspalveluja. Direktiivissä 2002/22/EY määritelty yleispalvelua koskeva perusvaatimus on tarjota käyttäjille pyynnöstä liittyvä yleiseen puhelinverkkoon tietystä sijaintipaikassa kohtuuhintaan. Sen seurauksena siinä ei käsitellä matkaviestintäpalveluita eikä Internetiin pääsyä laajakaistan avulla. Tämä perusvelvoite kohtaa nyt teknologisen kehityksen ja markkinoiden kehityksen, jossa matkaviestintäpalvelut voivat olla tärkein yhteysmuoto monilla alueilla ja verkot siirtyvät yhä enemmän käyttämään matkaviestintään ja laajakaistayhteyksiin liittyvää tekniikkaa. Tällainen kehitys synnyttää tarpeen arvioida, täyttyvätkö tekniset, sosiaaliset ja taloudelliset ehdot, joilla perustellaan matkaviestintäpalveluiden ja laajakaistayhteyksien sisällyttäminen yleispalvelua koskevan perusvaatimuksen piiriin, ja samalle esiin nousee asiaan liittyviä rahoitusta koskevia kysymyksiä. Siksi komissio tarkastelee syksyyn 2008 mennessä yleispalveluvelvoitteen laajuutta ja esittää ehdotuksia direktiivin 2002/22/EY muuttamiseksi niin, että asianmukaiset yleispalvelua koskevat tavoitteet saavutetaan. Tarkastelussa otetaan huomioon taloudellinen kilpailukyky, ja sen yhteydessä analysoidaan sosiaalisia, kaupallisia ja teknisiä ehtoja sekä sosiaalisen syrjäytymisen riskiä. Samalla se käsittelee myös teknistä ja taloudellista toteutettavuutta, arvioituja kustannuksia, kustannusten jakautumista sekä rahoitusmalleja mahdollisesti uudelleenmääritetyille yleispalveluvelvoitteelle. Koska yleispalveluvelvoitteen laajuuteen liittyviä kysymyksiä käsitellään siten kokonaisuudessaan tällaisella erillisellä menettelyllä, tämä direktiivi koskee vain direktiivin 2002/22/EY muita näkökohtia.**

⁽¹⁾ EYVL L 108, 24.4.2002, s. 7.

⁽²⁾ EYVL L 108, 24.4.2002, s. 21.

⁽³⁾ EYVL L 108, 24.4.2002, s. 33.

⁽⁴⁾ EYVL L 108, 24.4.2002, s. 51.

⁽⁵⁾ EYVL L 201, 31.7.2002, s. 37.

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

- (5) Selkeyden ja yksinkertaisuuden vuoksi tässä säädöksessä käsitellään ainoastaan direktiiveihin 2002/22/EY ja 2002/58/EY tehtäviä muutoksia.
- (6) *Tietyt päätelaitteita koskevat seikat, mukaan lukien vammaisille tarkoitetut laitteet, olisi sisällytettävä direktiivin 2002/22/EY soveltamisalaan, jotta helpotettaisiin vammaisten mahdollisuuksia päästä verkkoon ja käyttää palveluja, sanotun kuitenkaan rajoittamatta radio- ja telepätelaitteista ja niiden vaatimustenmukaisuuden vastavuoroisesta tunnustamisesta 9 päivänä maaliskuuta 1999 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 1999/5/EY⁽¹⁾ ja erityisesti sen 3 artiklan 3 kohdan f alakohdan mukaisten vammaisiin liittyvien vaatimusten soveltamista. Tällaisiin laitteisiin kuuluu tällä hetkellä ainoastaan lähetysten vastaanottamiseen tarkoitetut radio- ja televisiolaitteet sekä kuulovammaisille käyttäjille tarkoitetut erityiset päätelaitteet.*
- (7) *Jäsenvaltioiden olisi toteutettava toimia tukeakseen sellaisten laajalti käytettävien tuotteiden ja palvelujen markkinoiden luomista, joihin sisältyy vammaisille käyttäjille tarkoitettuja toimintoja. Tämä voidaan toteuttaa esimerkiksi, viittaamalla eurooppalaisiin sääntöihin, ottamalla käyttöön sähköistä saavutettavuutta (eAccessibility) koskevat vaatimukset julkisissa hankintamenettelyissä ja tarjoamalla palveluja tarjouskilpailuihin liittyen sekä panemalla täytäntöön vammaisia henkilöitä suojelevaa lainsäädäntöä.*
- (8) Määritelmiä on tarkistettava, jotta ne vastaisivat teknologiariippumattomuuden periaatetta ja pysyisivät teknologian kehityksen tasalla. Erityisesti palvelun tarjoamisen ehdot olisi erotettava tekijöistä, jotka varsinaisesti määrittelevät yleisesti saatavilla olevan puhelinpalvelun eli yleisesti saatavilla olevan **sähköisen viestintäpalvelun**, jonka avulla voidaan ottaa ja vastaanottaa, joko suoraan tai välillisesti operaattorin valinnan tai ennalta valinnan taikka jälleenmyynnin kautta, kotimaan- ja/tai ulkomaanpuheluja, **sekä erityiset viestintävälineet vammaisille käyttäjille hyödyntämällä tekstipuhelinpalveluja tai eri viestintämuotojen täydellistä interaktiivisuutta** kansallisessa tai kansainvälisessä numerointisuunnitelmassa olevan numeron tai numeroiden avulla **riippumatta siitä, perustuuko kyseinen palvelu piirikentäiseen vaiko pakettivälitteiseen tekniikkaan. Tällaiselle palvelulle on luonteenomaista, että se on kaksisuuntaista, jolloin puhelu kumpikin osapuoli voi osallistua kommunikointiin.** Palvelu, joka ei täytä kaikkia näitä ehtoja, **kuten asiakaspalvelusivustolla oleva ”mainososoitus” (click-through), ei ole yleisesti saatavilla oleva puhelinpalvelu.**
- (9) Joidenkin säännösten soveltamista on tarpeellista selventää sellaisten tilanteiden huomioon ottamiseksi, joissa palveluntarjoaja jälleenmyy tai myy toisella nimellä toisen yrityksen tarjoamia yleisesti saatavilla olevia puhelinpalveluja.
- (10) Teknologian ja markkinoiden kehityksen tuloksena verkoissa ollaan entistä enemmän siirtymässä IP-tekнологiaan ja kuluttajat voivat entistä useammin valita useiden kilpailevien puheensiirtopalvelujen tarjoajien välillä. Tästä syystä jäsenvaltioiden olisi voitava erottaa yleispalveluvelvollisuudet, jotka koskevat liittymän tarjoamista yleisen viestintäverkkoon tietyssä sijaintipaikassa, yleisesti saatavilla olevan puhelinpalvelun tarjoamisesta (mukaan luettuina hätäpuhelu numeroon 112). Tällainen erottelu ei saisi vaikuttaa yhteisön tasolla määriteltyjen ja uudelleentarkasteltujen yleispalveluvelvollisuuksien soveltamisalaan. Jäsenvaltiot, jotka käyttävät muita kansallisia hätänumeroita numeron 112 rinnalla, voivat asettaa yrityksille vastaavia velvollisuuksia, jotka koskevat mahdollisuutta käyttää kyseisiä kansallisia hätänumeroita.
- (11) Kansallisten sääntelyviranomaisten olisi voitava seurata yleispalveluvelvollisuuksien soveltamisalaan kuuluvien palvelujen vähittäishintojen kehitystä ja tasoa myös siinä tapauksessa, että jäsenvaltio ei ole nimennyt mitään yritystä yleispalvelun tarjoajaksi.
- (12) Tarpeettomat velvollisuudet, jotka oli suunniteltu helpottamaan siirtymistä vuoden 1998 sääntelyjärjestelmästä vuoden 2002 järjestelmään, olisi poistettava, samoin kuin säännökset, jotka ovat osittain tai kokonaan päällekkäisiä direktiivin 2002/21/EY säännösten kanssa.

(1) EYVL L 91, 7.4.1999, s. 10.

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

- (13) Vaatimus kiinteiden yhteyksien vähimmäisvalikoiman tarjoamisesta vähittäismyyntitasolla oli tarpeellinen vuoden 1998 sääntelyjärjestelmän säännösten jatkuvan soveltamisen varmistamiseksi kiinteiden yhteyksien alalla, sillä tällä alalla ei ollut vielä riittävästi kilpailua vuoden 2002 järjestelmän tullessa voimaan, mutta se on nyt käynyt tarpeettomaksi ja pitäisi kumota.
- (14) Operaattorin valinnan ja ennaltavalinnan edellyttäminen edelleen suoraan yhteisön lainsäädännössä saattaisi haitata teknologian kehittymistä. Olisi parempi, että näitä korjaavia toimia määräävät kansalliset sääntelyviranomaiset direktiivissä 2002/21/EY säädettyjen menettelyjen mukaisesti tehdyn markkina-analyysin perusteella.
- (15) *Sopimuksia koskevia säännöksiä on sovellettava paitsi kuluttajiin myös loppukäyttäjiin, ensisijaisesti mikroyrityksiin ja pk-yrityksiin, jotka voivat pitää parempana kuluttajien tarpeita vastaavasti mukautettua sopimusta. Jotta vältettäisiin palveluntarjoajia koskeva liiallinen hallinnollinen taakka sekä pk-yritysten määrittelemiseen liittyvä monimutkaisuus, sopimuksia koskevia säännöksiä ei pidä soveltaa tällaisiin muihin loppukäyttäjiin automaattisesti, vaan pelkästään niiden pyynnöstä. Jäsenvaltioiden on toteutettava asianmukaiset toimet, joilla parannetaan pk-yritysten tietämystä tästä mahdollisuudesta.*
- (16) Sähköisten viestintäpalvelujen tarjoajien olisi varmistettava, että niiden asiakkaille tiedotetaan riittävästi siitä, onko heillä mahdollisuus käyttää hätäpalveluja ja saada soittajan sijaintia koskevia tietoja ja että heille annetaan selkeitä ja avoimia tietoja alkuperäisessä asiakassopimuksessa ja säännöllisin väliajoin tämän jälkeen, esimerkiksi asiakkaan laskutustiedoissa. *Näiden tietojen olisi käsitettävä kaikki alueellisen peiton rajoitukset, palvelun suunniteltujen teknisten käyttöparametrien perusta sekä käytävissä oleva infrastruktuuri. Jos palvelua ei tarjota kytkentäisen puhelinverkon kautta, tietoihin tulisi sisällyttää myös pääsyn luotettavuuden taso ja tiedot soittajan sijainnista verrattuna palveluun, joka tarjotaan kytkentäisen puhelinverkon kautta, ottaen huomioon tekniikan taso ja laatu- ja hintaerät sekä mahdolliset direktiivissä 2002/22/EY määritetyt palvelun laatua koskevat parametrit. Äänipuhelut ovat edelleen toimivin ja luotettavin tapa ottaa yhteys hätäpalveluihin. Muut yhteydenottotavat, kuten tekstiviestit, voivat olla epäluotettavampia ja niiden avulla yhteyttä ei välttämättä saada heti. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin halutessaan edistää hätäpalveluiden muiden sellaisten käyttömahdollisuuksien kehittämistä ja käyttöönottoa, joiden avulla voidaan taata äänipuhelujen vastaava pääsy palveluihin.* Asiakkaat olisi myös pidettävä ajan tasalla erityyppisistä toimista, joita sähköisten viestintäpalvelujen tarjoaja mahdollisesti toteuttaa turvauhkien torjumiseksi tai vastauksena tietoturva- tai tietojen eheyttä vaarantaneeseen tilanteeseen, koska tällaisilla toimilla voi olla suoria tai välillisiä vaikutuksia asiakkaan tietoihin, yksityisyyteen tai muihin tarjotun palvelun näkökohtiin.
- (17) *Päätelaitteiden suhteen asiakassopimuksessa olisi määritettävä mahdolliset rajoitukset, joita palveluntarjoaja asettaa laitteiden käytölle asiakkaan toimesta, joista esimerkkinä ovat "SIM-lukitseminen" perustuvat matkaviestintälaitteet, sekä lopetettaessa sopimus ennen sovittua päättymispäivämäärää tai lopetettaessa se sovittuun aikaan perittävät kustannukset samoin kuin laitteiden pitämisestä mahdollisesti perittävät kustannukset.*
- (18) *Ilman, että palveluntarjoajaa veloitetaan yhteisön oikeuden vaatimuksia pitemmälle meneviin toimiin, asiakassopimuksessa tulisi myös määrittää minkätyyppisiin toimiin palveluntarjoaja voi mahdollisesti ryhtyä, jos esiintyy turvallisuuden tai eheyteen liittyviä ongelmia, uhkia tai haavoittuvuuksia, ja siinä tulisi määrittää myös menettelyt, joilla palveluntarjoaja huolehtii korvauksista tällaisissa tapauksissa.*
- (19) *Viestintäpalveluiden käyttöä koskevien yleiseen etuun liittyvien kysymysten käsittelemiseksi ja muiden oikeuksien ja vapauksien suojelun edistämiseksi toimivaltaisten kansallisten viranomaisten tulisi voida tuottaa ja levittää palveluntarjoajien avulla viestintäpalveluiden käyttöä koskevaa yleiseen etuun liittyvää tietoa. Näiden tietojen tulee sisältää yleiseen etuun liittyviä varoituksia, jotka koskevat kopiosuojarikkomuksia, muuta laitonta käyttöä ja haitallisen sisällön levittämistä, sekä neuvoja ja keinoja, joiden avulla voidaan suojautua sellaisilta henkilökohtaiseen turvallisuuteen kohdistuvilta riskeiltä, joita voi aiheutua esimerkiksi henkilötietojen julkistamisesta tietyissä olosuhteissa, ja joita voi liittyä yksityisyyteen ja henkilötietoihin. Tietoja voitaisiin koordinoida direktiivin 2002/22/EY 33 artiklan 2 a kohdan mukaisella yhteistoimintamenettelyllä. Tällaisia julkiseen*

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

- etuun liittyviä tietoja tulisi päivittää tarvittaessa ja ne tulisi esittää helposti ymmärrettävästi painetussa ja sähköisessä muodossa kunkin jäsenvaltion määrittämällä tavalla sekä kansallisten viranomaisten verkkosivuilla. Kansallisten sääntelyviranomaisten tulisi voida velvoittaa palveluntarjoajat välittämään nämä standardimuodossa olevat tiedot asiakkailleen kansallisten sääntelyviranomaisten asianmukaiseksi katsomalla tavalla. Jos palveluntarjoajille aiheutuu merkittäviä lisäkustannuksia tällaisten tietojen levittämisestä, asiasta olisi sovittava palveluntarjoajien ja toimivaltaisten viranomaisten kanssa, ja näiden viranomaisten on huolehdittava kustannuksista. Tiedot olisi myös sisällytettävä sopimuksiin.
- (20) Tilaaajien oikeus sanoa sopimuksensa irti seuraamuksesta koskee tilannetta, jossa sähköisten viestintäverkkojen ja/tai -palvelujen tarjoajat muuttavat sopimusehtoja.
- (21) **Direktiivin 2002/22/EY olisi sovellettava poikkeuksista kuluttajansuojaa koskevia yhteisön sääntöjä ja kansallisia sääntöksiä yhteisön oikeuden mukaisesti.**
- (22) **Loppukäyttäjien olisi päätettävä, millaista laillista sisältöä he haluavat voida lähettää ja vastaanottaa ja mitä palveluita, sovelluksia, laitteita ja ohjelmistoja he haluavat käyttää tätä tarkoitusta varten, tämän kuitenkin vaikuttamatta tarpeeseen säilyttää verkkojen ja palveluiden eheys ja turvallisuus. Direktiivin 2002/22/EY mukaisten kilpailuun ja avoimeen tarjoamiseen perustuvien markkinoiden pitäisi varmistaa, että loppukäyttäjillä on mahdollisuus käyttää ja jaella mitä tahansa laillista sisältöä ja käyttää kaikkia valitsemaansa laillisia sovelluksia ja/tai palveluja, kuten direktiivin 2002/21/EY 8 artiklassa säädetään. Kun otetaan huomioon sähköisen viestinnän kasvava merkitys kuluttajille ja yrityksille, käyttäjille olisi joka tapauksissa tiedotettava kattavasti kaikista rajoituksista, joita palvelun ja/tai verkon tarjoaja on mahdollisesti asettanut sähköisten viestintäpalvelujen käytölle. Tällaisissa tiedoissa olisi palveluntarjoajan valinnan mukaan määritettävä joko asianomaisen sisällön, sovelluksen tai palvelun tyyppi yksittäiset sovellukset tai palvelut tai molemmat. Käytetyn tekniikan ja rajoituksen tyyppiin mukaan tällaiset rajoitukset saattavat edellyttää käyttäjän suostumusta direktiivin 2002/58/EY mukaisesti.**
- (23) **Kilpailuun perustuvien markkinoiden avulla olisi myös varmistettava, että käyttäjät voivat saada haluamansa laatuista palvelua, mutta joissain erityistapauksissa saattaa olla tarpeellista varmistaa, että yleisissä viestintäverkoissa saavutetaan tietty vähimmäislaatu, jotta voidaan ehkäistä palvelun heikkeneminen ja käytön rajoitukset ja yhteyden hidastuminen. Jos tosiasiallista kilpailua ei ole, kansallisten sääntelyviranomaisten olisi käytettävä sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen sääntelykehystä koskevien direktiivien mukaisia korjaavia toimenpiteitä varmistaa, ettei käyttäjien mahdollisuuksia käyttää tiettyntyyppisiä sisältöjä tai sovelluksia rajoiteta kohtuuttomasti. Kansallisten viranomaisten olisi myös voitava antaa suuntaviivoja, joilla määritetään palvelua koskevien vaatimusten vähimmäistaso direktiivin 2002/22/EY mukaisesti, ja niiden olisi voitava toteuttaa muita toimia, jos tällaiset korjaavat toimenpiteet eivät niiden mielestä ole olleet tehokkaita kuluttajien edut ja kaikki asiaan liittyvät olosuhteet huomioon ottaen. Tällaiset suuntaviivat voisivat käsittää myös rajoittamattomien palveluiden perusosan tarjoamisen.**
- (24) **Vastaavien yhteisön säännösten puuttuessa sisällön, sovellusten ja palvelujen laillisuutta tai haitallisuutta olisi arvioitava kansallisen aineellisen ja proseduraalisen oikeuden mukaisesti. Sähköisten viestintäverkkojen tai -palvelujen tarjoajien sijaan jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten tehtävänä on asianmukaista menettelyä noudattaen päättää, ovatko sisältö, sovellukset ja palvelut laillisia tai haitallisia. Direktiivi 2002/22/EY ei rajoita tietoyhteiskunnan palveluja, erityisesti sähköistä kaupankäyntiä, sisämarkkinoilla koskevista tietyistä oikeudellisista näkökohdista 8 päivänä kesäkuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/31/EY⁽¹⁾ (sähköistä kauppaa koskeva direktiivi) soveltamista; tämä direktiivi sisältää muun muassa ”pelkkää siirtotoimintaa” koskevan säännöksen välityspalvelujen tarjoajille. Direktiivissä 2002/22/EY ei edellytetä, että palveluntarjoajat valvovat verkoissaan välitettyjä tietoja tai ryhtyvät oikeudellisiin toimenpiteisiin asiakkaitaan vastaan tällaisten tietojen johdosta, eivätkä palveluntarjoajat ole direktiivin mukaan vastuussa tiedoista. Vastuu seuraamuksista ja rikosoikeudellisista toimista säilyy toimivaltaisilla täytäntöpanoviranomaisilla.**
- (25) **Direktiivi 2002/22/EY ei rajoita palveluntarjoajia noudattamasta järkevää ja syrjimätöntä verkkohallintaa.**

(1) EYVL L 178, 17.7.2000, s. 1.

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

- (26) *Koska epäyhtenäiset korjaavat toimenpiteet haittaavat merkittävästi sisämarkkinoiden toteutusta, komission olisi arvioitava suuntaviivoja tai muita kansallisten sääntelyviranomaisten hyväksymiä toimia mahdollisten sääntelytoimien varalta koko yhteisössä ja tarvittaessa hyväksyä teknisiä täytäntöönpanotoimia yhtenäisen soveltamisen aikaansaamiseksi koko yhteisössä.*
- (27) *Avointen, ajan tasalla olevien ja vertailukelpoisten hintatietojen saatavuus on kuluttajille olennaisen tärkeä tekijä kilpailuilla markkinoilla, joilla toimii useita palveluntarjoajia. Sähköisten viestintäpalvelujen kuluttajien tulisi voida verrata markkinoilla tarjottujen eri palvelujen hintoja helposti saatavilla olevassa muodossa julkaistujen hintatietojen perusteella. Jotta hintavertailu olisi helppoa, kansallisilla sääntelyviranomaisilla olisi oltava valtuudet vaatia operaattoreilta suurempaa hintojen avoimuutta sekä varmistaa, että kolmansilla osapuolilla on oikeus käyttää veloituksetta sähköisiä viestintäpalveluja tarjoavien yritysten julkaisemia, yleisesti saatavilla olevia hintatietoja. Niiden tulisi myös itse tai kolmansien osapuolten kautta asetettava saataville hintaoppaita, jos markkinat eivät ole niitä tarjonneet, ilmaiseksi tai kohtuulliseen hintaan. Operaattoreilla ei pitäisi olla oikeutta saada minkäänlaista korvausta tällaisten hintatietojen käytöstä, kun tiedot on jo julkaistu ja jotka ovat siis julkista tietoa. Lisäksi käyttäjille olisi tiedotettava riittävästi palvelun kustannuksista tai tarjotun palvelun tyypistä ennen palvelun ostamista, erityisesti jos ilmaispuhelinpalveluihin liittyy lisämaksuja. Kansallisten sääntelyviranomaisten olisi voitava vaatia, että tällaisia tietoja annetaan yleisesti ja että ne annetaan tietyissä niiden määrittämässä palveluluokissa ennen puhelun yhdistämistä. Määrittäessään, minkätyyppiset puhelut edellyttävät hintatietoja ennen yhdistämistä, kansallisten sääntelyviranomaisten tulisi otettava asianmukaisella tavalla huomioon palvelun luonne, siihen sovellettavat hintaehdot sekä se, tarjoaako sitä palveluntarjoaja, joka ei tarjoa sähköisiä viestintäpalveluita.*
- (28) *Kuluttajien olisi saatava tietoja oikeuksistaan, siltä osin kuin on kyse heidän henkilötietojensa käyttämisestä tilaajaluetteloissa ja erityisesti tällaisten luetteloiden tarkoituksesta tai tarkoituksista, ja heidän olisi saatava tietoja oikeudestaan jättäytyä tilaajien julkisen luettelon ulkopuolelle direktiivin 2002/58/EY mukaisesti. Jos on olemassa järjestelmiä, jotka sallivat olemassa olevien tietojen sisällyttämisen luettelotietokantaan ilman niiden näkymistä numerotiedustelupalveluiden käyttäjille, asiakkaille olisi myös kerrottava tästä mahdollisuudesta.*
- (29) *Jäsenvaltioiden olisi perustettava kansallisia "keskitettyjä asiointipisteitä" kaikkia kuluttajien kysymyksiä varten. Näiden asiointipisteiden, joita kansalliset sääntelyviranomaiset voisivat hallinnoida yhdessä kuluttajayhdistysten kanssa, on kyettävä tarjoamaan myös oikeudellista apua riita-asioissa operaattoreiden kanssa. Tällaisten asiointipisteiden käytön tulisi olla ilmaista, ja käyttäjille olisi kerrottava niiden olemassaolosta säännöllisten tiedotuskampanjoiden avulla.*
- (30) *Tulevaisuuden IP-verkoissa palvelun tarjoaminen voidaan erottaa verkon tarjoamisesta. Jäsenvaltioiden olisi tällaisia verkkoja varten määriteltävä sopivimmat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että yleisesti saatavilla olevat puhelinpalvelut, joita tarjotaan yleisiä viestintäverkkoja käyttäen, ovat käytettävissä ja että hätäpalvelut ovat keskeytyksettä käytössä laajamittaisissa verkon toiminnan keskeytyksissä tai ylivoimaisen esteen sattuessa.*
- (31) *Operaattorin neuvontapalvelut kattavat laajan valikoiman erilaisia loppukäyttäjille suunnattuja palveluja. Kaikkien muiden asiakastukipalvelujen tavoin tällaisten palvelujen tarjoamisesta olisi sovittava yleisten viestintäverkkojen tarjoajien ja operaattorin neuvontapalvelujen tarjoajien välisissä kaupallisissa neuvotteluissa, eikä niiden tarjoamista ole enää tarpeellista määrätä pakolliseksi. Tätä koskeva velvollisuus olisi siis kumottava.*
- (32) *Numerotiedotuspalveluja olisi tarjottava ja usein tarjotaan kilpailun perusteella kilpailusta sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen markkinoilla 16 päivänä syyskuuta 2002 annetun komission direktiivin 2002/77/EY 5 artiklan mukaisesti⁽¹⁾. Olisi toteutettava tukkumyyntitoimia, joilla varmistetaan loppukäyttäjien sekä kiinteitä että matkapuhelinliittymiä koskevien tietojen sisällyttäminen tietokantoihin, näiden tietojen kustannuksiin perustuva toimittaminen palveluntarjoajille sekä verkon käyttöoikeuden tarjoaminen kustannuksiin perustuvien, kohtuullisten ja avointen ehtojen mukaisesti; näin huolehditaan siitä, että loppukäyttäjät hyötyvät kilpailusta täysipainoisesti ja lopulta voidaan poistaa vähittäiskaupan sääntely näiden palvelujen osalta.*

⁽¹⁾ EUVL L 249, 17.9.2002, s. 21.

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

- (33) Loppukäyttäjien olisi voitava soittaa hätänumeroon ja saada tarjottuja hätäpalveluja käyttäen mitä tahansa puhelinaluetta, joka pystyy muodostamaan puhelua kansallisessa tai kansainvälisessä numerointisuunnitelmassa olevan numeron tai numeroiden avulla. Pelastusviranomaisten olisi voitava välittää numeroon 112 tehtyjä puhelua ja vastata niihin vähintään yhtä nopeasti ja tehokkaasti kuin muihin kansallisiin hätänumeroihin tehtyihin puheluihin. On tärkeää lisätä numeron 112 tunnettuutta Euroopan unionissa matkustavien kansalaisten suojelun ja turvallisuuden parantamiseksi. Tästä syystä kaikki kansalaiset olisi saatettava tietoisiksi siitä, että he voivat käyttää numeroa 112 yleisenä hätänumerona matkustaessaan missä tahansa jäsenvaltiossa. Tätä tietoa olisi levitettävä erityisesti kansainvälisen liikenteen bussiterminalleissa, rautatieasemilla, satamissa ja lentoasemilla sekä puhelinluetteloissa, puhelin kioskeissa ja tilaaja- ja laskutusmateriaalissa. **Tämä on ensisijaisesti jäsenvaltioiden vastuulla, mutta komission olisi edelleen sekä tuettava että täydennettävä jäsenvaltioiden aloitteita numeroa 112 koskevan tietämyksen parantamiseksi, ja olisi säännöllisesti arvioitava numeroa 112 koskevaa yleistä tietämystä.** Velvollisuutta antaa soittajan sijaintitietoja olisi tiukennettava Euroopan unionin kansalaisten suojelun parantamiseksi. Operaattoreiden olisi erityisesti annettava soittajan sijaintitiedot hätäpalveluille tarjontatilassa (push mode). Jotta voitaisiin vastata teknologian kehitykseen, muun muassa kehitykseen, joka johtaa sijaintitietojen tarkkuuden parantumiseen, komission olisi voitava hyväksyä teknisiä täytäntöönpanotoimenpiteitä varmistaakseen, että numero 112 otetaan yhteisössä tosiasiallisesti käyttöön Euroopan unionin kansalaisten hyödyksi.
- (34) Jäsenvaltioiden olisi toteutettava erityistoimenpiteitä varmistaakseen, että vammaisilla henkilöillä, erityisesti kuuroilla, kuulovammaisilla, puhevammaisilla ja kuurosokeilla käyttäjillä, on tasapuoliset mahdollisuudet käyttää hätäpalveluja, myös numeroa 112. Tähän voivat sisältyvät erityiset kuulovammaisille käyttäjille tarkoitetut päätelaitteet, tekstipuhelinpalvelut tai muut erityislaitteet.
- (35) Kansainvälisen aluetunnuksen 3883 (*eurooppalainen numeroavaruus*, European Telephone Numbering Space, "ETNS") **kehittämistä haittaavat** tällä hetkellä **kysynnän puute**, liian **byrokraattiset menettelyvaatimukset ja tietämättömyys asiasta**. ETNS:n kehityksen edistämiseksi **komission** olisi siirrettävä **vastuu sen hallinnoinnista, numeroiden myöntämisestä ja niitä koskevasta tiedottamisesta joko televiestinnän eurooppalaisten sääntelyviranomaisten yhteistyöelimelle tai päätason domain-nimen ".eu" täytäntöönpanon esimerkkiä seuraten erilliselle organisaatiolle, jonka komissio nimittää avoimen, selkeän ja syrjimättömän valintamenettelyn pohjalta ja jonka toimintaa koskevat säännöt muodostavat yhteisön lainsäädännön osan.**
- (36) **116-alkuisen kansallisen numerointialueen varaamisesta yhdenmukaisten yhteiskunnallisten palvelujen yhdenmukaisille puhelinnumeroille 15 päivänä helmikuuta 2007 tehdyn komission päätöksen 2007/116/EY⁽¹⁾ mukaisesti komissio on varannut 116-numerointialueen numerot tietyille yhteiskunnallisille palveluille. Päätöksessä määritellyjä numeroita ei voida käyttää muihin kuin siinä määriteltyihin tarkoituksiin, mutta jäsenvaltioilla ei ole velvoitetta varmistaa, että varattuihin numeroihin liittyviä palveluja todella tarjotaan. Päätöksen 2007/116/EY asiaankuuluvien säännösten on käytävä ilmi direktiivistä 2002/22/EY, jotta ne voidaan liittää tiukemmin sähköisiä viestintäverkkoja ja -palveluja koskevaan sääntelyjärjestelmään ja jotta voidaan varmistaa myös vammaisten loppukäyttäjien käyttömahdollisuudet. Koska kadonneiden lasten ilmoittamiseen liittyä erityisnäkökohtia ja kyseisen palvelun saatavuus on nykyisin rajoitettu, jäsenvaltioiden on numeron varaimisen lisäksi myös varmistettava, että kadonneiden lasten ilmoittamiseen tarkoitettu palvelu on todella käytettävissä niiden alueella numerossa 116 000.**
- (37) Yhtenäismarkkinat merkitsevät sitä, että loppukäyttäjät voivat käyttää kaikkia toisten jäsenvaltioiden kansallisiin numerointisuunnitelmiin sisältyviä numeroita ja että he voivat käyttää palveluja, tietoyhteiskunnan palvelut mukaan luettuina, käyttäen yhteisön alueella muita kuin maantieteellisiä numeroita, kuten ilmaisnumeroita ja maksullisia palvelunumeroita. Loppukäyttäjien olisi myös voitava käyttää ETNS:n numeroita ja kansainvälisiä ilmaisnumeroita (Universal International Freephone Numbers, UIFN). Mahdollisuutta käyttää numerovaroja ja niihin liittyviä palveluja rajojen yli ei pitäisi estää kuin ainoastaan objektiivisesti perustelluissa tapauksissa, esimerkiksi jos se on välttämätöntä muun muassa tiettyihin lisämaksullisiin palveluihin liittyvien petosten tai väärinkäytösten estämiseksi tai jos numero on määriteltä ainoastaan kansalliseksi (esim. kansallinen lyhytvalintanumero). Käyttäjille olisi tiedotettava etukäteen selkeästi ja kattavasti kaikista ilmaisnumeroihin liittyvistä maksuista, kuten standardoitujen kansainvälisten suuntanumeroiden kautta käytettävissä oleviin numeroihin sovellettavista ulkomaanpuhelumaksuista. Komission olisi voitava hyväksyä täytäntöönpanotoimenpiteitä sen varmistamiseksi, että loppukäyttäjät voivat tosiasiallisesti käyttää numeroita ja palveluja yhteisön alueella. **Loppukäyttäjien olisi voitava myös ottaa yhteys muihin loppukäyttäjiin (erityisesti IP-numeroiden avulla) vaihtaakseen tietoja riippumatta palveluntarjoajan valinnasta.**

(1) EUVL L 49, 17.2.2007, s. 30.

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

- (38) Jotta kuluttajat voisivat saada täyden hyödyn kilpailuista markkinoista, heidän olisi voitava tehdä tietoisia valintoja ja vaihtaa palveluntarjoajaa silloin, kun se on heidän etujensa mukaista. On olennaisen tärkeää varmistaa, että he voivat tehdä näin ilman oikeudellisia, teknisiä tai käytännöllisiä esteitä, jotka voivat liittyä muun muassa sopimusehtoihin, menettelyihin ja maksuihin. Tämä ei estä kohtuullisen vähimmäiskeston sisällyttämistä kuluttajasopimuksiin. Numeron siirrettävyys on keskeinen tekijä, joka helpottaa kuluttajan valintoja ja tosiasiallista kilpailua sähköisen viestinnän kilpailumarkkinoilla, ja se olisi toteutettava mahdollisimman nopeasti, **tavallisesti vuorokauden kuluessa kuluttajan esittäjästä pyynnöstä. Kokemus joissakin jäsenvaltioissa on kuitenkin osoittanut, että kuluttajien palveluntarjoajaa saatetaan vaihtaa ilman heidän suostumustaan. Kyseessä on asia, johon etupäässä täytäntöönpanoviranomaisten olisi puututtava, mutta jäsenvaltioiden olisi voitava määrätä tällaiset vaihtoprosessia koskevat oikeasuhteiset vähimmäistoimenpiteet, jotka ovat välttämättömiä mainittujen riskien minimoimiseksi siten, että prosessista ei tule vähemmän houkutteleva kuluttajan kannalta.** Jotta numeron siirrettävyyttä voitaisiin mukauttaa markkinoiden ja teknologian kehitykseen, mukaan luettuna verkkoon tallennettujen tilaajan henkilökohtaisten luetteloiden ja profiilitietojen mahdollinen siirtäminen, komission olisi voitava toteuttaa teknisiä täytäntöönpanotoimenpiteitä tällä alalla. Arvioitaessa sitä, mahdollistavatko tekniset ja markkinaolosuhteet numeroiden siirtämisen kiinteitä palveluja tarjoavien verkkojen ja matkapuhelinverkkojen välillä, olisi erityisesti otettava huomioon käyttäjiltä perittävät hinnat sekä kustannukset, jotka vaihdosta aiheutuvat kiinteitä palveluja tarjoaville yrityksille ja matkapuhelinverkoille.
- (39) Oikeudellisia siirtovelvollisuuksia voidaan soveltaa tiettyjen mediapalvelun tarjoajien toimittamiin tiettyihin **radiopalveluihin ja audiovisuaalisiin mediapalveluihin sekä täydentäviin palveluihin. Audiovisuaaliset palvelut on määritelty televisiotoimintaa koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta annetun neuvoston direktiivin 89/552/ETY muuttamisesta 11 päivänä joulukuuta 2007 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2007/65/EY** ⁽¹⁾. Jäsenvaltioiden olisi esitettävä siirtovelvollisuudelle selkeät perusteet sen varmistamiseksi, että velvollisuudet ovat avoimia, oikeasuhteisia ja hyvin määriteltyjä. Siirtovelvollisuutta koskevat säännöt olisi laadittava siten, että ne tarjoavat riittäviä kannustimia tehokkaisiin infrastruktuuri-investointeihin. Siirtovelvollisuutta koskevia sääntöjä olisi tarkasteltava säännöllisesti uudelleen, jotta ne voitaisiin pitää teknologian ja markkinoiden kehityksen tasalla ja siten varmistaa, että ne ovat jatkuvasti oikeassa suhteessa haluttuihin tavoitteisiin nähden. **Täydennyspalveluihin sisältyy muun muassa palveluja, joilla parannetaan vammaisten käyttäjien käyttömahdollisuuksia; tällaisia palveluja ovat muun muassa tekstitelevisiopalvelu, tekstityspalvelu, kuvailutulkkaus ja viittomakielinen tulkkaus.**
- (40) Jäsenvaltioiden olisi otettava käyttöön **asianmukaisia kuulemismekanismeja**, jotta kuluttajien kuulemiseen nykyisin liittyvät puutteet voitaisiin poistaa ja kansalaisten edut voitaisiin ottaa asianmukaisesti huomioon. **Tällaiset mekanismit voisivat muodostaa elimen**, joka tekisi kansallisesta sääntelyviranomaisesta ja palvelujen tarjoajista riippumattomia selvityksiä kuluttajiin liittyvistä kysymyksistä, kuten kuluttajakäyttötymisestä ja palveluntarjoajan vaihtamiseen liittyvistä menettelyistä, ja joka toimisi avoimesti ja antaisi oman panoksensa nykyiseen sidosryhmien kuulemismenettelyyn. **Lisäksi olisi kehitettävä mekanismi asianmukaiseen yhteistyöhön asioissa, jotka liittyvät laillisen sisällön tukemiseen. Tällaisen mekanismin yhteydessä hyväksytyissä yhteistyömenettelyissä ei kuitenkaan pitäisi sallia Internetin käytön järjestelmällistä valvontaa.** Komission olisi voitava hyväksyä täytäntöönpanotoimenpiteitä, joilla helpotetaan vammaisten käyttäjien mahdollisuuksia käyttää sähköisiä viestintäpalveluja ja päätelaitteita, sanotun kuitenkin rajoittamatta direktiivin 1999/5/EY ja erityisesti sen 3 artiklan 3 kohdan f alakohdan mukaisten vammaisiin liittyvien vaatimusten soveltamista.
- (41) **Tuomioistuimen ulkopuolista riitojenratkaisumenettelyä olisi vahvistettava varmistamalla, että käytetään riippumattomia riitojenratkaisuelimiä ja että menettelyssä noudatetaan ainakin niitä vähimmäisperiaatteita, jotka on esitetty tuomioistuinten ulkopuolisiin kuluttajariitoja ratkaiseviin elimiin sovellettavista periaatteista 30 päivänä maaliskuuta 1998 annetussa komission suosituksessa 98/257/EY** ⁽²⁾. Jäsenvaltiot voivat käyttää tähän tarkoitukseen joko olemassa olevia riitojenratkaisuelimiä, sillä edellytyksellä, että nämä elimet täyttävät sovellettavat vaatimukset, tai perustaa uusia elimiä.

⁽¹⁾ EUVL L 332, 18.12.2007, s. 27.

⁽²⁾ EYVL L 115, 17.4.1998, s. 31.

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

- (42) Yleispalveluvollisuuksien alaiseksi nimetyille yritykselle asetetut velvollisuudet olisi ilmoitettava komissiolle.
- (43) *Direktiivillä 2002/58/EY yhdenmukaistetaan jäsenvaltioiden säännökset, joita tarvitaan samantasoisen perusoikeuksien ja vapauksien ja erityisesti yksityisyyttä koskevan oikeuden ja tietotekniikkajärjestelmien luotettavuutta ja turvallisuutta koskevan oikeuden suojan varmistamiseksi henkilötietojen käsittelyssä sähköisen viestinnän alalla sekä tällaisten tietojen ja sähköisen viestinnän laitteiden ja palvelujen vapaan liikkuvuuden varmistamiseksi yhteisössä.*
- (44) *Liikennetietojen käsittely verkko- ja tietoturvatarkoituksissa siten, että varmistetaan tallennetun tai siirretyn tiedon saatavuus, autenttisuus, eheys ja luottamuksellisuus, mahdollistaa tällaisen tiedon käsittelyn, mihin rekisterinpitäjällä on oikeutettu intressi pyrittäessä estää luvaton pääsy tietoihin ja vahingollinen koodin jakaminen, pysäyttää palvelunestohyökkäykset ja ehkäistä tietokoneille ja sähköisille viestintäjärjestelmille koituvat vahingot. Euroopan verkko- ja tietoturvaviraston (ENISA) olisi julkaistava säännöllisesti tutkimuksia, joilla havainnollistetaan direktiivin 2002/58/EY 6 artiklan nojalla sallittuja käsittelytapoja.*
- (45) *Määrittäessään käsittelyn turvallisuutta koskevia täytäntöönpanotoimia valvonnan käsittävän sääntelymenettelyn mukaisesti komission olisi kuultava kaikkia asianomaisia eurooppalaisia viranomaisia ja järjestöjä (Euroopan verkko- ja tietoturvavirastoa, Euroopan tietosuojavaltuutettua ja 29 artiklassa tarkoitettua työryhmää) sekä kaikkia muista asianosaisia sidosryhmiä erityisesti saadakseen tietoa parhaista saatavilla olevista teknisistä ja taloudellisista ratkaisuista, joilla voidaan parantaa direktiivin 2002/58/EY täytäntöönpanoa.*
- (46) *Direktiivin 2002/58/EY säännöksillä tarkennetaan ja täydennetään yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelystä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 24 päivänä lokakuuta 1995 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 95/46/EY ⁽¹⁾ ja säädetään luonnollisia henkilöitä tai oikeushenkilöitä olevien tilaajien oikeutetusta intressistä.*
- (47) *Sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen markkinoiden vapauttaminen ja teknologian nopea kehitys ovat yhdessä edistäneet kilpailua ja talouskasvua ja luoneet laajan valikoiman loppukäyttäjille suunnattuja palveluja, joita voidaan käyttää yleisten ja yksityisten sähköisten viestintäverkkojen ja yleisesti saatavilla olevien yksityisten verkkojen kautta.*
- (48) *IP-osoitteet ovat tärkeitä Internetin toiminnalle. Niillä identifioidaan numeron avulla verkkoon osallistuvat laitteet, kuten tietokoneet tai älypuhelinlaitteet. Ottaen huomioon eri tilanteet, joissa IP-osoitteita käytetään, ja niihin liittyvät nopeasti kehittyvät teknologiat, on herännyt kysymyksiä niiden käytöstä henkilötietona tietyissä olosuhteissa. Siksi komission olisi IP-osoitteita ja niiden käyttöä koskevien tutkimusten perusteella esitettävä tarvittaessa niitä koskevia ehdotuksia.*
- (49) *Teknologian kehitys mahdollistaa uusien tiedonkeruu- ja tunnistuslaitteisiin perustuvien sovellusten kehittämisen. Nämä laitteet voivat olla radiotaajuuksia käyttäviä kontaktittomia laitteita. Esimerkiksi radiotaajuiset etätunnistuslaitteet (Radio Frequency Identification Devices, RFID) käyttävät radiotaajuuksia tietojen lukemiseen yksilöllisistä tunnisteista, minkä jälkeen tietoja voidaan siirtää olemassa olevissa viestintäverkoissa. Tällaisten teknologioiden laajamittainen käyttö voi tuoda huomattavia taloudellisia ja sosiaalisia hyötyjä ja edistää merkittävästi sisämarkkinoiden kehitystä, jos kansalaiset hyväksyvät niiden käytön. Tämän saavuttamiseksi on tarpeen varmistaa, että kaikki yksilöiden perusoikeudet, mukaan lukien oikeus yksityisyyteen ja tietosuojaan, turvataan. Kun tällaiset laitteet on liitetty yleisesti saatavilla oleviin sähköisiin viestintäverkkoihin tai ne käyttävät sähköisiä viestintäpalveluja perusinfrastruktuurina, olisi sovellettava direktiivin 2002/58/EY asiaa koskevia säännöksiä, kuten turvallisuutta, liikenne- ja paikkatietoja ja luottamuksellisuutta koskevia säännöksiä.*

(1) EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31.

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

- (50) Yleisesti saatavilla olevan sähköisen viestintäpalvelun tarjoajan olisi ryhdyttävä asianmukaisiin teknisiin ja organisatorisiin toimenpiteisiin varmistaakseen palvelujensa turvallisuuden. Tällaisilla toimilla olisi taattava, että näitä henkilötietoja voi käsitellä vain luvan siihen saanut henkilöstö oikeudellisesti perusteltujen toimien yhteydessä ja että tallennettuja tai välitettyjä henkilötietoja samoin kuin verkkoja ja palveluja suojellaan, sanotun kuitenkaan rajoittamatta yleisesti direktiivin 95/46/EY yleisesti saatavilla olevien sähköisten viestintäpalvelujen tai yleisten viestintäverkkojen yhteydessä tuotettavien tai käsiteltävien tietojen säilyttämisestä 15 päivänä maaliskuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/24/EY⁽¹⁾ soveltamista. Lisäksi olisi laadittava henkilötietojen käsittelyä koskeva turvallisuuspolitiikka, jotta voidaan tunnistaa järjestelmän haavoittuvuudet, ja on harjoitettava säännöllistä valvontaa ja toteutettava ennalta ehkäiseviä, korjaavia ja lieventäviä toimia.
- (51) Kansallisten sääntelyviranomaisten olisi valvottava toteutettuja toimenpiteitä ja levitettävä parhaita käytänteitä yleisesti saatavilla olevien sähköisten viestintäpalvelujen tarjoajien keskuudessa.
- (52) Jos tietoturvaloukkaukseen, joka johtaa tilaajan tai yksilön henkilötietojen katoamiseen tai vaarantamiseen, ei puututa riittävän tehokkaasti ja nopeasti, se voi aiheuttaa huomattavia haittoja käyttäjille. Siksi asianomaisen palvelutarjoajan olisi ilmoitettava kansallisille sääntelyviranomaisille tai muulle toimivaltaiselle viranomaiselle välittömästi jokaisesta tietoturvaloukkauksesta. Toimivaltaisen viranomaisen olisi määriteltävä loukkauksen vakavuus sekä vaadittava tarvittaessa palveluntarjoajaa ilmoittamaan viipymättä tilaajille, joihin tietoturvaloukkaus vaikuttaa. Lisäksi tapauksissa, joissa kuluttajien oikeudet ja edut ovat välittömässä ja suorassa vaarassa (kuten muun muassa luvaton pääsy sähköpostien sisältöön ja pääsy luottokorttitietoihin) asianomaisen palveluntarjoajan olisi toimivaltaisten kansallisten viranomaisten lisäksi ilmoitettava asiasta viipymättä suoraan käyttäjille. Palveluntarjoajien olisi ilmoitettava vuosittain asianomaisille käyttäjille suoraan direktiivin 2002/58/EY soveltamisalaan kuuluvista kaikista tietoturvaloukkauksista, jotka tapahtuivat kyseisellä ajanjaksolla. Ilmoituksessa kansallisille viranomaisille ja käyttäjille olisi annettava tiedot toimenpiteistä, joita palveluntarjoaja on toteuttanut tietoturvaloukkauksen selvittämiseksi, sekä suosituksia käyttäjien, joihin se on vaikuttanut, suojelemiseksi.
- (53) Kansallisten sääntelyviranomaisten olisi ajettava Euroopan unionin kansalaisten etuja muun muassa pyrkimällä omalta osaltaan varmistamaan henkilötietojen ja yksityisyyden suojan korkean tason. Tätä varten niillä olisi oltava käytössään riittävät välineet tehtäviensä toteuttamiseksi, mukaan luettuina kattavat ja luotettavat tiedot tosiasiallisista turvallisuuden vaarantumistilanteista, jotka ovat johtaneet yksilöiden henkilötietojen vaarantamiseen.
- (54) Jäsenvaltioiden viranomaisten ja tuomioistuinten olisi direktiivin 2002/58/EY noudattamisen edellyttämiä toimenpiteitä täytäntöön pannessaan tulkittava kansallista oikeutta mainitun direktiivin mukaisesti, ja niiden olisi tämän lisäksi myös huolehdittava siitä, etteivät ne nojautu sellaiseen kyseisen direktiivin tulkintaan, joka johtaisi ristiriitaan muiden perusoikeuksien tai yhteisön oikeuden yleisten periaatteiden kuten suhteellisuusperiaatteen kanssa.
- (55) Olisi säädettävä täytäntöönpanotoimenpiteistä, joilla vahvistetaan yhteiset vaatimukset riittävän yksityisyyden suojan ja sellaisten henkilötietojen suojan riittävän tason saavuttamiseksi, joita siirretään tai käsitellään sisämarkkinoilla sähköisten viestintäverkkojen käytön yhteydessä.
- (56) Laadittaessa yksityiskohtaisia sääntöjä tietoturvaloukkausten ilmoittamisen muodosta ja siinä sovellettavista menettelyistä olisi otettava asianmukaisesti huomioon tietoturvaloukkauksen olosuhteet, kuten se, oliko henkilötiedot suojattu salaustekniikalla tai muilla keinoin, mikä vähentää olennaisesti väärän henkilöllisyyden käytön tai muiden väärinkäytösten todennäköisyyttä. Tällaisissa säännöissä ja menettelyissä olisi myös otettava huomioon lainvalvontaviranomaisten oikeudet tapauksissa, joissa varhainen ilmoittaminen voisi tarpeettomasti haitata tietoturvaloukkauksen tutkimista.

(1) EUVL L 105, 13.4.2006, s. 54.

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

- (57) Ohjelmat, jotka salaa seuraavat käyttäjän toimia ja/tai heikentävät käyttäjän päätelaitteen toimintaa kolmannen osapuolen hyödyksi (niin sanotut vakoiluohjelmat), aiheuttavat vakavan vaaran käyttäjien yksityisyydelle. Käyttäjien yksityiselämän suojan korkea ja yhdenmukainen taso on varmistettava riippumatta siitä, onko ei-toivotut vakoiluohjelmat ladattu vahingossa sähköisten viestintäverkkojen kautta vai onko ne siirretty ja asennettu piilotettuina ohjelmaan, jota levitetään ulkopuolisilla tiedontallennusvälineillä kuten CD-levyillä, CD-ROM-levyillä ja USB-tikuilla. **Jäsenvaltioiden olisi kehotettava loppukäyttäjii ryhtymään tarvittaviin toimiin päätelaitteiden suojaamiseksi viruksia ja vakoiluohjelmia vastaan.**
- (58) Sähköisten viestintäpalvelujen tarjoajien on tehtävä merkittäviä investointeja ei-toivotun markkinointiviestinnän ("roskapostin") torjuntaan. Ne ovat myös loppukäyttäjii paremmassa asemassa, sillä niillä on tarvittavat tiedot ja voimavarat roskapostittajien havaitsemiseksi ja tunnistamiseksi. Siksi sähköpostipalvelujen tarjoajien ja muiden palveluntarjoajien olisi voitava ryhtyä oikeustoimiin roskapostittajia vastaan **tällaisten sääntöjenvastaisuuksien seurauksena** ja siten puolustaa asiakkaidensa etuja omien laillisten kaupallisten etujensa ohella.
- (59) **Jos muita paikkatietoja kuin liikennetietoja voidaan käsitellä, tällaisia tietoja tulisi käsitellä ainoastaan silloin, kun niistä tehdään nimettömiä tai kun kyseiset käyttäjät tai tilaajat ovat antaneet siihen etukäteen suostumuksensa, ja heille olisi annettava selkeät ja kattavat tiedot mahdollisuudesta perua suostumuksensa milloin tahansa.**
- (60) Tarve varmistaa riittävä yksityisyyden suoja ja sellaisten henkilötietojen suojan riittävä taso, joita siirretään tai käsitellään sisämarkkinoilla sähköisten viestintäverkkojen käytön yhteydessä, edellyttävät tehokkaita täytäntöönpano- ja täytäntöönpanon valvontavaltuuksia, jotta säännösten noudattamiselle olisi riittävät kannustimet. Kansallisilla sääntelyviranomaisilla olisi oltava riittävät valtuudet ja voimavarat, jotta ne voivat tutkia tehokkaasti rikkomistapauksia. Niillä olisi muun muassa oltava mahdollisuus saada kaikki tarvitsemansa asiaan liittyvät tiedot sekä valtuudet päättää valituksista ja määrätä seuraamuksia rikkomistapauksissa.
- (61) Rajat ylittävää yhteistyötä ja täytäntöönpanon valvontaa olisi lujitettava käyttämällä yhteisön nykyisiä rajat ylittäviä täytäntöönpanojärjestelmiä kuten kuluttajansuojalainsäädännön täytäntöönpanosta vastaavien kansallisten viranomaisten yhteistyöstä 27 päivänä lokakuuta 2004 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 2006/2004 ("asetus kuluttajansuojaa koskevasta yhteistyöstä")⁽¹⁾ säädettyä järjestelmää. Tästä syystä mainittua asetusta olisi muutettava.
- (62) Direktiivin 2002/22/EY ja direktiivin 2002/58/EY täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY⁽²⁾ mukaisesti.
- (63) **Euroopan komission olisi, edellyttäen että Euroopan unionista tehdyn sopimuksen ja Euroopan yhteisön perustamissopimuksen muuttamisesta tehty Lissabonin sopimus⁽³⁾ tulee voimaan, esitettävä Euroopan parlamentille ja neuvostolle uuden oikeusperustan mukainen uusi lainsäädäntöehdotus yksityisyydestä ja tietoturvallisuudesta sähköisessä tiedonvälityksessä.**
- (64) Komissiolle olisi erityisesti siirrettävä toimivalta hyväksyä täytäntöönpanotoimenpiteitä, jotka koskevat hintojen avoimuutta, palvelun laadun vähimmäisvaatimuksia, 112-palvelujen tehokasta toteuttamista, tosiasiallista mahdollisuutta käyttää numeroja ja palveluja, vammaisten loppukäyttäjien käyttömahdollisuuksien parantamista sekä liitteiden mukauttamista tekniikan kehitykseen tai markkinoiden kysynnän muutoksiin. Sille olisi myös siirrettävä toimivalta hyväksyä täytäntöönpanotoimenpiteitä, jotka koskevat tiedotus- ja ilmoitusvaatimuksia sekä rajat ylittävää yhteistyötä. Koska nämä toimenpiteet ovat laajakantoisia ja niiden tarkoituksena on täydentää direktiiviä 2002/22/EY lisäämällä siihen uusia muita kuin keskeisiä osia, niistä olisi päätettävä päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklassa säädettyä valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen. **Koska** valvonnan käsittävän sääntelymenettelyn **noudattaminen määräaikaisten mukaisesti saattaa tietyissä poikkeuksellisissa tapauksissa estää täytäntöönpanotoimenpiteiden oikea-aikaisen hyväksymisen, Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission olisi toimittava nopeasti varmistaaakseen kyseisten toimenpiteiden oikea-aikaisen hyväksymisen.**

(1) EUVL L 364, 9.12.2004, s. 1.

(2) EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

(3) EUVL C 306, 17.12.2007, s. 1.

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

(65) *Direktiivin 2002/22/EY tavoitteena on varmistaa kuluttajien ja yksittäisten käyttäjien oikeuksien suojelun korkea taso televiestintäpalvelujen tarjoamisen yhteydessä. Tätä suojaa ei tarvita kattavien televiestintäpalvelujen yhteydessä. Kyseessä ovat yhtiöitä koskevat tiedot ja puheensiirtopalvelut, joita tarjotaan pakettina suurille yrityksille eri maissa sekä Euroopan unionissa että sen ulkopuolella yhtä vahvojen osapuolten neuvottelemien yksilöllisten sopimusten perusteella.*

(66) Tämän vuoksi direktiivit 2002/22/EY ja 2002/58/EY olisi muutettava vastaavasti,

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Direktiivin 2002/22/EY

(yleispalveludirektiivi) muuttaminen

Muutetaan direktiivi 2002/22/EY (yleispalveludirektiivi) seuraavasti:

(1) Korvataan 1 artikla seuraavasti:

”1 artikla

Aihe ja soveltamisala

1. Osana direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) soveltamista tässä direktiivissä säädetään sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen tarjonnasta loppukäyttäjille. Tavoitteena on varmistaa hyvälaatuisten ja yleisesti saatavilla olevien sähköisten viestintäpalvelujen saatavuus kaikkialla yhteisössä todellisen kilpailun ja valinnanvapauden avulla sekä käsitellä tilanteita, joissa markkinat eivät tyydyttävästi täytä loppukäyttäjien tarpeita. Direktiivissä on myös säännöksiä kuluttajan tiloissa sijaitsevista päätelaitteista, **ja siinä kiinnitetään erityistä huomiota erityisryhmien, kuten vammaisten ja vanhusten, päätelaitteisiin.**

2. Tässä direktiivissä vahvistetaan loppukäyttäjien oikeudet sekä yleisesti saatavilla olevia sähköisiä viestintäverkkoja ja -palveluja tarjoavien yritysten vastaavat velvollisuudet. Jotta voidaan taata yleispalvelujen tarjoaminen avoimilla ja kilpailuun perustuvilla markkinoilla, direktiivissä määritellään tiettyä laatutasoa edustavat vähimmäispalvelut, jotka ovat kansalliset erityisolosuhteet huomioon ottaen kohtuuhintaan kaikkien loppukäyttäjien saatavilla siten, että kilpailu ei vääristy. Tässä direktiivissä säädetään myös velvollisuuksista, jotka koskevat tiettyjen pakollisten palvelujen tarjoamista.

3. Tämän direktiivin säännöksiä sovelletaan rajoittamatta kuluttajansuojaa koskevien yhteisön sääntöjen, erityisesti direktiivien 93/13/ETY ja 97/7/EY, ja yhteisön lainsäädännön mukaisten kansallisten sääntöjen soveltamista.”

(2) Muutetaan 2 artikla seuraavasti:

a) Poistetaan b alakohta.

b) Korvataan **c ja d alakohta** seuraavasti:

”c) ”yleisesti saatavilla olevalla puhelinpalvelulla” tarkoitetaan yleisesti saatavilla olevaa palvelua, jonka avulla voidaan ottaa ja vastaanottaa, joko suoraan tai välillisesti kotimaan- ja/tai ulkomaanpuheluja, **sekä muita erityisesti vammaisille käyttäjille tarkoitettuja viestintävälineitä, joissa hyödynnetään tekstipuhelinpalveluja tai eri viestintämuotojen täydellistä interaktiivisuutta** kansallisessa tai kansainvälisessä numerointisuunnitelmassa olevan numeron tai numeroiden avulla;

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

d) ”**maantieteellisellä numerolla**” tarkoitetaan kansallisen puhelinten numerointisuunnitelman numeroa, jonka puhelinnumerorakenteen osalla on maantieteellistä merkitystä reititettäessä puheluja verkon liityntäpisteen konkreettiseen sijaintipaikkaan;”

c) **poistetaan e alakohta.**

(3) Korvataan 4 artikla seuraavasti:

”4 artikla

Liittymän tarjoaminen tietyssä sijaintipaikassa ja puhelinpalvelujen tarjoaminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että vähintään yksi yritys pystyy täyttämään kaikki kohtuulliset pyynnöt, jotka koskevat liittymän saamista yleiseen viestintäverkkoon tietyssä sijaintipaikassa.

2. Tarjotun liittymän on oltava sellainen, että se tukee puheen, telekopioiden ja tiedon siirtoa sellaisin siirtonopeuksin, jotka riittävät mahdollistamaan tarkoituksenmukaisen Internet-yhteyden, ottaen huomioon vallitseva tilaajien enemmistön käytössä oleva tekniikka ja tekninen toteutettavuus.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että vähintään yksi yritys pystyy täyttämään kaikki kohtuulliset pyynnöt, jotka koskevat sellaisen **yleisesti saatavilla olevan** puhelinpalvelun tarjoamista 1 kohdassa tarkoitetun verkkoliittymän kautta, joka mahdollistaa kotimaan- ja ulkomaanpuhelujen ottamisen ja vastaanottamisen sekä puhelut hätäpalveluihin numeron 112 kautta **sekä muiden kansallisten hätänumeroiden kautta.**”

(4) Korvataan 5 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen luetteloiden on sisällettävä kaikki yleisesti saatavilla olevien puhelinpalvelujen tilaajat, jollei direktiivin 2002/58/EY 12 artiklan säännöksistä muuta johdu.”

(5) **Muutetaan 6 artikla seuraavasti:**

a) **Korvataan otsikko seuraavasti:**

”**Maksulliset yleisöpuhelimet ja muut televiestinnän käyttöpisteet**”

b) **Korvataan 1 kohta seuraavasti:**

”1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansalliset sääntelyviranomaiset voivat asettaa yrityksille velvollisuuksia sen varmistamiseksi, että maksullisia yleisöpuhelimia ja muita televiestinnän käyttöpisteitä on tarjolla siten, että täytetään loppukäyttäjien kohtuulliset tarpeet maantieteellisen kattavuuden, puhelinten ja muunlaisen televiestinnän käyttöpisteiden lukumäärän ja niiden vammaisten käyttäjien saatavilla olon sekä palvelujen laadun osalta.”

(6) Korvataan 7 artikla seuraavasti:

”7 artikla

Toimenpiteet vammaisia käyttäjiä varten

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava erityistoimenpiteitä vammaisia loppukäyttäjiä varten, jotta **sähköisten viestintäpalvelujen**, mukaan lukien hätäpalvelut, numerotiedustelupalvelut ja luetteloiden käyttömahdollisuus, ovat näiden saatavilla kohtuuhintaan ja muiden loppukäyttäjien käyttömahdollisuuksia vastaavalla tavalla.

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

2. **Jäsenvaltiot voivat toteuttaa erityistoimenpiteitä, jotka kansallisten sääntelyviranomaisten arvon mukaan ovat tarpeellisia kansallisten erityisolosuhteiden ja vammaisuuteen liittyvien erityisvaatimusten** perusteella sen varmistamiseksi, että vammaisilla loppukäyttäjillä on sama mahdollisuus kuin loppukäyttäjien enemmistöllä valita eri yritysten ja palveluntarjoajien välillä, **sekä edistääkseen tarvittavien päätelaitteiden saatavuutta. Niiden on varmistettava, että vähintään yksi yritys pystyy täyttämään joka tapauksessa vammaisten käyttäjien erityisryhmien tarpeet.**

3. **Toteuttamalla edellä mainitut toimenpiteet jäsenvaltiot edistävät yhdenmukaistamista direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 17, 18 ja 19 artiklan säännösten mukaisesti julkaistujen standardien ja asiaa koskevien eritelmien kanssa.**

4. **Jäsenvaltioiden on kannustettava sellaisten päätelaitteiden tuotantoa ja saatavuutta, jotka tarjoavat välttämättömät palvelut ja toiminnot, jotta voidaan hyväksyä ja panna täytäntöön vammaisia käyttäjiä koskevat erityissäännökset.”**

(7) Lisätään 8 artiklaan 3 kohta seuraavasti:

”3. Kun 1 kohdan mukaisesti nimetty operaattori aikoo luovuttaa koko paikallisliityntäverkko-omaisuutensa tai huomattavan osan siitä erilliselle oikeushenkilölle, jolla on eri omistaja, sen on ilmoitettava asiasta kansalliselle sääntelyviranomaiselle hyvissä ajoin etukäteen, jotta kansallinen sääntelyviranomaisen voi arvioida suunnitellun liiketoimen vaikutuksia 4 artiklassa tarkoitettuihin liittymän tarjoamiseen tietyssä sijaintipaikassa ja puhelinalueiden tarjoamiseen. Kansallinen sääntelyviranomaisen voi asettaa ehtoja direktiivin 2002/20/EY (valtuutusdirektiivin) 6 artiklan 2 kohdan mukaisesti.”

(8) Korvataan 9 artiklan 1, 2 ja 3 kohta seuraavasti:

”1. Kansallisten sääntelyviranomaisten on seurattava sellaisten palvelujen vähittäishintojen kehitystä ja tasoa, joiden on 4, 5, 6 ja 7 artiklassa määritelty kuuluvan yleispalveluvollisuuksien piiriin ja joita tarjoavat nimetyt yritykset, tai jos kyseisiä palveluja varten ei ole nimetty yhtäkään yritystä, ovat muutoin saatavilla markkinoilla, erityisesti suhteessa jäsenvaltion kuluttajahintoihin ja tulotasoon.

2. Jäsenvaltiot voivat kansallisten olosuhteiden perusteella vaatia nimettyjä yrityksiä tarjoamaan kuluttajille tavanomaisten kaupallisten ehtojen mukaan asetetuista hinnoista poikkeavia hintavaihtoehtoja tai -paketteja erityisesti sen varmistamiseksi, että pienituloisilla käyttäjillä tai käyttäjillä, joilla on sosiaalisia erityistarpeita, on mahdollisuus saada 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu verkkoliittymä tai käyttää palveluja, joiden on 4 artiklan 3 kohdassa ja 5, 6 ja 7 artiklassa määritelty kuuluvan yleispalveluvollisuuksien piiriin ja joita tarjoavat nimetyt yritykset.

3. Sen lisäksi, että jäsenvaltiot antavat nimettyjä yrityksiä koskevia säännöksiä, joissa säädetään erityisistä hintavaihtoehtoista tai hintakattojen noudattamisesta tai maantieteellisin perustein määritetyistä keskihinnoista tai muista vastaavista järjestelmistä, **niiden on varmistettava**, että tukea annetaan kuluttajille, jotka on määritelty pienituloisiksi tai vammaisiksi tai joilla on todettu olevan sosiaalisia erityistarpeita.”

(9) Korvataan 10 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. **Jäsenvaltioiden on varmistettava, että televiestintäpalveluja direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 2 artiklassa määritellyllä tavalla tarjoavat yritykset tarjoavat tämän direktiivin liitteessä I olevassa A osassa lueteltuja erikoistoimintoja ja -palveluja, jotta tilaajat voivat seurata ja tarkkailla kuluaan ja välttää palvelun tarpeettoman keskeyttämisen.”**

(10) Korvataan 11 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. **Kansallisten sääntelyviranomaisten on varmistettava, että kaikki nimetyt 4, 5, 6 ja 7 artiklaan ja 9 artiklan 2 kohtaan perustuvien velvollisuuksien alaiset yritykset julkaisevat pyynnöstä liitteessä III esitettyjen palvelun laadun muuttujiin, määritelmiin ja mittausmenetelmiin perustuen riittävät ja ajantasaiset tiedot suorituksistaan yleispalvelun tarjonnassa. Julkaistut tiedot on toimitettava pyynnöstä myös kansallisille sääntelyviranomaisille.”**

(11) Korvataan III luvun otsikko seuraavasti:

”TIETYILLÄ VÄHITTÄISMARKKINOILLA HUOMATTAVAN MARKKINAVOIMAN OMAAVIEN YRITYSTEN SÄÄNTELY”

(12) Poistetaan 16 artikla.

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

(13) Muutetaan 17 artikla seuraavasti:

(a) Korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansalliset sääntelyviranomaiset asettavat asianmukaisia sääntelyvelvollisuuksia yrityksille, joilla on todettu olevan tietyillä vähittäismarkkinoilla huomattava markkinavoima direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 14 artiklan mukaisesti:

a) jos kansallinen sääntelyviranomainen toteaa direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 16 artiklan mukaisesti toteutetun markkina-analyysin tuloksena, että direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 15 artiklan mukaisesti määritellyillä tietyillä vähittäismarkkinoilla ei ole todellista kilpailua, ja

b) jos kansallinen sääntelyviranomainen päätyy siihen, että direktiivissä 2002/19/EY (käyttöoikeus-direktiivi) säädettyjen velvollisuuksien avulla ei saavuteta direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 8 artiklassa määriteltyjä tavoitteita.”

(b) Lisätään kohta seuraavasti:

”2 a. *Rajoittamatta velvoitteita, joita voidaan asettaa operaattoreille, joilla on todettu olevan tietyillä vähittäismarkkinoilla huomattava markkinavoima 1 kohdan mukaisesti, kansalliset sääntelyviranomaiset voivat siirtymäaikana soveltaa 2 kohdassa tarkoitettuja velvoitteita operaattoreihin, joilla on todettu olevan tietyillä vähittäismarkkinoilla huomattava markkinavoima, tapauksissa, joissa tukkumyyntiä koskevia velvoitteita on määrätty, mutta niillä ei vielä voida varmistaa kilpailua vähittäismarkkinoilla.*”

(c) Poistetaan 3 kohta.

(14) Poistetaan 18 ja 19 artikla.

(15) Korvataan 20 ja 21 artikla seuraavasti:

”20 artikla

Sopimukset

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tilatessaan palveluja, joissa tarjotaan liittymä yleiseen viestintäverkkoon ja/tai **sähköisiin viestintäpalveluihin**, kuluttajilla ja **muilla loppukäyttäjillä** on **pyynnöstä** oikeus tehdä sopimus tällaisia palveluja ja/tai tällaista liittymää tarjoavan yrityksen tai yritysten kanssa. Sopimuksessa on yksilöitävä **selvässä, kattavassa ja helposti saatavassa muodossa** ainakin:

a) palveluntarjoajan nimi ja osoite;

b) tarjotut palvelut, **mukaan lukien erityisesti:**

— **kun pääsy hätäpalveluihin ja soittajan paikannus toteutetaan 26 artiklan mukaisesti, tarvittaessa tällaisen pääsyn luotettavuus sekä se, tarjotaanko pääsy koko kansallisella alueella,**

— **tiedot rajoituksista, joita palveluntarjoaja on asettanut tilaajien mahdollisuudelle käyttää tai levittää laillista sisältöä tai käyttää haluamiaan laillisia sovelluksia tai palveluja,**

— **palvelun laadun taso viitaten tarvittaessa 22 artiklan 2 kohdassa määritettyihin tekijöihin,**

— **tarjottujen ylläpito- ja asiakaspalveluiden tyypit sekä miten asiakaspalveluun saadaan yhteys,**

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

- perusliittymän toimitusaika, **ja**
- **kaikki päätelaitteen käyttöä koskevat rajoitukset, jotka palveluntarjoaja on määrännyt;**
- c) **tilaajan päätös siitä, sisällytetäänkö hänen henkilökohtaiset tietonsa hakemistoon, ja mitä tietoja sisällytetään;**
- d) yksityiskohtaiset tiedot hinnoista ja maksuista, menetelmät, joiden avulla voidaan saada ajantasaiset tiedot kaikista sovellettavista hinnoista ja ylläpitomaksuista, tarjotut maksumenetelmät ja maksunenetelmästä johtuvien kustannusten erot;
- e) sopimuksen kesto sekä palvelujen ja sopimuksen uusimiseen ja irtisanomiseen sovellettavat ehdot, myös
  - numeroiden ja muiden tunnisteiden siirrettävyydestä aiheutuvat kustannukset **sekä**
  - **maksut, jotka peritään sopimuksen päättyessä, mukaan lukien päätelaitteista perittävät maksut;**
- f) mahdolliset korvausmenettelyt ja ne hyvitysmenettelyt, joita sovelletaan, jos palvelun laatu ei ole sovittu tasoinen;
- g) menetelmä, jonka avulla aloitetaan riitojen ratkaisumenettely 34 artiklan mukaisesti;
- h) **toimityypit**, joita liittymän ja/tai palvelut tarjoava yritys voi toteuttaa tietoturvaa tai tietojen eheyttä koskevien vaarantumistilanteiden tai uhkien tai haavoittuvuuksien johdosta **ja korvausjärjestelyt, joita sovelletaan tietoturvaa tai tietojen eheyttä koskevien vaarantumistilanteiden sattuessa.**

Sopimuksen on myös sisällettävä asianomaisten julkisten viranomaisten toimittamat tiedot sähköisten viestintäverkkojen ja palveluiden käyttämisestä laittomiin tarkoituksiin tai haitallisen sisällön välittämiseen sekä siitä, miten suojaudutaan 21 artiklan 4 kohdassa tarkoitetuilta henkilön turvallisuutta, yksityisyyden suojaa ja henkilötietoja uhkaavilta riskeiltä ja tarjottuun palveluun liittyviltä riskeiltä.

2. Tilaajilla on oikeus sanoa irti sopimuksensa seuraamuksitta heti kun heille on ilmoitettu operaattorin ehdottamista muutoksista sopimusehtoihin. Tilaajille on ilmoitettava näistä muutoksista riittävän hyvissä ajoin ja vähintään yhtä kuukautta ennen niiden toteuttamista ja heille on ilmoitettava samanaikaisesti, että heillä on oikeus sanoa irti tällaiset sopimukset seuraamuksitta, jos he eivät hyväksy uusia ehtoja.

21 artikla

Avoimuus ja tietojen julkaiseminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että **yhteyksiä yleisiin sähköisiin viestintäverkkoihin ja/tai sähköisiin viestintäpalveluihin** tarjoavat yritykset julkaisevat **avoimia**, vertailukelpoisia, riittäviä ja ajantasaisia tietoja niiden **loppukäyttäjille ja** kuluttajille tarjoamiin palveluihin sovellettavista hinnoista, **sopimusten lopettamisen yhteydessä perittävistä hinnoista sekä niitä koskevien sopimusten vakioehdoista liitteen II mukaisesti.** Tiedot on julkaistava **selvässä, kattavassa ja** helposti saatavilla olevassa muodossa. **Kansalliset sääntelyviranomaiset voivat määrittää muita tällaisten tietojen julkaisumuo- toa koskevia vaatimuksia.**

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

2. Kansallisten sääntelyviranomaisten on edistettävä **vertailukelpoisten** tietojen tarjoamista interaktiivisten oppaiden tai vastaavien tekniikoiden avulla, jotta loppukäyttäjät ja kuluttajat voivat arvioida itsenäisesti vaihtoehtoisten käyttötapojen kustannuksia. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansalliset sääntelyviranomaiset asettavat tällaiset oppaat tai tekniikat saataville **itse tai kolmansien osapuolten kautta maksutta tai kohtuulliseen hintaan**. Kolmansilla osapuolilla on oikeus käyttää korvauksetta sähköisiä viestintäverkkoja ja/tai -palveluja tarjoavien yritysten julkaisemia **tietoja** tällaisten interaktiivisten oppaiden tai vastaavien tekniikoiden myyntiä tai saataville asettamista varten.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansalliset sääntelyviranomaiset voivat velvoittaa **yhteyksiä yleisiin sähköisiin viestintäverkkoihin ja/tai sähköisiin viestintäpalveluihin** tarjoavat yritykset **muun muassa**:

- a) antamaan **tilaajille** hintatietoja **kaikista tiettyjen hinnoitteluehtojen alaisista palveluista; yksittäisten palveluluokkien osalta kansalliset sääntelyviranomaiset voivat vaatia, että tällaiset tiedot annetaan ennen puhelun yhdistämistä;**
- b) **muistuttamaan tilaajia säännöllisesti hätäpalvelujen luotettavan käyttömahdollisuuden tai soit-tajan sijaintitietojen puuttumisesta heidän tilaamansa palvelun yhteydessä;**
- c) **ilmoittamaan tilaajille muutoksista rajoituksiin, joita yritys on asettanut tilaajien mahdollisuu-delle käyttää tai levittää laillista sisältöä tai käyttää haluamiaan laillisia sovelluksia ja palveluja;**
- d) **ilmoittamaan tilaajille heidän oikeudestaan sisällyttää henkilökohtaisia tietojaan luetteloon sekä asianomaisten tietojen tyylistä; sekä**
- e) **säännöllisesti ilmoittamaan vammaisille tilaajille heille tarkoitettuja ajankohtaisia tuotteita ja palveluja koskevista yksityiskohdista.**

Tarvittaessa kansainväliset sääntelyviranomaiset voivat edistää itsesääntely- tai yhteissääntelytoi-mia ennen velvollisuuksien käyttöönottoa.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansalliset sääntelyviranomaiset velvoittavat 3 kohdassa tarkoitetut yritykset jakamaan yleisesti kiinnostavaa tietoa olemassa oleville ja uusille tilaajille tarvittaessa. Asianomaiset julkiset viranomaiset tuottavat kyseisen tiedon standardimuodossa ja se voi sisältää muun muassa seuraavat asiat:

- a) **tavallisimmat sähköisten viestintäpalveluiden käyttötavat liittyen laittomaan toimintaan tain vahingollisen sisällön levittämiseen etenkin, kun tämä voi haitata muille kuuluvien oikeuksien ja vapauksien noudattamista, mukaan lukien kopiosuojaan ja siihen liittyvään oikeuteen kohdis-tuvat rikkomukset ja niiden seuraukset; sekä**
- b) **keinot henkilön turvallisuuden, yksityisyyden ja henkilötietojen suojaamiseksi sähköisiä viestin-täpalveluja käytettäessä.**

Toimivaltaisten kansallisten viranomaisten on korvattava yrityksille näiden velvoitteiden täyttämi-sestä aiheutuneet merkittävät lisäkustannukset.”

(16) Muutetaan 22 artikla seuraavasti:

- (a) Korvataan 1 ja 2 kohta seuraavasti:

”1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansalliset sääntelyviranomaiset voivat, otettuaan huo-mioon kaikkien asianomaisten osapuolten näkemykset, vaatia yleisesti saatavilla olevia sähköisiä viestintäverkkoja ja/tai -palveluja tarjoavia yrityksiä julkaisemaan loppukäyttäjien käyttöön vertai-lukelpoisia, riittäviä ja ajantasaisia tietoja palvelujensa laadusta, **ja toteutetuista toimenpiteistä, joilla varmistetaan** vammaisten loppukäyttäjien **tasapuoliset mahdollisuudet** käyttää näitä verk-koja ja/tai palveluja. Tiedot on pyynnöstä toimitettava myös kansalliselle sääntelyviranomaiselle ennen niiden julkaisemista.

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

2. *Kansalliset sääntelyviranomaiset voivat yksilöidä muun muassa palvelun laatua mitattavat muuttujat sekä julkaistavien tietojen sisällön, muodon ja julkaisutavan, mukaan lukien mahdolliset laatutodistusmekanismit, jotta voidaan varmistaa, että loppukäyttäjien, myös vammaisten loppukäyttäjien, ulottuvilla on kokonaisvaltaista, vertailukelpoista, luotettavaa ja käyttäjystävällistä tietoa. Tarvittaessa voidaan käyttää liitteessä III mainittuja muuttujia, määritelmiä ja mittaamenetelmiä.”*

(b) Lisätään 3 kohta seuraavasti:

”3. Estääkseen palvelun heikkenemisen ja liikenteen hidastumisen verkoissa ja varmistaakseen, että käyttäjien mahdollisuutta käyttää tai levittää sisältöä tai käyttää haluamiaan sovelluksia ja palveluja ei rajoiteta kohtuuttomasti, kansalliset sääntelyviranomaiset voivat antaa suuntaviivoja palvelun laatuun liittyvistä vähimmäisvaatimuksista ja tarvittaessa toteuttaa muita toimia. Näissä suuntaviivoissa tai toimissa otetaan asianmukaisesti huomioon kaikki direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 17 artiklan mukaan määritetyt normit.

Tarkasteltuaan kyseisiä suuntaviivoja tai toimia ja kuultuaan televiestinnän eurooppalaisten sääntelyviranomaisten yhteistyöelintä komissio voi hyväksyä tällaisia palvelujen vähimmäislaatuvaatimuksia koskevia teknisiä täytäntöönpanotoimia, jos se katsoo, että suuntaviivat tai toimet voivat aiheuttaa sisämarkkinoiden esteen. Kyseisistä toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia sitä täydentämällä, päätetään 37 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.”

(17) Korvataan 23 artikla seuraavasti:

”23 artikla

Palvelujen saatavuus

Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet **mahdollisimman kattavasti** sen varmistamiseksi, että yleisesti saatavilla olevat puhelinpalvelut ovat mahdollisimman laajalti käytettävissä laajamittaisissa verkon toiminnan keskeytyksissä tai ylivoimaisen esteen sattuessa. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yleisesti saatavilla olevia puhelinpalveluja tarjoavat yritykset toteuttavat kaikki **tarvittavat** toimenpiteet taatakseen hätäpalvelujen keskeytymättömän käyttöoikeuden **mistä tahansa paikasta EU:n alueella.**”

(18) Muutetaan 25 artikla seuraavasti:

(a) Korvataan otsikko seuraavasti:

”Numerotiedotuspalvelut”

(b) Korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikilla sähköisten viestintäverkkojen ja -palveluiden loppukäyttäjillä on oikeus saada tietonsa numerotiedotuspalveluihin ja luetteloihin 2 kohdan mukaisesti.”

(c) Korvataan 3, 4 ja 5 kohta seuraavasti:

”3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikki **sähköisten viestintäpalvelujen** loppukäyttäjät voivat käyttää numerotiedotuspalveluja ja että näiden palvelujen käyttöoikeuksia hallinnoivat operaattorit tarjoavat palveluja oikeudenmukaisin, kustannuksiin perustuvien, puolueettomien, syrjimättömien ja avoimien ehdoin.

4. Jäsenvaltiot eivät saa pitää sääntelyn avulla voimassa rajoituksia, jotka estävät jonkin jäsenvaltion loppukäyttäjää käyttämästä suoraan toisen jäsenvaltion numerotiedotuspalvelua soittamalla puhelun tai lähettämällä tekstiviestin, ja niiden on 28 artiklan mukaisesti ryhdyttävä toimenpiteisiin tällaisen käyttömahdollisuuden varmistamiseksi.

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

5. Edellä olevaa 1, 2, 3 ja 4 kohtaa sovelletaan, jollei henkilötietojen ja yksityisyyden suojaa koskevan yhteisön lainsäädännön vaatimuksista ja erityisesti direktiivin 2002/58/EY 12 artiklan säännöksistä muuta johdu.”

(19) Korvataan 26 ja 27 artikla seuraavasti:

”26 artikla

Hätäpalvelut ja eurooppalainen hätänumero

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikki 2 kohdassa tarkoitettujen palvelujen loppukäyttäjät, maksullisten yleisöpuhelinien käyttäjät mukaan luettuina, voivat soittaa hätäpuheluja maksutta ja tarvitsematta käyttää minkäänlaista maksuvälinettä käyttämällä kansallisten sääntelyviranomaisten määrittelemien muiden kansallisten hätänumeroiden lisäksi eurooppalaista hätänumeroa 112.

2. Jäsenvaltioiden on **yhteistyössä kansallisten sääntelyviranomaisten, hätäpalveluiden ja palveluntarjoajien kanssa** varmistettava, että yritykset, jotka tarjoavat **sähköistä viestintäpalvelua**, jonka avulla voidaan ottaa kotimaan- ja/tai ulkomaanpuheluja kansallisessa tai kansainvälisessä numerointisuunnitelmassa olevan numeron tai numeroiden avulla, tarjoavat **luotettavan** mahdollisuuden käyttää hätäpalveluja.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että **hätäpalvelut voivat vastata** eurooppalaiseen hätänumeroon 112 soitettuihin puheluihin **ja käsitellä niitä** asianmukaisesti ja että puhelut välitetään kansallisen hätäpalvelun organisaatioon parhaiten sopivalla tavalla. Näihin puheluihin on vastattava ja ne on välitettävä vähintään yhtä nopeasti ja tehokkaasti kuin kansallisiin hätänumeroihin tehdyt puhelut, jos kansalliset hätänumerot ovat edelleen käytössä.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että vammaiset loppukäyttäjät voivat käyttää muiden **loppukäyttäjien nauttimien hätäpalvelujen kaltaisia hätäpalveluja**. Sen varmistamiseksi, että vammaiset loppukäyttäjät voivat käyttää hätäpalveluja matkustaessaan muissa jäsenvaltioissa, toteutettaviin toimenpiteisiin **tulee** sisältyä sen varmistaminen, että direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 17 artiklan mukaisesti julkaistujen standardien tai eritelmien asiaa koskevia säännöksiä noudatetaan.

5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että soittajan sijaintitiedot annetaan veloituksetta **ja heti, kun hätäpuhelu saavuttaa hätätilannetta käsitelvän viranomaisen. Tätä on sovellettava myös kaikkiin** eurooppalaiseen hätänumeroon 112 **soitettuihin puheluihin**.

6. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että **niiden kansallisia numeroita koskevien tietojen ohella kaikille unionin** kansalaisille tiedotetaan riittävästi eurooppalaisen hätänumeron 112 olemassaolosta ja käytöstä, etenkin toimenpiteillä, jotka on erityisesti suunnattu jäsenvaltioiden välillä matkustaville henkilöille.

7. Komissio voi **televiestinnän eurooppalaisten sääntelyviranomaisten yhteistyöelintä** kuultuaan hyväksyä teknisiä täytäntöönpanotoimenpiteitä.

Kyseisistä toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia sitä täydentämällä, päätetään 37 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenetelyä noudattaen.

27 artikla

Eurooppalaiset tunnusnumerot

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tunnus 00 on vakiomuotoinen ulkomaanpuhelukennu. Erityisjärjestelyjä puhelujen soittamiseksi eri jäsenvaltioissa sijaitsevien vierekkäisten alueiden välillä voidaan toteuttaa tai jatkaa. Tällaisista järjestelyistä on ilmoitettava loppukäyttäjille näillä alueilla.

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

2. Jäsenvaltioiden, joille ITU on osoittanut kansainvälisen aluetunnuksen 3883, on siirrettävä yhteisön lainsäädännön pohjalta perustetulle ja komission avoimen, läpinäkyvän ja syrjimättömän valintamenettelyn perusteella nimeämälle organisaatiolle tai televiestinnän eurooppalaisten sääntelyviranomaisten yhteistyöelimelle yksinomainen vastuu eurooppalaisen numeroavaruuden (ETNS) hallinnoinnista, numeroiden myöntäminen ja markkinointi mukaan lukien.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikki yleisesti saatavilla olevia puhelinpalveluja tarjoavat yritykset välittävät kaikki ETNS:ään menevät ja sieltä tulevat puhelut hinnoin, jotka eivät ylitä enimmäishintaa, joita ne soveltavat muihin jäsenvaltioihin meneviin tai niistä tuleviin puheluihin.”

(20) Lisätään uusi artikla seuraavasti:

”27 a artikla

Yhdenmukaisten yhteiskunnallisten palvelujen yhdenmukaiset puhelinnumerot, kadonneita lapsia koskeva vihjepuhelinnumero mukaan luettuna

1. Jäsenvaltioiden on edistettävä 116-alkuiseen kansalliseen numerointialueeseen kuuluvia erityispuhelinnumeroita, jotka on määritelty 116-alkuisen kansallisen numerointialueen varaamisesta yhdenmukaisten yhteiskunnallisten palvelujen yhdenmukaisille puhelinnumeroille 15 päivänä helmikuuta 2007 tehdystä komission päätöksessä 2007/116/EY ⁽¹⁾ Jäsenvaltioiden on kannustettava alueellaan niiden palvelujen tarjontaa, joita varten numerot on varattu.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että vammaiset loppukäyttäjät voivat käyttää 116-numerointialueella tarjottuja palveluja. Sen varmistamiseksi, että vammaiset loppukäyttäjät voivat käyttää mainittuja palveluja matkustaessaan muissa jäsenvaltioissa, toteutettaviin toimenpiteisiin tulee sisältyä sen varmistaminen, että direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 17 artiklan mukaisesti julkaistujen standardien tai eritelmien asiaa koskevia säännöksiä noudatetaan.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansalaiset saavat riittävästi tietoa 116-numerointialueella tarjottujen palveluiden olemassaolosta ja käytöstä, etenkin toimenpiteillä, jotka on erityisesti suunnattu eri jäsenvaltioiden välillä matkustaville henkilöille.

4. Jäsenvaltioiden on kaikkiin 116-numerointialueen numeroihin yleisesti 1, 2 ja 3 kohdan mukaisesti sovellettavien toimien lisäksi taattava kansalaisille mahdollisuus käyttää vihjepuhelinta, johon voi tehdä ilmoituksen kadonneista lapsista. Vihjepuhelimen on oltava käytettävissä numerossa 116 000.

5. Komissio voi televiestinnän eurooppalaisten sääntelyviranomaisten yhteistyöelintä kuultuaan ryhtyä teknisiin täytäntöönpanotoimenpiteisiin varmistaa 116-numerointialueen ja erityisesti kadonneita lapsia koskevan vihjepuhelinnumeron 116 000 tehokkaan käyttöönoton jäsenvaltioissa sekä taatakseen vammaisten loppukäyttäjien mahdollisuus käyttää palvelua näiden matkustaessa muissa jäsenvaltioissa.

Kyseisistä toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia sitä täydentämällä, päätetään 37 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

⁽¹⁾ EUVL L 49, 17.2.2007, s. 30.”

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

(21) Korvataan 28 artikla seuraavasti:

”28 artikla

Mahdollisuus käyttää numeroita ja palveluja

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansalliset sääntelyviranomaiset toteuttavat kaikki tarpeelliset toimenpiteet **jos ne ovat teknisesti ja taloudellisesti toteutettavissa, paitsi silloin, kun vastaanottava tilaaja on kaupallisista syistä rajoittanut tietyiltä maantieteellisiltä alueilta tulevia puheluja** – sen varmistamiseksi, että:

a) loppukäyttäjät voivat **operaattorin käyttämästä tekniikasta ja laitteista riippumatta** käyttää kaikkia yhteisössä tarjottuja numeroita, kuten jäsenvaltioiden kansallisiin numerointisuunnitelmiin sisältyviä numeroita, ETNS:n numeroita ja kansainvälisiä ilmaisnumeroita, ja

b) tarjotaan teksti- ja videopuhelinpalveluja sekä tuotteita, joiden avulla vanhuksset tai vammaiset voivat ottaa yhteyden ainakin hätätapauksissa.

Kansalliset sääntelyviranomaiset voivat tapauskohtaisesti estää numeroiden tai palvelujen käytön, jos tämä on perusteltua petosten tai väärinkäytösten vuoksi, ja varmistaa, että tällaisissa tapauksissa, myös silloin, kun tutkinta on käynnissä, sähköisten viestintäpalvelujen tarjoajat pidättävät kyseisestä yhteenliittämisestä tai muista palveluista saadut tulot.

2. Komissio voi hyväksyä teknisiä täytäntöönpanotoimenpiteitä sen varmistamiseksi, että loppukäyttäjät voivat tosiasiallisesti käyttää numeroita ja palveluja yhteisön alueella. Kyseisistä toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia sitä täydentämällä, päätetään 37 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

Tällaisia teknisiä täytäntöönpanotoimenpiteitä voidaan tarkastella määräajoin uudelleen markkinoiden ja teknologian kehityksen huomioon ottamiseksi.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansalliset sääntelyviranomaiset voivat velvoittaa yhteisiä yleisiin viestintäverkkoihin tarjoavat yritykset toimittamaan tietoja verkkonsa hallinnoinnista silloin, kun rajoitetaan loppukäyttäjien pääsyä verkkoon tai palvelujen, sisällön ja sovellusten käyttöä. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansallisilla sääntelyviranomaisilla on kaikki tarvittavat valtuudet tutkia tapauksia, joissa yritykset ovat asettaneet rajoituksia loppukäyttäjien palvelujen, sisällön ja sovellusten saannille.”

(22) Muutetaan 29 artikla seuraavasti:

(a) Korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansalliset sääntelyviranomaiset voivat vaatia kaikkia yleisesti saatavilla olevia puhelupalveluja ja/tai yleisiä viestintäverkkoja tarjoavia yrityksiä asettamaan loppukäyttäjien saataville liitteessä I olevassa B osassa luetellut lisätoiminnot, jos ne ovat teknisesti ja taloudellisesti toteutettavissa.”

(b) Korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Jäsenvaltiot voivat päättää, että liitteessä I olevan A osan e kohdassa tarkoitettujen verkkoyhteyden katkaisemista koskevat velvollisuudet asetetaan kaikkia yleisiä viestintäverkkoja ja/tai yleisesti saatavilla olevia puhelinpalveluja tarjoavia yrityksiä koskevaksi yleiseksi vaatimukseksi, sanotun kuitenkin rajoittamatta 10 artiklan 2 kohdan soveltamista.”

(23) Korvataan 30 artikla seuraavasti:

”30 artikla

Palveluntarjoajan vaihtamisen helpottaminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikki tilaajat, joilla on kansalliseen numerointisuunnitelmaan sisältyvä numero, voivat halutessaan säilyttää **puhelinumeroinsa** liitteessä I olevan C osan säännösten mukaisesti riippumatta siitä, mikä yritys palveluja tarjoaa.

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

2. Kansallisten sääntelyviranomaisten on varmistettava, että numeron siirrettävyyteen liittyvä hinnoittelu operaattoreiden välillä on kustannuslähtöistä ja että tilaajille mahdollisesti aiheutuvat välittömät kustannukset eivät vaikuta näiden toimintojen käyttöä ehkäisevästi.

3. Kansalliset sääntelyviranomaiset eivät saa määrätä numeron siirrettävyyttä koskevia vähittäishintoja kilpailua vääristävällä tavalla, esimerkiksi siten, että määrätään tietyt tai yhteiset vähittäishinnat.

4. Numeroiden siirtäminen ja niiden aktivointi siirron jälkeen on toteutettava mahdollisimman nopeasti ja viimeistään yhden arkipäivän kuluttua tilaajan esittämästä pyynnöstä. **Kansalliset sääntelyviranomaiset voivat pidentää yhden vuorokauden ajanjaksoa ja määrätä tarvittaessa asianmukaisia toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että tilaajien palveluntarjoaja ei vaihdeta heidän tahtomattaan. Kansalliset sääntelyviranomaiset voivat määrätä asianmukaisia seuraamuksia palveluntarjoajille, myös velvollisuuden maksaa asiakkaille korvauksia, jos numeroiden siirtäminen on viivästynyt, jos siirtämisen yhteydessä on tapahtunut väärinkäytöksiä tai jos palveluntarjoaja on suorittanut siirron heidän puolestaan omasta aloitteestaan.**

5. **Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tilaajien ja sähköisen viestinnän palveluja tarjoavien yritysten välisten sopimusten kestoaika on enintään 24 kuukautta. Niiden on varmistettava myös, että yritykset takaavat kuluttajille mahdollisuuden tehdä enintään 12 kuukauden pituinen sopimus kaikenlaisista palveluista ja päätelaitteista.**

6. **Jäsenvaltioiden on varmistettava, etteivät sopimusten irtisanomista koskevat ehdot ja menettelyt vaikuta palveluntarjoajan vaihtamista ehkäisevästi.**

(24) Korvataan 31 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jäsenvaltiot voivat asettaa tiettyjen **radiolähetysten ja audiovisuaalisten mediapalvelujen ja erityisesti** esteitä poistavien **täydentävien** palvelujen välittämistä koskevia kohtuullisia siirtovelvollisuuksia niiden lainkäyttövaltaan kuuluville yrityksille, jotka tarjoavat **radiolähetysten ja audiovisuaalisten mediapalvelujen** yleisölle lähettämiseen käytettäviä sähköisiä viestintäverkkoja, jos merkittävä määrä kyseisten verkkojen loppukäyttäjiiä käyttää niitä pääasiallisena keinonaan vastaanottaa **radiolähetystyksiä ja audiovisuaalisia mediapalveluja**. Tällaisia velvollisuuksia voidaan asettaa ainoastaan, jos se on välttämätöntä kunkin jäsenvaltion selkeästi ja nimenomaisesti määrittelemien yleisen edun mukaisen tavoitteiden saavuttamiseksi, ja niiden on oltava oikeasuhteisia ja avoimia.

Jäsenvaltioiden on arvioitava uudelleen ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja velvollisuuksia viimeistään vuoden kuluttua [muutosäädöksen täytäntöönpanoajankohdasta], paitsi jos jäsenvaltiot ovat tehneet tällaisen uudelleenarvioinnin kahden edeltävän vuoden aikana.

Jäsenvaltioiden on arvioita siirtovelvollisuuksia uudelleen **säännöllisin väliajoin.**”

(25) Lisätään artikla seuraavasti:

”31 a artikla

Yhtäläisten käyttö- ja valintamahdollisuuksien takaaminen vammaisille käyttäjille

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansalliset sääntelyviranomaiset voivat velvoittaa yhteyksiä yleisiin sähköisiin viestintäpalveluihin tarjoavat yritykset takaamaan, että vammaiset loppukäyttäjät

a) **saavat samoja sähköisiä viestintäpalveluja kuin suurin osa loppukäyttäjistä sekä**

b) **voivat hyödyntää yritysten ja palveluiden valikoimaa, joka on tarjolla suurimmalle osalle loppukäyttäjistä.**”

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

(26) Lisätään 32 a artikla seuraavasti:

”32 a artikla

Sisällön, palvelujen ja sovellusten käyttöoikeus

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että käyttäjiä koskevat mahdolliset sisällön, palvelujen ja sovellusten käyttöoikeuksien rajoitukset, jos näitä tarvitaan, pannaan täytäntöön asianmukaisin toimin sekä suhteellisuus-, tehokkuus- ja varoittavuusperiaatteen mukaisesti. Toimet eivät saa muodostaa estettä tietoyhteiskunnan kehitykselle tietoyhteiskunnan palveluja, erityisesti sähköistä kaupankäyntiä, sisämarkkinoilla koskevista tietyistä oikeudellisista näkökohdista 8 päivänä kesäkuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/31/EY (*) (sähköistä kauppaa koskeva direktiivi) mukaisesti, eivätkä ne saa olla vastoin kansalaisten perusoikeuksia, mukaan lukien oikeus yksityisyyteen ja oikeus puolueettomaan oikeudenkäyntiin.

(*) EYVL L 178, 17.7.2000, s. 1.”

(27) Muutetaan 33 artikla seuraavasti:

(a) Muutetaan 1 kohta seuraavasti:

(i) Korvataan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”Jäsenvaltioiden on varmistettava niin hyvin kuin mahdollista, että kansalliset sääntelyviranomaiset ottavat huomioon loppukäyttäjien, kuluttajien ja sähköisiä viestintäverkkoja ja/tai -palveluja tarjoavien valmistajien ja yritysten näkemykset kysymyksissä, jotka koskevat kaikkia loppukäyttäjien ja kuluttajien oikeuksia yleisesti saatavilla olevien sähköisten viestintäpalvelujen alalla, erityisesti silloin kun näillä kysymyksillä on huomattava vaikutus markkinoihin.”

(ii) Lisätään alakohta seuraavasti:

”Jäsenvaltioiden on erityisesti varmistettava, että kansalliset sääntelyviranomaiset perustavat **kuulemismekanismeja**, joilla varmistetaan, että niiden päätöksenteossa otetaan asianmukaisesti huomioon **loppukäyttäjien asiat, erityisesti vammaisten loppukäyttäjien asiat.**”

(b) Lisätään kohta seuraavasti:

”2 a. Tämän vaikuttamatta kansallisiin sääntöihin, jotka vastaavat kulttuuri- ja mediapolitiikan tavoitteita edistävää yhteisön oikeutta esimerkiksi monikielisyyden ja tiedotusvälineiden moniarvoisuuden osalta, kansalliset sääntelyviranomaiset ja muut asianomaiset viranomaiset edistävät mahdollisimman pitkälti sellaisten yritysten välistä yhteistyötä, jotka tarjoavat sähköisiä viestintäverkkoja ja/tai -palveluita, sekä yhteistyötä sellaisten alojen välillä, jotka pyrkivät tukemaan laillista sisältöä sähköisissä viestintäverkoissa ja -palveluissa. Tällainen yhteistyö voi kattaa myös sellaisten yleiseen etuun liittyvän tietojen koordinoinnin, jotka esitetään 21 artiklan 4 kohdan ja 20 artiklan 2 kohdan mukaisesti.”

(c) Lisätään kohta seuraavasti:

”

3. Parantaakseen vammaisten loppukäyttäjien mahdollisuuksia käyttää sähköisiä viestintäpalveluja ja -laitteita komissio voi järjestettyään julkisen kuulemisen ja **televiestinnän eurooppalaisten sääntelyviranomaisten yhteistyöelintä kuultuaan** toteuttaa asianmukaisia teknisiä täytäntöönpanotoimenpiteitä, sanotun kuitenkin rajoittamatta direktiivin 1999/5/EY ja erityisesti sen 3 artiklan 3 kohdan f alakohdan mukaisten vammaisiin liittyvien vaatimusten soveltamista. Kyseisistä toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia sitä täydentämällä, päätetään 37 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenetelyä noudattaen.”

(28) Korvataan 34 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että **riippumattomat elimet tarjoavat** avoimia, yksinkertaisia ja kustannuksiltaan edullisia tuomioistuimen ulkopuolisia menettelyjä kuluttajien ja sähköisiä viestintäverkkoja ja/tai -palveluja tarjoavien yritysten välisten sellaisten riitojen käsittelemiseksi, jotka liittyvät tällaisten verkkojen ja/tai palvelujen tarjoamista koskevien sopimusten sopimusehtoihin tai täytäntöönpanoon. **Tällaisten menettelyjen avulla on oltava mahdollista ratkaista riidat oikeudenmukaisesti ja nopeasti ja niissä on otettava huomioon tuomioistuinten ulkopuolisiin kuluttajariitoja ratkaiseviin elimiin sovellettavista periaatteista 30 päivänä maaliskuuta 1998 annettu komission suositus 98/257/EY (*). Jäsenvaltiot** voivat ottaa tarvittaessa käyttöön korvaus- ja/tai hyvitysjärjestelmän. Jäsenvaltiot voivat ulottaa nämä velvoitteet koskemaan myös riitoja, joiden osapuolina on muita loppukäyttäjiä.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tällaisten riitojen käsittelystä vastaavat elimet, **joita voivat olla ”keskitettyjä asiointipisteitä”**, antavat komissiolle ja **viranomaisille** asiaa koskevia tietoja tilastollisiin tarkoituksiin.

Jäsenvaltioiden on edistettävä luotettavia tuomioistuinten ulkopuolisia menettelyjä ottaen huomioon erityisesti audiovisuaalisen ja sähköisen viestinnän välisen vuorovaikutuksen.

(*) EYVL L 115, 17.4.1998, s. 31.”

(29) Korvataan 35 artikla seuraavasti:

”35 artikla

Liitteiden mukauttaminen

Toimenpiteistä, joilla on tarkoitus muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia ja jotka ovat tarpeen liitteiden I, II, III ja VI mukauttamiseksi tekniikan kehitykseen tai markkinakäytännön muutoksiin, päättää komissio 37 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittelevää sääntelymenettelyä noudattaen.”

(30) Korvataan 36 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Kansallisten sääntelyviranomaisten on ilmoitettava komissiolle yleispalveluvollisuuksien alaisiksi nimetyille yrityksille asetetut velvollisuudet. Muutoksista, joilla on vaikutusta yrityksille asetettuihin velvollisuuksiin tai yrityksiin, joita tämän direktiivin säännökset koskevat, on ilmoitettava komissiolle viipymättä.”

(31) Korvataan 37 artikla seuraavasti:

”37 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 22 artiklalla perustettu viestintäkomitea.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan 1-4 kohtaa sekä 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

”

(32) Korvataan liitteet I, II ja III tämän direktiivin liitteillä I, II ja III.

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

(33) Korvataan liitteessä VI oleva 1 kohta seuraavasti:

”1. Yhteinen salausalgoritmi ja ilmaislähetysten vastaanottaminen

Tavanomaisten digitaalitelevisiosignaalien (eli maa-, kaapeli- tai satelliittilähetykset, jotka on ensisijaisesti tarkoitettu kiinteään vastaanottoon, kuten DVB-T, DVB-C tai DVB-S) vastaanottamiseen tarkoitettujen kuluttajille myytävien, vuokrattavien tai muulla tavoin yhteisössä saatavilla olevien laitteiden, jotka pystyvät purkamaan salattua digitaalitelevisiosignaalia, on pystyttävä

— purkamaan kyseiset signaalit sellaisen yhteisen eurooppalaisen salausalgoritmin mukaisesti, jota hallinnoi tunnustettu eurooppalainen standardointiorganisaatio, nykyisin ETSI,

— vastaanottamaan salaamattomina lähetetyt signaalit sillä edellytyksellä, että vuokralaitetta käytettäessä laitteen vuokraaja noudattaa kyseistä vuokrasopimusta.”

(34) Poistetaan liite VII.

2 artikla

Direktiivin 2002/58/EY

(sähköisen viestinnän tietosuojadirektiivi) muuttaminen

Muutetaan direktiivi 2002/58/EY (sähköisen viestinnän tietosuojadirektiivi) seuraavasti:

(1) Korvataan 1 artiklan 1 ja 2 kohta seuraavasti:

”1. Tällä direktiivillä yhdenmukaistetaan jäsenvaltioiden säännökset, joita tarvitaan samantasoisien perusoikeuksien ja -vapauksien ja erityisesti yksityisyyttä koskevan oikeuden ja tietotekniikka-järjestelmien luotettavuutta ja turvallisuutta koskevan oikeuden suojan varmistamiseksi henkilötietojen käsittelyssä sähköisen viestinnän alalla sekä tällaisten tietojen ja sähköisen viestinnän laitteiden ja palvelujen vapaan liikkuvuuden varmistamiseksi yhteisössä.

2. Tämän direktiivin säännöksillä täsmennetään ja täydennetään direktiiviä 95/46/EY edellä 1 kohdassa mainittuja tarkoituksia varten. Niissä säädetään lisäksi tilaajien, jotka ovat luonnollisia tai oikeushenkilöitä, oikeutettujen etujen suojelemisesta.”

(2) Korvataan 2 artiklan e alakohta seuraavasti:

”e) ”puhelulla” yleisesti saatavilla olevan puhelupalvelun avulla luotua yhteyttä, joka mahdollistaa kaksisuuntaisen viestinnän;”

(3) Korvataan 3 artikla seuraavasti:

”3 artikla

Palvelut

Tätä direktiiviä sovelletaan henkilötietojen käsittelyyn, joka liittyy yleisesti saatavilla olevien sähköisten viestintäpalvelujen tarjoamiseen yleisissä ja yksityisissä viestintäverkoissa ja yleisesti saatavilla olevissa yksityisissä verkoissa yhteisössä, mukaan luettuina tiedonkeruu- ja tunnistuslaitteita tukevat yleiset ja yksityiset viestintäverkot ja yleisesti saatavilla olevat yksityiset verkot.”

(4) Muutetaan 4 artikla seuraavasti:

(a) Korvataan otsikko seuraavasti:

”Käsittelyn turvallisuus”

(b) Lisätään kohdat seuraavasti:

"1 a. Rajoittamatta direktiiviin 95/46/EY ja yleisesti saatavilla olevien sähköisten viestintäpalvelujen tai yleisten viestintäverkkojen yhteydessä tuotettavien tai käsiteltävien tietojen säilyttämisestä 15 päivänä maaliskuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/24/EY (*) soveltamista tällaisten toimien on käsiteltävä:

- tarvittavia teknisiä ja organisatorisia toimenpiteitä, joilla varmistetaan, että ainoastaan luvan saanut henkilöstö pääsee käyttämään henkilötietoja pelkästään laillisesti sallittuihin tarkoituksiin, ja joilla suojellaan säilytettyjä tai siirrettyjä henkilötietoja vahingossa tapahtuvalta tai laittomalta tuhoamiselta, vahingossa tapahtuvalta katoamiselta tai muuttamiselta tai ilman lupaa ja laittomasti tapahtuvalta säilyttämiseltä, käsittelyltä tai levittämiseltä;
- tarvittavia teknisiä ja organisatorisia toimenpiteitä, joilla suojataan verkkoja ja palveluja vahingossa tapahtuvalta, laittomalta tai luvattomalta käytöltä tai niiden toiminnan tai saatavuuden häirinnältä tai estämiseltä,
- henkilötietojen käsittelyä koskeva turvallisuuspolitiikka;
- menettely, jolla tunnistetaan ja arvioidaan kohtuullisesti ennustettavat haavoittuvuudet sähköisen viestintäpalvelun tarjoajan ylläpitämissä järjestelmissä ja johon on sisällyttävä tietoturvaloukkauksia koskeva säännöllinen valvonta; sekä
- menettely, jonka mukaan toteutetaan ennalta ehkäiseviä, korjaavia ja vaikutuksia lieventäviä toimenpiteitä kaikkia neljännessä luetelmakohdassa kuvatussa menettelyssä havaittuja heikkouksia vastaan, ja menettely, jonka mukaan toteutetaan ennaltaehkäiseviä, korjaavia ja vaikutuksia lieventäviä toimenpiteitä sellaisia turvallisuuden vaarantumistilanteita vastaan, jotka voivat johtaa tietoturvaloukkauksiin.

1b. Kansallisilla sääntelyviranomaisilla on valtuudet tarkistaa yleisesti saatavilla olevien sähköisten viestintäpalvelujen ja tietoyhteiskunnan palvelujen tarjoajien toteuttamia toimenpiteitä ja antaa suosituksia parhaista käytännöistä ja suoritusindikaattoreista, jotka koskevat turvallisuuden tasoa, joka näiden toimenpiteiden olisi saavutettava.

(*) EUVL L 105, 13.4.2006, s. 54."

(c) Lisätään kohdat seuraavasti:

"3. Jos tapahtuu tietoturvaloukkaus, joka johtaa yleisesti saatavilla olevien viestintäpalvelujen tarjoamisen yhteydessä yhteisössä siirrettyjen, tallennettujen tai muutoin käsiteltävien henkilötietojen vahingossa tapahtuvaan tai laittomaan tuhoamiseen, häviämiseen, muuttamiseen, luvattomaan luovuttamiseen tai käyttöön antamiseen, yleisesti saatavilla olevien sähköisten viestintäpalvelujen tarjoajan ja kaikkien yritysten, jotka tarjoavat palveluja kuluttajille Internetissä ja jotka ovat tietoja valvovia tahoja sekä tietoyhteiskuntapalveluiden tarjoajia, on viipymättä ilmoitettava tietoturvaloukkauksesta kansalliselle sääntelyviranomaiselle jäsenvaltion oman lainsäädännön mukaisesti. Toimivaltaiselle viranomaiselle annettavassa ilmoituksessa on vähintään kuvailtava tietoturvaloukkauksen luonne ja annettava suosituksia toimenpiteistä, joilla voidaan lieventää sen mahdollisia kielteisiä vaikutuksia. Toimivaltaiselle viranomaiselle annettavassa ilmoituksessa on lisäksi kuvailtava tietoturvaloukkauksen seuraukset sekä palveluntarjoajan toteuttamat toimenpiteet tietoturvaloukkauksen selvittämiseksi.

Yleisesti saatavilla olevien sähköisten viestintäpalvelujen tarjoajan ja kaikkien yritysten, jotka tarjoavat palveluja asiakkaille Internetissä ja jotka ovat tietoja valvovia tahoja sekä tietoyhteiskuntapalveluiden tarjoajia, on ilmoitettava etukäteen käyttäjille kuluttajien oikeuksiin ja etuihin kohdistuvan uhkaavan ja välittömän vaaran välttämiseksi.

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

Tilaaajalle tai yksilölle annettavaa ilmoitusta tietoturvaloukkauksesta ei vaadita, jos tarjoaja on osoittanut toimivaltaiselle viranomaiselle, että se oli toteuttanut asianmukaisia teknisiä suoja-toimenpiteitä ja että kyseisiä toimenpiteitä sovellettiin tietoturvaloukkauksen kohteena olevaan tietoon. Tällaisten teknisten suoja-toimenpiteiden on tehtävä tiedosta ymmärtämiskelvotonta kaikille henkilöille, joilta tiedon saatavuus on kielletty.

4. *Toimivaltaisen viranomaisen on arvioitava ja määritettävä loukkauksen vakavuus. Jos loukkaus katsotaan vakavaksi, toimivaltaisen viranomaisen on vaadittava yleisesti saatavilla olevan sähköisen viestintäpalvelun tarjoajaa ja tietoyhteiskuntapalvelun tarjoajaa ilmoittamaan asianmukaisesti ja viipymättä henkilöille, joihin loukkaus vaikuttaa suoraan. Ilmoituksen on sisällettävä 3 kohdassa kuvatut tiedot.*

Vakavaa loukkausta koskevaa ilmoitusta voidaan lykätä tapauksissa, joissa ilmoitus voi jarruttaa vakavaa loukkausta koskevan rikostutkinnan edistymistä.

Palveluntarjoajien on vuosittain ilmoitettava asianomaisille käyttäjille kaikista tietoturvaloukkauksista, jotka ovat yleisesti saatavilla olevien viestintäpalvelujen tarjoamisen yhteydessä johdaneet yhteisössä siirrettyjen, tallennettujen tai muutoin käsiteltävien henkilötietojen vahingossa tapahtuneeseen tai laittomaan tuhoamiseen, häviämiseen, muuttamiseen, luvattomaan luovuttamiseen tai käyttöön antamiseen.

Kansallisten sääntelyviranomaisten on myös valvottava, ovatko yritykset toteuttaneet asianmukaisesti tästä artiklasta johtuvat ilmoittamisvelvollisuutensa, sekä määrättävä asianmukaisia seuraamuksia, tarvittaessa mukaan lukien julkaiseminen, jos näin ei ole tehty.

5. *Tilaajille ilmoittamista edellyttävän loukkauksen vakavuus on määriteltävä ottaen huomioon loukkausolosuhteet, kuten loukkauksen aiheuttama riski henkilötiedoille, loukkausta koskevien tietojen luonne, asianomaisten tilaajien lukumäärä ja loukkauksen välitön tai mahdollinen vaikutus palveluiden tarjoamiseen.*

6. *Jotta voitaisiin varmistaa 1–5 kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden yhdenmukainen toteuttaminen komissio kuultuaan ensin Euroopan tietosuojavaltuutettua, asianomaisia sidosryhmiä ja Euroopan verkko- ja tietoturvavirastoa suosittelee teknisiä täytäntöönpanotoimenpiteitä, jotka koskevat muun muassa 1 a kohdassa kuvattuja toimenpiteitä ja 4 ja 5 kohdassa säädettyihin tiedotus- ja ilmoitusvelvollisuuksiin liittyviä olosuhteita, ilmoitusten muotoa ja niihin sovellettavia menettelyjä.*

Komissio kuulee kaikkia asianosaisia sidosryhmiä erityisesti saadakseen tietoa parhaista saatavilla olevista teknisistä ja taloudellisista ratkaisuista, joilla voidaan parantaa tämän direktiivin täytäntöönpanoa. Kyseisistä toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, päätetään 14 a artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen. Pakottavista kiireellisyyssyistä komissio voi soveltaa 14 a artiklan 3 kohdassa tarkoitettua kiireellisyysmenettelyä.

(5) Korvataan 5 artiklan 3 kohta seuraavasti:

”3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tietojen tallentaminen tai tilaajan tai käyttäjän päätelaitteelle tallennettujen tietojen käyttäminen joko suoraan tai epäsuorasti minkä tahansa tallennusvälineen avulla kielletään, jollei kyseinen tilaaja tai käyttäjä ole antanut etukäteen suostumustaan, ottaen huomioon, että ensisijaisena pidetään suostumusta selainasetuksiin, ja antanut selkeät ja kattavat tiedot muun muassa käsittelyn tarkoituksesta direktiivin 95/46/EY mukaisesti ja että hänelle annetaan oikeus kieltää tietojen käsittelystä vastaavaa tahoja suorittamasta tällaista käsittelyä. Tämä ei estä teknistä tallentamista tai käyttöä, jonka ainoana tarkoituksena on toteuttaa viestinnän välittäminen sähköisissä viestintäverkoissa tai joka on ehdottoman välttämätöntä sellaisen tietoyhteiskuntapalvelun tarjoamiseksi, jota tilaaja tai käyttäjä on erityisesti pyytänyt.”

(6) Muutetaan 6 artikla seuraavasti:

(a) Korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Yleisesti saatavilla olevien sähköisten viestintäpalvelujen tarjoaja voi sähköisten viestintäpalvelujen markkinoimiseksi tai lisäarvopalvelujen tarjoamiseksi käsitellä 1 kohdassa tarkoitettuja tietoja siinä määrin ja niin kauan kuin tällainen palvelu tai markkinointi edellyttää, jos tilaaja tai käyttäjä, jota tiedot koskevat, on antanut siihen etukäteen suostumuksensa. Käyttäjille tai tilaajille on annettava mahdollisuus perua liikennetietojen käsittelyä koskeva suostumuksensa milloin tahansa.”

(b) Lisätään kohta seuraavasti:

”7. Rajoittamatta muiden kuin direktiivin 95/46/EY 7 artiklan ja tämän direktiivin 5 artiklan säännösten noudattamista liikennetietoja voidaan käsitellä silloin, kun rekisterinpitäjällä on tähän oikeutettu intressi, sellaisten teknisten toimenpiteiden toteuttamiseksi, joilla varmistetaan yleisesti saatavilla olevien sähköisten viestintäpalvelujen, julkisen tai yksityisen viestintäverkon, tietoyhteiskunnan palvelujen tai niihin liittyvien päätelaitteiden ja sähköisen viestinnän laitteiden verkko- ja tietoturva, sellaisena kuin se on määritelty Euroopan verkko- ja tietoturvaviraston perustamisesta 10 päivänä maaliskuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen N:o (EY) 460/2004 (*) 4 artiklan c kohdassa, paitsi tilanteessa, jossa tämä intressi syrjäytyy rekisteröidyn perusoikeuksien ja -vapauksien nojalla. Käsittely on rajoitettava siihen, mikä on ehdottoman välttämätöntä kyseisten turvallisuustoimenpiteiden toteuttamiseksi.

(*) EUVL L 77, 13.3.2004, s. 1.”

(7) Muutetaan 13 artikla seuraavasti:

(a) Korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Ilman ihmisen työpanosta toimivien automatisoitujen soitto- ja viestintäjärjestelmien (automaattisten soittolaitteiden), telekopiolaitteiden (faksien), tekstiviestien tai sähköpostin (tekstiviestit (SMS) ja multimediatekstit (MMS) mukaan lukien) käyttö suoramarkkinointitaroituksiin voidaan sallia ainoastaan, jos se kohdistuu tilaajiin, jotka ovat antaneet siihen etukäteen suostumuksensa.”

(b) Korvataan 4 kohta seuraavasti:

”4. Kaikissa tapauksissa on kiellettävä sellaisen sähköpostin lähettäminen suoramarkkinointitarkoituksessa, jossa peitetään tai salataan sen lähettäjän henkilöllisyys, jonka puolesta viesti on lähetetty, tai joka on direktiivin 2000/31/EY 6 artiklan vastainen tai sisältää linkkejä sivuille, joilla on vilpillinen tai petollinen tarkoitus, tai jossa ei ole voimassa olevaa osoitetta, johon vastaanottaja voi lähettää pyynnön siitä, että kyseinen viestintä lopetetaan.”

(c) Lisätään kohta seuraavasti:

”6. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kuka tahansa yksilö tai oikeushenkilö, jolla on tämän direktiivin mukaisesti annettujen kansallisten säännösten rikkomisen torjumiseen liittyviä oikeutettuja etuja, mukaan luettuina sähköisten viestintäpalvelujen tarjoaja, joka suojelee laillisia kaupallisia etujaan tai asiakkaidensa etuja, voi saattaa tällaiset rikkomiset tuomioistuimen käsiteltäväksi, sanottuna kuitenkin rajoittamatta sellaisen hallinnollisen muutoksenhakumekanismin soveltamista, johon voidaan turvautua muun muassa 15 a artiklan 2 kohdan nojalla.”

(8) Korvataan 14 artiklan 3 kohta seuraavasti:

”3. Tarvittaessa voidaan hyväksyä toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että päätelaitteet rakennetaan tavalla, joka on sopusoinnussa käyttäjillä olevan oikeuden kanssa, joka koskee heidän henkilötietojensa käytön suojelua ja valvontaa direktiivin 1999/5/EY ja standardoinnista tietotekniikassa ja televiestinnässä 22 päivänä joulukuuta 1986 tehdyn neuvoston päätöksen 87/95/ETY (*) mukaisesti. Näiden toimenpiteiden on noudatettava teknologianeutraaliuden periaatetta.

(*) EYVL L 36, 7.2.1987, s. 31.”

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

(9) Lisätään artikla seuraavasti:

”14 a artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 22 artiklalla perustettu viestintäkomi-
tea.
2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan 1-4 kohtaa sekä
7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.
3. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan 1, 2, 4 ja 6 kohtaa
sekä 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.”

(10) Lisätään 15 artiklaan uusi kohta seuraavasti:

*”Yleisesti saatavilla olevien viestintäpalvelujen tarjoamisen ja tietoyhteiskunnan palvelujen tarjoa-
jien on ilmoitettava riippumattomille tietosuojaviranomaisille viipymättä kaikista pyynnöistä saada
käyttää 1 kohdan mukaisesti saatuja käyttäjien henkilötietoja, mukaan lukien oikeudelliset perus-
telut sekä kunkin pyynnön yhteydessä noudatettu oikeudellinen menettely; kyseisen riippumattoman
tietosuojaviranomaisen on ilmoitettava asiasta vastaaville oikeusviranomaisille tapauksissa, joissa
se katsoo, että asianomaisia kansallisessa lainsäädännössä vahvistettuja säännöksiä ei ole nouda-
tettu.”*

(11) Lisätään artikla seuraavasti:

”15 a artikla

Täytäntöönpano ja sen valvonta

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi annettujen kansallisten
säännösten rikkomiseen **sovellettavista seuraamuksista – tarvittaessa myös rikosoikeudellisista seur-
aamuksista** – ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että ne pannaan täy-
täntöön. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava
näistä säännöksistä komissiolle viimeistään [muutoslainsäädännön täytäntöönpanoajankohtaan mennessä]
sekä ilmoitettava viipymättä kaikista niihin vaikuttavista muutoksista.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansallisella sääntelyviranomaiselle on valtuudet määrätä 1
kohdassa tarkoitettujen rikkomusten lopettamisesta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta mahdollisesti
saatavilla olevien oikeussuojakeinojen soveltamista.
3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansallisilla sääntelyviranomaisilla on kaikki tämän direktii-
vin mukaisesti annettujen kansallisten säännösten täytäntöönpanon valvonnassa tarvittavat tutkintaval-
tuudet ja voimavarat, mukaan luettuna mahdollisuus saada kaikki tarvitsemansa tiedot.
4. Jotta voitaisiin varmistaa tehokas rajatylittävä yhteistyö tämän direktiivin mukaisesti annettujen
kansallisten lakien täytäntöönpanon valvonnassa ja luoda yhdenmukaiset edellytykset sellaisten palve-
lujen tarjoamiselle, joihin liittyy rajat ylittäviä tiedonsiirtoja, komissio voi hyväksyä teknisiä täytän-
töönpanotoimenpiteitä kuultuaan ensin **Euroopan verkko- ja tietoturvavirastoa, 29 artiklassa tarkoi-
tettua työryhmää** sekä sääntelyviranomaisia, joita asia koskee.

Kyseisistä toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia
täydentämällä sitä, päätetään 14 a artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenet-
telyä noudattaen. Pakottavista kiireellisyyssyistä komissio voi soveltaa 14 a artiklan 3 kohdassa tarkoi-
tettua kiireellisyysmenettelyä.”

(12) Korvataan 18 artikla seuraavasti:

”18 artikla

Tarkistaminen

Komissio toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kuultuaan 29 artiklassa tarkoitettua työryhmää ja Euroopan tietosuojavaltuutettua ... (*)mennessä kertomuksen direktiivin täytäntöönpanosta ja sen vaikutuksesta taloudellisiin toimijoihin ja kuluttajiin erityisesti roskaviestejä ja tietoturvan rikkomisen ilmoittamismenettelyä koskevien sääntöjen sekä sen osalta, että kolmannet julkiset tai yksityiset – osapuolet käyttävät henkilötietoja muihin kuin direktiivin mukaisiin tarkoituksiin, ottaen huomioon kansainvälisen toimintaympäristön. Tätä varten komissio voi pyytää jäsenvaltioilta tietoja, jotka on toimitettava ilman tarpeettomia viivytyksiä. Komissio tekee tarvittaessa ehdotuksia tämän direktiivin muuttamiseksi ottaen huomioon mainitun kertomuksen tulokset, alalla mahdollisesti tapahtuneet muutokset, Euroopan unionista tehdyn sopimuksen ja Euroopan yhteisön perustamissopimuksen muuttamisesta tehdyssä Lissabonin sopimuksessa (**) ja erityisesti sen 16 artiklassa säädetyn tietosuojaa koskevan uuden toimivallan, sekä kaikki mahdolliset muut ehdotukset, joita komissio pitää välttämättöminä direktiivin tehokkuuden lisäämiseksi.

Komissio toimittaa viimeistään ... (**) Euroopan parlamentille, neuvostolle ja Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle Euroopan tietosuojavaltuutettua, 29 artiklassa tarkoitettua työryhmää ja alan edustajien mukaan ottamiseksi muita sidosryhmiä teollisuuden edustajat mukaan lukien, kuultuaan syvälliseen tutkimukseen perustuvan kertomuksen, joka sisältää suosituksia IP-osoitteiden standardikäytöstä sekä yksityisyyttä sähköisessä viestinnässä ja tietosuojaa koskevien direktiivien soveltamisesta tietojen keruun ja lisäkäsittelyn kannalta.

(*) Kaksi vuotta tämän direktiivin voimaantulopäivästä.

(**) EUVL C 306, 17.12.2007, s. 1.”

3 artikla

Asetuksen (EY) N:o 2006/2004 muuttaminen

Lisätään asetuksen (EY) N:o 2006/2004 liitteeseen kohta seuraavasti:

”17.Kuluttajansuojan osalta, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/58/EY, annettu 12 päivänä heinäkuuta 2002, henkilötietojen käsittelystä ja yksityisyyden suojasta sähköisen viestinnän alalla, 13 artikla (EYVL L 201, 31.7.2002, s. 37).”

4 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan ja julkaistava ne viimeistään [...]. Niiden on viipymättä toimitettava **Euroopan parlamentille ja** komissiolle kirjallisina nämä säännökset sekä kyseisiä säännöksiä ja tätä direktiiviä koskeva vastaavuustaulukko.

Niiden on sovellettava näitä säännöksiä [...].

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

5 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan [...] päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

6 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puhemies

LIITE I

10 ARTIKLASSA (KULUJEN VALVONTA) 29 ARTIKLASSA (LISÄTOIMINNOT) JA 30 ARTIKLASSA (PALVELUNTARJOAJAN VAIHTAMISEN HELPOTTAMINEN) TARKOITETTUIJEN TOIMINTOJEN JA PALVELUJEN KUVAUS

A osa

Tämän direktiivin 10 artiklassa tarkoitettut toiminnot ja palvelut:

a) Eritelty laskutus

Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että kansalliset sääntelyviranomaiset voivat henkilötietojen ja yksityisyyden suojaa koskevan lainsäädännön vaatimusten mukaisesti säätää eritellyn laskun perustasosta, jota (8 artiklan mukaisesti) nimettyjen yritysten on tarjottava kuluttajille maksutta, jotta **loppukäyttäjät** voivat:

- i) tarkistaa yleisen viestintäverkon käytöstä tietyssä sijaintipaikassa ja/tai tähän liittyvän yleisesti saatavilla olevien puhelinpalvelujen käytöstä aiheutuneet kulut sekä valvoa niitä, ja
- ii) seurata puhelimen käyttöönsä ja puhelinkulujaan riittävässä määrin ja näin valvoa kohtuullisessa määrin laskujaan.

Tarvittaessa tilaajille voidaan tarjota tarkempia erittelyjä kohtuullisin hinnoin tai maksutta.

Soittavalle tilaajalle maksuttomia puheluita, kuten puheluita auttavaan puhelimeen, ei yksilöidä soittavan tilaajan eriteltyssä laskussa.

b) Valikoiva lähtevien puhelujen esto maksutta

Tehtyään puhelinpalveluja tarjoavalle nimetyille yritykselle asiaa koskevan pyynnön tilaaja voi tämän toiminnon avulla maksutta estää tiettytyyppiset lähtevät puhelut **tai muut viestintätavat** tai puhelut tiettytyyppisiin numeroihin.

c) Ennakkomaksujärjestelmät

Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että kansalliset sääntelyviranomaiset voivat vaatia nimettyjä yrityksiä tarjoamaan kuluttajille mahdollisuuden maksaa yleisen viestintäverkon liittymästä ja yleisesti saatavilla olevien puhelinpalvelujen käytöstä ennakoon.

d) Liittymämaksujen suorittaminen maksuerinä

Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että kansalliset sääntelyviranomaiset voivat vaatia nimettyjä yrityksiä tarjoamaan kuluttajille mahdollisuuden maksaa yleisen viestintäverkon liittymämaksut maksuerinä.

e) Laskujen laiminlyönti

Jäsenvaltioiden on annettava lupa toteuttaa erityisiä toimenpiteitä 8 artiklan mukaisesti nimettyjen operaattoreiden esittämien laskujen maksamatta jättämisen johdosta. Näiden toimenpiteiden on oltava oikeasuhteisia ja syrjimättömiä ja ne on julkaistava. Näiden toimenpiteiden avulla varmistetaan, että tilaajaa varoitetaan asianmukaisesti ennalta palvelun mahdollisesta keskeyttämisestä tai verkkoyhteyden katkaisemisesta. **Lukuun ottamatta petoksia ja tapauksia**, joissa laskun maksu myöhästyy toistuvasti tai se jätetään toistuvasti maksamatta, **edellä mainittujen toimenpiteiden avulla on varmistettava, sikäli kuin se on teknisesti toteutettavissa**, että **palvelun keskeyttäminen koskee ainoastaan kyseistä palvelua**. Verkkoyhteys olisi voitava katkaista maksamattomien laskujen vuoksi vasta sen jälkeen, kun tilaajalle on annettu asianmukainen varoitus. Jäsenvaltiot voivat sallia, että ennen verkkoyhteyden täydellistä katkaisua tarjotaan jonkin aikaa rajoitettua palvelua, jolloin on mahdollista **soittaa** ainoastaan sellaisia **puheluja**, joista ei aiheudu maksuja tilaajalle (esim. hätäpuhelut numeroon 112). **Hätäpuhelut numeroon 112 voidaan estää, jos käyttäjä syyllistyy toistuviin väärinkäytöksiin.**

f) Kustannusten valvonta

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansalliset sääntelyviranomaiset vaativat, että kaikkien sähköisiä viestintäpalveluja tarjoavien yritysten on tarjottava asiakkaille keinoja telepalvelukulujen seurantaan, mukaan luettuna maksuttomat ilmoitukset kuluttajille, jos kulutus on tavanomaisesta poikkeavaa.

g) Parhaat saatavissa olevat neuvot

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansalliset sääntelyviranomaiset vaativat, että kaikkien sähköisiä viestintäpalveluja tarjoavien yritysten on suositeltava kuluttajille kerran vuodessa edullisinta saatavissa olevaa hintapakettia kuluttajan edellisen vuoden kulutustottumusten perusteella.

B osa

Direktiivin 29 artiklassa tarkoitetut toiminnot:

a) Äänitaajuusvalinta

Äänitaajuusvalinta on toiminto, jossa yleinen viestintäverkko tukee ETSIn ETR 207 -standardissa määritelyjen äänitaajuusvalinnan äänien käyttöä päästä päähän -merkinannossa koko verkossa sekä yhdessä jäsenvaltiossa että eri jäsenvaltioiden välillä.

b) Kutsuvan tilaajan tunnistus

Tämän toiminnon avulla puhelun vastaanottaja näkee soittajan numeron ennen vastaamista.

Tätä toimintoa olisi tarjottava asiaankuuluvan henkilötietojen ja yksityisyyden suojaan koskevan lain-säädännön, erityisesti direktiivin 2002/58/EY mukaisesti.

Operaattoreiden olisi annettava tietoja ja signaaleja helpottamaan kutsuvan tilaajan tunnistuksen ja äänitaajuusvalinnan tarjoamista jäsenvaltioiden rajojen yli siinä määrin kuin se on teknisesti mahdollista.

c) Palvelut varkaustapauksessa

Jäsenvaltioiden on huolehdittava kaikille matkapuhelinpalvelujen tarjoajille yhteisen ilmaisen numeron käyttöönotosta, johon on mahdollista ilmoittaa päätelaitteen varkaudesta ja keskeyttää välittömästi liittymään kuuluvat palvelut. Tämän palvelun käyttömahdollisuus on oltava myös vammaisilla käyttäjillä. Käyttäjille on ilmoitettava säännöllisesti tällaisen helposti muistettavan numeron olemassaolosta.

d) Suojaohjelmistot

Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että kansalliset sääntelyviranomaiset voivat vaatia operaattoreita antamaan maksutta tilaajien käyttöön luotettavia ja helppokäyttöisiä suoja- ja/tai suodatusohjelmistoja, joiden kokoonpano on vapaasti täysin muutettavissa ja joiden avulla voidaan estää lapsia tai haavoittuvia henkilöitä käyttämästä heille sopimattomia sisältöjä.

Liikenteen seurantatiedot, joita tällainen ohjelmisto voi kerätä, ovat vain tilaajan käyttöä varten.

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

C osa

Direktiivin 30 artiklassa tarkoitettujen numeron siirrettävyyttä koskevien säännösten täytäntöönpano

Vaatimusta, jonka mukaan kaikki tilaajat, joilla on kansalliseen numerointisuunnitelmaan sisältyvä numero, voivat halutessaan säilyttää numeronsa riippumatta siitä, mikä yritys palveluja tarjoaa, sovelletaan:

- a) maantieteellisten numeroiden osalta määrittelyssä sijaintipaikassa, ja
- b) muiden kuin maantieteellisten numeroiden osalta missä tahansa sijaintipaikassa.

Tätä kohtaa ei sovelleta numeroiden siirtämiseen kiinteitä palveluja tarjoavien verkkojen ja matkapuhelinverkkojen välillä.

LIITE II

21 ARTIKLAN MUKAISESTI JULKAISTAVAT TIEDOT (AVOIMUUS JA TIETOJEN JULKAISEMINEN)

Kansallinen sääntelyviranomainen vastaa sen varmistamisesta, että tämän liitteen mukaiset tiedot julkaistaan 21 artiklan mukaisesti. Kansallisten sääntelyviranomaisten on päätettävä, mitkä tiedot yleisiä viestintäverkkoja ja/tai yleisesti saatavilla olevia puhelinpalveluja tarjoavien yritysten on julkaistava ja mitkä tiedot sääntelyviranomainen julkaisee itse, jotta varmistetaan, että kuluttajat voivat tehdä tietoisia valintoja. ■

1. Yrityksen nimi ja osoite (yritysten nimet ja osoitteet).

Yleisiä viestintäverkkoja ja/tai yleisesti saatavilla olevia puhelinpalveluja tarjoavien yritysten nimet ja pääkonttoreiden osoitteet.

2. Tarjottujen palvelujen kuvaus

- 2.1. Tarjottujen palvelujen laajuus

2.2. Vakiohinnasto, josta **käyvät** ilmi **tarjotut palvelut ja kunkin hintaelementin sisältö** (esim. liittymien hinnat ja kaikenkautiset käyttömaksut ja ylläpitomaksut) ■. Yksityiskohtaiset tiedot sovelletuista vakioalennuksista, ■ kohdennetuista ja erityishintajärjestelmistä **ja lisämaksuista sekä päätelaitteesta aiheutuvista kustannuksista on myös sisällytettävä hinnastoon.**

2.3. Korvaus- ja hyvityskäytäntö, mukaan luettuina yksityiskohtaiset tiedot tarjottavista korvaus- ja hyvitysjärjestelmistä.

- 2.4. Tarjottavat ylläpitopalvelutyypit.

2.5. Sopimusten vakioehdot, mukaan luettuina tarvittaessa sopimuksen vähimmäiskesto, sopimuksen irtisanominen sekä numeroiden ja muiden tunnisteen siirrettävyyteen liittyvät menettelyt ja välittömät kustannukset.

3. Riitojenratkaisumenettelyt, myös ne, jotka yritys on itse luonut.

4. Tieto yleispalveluja koskevista oikeuksista, mukaan luettuina tarvittaessa liitteessä I tarkoitetut palvelut ja toiminnot.

LIITE III

PALVELUN LAATUA KOSKEVAT MUUTTUJAT

11 JA 22 ARTIKLASSA TARKOITETUT TOIMITUSAIKAA JA PALVELUN LAATUA KOSKEVAT MUUTTUJAT, MÄÄRITELMÄT JA MITTAUSMENETELMÄT

Yritykselle, joka on nimetty tarjoamaan liittymä yleiseen viestintäverkkoon		
MUUTTUJA ⁽¹⁾	MÄÄRITELMÄ	MITTAUSMENETELMÄ
Perusliittymän toimitusaika	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057
Vikojen määrä liittymälinjaa kohden	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057
Vian korjausaika	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057
Yritykselle, joka on nimetty tarjoamaan yleisesti saatavilla olevaa puhelinpalvelua		
Puhelunmuodostusaika ⁽²⁾	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057
Vastausaika operaattorin neuvontapalveluissa	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057
Vastausaika numerotiedotuspalveluissa	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057
Toimintakuntoisten kolikko- ja korttipuhelimien osuus	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057
Laskutuksen oikeellisuutta koskevat valitukset	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057
Epäonnistuneiden puhelujen määrä ⁽²⁾	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057

⁽¹⁾ Muuttujien avulla olisi voitava analysoida suorituskyky alueellisesti (vähintään Eurostatin laatiman maantieteellisiä yksikköjä koskevan NUTS-nimikkeistön (Nomenclature of Territorial Units for Statistics) mukaisella tasolla 2).

⁽²⁾ Jäsenvaltiot voivat päättää, ettei näitä kahta muuttujaa koskevia ajantasaisia tietoja tarvitse koota, jos saatavilla on selvitys siitä, että palvelun laatu näiden muuttujien osalta on tyydyttävä.

ETSI:n asiakirjan EG **202 057** versionumero on 1.1.1 (huhtikuu 2000).

Kansainvälinen trooppista puuta koskeva sopimus 2006 *

P6_TA(2008)0453

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 24. syyskuuta 2008 ehdotuksesta neuvoston päätökseksi vuoden 2006 kansainvälisen trooppista puuta koskevan sopimuksen tekemisestä Euroopan yhteisön puolesta (11964/2007 — C6-0326/2007 — 2006/0263(CNS))

(2010/C 8 E/48)

(Kuulemismenettely)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon ehdotuksen neuvoston päätökseksi (11964/2007),
- ottaa huomioon vuoden 2006 kansainvälisen trooppista puuta koskevan sopimuksen (11964/2007),
- ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 133 ja 175 artiklan sekä 300 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäisen virkkeen,
- ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 300 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan, jonka mukaisesti neuvosto on kuullut parlamenttia (C6-0326/2007),
- ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan lausunnon ehdotetusta oikeusperustasta,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 51 artiklan, 83 artiklan 7 kohdan ja 35 artiklan,
- ottaa huomioon kansainvälisen kaupan valiokunnan mietinnön (A6-0313/2008);

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

1. hyväksyy ehdotuksen neuvoston päätökseksi sellaisena kuin se on tarkistettuna ja hyväksyy sopimuksen tekemisen;
2. pidättää itsellään oikeuden turvata perustamissopimuksessa sille myönnetty oikeudet;
3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille ja kansainvälisen trooppisen puun järjestön sihteeristölle.

NEUVOSTON TEKSTI

TARKISTUS

Tarkistus 1

Johdanto-osan 1 viite

— ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 133 ja 175 artiklan yhdessä 300 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäisen virkkeen ja 300 artiklan 3 kohdan **ensimmäisen** alakohdan kanssa,

— ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 133 ja 175 artiklan yhdessä 300 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäisen virkkeen ja 300 artiklan 3 kohdan **toisen** alakohdan kanssa,

Tarkistus 2

Johdanto-osan 4 kappale

(4) Uuden sopimuksen **tavoitteet kuuluvat** sekä yhteisen kauppapolitiikan että **ympäristöpolitiikan soveltamisalaan**.

(4) Uuden sopimuksen **tavoitteiden olisi oltava yhdenmu- kaisia** sekä yhteisen kauppapolitiikan että **ympäristö- ja kehitysyhteistyöpolitiikan kanssa**.

Tarkistus 3

Johdanto-osan 70 a kappale (uusi)

(7 a) **Komission olisi toimitettava Euroopan parlamentille ja neuvostolle vuosikertomus, joka sisältää analyysin vuoden 2006 kansainvälisen trooppista puuta koskevan sopimuksen soveltamisesta ja toimenpiteistä, joilla minimoidaan kaupasta trooppisille metsille aiheutuvat haittavaikutukset, mukaan luettuina metsälainsäädännön soveltamisen valvontaa, metsähallintoa ja puukauppaa koskevan ohjelman mukaisesti tehdyt kahdenväliset sopimukset. Vuoden 2006 kansainvälisen trooppista puuta koskevan sopimuksen 33 artiklassa määrätään tämän sopimuksen soveltamisen tarkastelusta viiden vuoden kuluttua sen voimaantulosta. Tämän määräyksen mukaisesti komission olisi toimitettava Euroopan parlamentille ja neuvostolle vuoden 2010 loppuun mennessä arviointi vuoden 2006 kansainvälisen trooppista puuta koskevan sopimuksen toiminnasta.**

Tarkistus 4

Johdanto-osan 7 b kappale (uusi)

(7 b) **Laatiessaan neuvotteluvaltuuksia vuoden 2006 kansainvälisen trooppista puuta koskevan sopimuksen tarkistamista varten komission olisi ehdotettava nykyisen tekstin tarkistamista siten, että trooppisten metsien suojeleminen ja kestävä hoito sekä rappauneiden metsäalueiden kunnostus nostetaan sopimuksen tärkeimmäksi asiaksi ja korostetaan valistuksen ja tiedotuspolitiikan merkitystä metsien häviämisestä kärsivissä maissa tarkoituksena lisätä yleistä tietoisuutta puuvarojen riistokäytön kielteisistä seurauksista. Trooppisen puun kauppaa olisi tuettava vain siinä määrin, kuin se noudattaa näitä tavoitteita.**

Keskiviikko 24. syyskuuta 2008

NEUVOSTON TEKSTI

TARKISTUS

Tarkistus 5

Johdanto-osan 7 c kappale (uusi)

(7 c) Neuvotteluvaltuuksissa vuoden 2006 kansainvälisen trooppista puuta koskevan sopimuksen tarkistamiseksi olisi erityisesti ehdotettava, että Kansainvälisessä trooppisen puun neuvostossa noudatetaan äänestysmenettelyä, joka selvästi palkitsee trooppisten metsien säilyttämistä ja kestävää käyttöä.

Tarkistus 6

Johdanto-osan 7 d kappale (uusi)

(7 d) Viimeistään vuoden 2008 lokakuuhun mennessä komission olisi

a) annettava kattava lainsäädäntöehdotus, jolla estetään laittomista ja metsää tuhoavista lähteistä peräisin olevan puun ja puutuotteiden saattaminen markkinoille;

b) laadittava tiedonanto, jossa määritellään EU:n osallistuminen ja tuki nykyisille ja tuleville maailmanlaajuisille rahoitusmekanismeille metsien suojelun edistämiseksi ja metsien hävittämisestä aiheutuvien päästöjen vähentämiseksi ilmastonmuutosta koskevan Yhdistyneiden Kansakuntien puitesopimuksen (UNFCCC)/Kioton pöytäkirjan mukaisesti. Tiedonannossa olisi vahvistettava EU:n sitoumus tarjota varoja, joilla kehitysmaita autetaan suojelemaan metsiään, rahoittamaan suojelualueiden verkostoa ja edistämään taloudellisia vaihtoehtoja metsien hävittämislle. Jotta varmistetaan todelliset hyödyt ilmastolle, biologiselle monimuotoisuudelle ja ihmisille, siinä olisi esitettävä vähimmäisperiaatteet ja kriteerit, joita näiden välineiden on noudatettava. Tiedonannossa olisi myös yksilöitävä ensisijaiset toimet ja ensisijaiset alueet, joita on rahoitettava välittömästi näiden kannustinmekanismien mukaisesti.

Torstai 25. syyskuuta 2008

Vakuutus- ja rahoituspalvelujen yhteydessä sovellettava alv *

P6_TA(2008)0457

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 25. syyskuuta 2008 ehdotuksesta neuvoston direktiiviksi yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun direktiivin 2006/112/EY muuttamisesta vakuutus- ja rahoituspalvelujen kohtelun osalta (KOM(2007)0747 — C6-0473/2007 — 2007/0267(CNS))

(2010/C 8 E/49)

(Kuulemismenettely)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen neuvostolle (KOM(2007)0747),
  - ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 93 artiklan, jonka mukaisesti neuvosto on kuullut parlamenttia (C6-0473/2007),
  - ottaa huomioon työjärjestyksen 51 artiklan,
  - ottaa huomioon talous- ja raha-asioiden valiokunnan mietinnön (A6-0344/2008);
1. hyväksyy komission ehdotuksen sellaisena kuin se on tarkistettuna;
  2. pyytää komissiota muuttamaan ehdotustaan vastaavasti EY:n perustamissopimuksen 250 artiklan 2 kohdan mukaisesti;
  3. pyytää neuvostoa ilmoittamaan parlamentille, jos se aikoo poiketa parlamentin hyväksymästä sanamuodosta;
  4. pyytää tulla kuulluksi uudelleen, jos neuvosto aikoo tehdä huomattavia muutoksia komission ehdotukseen;
  5. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle.

KOMISSION TEKSTI

TARKISTUS

Tarkistus 1

Ehdotus direktiiviksi — muutossäädös Johdanto-osan 1 kappale

(1) Rahoituspalveluala edistää merkittävästi kasvua, kilpailukykyä ja työllisyyttä, mutta se voi täyttää tämän tehtävänsä ainoastaan tasapuolisten kilpailuolosuhteiden vallitessa sisämarkkinoilla. On tarpeen luoda puitteet, joilla taataan **oikeusvarmuus** rahoitustuotteiden, niiden markkinoinnin ja hallinnoinnin arvonlisäverokohtelussa.

(1) Rahoituspalveluala edistää merkittävästi kasvua, kilpailukykyä ja työllisyyttä, mutta se voi täyttää tämän tehtävänsä ainoastaan tasapuolisten kilpailuolosuhteiden vallitessa sisämarkkinoilla. On tarpeen luoda puitteet, joilla taataan **tällaiset tasapuoliset olosuhteet** rahoitustuotteiden, niiden markkinoinnin ja hallinnoinnin arvonlisäverokohtelussa.

Torstai 25. syyskuuta 2008

KOMISSION TEKSTI

TARKISTUS

Tarkistus 2

Ehdotus direktiiviksi — muutossäädös
Johdanto-osan 2 kappale

(2) Nykyiset rahoitus- ja vakuutuspalvelujen arvonlisäverovapautta koskevat säännöt, jotka on vahvistettu yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28 päivänä marraskuuta 2006 annetussa neuvoston direktiivissä 2006/112/EY, ovat vanhentuneita ja johdaneet epä johdonmukaiseen tulkintaan ja soveltamiseen. Sääntöjen monimutkaisuus ja hallintokäytäntöjen vaihtelevuus aiheuttavat oikeudellista epävarmuutta talouden toimijoiden ja veroviranomaisten keskuudessa. Tämä epävarmuus on johtanut lukuisiin oikeudenkäynteihin ja lisännyt hallinnollista taakkaa. Sen vuoksi on tarpeen täsmentää, mitkä vakuutus- ja rahoituspalvelut on vapautettu verosta, ja lisätä siten oikeusvarmuutta ja vähentää hallinnollista taakkaa talouden toimijoiden ja viranomaisten kannalta.

(2) Nykyiset rahoitus- ja vakuutuspalvelujen arvonlisäverovapautta koskevat säännöt, jotka on vahvistettu yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28 päivänä marraskuuta 2006 annetussa neuvoston direktiivissä 2006/112/EY, ovat vanhentuneita ja johdaneet epä johdonmukaiseen tulkintaan ja soveltamiseen. Sääntöjen monimutkaisuus ja hallintokäytäntöjen vaihtelevuus aiheuttavat oikeudellista epävarmuutta talouden toimijoiden ja veroviranomaisten keskuudessa **ja estävät varmistamasta tasavertaisia toimintaedellytyksiä Euroopan unionissa.** Tämä epävarmuus on johtanut lukuisiin oikeudenkäynteihin ja lisännyt hallinnollista taakkaa. Sen vuoksi on tarpeen täsmentää, mitkä vakuutus- ja rahoituspalvelut on vapautettu verosta, ja lisätä siten oikeusvarmuutta ja **luoda tasavertaiset toimintaedellytykset sekä** vähentää hallinnollista taakkaa talouden toimijoiden ja viranomaisten osalta.

Tarkistus 3

Ehdotus direktiiviksi — muutossäädös
Johdanto-osan 5 kappale

(5) Vakuutus- ja rahoituspalvelut edellyttävät samankaltaisia välitysmuotoja. Sen vuoksi on asianmukaista, että vakuutuspalveluihin liittyvää välitystä ja rahoituspalveluihin liittyvää välitystä käsitellään samalla tavoin.

(5) Vakuutus- ja rahoituspalvelut edellyttävät samankaltaisia välitysmuotoja. Sen vuoksi on asianmukaista, että vakuutuspalveluihin liittyvää välitystä ja rahoituspalveluihin liittyvää välitystä käsitellään samalla tavoin, **mukaan lukien välityspalvelut välittäjältä, joka ei ole sopimussuhteessa tai muussa suorassa suhteessa vakuutus- tai rahoitusliiketoimen, jonka suorittamiseen välittäjä on osaltaan vaikuttanut, kumpaankaan osapuoleen. Tällöin verovapautuksen olisi katettava yhtenäisesti kaikki vakuutus- ja rahoitusalan välittäjille tyypilliset liiketoimet, mukaan luettuina kaikki sopimuksen tekemistä valmistelleet ja sitä seuranneet toimet.**

Tarkistus 4

Ehdotus direktiiviksi — muutossäädös
Johdanto-osan 5 a kappale (uusi)

(5 a) Sijoitusrahastojen hallintatoimet olisi edelleen vapautettava verosta, jos kolmantena osapuolena olevat talouden toimijat suorittavat ne.

Tarkistus 5

Ehdotus direktiiviksi — muutossäädös
Johdanto-osan 7 kappale

(7) Vakuutus- ja rahoituspalvelujen tarjoajat pystyvät yhä useammin täsmällisesti kohdistamaan arvonlisäveron, joka sisältyy niille tuotantopanoksista koituneisiin kustannuksiin, verotettaviin palveluihin. Jos niiden tarjoamat palvelut ovat palkkioperusteisia, ne voivat helposti määrittää näiden palvelujen veron perusteen. Sen vuoksi on aiheellista laajentaa verotuksen valintamahdollisuutta tällaisten toimijoiden osalta.

(7) Vakuutus- ja rahoituspalvelujen tarjoajat pystyvät yhä useammin täsmällisesti kohdistamaan arvonlisäveron, joka sisältyy niille tuotantopanoksista koituneisiin kustannuksiin, verotettaviin palveluihin. Jos niiden tarjoamat palvelut ovat palkkioperusteisia, ne voivat helposti määrittää näiden palvelujen veron perusteen. Sen vuoksi on aiheellista laajentaa verotuksen valintamahdollisuutta tällaisten toimijoiden osalta **ja poistaa kaksinkertaista verotusta koskevat huolet, joita saattaa ilmetä, jos kyseinen verotus rinnastetaan vakuutus- ja rahoituspalvelujen kansallisiin veroihin.**

Torstai 25. syyskuuta 2008

KOMISSION TEKSTI

TARKISTUS

Tarkistus 6

Ehdotus direktiiviksi — muutossäädös
Johdanto-osan 8 a kappale (uusi)

(8 a) Hyväksyessään direktiivin 2006/112/EY mukaisia toimia, jotka koskevat oikeutta valita verotus, neuvoston olisi varmistettava sääntöjen yhtenäinen soveltaminen sisämarkkinoilla. Ennen kuin neuvosto hyväksyy kyseiset säännöt, jäsenvaltioiden olisi voitava laatia yksityiskohtaiset säännöt verotusta koskevan valintaoikeuden käytöstä. Jäsenvaltioiden olisi ilmoitettava komissiolle kyseisistä toimenpide-ehdotuksista kuusi kuukautta ennen niiden hyväksymistä. Kyseisen ajanjakson aikana komission olisi arvioitava toimenpide-ehdotukset ja annettava suositus.

Tarkistus 7

Ehdotus direktiiviksi — muutossäädös
1 artikla — 1 kohta — a alakohta
Direktiivi 2006/112/EY
135 artikla — 1 kohta — a alakohtaa) vakuutus **ja** jälleenvakuutus;a) vakuutus , **mukaan lukien** jälleenvakuutus;

Tarkistus 8

Ehdotus direktiiviksi — muutossäädös
1 artikla — 1 kohta — a alakohta
Direktiivi 2006/112/EY
135 artikla — 1 kohta — d alakohta

d) valuutanvaihto ja käteisrahan luovutus;

d) valuutanvaihto ja käteisrahan luovutus **sekä käteis-**
saataviin liittyvät liiketoimet;

Tarkistus 9

Ehdotus direktiiviksi — muutossäädös
1 artikla — 1 kohta — a alakohta
Direktiivi 2006/112/EY
135 artikla — 1 kohta — e alakohtae) **arvopapereiden luovutus;**e) **arvopapereihin liittyvät liiketoimet;**

Tarkistus 10

Ehdotus direktiiviksi — muutossäädös
1 artikla — 1 kohta — a alakohta
Direktiivi 2006/112/EY
135 artikla — 1 kohta — g a alakohta (uusi)g a) **kaikenlaiset johdannaiset;**

Torstai 25. syyskuuta 2008

KOMISSION TEKSTI

TARKISTUS

Tarkistus 11**Ehdotus direktiiviksi — muutossäädös****1 artikla — 1 kohta — b alakohta**

Direktiivi 2006/112/EY

135 artikla — 1 a kohta

1 a. Edellä 1 kohdan *a–e kohdassa* säädetty vapautus koskee vakuutus- tai rahoituspalvelun jokaisen sellaisen osan tarjontaa, joka muodostaa erillisen kokonaisuuden ja jolla on verosta vapautetun palvelun erityinen ja olennainen luonne.

1 a. Edellä 1 kohdan *a–f alakohdassa* säädetty vapautus koskee vakuutus- tai rahoituspalvelun jokaisen sellaisen osan tarjontaa, joka muodostaa erillisen kokonaisuuden ja jolla on verosta vapautetun palvelun erityinen ja olennainen luonne.

Tarkistus 12**Ehdotus direktiiviksi — muutossäädös****1 artikla — 2 kohta**

Direktiivi 2006/112/EY

135 a artikla — 1 kohta

(1) ”vakuutuksella *ja jälleenvakuutuksella*” sitoumusta, jossa henkilö on maksua vastaan velvollinen antamaan riskin toteutuessa *toiselle* henkilölle sitoumuksessa määrätyn korvauksen tai etuuden;

(1) ”vakuutuksella” sitoumusta, jossa *yksi tai useampi* henkilö on maksua vastaan velvollinen antamaan riskin toteutuessa *yhdelle tai useammalle* henkilölle sitoumuksessa määrätyn korvauksen tai etuuden;

Tarkistus 13**Ehdotus direktiiviksi — muutossäädös****1 artikla — 2 kohta**

Direktiivi 2006/112/EY

135 a artikla — 8 kohta — johdantokappale

(8) ”*arvopapereiden luovutuksella*” sellaisten jälkimarkkinakelpoisten asiakirjojen luovutusta, jotka eivät oikeuta tavaroiden hallintaan tai anna 15 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja oikeuksia mutta joilla on rahallinen arvo ja joilla vahvistetaan ainakin yksi seuraavista olosuhteista:

(8) ”*arvopapereihin liittyvillä liiketoimilla*” sellaisiin jälkimarkkinakelpoisiin asiakirjoihin liittyviä liiketoimia, jotka eivät oikeuta tavaroiden hallintaan tai anna 15 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja oikeuksia mutta joilla on rahallinen arvo ja joilla vahvistetaan ainakin yksi seuraavista olosuhteista:

Tarkistus 14**Ehdotus direktiiviksi — muutossäädös****1 artikla — 2 kohta**

Direktiivi 2006/112/EY

135 a artikla — 8 kohta — c alakohta

c) osuuden omistus yhteissijoitusyhteisöissä, *jotka sijoittavat a tai b alakohdassa tarkoitettuihin arvopapereihin tai muihin 135 artiklan 1 kohdan a–d alakohdassa tarkoitettuihin verosta vapautettuihin rahoitusvälineisiin tai muihin yhteissijoitusyhteisöihin*;

c) osuuden omistus *jäljempänä 10 kohdassa määritellyissä sijoitusrahastoissa tai muihin yhteissijoitusyhteisöihin sijoitavissa* yhteissijoitusyhteisöissä;

Torstai 25. syyskuuta 2008

KOMISSION TEKSTI

TARKISTUS

Tarkistus 15**Ehdotus direktiiviksi — muutossäädös****1 artikla — 2 kohta**

Direktiivi 2006/112/EY

135 a artikla — 8 kohta — c a alakohta (uusi)

c a) omistusoikeus käteisellä selvitettäviin rahoitus-, luotto- ja hyödykejohtannaisiin sekä niihin liittyviin optioihin;**Tarkistus 16****Ehdotus direktiiviksi — muutossäädös****1 artikla — 2 kohta**

Direktiivi 2006/112/EY

135 a artikla — 9 kohta

(9) "vakuutus- ja rahoitusliiketoimien välityksellä" sitä, että kolmantena osapuolena **oleva välittäjä suorittaa** erillisenä välitystoimintana 135 artiklan 1 kohdan a–e alakohdassa tarkoitettujen vakuutus- ja rahoitusliiketoimien yhteydessä palveluja **sopimuspuolelle, joka maksaa niistä korvauksen;**

(9) "vakuutus- ja rahoitusliiketoimien välityksellä" sitä, että kolmantena osapuolena **olevat välittäjät suorittavat suoraan tai välillisesti** erillisenä välitystoimintana 135 artiklan 1 kohdan a–e alakohdassa tarkoitettujen vakuutus- ja rahoitusliiketoimien yhteydessä palveluja **edellyttäen, ettei yksikään välittäjistä ole kyseisten vakuutus- tai rahoitusliiketoimien vastapuoli;**

Tarkistus 17**Ehdotus direktiiviksi — muutossäädös****1 artikla — 2 kohta**

Direktiivi 2006/112/EY

135 a artikla — 10 kohta

(10) "sijoitusrahastoilla" **yhteissijoitusrytiksiä, jotka sijoittavat 135 artiklan 1 kohdan a–e alakohdassa tarkoitettuihin verosta vapautettuihin rahoitusvälineisiin ja kiinteään omaisuuteen;**

(10) "sijoitusrahastoilla" **nimenomaan sijoitustoimintaa varten muodostettuja sijoitusvälineitä, jotka on perustettu ainoastaan keräämään sijoittajilta varoja ja sijoittamaan nämä varat monipuoliseen, erilaisista omaisuuseristä muodostuvaan pooliin, mukaan luettuina eläkerahastot ja välineet, joita käytetään yhteiseläkejärjestelmien täytäntöönpanoon;**

Tarkistus 18**Ehdotus direktiiviksi — muutossäädös****1 artikla — 2 kohta**

Direktiivi 2006/112/EY

135 a artikla — 11 kohta

(11) "sijoitusrahastojen hallinnalla" toimia, joiden päämääränä on toteuttaa kyseisten sijoitusrahastojen sijoitustavoitteet.

(11) "sijoitusrahastojen hallinnalla" toimia, joiden päämääränä on toteuttaa kyseisten sijoitusrahastojen sijoitustavoitteet **ja jotka käsittävät vähintään strategisen ja taktisen varojen hallinnan ja varojen allokoinnin, mukaan luettuina neuvontapalvelut sekä valuutan- ja riskienhallinta.**

Tarkistus 19**Ehdotus direktiiviksi — muutossäädös****1 artikla — 3 kohta**

Direktiivi 2006/112/EY

137 artikla — 1 kohta — a alakohta

(3) **Poistetaan 137 artiklan 1 kohdan a alakohta.**

Poistetaan.

Torstai 25. syyskuuta 2008

KOMISSION TEKSTI

TARKISTUS

Tarkistus 20**Ehdotus direktiiviksi — muutossäädös****1 artikla — 4 kohta**

Direktiivi 2006/112/EY

137 a artikla — 1 kohta

1. Jäsenvaltioiden on 1 päivästä tammikuuta 2012 alkaen annettava verovelvollisille oikeus **verotuksen valitsemiseen** 135 artiklan 1 kohdan **a–g alakohdassa tarkoitettujen palvelujen osalta**.

1. Jäsenvaltioiden on 1 päivästä tammikuuta 2012 alkaen annettava verovelvollisille **jokaisessa yksittäistapauksessa** oikeus **valita yhden** 135 artiklan 1 kohdan **a–g a alakohdassa tarkoitettun palvelun verotus, jos kyseinen palvelu suoritetaan samaan jäsenvaltioon tai muualle yhteisöön sijoittautuneelle toiselle verovelvolliselle**.

Tarkistus 21**Ehdotus direktiiviksi — muutossäädös****1 artikla — 4 kohta**

Direktiivi 2006/112/EY

137 a artikla — 1 a kohta (uusi)

1 a. Komissio tiedottaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle edellä 1 kohdassa tarkoitettun valintaoikeuden käytöstä ... (*) mennessä. Komissio antaa tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksen yksityiskohtaisista säännöistä, joilla ohjataan kyseisen valintaoikeuden käyttöä, ja muista tätä koskevista tarkistuksista tähän direktiiviin.

(*) Kolme vuotta direktiivin .../.../EY voimaantulon jälkeen.

Tarkistus 22**Ehdotus direktiiviksi — muutossäädös****1 artikla — 4 kohta**

Direktiivi 2006/112/EY

137 a artikla — 2 kohta

2. Neuvosto toteuttaa 1 kohdan täytäntöönpanon edellyttämät toimenpiteet 397 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen. Ennen kuin neuvosto on toteuttanut kyseiset toimenpiteet, jäsenvaltiot voivat **vahvistaa yksityiskohtaiset säännöt** 1 kohdan mukaisen valintaoikeuden käytöstä.

2. Neuvosto toteuttaa 1 kohdan täytäntöönpanon edellyttämät toimenpiteet 397 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen. Ennen kuin neuvosto on toteuttanut kyseiset toimenpiteet, jäsenvaltiot voivat **soveltaa voimassa olevia yksityiskohtaisia sääntöjä** 1 kohdan mukaisen valintaoikeuden käytöstä.

Tarkistus 23**Ehdotus direktiiviksi — muutossäädös****1 artikla — 4 kohta**

Direktiivi 2006/112/EY

137 b artikla — 1 kohta

(1) itse **ryhmällä ja kaikilla sen jäsenillä** on **sijoittautumis- tai kotipaikka yhteisössä;**

(1) itse **ryhmä** on **sijoittautunut yhteisöön;**

Torstai 25. syyskuuta 2008

KOMISSION TEKSTI

TARKISTUS

Tarkistus 24**Ehdotus direktiiviksi — muutossäädös****1 artikla — 4 kohta***Direktiivi 2006/112/EY*
137 b artikla — 3 kohta

(3) ryhmän jäsenet suorittavat palveluja, jotka on vapautettu verosta 135 artiklan 1 kohdan **a-g kohdan** nojalla, tai muita palveluja, joiden osalta he eivät ole verovelvollisia;

(3) ryhmän jäsenet suorittavat palveluja, jotka on vapautettu verosta 135 artiklan 1 kohdan **a-g a alakohdan** nojalla, tai muita palveluja, joiden osalta he eivät ole verovelvollisia;

Tarkistus 25**Ehdotus direktiiviksi — muutossäädös****1 artikla — 4 kohta***Direktiivi 2006/112/EY*
137 b artikla — 4 kohta

(4) **ryhmä suorittaa palveluja ainoastaan omille jäsenilleen, ja** palvelut ovat välttämättömiä, jotta jäsenet voivat suorittaa palveluja, jotka on vapautettu verosta 135 artiklan 1 **alakohtan a-g alakohdan** nojalla;

(4) **ryhmän suorittamat** palvelut ovat välttämättömiä, jotta jäsenet voivat suorittaa palveluja, jotka on vapautettu verosta 135 artiklan 1 **kohdan a-g a alakohdan** nojalla;

Tarkistus 26**Ehdotus direktiiviksi — muutossäädös****1 artikla — 4 kohta***Direktiivi 2006/112/EY*
137 b artikla — 5 kohta

(5) ryhmä vaatii jäseniltään korvaukseksi ainoastaan kunkin jäsenen tarkan osuuden yhteisistä kustannuksista, **lukuun ottamatta** siirtohinnoitteluun **liittyviä järjestelyjä**, jotka on tehty välitöntä verotusta varten.

(5) ryhmä vaatii jäseniltään korvaukseksi ainoastaan kunkin jäsenen tarkan osuuden yhteisistä kustannuksista ; siirtohinnoitteluun **liittyvät järjestelyt**, jotka on tehty välitöntä verotusta varten , **eivät vaikuta ryhmän liikevaihtoveroon liittyvään vapautukseen.**

Tarkistus 27**Ehdotus direktiiviksi — muutossäädös****1 artikla — 4 a kohta (uusi)***Direktiivi 2006/112/EY*
169 artikla — c kohta

(4 a) **Korvataan 169 artiklan c alakohta seuraavasti:**

c) verovelvollisen 135 artiklan 1 kohdan **a-g a alakohdan** mukaisesti vapautettuihin liiketoimiin, jos vastaanottaja on sijoittautunut yhteisön ulkopuolelle tai jos liiketoimet välittömästi liittyvät yhteisön ulkopuolelle vietäviksi tarkoitettuihin tavaroihin.

Torstai 25. syyskuuta 2008

KOMISSIION TEKSTI

TARKISTUS

Tarkistus 28**Ehdotus direktiiviksi — muutossäädös
2 artikla — 1 kohta — 1 alakohta**

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan **viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2009**. Niiden on viipymättä toimitettava komissiolle kirjallisina nämä säännökset sekä kyseisiä säännöksiä ja tätä direktiiviä koskeva vastaavuustaulukko.

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan **ja varmistettava, että loppukuluttajat hyötyvät nykyisen alv-järjestelyn uudelleenjärjestelystä**. Niiden on viipymättä toimitettava komissiolle kirjallisina nämä säännökset sekä kyseisiä säännöksiä ja tätä direktiiviä koskeva vastaavuustaulukko.